

UMOWY ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO:

Światowa Konwencja Pocztowa, Porozumienie dotyczące listów i pudełek z podaną wartością, Porozumienie dotyczące paczek pocztowych, Porozumienie dotyczące przekazów pocztowych, Porozumienie dotyczące pocztowych przelewów pieniężnych, Porozumienie dotyczące zleceń pocztowych, Porozumienie dotyczące prenumeraty czasopism i wydawnictw periodycznych, podpisane w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 r.

(Ratyfikowane zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 1948 r. — Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 69).

Przekład.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 23 maja 1939 r. zostały podpisane w Buenos Aires: Światowa Konwencja Pocztowa, Porozumienie dotyczące listów i pudełek z podaną wartością, Porozumienie dotyczące paczek pocztowych, Porozumienie dotyczące przekazów pocztowych, Porozumienie dotyczące pocztowych przelewów pieniężnych, Porozumienie dotyczące zleceń pocztowych i Porozumienie dotyczące prenumeraty czasopism i wydawnictw periodycznych wraz z Protokółami, Regulaminami i innymi Aktami do nich załączonymi.

Au Nom de la République de Pologne

BOLESŁAW BIERUT

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention postale universelle, un Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée, un Arrangement concernant les colis postaux, un Arrangement concernant les mandats de poste, un Arrangement concernant les virements postaux, un Arrangement concernant les recouvrements et un Arrangement concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques avec les Protocoles, Règlements et autres Actes y annexés ont été signés à Buenos Aires le 23 mai 1939.

Po zaznajomieniu się z powyższymi Układami uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadczamy, że wymienione Układy są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego poleciliśmy wycisnąć na Akcie niniejszym pieczęć Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 20 kwietnia 1948 r.

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

L. S.

(—) *Józef Cyrankiewicz*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Zygmunt Modzelewski*

Après avoir vu et examiné lesdits Accords, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons que les Accords susmentionnés sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

En Foi de Quoi Nous avons fait apposer à ces présentes le Sceau de la République.

Donné à Varsovie, le 20 avril 1948 r.

(—) *Bolesław Bierut*

Président du Conseil des Ministres:

L. S.

(—) *Józef Cyrankiewicz*

Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *Zygmunt Modzelewski*

(Teksty umów zawiera załącznik do niniejszego numeru).

Przekład

ŚWIATOWA KONWENCJA POCZTOWA
ORAZ
POROZUMIENIA
ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU
POCZTOWEGO

PODPISANE W BUENOS AIRES DNIA 23 MAJA 1939 R.

ŚWIATOWA KONWENCJA POCZTOWA

T R E Ś Ć.

Część I.

ŚWIĄTOWY ZWIĄZEK POCZTOWY.

R o z d z i a ł I.

Organizacja i zakres działania Związku.

Art.

1. Założenie Związku
2. Przystąpienie. Postępowanie
3. Konwencja i Porozumienia Związku
4. Regulaminy wykonawcze
5. Związki ograniczone. Porozumienia specjalne
6. Ustawodawstwo wewnętrzne
7. Stosunki wyjątkowe

8. Kolonie, Protektoraty itp.
9. Zastosowanie Konwencji do Kolonij, Protektoratów itp.
10. Przynależność do Związku
11. Arbitraż
12. Wystąpienie ze Związku. Wycofanie przynależności do Porozumień

R o z d z i a ł II.

Kongresy. Konferencje. Komisje.

13. Kongresy
14. Ratyfikacja. Wejście w życie i okres ważności uchwał Kongresu
15. Kongresy nadzwyczajne
16. Regulamin Kongresów
17. Konferencje
18. Komisje

R o z d z i a ł III.

Wnioski w przerwach między Zjazdami.

19. Przedstawienie wniosków
20. Rozpatrywanie wniosków
21. Warunki uchwalenia
22. Notyfikowanie uchwał
23. Wprowadzenie w życie uchwał

R o z d z i a ł IV.

Biuro międzynarodowe.

24. Zakres działania
25. Wydatki Biura międzynarodowego

C z ę ś ć II.

Zasady ogólne.

R O Z D Z I A Ł J E D Y N Y.

26. Wolność tranzytu
27. Zakaz pobierania opłat nieprzewidzianych
28. Czasowe zawieszenie służby
29. Waluta Związku
30. Równowartość
31. Formularze druków. Język
32. Karty tożsamości

C z ę ś ć III.

Postanowienia dotyczące przesyłek listowych.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

33. Przesyłki listowe
34. Opłaty i ogólne warunki przesyłania
35. Opłacanie
36. Dopłata za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe
37. Opłaty dodatkowe
38. Opłaty specjalne
39. Przesyłki podlegające należnościom celnym
40. Kontrola celna
41. Należność za pośrednictwo przy cleniu
42. Należności celne i inne należności niepocztowe
43. Przesyłki wolne od należności
44. Umarzanie należności celnych i innych należności niepocztowych
45. Przesyłki ekspresowe
46. Zakazy
47. Sposób uiszczania opłat
48. Uiszczanie opłat za przesyłki listowe, nadane na okrętach
49. Zwolnienie od opłat
50. Kupony na odpowiedź
51. Wycofanie. Zmiana adresu
52. Dosyłanie. Przesyłki niedoręczalne
53. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł II.

Przesyłki polecone.

54. Opłaty
55. Poświadczenie odbioru
56. Zakres odpowiedzialności
57. Wyjątki od zasady odpowiedzialności
58. Wygaśnięcie odpowiedzialności
59. Wypłata odszkodowania
60. Termin wypłaty odszkodowania
61. Ustalenie odpowiedzialności
62. Zwrot odszkodowania Zarządowi kraju nadania

R o z d z i a ł III.

Przesyłki za pobraniem.

63. Opłata i warunki przesyłania. Wyrównywanie
64. Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania
65. Odpowiedzialność w razie zaginięcia przesyłki
66. Zabezpieczenie kwot prawidłowo zainkasowanych
67. Odszkodowanie w razie niezainkasowania kwoty pobrania, zainkasowania częściowego lub oszukańczego
68. Kwoty prawidłowo zainkasowane. Odszkodowanie. Wypłata i zwrotne poszukiwanie
69. Termin wypłaty
70. Ustalenie odpowiedzialności
71. Zwrot kwot wypłaconych zaliczkowo
72. Przekazy pobraniowe i zawiadomienia o wpłacie
73. Zarachowanie opłat i należności za pobranie

R o z d z i a ł IV.

Przyznanie opłat. Należności tranzytowe.

74. Przyznanie opłat
75. Należności tranzytowe
76. Zwolnienie od należności tranzytowych
77. Połączenia nadzwyczajne
78. Wypłaty i rozrachunki
79. Wymiana odsyłek zamkniętych z okrętami wojennymi

Różne postanowienia.

80. Nieprzestrzeganie wolności tranzytu
81. Zobowiązania w sprawie wymiaru kar

Postanowienia końcowe.

82. Wprowadzenie w życie i czas trwania Konwencji

Protokół Końcowy Konwencji.

- I. Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu
- II. Równowartość. Granice najwyższe i najniższe
- III. Uncja wagi handlowej
- IV. Nadawanie przesyłek listowych za granicą

- V. Kupony na odpowiedź
- VI. Należność za polecenie
- VII. Poczta lotnicza
- VIII. Wyjątki od wolności tranzytu małych paczek
- IX. Koszty specjalne za tranzyt przez Syberię i przez Andy
- X. Specjalne koszty za składowe w Adenie
- XI. Specjalne koszty przeladowania
- XII. Protokół otwarty dla Krajów niereprezentowanych
- XIII. Protokół otwarty dla podpisów i przystąpienia dla Krajów, które były reprezentowane
- XIV. Termin dla notyfikowania przystąpienia

ŚWIATOWA KONWENCJA POCZTOWA,

którą zawarty:

Afganistan, Unia Południowo-Afrykańska, Albania, Niemcy, Stany Zjednoczone Ameryki, Zespół posiadłości Stanów Zjednoczonych Ameryki, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyna, Australia Związek Państw, Belgia, Kolonia Kongo belgijskie, Boliwia, Brazylia, Bułgaria, Kanada, Chili, Chiny, Republika Kolumbia, Republika Costa-Rica, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Egipt, Republika Salwador, Ekwador, Hiszpania, Zespół Kolonij hiszpańskich, Finlandia, Francja, Alger, Kolonie i Protektoraty francuskie w Indochinach, Zespół innych Kolonij francuskich. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Zespół Kolonij brytyjskich wraz z Terytoriami zamorskimi Protektoratami i Terytoriami pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, Grecja, Gwatemala, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Indie brytyjskie, Iran, Irak, Irlandia, Islandia, Włochy, Zespół Kolonij i Posiadłości włoskich oprócz włoskiej Afryki wschodniej, wschodnia Afryka włoska, Japonia, Korea, Zespół innych Posiadłości japońskich, Państwo Lewantyńskie pod Mandatem francuskim (Syria i Liban), Republika Liberia, Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem Strefy hiszpańskiej), Maroko (Strefa hiszpańska), Meksyk, Nikaragua, Norwegia, Nowa Zelandia, Republika Panama, Paragwaj, Holandia, Curaçao i Surinam, Indie holenderskie, Peru, Commonwealth, Filipiny, Polska, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Syjam, Szwecja, Związek Szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Turcja, Związek Socjalistycznych Republik Rad, Republika Wschodniego Urugwaju, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezueli, Yemen i Królestwo Jugosławii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów, zebrani na Kongresie w Buenos Aires, na mocy artykułu 13 Światowej Konwencji Pocztovej, zawartej w Kairze, dnia 20 marca 1934 roku, przeprowadzili za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji, rewizję wy-

mienionej Konwencji, w myśl niżej podanych postanowień:

CZĘŚĆ PIERWSZA.

ŚWIATOWY ZWIĄZEK POCZTOWY.

ROZDZIAŁ I.

ORGANIZACJA I ZAKRES DZIAŁANIA ZWIĄZKU.

Artykuł Pierwszy.

Założenie Związku.

Kraje, które zawarły ze sobą niniejszą Konwencję, tworzą pod nazwą „Światowego Związku Pocztowego“ jeden obszar pocztowy, dla wzajemnej wymiany przesyłek listowych.

Związek Pocztowy ma również za zadanie organizowanie i udoskonalenie różnych gałęzi międzynarodowej służby pocztowej.

Artykuł 2.

Przystąpienie. Postępowanie.

Każdy Kraj ma prawo w każdej chwili przystąpić do Konwencji.

Przystąpienie winno być notyfikowane w drodze dyplomatycznej Rządowi Związku Szwajcarskiego, a przez niego Rządom wszystkich Krajów, należących do Związku.

Artykuł 3.

Konwencja i Porozumienia Związku.

Dział służby przesyłek listowych regulują Postanowienia Konwencji.

Inne działy służby, a mianowicie: listy i pudełka z podaną wartością, paczki pocztowe, przekazy pocztowe, pocztowe przelewy pieniężne, zlecenia pocztowe, oraz prenumerata czasopism i wydawnictw periodycznych stanowią przedmiot porozumień między Krajami, należącymi do Związku.

Porozumienia te obowiązują tylko te Kraje, które je zawarły.

Przystąpienie do jednego lub kilku z tych Porozumień podlega postanowieniom artykułu 2.

Artykuł 4.

Regulaminy wykonawcze.

Zarządy pocztowe Krajów, należących do Związku, ustalają w Regulaminach wykonawczych, za wspólną zgodą zarządzenia, porządkowe i szczegółowe, konieczne dla wykonania Konwencji i Porozumień.

Artykuł 5.

Związki ograniczone. Porozumienia specjalne.

Kraje, należące do Związku i Zarządy, o ile ich ustawodawstwo nie sprzeciwia się temu, mogą

tworzyć Związki ograniczone i zawierać między sobą porozumienia specjalne, dotyczące spraw objętych Konwencją i jej Regulaminem, pod warunkiem jednak, aby nie wprowadzały one postanowień mniej korzystnych dla publiczności, od tych, jakie przewidują te Akty.

To samo prawo przysługuje Krajom uczestniczącym w Porozumieniach i, w danym przypadku ich Zarządom, w sprawach, będących przedmiotem tych Aktów i ich Regulaminów.

A r t y k u ł 6.

Ustawodawstwo wewnętrzne.

Postanowienia Konwencji i Porozumień Związku, poza przypadkami wyraźnie przewidzianymi w tych Aktach, nie naruszają w niczym ustawodawstwa poszczególnych Krajów.

A r t y k u ł 7.

Stosunki wyjątkowe.

Zarządy, które obsługują obszary nie objęte Związkiem, obowiązane są pośredniczyć na rzecz innych Zarządów. W tych wyjątkowych stosunkach mają zastosowanie postanowienia Konwencji i jej Regulaminu.

A r t y k u ł 8.

Kolonie, Protektoraty itp.

W rozumieniu Konwencji i Porozumień uważa się za jeden Kraj, względnie za jeden Zarząd należący do Związku, w szczególności co do prawa głosowania na Kongresach, Konferencjach, w przerwach między Zjazdami, jak również co do udziału w wydatkach Biura międzynarodowego Światowego Związku Pocztowego:

1. Zespół Posiadłości Stanów Zjednoczonych Ameryki, obejmujący wyspy Hawajskie, Porto-Rico, Guam i Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych Ameryki;

2. Kolonia Kongo belgijskie;

3. Zespół Kolonij hiszpańskich;

4. Alger;

5. Kolonie i Protektoraty francuskie w Indochinach;

6. Zespół innych Kolonij francuskich;

7. Zespół Kolonij brytyjskich wraz z Terytoriami zamorskimi, Protektoratami i Terytoriami pod zwierzchnictwem lub pod mandatem;

8. Zespół Kolonij i Posiadłości włoskich oprócz włoskiej Afryki wschodniej;

9. Wschodnią Afrykę włoską;

10. Koreę;

11. Zespół innych Posiadłości japońskich;

12. Curaçao i Surinam;

13. Indie holenderskie;

14. Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie;

15. Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii.

A r t y k u ł 9.

Zastosowanie Konwencji do Kolonij, Protektoratów itp.

1. Każda układająca się Strona może oświadczyć w chwili podpisywania, ratyfikowania lub przystąpienia, lub też później, że przyjęcie przez nią niniejszej Konwencji obejmuje jednocześnie wszystkie jej Kolonie, wszystkie Terytoria zamorskie, Protektoraty lub Terytoria, będące pod jej zwierzchnictwem lub pod mandatem albo też tylko niektóre z pośród nich. Powyższe oświadczenie jeżeli nie zostało dokonane w chwili podpisywania Konwencji, winno być skierowane do Rządu Związku Szwajcarskiego.

2. Konwencja będzie miała zastosowanie jedynie do tych Kolonij, Terytoriów zamorskich, Protektoratów lub Terytoriów, będących pod zwierzchnictwem lub mandatem, w których imieniu złożone zostaną oświadczenia zgodne z § 1.

3. Każda układająca się Strona może skierować do Rządu Związku Szwajcarskiego w każdym czasie notę o wypowiedzeniu stosowania Konwencji w odniesieniu do każdej Kolonii, Terytorium zamorskiego, Protektoratu lub Terytorium, będącego pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, w których imieniu Strona ta złożyła oświadczenie, w myśl § 1. Powyższa nota wejdzie w życie po upływie roku od daty otrzymania jej przez Rząd Związku Szwajcarskiego.

4. Rząd Związku Szwajcarskiego poda do wiadomości wszystkich układających się Stron odpis każdej deklaracji lub noty otrzymanej na podstawie §§ 1—3.

5. Postanowienia niniejszego artykułu nie stosują się do żadnych Kolonii, Terytorium zamorskich, żadnego Protektoratu lub Terytorium, będącego pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, które wymienione są we wstępie do Konwencji.

A r t y k u ł 10.

Przynależność do Związku.

Za należące do Światowego Związku Pocztowego uważa się:

a) Urzędy pocztowe otwarte przez Kraje, należące do Związku, na terytoriach nie objętych Związkiem;

b) Księstwo Liechtenstein, jako zależne od Zarządu pocztowego Szwajcarii;

c) Wyspy Foroë, jako stanowiące część Danii i Grenlandię, jako zależną od Zarządu poczt Danii w charakterze kolonii duńskiej.

d) Posiadłości hiszpańskie na północnym wybrzeżu Afryki, jako należące do Hiszpanii;

e) Doliny Andorry, jako obsługiwane przez Zarząd poczt hiszpańskich i Zarząd poczt francuskich;

f) Księstwo Monaco, jako zależne od Zarządu poczt Francji;

- g) Zatoka Wielorybia (Walfisch-Bay), jako należąca do Związku Południowo-Afrykańskiego; Basutoland i Swaziland, jako zależne od Zarządu Unii Południowo-Afrykańskiej.

Artykuł 11.

Arbitraż.

1. W razie różnicy zdań, wynikłej między dwoma lub kilkoma członkami Związku przy wykładni Konwencji i Porozumień jak również ich Regulaminów wykonawczych lub w zakresie odpowiedzialności, wynikającej dla któregośkolwiek Zarządu z zastosowania tych Aktów, sprawę sporną rozstrzyga sąd rozjemczy. W tym celu każdy z zainteresowanych Zarządów wybiera jednego członka Związku, niezainteresowanego bezpośrednio w danej sprawie.

Jeżeli jeden z Zarządów, pozostających w niezgodzie, nie poczyni odpowiednich kroków w terminie sześciomiesięcznym, względnie dziewięciomiesięcznym dla Krajów odległych, w sprawie zaproponowanego mu arbitrażu, Biuro międzynarodowe, na skutek skierowanego do niego żądania, powoduje ze swej strony wyznaczenie przez zwlekający Zarząd arbitra lub też wyznacza go samo z urzędu.

2. Orzeczenie arbitrów zapada absolutną większością głosów.

3. W razie równości głosów, arbitrzy wybierają dla rozstrzygnięcia różnicy zdań inny Zarząd, również niezainteresowany w danym sporze.

W braku zgody co do wyboru, Biuro międzynarodowe wyznacza odpowiedni Zarząd z pośród członków Związku niezaproponowanych przez arbitrów.

4. W przypadku, gdy spór dotyczy jednego z Porozumień, arbitrzy nie mogą być wyznaczani z poza Zarządów, które wykonywują to Porozumienie.

Artykuł 12.

Wystąpienie ze Związku. Wycofanie przynależności do Porozumień.

Każda układająca się Strona ma prawo wystąpić ze Związku lub wycofać się z zawartych Porozumień na podstawie wypowiedzenia, zgłoszonego na rok naprzód, w drodze dyplomatycznej, Rządowi Związku Szwajcarskiego, a przez ten ostatni Rządowi układających się Krajów.

ROZDZIAŁ II.

KONGRESY. KONFERENCJE. KOMISJE.

Artykuł 13.

Kongresy.

1. Delegaci Krajów, należących do Związku, zbierają się na Kongres najpóźniej po upływie

pięciu lat od dnia wejścia w życie Aktów poprzedniego Kongresu, w celu poddania rewizji lub ewentualnego uzupełnienia tych Aktów.

Każdy Kraj może być reprezentowany na Kongresie przez jednego lub kilku delegatów pełnomocnych, zaopatrzonych przez swój Rząd w konieczne pełnomocnictwa. Może on również być reprezentowany, w razie potrzeby, przez delegację innego Kraju. Zastrzega się jednak, że jedna delegacja może być upoważniona do reprezentowania tylko dwóch krajów łącznie z Krajem, który ją pierwotnie akredytował.

W czasie obrad każdy Kraj rozporządza tylko jednym głosem.

2. Każdy Kongres ustala miejsce zebrania następnego Kongresu. Rząd Kraju, w którym ma się odbyć Kongres, zwołuje go po porozumieniu z Biurem międzynarodowym. Rząd ten obowiązany jest również notyfikować wszystkim Rządowi Krajów, należących do Związku, uchwały powzięte przez Kongres.

Artykuł 14.

Ratyfikacja. Wejście w życie i okres ważności uchwał Kongresu.

Akty Kongresu należy ratyfikować, o ile możliwości jak najprędzej, a dokumenty ratyfikacyjne przesyłać Rządowi Kraju, w którym odbył się Kongres. Rząd ten komunikuje je Rządowi Krajów układających się.

Gdyby jedna lub kilka z układających się Stron nie ratyfikowały tego lub innego z podpisanych przez nią Aktów, zachowują one niemniej ważność w odniesieniu do Państw, które je ratyfikowały.

Akty te wchodzą w życie jednocześnie i mają jednakowy okres ważności.

Z dniem wejścia w życie Aktów przyjętych na danym Kongresie tracą moc obowiązującą wszelkie Akty poprzedniego Kongresu.

Artykuł 15.

Kongresy nadzwyczajne.

Na żądanie lub za zgodą przynajmniej dwóch trzecich Krajów układających się i po porozumieniu z Biurem międzynarodowym zbiera się Kongres nadzwyczajny.

Przepisy, zawarte w artykułach 13 i 14, mają zastosowanie również do delegacji, obrad i Aktów Kongresów nadzwyczajnych.

Artykuł 16.

Regulamin Kongresów.

Każdy Kongres uchwała regulamin niezbędny dla swych prac i obrad.

Artykuł 17.

Konferencje.

Konferencje, upoważnione do badania spraw czysto administracyjnych, mogą być zwoływane na żądanie lub za zgodą co najmniej dwóch trzecich Zarządów, należących do Związku.

Konferencje zwołuje się po porozumieniu z Biurem międzynarodowym.

Każda Konferencja uchwała swój regulamin.

Artykuł 18.

Komisje.

Komisje, którym Kongres lub Konferencja powierzyła przestudiowanie jednej lub kilku określonych spraw, zwołuje Biuro międzynarodowe po porozumieniu się z Zarządem Kraju, w którym mają się zebrać te Komisje.

R O Z D Z I A Ł III.

WNIOSKI W PRZERWACH MIĘDZY ZJAZDAMI.

Artykuł 19.

Przedstawianie wniosków.

W przerwach między Zjazdami każdemu Zarządowi przysługuje prawo przedstawiania innym Zarządom, za pośrednictwem Biura międzynarodowego, wniosków dotyczących Konwencji, jej Protokołu Końcowego i Regulaminu.

To samo uprawnienie przyznaje się Zarządom Krajów uczestniczących w Porozumieniach, w stosunku do tych Porozumień, ich Regulaminów i Protokołów Końcowych.

Wszystkie wnioski, przedstawione przez Zarząd w przerwie między Zjazdami, winny być poparte przynajmniej przez dwa inne Zarządy, aby mogły być rozpatrywane. Wnioski te nie podlegają rozpatrywaniu, jeżeli Biuro międzynarodowe nie otrzyma jednocześnie wymaganej ilości oświadczeń o poparciu.

Artykuł 20.

Rozpatrywanie wniosków.

Każdy wniosek podlega następującej procedurze.

Zarządom pozostawia się sześciomiesięczny okres czasu na rozpatrzenie wniosku i dla przedstawienia w danym razie Biuru międzynarodowemu swoich uwag. Poprawki są niedopuszczalne. Biuro międzynarodowe zbiera odpowiedzi, podaje do wiadomości Zarządom i zaprasza je do wypowiedzenia się za lub przeciw. Zarządy, które nie oddadzą swego głosu w ciągu sześciu miesięcy,

będą uważane za wstrzymujące się od głosowania. Terminy powyższe liczy się od daty okólników Biura międzynarodowego.

Jeżeli wniosek dotyczy Porozumienia, jego Regulaminu lub ich Protokołów Końcowych, wówczas udział w wyżej opisanym postępowaniu mogą wziąć tylko te Zarządy, które przystąpiły do danego Porozumienia.

Artykuł 21.

Warunki uchwalenia.

1. Wnioski, aby mieć moc obowiązującą, muszą uzyskać:

- a) jednomyślność, jeżeli chodzi o przyjęcie nowych postanowień lub zmianę postanowień zawartych w Części I i II oraz w artykułach 33 do 37, 54 do 59, 61 do 63, 65 do 68, 70 do 82 Konwencji, wszystkich artykułów jej Protokołu Końcowego i artykułów 101, 105, 116, 164, 175 i 196 jej Regulaminu;
- b) dwie trzecie głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych postanowień, niewyszczególnionych w ustępie poprzednim;
- c) zwykłą większość głosów, jeżeli chodzi o wykładnię postanowień Konwencji, jej Protokołu Końcowego i jej Regulaminu, z wyjątkiem przypadku rozbieżności zdań, podlegającego arbitrażowi przewidzianemu w artykule 11.

2. Porozumienia ustalają warunki, od których spełnienia uzależnione jest uchwalenie wniosków ich dotyczących.

Artykuł 22.

Notyfikowanie uchwał.

Nowe postanowienia i zmiany, wprowadzone do Konwencji, do Porozumień i do Protokołów Końcowych tych Aktów, są zatwierdzone na podstawie noty dyplomatycznej, którą Rząd Związku Szwajcarskiego winien sporządzić i przesłać na żądanie Biura międzynarodowego, Rządom układających się Krajów.

Nowe postanowienia i zmiany, wprowadzone do Regulaminów i odnośnych Protokołów Końcowych, stwierdza i podaje do wiadomości Zarządom Biuro międzynarodowe. To samo dotyczy wykładni wymienionych w artykule 21, § 1, litera c.

Artykuł 23.

Wprowadzenie w życie uchwał.

Każda przyjęta zmiana lub nowe postanowienie wchodzi w życie nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od daty ich notyfikowania.

ROZDZIAŁ IV.

BIURO MIĘDZYNARODOWE.

Artykuł 24.

Zakres działania.

1. Organ centralny, czynny w Bernie pod nazwą Biuro międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego („Bureau international de l'Union postale universelle“), podlegający zwierzchniemu nadzorowi Zarządu poczt szwajcarskich, służy krajom należącym do Związku, jako organ dla utrzymania łączności, udzielania informacji i wydawania opinij.

Zadaniem tego Biura jest w szczególności zbieranie, uzgadnianie, ogłaszanie i rozsyłanie wszelkiego rodzaju informacji, dotyczących międzynarodowej służby pocztowej; wydawanie, na żądanie zainteresowanych stron, opinij w sprawach spornych, wdrażanie postępowania co do zmiany Aktów Kongresu; notyfikowanie przyjętych zmian i w ogóle przeprowadzanie studiów i prac związanych z redakcją lub zbieraniem materiałów, jakie Konwencja, Porozumienia i ich Regulaminy na nie nakładają lub te jakie mu będą zlecone w interesie Związku.

2. Biuro to pośredniczy, jako urząd rozrachunkowy w wyrównywaniu wszelkiego rodzaju rachunków, wynikających z międzynarodowej służby pocztowej, pomiędzy Zarządami, które odwołują się do tego pośrednictwa.

Artykuł 25.

Wydatki Biura międzynarodowego.

1. Każdy Kongres ustala najwyższą kwotę zwyczajnych wydatków rocznych Biura międzynarodowego.

Wydatki te jak również koszty nadzwyczajne, wywołane zebraniem Kongresu, Konferencji lub Komisji, oraz koszty jakie mogłyby pociągnąć szczególnie prace powierzone temu Biuru, ponoszą wspólnie wszystkie Kraje, należące do Związku.

2. W tym celu Kraje te dzieli się na 7 klas, z których każda bierze udział w pokrywaniu wydatków w następującym stosunku:

1 klasa	25 jednostek,
2 „	20 „
3 „	15 „
4 „	10 „
5 „	5 „
6 „	3 jednostki,
7 „	1 jednostkę.

3. W razie nowego przystąpienia Rząd Związku Szwajcarskiego, wspólnie z Rządem zainteresowanego Kraju, określa klasę, do której winien być zaliczony ten Kraj pod względem udziału w wydatkach Biura międzynarodowego.

CZĘŚĆ II.

ZASADY OGÓLNE.

ROZDZIAŁ JEDYNY

Artykuł 26.

Wolność tranzytu.

1. Wolność tranzytu zapewniona jest na całym obszarze Związku.

2. Wolność tranzytu paczek pocztowych, które mają być kierowane drogami lądowymi i morskimi ograniczona jest do obszarów Krajów, uczestniczących w tym dziale służby.

Przesyłki z podaną wartością mogą być przewożone w tranzycie w zamkniętych odsyłkach przez obszar Krajów, które nie pełnią tego działu służby, albo też za pomocą połączeń morskich za pośrednictwem Krajów, które nie przyjmują odpowiedzialności za przesyłki wartościowe, przy czym odpowiedzialność tych krajów ogranicza się do odpowiedzialności przewidzianej dla przesyłek poleconych.

3. Wolność tranzytu paczek lotniczych jest zapewniona na całym obszarze Związku. Jednakże Zarządy, które nie przystąpiły do Porozumienia o paczkach pocztowych, nie mają obowiązku uczestniczenia w przewozie drogami lądowymi i morskimi paczek lotniczych.

Artykuł 27.

Zakaz pobierania opłat nieprzewidzianych.

Poza opłatami przewidzianymi przez Konwencję i Porozumienia nie wolno pobierać jakichkolwiek innych opłat pocztowych.

Artykuł 28.

Czasowe zawieszenie służby.

Jeżeli Zarząd wskutek nadzwyczajnych okoliczności zmuszony jest czasowo zawiesić całkowicie lub częściowo wykonywanie służby, winien zawiadomić o tym niezwłocznie, w razie potrzeby telegraficznie, Zarząd lub Zarządy zainteresowane.

Artykuł 29.

Waluta Związku.

Frank, przyjęty jako jednostka monetarna w postanowieniach Konwencji i Porozumień, jest frankiem złotym, równającym się 100 centymom, o wadze 10/31 grama i próbie 0.900.

Artykuł 30.

Równowartość.

Każdy Kraj, należący do Związku, ustala opłaty pocztowe w walucie własnego Kraju, według równowartości, odpowiadającej jak najdokładniej stosunkowi tej waluty do franka.

Artykuł 31.

Formularze druków. Język.

1. Formularze druków, używane przez Zarządy we wzajemnych stosunkach, należy wydawać w języku francuskim z równoległym przekładem w innym języku lub bez przekładu, jeżeli zainteresowane Zarządy na podstawie bezpośredniego porozumienia nie postanowiły inaczej.

2. Wzory druków do użytku publiczności, nie-sporządzone w języku francuskim, należy zaopatrzyć w równoległy przekład w tym języku.

3. Treść, kolory i wymiary formularzy druków, o których mowa, w §§ 1 i 2, winny być takie, jak określają je Regulaminy Konwencji i Porozumień.

4. Zarządy mogą porozumieć się co do języka, jakiego używać będą w korespondencji służbowej w stosunkach wzajemnych.

Artykuł 32.

Karty tożsamości.

1. Każdy Zarząd może wydawać osobom, ubiegającym się o to, karty tożsamości, posiadające znaczenie dokumentów dowodowych we wszelkich stosunkach z urzędami tych Krajów, które nie zawiadamiały o ich niedopuszczalności.

2. Zarząd, wydający kartę tożsamości, uprawniony jest do pobrania z tego tytułu należności nie przekraczającej 70 centymów.

3. Zarządy zwolnione są od wszelkich odpowiedzialności, w razie stwierdzenia, że wydanie przesyłki, pocztowej lub wypłata przekazu pocztowego nastąpiły na podstawie prawidłowo wystawionej karty tożsamości.

Nie ponoszą one również odpowiedzialności za skutki, jakie może spowodować zguba, kradzież lub oszukańcze użycie prawidłowo wystawionej karty tożsamości.

4. Karta tożsamości ważna jest w ciągu trzech lat od daty jej wystawienia.

CZĘŚĆ III.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PRZESYŁEK LISTOWYCH.

ROZDZIAŁ I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Artykuł 33.

Przesyłki listowe.

Nazwa przesyłek listowych dotyczy listów, kartek pocztowych, pojedynczych i z opłaconą odpowiedzią, papierów handlowych, druków, druków wypukłych dla ociemniałych, próbek towarów, pakietów i przesyłek tzw. „fonopost“.

Wymiana pakietów ograniczona jest do krajów, które umówiły się co do wykonywania tego rodzaju służby w obrocie wzajemnym lub tylko w jednym kierunku.

Artykuł 34.

Opłaty i ogólne warunki przesyłania.

1. Opłaty za przewóz przesyłek listowych w obrębie całego obszaru Związku wraz z doręczeniem ich do mieszkań odbiorców w krajach, których służba doręczeń jest lub będzie dopiero zorganizowana, oraz granice wagi i wymiarów ustala się według danych, zawartych w następującej tabeli:

Rodzaj	Jedn. wagi	Opła-ty	Granice	
			wagi	wymiarów
Listy: za pierwszą jednostkę wagi za każdą dalszą jednostkę wagi	g 20 —	c. 20 12	2 kg	Długość, szerokość i grubość dodane: 90 cm, z zastrzeżeniem, że największy wymiar nie może przekraczać 60 cm, w formie rulonów: długość i podwójna średn. 100 cm, z zastrzeżeniem, że największy wymiar nie może przekraczać 80 cm.
Kartki pojedyncze pocztowe z opłaconą odpowiedzią	— —	12 24	— —	największe: 15 x 10,5 cm najmniejsza: 10 x 7 cm
Papiery handlowe	50	4	2 kg	
opłata najmniejsza	—	20	2 kg	
Druki	50	4	3 kg dla to-mów wysy-lanych po-jedynczo	
Druki dla ociem-niałych	1000	2	7 kg	jak dla listów; druki, nadawane w stanie otwartym jako kartki złożone lub niezłożone, pod-legają tym samym granicom wymiar-ów co kartki pocztowe.
Próbki towarów	50	4	500 g	
opłata najmniejsza	—	8	—	
Pakietki	50	8	1 kg	
opłata najmniejsza	—	40	—	
Przesyłki „fonopost“ za pierwszą jednostkę wagi	20	15	60 g	Długość, szerokość i grubość dodane 60 cm z zastrzeżeniem, że największy wymiar nie może przekraczać 26 cm.
za każdą dalszą jednostkę wagi	—	10		

2. Granice wagi i wymiarów, ustalone w paragrafie 1, nie stosują się do przesyłek listowych, dotyczących służby pocztowej, o których mowa w poniższym artykule 49, § 1.

3. Każdy Zarząd może w stosunkach z Zarządami, które się na to zgodziły, udzielić czasopi-smom i wydawnictwom periodycznym, wydawanym w jego kraju, 50% zniżki od ogólnej taryfy dla druków, zastrzegając sobie jednak prawo ograniczenia tej zniżki tylko do czasopism i wy-dawnictw periodycznych, wysyłanych bezpośred-nio przez wydawców lub ich zastępców. Zniżce tej

nie podlegają, bez względu na częstotliwość wydawania, druki handlowe takie, jak: katalogi, prospekty, cenniki itp.

Zarządy mogą również, za zgodą Zarządów krajów przeznaczenia, udzielać tej samej zniżki, bez względu na wysyłającego, dla książek i broszur, nut i map, które nie zawierają żadnych ogłoszeń lub reklam innych, aniżeli te, które znajdują się na okładce lub na ochronnych kartkach tych przesyłek.

W ogólności, Zarządy, wysyłające, które dopuściły zasadniczo 50% zniżkę, zastrzegają sobie prawo ustalania dla przesyłek wymienionych w powyżej podanych ustępach 1-szym i 2-im, minimum opłaty, zachowując jednak granice 50%-ej zniżki, w ten sposób, aby zniżka ta nie była niższa od opłaty, stosowanej do tych samych przesyłek w ich obrocie wewnętrznym.

4. Poza listami poleconymi w zamkniętych kopertach, przesyłki nie mogą zawierać: pieniędzy metalowych, banknotów, pieniędzy papierowych lub jakichkolwiek papierów wartościowych na okaziciela, platyny, złota lub srebra obrobionego lub nieobrobionego, kamieni drogocennych, klejnotów i innych kosztowności.

5. Zarządy krajów nadania i przeznaczenia mają prawo postępować stosownie do swego ustawodawstwa wewnętrznego w odniesieniu do listów, które zawierają dokumenty, mające charakter korespondencji bieżącej i osobistej, przeznaczonej dla osób innych aniżeli adresat lub osoby z nim zamieszkałe.

6. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych Regulaminem, papiery handlowe, druki dla ocieniałych, próbki towarów i pakieciki:

- a) winny być opakowane w taki sposób, aby łatwo mogły być sprawdzone;
- b) nie mogą zawierać notatek ani też dokumentów, mających charakter korespondencji bieżącej i osobistej;
- c) nie mogą zawierać znaczków pocztowych, formularzy z wydrukowanym znakiem pocztowym, unieważnionych lub też nieunieważnionych, ani też innych papierów przedstawiających wartość.

7. Próbki towarów nie mogą zawierać żadnego przedmiotu, przedstawiającego wartość handlową.

8. Wymianę przesyłek „Fonopost“ ogranicza się do Krajów, które wyraziły zgodę na wymianę tych przesyłek, bądź w obrocie wzajemnym, bądź też w kierunku jednostronnym.

Postanowienia stosujące się do listów należy stosować również do przesyłek „Fonopost“ we wszystkim, co nie jest wyraźnie przewidziane dla tego ostatniego rodzaju przesyłek.

9. Łączenie różnych rodzajów przesyłek listowych w jedną przesyłkę (przesyłki mieszane) dozwolone jest na warunkach ustalonych w Regulaminie.

10. Poza wyjątkami, przewidzianymi w Konwencji i jej Regulaminie, nie przewozi się przesy-

łek, nie odpowiadających warunkom, ustalonym w niniejszym artykule oraz w odpowiednich artykułach Regulaminu.

Przesyłki, które byłyby przyjęte wbrew przepisom, winny być zwrócone Zarządowi kraju nadania. Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia jest uprawniony do doręczenia takich przesyłek adresatom. W tym wypadku winien on, jeżeli zachodzi tego potrzeba, zastosować opłaty i dopłaty przewidziane dla tego rodzaju przesyłek listowych, do którego one zaliczają się ze względu na swą wartość, wagę lub wymiary. Za przesyłki, przekraczające najwyższe granice wagi, ustalone w § 1 niniejszego artykułu, może być pobierana opłata według ich wagi rzeczywistej.

Artykuł 35.

Opłacanie.

Zasadniczo wszystkie przesyłki, oznaczone w artykule 33 winny być całkowicie opłacone przez nadawcę.

Nieopłaconych lub niedostatecznie opłaconych przesyłek, z wyjątkiem listów i pojedynczych kartek pocztowych nie przewozi się; to samo dotyczy kartek pocztowych z opłaconą odpowiedzią, których obydwu części nie opłacono całkowicie przy nadaniu.

Artykuł 36.

Dopłata za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe.

W razie zupełnego lub częściowego braku opłaty i poza wyjątkami przewidzianymi w artykule 54, § 5 dla przesyłek poleconych w artykule 147, §§ 3, 4 i 5 Regulaminu dla niektórych przesyłek dosyłanych, za listy i kartki pocztowe pojedyncze pobiera się dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, którą ściągają od odbiorcy, przy czym wysokość tej dopłaty nie może być mniejsza niż 5 centymów.

To samo postępowanie może być stosowane w przypadkach wyżej wskazanych w odniesieniu do innych przesyłek listowych, któreby wbrew przepisom wysłano do kraju przeznaczenia.

Artykuł 37.

Opłaty dodatkowe.

Za każdą przesyłkę, przy przewozie której korzysta się z nadzwyczajnych połączeń, powodujących specjalne koszty, można, oprócz opłat ustalonych w artykule 34 pobierać odpowiednią dopłatę, zależnie od tych kosztów.

Jeżeli opłata taryfowa pojedynczej kartki pocztowej zawiera w sobie opłatę dodatkową, uzasadnioną poprzednim ustępem, wówczas opłata ta może być stosowana do każdej z obydwu części kartki pocztowej z opłaconą odpowiedzią.

Artykuł 38.

Opłaty specjalne.

1. Zarządy mogą, stosownie do swoich przepisów wewnętrznych, pobierać opłatę dodatkową za przesyłki dostarczone do wysłania ich służbie po wyznaczonych godzinach służbowych.

2. Zarządy kraju przeznaczenia mogą za przesyłki adresowane „poste-restante“ (do podjęcia na poczcie) pobierać specjalną opłatę, przewidzianą wewnętrznymi przepisami dla tego samego rodzaju przesyłek w obrocie wewnętrznym.

3. Zarządy kraju przeznaczenia mogą pobierać opłatę specjalną w wysokości najwyższej 40 centymów od każdego pakietu doręzonego adresatowi. Opłata powyższa może być zwiększona najwyżej o 20 centymów w razie doręczenia do mieszkania.

Artykuł 39.

Przesyłki podlegające należnościom celnym.

Pakiety i druki, zawierające przedmioty podlegające należnościom celnym, są dopuszczane do obrotu.

To samo dotyczy listów i próbek towarów, zawierających przedmioty podlegające należnościom celnym, jeżeli kraj przeznaczenia na to wyraził zgodę.

Przesyłki zawierające surowiec i szczepionki, korzystające z wyjątków wymienionych w artykule 123 Regulaminu, są dopuszczone do obrotu we wszystkich przypadkach.

Artykuł 40.

Kontrola celna.

Zarząd kraju przeznaczenia może poddawać kontroli celnej przesyłki wymienione w artykule 39 i, w danym razie, otwierając je z urzędu.

Artykuł 41.

Należność przy cieniu.

Za przesyłki, podlegające kontroli celnej w kraju przeznaczenia, można pobierać na rzecz poczty należność za pośrednictwo przy cieniu, nie przekraczającą 40 centymów od przesyłki.

Artykuł 42.

Należności celne i inne należności niepocztowe.

Zarządy upoważnione są do pobierania od adresatów przesyłek należności celnych i wszystkich innych należności niepocztowych.

Artykuł 43.

Przesyłki wolne od należności.

1. W obrocie z krajami, które się na to zgodziły, mogą nadawcy, na podstawie złożonej uprzednio w urzędzie nadawczym deklaracji, przyjmując na siebie wszelkie należności pocztowe i niepocztowe, którymi przesyłki mogą być obciążone przy doręczeniu.

W tym przypadku, nadawcy winni zobowiązać się do uiszczenia kwot, których zażądać może urząd przeznaczenia i w danym razie wpłacić odpowiedni zaatek.

Zarząd kraju przeznaczenia upoważniony jest do pobrania należności za pośrednictwo, nie przekraczającej 40 centymów od przesyłki. Należność tę pobiera się niezależnie od należności przewidzianej w artykule 41.

2. Każdy Zarząd może ograniczyć służbę przesyłek wolnych od należności do przesyłek poleconych.

Artykuł 44.

Umarzanie należności celnych i innych należności niepocztowych.

Zarządy zobowiązują się do czynienia u odnośnych władz swego kraju starań, mających na celu umorzenie należności celnych i innych należności niepocztowych od przesyłek zwracanych do kraju nadania, zniszczonych wskutek całkowitego zepsucia zawartości lub dosyłanych do innego kraju.

Artykuł 45.

Przesyłki ekspresowe.

1. Przesyłki listowe mogą na żądanie nadawców być doręczone do domu przez umyślnego posłańca, niezwłocznie po nadejściu, jednak tylko w krajach, których Zarządy zgadzają się na wykonywanie tej gałęzi służby w obrocie wzajemnym.

2. Przesyłki tego rodzaju, oznaczone napisem „Expres“, podlegają oprócz zwykłej opłaty, należności specjalnej, wynoszącej co najmniej opłatę za zwykły list pojedynczej wagi, a nie przekraczającej 60 centymów. Opłatę tę nadawca winien uiścić w całości z góry.

3. Jeżeli mieszkanie adresata znajduje się poza miejscowym okręgiem doręczeń urzędu przeznaczenia, za doręczenie przez umyślnego posłańca można pobrać uzupełniającą należność aż do wysokości opłaty ustalonej dla tego samego rodzaju przesyłek w obrocie wewnętrznym.

Jednakże doręczanie przez umyślnego posłańca nie jest w tym wypadku obowiązkowe.

4. Przesyłki ekspresowe, za które nie opłacono z góry wszystkich należnych opłat, podlegają doręczeniu w zwykły sposób, chyba że urząd na-

dawczy postąpił z nimi, jak z przesyłkami ekspresowymi. W tym ostatnim przypadku obciąża się je opłatą według postanowień artykułu 36.

5. Zarządom wolno jest ograniczyć się do jednorazowego doręczenia przez umyślnego posłańca. Jeżeli usiłowanie doręczenia pozostaje bezskuteczne, przesyłka może być dalej traktowana jako zwykła.

Artykuł 46.

Zakazy.

1. Wysyłanie przedmiotów, wymienionych w kolumnie 1 poniższego wykazu, jest zabronione. Jeżeli przesyłki zawierające przedmioty te wbrew zakazom zostały przyjęte do przewozu winny one być poddane postępowaniu wskazanemu w kolumnie 2.

Przedmiot	Postępowanie z przesyłkami przyjętymi wbrew zakazom
1	2
a) Przedmioty, które przez swą właściwość lub opakowanie, mogą przedstawiać niebezpieczeństwo dla funkcjonariuszów, brudzić lub niszczyć inne przesyłki listowe; b) przedmioty, podlegające należnościom celnym (z wyjątkiem wypadków przewidzianych w artykule 39), oraz próbki wysyłane masowo w celu uchylecia się od uiszczenia należności celnych; c) opium, morfina, kokaina i inne narkotyki; d) przedmioty, których przywóz lub obrót jest zabroniony w kraju przeznaczenia; e) zwierzęta żywe, z wyjątkiem: 1) pszczoł, pijawek i jedwabników; 2) pasożytów i tępicieli owadów szkodliwych, przeznaczonych do kontroli tych owadów, wymienianych między instytucjami urzędowo uznanymi. f) materiały wybuchowe, łatwopalne lub niebezpieczne; g) przedmioty sprośne lub niemoralne.	postępuje się stosownie do regulaminów wewnętrznych Zarządu, który stwierdza ich obecność; jednakże przedmioty wymienione pod c) nie są w żadnym wypadku ani kierowane do miejsca przeznaczenia, ani doręczane adresatom, ani zwracane do miejsca nadania; niszczy na miejscu ten Zarząd, który stwierdza ich obecność;

2. W razie, gdy przedmioty, przyjęte do przewozu wbrew zakazom, nie byłyby ani zwrócone do miejsca nadania, ani też doręczone adresatowi, Zarząd kraju nadania winien być powiadomiony jak najdokładniej o postępowaniu, zastosowanym do tych przesyłek.

3. Poza tym każdemu krajowi przysługuje prawo wyłączenia od przewozu przez swój obszar jako przesyłek pojedynczych, przesyłek innych niż listy i kartki pocztowe, co do których nie zastosowano obowiązujących postanowień, określających warunki ich rozpowszechnienia lub obrotu w danym kraju.

Przedmioty te należy zwracać Zarządowi kraju nadania.

Artykuł 47.

Sposób uiszczania opłat.

1. Opłaty pocztowe uiszczą się bądź za pomocą znaczków pocztowych, używanych w kraju nadania do opłaty przesyłek listowych prywatnych, bądź za pomocą nadruków wykonanych maszynami do frankowania, urzędowo dopuszczonymi i czynnymi pod bezpośrednią kontrolą Zarządu, lub jeżeli to dotyczy druków, wykonanych za pomocą nadruków prasy drukarskiej, albo w jakikolwiek inny sposób drukarski, dozwolony przepisami wewnętrznymi Zarządu kraju nadania.

2. Uważa się za należycie opłacone: kartki na odpowiedź, zaopatrzone wydrukowanymi lub naklejonymi znaczkami pocztowymi kraju ich wydania, przesyłki należycie opłacone za pierwszy odcinek przewozu, których opłatę uzupełniono przed dostaniem, jako też gazety lub pakiety z gazetami i czasopismami, w których adresie umieszczono napis „Abonament pocztowy“ (Abonnement-poste), przesyłane na podstawie Porozumienia o prenumeracie gazet i czasopism.

Artykuł 48.

Uiszczanie opłat za przesyłki listowe, nadane na okrętach.

Przesyłki listowe, złożone na pełnym morzu do skrzynki listowej okrętu lub do rąk funkcjonariuszów pocztowych, zaokrętowanych, lub też do rąk komendantów okrętów, mogą być opłacone, jeżeli zainteresowane Zarządy nie zawarły porozumienia odmiennego, za pomocą znaczków pocztowych i według taryfy tego kraju, do którego należy lub od którego zależy dany okręt. W razie nadania przesyłki na okręcie podczas postoju w jednym z dwóch krańcowych punktów rejsu, lub w jednym z portów pośrednich, to opłata jest tylko wówczas ważna, jeżeli dokonano jej za pomocą znaczków pocztowych i podług taryfy kraju, na którego wodach znajduje się okręt.

Artykuł 49.

Zwolnienie od opłat.

1. Wolne od wszelkich opłat pocztowych są przesyłki listowe, dotyczące służby pocztowej, wymieniane między Zarządami pocztowymi, między tymi Zarządami i Biurem międzynarodowym, między urzędami pocztowymi krajów należących do Związku i między tymi urzędami a Zarządami, oraz te przesyłki, których bezpłatny przewóz jest wyraźnie przewidziany postanowieniami Konwencji Porozumień i ich Regulaminów.

2. Z wyjątkiem przesyłek za pobraniem, przesyłki listowe, przeznaczone dla jeńców wojennych

lub przez nich wysyłane, są również wyłączone od wszelkich opłat, zarówno w krajach nadania i przeznaczenia, jak i w krajach pośredniczących.

Stosuje się to również do przesyłek listowych, dotyczących jeńców wojennych, wysyłanych lub otrzymywanych bądź to bezpośrednio, bądź też pośrednio przez biura informacyjne, które ewentualnie byłyby urządzone dla tych osób w krajach prowadzących wojnę lub w krajach neutralnych, dających na swoim terytorium schronienie walczącym.

Walczący, przyjęci i internowani przez kraj neutralny, zaliczeni są pod względem stosowania powyższych postanowień na równi z właściwymi jeńcami wojennymi.

Artykuł 50.

Kupony na odpowiedź.

Kupony na odpowiedź sprzedawane są w krajach należących do Związku.

Cena sprzedażna kuponu ustalana jest przez zainteresowane Zarządy, nie może jednak być niższa niż 28 centymów lub równowartość tej kwoty w walucie kraju wydającego kupon.

Każdy kupon podlega we wszystkich krajach wymianie na jeden lub kilka znaczków pocztowych, odpowiadających opłacie za list zwykły pojedynczej wagi, pochodzący z tego kraju, a przeznaczony za granicę.

Ponadto każdy kraj ma prawo wymagać, ażeby kupony na odpowiedź przedstawiono do wymiany równocześnie z przesyłkami listowymi, do których opłaty mają służyć te kupony.

Artykuł 51.

Wycofanie. Zmiana adresu.

1. Nadawca przesyłki listowej może wycofać ją z poczty lub zmienić jej adres do chwili, dopóki przesyłka nie została doręczona adresatowi.

2. Odnosne żądanie przesyła się drogą pocztową lub telegraficzną na koszt nadawcy, który winien uiścić za każde żądanie, przesłane drogą pocztową, opłatę za list polecony pojedynczej wagi, a za każde żądanie, przesłane drogą telegraficzną — opłatę za telegram.

Jeżeli żądanie wycofania lub zmiany adresu dotyczy kilku przesyłek składanych jednocześnie w tym samym urzędzie pocztowym, przez tego samego nadawcę, do jednego adresata, nadawca płaci za każde żądanie przesłane pocztą opłatę należną za list polecony pojedynczej wagi, za żądanie natomiast przesłane telegraficznie, opłatę za telegram, zawierający dane dotyczące wszystkich wymienionych przesyłek.

Artykuł 52.

Dosyłanie. Przesyłki niedoreczalne.

1. W razie zmiany miejsca zamieszkania adresata, przesyłki listowe mogą być dostane, jeżeli

nadawca nie wykluczył dostania za pomocą stosownej notatki umieszczonej na stronie adresowej w języku, znanym w kraju przeznaczenia.

2. Przesyłki listowe niedoreczalne należy natychmiast zwracać do kraju nadania.

3. Okres czasu przechowywania przesyłek listowych, zalegających do dyspozycji adresatów lub adresowanych „poste-restante“, ustalają przepisy kraju przeznaczenia. Jednakże ten okres czasu nie może zasadniczo przekraczać dwóch miesięcy, z wyjątkiem przypadków szczególnych, kiedy Zarząd kraju przeznaczenia uważa za niezbędne przedłużyć go najwyżej jednak do czterech miesięcy. Zwrot do kraju nadania winien nastąpić w krótszym terminie, jeżeli nadawca tego zażądał przez umieszczenie na stronie adresowej odpowiedniej notatki w języku znanym w kraju przeznaczenia.

4. Druków bezwartościowych nie zwraca się, chyba że nadawca zażądał zwrotu za pomocą notatki umieszczonej na przesyłce. Druki polecane mają być zawsze zwracane.

5. Za dosyłanie przesyłek listowych z kraju do kraju lub ich zwrotu do kraju nadania nie pobiera się, poza wyjątkami przewidzianymi w Regulaminie, żadnej opłaty dodatkowej.

6. Przesyłki listowe, dostane lub niedoreczalne wydaje się adresatom albo nadawcom za pobraniem opłat, którymi obciążono je przy wysłaniu, przy nadejściu lub podczas przewozu skutkiem dostania poza pierwotne miejsce przeznaczenia, niezależnie od zwrotu należności celnych lub innych, co do których kraj przeznaczenia nie zgadza się na umorzenie.

7. W razie dostania do innego kraju lub niedoreczenia opłaty za „poste-restante“, należność za pośrednictwo przy cleniu, należność uzupełniająca za doręczenie przez umyślnego posłańca oraz należność specjalną za doręczenie adresatom pakietów umarza się.

Artykuł 53.

Reklamacje i żądania informacji.

1. Reklamacja każdej przesyłki lub żądanie informacji upoważnia do pobrania opłaty w wysokości najwyżej 40 centymów.

Opłatę tę pobiera się jednorazowo za reklamacje lub żądania informacji, nawet jeżeli dotyczą kilku przesyłek, złożonych jednocześnie przez tego samego nadawcę pod adresem jednego odbiorcy.

Co się tyczy przesyłek poleconych, to nie pobiera się żadnej opłaty, jeżeli nadawca już uiścił opłatę specjalną za zwrotne poświadczenie odbioru.

2. Wnoszenie reklamacyj dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następnego po nadaniu przesyłki.

Każdy Zarząd obowiązany jest jednakże załatwić zwykle żądanie informacji, wniesione po tym terminie, a skierowane do niego przez inny Zarząd w sprawie przesyłek wysłanych przed upływem dwóch lat.

3. Każdy Zarząd obowiązany jest przyjmować reklamacje i żądania informacji, dotyczące przesyłek nadawanych na obszarze innych Zarządów.

4. Jeżeli wniesienie reklamacji lub żądania informacji nastąpiło z winy służby pocztowej, opłatę pobraną z tego tytułu zwraca się.

R O Z D Z I A Ł II.

PRZESYŁKI POLECONE.

A r t y k u ł 54.

Oplaty.

1. Przesyłki listowe, wymienione w artykule 33, mogą być nadawane jako poleczone.

2. Opłatę za przesyłki poleczone należy uiszczać przy nadaniu. Składa się ona:

- a) z opłaty zwykłej, zależnie od rodzaju przesyłki;
- b) z opłaty stałej za polecenie, nie przekraczającej 40 centymów;

Opłata stała za polecenie, dotycząca części kartki pocztowej z napisem „Réponse), może być ważnie uiszczona tylko przez nadawcę tej części.

3. Przy nadaniu przesyłki poleczonej nadawca winien otrzymać bezpłatny dowód nadania.

4. Kraje, skłonne do ponoszenia ryzyka, mogącego wyniknąć z wypadków siły wyższej, uprawnione są do pobierania opłaty specjalnej, wynoszącej najwyżej 40 centymów od każdej przesyłki poleczonej.

5. Przesyłki poleczone, nieopłacone lub niedostatecznie opłacone, któreby wbrew przepisom skierowano do kraju przeznaczenia, podlegają dopłacie na koszt odbiorców, równającej się kwocie brakującej opłaty.

A r t y k u ł 55.

Poświadczenie odbioru.

Nadawca przesyłki poleczonej może żądać poświadczenia odbioru, opłacając przy nadaniu stałą opłatę, nie przekraczającą 30 centymów.

Poświadczenie odbioru może być również żądane po nadaniu przesyłki w terminie jednego roku i za opłatą przewidzianą dla reklamacji w artykule 53.

A r t y k u ł 56.

Zakres odpowiedzialności.

1. Zarządy ponoszą odpowiedzialność za zaginięcie przesyłek poleczonych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w poniższym artykule 57.

Nadawca ma prawo z tego tytułu do odszkodowania w wysokości 50 franków za każdą przesyłkę.

2. Zarządy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za przesyłki zajęte przez władze celne wskutek fałszywego podania zawartości.

A r t y k u ł 57.

Wyjątki od zasady odpowiedzialności.

Zarządy zwolnione są od wszelkiej odpowiedzialności za zaginięcie przesyłek poleczonych:

- a) w wypadkach siły wyższej; jednakże odpowiedzialność istnieje w stosunku do Zarządu kraju nadania, który przyjął na siebie ryzyko mogące wyniknąć z działania siły wyższej (artykuł 54, § 4). Kraj odpowiedzialny za zaginięcie winien według swego ustawodawstwa wewnętrznego rozstrzygnąć, czy zaginięcie zostało spowodowane okolicznościami stanowiącymi wypadek siły wyższej;
- b) jeżeli nie mogą udzielić wyjaśnień co do przesyłek wskutek zniszczenia dokumentów służbowych, spowodowanego działaniami siły wyższej, a dowód odpowiedzialności nie został w inny sposób przeprowadzony;
- c) jeżeli chodzi o przesyłki, których zawartość podpada pod rozkazy przewidziane w artykułach 34, § 4 i 6, litera (c) i 46, § 1;
- d) jeżeli nadawca nie wniósł reklamacji w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 53.

A r t y k u ł 58.

Wygaśnięcie odpowiedzialności.

Zarządy przestają ponosić odpowiedzialność za przesyłki poleczone, których doręczenie odbyło się stosownie do ich przepisów wewnętrznych dla przesyłek tego samego rodzaju.

A r t y k u ł 59.

Wypłata odszkodowania.

Obowiązek wypłacenia odszkodowania ciąży na Zarządzie, któremu podlega urząd nadawczy przesyłki, z zastrzeżeniem prawa zwrotnego poszukiwania w stosunku do Zarządu odpowiedzialnego.

Artykuł 60.

Termin wypłaty odszkodowania.

1. Wypłata odszkodowania winna nastąpić jak najrychlej, najpóźniej jednak w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia następnego po wniesieniu reklamacji. Termin ten w obrocie z krajami odległymi wynosi dziewięć miesięcy.

Zarząd kraju nadania, nie przyjmujący ponoszenia ryzyka, wynikającego z działania siły wyższej, może odroczyć wypłatę odszkodowania poza termin przewidziany w ustępie poprzednim, jeżeli nie wyjaśniono jeszcze, czy zaginięcia przesyłki nie należy przypisać wypadkowi tego rodzaju.

2. Zarząd kraju nadania upoważniony jest do wypłaty odszkodowania nadawcy, na rachunek Zarządu pośredniczącego lub kraju przeznaczenia, który powiadomiony, w sposób właściwy, nie zatwierdził sprawy w ciągu trzech miesięcy; termin ten w obrocie z krajami odległymi wynosi 6 miesięcy.

Artykuł 61.

Ustalenie odpowiedzialności.

1. Odpowiedzialność za zaginięcie przesyłki poleconej, aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych, ciąży na Zarządzie, który przyjąwszy przesyłkę bez zastrzeżeń i otrzymawszy wszelkie przewidziane przepisami dane dla przeprowadzenia dochodzeń, nie może udowodnić ani wydania przesyłki adresatowi, ani też w danym razie, przepisowego przekazania jej Zarządowi następnemu.

Zarząd pośredniczący lub kraju przeznaczenia, aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych, zwolniony jest od wszelkich odpowiedzialności:

- a) jeżeli zastosował się do postanowień artykułu 162, § 3 Regulaminu;
- b) jeżeli może udowodnić, że otrzymał reklamację dopiero po zniszczeniu dokumentów służbowych, dotyczących poszukiwanej przesyłki, a czas przechowywania, przewidziany w artykule 181 Regulaminu, już upłynął; zastrzeżenie to nie narusza w niczym praw osoby reklamującej.

Jednak, jeżeli zaginięcie nastąpiło podczas przewozu i nie można ustalić kraju, na którego terytorium lub w którego służbie fakt ten miał miejsce, odnośne Zarządy pokrywają szkodę w równych częściach.

2. Jeżeli przesyłka polecona zaginęła wskutek działania siły wyższej, Zarząd, na którego terytorium lub w którego służbie nastąpiło zaginięcie, odpowiedzialny jest wobec Zarządu kraju nadania tylko w tym przypadku, jeżeli obydwa te kraje przyjęły ponoszenie ryzyka, mogącego wynikać z działania siły wyższej.

3. Należności celne i wszelkie inne należności, których umorzenia nie można było uzyskać, obciążają Zarządy odpowiedzialne za zaginięcie.

4. Zarząd, który dokonał wypłaty odszkodowania, wstępuje do wysokości wypłaconej kwoty odszkodowania w prawa osoby, która je otrzymała, na wypadek ewentualnego zwrotnego poszukiwania bądź to przeciwko adresatowi, bądź też przeciwko nadawcy lub osobom trzecim.

5. W razie późniejszego odnalezienia przesyłki poleconej, uważanej za zaginioną, należy osobę, której wypłacono odszkodowanie, powiadomić, że za zwrotem odszkodowania może wejść w posiadanie przesyłki.

Artykuł 62.

Zwrot odszkodowania Zarządowi kraju nadania.

1. Zarząd, ponoszący odpowiedzialność lub na którego rachunek dokonuje się wypłatę, w myśl postanowień artykułu 60, obowiązany jest zwrócić Zarządowi kraju nadania, w ciągu trzech miesięcy od daty zawiadomienia o wypłacie, kwotę odszkodowania, rzeczywiście wypłaconą nadawcy.

Jeżeli odszkodowanie ma być ponoszone przez kilka Zarządów, stosownie do artykułu 61, całkowite, należne odszkodowanie winno być wypłacone Zarządowi kraju nadania w terminie, podanym w ustępie poprzednim, przez pierwszy Zarząd, który, otrzymawszy prawidłowo reklamowaną przesyłkę, nie może ustalić dalszego prawidłowego jej przekazania następnej służbie. Do Zarządu tego należy odzyskanie od innych Zarządów współodpowiedzialnych ewentualnego udziału każdego z nich w odszkodowaniu wypłaconym osobie uprawnionej.

2. Zwrot Zarządowi wierzycielowi ma być dokonany bez kosztów dla tego Zarządu bądź w jakimkolwiek ośrodku handlowym kraju wierzyciela, bądź w walorach będących w obiegu w danym kraju.

Jeżeli odpowiedzialność została uznana, jak również w przypadku przewidzianym w artykule 60, § 2, kwota odszkodowania, może być pobrana z urzędu od kraju ponoszącego odpowiedzialność w drodze jakiegokolwiek rozrachunku bądź to bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem Zarządu, który regularnie prowadzi rozrachunki z Zarządem odpowiedzialnym.

Po upływie trzech miesięcy kwota należna Zarządowi kraju nadania podlega oprocentowaniu po 5% rocznie, licząc od dnia upływu wskazanego terminu.

3. Zarząd kraju nadania może żądać od Zarządu ponoszącego odpowiedzialność zwrotu odszkodowania tylko przed upływem jednego roku, licząc od daty zawiadomienia o zaginięciu, lub w danym razie, od dnia wygaśnięcia terminu przewidzianego w artykule 60, § 2.

4. Zarząd, którego odpowiedzialność została należycie stwierdzona, a który początkowo odmówił wypłaty odszkodowania, obowiązany jest ponieść wszelkie koszty dodatkowe, powstałe wskutek nieusprawiedliwionego przewlekania wypłaty.

5. Zarządy mogą porozumieć się co do periodycznego wyrównywania odszkodowań, wypłaconych nadawcom i uznanych przez nie, za należycie uzasadnione.

ROZDZIAŁ III.

PRZESYŁKI ZA POBRANIEM.

Artykuł 63.

Oplata i warunki przesyłania. Wyrównywanie.

1. Polecone przesyłki listowe mogą być wysyłane za pobraniem w obrocie z krajami, których Zarządy zgodziły się na zaprowadzenie tej służby.

2. Przesyłki, wysyłane za pobraniem, podlegają formalnościom i opłatom stosowanym dla przesyłek poleconych. Poza tym nadawca uiszcza z góry:

a) Opłatę stałą, która nie może przewyższać 40 centymów od przesyłki, oraz opłatę procentową w wysokości nie przekraczającej $\frac{1}{2}\%$ kwoty pobraniowej, jeżeli nadawca życzy sobie, by kwota była przesłana przekazem pobraniowym wydanym bezpłatnie na jego korzyść;

b) opłatę stałą, która nie może przewyższać 20 centymów, jeżeli żąda przekazania za pomocą wpłaty na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki.

3. Sposób wyrównywania kwot, przewidzianych w § 2, litera b, dopuszcza się tylko wówczas, jeżeli zainteresowane Zarządy podejmą się stosowania tego sposobu wyrównywania kwot. Zarząd kraju przeznaczenia przekazuje na konto czekowe, za pomocą zawiadomienia o wpłacie obrotu wewnętrznego, kwotę zainkasowaną od adresata, po potrąceniu opłaty stałej, wynoszącej najwyżej 20 centymów i opłaty zwykłej za przekazanie, stosowanej w jego służbie wewnętrznej.

4. Bez względu na sposób przesłania kwot zainkasowanych, najwyższa kwota pobrania równa się kwocie ustalonej dla przekazów pocztowych, przeznaczonych do kraju nadania przesyłki.

5. W braku odmiennego porozumienia, kwota pobrania podana jest w walucie kraju nadania przesyłki. Jednakże, w razie dokonywania wpłaty na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki, kwota ta winna być podana w walucie tego kraju.

6. Każdy Zarząd ma prawo dla pobrania opłaty przewidzianej w § 2, litera a, przyjąć skalę, która ze względów służbowych jest dla niego najwygodniejsza.

Artykuł 64.

Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania.

Nadawca przesyłki poleconej za pobraniem może żądać całkowitego zniesienia, zmniejszenia lub zwiększenia kwoty pobrania. W tym ostatnim

przypadku winien uiszczyć opłatę procentową od kwoty zwiększenia, ustaloną w artykule 63.

Tego rodzaju żądania podlegają takim samym przepisom, jak żądania wycofania przesyłek lub zmiany adresu.

Jeżeli żądanie całkowitego unieważnienia, zmniejszenia lub zwiększenia kwoty pobrania ma być przesłane w drodze telegraficznej, wówczas do opłaty za telegram dolicza się opłatę za list polecony pojedynczej wagi.

Artykuł 65.

Odpowiedzialność w razie zaginięcia przesyłki.

Zaginięcie przesyłki poleconej za pobraniem pociąga za sobą odpowiedzialność Zarządu pocztowego na zasadach określonych w artykule 56 i 57.

Artykuł 66.

Zabezpieczenie kwot prawidłowo zainkasowanych.

Kwoty prawidłowo zainkasowane od odbiorcy, bez względu na to, czy zostały, czy też nie zostały wpłacone, za pomocą przekazów pocztowych, albo też przełane na pocztowe konto czekowe, są zabezpieczone wobec nadawcy, na zasadach określonych w Porozumieniu o przekazach pocztowych lub też w przepisach, normujących obrót czeków i pieniężnych przelewów pocztowych.

Artykuł 67.

Odszkodowanie w razie niezainkasowania kwoty pobrania, zainkasowania częściowego lub oszukającego.

1. Jeżeli przesyłkę wydano odbiorcy bez zainkasowania kwoty pobrania, nadawca ma prawo do odszkodowania, jeżeli wniósł reklamację w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 53, a niezainkasowanie nie wynikało z jego winy lub zaniedbania, albo też jeżeli zawartość przesyłki nie podpada pod zakazy, przewidziane w artykułach 34, §§ 4 i 6 litera c, i 46, § 1.

Te same zasady obowiązują, jeżeli od odbiorcy zainkasowano kwotę niższą od podanej kwoty pobrania, albo też jeżeli zainkasowano kwotę w sposób oszukawczy.

Odszkodowanie nie może w żadnym razie przekraczać kwoty pobrania.

2. Zarząd, który dokonał wypłaty odszkodowania, wstępuje do wysokości kwoty tego odszkodowania w prawa osoby, która je otrzymała na wypadek zwrotnego poszukiwania bądź to przeciwko odbiorcy, bądź też przeciw nadawcy lub osobom trzecim.

Artykuł 68.

Kwoty prawidłowo zainkasowane. Odszkodowania. Wpłata i zwrotne poszukiwanie.

Obowiązek wypłaty kwot prawidłowo zainkasowanych lub odszkodowania, o którym mowa w artykule 67, ciąży na Zarządzie, któremu podlega urząd wysyłający przesyłkę, z zastrzeżeniem prawa zwrotnego poszukiwania (regres) przeciw Zarządowi ponoszącemu odpowiedzialność.

Artykuł 69.

Termin wypłaty.

Postanowienia artykułu 60, dotyczące terminów wypłaty odszkodowania za zaginioną przesyłkę poleconą, należy stosować również przy wypłacie kwot zainkasowanych lub przy odszkodowaniach za przesyłki obciążone pobraniem.

Artykuł 70.

Ustalenie odpowiedzialności.

Wpłaty przez Zarząd wysyłający kwot prawidłowo zainkasowanych lub odszkodowania, przewidzianego w artykule 67 dokonuje się na rachunek Zarządu kraju przeznaczenia. Ten ostatni ponosi odpowiedzialność, jeżeli nie będzie w stanie udowodnić, że omyłka nastąpiła wskutek nieprzebrzeżenia jakiegokolwiek przepisu regulaminowego przez Zarząd wysyłający.

W przypadku zainkasowania kwoty w sposób oszukańczy, na skutek zaginięcia w służbie pocztowej przesyłki za pobraniem, odpowiedzialność Zarządów zainteresowanych ustala się według zasad artykułu 61, dotyczącego zaginięcia przesyłki poleconej. Jednakże odpowiedzialność Zarządu pośredniczącego, nie uczestniczącego w wymianie przesyłek za pobraniem, ograniczona jest tylko do odpowiedzialności, przewidzianej w artykułach 56 i 57 za przesyłki polecone. Inne Zarządy pokrywają w równych częściach brakującą kwotę odszkodowania.

Artykuł 71.

Zwrot kwot wypłaconych. zaliczkowo.

Zarząd kraju przeznaczenia obowiązany jest zwrócić Zarządowi wysyłającemu, na warunkach przewidzianych w artykule 62, kwoty wypłacone zaliczkowo na jego rachunek.

Artykuł 72.

Przekazy pobraniowe i zawiadomienia o wpłacie.

1. Kwoty przekazu pobraniowego, niewypłaconej z jakiegokolwiek powodu osobie uprawnionej, nie zwraca się Zarządowi, który przekaz wystawił. Zarząd kraju nadania przesyłki za pobraniem przechowuje tę kwotę do dyspozycji osoby

uprawnionej, z chwilą natomiast upływu terminu ustawowego przedawnienia, przechodzi ona ostatecznie na rzecz tego Zarządu.

Pod każdym innym względem i z zastrzeżeniami, przewidzianymi w Regulaminie, przekazy pobraniowe podlegają przepisom, ustalonym w Porozumieniu dotyczącym przekazów pocztowych.

2. Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny zawiadomienie o wpłacie, sporządzone w myśl przepisów artykułu 63, nie może być wpisane na dobro osoby, wskazanej przez nadawcę przesyłki za pobraniem, kwotę na jaką opiewa zawiadomienie, winien Zarząd inkasujący przekazać Zarządowi kraju nadania, w celu wypłacenia jej nadawcy przesyłki.

W razie niemożności dokonania tej wpłaty stosuje się postępowanie przewidziane w § 1.

Artykuł 73.

Zarachowanie opłat i należności za pobranie.

Zarząd kraju nadania zarachowuje na dobro Zarządu kraju przeznaczenia, na warunkach ustalonych w Regulaminie, udział stały, w wysokości 20 centymów od każdego pobrania oraz 1/4% od ogólnej kwoty wypłaconych przekazów pobraniowych.

R O Z D Z I A Ł I V.

PRYZNANIE OPŁAT. NALEŻNOŚCI TRANZYTOWE.

Artykuł 74.

Przyznanie opłat.

Poza wyjątkami wyraźnie przewidzianymi w Konwencji każdy Zarząd zatrzymuje w całości opłaty, które pobrał.

Artykuł 75.

Należności tranzytowe.

1. Przesyłki listowe, wymienione w odsyłkach zamkniętych między dwoma Zarządami przy współudziale jednego lub kilku innych Zarządów (Zarządy trzecie), podlegają na korzyść każdego kraju, przez który przechodzą, lub którego służby uczestniczą w przewozie, należnościom tranzytowym, podanym w następującej tabeli:

	Od kilograma	
	listów i Kartek pocztowych Fr. c.	innych przesyłek Fr. c.
1. Przewóz drogą lądową:		
do 1000 km	—,60	—,08
ponad 1000 „ 2000 „	—,80	—,12
„ 2000 „ 3000 „	1,20	—,16
„ 3000 „ 6000 „	2,00	—,24
„ 6000 „ 9000 „	2,80	—,32
„ 9000 km	3,60	—,40
2. Przewóz drogą morską:		
do 300 mil morskich	—,60	—,08
ponad 300 do 1500 „	1,60	—,20
między Europą a Ameryką Półn.	2,40	—,32
ponad 1500 do 6000 mil morskich	3,20	—,40
„ 6000 mil morskich	4,80	—,60

2. Należności tranzytowe za przewóz morski na odległość, nie przekraczającą 300 mil morskich, ustala się w wysokości jednej trzeciej stawek, przewidzianych w § 1, jeżeli zainteresowany Zarząd otrzymuje już z tytułu przewożenia odsyłek wynagrodzenie, przypadające za tranzyt lądowy.

3. Jeżeli przewóz morski, wykonywany jest przez dwa lub więcej Zarządów, należności za cały przewóz morski nie mogą przekraczać 4 franków 80 centymów od kilograma listów i kartek pocztowych i 60 centymów od kilograma innych przesyłek. W danym razie te najwyższe należności podlegają podziałowi między Zarządy, biorące udział w przewozie, w stosunku do długości przebytej drogi.

4. Jeżeli nie zawarto umowy odmiennej, uważa się za równoznaczne ze świadczeniami Zarządów trzecich, przewozy morskie, wykonywane bezpośrednio między dwoma krajami, za pomocą okrętów jednego z nich, oraz przewozy, wykonywane między dwoma urzędami jednego i tego samego kraju, za pośrednictwem połączeń innego kraju.

5. Do kategorii innych przesyłek zalicza się, w odniesieniu do tranzytu, pakieciki, gazety lub pakiety z gazetami i czasopismami przesyłane na podstawie Porozumienia, dotyczącego prenumeraty gazet i czasopism, jak również pudełek z podaną wartością, przesyłane na podstawie Porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością.

6. Odsyłki nieprawidłowo skierowane traktuje się, co do opłaty należności tranzytowych, tak jak gdyby były skierowane normalną drogą.

Artykuł 76.

Zwolnienie od należności tranzytowych.

Od wszelkich należności tranzytowych za przewóz lądowy lub morski zwolnione są przesyłki listowe, wolne od opłat pocztowych, wyszczególnione w artykule 49, opłacone kartki odpowiedzi pocztowe, zwracane do kraju nadania, przesyłki dosyłane, niedoreczalne, zwrotne poświadczenia odbioru, przekazy pocztowe i wszelkie inne dokumenty, dotyczące służby pocztowej, a w szczególności dokumenty, dotyczące pieniężnych przewozów pocztowych.

Artykuł 77.

Połączenia nadzwyczajne.

Należności tranzytowe, wyszczególnione w artykule 75, nie stosują się do przewozu wykonywanego za pomocą połączeń nadzwyczajnych, specjalnie zaprowadzonych lub utrzymywanych przez jeden Zarząd, na żądanie jednego lub kilku innych Zarządów. Warunki dla tego rodzaju przewozu są określone zależnie od porozumienia wzajemnego między zainteresowanymi Zarządami.

Artykuł 78.

Wypłaty i rozrachunki.

1. Należności tranzytowe obciążają Zarząd kraju nadania.

2. Ogólny rozrachunek tych należności odbywa się na podstawie danych statystycznych, ustalanych co trzy lata w ciągu czternastodniowego okresu. Okres ten przedłuża się do dwudziestu ośmiu dni dla odsyłek wymienianych mniej niż sześć razy na tydzień przez urzędy któregokolwiek kraju.

Regulamin wyznacza okres i czas trwania statystyk.

3. Każdy Zarząd upoważniony jest do poddania ocenie Komisji arbitrów wyników statystyki, które jego zdaniem różniłyby się zbytnio od rzeczywistego stanu. Arbitraż ten ustanawia się w sposób przewidziany artykułem 11.

Arbitrzy mają prawo ustalić, według swej słusznej oceny, kwotę należności tranzytowych, która ma być zapłacona.

Artykuł 79.

Wymiana odsyłek zamkniętych z okrętami wojennymi.

1. Zamknięte odsyłki listowe mogą być wymieniane między urzędami pocztowymi jednego z układających się Krajów, a komendantami eskadr lub okrętów wojennych tego kraju, stojących na obcych wodach, oraz między komendantami jednej z tych eskadr lub jednego z tych okrętów wojennych i komendantem innej eskadry lub innego okrętu, należącego do tego samego kraju, za pośrednictwem lądowych lub morskich połączeń pocztowych innych krajów.

2. Przesyłki listowe wszelkiego rodzaju zawarte w tych odsyłkach, winny być przeznaczone wyłącznie dla sztabów i załóg lub pochodzić od sztabów i załóg okrętów, otrzymujących lub wysyłających te odsyłki; opłaty i warunki przewozu stosujące się do nich są ustalane na podstawie przepisów wewnętrznych przez Zarząd pocztowy kraju, do którego okręty należą.

3. W braku odmiennego porozumienia między Zarządami zainteresowanymi, Zarząd pocztowy wysyłający lub odbierający odnośne odsyłki, dłużny jest Zarządom pośredniczącym w przewozie za należności tranzytowe, obliczone w myśl postanowień artykułu 75.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 80.

Nieprzestrzeżenie wolności tranzytu.

Jeżeli jakkolwiek kraj nie przestrzega postanowień artykułu 26, dotyczącego wolności tranzytu,

tu, Zarządy pocztowe mają prawo wstrzymać ruch pocztowy z tym krajem. O zastosowaniu tego środka winny one uprzednio zawiadomić w drodze telegraficznej zainteresowane Zarządy.

A r t y k u ł 81.

Zobowiązania w sprawie wymiaru kar.

Układające się Kraje przyjmują na siebie obowiązek wydania lub zaproponowania odnośnym swoim władzom ustawodawczym niezbędnych zarządzeń:

- a) w celu karania za podrabianie znaczków pocztowych, międzynarodowych kuponów na odpowiedź i pocztowych kart tożsamości;
- b) w celu karania za używanie lub wprowadzanie w obieg:
 - 1) podrobionych lub też poprzednio używanych znaczków pocztowych i nadruków podrobionych, lub też poprzednio używanych, a wykonanych za pomocą maszyn do frankowania lub pras drukarskich;
 - 2) międzynarodowych kuponów na odpowiedź podrobionych;
 - 3) pocztowych kart tożsamości podrobionych;
- c) w celu karania oszukańczego używania prawidłowych kart tożsamości;
- d) w celu zakazania i ścigania wszelkiej oszukańczej działalności w zakresie fabrykacji, sprzedaży i wprowadzania w obieg używanych w służbie pocztowej nalepek, znaczków podrobionych lub naśladowanych w ten sposób, że mogłyby być wzięte za nalepki lub znaczki, wydane przez Zarząd któregośkolwiek z układających się Krajów;
- e) w celu zapobiegania wkładaniu i w danym razie karania za wkładanie do przesyłek pocztowych opium, morfiny, kokainy lub innych narkotyków, jeżeli taki sposób przesyłania nie jest wyraźnie dozwolony na podstawie Konwencji i Porozumień.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

A r t y k u ł 82.

Wprowadzenie w życie i czas trwania Konwencji.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie z dniem 1 maja 1940 r. i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego, Pełnomocnicy Rządów powyżej wymienionych Krajów podpisali niniejszą Konwencję w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA UNIĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

*J. N. Redelinguys
H. C. Wain*

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

*Za James W. Cole:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA ZESPÓŁ POSIADŁOŚCI STANÓW
ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

*Za James W. Cole:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
F. Vázquez
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA AUSTRALIĘ (ZWIĄZEK PAŃSTW.):

*M. B. Harry
A. Sladdin*

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZYLIE:

Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate

ZA BULGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA KANADĘ:

John. A. Sullivan
H. Beaulieu
R. H. Mac Nabb

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBA:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz

ZA EKWADOR:

F. Guarderas
L. G. Dillon

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navéch

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoïn

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

V. Dendrami
S. Camiliéris

ZA GWATEMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra

ZA IRAN:

Dr A. A. Dattary

ZA IRAK:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA IRLANDIĘ:

P. de Bláca
S. S. Puirseal

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

*Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato*

ZA KOREĘ:

*Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda*

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

*Iwataro Uchiyama
Kanji Ito*

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA REPUBLIKĘ LIBERIE:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

*Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes*

ZA NIKARAGUE:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

*Sten Haug
Oskar Homme*

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Madden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

*Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta*

ZA HOLANDIĘ:

*Duynstee
van Goor*

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

*van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring*

ZA PERU:

*Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot;
Ernesto Cáceres*

ZA FILIPINY ZWIĄZEK PAŃSTW:

F. Cuaderno

ZA POLSKĘ:

*René Máchalski
M. Herwich
T. Jaroń*

ZA PORTUGALIĘ:

*Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao*

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

*C. Stefanescu
N. M. Georgesco*

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYIAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

*Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman*

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

*Dr J. Buser
L. Roulet*

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Ouenot

ZA TURCJĘ:

*Aptulahat Aksin
ad referendum*

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

*P. Glinkine
V. Ivanov*

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

*F. A. Constanzo
Adolfo Agorio*

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

*E. Ganteaume-Tovar
F. Velez-Salas*

ZA YEMEN.

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

*Svet. M. Gragičević
Milomir Lj. Mičić*

PROTOKÓŁ KOŃCOWY KONWENCJI.

Przystępując do podpisania Światowej Konwencji Pocztowej w dniu dzisiejszym, podpisani Pełnomocnicy zgodzili się na to co następuje:

I.

Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu.

Postanowienia artykułu 51 nie stosują się do Wielkiej Brytanii, ani Dominów, Kolonij i Protektoratów brytyjskich, których przepisy wewnętrzne nie pozwalają na wycofanie lub zmianę adresu przesyłek listowych na żądanie nadawcy.

II.

Równowartość. Granice najwyższe i najniższe.

1. Każdy Kraj ma prawo podwyższyć najwyżej o 40% lub zniżyć najwyżej o 20% opłaty przewidziane w artykule 34, § 1, stosownie do wskazówek w poniższej tabeli:

	Granice najniższe	Granice najwyższe
	centymów	
Listy: pierwsza jednostka wagi . . .	16	28
za każdą dalszą jednostkę wagi . . .	9,6	16,8
Kartki pocztowe: pojedyncze	9,6	16,8
z opłaconą odpowiedzią	19,2	33,6
Papiery handlowe: za każde 50 gram.	3,2	5,6
najniższa opłata	16	28
Druki: za każde 50 gramów	3,2	5,6
Druki wypukłe dla ociemniałych za każde 1000 gramów	1,6	2,8
Próbki towarów: za każde 50 gramów	3,2	5,6
najniższa opłata	6,4	11,2
Pakieciki: za każde 50 gramów	6,4	11,2
najniższa opłata	32	56
Przesyłki „Fonopost”: pierwsza jedno- stka wagi	12	21
za każdą dalszą jednostkę wagi	8	14

Ustalone opłaty winny, w miarę możliwości, zachować między sobą ten sam stosunek, jaki istnieje między opłatami zasadniczymi, przy czym każdy Zarząd ma prawo zaokrąglić je wzwyż lub wniżej, zależnie od przypadku, stosownie do wymagań swego systemu monetarnego.

2. Taryfa, przyjęta przez każdy Kraj, stosuje się również do opłat pobieranych za nadchodzące przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone.

III.

Uncja wagi handlowej.

W drodze wyjątku dozwala się Krajom, które ze względu na swoje warunki wewnętrzne nie mogą przyjąć jednostek wagi systemu metryczno-dziesiętnego, na zastąpienie ich uncją wagi han-

dlowej (28,3465 gramów) przyjmując 1 uncję za 20 gramów dla listów i przesyłek tzw. „Fonopost“ i 2 uncje za 50 gramów dla papierów handlowych, druków, druków dla ociemniałych, próbek i pakietów.

IV.

Nadawanie przesyłek listowych za granicą.

Zaden z Krajów nie jest obowiązany ani wysyłać, ani też doręczać adresatom przesyłek, które nadawcy, zamieszkali na ich obszarze, nadają lub polecają nadać w obcym kraju, celem korzystania z obowiązujących tam niższych opłat. Przepis ten stosuje się bez różnicy, bądź to do przesyłek przygotowanych w Kraju zamieszkałym przez nadawcę i przewiezionych następnie przez granicę, bądź też do przesyłek, sporządzonych w kraju obcym. Zainteresowany Zarząd ma prawo zwrócić odnośne przesyłki do miejsca nadania albo też obciążyć je swymi opłatami wewnętrznymi. Sposoby pobierania opłat pozostawia się uznaniu danego Zarządu.

V.

Kupon na odpowiedź.

Zarządy mają prawo nie podejmować się sprzedaży kuponów na odpowiedź.

VI.

Należność za polecenie.

Kraje, które nie mogą ustalić w wysokości 40 centymów należności za polecenie, przewidzianej w artykule 54, § 2, są upoważnione do pobierania należności nie przekraczającej 50 centymów albo ewentualnie do wysokości stawki, ustalonej w ich obrocie wewnętrznym.

VII.

Poczta lotnicza.

Postanowienia, o przewozie poczty listowej drogą powietrzną, są dołączone do Światowej Konwencji Pocztovej i uważa się je za stanowiące integralną część Konwencji oraz jej Regulaminu.

Jednakże w odróżnieniu od ogólnych postanowień Konwencji, zamiast tych postanowień może

być przeprowadzona od czasu do czasu przez Konferencję, składającą się z przedstawicieli Zarządów bezpośrednio zainteresowanych.

Konferencja taka może być zwołana za pośrednictwem Biura międzynarodowego na żądanie co najmniej trzech z pomiędzy tych Zarządów.

Wszystkie postanowienia zaproponowane przez tę Konferencję powinny być podane za pośrednictwem Biura międzynarodowego pod głosowanie Krajów, należących do Związku. Uchwała będzie zapadać większością oddanych głosów.

VIII.

Wyjątki od wolności tranzytu małych pakietów.

Wbrew postanowieniom artykułu 26 Konwencji, Zarząd Pocztovej Związku Socjalistycznych Republik Rad upoważniony jest do nieprzyjmowania pakietów w tranzycie przez swe terytoria, przy czym ograniczenie to stosuje się bez różnicy do wszystkich Krajów, należących do Związku.

IX.

Koszty specjalne za tranzyt przez Syberię i Andy.

W odróżnieniu od postanowień artykułu 75, § 1 (tabela) upoważnia się Zarząd pocztowy Związku Socjalistycznych Republik Rad do pobierania specjalnej opłaty za tranzyt drogą syberyjską w obu kierunkach (Mandżuria lub Władywostok) w wysokości 4 franków 50 centymów od kilograma listów i kartek pocztowych, i 50 centymów od kilograma innych przesyłek, na odległościach przekraczających 6.000 kilometrów.

Zarząd Republiki Argentyńskiej upoważniony jest do pobierania dopłaty w wysokości 30 centymów do należności tranzytowych, wymienionych w artykule 75, § 1, cyfra I Konwencji, od każdego kilograma wszelkiego rodzaju przesyłek listowych, przewożonych tranzytem na odcinku argentyńskim kolei „Ferrocarril Transandino“.

X.

Specjalne koszty za składowe w Adenie.

W drodze wyjątku Zarząd Adenu jest upoważniony do pobierania opłaty w wysokości 40 centymów od worka za wszystkie odesyłki złożone w Adenie, z zastrzeżeniem, że Zarząd ten nie otrzymuje żadnej należności za przewóz lądowy lub morski tych odesyłek.

XI.

Specjalne koszty przeladowania.

Wyjątkowo Zarząd portugalski jest upoważniony do pobierania 40 centymów od każdego worka za wszystkie odsyłki przeladowane w porcie Lizbony.

XII.

Protokół otwarty dla Krajów niereprezentowanych.

Protokół pozostaje otwarty dla Krajów, należących do Związku niereprezentowanych na Kongresie, aby mogły przystąpić do Konwencji i Porozumień, które zostały tam zawarte lub tylko do niektórych spośród nich.

XIII.

Protokół otwarty dla podpisów i przystąpień dla Krajów, które były reprezentowane.

Protokół pozostawia się otwarty dla Krajów, których przedstawiciele podpisali w dniu dzisiejszym tylko Konwencję lub tylko niektóre Porozumienia uchwalone przez Kongres, w celu umożliwienia im przystąpienia do pozostałych Porozumień, podpisanych w dniu dzisiejszym lub tylko do niektórych spośród nich.

XIV.

Termin dla notyfikowania przystąpień.

Przystąpienia, przewidziane w artykułach XII i XIII, winny być notyfikowane w drodze dyplomatycznej przez zainteresowane Zarządy Rządowi Republiki Argentyny, a przez ten ostatni innym państwom, należącym do Związku. Termin, przyznany wymienionym Rządom dla notyfikowania, upływa z dniem 1 lipca 1940.

Na dowód czego, podpisani Pełnomocnicy sporządzili niniejszy Protokół, który będzie mieć tę samą moc obowiązującą i to samo znaczenie, jak gdyby jego postanowienia podane były w tekście samej Konwencji, do której się odnoszą, i podpisali go w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA UNIĘ POŁUDNIOWO-AFRYKANSKĄ:

*J. N. Redelinghuys
H. C. Wain*

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

*Za James W. Cole:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA ZESPÓŁ POSIADŁOŚCI STANÓW
ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

*Za James W. Cole:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA AUSTRALIĘ (ZWIĄZEK PAŃSTW.):

*M. B. Harry
A. Sladdin*

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA BRAZYLIE:

*Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Conf. do Augusto Pamplona:
Raúl Camarate*

ZA BULGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA KANADĘ:

*John. A. Sullivan
H. Beaulieu
R. H. Mac Nabb*

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

*Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa*

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBA:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Luñar*

ZA DANIE:

Arne Krog.

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

*Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz*

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz

ZA EKWADOR:

*F. Guarderas
L. G. Dillon*

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCU-
SKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ
Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTO-
RATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNI-
CTWEM LUB POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA GWATEMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

*Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra*

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA IRLANDIĘ:

P. de Bláca
S. S. Puirseal

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA PAŃSTWA LEWANTYNSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA REPUBLIKĘ LIBERIE:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Madden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewoening

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewoening

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA FILIPINY ZWIĄZEK PAŃSTW:

F. Cuaderno

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

*Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman*

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

*Dr. J. Buser
L. Roulet*

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

*Aptulahat Aksin
ad referendum.*

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

*V. Ivanov
P. Glinkine*

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

*F. A. Constanzo
Adolfo Agorio*

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Bóneo.

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

*E. Ganteaume Tovar
F. Vélez-Salas*

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

*Svet. M. Gradišević
Milomir Lj. Mičić*

Delegacja Unii Południowo - Afrykańskiej oświadcza, że przyjęcie przez nią Konwencji niniejszej obejmuje Terytorium pod mandatem Afryki Południowo-Zachodniej.

Buenos Aires, 23 maja 1939 r.

*J. N. Redelinghuys
H. C. Wain*

REGULAMIN WYKONAWCZY ŚWIATOWEJ KONWENCJI POCZTOWEJ.

Treść.

Cz ę ś ć I.

Postanowienia ogólne.

Rozdział jedyny.

Art.

101. Tranzyt w odsyłkach zamkniętych i tranzyt przesyłek pojedynczych
102. Wymiana w odsyłkach zamkniętych
103. Kierowanie przesyłek listowych
104. Kraje odległe
105. Ustalanie równowartości
106. Znaczkę pocztowe i nadruki opłaty

Cz ę ś ć II.

Warunki przyjmowania przesyłek listowych.

Rozdział I.

Przepisy stosujące się do wszelkiego rodzaju przesyłek.

107. Opakowanie i adres przesyłek
108. Przesyłki poste-restante
109. Przesyłki w kopertach z polem przezroczystym
110. Przesyłki podlegające kontroli celnej
111. Przesyłki wolne od należności

Rozdział II.

Przepisy specjalne, stosujące się do poszczególnych rodzajów przesyłek.

112. Listy
113. Kartki pocztowe pojedyncze
114. Kartki pocztowe z opłacaną odpowiedzią
115. Papiery handlowe
116. Druki
117. Przedmioty zaliczone do druków
118. Druki. Napisy i załączniki dozwolone
119. Druki. Opakowanie przesyłek
120. Przesyłki zaliczone do druków dla ociemniałych
121. Próbki towarów. Napisy dozwolone
122. Próbki towarów. Opakowanie
123. Przedmioty zaliczone do próbek towarów
124. Przesyłki mieszane
125. Pakieciki
126. Przesyłki „Fonopost“

C z ę ś ć III.

Przesyłki polecane. Poświadczenie odbioru.

R o z d z i a ł j e d y n y.

127. Przesyłki polecane
128. Poświadczenie odbioru
129. Poświadczenie odbioru żądane po nadaniu

C z ę ś ć IV.

Przesyłki za pobraniem.

R o z d z i a ł j e d y n y.

130. Oznaczanie przesyłek
131. Nalepka pobraniowa
132. Przekaz pobraniowy
133. Wpłata na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki
134. Przeliczanie kwoty pobrania
135. Różnice w podanych kwotach pobrania
136. Termin wpłaty
137. Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania
138. Dosyłanie
139. Sporządzanie przekazu pobraniowego lub zawiadomienia o wpłacie
140. Unieważnienie lub zastąpienie nowymi drukami przekazów pobraniowych i zawiadomień o wpłacie
141. Przekazy pobraniowe niedoręczalne lub niezainkasowane
142. Rozrachunek przekazów pobraniowych

C z ę ś ć V.

Czynności przy odprawie i nadejściu przesyłek.

R o z d z i a ł j e d y n y.

143. Używanie datownika
144. Przesyłki ekspresowe
145. Przesyłki nieopłacane lub niedostatecznie opłacone
146. Zwrot cedułów należnościowych. Inkasowanie kwot wyłożonych
147. Przesyłki dosyłane
148. Koperty do dosyłania i koperty zbiorcze
149. Przesyłki niedoręczalne
150. Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu
151. Zwykła poprawka adresu
152. Reklamacja przesyłek zwykłych
153. Reklamacja przesyłek poleconych
154. Żądania informacji
155. Reklamacja dotycząca przesyłek nadanych w innym kraju
156. Oszukańcze użycie znaczków pocztowych lub podrobionych nadruków maszyny do frankowania

C z ę ś ć VI.

Wymiana przesyłek.

R o z d z i a ł j e d y n y.

157. Karty listowe
158. Przesyłanie przesyłek poleconych
159. Przesyłanie przesyłek ekspresowych
160. Sporządzanie odsyłek
161. Przekazywanie odsyłek
162. Sprawdzanie odsyłek
163. Zwrot próżnych worków

C z ę ś ć VII.

Postanowienia o należnościach tranzytowych.

R o z d z i a ł I.

C z y n n o ś c i s t a t y s t y c z n e.

164. Statystyka należności tranzytowych
165. Sporządzanie i oznaczanie odsyłek zamkniętych w okresie statystyki
166. Stwierdzanie ilości worków i wagi odsyłek zamkniętych
167. Sporządzanie wykazów odsyłek zamkniętych
168. Spis odprawionych zamkniętych odsyłek tranzytowych
169. Wymiana odsyłek zamkniętych z okrętami wojennymi
170. Zawiadomienie o tranzycie
171. Odchylenia od artykułów 166, 167 i 170
172. Połączenia nadzwyczajne

R o z d z i a ł II.

R a c h u n k o w o ś ć.

W y r ó w n y w a n i e r a c h u n k ó w.

173. Obliczenie należności tranzytowych
174. Ogólny rozrachunek roczny. Pośrednictwo Biura międzynarodowego
175. Uregulowanie należności tranzytowych

C z ę ś ć VIII.

Różne postanowienia.

R o z d z i a ł j e d y n y.

176. Kupony na odpowiedź
177. Karty tożsamości
178. Wymiana odsyłek z okrętami wojennymi
179. Ceduły należnościowe. Rozrachunki dotyczące należności celnych itp.
180. Druki do użytku publiczności
181. Termin przechowywania dokumentów
182. Adres telegraficzny

C z ę ś ć I X.

Biurow międzynarodowe.

R o z d z i a ł j e d y n y.

183. Kongresy i Konferencje
184. Informacje. Żądania zmiany Aktów
185. Wydawnictwa
186. Sprawozdania roczne
187. Język urzędowy Biura międzynarodowego
188. Kupony na odpowiedź. Karty tożsamości
189. Zestawienie i wyrównywanie rachunków
190. Sporządzanie rachunków
191. Bilans ogólny
192. Wypłata
193. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego
194. Statystyka ogólna
195. Wydatki Biura międzynarodowego

P o s t a n o w i e n i a k o ń c o w e.

196. Wejście w życie i czas ważności Regulaminu

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w C1 do C31.

REGULAMIN WYKONAWCZY ŚWIATOWEJ KONWENCJI POCZTOWEJ.

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztovej, zawartej w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku uchwalili w imieniu swoich Zarządów za wspólną zgodą następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania wspomnianej Konwencji.

C Z Ę Ś C I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

R O Z D Z I A Ł J E D Y N Y.

A r t y k u ł 101.

Tranzyt w odsyłkach zamkniętych i tranzyt przesyłek pojedynczych.

1. Zarządy mogą, zależnie od potrzeb ruchu i wymagań służby, wymieniać wzajemnie za pośrednictwem jednego lub kilku innych Zarządów, zarówno odsyłki zamknięte, jak i przesyłki listowe pojedyncze.

2. Kierowanie przesyłek pojedynczych do Zarządu pośredniczącego należy ograniczać ściśle do przypadków, kiedy sporządzenie odsyłek zamkniętych nie jest uzasadnione bądź dla samego kraju przeznaczenia, bądź też dla kraju bliższego.

A r t y k u ł 102.

Wymiana w odsyłkach zamkniętych.

1. Wymianę przesyłek listowych w odsyłkach zamkniętych ustalają zainteresowane Zarządy na podstawie wzajemnego porozumienia.

Odsyłki zamknięte należy sporządzać, ilekroć jeden z Zarządów pośredniczących tego żąda, opierając się na tym iż ilość przesyłek luzem utrudnia jego czynności.

2. Zarządy, za których pośrednictwem mają być przewożone odsyłki zamknięte, należy uprzedzić w odpowiednim czasie.

3. W razie zmian w wymianie odsyłek zamkniętych, zaprowadzonej między dwoma Zarządami za pośrednictwem jednego lub kilku krajów, trzecich, Zarząd pochodzenia odsyłki powiadamia o tym Zarządy odnośnych krajów.

Jeżeli chodzi o zmianę drogi kierowania odsyłek, nową drogę należy podać do wiadomości Zarządów, które przesyłały poprzednio odsyłki w tranzycie; również dawną drogę należy podać dla pamięci Zarządom, które od tej pory podejmą się tranzytu.

A r t y k u ł 103.

Kierowanie przesyłek listowych.

1. Każdy Zarząd obowiązany jest przekazywane mu przez inny Zarząd odsyłki zamknięte i przesyłki pojedyncze kierować drogami najszybszymi, którymi posługuje się dla swych własnych przesyłek.

Jeżeli odsyłka składa się z kilku worków, należy je w miarę możliwości pozostawić razem i kierować tym samym transportem.

Wszelkiego rodzaju przesyłki mylnie skierowane należy niezwłocznie dosyłać do miejsca ich przeznaczenia najszybszą drogą.

2. Zarząd kraju nadania może wskazać drogę przewozu dla wysłanych przez niego odsyłek zamkniętych, byleby użycie tej drogi nie pociągało za sobą specjalnych kosztów dla Zarządu pośredniczącego.

Pod tym samym warunkiem Zarządy pośredniczące w przewozie mają uwzględniać drogę podaną przez nadawcę na przekazywanych im przesyłkach pojedynczych.

3. Zarządy, które korzystają z prawa pobierania opłat dodatkowych na pokrycie nadzwyczajnych wydatków, związanych z użyciem pewnych połączeń, mogą nie kierować za pomocą tych połączeń przesyłek listowych, nieopłaconych lub niedostatecznie opłaconych.

Artykuł 104.

Kraje odległe.

1. Za kraje odległe uważa się te kraje, między którymi najszybszy przewóz drogą lądową lub morską trwa ponad dziesięć dni, jak również te kraje, między którymi średnia częstotliwość transportów jest mniejsza od dwóch podróży miesięcznie.

2. Do krajów odległych zaliczą się, w odniesieniu do okresów czasu, przewidzianych przez Konwencję i Porozumienia, kraje o wielkiej rozległości lub też takie, których wewnętrzna sieć komunikacyjna jest słabo rozwinięta we wszystkich przypadkach, jeżeli czynniki te odgrywają rolę decydującą.

3. Biuro międzynarodowe sporządza wykaz krajów, wymienionych w §§ 1 i 2.

Artykuł 105.

Ustalanie równowartości.

1. Zarządy ustalają równowartość opłat i należności, przewidzianych w Konwencji i Porozumieniach, po porozumieniu z Zarządem poczt szwajcarskich, do którego należy ogłaszanie ich za pośrednictwem Biura międzynarodowego. Ten sam sposób postępowania stosuje się przy zmianie równowartości.

Równowartości lub zmiany równowartości mogą wchodzić w życie tylko z dniem pierwszym miesiąca i najwcześniej w piętnaście dni po ich ogłoszeniu przez Biuro międzynarodowe.

Biuro to sporządza tabelę wskazującą dla każdego kraju równowartość opłat i należności, wymienionych w ustępie 1-szym i ewentualnie podającą wysokość procentu zwwyżki lub zniżki opłaty, stosowanej na podstawie artykułu II Protokołu Końcowego Konwencji.

2. Ułamki jednostek monetarnych, otrzymywane przy obliczaniu opłat, uzupełniających za przesyłki niedostatecznie opłacone, mogą być zaakceptowane przez Zarządy, które pobierają dopłatę. Dodawana z tego tytułu kwota nie może przekraczać wartości 5 centymów.

3. Każdy Zarząd zawiadamia wprost Biuro międzynarodowe o ustaleniu równowartości odškodowania, przewidzianego w artykule 56 Konwencji.

Artykuł 106.

Znaczkę pocztowe i nadruki opłaty.

1. Znaczkę pocztowe, przedstawiające opłaty zasadnicze Związku lub ich równowartości w walucie poszczególnych krajów, należy sporządzać w następujących kolorach:

w kolorze niebieskim — znaczek, przedstawiający opłatę listu pojedynczej wagi;

w kolorze czerwonym — znaczek przedstawiający opłatę kartki pocztowej;

w kolorze zielonym — znaczek przedstawiający opłatę druku pojedynczej wagi.

Nadruki wytłaczane za pomocą maszyn do frankowania, winny być wykonane w kolorze jaskrawoczerwonym, bez względu na wartość, którą przedstawiają.

2. Znaczkę pocztowe i nadruki opłaty mają mieć uwidocznioną, w miarę możliwości pismem łacińskim, nazwę kraju pochodzenia i wartość opłaty według tabeli przyjętych równowartości. Ilość jednostek monetarnych lub ich ułamków służących do oznaczenia tej wartości, należy podawać za pomocą cyfr arabskich.

Przy drukach, opłacanych za pomocą nadruków prasy drukarskiej lub w jakikolwiek inny sposób drukarski (artykuł 47 Konwencji), nazwę kraju pochodzenia i wartość opłaty można zastąpić nazwą urzędu nadawczego i napisem: „Opłata pobrana“ (Taxe perçue), „Opłata uiszczona“ (Port payé) lub podobnym wyrażeniem. Napis ten może być zredagowany w języku francuskim albo w języku kraju pochodzenia, może on również przybrać formę skróconą, na przykład „T.P.“, lub „P.P.“. Przyjęte oznaczenie winno być w każdym razie ujęte w ramkę lub być podkreślone grubą kreską.

3. Znaczkę pocztowe pamiątkowe lub na cele dobroczynne, za które należy uiścić dopłatę, niezależnie od wartości opłaty pocztowej, mają być wykonane w sposób wykluczający wszelką wątpliwość co do tej wartości.

4. Znaczkę pocztowe mogą posiadać, na warunkach ustalonych przez Zarząd wydający znaczki, cechy odróżniające wykonane za pomocą dziurkowania.

CZĘŚĆ II.

WARUNKI PRZYJMOWANIA PRZESYŁEK LISTOWYCH.

ROZDZIAŁ I.

PRZEPISY STOSUJĄCE SIĘ DO WSZELKIEGO RODZAJU PRZESYŁEK.

Artykuł 107.

Opakowanie i adres przesyłek.

1. Zarządy winny zalecać publiczności:

- a) wypisywanie adresu literami łacińskimi i umieszczanie go w kierunku długości w ten sposób, aby zachować niezbędne miejsce dla napisów lub nalepek służbowych;

- b) podawanie adresu w sposób dokładny i wyczerpujący, aby można było bez poszukiwań kierować i doręczyć przesyłkę odbiorcy;
- c) umieszczanie znaczków pocztowych lub maszynowych nadruków opłaty w prawym górnym rogu strony adresowej;
- d) podanie nazwiska i miejsca zamieszkania nadawcy bądź na stronie adresowej i najlepiej w lewym rogu, w sposób nie szkodzący jasności adresu ani umieszczeniu napisów lub nalepek służbowych, bądź na stronie odwrotnej;
- e) używanie dla wszelkiego rodzaju przesyłek kopert, których wymiary nie byłyby mniejsze niż 10 cm długości i 7 cm szerokości;
- f) należyte opakowywanie przesyłek, zwłaszcza jeżeli są przeznaczone do krajów odległych;
- g) dodawanie słowa „List“ na stronie adresowej listów, które z powodu ich objętości lub opakowania, mogłyby być wzięte za inne przesyłki;
- h) przy przesyłaniu przesyłek za opłatą zniżoną, podawanie rodzaju, do którego one należą, przez umieszczanie wskazówek, jak „Papiery handlowe“, „Druki“, „Próbki“, „Pakieciki“ itp.

2. Wszelkiego rodzaju przesyłki, których strona adresowa została podzielona w całości lub częściowo na oddzielne działki, przeznaczone do wypisywania kolejnych adresów, nie są dopuszczalne.

3. Znaczkami niepocztowe i nalepki na cele dobroczynne lub inne, które można by przez omyłkę uważać za znaczki pocztowe, nie mogą być naklejane na stronie adresowej. To samo odnosi się do odcisków stempli, które można by uważać za nadruk opłaty.

4. Służbowe przesyłki pocztowe wolne od opłaty mają posiadać na stronie adresowej napis „Service des postes“ lub podobną wzmiankę.

Artykuł 108.

Przesyłki poste-restante.

Adres przesyłek, wysyłanych na poste-restante, winien wskazywać nazwisko odbiorcy. Użycie w adresie tego rodzaju przesyłek liter początkowych, cyfr, samych imion, nazwisk zmyślonych lub jakichkolwiek znaków umówionych, jest niedozwolone.

Artykuł 109.

Przesyłki w kopertach z polem przezroczystym.

1. Przesyłki listowe w kopertach z polem przezroczystym dopuszcza się pod następującymi warunkami:

- a) pole przezroczyste musi być umieszczone równoległe do dłuższego boku koperty w ten sposób, aby adres odbiorcy ukazywał się w tym samym kierunku i aby wytłoczenie odcisku datownika nie było utrudnione;
- b) przezroczystość pola musi zapewniać zupełną czytelność adresu nawet przy sztucznym oświetleniu i nie może utrudniać umieszczania odręcznych napisów; koperty, których pole przezroczyste powoduje przy sztucznym oświetleniu odblaski, są wyłączone;
- c) tylko nazwisko oraz adres odbiorcy mogą być uwidocznione przez pole przezroczyste; zawartość koperty ma być złożona w ten sposób, aby skutkiem przesunięcia się adres nie był częściowo lub w całości zastonięty;
- d) adres ma być sporządzony w sposób zupełnie czytelny atramentem lub maszyną do pisania; przesyłki, których adres wypisany jest ołówkiem zwykłym lub ołówkiem atramentowym, nie są dopuszczone.

2. Przesyłki w kopertach całkowicie przezroczystych lub z wykrojem otwartym nie są dopuszczone.

Artykuł 110.

Przesyłki podlegające kontroli celnej.

1. Przesyłki, podlegające kontroli celnej mają być zaopatrzone na stronie adresowej nalepką zieloną, według załączonego wzoru C 1. Co się tyczy pakiecików, umieszczanie tej nalepki jest obowiązujące w każdym razie.

Do przesyłek wymienionych w poprzednim ustępie, dołącza się, jeżeli kraj przeznaczenia tego żąda lub nadawca to woli, oddzielną deklarację celną według załączonego wzoru C 2, w ilości przepisanej; deklarację tę przymocowuje się na zewnętrznej stronie przesyłki w sposób trwały, sznurkiem związanym na krzyż lub też wkłada się wewnątrz przesyłki. W danym razie tylko górną część nalepki C 1 nakleja się na przesyłce.

Co się tyczy druków i przesyłek z surowicą i szczepionkami, brak nalepki C 1 nie może pociągać za sobą zwrotu tych przesyłek do urzędu nadania.

2. Zarządy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za deklaracje celne, w jakikolwiek sposób byłyby one sporządzone.

Artykuł 111.

Przesyłki wolne od należności.

1. Przesyłki, które należy doręczyć adresatom, nie pobierając od nich żadnych opłat, winny posiadać w nagłówku strony adresowej widoczny

napis: „Wolne od należności“ (Franc de droits) lub podobny napis, w języku kraju nadania. Przesyłki te mają być zaopatrzone na stronie adresowej nalepką koloru żółtego z napisem dużymi literami „Wolne od należności“ (Franc de droits).

2. Do każdej przesyłki wolnej od należności należy dołączyć cedułę należnościową według załączonego wzoru C 3, sporządzoną z kartonu koloru żółtego, a którego pierwszą stronę wypełnia urząd nadawczy. Ceduła należnościowa ma być trwale przymocowana do przesyłki.

R O Z D Z I A Ł II.

PRZEPISY SPECJALNE STOSUJĄCE SIĘ DO POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW PRZESYŁEK.

A r t y k u ł 112.

Listy.

Poza warunkiem przestrzegania postanowień artykułu 109 nie stosuje się innych ograniczeń co do formy zewnętrznej lub sposobu zamknięcia listów. Na stronie adresowej należy pozostawić niezbędne miejsce wolne dla opłaty, adresu i uwagi lub nalepek służbowych.

A r t y k u ł 113.

Kartki pocztowe pojedyncze.

1. Kartki pocztowe należy sporządzać z kartonu lub dostatecznie sztywnego papieru, aby nie utrudniały czynności manipulacyjnych.

Uważa się na równi z kartkami pocztowymi zgięte arkusze papieru, których dwie powierzchnie wewnętrzne są całkowicie naklejone jedna na drugą, w sposób nie narażający inne przesyłki na zamieszanie się.

Kartki pocztowe mają posiadać w nagłówku strony adresowej napis: „Kartka pocztowa“ w języku francuskim lub odpowiedni napis w innym języku. Napis ten nie jest jednak obowiązkowy na kartkach prywatnego nakładu.

2. Kartki pocztowe należy przysyłać w stanie otwartym, to znaczy bez opaski lub koperty.

3. Przynajmniej prawa połowa strony przedniej ma być przeznaczona na adres odbiorcy i uwagi lub nalepki służbowe; znaczki pocztowe lub maszynowe nadruki, opłaty winny być umieszczone na przedniej stronie i w miarę możliwości z prawej strony kartki.

Stroną nieadresowaną i lewą połową strony adresowej rozporządza nadawca z zastrzeżeniem postanowień niżej podanego § 4.

4. Dołączenie lub przymocowywanie do kartek pocztowych próbek towarów lub innych tym po-

dobnych przedmiotów jest wzbronione. Jednakże winiety, fotografie, różne znaczki, nalepki i wycinanki wszelkiego rodzaju, zrobione z papieru lub innego bardzo cienkiego materiału lub połączone z kartką paski lub arkusze przeznaczonego do zaginania na adres, mogą być na kartki naklejane, jeżeli nie zmieniają ich cech zasadniczych i w zupełności przylegają do kartek. Przedmioty te wolno naklejać tylko na stronie nieadresowanej lub na lewej połowie strony adresowej kartek pocztowych, z wyjątkiem pasków papieru lub nalepek przeznaczonych na adres, które mogą zajmować całą stronę adresową. Wszelkiego rodzaju znaczki, które można by uważać za znaczki pocztowe, dopuszcza się tylko na nieadresowanej stronie kartki.

5. Jeżeli kartki pocztowe nie odpowiadają przewidzianym dla nich warunkom, traktuje się je jako listy, z wyjątkiem jednakże tych kartek, których nieprawidłowość polega tylko na tym, że znaczki opłaty mają nalepione na stronie nieadresowanej. Te ostatnie uważa się jako nieopłacone i postępuje się z nimi odpowiednio do rodzaju przesyłek, do których należą ze względu na treść i wymiary.

A r t y k u ł 114.

Kartki pocztowe z opłaconą odpowiedzią.

1. Kartki pocztowe z opłaconą odpowiedzią mają posiadać na stronie adresowej pierwszej części nagłówek w języku francuskim: „Kartka pocztowa z opłaconą odpowiedzią“ (Carte postale avec réponse payée), na drugiej części: „Kartka pocztowa na odpowiedź“ (Carte postale-réponse). Poza tym każda z obu części ma odpowiadać wszelkim innym warunkom, przewidzianym dla pojedynczych kartek pocztowych; obie części składa się jedną na drugą w ten sposób, aby zgięcie tworzyło brzeg górny; kartek złożonych nie wolno zamykać w jakikolwiek sposób.

2. Strona adresowa kartki na odpowiedź ma się znajdować po stronie wewnętrznej przesyłki.

Nadawca może podać swoje nazwisko i swój adres na przedniej stronie kartki na odpowiedź.

Nadawca może również wydrukować, na stronie nieadresowej kartki na odpowiedź, kwestionariusz przeznaczony do wypełnienia przez adresata.

3. Opłata kartki na odpowiedź znaczkiem pocztowym kraju, z którego kartka pochodzi, jest ważna tylko wtedy, kiedy obie części kartki pocztowej z opłaconą odpowiedzią nadeszły z kraju nadania w stanie złączonym i wreszcie jeżeli kartka na odpowiedź została wysłana z kraju, do którego nadeszła drogą pocztową, do kraju pochodzenia kartki.

Jeżeli kartka nie odpowiada powyższym warunkom, postępuje się z nią jak z kartką pocztową nie opłaconą.

Artykuł 115.

Papiery handlowe.

1. Jako papiery handlowe uważa się wszelkie akta i wszelkie dokumenty w całości lub w części pisane lub rysowane, które nie posiadają charakteru korespondencji bieżącej i osobistej, jako to: otworzone listy i kartki pocztowe z dawniejszej daty, które już osiągnęły swój pierwotny cel, lub ich odpisy, akta sądowe, wszelkiego rodzaju dokumenty wystawione przez urzędników publicznych, listy przewozowe lub ceduły przewozu morskiego, faktury, niektóre dokumenty towarzystw ubezpieczeniowych, odpisy lub wyciągi z akt prywatnych, pisane na papierze stemplowanym lub niestemplowanym, partytury lub odrębnie pisane nuty, rękopisy literackie lub dziennikarskie wysyłane oddzielnie, oryginalne lub poprawione wypracowania uczniowskie, z wyłączeniem uwag, nie dotyczących bezpośrednio wykonania pracy.

Do dokumentów tych można dołączyć karteczki objaśniające lub wykazy wysyłki z następującymi napisami, lub podobnymi wskazówkami jako to: wyliczenie załączników tworzących przesyłkę, powołanie się na wymianę pism między nadawcą i adresatem, np.:

„Załącznik do naszego pisma z dnia.....
do P..... Nasze pismo poprzednie.....
Pisma poprzednie klienta"

Nieaktualna korespondencja może być zaopatrzona w unieważnione znaczki pocztowe lub nadruki, które służyły pierwotnie do jej opłacenia.

2. Uważa się również jako papiery handlowe, nawet jeżeli mają charakter korespondencji bieżącej i osobistej, wszystkie przesyłki, zawierające korespondencję wymienianą między uczniami, pod warunkiem jednak, że przesyłki te przesyłane są za pośrednictwem dyrektorów szkół zainteresowanych.

3. Pod względem formy zewnętrznej i sposobu opakowania papiery handlowe podlegają przepisom zawartym w poniższym artykule 119 dotyczącym druków.

Artykuł 116.

Druki.

1. Za druki uważa się: gazety i wydawnictwa periodyczne, książki, broszury, nuty, bilety wizytowe, karty adresowe, korekty druków, sztychy, fotografie i albumy z fotografiami, obrazy, rysunki, plany, mapy geograficzne, modele mód do wycinania, katalogi, prospekty, ogłoszenia i różne zawiadomienia drukowane, grawerowane, litografowane lub autografowane i w ogóle wszelkie odbitki lub reprodukcje, otrzymane na papierze lub na innym materiale podobnym do papieru, na pergaminie lub kartonie za pomocą typografii, szty-

chu, litografii i autografii, lub za pomocą wszelkiego innego, łatwego do rozpoznania, sposobu mechanicznego, z wyłączeniem odbitek przez kalke, stempli z literkami ruchomymi lub nieruchomymi i maszyny do pisania.

2. Opłatę ustaloną dla druków nie stosuje się, do takich druków, na których umieszczono jakiegokolwiek znaki, mogące stanowić język umówiony, bądź takie, których tekst po odbiciu uległ zmianom, jeżeli nie stanowią one wyjątków, wyraźnie dozwolonych poniższymi artykułami 117 i 118.

3. Taryfa dla druków nie ma zastosowania w odniesieniu do filmów kinematograficznych, płyt gramofonowych oraz papierów dziurkowanych, przeznaczonych do zastosowania w automatycznych instrumentach muzycznych.

To samo dotyczy przedmiotów, zaliczonych do wyrobów papeterii w ścisłym tego słowa znaczeniu, jeżeli niewątpliwie okaże się, że drukowana część nie stanowi istoty przesyłki.

4. Kartki z napisem „Kartka pocztowa“ (Carte postale) lub z odpowiednim napisem w innym języku dopuszcza się za opłatą dla druków, byleby odpowiadały one ogólnym warunkom, ustalonym dla druków. Kartki, które nie odpowiadają tym warunkom, traktuje się jak kartki pocztowe lub ewentualnie listy, stosownie do postanowień artykułu 113, § 5 niniejszego Regulaminu.

Artykuł 117.

Przedmioty zaliczane do druków.

Do druków zalicza się przedruki wykonane mechanicznym sposobem poligrafii, chromografii itp., odbitki wykonane piórem lub maszyną do pisania, jeżeli tylko zostaną nadane na warunkach określonych przepisami wewnętrznymi Zarządu kraju nadania. Każda z tych odbitek może być zaopatrzona w napisy dozwolone dla druków.

Artykuł 118.

Druki. Napisy i załączniki dozwolone.

1. Zezwala się na zewnątrz i wewnątrz wszystkich druków na:

- a) wskazywanie nazwiska, stanowiska, zawodu, firmy i adresu nadawcy i odbiorcy, daty wysłania, podpisu, numeru telefonicznego, adresu i kodu telegraficznego, pocztowego lub bankowego konta czekowego nadawcy, jak również numeru porządkowego lub zarejestrowania, dotyczącego wyłącznie odnośnej przesyłki;
- b) poprawianie błędów drukarskich;
- c) skreślanie, podkreślanie lub zakreślanie niektórych słów lub niektórych części

tekstu drukowanego, byleby tego nie dokonano w celu prowadzenia korespondencji.

2. Dozwolone jest ponadto wskazywanie lub dodawanie:

- a) na zawiadomieniach o nadejściu i odejściu statków: daty i godziny odejścia i przybycia, jak również nazwy statków i portów wyjściowych, pośrednich i końcowych;
- b) na zawiadomieniach o podróży: nazwisko podróżnego, datę, godzinę i nazwę miejscowości, przez które zamierza przejeżdżać lub też zatrzymać się;
- c) na kartach zamawiań, subskrypcji lub na ofertach dotyczących wydawnictw księgarskich, książek, gazet, szytchów lub nut: dzieła i ilość egzemplarzy żądanych lub zafiarowanych, cenę tych dzieł, jak również uwagi stanowiące części składowe ceny, sposób zapłaty, wydawnictwo, nazwisko autorów i wydawców, jak również numer katalogu i określenia „broszutowane“, „w kartonie“ lub „oprawione“;
- d) na drukach używanych przez wypożyczalnie biblioteczne: tytuły dzieł, ilość żądanych lub przesyłanych egzemplarzy, nazwiska autorów i wydawców, numery katalogu, ilość dni przyznanych na lekturę, nazwisko osoby pragnącej korzystać z pracy, jak również inne wskazówki ogólne, odnoszące się do dzieł danych;
- e) na kartkach widokowych, drukowanych biletach wizytowych, jak również na kartkach z okazji Bożego Narodzenia i Nowego Roku: życzenia, powinszowania, podziękowania, wyrazy współczucia i inne formułki grzecznościowe, wyrażone najwyżej w pięciu słowach lub za pomocą pięciu ogólnie przyjętych liter początkowych;
- f) na korektach drukarskich: zmiany i uzupełnienia, dotyczące korekty, formy zewnętrznej i druku oraz uwagi, jak: „Można drukować“, „Przejrzano, można drukować“ lub inne podobne napisy, dotyczący sporządzenia dzieła. W razie braku miejsca odnośne dopiski można dokonywać na osobnych kartkach;
- g) na wzorach mody, mapach geograficznych itp.: kolory;
- h) na cennikach, ofertach ogłoszeń, cedułach giełdowych i handlowych, prospektach: cyfry; wszelkie inne wskazówki, przedstawiające części składowe cen;
- i) na książkach, broszurach, gazetach, fotografiach, szytchach, nutach i w ogóle na wszelkich utworach literackich lub artystycznych, drukowanych, grawerowanych, litografowanych lub autografowanych:

dedykację zawierającą zwykle wyrazy hołdu, a na fotografiach lub szytchach zwykły napis objaśniający i inne wskazówki ogólne, dotyczące samej fotografii lub szytchu;

- j) na wycinkach z gazet i wydawnictw periodycznych: tytuł, datę, numer i nazwę wydawnictwa, z którego artykuł wycięto;
- k) na zawiadomieniach o zmianie adresu: nowy adres nadawcy i datę, od której zmiana obowiązuje, lub jeszcze dawny adres i datę, od której zmianę wprowadzono w życie.

3. Napisy i poprawki, przewidziane w §§ 1 i 2, mogą być wykonane odręcznie lub jakimkolwiek sposobem mechanicznym.

4. Wreszcie zezwala się dołączać:

- a) do poprawionych lub niepoprawionych korekt: rękopis, odnoszący się do tych korekt;
- b) do kategorii przesylek wymienionych w § 2, litera i): otwartą fakturę odnoszącą się do przedmiotu przesłanego, skróconą do jej istotnych danych;
- c) do wszystkich druków: kartkę, kopertę lub opaskę zaopatrzoną w adres nadawcy przesyłki i opłaconą na drogę powrotną znaczkami pocztowymi kraju przeznaczenia przesyłki.

A r t y k u ł 119.

Druki. Opakowanie przesyłek.

1. Druki należy przysyłać bądź pod opaską, zwinięte w formie rulonu, włożone między tekturki futerału lub do koperty otwartej, zaopatrzonej w razie potrzeby w zamknięcia, łatwe do usunięcia i ponownego umieszczenia, nie stanowiące żadnego niebezpieczeństwa, bądź też przewiązane sznurkiem, dającym się łatwo rozwiązać.

2. Druki, odpowiadające kartce pod względem formy i sztywności papieru, można wysyłać luźno bez opasek, bez kopert i nieprzewiązane. Ten sam sposób przesyłania dozwolony jest dla druków zgiętych w ten sposób, aby nie mogły rozwinąć się podczas przewozu.

3. Przynajmniej prawa połowa strony przedniej, druków wysyłanych w formie kartki oraz kartki pocztowe z widokami, korzystające z ulgowej opłaty, należy zachować na adres odbiorcy, jak również na notatki lub nalepki służbowe. Znaczkami pocztowymi lub nadrukami opłaty należy naklejać na stronie adresowej w miarę możliwości na części prawej karty.

4. We wszystkich przypadkach przesyłki winny być opakowane w ten sposób, aby niemożliwe było splątanie się ich z innymi przesyłkami.

Artykuł 120.

Przesyłki zaliczone do druków dla ociemniałych.

Klisy ze znakami pisma dla ociemniałych ce-kografii zalicza się do druków do użytku dla ociemniałych.

To samo dotyczy płyt dźwiękowych, przeznaczo-nych wyłącznie do użytku dla ociemniałych, pod warunkiem jednak, aby były wysyłane przez instytut dla ociemniałych urzędowo uznany lub też adresowane do takiego.

Artykuł 121.

Próbki towarów. Napisy dozwolone.

Zezwala się podawać za pomocą napisów wy-konanych odręcznie lub sposobem mechanicznym zewnątrz lub wewnątrz przesyłek z próbkami i w tym ostatnim przypadku, na samej próbce lub na specjalnym arkuszu, odnoszącym się do próbki, nazwisko, stanowisko, zawód, firmę i adres na-dawcy i odbiorcy, jak również datę wysłania, pod-pis, numer telefoniczny, adres i kod telegraficzny, pocztowe lub bankowe konto czekowe nadawcy, znak fabryczny lub handlowy, notatkę ogólną z podaniem fabrykanta i dostawcy towaru, lub też dotyczące osoby, dla której próbka jest przeznaczo-na, jak również numery porządkowe lub ima-trykulacji, ceny i wszelkie inne wskazówki przed-stawiające części składowe, ceny, wskazówki, do-tyczące wagi, wymiarów, objętości i rozporządzał-nej ilości towaru oraz potrzebne do dokładnego okre-slenia pochodzenia i rodzaju towaru.

Artykuł 122.

Próbki towarów. Opakowanie.

1. Próbki towarów należy wkładać do wo-reczków, pudełek lub kopert, łatwych do usunięcia.

2. Przedmioty szklane lub inne przedmioty łamliwe, przesyłki z płynami, olejami, tłuszczami, suchymi proszkami zarówno barwiącymi, jak i nie-barwiącymi, tudzież przesyłki, które zawierają ży-we pszczoły, pijawki i jajka jedwabników lub pa-sożyty wymienione w artykule 46, § 1 Konwencji, można posyłać jako próbki towarów, jeżeli będą opakowane w sposób następujący:

- a) przedmioty szklane lub inne przedmioty łamliwe należy opakować w sposób trwały (pudełka metalowe, drewniane lub z trwałe-j falistej tektury), zapobiegający wszelkiemu niebezpieczeństwu w stosunku do innych przesyłek i funkcjonariuszów pocztowych;
- b) płyny, oleje i ciała łatwo topliwe należy umieszczać w naczyniach hermetycznie zamkniętych. Każde takie naczynie należy włożyć do specjalnego pudełka, sporządzo-nego z metalu, odpornego drzewa lub

z trwałe-j, falistej tektury i wypełnionego trocinami drzewnymi, wełną drzewną lub materią gąbczastą w ilości dostatecznej do wchłonięcia płynu na wypadek pęknięcia naczynia. Pokrywa pudełka ma być tak umocowana, aby nie mogła się łatwo oderwać;

- c) tłuszcze trudno topliwe, jak: maście, mięk-kie mydło, żywica itp., oraz jajka jedwab-ników, których przewóz połączony jest z mniejszymi trudnościami, należy w pierw opakować wewnętrznie (pudełko, woreczek płócienny, pergamin itp.) i następnie z tym opakowaniem włożyć do drugiego pudełka drewnianego, metalowego lub z mocnej i grubej skóry;
- d) proszki suche, barwiące, jak błękit anilino-owy itp., dopuszcza się tylko w pudełkach z odpornej blachy, włożonych z kolei do pudełek drewnianych; między ściankami obu opakowań należy umieścić trociny. Proszki suche, nie barwiące należy wkładać do pudełek metalowych, drewnianych lub tekturowych; te zaś z kolei — do worecz-ków płóciennych lub pergaminowych;
- e) pszczoły żywe, pijawki i pasożyty należy zamykać w pudełkach, sporządzonych w sposób zapobiegający wszelkie niebez-pieczeństwo.

3. Przedmioty, które uległyby zepsuciu gdyby były zapakowane w sposób ogólnie przepisany, można dopuścić wyjątkowo w opakowaniu her-metycznym. To samo dotyczy próbek z wyrobami przemysłowymi i produktami roślinnymi, nadany-mi na pocztę w opakowaniu zamkniętym przez fabrykę lub opieczętowanych przez stację badania kraju pochodzenia. W tych przypadkach zaintere-sowane Zarządy mogą wymagać, by nadawca lub odbiorca ułatwił im sprawdzenie wartości bądź otwierać niektóre przesyłki wskazane mu przez Zarząd, bądź w inny, zadawalający sposób.

4. Nie wymaga się opakowania pojedynczych przedmiotów, jak kawałki drzewa, kawałki meta-lu itp., których opakowanie nie jest przyjęte w zwyczajach handlowych.

5. Adres odbiorcy ma być podany w miarę możliwości na opakowaniu lub na samym przedmio-cie. Jeżeli opakowanie albo sam przedmiot jest tego rodzaju, że nie można umieścić na nich adre-su i napisów służbowych, albo też znaczków pocz-towych należy użyć chorągiewki, najlepiej z per-gaminu, trwale do przesyłki przymocowanej. Mo-żna również użyć chorągiewki w przypadku, jeżeli stemplowanie mogłoby uszkodzić przesyłkę.

Artykuł 123.

Przedmioty zaliczone do próbek towarów.

Za opłatą ustaloną dla próbek dopuszcza się: klisy drukarskie, wycięte pojedyncze modele mód,

oddzielne klucze, świeże kwiaty cięte, okazy przyrodnicze (zwierzęta i rośliny) zasuszone lub zakonserwowane, okazy geologiczne itp.), ampułki z surowicą lub szczepionkami i przedmioty patologiczne, unieszkodliwione przez odpowiednie spreparowanie i opakowanie. Wszystkie te przedmioty nie mogą być przesyłane w celach handlowych; wyjątek stanowią ampułki z surowicą i szczepionkami, wysyłanymi w interesie ogólnym przez laboratoria i instytucje urzędowo uznane. Opakowanie tych przesyłek powinno odpowiadać ogólnym przepisom dla próbek towarów.

A r t y k u ł 124.

Przesyłki mieszane.

1. Łączenie w jedną przesyłkę różnych rodzajów przesyłek ogranicza się do papierów handlowych, druków, z wyjątkiem druków dla ociemniałych i do próbek towarów, jeżeli zachowane będą następujące warunki:

- a) każdy przedmiot wzięty oddzielnie nie może, co do wagi i wymiarów, przekraczać granic dla niego przepisanych;
- b) waga ogólna przesyłki nie może przekraczać 2 kilogramów;
- c) opłata powinna równać się przynajmniej najniższej opłacie, pobieranej za papiery handlowe, jeżeli przesyłka zawiera papiery handlowe, względnie najniższej opłacie, pobieranej za próbki towarów, jeżeli składa się z druków i próbek towarów.

2. Postanowienia te dotyczą tylko przedmiotów, podlegających jednakowym stawkom taryfowym. Jeżeli którykolwiek Zarząd stwierdził połączenie w jedną przesyłkę przedmiotów, podlegających różnym stawkom, to za całą wagę przesyłki wymierza się opłatę przypadającą, według tej części składowej, która podlega najwyższej stawce taryfowej.

A r t y k u ł 125.

Pakieciki.

1. Pakieciki podlegają w odniesieniu do warunków przesyłania i opakowania przepisom, obowiązującym dla próbek towarów.

2. Wolno wkładać do nich faktury otwarte, ograniczone do swych istotnych danych oraz zwykłą kopię adresu na przesyłce, z podaniem adresu nadawcy.

3. Nazwiska i adres nadawców winny być umieszczone na zewnętrznej stronie przesyłek.

A r t y k u ł 126.

Przesyłki „Fonopost“.

1. Przesyłki „Fonopost“ zawierające płyty fonograficzne należy chronić za pomocą mocnej koperty niezamkniętej.

2. Nadawca winien oznaczać literami bardzo wyraźnymi na stronie adresowej koperty, poza wskazówkami zwykłymi słowo „Phonopost“. Zezwala się na drukowanie na stronie adresowej, w jednym lub kilku językach, notatki, z podaniem sposobu, w jaki odbywa się odtwarzanie dźwiękowe treści na płytach.

3. Zezwala się na włożenie do przesyłki odpowiednio zabezpieczonych igiełek, służących do odtwarzania treści płyty.

C Z Ę Ś Ć III.

PRZESYŁKI POLECONE. POŚWIADCZENIE ODBIORU.

R O Z D Z I A Ł J E D Y N Y.

A r t y k u ł 127.

Przesyłki polecane.

1. Przesyłki polecane winny posiadać na stronie adresowej widoczny napis „Polecony“ (Recommandé) lub analogiczne oznaczenie w języku kraju nadania.

Poza wyjątkami podanymi poniżej nie stosuje się do tych przesyłek żadnych szczególnych warunków co do formy zamknięcia lub sposobu adresowania.

2. Przesyłki listowe, których adres stanowią początkowe litery (inicjały), jak również przesyłki, których adres jest wypisany ołówkiem, nie mogą być nadawane jako przesyłki polecane.

Jednakże adres przesyłek może być wypisany ołówkiem atramentowym z wyjątkiem tych przesyłek, które są przesyłane w kopercie przezroczystej.

3. Przesyłki polecane należy zaopatrzyć, w lewym rogu strony adresowej, nalepką odpowiadającą załączonemu wzorowi C4, z podaniem pismem łacińskim litery „R“ nazwy urzędu nadawczego i numeru porządkowego przesyłki.

Jednakże Zarządy, których obecne przepisy wewnętrzne nie zezwalają na używanie nalepek, mogą odroczyć stosowanie niniejszego przepisu i używać do oznaczenia przesyłek polecanych stempli z napisem „Recommandé“ lub „R“, obok których ma być podana nazwa urzędu nadawczego i numer porządkowy. Stemple te należy przykładać również w lewym rogu strony adresowej.

4. Zarządy pośredniczące nie powinny umieszczać numerów porządkowych na stronie adresowej przesyłek polecanych.

Artykuł 128.

Poświadczenie odbioru.

1. Przesyłki, których nadawca żąda poświadczenia odbioru, mają posiadać na stronie adresowej widoczny napis „Poświadczenie odbioru“ (Avis de réception) lub odcisk stempla „A.R.“. Nadawca winien podać na stronie zewnętrznej przesyłki swoje nazwisko i adres literami łańciskimi.

2. Do każdej takiej przesyłki dołącza się druk, sztywności kartki pocztowej, koloru jasnoczerwonego, odpowiadający załączonemu wzorowi C 5; druk ten wypełnia urząd nadawczy lub inny, wyznaczony do tego przez Zarząd wysyłający, po czym przymocowuje się go w sposób trwały na zewnątrz przesyłki. Jeżeli druk ten nie nadejdzie do urzędu przeznaczenia, ten ostatni sporządza z urzędu nowe poświadczenie odbioru.

Nie wlicza się wagi formularza zwrotnego poświadczenia odbioru do wagi przesyłki w chwili jej taryfikowania.

3. Urząd przeznaczenia, po należytych wypełnieniu druku C 5, zwraca go jako zwykłą przesyłkę, luzem i wolny od opłaty pod adresem nadawcy przesyłki.

4. Jeżeli nadawca reklamuje poświadczenie odbioru, które nie nadeszło w odpowiednim terminie, postępuje się w myśl przepisów poniższego artykułu 129. W tym przypadku nie pobiera się należności po raz drugi, a urząd nadawczy umieszcza w nagłówku druku C 5 napis „Duplikat poświadczenia odbioru“ („Duplicata de l'avis de réception“) itd.

Artykuł 129.

Poświadczenie odbioru żądane po nadaniu.

1. Jeżeli nadawca żąda poświadczenia odbioru przesyłki po jej nadaniu, wówczas urząd nadawczy wypełnia druk C 5.

Druk C 5 dołącza się do reklamacji, druk C 13, o którym mowa w poniższym artykule 153; z reklamacją taką, po zaopatrzeniu jej w znaczek pocztowy, którego wartość odpowiada przepisowej należności, postępuje się według przepisów wymienionego artykułu 153; z tym tylko wyjątkiem, że w razie prawidłowego doręczenia przesyłki, urząd przeznaczenia zatrzymuje druk C 13, druk natomiast C 5, zwraca do miejsca nadania, w sposób przepisany w artykule 128. § 3.

2. Przepisy szczegółowe, określające przesyłanie reklamacji przesyłek poleconych, przyjęte przez Zarządy w myśl poniższego artykułu 153, stosują się również do żądań poświadczenia odbioru, wnoszonych po nadaniu.

CZĘŚĆ IV.

PRZESYŁKI ZA POBRANIEM.

ROZDZIAŁ JEDYNY.

Artykuł 130.

Oznaczanie przesyłek.

1. W nagłówku strony adresowej przesyłek poleconych za pobraniem należy w sposób wyraźny umieszczać uwagę „Pobranie“ („Remboursement“), po czym kwotę pobrania należy wyrazić literami łańciskimi i cyframi arabskimi, bez przekreślań i poprawek, choćby nawet stwierdzonych omówieniem.

2. Nadawca winien podać na adresowej stronie przesyłki literami łańciskimi swoje nazwisko i adres. Jeżeli zainkasowaną kwotę należy przekazać na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia lub nadania, należy ponadto na stronie adresowej przesyłki umieścić następujący napis w języku francuskim lub innym znanym w kraju przeznaczenia:

„Zaliczyć na pocztowe konto czekowe Nr.....
P..... w..... prowadzone
przez urząd czekowy w.....“
(„A porter au crédit du compte courant postal
No..... de M..... à..... tenu par
le bureau de chèques d.....“).

Artykuł 131.

Nalepka pobraniowa.

Na stronie adresowej przesyłek za pobraniem należy umieścić nalepkę koloru pomarańczowego, według załączonego wzoru C 6. Nalepka wzoru C 4, przewidziana artykułem 127, § 3, lub też odcisk specjalnej pieczętki winny być umieszczone, w miarę możliwości, w górnym rogu nalepki wzoru C 6.

Jednakże zezwala się Zarządom na używanie zamiast przewidzianych w poprzednim ustępie dwóch nalepek, tylko jednej nalepki, odpowiadającej załączonemu wzorowi C 7, a zawierającej nazwę urzędu nadawczego, literami łańciskimi, literę „R“, numer porządkowy przesyłki oraz trójkąt koloru pomarańczowego, w którym umieszczone jest słowo „Pobranie“ (Remboursement).

Artykuł 132.

Przekaz pobraniowy.

Poza wyjątkami, przewidzianymi w artykule 133 poniżej podanym, do każdej przesyłki za pobraniem należy dołączyć druk przekazu pobraniowego z trwałego kartonu koloru jasnozielonego,

według dołączonego wzoru C 8. Druk ten winien zawierać podanie kwoty pobrania w walucie kraju nadania i z reguły wskazywać nadawcę przesyłki pobraniowej, jako odbiorcę przekazu. Jeżeli przepisy wewnętrzne Zarządu kraju nadania na to zezwalają, nadawca może podać na przekazie miejsce swego adresu, nazwisko właściciela i numer jego pocztowego konta czekowego w kraju nadania oraz nazwę urzędu, który prowadzi to konto.

Każdy Zarząd może wymagać, ażeby przekazy pobraniowe, dotyczące przesyłek pochodzących z jego kraju, były przesyłane bądź to do urzędów nadawczych, bądź też do innych jego urzędów.

Przekaz należy przymocować w sposób trwały do przesyłki, do której się odnosi.

A r t y k u ł 133.

Wpłata na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki.

Do każdej przesyłki, której kwota zainkasowana ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia, jeżeli nie zawarto porozumienia odmiennego, należy dołączyć zawiadomienie o wpłacie, według wzoru przepisanego dla obrotu wewnętrznego tego kraju. Na zawiadomieniu należy wskazać właściciela konta, na które kwota zainkasowana ma być przekazana, jak również dokonać wszelkich wpisów wymaganych treścią druku z wyjątkiem podania kwoty do przekazania, którą wpisuje Zarząd kraju przeznaczenia, po zainkasowaniu kwoty pobranej. Jeżeli do zawiadomienia o wpłacie dołączony jest odciśnięty, nadawca umieszcza na nim swoje nazwisko i adres oraz inne dane, które uważa za niezbędne.

Zawiadomienie o wpłacie należy trwale przymocować do przesyłki.

A r t y k u ł 134.

Przeliczanie kwoty pobrania.

W braku porozumienia odmiennego kwotę pobrania, wyrażoną w walucie kraju nadania przesyłki, przelicza na walutę kraju przeznaczenia Zarząd tego kraju, według kursu, jaki stosuje przy przeliczaniu kwot przekazów pocztowych, przeznaczonych do kraju nadania tych przesyłek.

A r t y k u ł 135.

Różnice w podanych kwotach pobrania.

W razie różnicy między kwotą pobrania, podaną na przesyłce i na przekazie, należy od adresata zainkasować kwotę większą.

Jeżeli adresat odmawia uiszczenia tej kwoty, można, poza wyjątkami poniżej przewidzianymi, wydać przesyłkę po wpłaceniu kwoty mniejszej

lecz z tym zastrzeżeniem, że w danym razie po otrzymaniu wyjaśnień Zarządu wysyłającego, będzie uiszczona dopłata. Jeżeli adresat nie zgodzi się na ten warunek, doręczenie przesyłki odracza się.

W każdym przypadku, żądanie wyjaśnień przesyła się niezwłocznie Zarządowi wysyłającemu, który winien odpowiedzieć w terminie jak najkrótszym, określając dokładnie kwotę pobrania i stosując, w danym razie, postanowienia niżej podanego artykułu 137, § 2.

Jeżeli adresat jest w przejeździe lub musi wyjechać, żąda się zawsze wpłaty najwyższej kwoty podanej.

W razie odmowy, przesyłkę doręcza się dopiero po otrzymaniu odpowiedzi na żądanie wyjaśnienia.

A r t y k u ł 136.

Termin wpłaty.

Kwota pobrania ma być wpłacona w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu nadejścia przesyłki do urzędu przeznaczenia. Termin ten może być przedłużony najwyżej do miesiąca, jeżeli ustawodawstwo wewnętrzne kraju przeznaczenia tego wymaga. Po upływie tego terminu przechowania przesyłka podlega zwrotowi do urzędu nadania. Jednakże nadawca może żądać, za pomocą stosownego napisu, niezwłocznego zwrotu przesyłki, w razie odmowy ze strony odbiorcy wpłacenia kwoty pobrania przy pierwszym przedstawieniu do zapłaty. Niezwłoczny zwrot przesyłki ma również miejsce wówczas, gdy adresat przy przedstawieniu mu przesyłki do wykupienia, odmówi wyraźnie wszelkiej zapłaty.

A r t y k u ł 137.

Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania.

1. Żądania unieważnienia lub zmiany kwoty pobrania podlegają przepisom i formalnościom, przewidzianym w niżej podanym artykule 150.

Żądanie telegraficzne ma być potwierdzone za pomocą żądania pocztowego, przesłanego najbliższą pocztą, wraz z dokładną odbitką adresu, o której mowa w poniższym artykule 150, § 1 i zaopatrzonego w nagłówek następującym napisem, podkreślonym ołówkiem kolorowym: „Potwierdzenie żądania telegraficznego z dnia” (Confirmation de la demande télégraphique du).

W tym przypadku urząd przeznaczenia, po otrzymaniu telegramu, ogranicza się do zatrzymania przesyłki i czeka z wykonaniem żądania do nadejścia potwierdzenia drogą pocztową.

Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia może na własną odpowiedzialność wykonać żądanie, przesłane drogą telegraficzną, nie czekając na to potwierdzenie.

2. Poza wyjątkiem, przewidzianym w artykule 133, do każdego żądania zmiany kwoty pobrania, przesłanego drogą pocztową, należy dołączyć nowy druk przekazu pobraniowego, wystawiony na zmienioną kwotę.

Przy przesyłaniu żądania drogą telegraficzną, urząd przeznaczenia zamienia przekaz pobraniowy na warunkach określonych w niżej podanym artykule 140.

A r t y k u ł 138.

Dosyłanie.

Przesyłki polecane za pobraniem można dosyłać w tych przypadkach, kiedy między nowym krajem przeznaczenia, a krajem nadania, odbywa się wymiana tego rodzaju przesyłek. W tym przypadku dołącza się do przesyłek druki przekazów pobraniowych, wystawione przez Zarząd kraju nadania. Zarząd nowego kraju przeznaczenia załatwia czynności, połączone z wyrównaniem, tak jak gdyby przesyłki były bezpośrednio do niego kierowane.

Przesyłki, których kwota zainkasowana ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w pierwotnym kraju przeznaczenia, nie mogą być dosyłane.

A r t y k u ł 139.

Sporządzanie przekazu pobraniowego lub zawiadomienia o wpłacie.

Niezwłocznie po zainkasowaniu kwoty pobrania, urząd przeznaczenia lub inny urząd do tego wyznaczony przez Zarząd kraju przeznaczenia, wypełnia na przekazie pobraniowym część oznaczoną napisem „Wpisy służbowe“ (Indications de service), wytlacza odcisk datownika i wysyła przekaz bez opłaty według wskazanego adresu.

Jeżeli do Zarządu kraju nadania zostało przesłane żądanie wyjaśnienia dokładnej kwoty pobrania, należy z wysłaniem przekazu wstrzymać się aż do czasu otrzymania odpowiedzi na to żądanie.

Z zawiadomieniami o wpłacie, dotyczącymi przesyłek za pobraniem, których kwota ma być przekazana na pocztowe konto czekowe, należy postępować w myśl przepisów wewnętrznych, obowiązujących dla czeków i przelewów pocztowych danego kraju.

A r t y k u ł 140.

Unieważnienie lub zastąpienie nowymi drukami przekazów pobraniowych i zawiadomień o wpłacie.

1. Druki przekazów pobraniowych, które stały się niezdatne do użytku z powodu różnicy

w podaniu kwot pobrania, albo żądania unieważnienia lub zmiany kwoty pobrania, jak również druki zawiadomień o wpłacie, zbędne z powodu unieważnienia kwoty pobrania, podlegają zniszczeniu przez Zarząd kraju przeznaczenia przesyłek.

2. Druki, odnoszące się do przesyłek za pobraniem, zwracanych z jakiegokolwiek powodu do miejsca nadania, unieważnia Zarząd, który zwraca przesyłkę.

3. Jeżeli przed zainkasowaniem pobrania druki, odnoszące się do przesyłek za pobraniem, zostały zarzucone, zniszczone lub zaginęły, urząd przeznaczenia wystawia duplikat, zależnie od przypadku, na druku C 2 lub na druku zawiadomienia o wpłacie.

A r t y k u ł 141.

Przekazy pobraniowe niedoręczalne lub niezainkasowane.

Przekazy pobraniowe, których nie można było doręczyć adresatom, realizuje Zarząd kraju nadania przesyłek, których te przekazy dotyczą po oddaniu ich w razie potrzeby formalnościom, połączonym z przedłużeniem czasu ważności i zapisuje na rachunek Zarządu, który przekazy te wystawił.

To samo dotyczy przekazów pobraniowych, które doręczono osobom uprawnionym, lecz których kwoty nie zostały podjęte. Jednakże przekazy te należy poprzednio zastąpić upoważnieniami do wypłaty, które wystawia Zarząd kraju nadania przekazu.

A r t y k u ł 142.

Rozrachunek przekazów pobraniowych.

1. W braku porozumienia odmiennego, rozrachunek przekazów pobraniowych wypłaconych skutecznia się za pomocą druku, odpowiadającego załączonemu wzorowi C 9 i dołącza się do miesięcznych rachunków przekazów pocztowych.

2. Do tego rachunku szczegółowego należy dołączyć wypłacone i pokwitowane przekazy pobraniowe, wpisując je w porządku alfabetycznym, według nazw urzędów nadawczych i numerów porządkowych ksiąg nadawczych tychże urzędów. Zarząd, który sporządził rachunek, potrąca z ogólnej należnej mu kwoty opłaty i należności, przypadające danemu Zarządowi, stosownie do artykułu 73 Konwencji.

3. Saldo rachunku C 9 należy wedle możliwości włączać do miesięcznego rachunku przekazowego, sporządzonego za ten sam okres czasu. Sprawdzanie i wyrównywanie tych rachunków odbywa się na zasadach, ustalonych w Porozumieniu i Regulaminie o przekazach pocztowych.

CZĘŚĆ V.

CZYNNOŚCI PRZY ODPRAWIE I NADEJŚCIU PRZESYŁEK.

ROZDZIAŁ JEDYNY.

Artykuł 143.

Używanie datownika.

1. Na stronie adresowej przesyłek umieszcza urząd nadawczy odcisk datownika, wskazujący możliwie za pomocą pisma łacińskiego, miejsce i dzień nadania przesyłki na pocztę.

W miejscowościach, posiadających więcej urzędów pocztowych, datownik ma wskazywać dokładnie urząd nadawczy.

Wytlaczanie datownika, przewidziane w ustępach poprzednich, nie jest obowiązkowe dla przesyłek listowych, opłaconych nadrukami maszyny do frankowania, jeżeli nadruki te wskazują miejsce i datę nadania przesyłki na pocztę. Wytlaczanie datownika, o którym mowa, nie jest również wymagane dla niepoleconych przesyłek o opłacie niższej, pod warunkiem jednak, aby miejsce pochodzenia danej przesyłki było uwidocznione.

2. Wszystkie ważne znaczki pocztowe należy kasować.

Znaczki pocztowe, nie unieważnione w kraju nadania przez pomyłkę lub przeoczenie, przekreśla w sposób widoczny lub unieważnia w jakikolwiek inny sposób urząd, który stwierdzi nieprawidłowość; znaczków takich nie stempluje się datownikiem.

3. Przesyłki mylnie skierowane, z wyjątkiem przesyłek niepoleconych za opłatą niższą, należy zaopatrzyć odciskiem datownika tego urzędu, do którego przesyłka omyłkowo nadeszła. Jest to obowiązkiem nie tylko urzędów stałych, lecz wedle możliwości także ambulansów pocztowych.

Odcisk datownika winien być umieszczony, jeżeli chodzi o listy, na odwrotnej stronie, a na przedniej stronie, jeżeli chodzi o karty pocztowe.

4. Oznaczanie datownikiem przesyłek nadawanych na okrętach, wchodzi w zakres obowiązków urzędnika pocztowego lub oficera okrętu, pełniącego na nim służbę pocztową, a w braku tychże — w zakres obowiązków urzędu pocztowego w porcie, któremu przekazuje się przesyłki luźno. W tym przypadku urząd oznacza przesyłki swoim zwykłym datownikiem, uzupełniając go napisem „Okręt“ (Navire), „Parowiec“ (Paquebot), lub jakimkolwiek innych podobnym napisem.

5. Urząd przeznaczenia karty z opłaconą odpowiedzią może oznaczać swoim datownikiem lewą część strony adresowej „Odpowiedź“ (Réponse).

Artykuł 144.

Przesyłki ekspresowe.

Przesyłki, podlegające doręczeniu przez umyślnego posłańca, należy zaopatrzyć według możliwości obok nazwy miejsca przeznaczenia nalepkami koloru ciemnoczerwonego z wydrukowanym na nich grubymi czcionkami słowem „Express“.

Artykuł 145.

Przesyłki nie opłacone lub niedostatecznie opłacone.

1. Przesyłki, za które po nadaniu należy pobrać jakąkolwiek opłatę czy to od odbiorcy, czy to w razie niedoręczalności, od nadawcy, oznacza się odciskiem stempla „T“ (Taxe à payer) w prawym górnym rogu strony adresowej; kwotę, którą należy pobrać, oznacza się obok tego stempla cyframi czytelnymi we frankach i centymach.

2. Wytlaczanie stempla „T“ oraz podawanie kwoty, którą należy pobrać, wchodzi w zakres czynności Zarządu kraju nadania, w razie natomiast dosłania lub niedoręczalności — w zakres czynności Zarządu dosyłającego lub zwracającego przesyłkę.

Jednakże jeżeli chodzi o przesyłki z krajów stosujących w obrocie z Zarządem dosyłającym opłaty niższe, wysokość dopłaty oznacza Zarząd doręczający przesyłkę.

3. Zarząd kraju doręczającego obciąża przesyłkę dopłatą.

4. Wszelkie przesyłki, na których nie umieszczono odcisku stempla „T“ uważa się za dostatecznie opłacone i postępuje się z nimi odpowiednio, chyba że zachodzi widoczna omyłka.

5. Nieważnych znaczków pocztowych i nadruków opłaty nie uwzględnia się. W tym przypadku umieszcza się obok nieważnych znaczków pocztowych lub nadruków opłaty, cyfrę zero („0“) oraz zakreśla je ołówkiem.

Artykuł 146.

Zwrot ceduł należnościowych. Inkasowanie kwot wyłożonych.

1. Po doręczeniu adresatowi przesyłki wolnej od należności, urząd, który uiścił należności celne lub inne na rachunek nadawcy, uzupełnia dotyczące go dane na odwrotnej stronie ceduły należnościowej i przesyła cedułę, wraz z dowodami, urzędowi nadawczemu przesyłki w kopercie zamkniętej, nie wyszczególniając zawartości.

Każdy Zarząd może jednak odsyłanie wypełnionych ceduł należnościowych powierzyć tylko pewnym, specjalnie do tego wyznaczonym, urzę-

dom i żądać by ceduły zwracane przesyłano do wyznaczonego w tym celu urzędu.

Nazwa urzędu, do którego ceduły należy odsyłać, ma być wskazana we wszystkich wypadkach przez urząd nadania przesyłki na stronie adresowej ceduły należnościowej.

2. Jeżeli przesyłka z oznaczeniem „Wolna od opłaty“, „Franc de droit“ nadejdzie do kraju przeznaczenia bez ceduły należnościowej, urząd pośredniczący przy cleniu ma wystawić duplikat ceduły, na którym wpisuje nazwę kraju nadania i w miarę możliwości datę nadania przesyłki.

Jeżeli ceduła należnościowa zginęła po doręczeniu przesyłki, duplikat wystawia się w ten sam sposób.

3. Ceduły należnościowe, należące do przesyłek, które z jakiegokolwiek powodu zwraca się do miejsca nadania, winny być unieważnione przez Zarząd kraju przeznaczenia.

4. Po odebraniu ceduły należnościowej, wykazującej kwotę wypłaconą zaliczkowo przez Zarząd kraju przeznaczenia, Zarząd kraju nadania przelicza powyższą kwotę na swoją walutę według kursu, który nie może być wyższy od kursu ustalonego przy przeliczaniu kwot przekazów pocztowych przeznaczonych do odnośnego kraju. Kwotę otrzymaną z przeliczenia wypisuje się na głównej części i na bocznym odcinku ceduły. Urząd nadawczy po zainkasowaniu należności wydaje nadawcy odcinek ceduły i, w danym razie, także dowody.

Artykuł 147.

Przesyłki dosyłane.

1. Z przesyłkami listowymi adresowanymi do odbiorców, którzy zmienili miejsce pobytu, postępuje się tak, jak gdyby były skierowane wprost z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia.

2. Przesyłki nie opłacone lub niedostatecznie opłacone za pierwszy etap przewozu, obciąża się taką samą opłatą, jaką byłyby obciążone w przypadku skierowania ich wprost z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia.

3. Przesyłki należycie opłacone za przewóz do pierwotnego miejsca przeznaczenia, jeżeli opłaty za dalszy przewóz nie uzupełniono przed dostaniem, obciąża się dopłatami, odpowiadającymi różnicy między już uiszczoną opłatą, a opłatą, którą należałoby pobrać, gdyby przesyłki o których mowa, były wprost przesłane z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia.

4. Przesyłki pierwotnie adresowane do miejscowości, położonych wewnątrz kraju i należycie opłacone według przepisów wewnętrznych, uważa się jako przesyłki należycie opłacone za przewóz do pierwotnego miejsca przeznaczenia.

5. Przesyłki, przesyłane początkowo wewnątrz kraju jako wolne od opłat pocztowych, obciąża się dopłatami w wysokości opłat, jakie byłyby zastosowane w przypadku skierowania wprost z miejsca nadania do nowego miejsca przeznaczenia.

6. Przy dosyłaniu urząd miejsca przeznaczenia wyłacza swój odcisk datownika na stronie adresowej przesyłek, wysyłanych jako karty i na stronie odwrotnej na wszelkiego rodzaju pozostałych przesyłkach listowych.

7. Przesyłek listowych zwykłych i poleconych, zwracanych nadawcom w celu uzupełnienia lub sprostowania niedostatecznego lub błędnego adresu, przy powtórnym nadaniu ich na pocztę, nie uważa się za przesyłki dosyłane; przesyłki takie uważa się za przesyłki nowe, a więc podlegające nowej opłacie.

8. Należności celne i inne niepocztowe, których umorzenia nie można było uzyskać przy dosłaniu lub przy zwrocie do miejsca nadania (artykuł 149 poniżej), ściąga się w drodze pobrania od Zarządu nowego miejsca przeznaczenia. W tym przypadku Zarząd pierwotnego miejsca przeznaczenia dołącza do przesyłki notatkę objaśniającą i przekaz pobraniowy (wzór C8).

Jeżeli w obrocie między zainteresowanymi Zarządami nie ma wymiany przesyłek za pobraniem, opłaty należne ściąga się w drodze korespondencji.

9. Jeżeli usiłowanie doręczenia przesyłki ekspresowej przez umyślnego posłańca pozostało bezowocne, urząd dosyłający winien przekreślić na krzyż nalepkę lub napis „Expres“ dwiema grubymi kreskami.

Artykuł 148.

Koperty do dosyłania i koperty zbiorowe.

1. Przesyłki listowe zwykłe, dosyłane tej samej osobie wskutek zmiany przez nią miejsca zamieszkania, można wkładać do specjalnych kopert, dostarczonych przez Zarządy i odpowiadających, załączonemu wzorowi C10; na tych kopertach należy wypisać nazwisko i nowy adres odbiorcy.

2. Nie można wkładać do tych kopert przesyłek podlegających kontroli celnej jak również przedmiotów, których format, objętość i waga mogłyby powodować jakiegokolwiek uszkodzenia; waga ogólna koperty wraz z zawartością nie może w żadnym wypadku przekraczać 500 gramów.

3. Kopertę, przeznaczoną do dosyłania, należy nadawać w urzędzie dosyłającym w stanie otwartym, w celu umożliwienia temu urzędowi pobrania, w razie potrzeby, brakującej opłaty, której przesyłki zawarte w kopercie mogą podlegać lub też w celu oznaczenia na tych przesyłkach opłaty,

którą należy pobrać przy nadejściu przesyłki w razie nieuiszczenia uzupełniającej opłaty. Po sprawdzeniu, urząd dosyłający zamyka kopertę i w danym razie umieszcza na niej stempel „T“, ze wskazaniem we frankach i centymach całej dopłaty, jaka ma być pobrana.

4. Przy nadejściu do miejsca przeznaczenia koperta może być otwarta, a jej zawartość sprawdzona przez urząd oddawczy, który pobiera, w danym razie, nie uiszczone uzupełnienia opłat.

5. Do przesyłek listowych zwykłych, adresowanych do załogi lub pasażerów zaokrętowanych na danym okręcie, bądź też do osób biorących wspólnie udział w podróży, można również stosować postanowienia § 1 do 4. W tych przypadkach koperty zbiorcze winny być zaopatrzone w adres okrętu towarzystwa okrętowego lub biura podróży itp., którym winny one być doręczone.

Artykuł 149.

Przesyłki niedoręczalne.

1. Przed zwróceniem Zarządowi nadawczemu przesyłek listowych z jakichkolwiek powodów niedoręczonych, urząd przeznaczenia obowiązany jest wskazać na stronie nieadresowej tych przesyłek w języku francuskim w sposób jasny i zwięzły przyczynę nie doręczenia, posługując się następującymi napisami: nieznan (inconnu), nieprzyjęty (réfuté), w podróży (en voyage), wyjechał (parti), nie podjęty (non réclamé), zmarł (décédé) itp. Przy kartkach pocztowych i drukach w formie kartki przyczynę niedoręczalności należy podać na prawej połowie strony adresowej

Napisu tego można dokonać za pomocą stempla lub przez naklejenie nalepki. Każdy Zarząd może napis o przyczynie nie doręczenia uzupełnić napisem w języku ojczystym oraz innymi wskazówkami które uzna za celowe.

Urząd przeznaczenia winien przekreślić nazwę swej miejscowości i umieścić na stronie adresowej przesyłki uwagę „Retour“ obok nazwy urzędu nadawczego przesyłki. Ponadto umieszcza odcisk własnego datownika na nieadresowej stronie listów, a na kartkach pocztowych na stronie adresowej.

2. Przesyłki niedoręczalne zwraca się bądź jako pojedyncze sztuki, bądź w specjalnej wiązance z napisem „Niedoręczone“ (Rebuts)

Nedoręczalne przesyłki polecane należy zwracać do urzędu wymiany kraju nadania, jak gdyby chodziło o przesyłki polecane przeznaczone do tego kraju.

3. Z przesyłkami listowymi obrotu wewnętrznego, które stały się niedoręczalne a muszą być przesłane za granicę, celem zwrotu nadawcom, postępuje się według postanowień artykułu 147.

4. Przesyłki listowe dla marynarzy i innych osób, adresowane na ręce konsula, jednakże zwrócone przez niego miejscowemu urzędowi pocztowemu jako nie podjęte, podlegają ogólnym przepisom o przesyłkach niedoręczalnych.

Należności pobrane za takie przesyłki podlegają zwrotowi.

Artykuł 150.

Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu.

1. Żądania dotyczące wycofania przesyłek listowych lub zmiany adresu, sporządza nadawca na druku, zgodnym z załączonym wzorem C11; jeden druk może być użyty do kilku przesyłek nadanych jednocześnie w tym samym urzędzie, przez jednego nadawcę i pod adresem jednego i tego samego odbiorcy. Wnosząc takie żądanie w urzędzie pocztowym nadawca obowiązany jest udowodnić swoją tożsamość i przedstawić w razie potrzeby dowód nadania. Po należytym sprawdzeniu przedstawionych dowodów, za co ponosi odpowiedzialność Zarząd kraju nadania, postępuje się dalej w sposób następujący:

- a) jeżeli żądanie ma być przesłane w drodze pocztowej, druk wraz z dokładnym wzorem koperty lub adresu przesyłki odsyła się w liście poleconym wprost do urzędu przeznaczenia;
- b) jeżeli żądanie ma być przesłane w drodze telegraficznej, druk oddaje się działowi telegraficznemu celem przetelegrafowania treści tego druku pocztowemu urzędowi przeznaczenia. Telegram sporządza się w języku francuskim.

2. Po odebraniu druku C 11 lub zastępującego go telegramu, urząd przeznaczenia wyszukuje wskazaną przesyłkę i w sposób odpowiedni ułatwia żądanie.

Jeżeli poszukiwania okazały się bezowocne lub jeżeli przesyłkę już wydano adresatowi albo też, jeżeli telegraficzne żądanie nie jest na tyle jasne, by z całą pewnością można było rozpoznać wskazaną przesyłkę, donosi o tym niezwłocznie urzędowi nadania, który ze swej strony zawiadamia o tym reklamującego.

3. Każdy Zarząd może wymagać, za pomocą zawiadomienia, skierowanego do Biura międzynarodowego, by wymiana żądań dotyczących jego służby odbywała się za pośrednictwem jego Zarządu centralnego lub urzędu specjalnie wyznaczonego.

W razie jeżeli wymiana żądań odbywa się za pośrednictwem Zarządów centralnych, należy uwzględnić żądania przesyłane wprost z urzędów nadania do urzędów przeznaczenia o tyle, że aż do nadejścia żądania Zarządu centralnego wycofuje się doręczenie odnośnych przesyłek.

Zarządy, które korzystają z uprawnień, przewidzianych w pierwszym ustępie, przyjmują na siebie wszelkie koszty, połączone z wymianą w ich służbie wewnętrznej odnośnej korespondencji, czy to pocztowej, czy też telegraficznej z urzędem przeznaczenia.

Użycie drogi telegraficznej jest obowiązujące w tych przypadkach, gdyby sam nadawca użył tej drogi i jeżeliby urzędu przeznaczenia nie można było na czas powiadomić drogą pocztową.

A r t y k u ł 151.

Zwykła poprawka adresu.

Zwykłej poprawki adresu (bez zmiany nazwiska lub tytułu adresata) może nadawca zażądać bezpośrednio od urzędu przeznaczenia, tj. bez dopełnienia formalności, przepisanych dla właściwej zmiany adresu.

A r t y k u ł 152.

Reklamacja przesyłek zwykłych.

1. Reklamacja zwykłej przesyłki pociąga za sobą konieczność wypełnienia druku odpowiadającego załączonemu wzorowi C 12.

Urząd, który otrzymuje reklamację, przekazuje odnośny druk w zamkniętej kopercie, bez dołączenia pisma, wprost do właściwego urzędu. Ten ostatni po otrzymaniu niezbędnych wyjaśnień od adresata względnie nadawcy, zależnie od przypadku, odsyła druk w ten sam sposób do urzędu, który go sporządził.

Jeżeli reklamacja zostanie uznana za uzasadnioną, ten ostatni urząd przesyła druk do swego Zarządu centralnego, w celu przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

Jeden egzemplarz druku może być użyty do kilku przesyłek nadanych jednocześnie w tym samym urzędzie, przez jednego nadawcę pod adresem jednego i tego samego odbiorcy.

2. Każdy Zarząd może żądać za pomocą urzędowego zawiadomienia, skierowanego do Biura międzynarodowego, aby reklamacje, dotyczące jego służby, były kierowane do jego Zarządu centralnego lub urzędu specjalnie wyznaczonego.

3. Druk C 12 należy zwrócić Zarządowi kraju nadania przesyłki reklamowanej stosownie do warunków przewidzianych w poniżej podanym artykule 153, § 5.

A r t y k u ł 153.

Reklamacja przesyłek poleconych.

1. Każdą reklamację przesyłki poleconej sporządza się na druku odpowiadającym załączone-

mu wzorowi C 13, do którego należy dołączyć, w miarę możliwości, dokładny wzór koperty lub adresu przesyłki.

Jeżeli reklamacja dotyczy przesyłki za pobraniem, należy do niej poza tym dołączyć, zależnie od przypadku, duplikat przekazu C 8 lub zawiadomienie o wpłacie.

Jeden egzemplarz druku może być użyty do kilku przesyłek nadanych jednocześnie w tym samym urzędzie, przez jednego nadawcę, pod adresem jednego i tego samego adresata.

2. Reklamację przesyła z reguły bezpośrednio urząd nadawczy do urzędu przeznaczenia, przekazując ją w zamkniętej kopercie bez osobnego pisma. Jeżeli urząd przeznaczenia może udzielić wiadomości co do losu ostatecznego przesyłki, wypełnia wówczas formularz i zwraca go do urzędu nadania.

Jeżeli urząd przeznaczenia nie może ustalić losu przesyłki, fakt ten stwierdza na druku i zwraca go urzędowi nadawczemu, dołączając do druku, jeżeli to możliwe, oświadczenie odbiorcy stwierdzające, że nie otrzymał przesyłki. W tym przypadku Zarząd kraju nadania uzupełnia druk danymi, dotyczącymi przesłania pierwszemu Zarządowi pośredniczącemu. Następnie przesyła druk temu Zarządowi pośredniczącemu, który po wpisaniu do druku swoich danych, dotyczących przesyłki, odsyła go Zarządowi następnemu. W ten sposób reklamacja przechodzi od Zarządu do Zarządu, aż los przesyłki reklamowanej zostanie ustalony. Zarząd, który doręczył przesyłkę adresatowi, lub który nie może ustalić ani doręczenia przesyłki adresatowi, ani prawidłowego przekazania jej innemu Zarządowi, stwierdza ten fakt na druku i zwraca go do Zarządu kraju nadania.

3. Jednakże, jeżeli Zarząd kraju nadania lub Zarząd kraju przeznaczenia tego żąda, reklamację przesyła się od razu z urzędu do urzędu, śladem drogi kierowania przesyłki.

W tym przypadku dochodzenia prowadzi się od Zarządu kraju nadania do Zarządu kraju przeznaczenia, postępując w myśl ostatniego ustępu § 2.

4. Każdy Zarząd może żądać za pomocą zawiadomienia, skierowanego do Biura międzynarodowego, aby reklamacje, dotyczące jego służby, kierowano bądź do jego Zarządu centralnego, bądź do urzędu specjalnie wyznaczonego.

5. Druk C 13 wraz z załącznikami winien w każdym razie wrócić do Zarządu kraju nadania reklamowanej przesyłki w jak najkrótszym czasie, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia zgłoszenia reklamacji. Termin ten przedłuża się do sześciu miesięcy w stosunku z krajami odległymi.

6. Postanowienia powyższe nie stosuje się w przypadkach, dotyczących ograbienia odsyłki, braku odsyłki lub w innych podobnych przypadkach, które wymagają obszerniejszej korespondencji między Zarządami.

Artykuł 154.

Żądanie informacji.

Z żądaniami informacji dotyczącymi przesyłek zwykłych lub poleconych postępuje się w myśl przepisów ustalonych w artykułach 152 i 153.

Artykuł 155.

Reklamacje i żądania informacji dotyczące przesyłek nadanych w innym kraju.

W przypadkach, przewidzianych w artykule 53, § 3 Konwencji, druki C 12 lub C 13, dotyczące reklamacyj lub żądań informacji przesyła się Zarządowi kraju nadania. Do druku C 13 należy dołączyć dowód nadania.

Druk należy przesać Zarządowi kraju nadania w terminach przewidzianych w artykule 53 Konwencji.

Artykuł 156.

Oszukańcze użycie znaczków pocztowych lub podrobionych nadruków maszyny do frankowania lub prasy drukarskiej.

W razie stwierdzenia użycia dla opłaty przesyłek znaczków pocztowych oszukańczych lub podrobionych nadruków maszyny do frankowania stosuje się, z wyraźnym zastrzeżeniem postanowień zawartych w ustawodawstwie każdego kraju, następujący bieg postępowania:

- a) w przypadkach stwierdzenia na jakiegokolwiek przesyłce, w chwili jej wysłania, znaczków pocztowych oszukańczych (podrobionych lub takich, które już były używane) albo podrobionych nadruków maszyny do frankowania lub prasy drukarskiej, należy, nie zmieniając w niczym podrobionego znaczka na przesyłce, dołączyć do niej zawiadomienie odpowiadające załączonemu wzorowi C 14 i wysłać w kopercie pod adresem urzędu przeznaczenia jako przesyłkę służbową poleconą. Jeden egzemplarz tego zawiadomienia przesyła się w celach informacyjnych do Zarządów krajów nadania i przeznaczenia;
- b) przesyłkę doręcza się adresatowi, wezwaniem dla stwierdzenia wykroczenia, tylko wtedy, gdy uiszczy on należną opłatę, wskaże nazwisko i adres nadawcy i odda do dyspozycji organów pocztowych przesyłkę, po zapoznaniu się z jego zawartością albo całą przesyłkę, jeżeli jest ona nieodłączna od dowodu rzeczowego, albo też tylko część danej przesyłki (kopertę, opaskę, wycinek listu itp.), która zawiera adres nadawcy lub znaczek pocztowy wskazany

jako oszukańczy. W wyniku tego wezwania adresata sporządza się protokół według załączonego wzoru C 15, który podpisują: funkcjonariusz pocztowy i adresat. Ewentualną odmowę adresata stwierdza się na tym dokumencie.

Protokół ten przesyła się wraz z dowodami, jako przesyłkę służbową poleconą do Zarządu kraju nadania, który nadaje mu dalszy bieg zgodnie z własnym ustawodawstwem.

Zarządy, których ustawodawstwo nie dopuszcza postępowania przewidzianego powyżej pod literą a) i b) mają o tym zawiadomić Biuro międzynarodowe w celu powiadomienia inne Zarządy

CZĘŚĆ VI.

WYMIANA PRZESYŁEK.

ROZDZIAŁ JEDYNY

Artykuł 157.

Karty listowe.

1. Karty listowe, dołączone do odsyłek należy sporządzać według załączonego wzoru C 16. Karty te wkłada się do kopert koloru niebieskiego, zaopatrzonych wykonanym dużymi literami napisem „Karta listowa“ (Feuille d'avis).

2. Urząd wysyłający wypełnia kartę listową z wszelkimi szczegółami podanymi w treści i przy uwzględnieniu następujących postanowień:

- a) Tabela I: Obecność przesyłek zwykłych ekspresowych winna być uwidoczniiona przez podkreślenie odnośnej wzmianki;
- b) Tabela II: Jeżeli odsyłki nie są odprawiane codziennie, urzędy wysyłające, w braku odmiennego porozumienia, numerują karty listowe wedle określonej na dany rok serii numerów dla każdego urzędu przeznaczenia. Na każdej odsyłce umieszcza się wtedy oddzielny numer, nawet wówczas, jeżeli chodzi o odsyłkę dodatkową, kierowaną tą samą drogą lub tym samym okrętem co zwykła odsyłka.

Karta listowa pierwszej wysyłki w danym roku winna być, niezależnie od numeru porządkowego odsyłki, również oznaczona numerem ostatniej odsyłki z poprzedniego roku.

Urząd wysyłający podaje nazwę okrętu mającego przewozić odsyłkę wówczas, gdy jest mu ona znana:

- c) Tabela III: Można użyć jednego lub kilku osobnych spisów, odpowiadających załączonemu wzorowi C 17, bądź dla zastąpienia tabeli V, bądź też celem użycia jako dodatkowe karty listowe.

Wyłączne użycie osobnych spisów jest obowiązkowe, jeżeli zażąda tego Zarząd kraju przeznaczenia. Spisy, o które chodzi, winny posiadać ten sam numer porządkowy, jaki jest podany na karcie listowej danej odsyłki.

W razie użycia kilku spisów wymagane jest numerowanie ich.

Ilość przesyłek poleconych, jakie można wpisać do jednego osobnego spisu, nie może przekraczać 60;

d) Tabela IV: W danym razie worki próżne, należące do innego Zarządu aniżeli ten do którego kieruje się odsyłkę, winny być osobno uwidocznione ze wskazaniem tego Zarządu.

Poza tym wyszczególnia się w tabeli IV otwarte listy służbowe oraz komunikaty i różne zalecenia urzędu wysyłającego, odnoszące się do służby wymiany.

e) Tabela V: Tabela ta jest przeznaczona dla wpisania przesyłek poleconych jeżeli nie sporządziło się wyłącznie osobnych spisów przesyłek poleconych.

Jeżeli Zarządy wymieniające odsyłki porozumiały się ze sobą co do wpisywania na kartach listowych ogólnej ilości przesyłek poleconych, ilość tych przesyłek winna być podana cyframi i słownie.

Jeżeli odsyłka nie zawiera przesyłek poleconych, umieszcza się wskazówkę „Próżny“ (Néant) w tabeli V.

3. Zarządy mogą porozumieć się co do wprowadzenia innych części lub rubryk w karcie listowej, skoro uzrają je za potrzebne. Mogą one w szczególności, zależnie od potrzeb, posługiwać się tabelami V i VI.

4. Jeżeli urząd wymiany nie ma żadnych przesyłek dla urzędu, z którym wymienia odsyłki i jeżeli we wzajemnych stosunkach między zainteresowanymi Zarządami karty listowe nie są numerowane na podstawie § 2, litera b, wówczas urząd wymiany ogranicza się do przesłania próżnej karty listowej w najbliższej odsyłce.

5. Jeżeli odsyłki zamknięte mają być przesłane za pośrednictwem okrętów z których Zarząd pośredniczący, od którego okręty zależą, nie korzysta regularnie dla własnych odsyłek, należy na żądanie Zarządu obowiązającego do załadowania odsyłek na okręt, podać w adresie odsyłek wagę listów i innych przesyłek.

Artykuł 158.

Przesyłanie przesyłek poleconych.

1. Przesyłki polecone, a także ewentualne i osobne spisy, przewidziane w artykule 157 § 2, złożone w jeden lub kilka oddzielnych pakietów

lub oddzielnych worków, które po należyłym opakowaniu lub zamknięciu należy opieczetować lub zaplombować w sposób zabezpieczający ich wartość. Przesyłki polecone układa się w wiązanekę w porządku ich wpisania. W razie użycia kilku osobnych spisów, każdy z nich należy złączyć razem z przynależnymi do niego przesyłkami poleconymi w osobną wiązanekę.

W żadnym przypadku nie należy mieszać przesyłek poleconych z przesyłkami zwykłymi.

2. Do pakietu z przesyłkami poleconymi przymocowuje się na zewnątrz za pomocą przewiązania na krzyż sznurkiem, specjalną kopertę, zawierającą kartę listową; jeżeli przesyłki polecone znajdują się w worku, wspomnianą kopertę przymocowuje się do szyjki worka.

3. Jeżeli jest więcej niż jeden pakiet lub worek z przesyłkami poleconymi, wówczas każdy z tych pakietów lub worków dodatkowych należy zaopatrzyć w chorągiewkę wskazującą rodzaj zawartości.

Artykuł 159.

Przesyłanie przesyłek ekspresowych.

1. Zwykłe przesyłki ekspresowe łączy się w specjalną wiązanekę, zaopatrzoną w nalepkę z napisem wykonanym dużymi literami „Expres“, którą urząd wymiany wkłada do koperty, zawierającej kartę listową danej odsyłki.

Jednakże, jeżeli koperta ma być przymocowana do szyjki worka z przesyłkami poleconymi (§ 2 artykułu 158), wiązanekę z przesyłkami ekspresowymi wkłada się do worka zewnętrznego. Fakt, że w odsyłce znajdują się tego rodzaju przesyłki, zaznacza się przez umieszczenie odpowiedniej kartki w kopercie, zawierającej kartę listową. Podobnie należy postępować, jeżeli przesyłek ekspresowych nie można było połączyć z kartą listową z powodu ich ilości, formatu lub rozmiarów.

2. Polecone przesyłki ekspresowe należy ułożyć w kolejności ich wpisu wraz z innymi przesyłkami poleconymi, umieszczając wskazówkę „Expres“ obok wpisu każdej przesyłki w kolumnie „Uwagi“ (Observations) tabeli V karty listowej lub spisów osobnych. W przypadku wpisywania tylko ogólnej ilości przesyłek poleconych, obecność przesyłek ekspresowych należy wskazać przez umieszczenie wzmianki „Expres“ w tabeli V karty listowej.

Artykuł 160.

Sporządzanie odsyłek.

1. Zasadniczo przesyłki dzieli się i układa w wiązanki podług rodzajów przesyłek listowych,

przy czym listy i kartki pocztowe umieszcza się w jednej wiązance, czasopisma natomiast i wydawnictwa periodyczne mają być ułożone w wiązanki oddzielnie od wiązańek, zawierających druki zwykle. Wiązanki są oznaczane nalepkami wskazującymi nazwę urzędu przeznaczenia lub dosyłającego, przesyłki zawarte w wiązankach. Przesyłki listowe, które mogą być układane w wiązanki, należy układać w kierunku adresów. Przesyłki opłacone oddziela się od przesyłek nie opłaconych lub niedostatecznie opłaconych, a na nalepkach wiązańek przesyłek nie opłaconych lub niedostatecznie opłaconych umieszcza się odcisk stempla „T“.

Listy, noszące ślady otwarcia, uszkodzenia lub ubytku zawartości, należy zaopatrzyć odpowiednią uwagą i odciskiem datownika tego urzędu, który ślady powyższe stwierdził.

Z przekazów pocztowych przesyłanych luźno sporządza się oddzielną wiązankę, która winna być włożona do pakietu lub worka, zawierającego przesyłki polecone lub ewentualnie do pakietu lub worka z przesyłkami wartościowymi. Jeżeli odsyłka nie zawiera ani przesyłek poleconych, ani też przesyłek wartościowych przekazy umieszcza się w kopercie, zawierającej kartę listową lub układa we wspólnej z nią wiązance.

2. Odsyłki mają być zawarte w workach należyście zamkniętych, opieczętowanych lub zaplombowanych i opatrzonych chorągiewkami. Przy użyciu sznurka należy okręcić nim dwa razy szyjkę worka przed związaniem. Na odciskach pieczęci i plomb mają być umieszczone bardzo czytelne napisy literami łacińskimi, podające nazwę urzędu nadawczego lub wskazówkę wystarczającą dla ustalenia tego urzędu.

Chorągiewki odsyłek mają być sporządzone z płótna, grubego kartonu, pergaminu lub z papieru naklejonego na deszczułkę; w stosunkach pomiędzy urzędami krajów ościennych można używać chorągiewek z grubego papieru. Chorągiewki sporządza się w następujących kolorach:

- a) czerwocynobrowym — dla worków, zawierających przesyłki polecone;
- b) białym — dla worków, zawierających tylko zwykłe listy i kartki pocztowe;
- c) jasnoniebieskim — dla worków, zawierających wyłącznie inne przesyłki zwykłe;
- d) zielonym — dla worków, zawierających wyłącznie próżne worki odsyłane do miejsca pochodzenia.

Worki, zawierające korespondencję zwykłą mieszaną (listy, kartki pocztowe i inne przedmioty) winny być zaopatrzone w chorągiewkę białą.

Używanie chorągiewek czerwocynobrowych białych i jasnoniebieskich jest obowiązkowe, natomiast chorągiewek zielonych używa się tylko wówczas, gdy Zarząd kraju przeznaczenia tego wymaga.

Na chorągiewkach umieszczone będą: nazwa urzędu wysyłającego, wydrukowana małymi literami łacińskimi i nazwa urzędu przeznaczenia — tłustymi literami łacińskimi, obydwie nazwy poprzedzone słowami: „z“ (de) względnie „do“ (pour).

Przy wymianie między krajami odległymi nie wykonywanej przy pomocy bezpośrednich połączeń morskich, napisy te należy uzupełnić podaniem daty wysłania, numeru odsyłki i ewentualnie nazwy portu wyładowania, jeżeli Zarząd zainteresowany tego żąda.

Na workach należy umieszczać w sposób czytelny, literami łacińskimi, nazwę urzędu lub kraju pochodzenia i napis „Poczta“ (Postes) lub jakkolwiek inny napis podobny, oznaczający je jako odsyłki pocztowe. Urzędy pośredniczące nie powinny umieszczać żadnych numerów porządkowych na chorągiewkach worków lub pakietów zamkniętych, odsyłek tranzytowych.

3. W braku porozumienia odmiennego, odsyłki małej objętości lub próżne należy owinąć tylko w gruby papier w sposób zapobiegający wszelkiemu uszkodzeniu zawartości, następnie obwiązać sznurkiem i zapieczętować lub zaplombować.

Przy plombowaniu należy odsyłki opakować w ten sposób, aby sznurka nie można było odwiązać. Jeżeli odsyłki te zawierają tylko przesyłki zwykłe, mogą być one zamknięte za pomocą nalepek nagumowanych z wydrukowaną nazwą urzędu lub Zarządu wysyłającego. Adresy pakietów winny odpowiadać, co do napisów drukowanych i kolorów, przepisom przewidzianym w § 2 dla chorągiewek, umieszczanych na workach z korespondencją.

4. Jeżeli ilość lub objętość przesyłek wymaga użycia więcej niż jednego worka należy przeznaczyć, w miarę możliwości, osobne worki:

- a) na listy i kartki pocztowe;
- b) na przesyłki innych rodzajów; jeżeli zachodzi potrzeba używa się jeszcze oddzielnych worków dla pakiecików; na chorągiewkach worków z pakiecikami umieszcza się napis „Pakieciki“ (Petits paquets).

Pakiet lub worek z przesyłkami poleconymi, połączony z kartą listową w sposób przewidziany w artykule 158, § 2, wkłada się do jednego z worków listowych lub do worka specjalnego; worek zewnętrzny ma być zaopatrzone w każdym przypadku w chorągiewkę koloru czerwonego. Jeżeli jest więcej niż jeden worek z przesyłkami poleconymi, to worki dodatkowe, zawierające jedynie przesyłki polecone inne aniżeli listy i kartki pocztowe, można przysyłać luźno, po umieszczeniu na nich chorągiewki czerwonej.

5. Chorągiewka worka lub pakietu, zawierającego kartę listową, nawet kiedy jest ona próżna, winna być zaopatrzona literą „F“, zaznaczoną w sposób widoczny.

6. Waga worka nie może przekraczać 30 kilogramów.

7. Urzędy wymiany wkładają, w miarę możliwości, do swoich własnych odsyłek dla danego urzędu wszystkie odsyłki o małej objętości (pakiety lub worki), nadchodzące dla tego urzędu.

Artykuł 161.

Przekazywanie odsyłek.

1. Przekazywanie odsyłek między dwoma urzędami, biorącymi udział w wymianie, odbywa się według przepisów ustalonych przez zainteresowane Zarządy.

Jedynie worki i pakiety oznaczone chorągiewką czerwoną winny być w chwili ich wydania poddane dokładnemu sprawdzeniu, tak co do ich zamknięcia jak i pakowania. Sprawdzanie innych worków i pakietów jest nieobowiązkowe, a przekazywanie ich odbywa się zawsze ilościowo.

2. Odsyłki należy przekazywać w dobrym stanie. Jednakże uszkodzenie odsyłki nie może być powodem odmowy jej przyjęcia. Jeżeli urząd pośredniczący otrzyma odsyłkę, uszkodzoną, winien ją w tym stanie, w jakim ją otrzymał, na nowo opakować. Urząd dokonywujący przepakowania, przenosi napisy z chorągiewki pierwotnej na nową i umieszcza na niej odcisk datownika, poprzedzony napisem „Przepakowano w“ (Réemballé à).

Artykuł 162.

Sprawdzanie odsyłek.

1. Gdy urząd przystępuje do przepakowania odsyłki, sprawdza jej zawartość, jeżeli przypuszcza, że zawartość została naruszona.

W tym przypadku, stosując się do postanowień poniżej podanego § 3, urząd wspomniany sporządza zawiadomienie o usterce według załączonego druku C 18. Zawiadomienie to przesyła się do urzędu wymiany, od którego otrzymano odsyłkę; jeden odpis tego zawiadomienia przesyła się urzędowi nadawczemu, drugi natomiast wkłada się do przepakowanej odsyłki.

2. Urząd przeznaczenia sprawdza, czy odsyłka jest w całości i czy wpisy w karcie listowej, jak również w danym razie, w osobnych spisach przesyłek poleconych, są ściśle. W razie braku całej odsyłki lub też jednego albo kilku worków, należących do odsyłki, przesyłek poleconych, karty listowej lub osobnego spisu, albo też, jeżeli chodzi o jakąkolwiek inną nieprawidłowość, fakt ten winien być niezwłocznie stwierdzony przez dwóch funkcjonariuszów. Funkcjonariusze ci przeprowadzają w kartach listowych lub osobnych spisach niezbędne poprawki, przekreślając błędne wpisy

w ten sposób, by pierwotne wpisy pozostały czytelne. Poza widocznymi omyłkami, poprawki wniesione do sprostowań mają większe znaczenie aniżeli dane pierwotnego wpisu.

Jeżeli urząd otrzyma karty listowe lub spisy osobne, nie przeznaczone dla niego, wówczas przesyła je do urzędu przeznaczenia lub też, jeżeli przepisy wewnętrzne tego wymagają, tylko uwierzytelnione kopie tych dokumentów.

3. O faktach stwierdzonych przesyła się zawiadomienie o niedokładnościach do urzędu, z którego pochodzi odsyłka, w razie rzeczywistego braku — również do ostatniego urzędu pośredniczącego pierwszą pocztą, której można użyć po całkowitym sprawdzeniu odsyłki.

W zawiadomieniu należy wyszczególnić jak najdokładniej o jaki worek, pakiet lub przesyłkę chodzi.

Duplikat zawiadomienia o niedokładnościach przesyła się w taki sam sposób jak oryginał Zarządowi, któremu podlega urząd wysyłający odsyłkę, jeżeli Zarząd ten żąda duplikatu. Jeżeli chodzi o ważne nieprawidłowości, nasuwające podejrzenie zaginięcia lub ograbienia, wówczas do zawiadomienia o usterce, przeznaczonego do urzędu pochodzenia dołącza się, w miarę możliwości kopertę lub worek jak również, sznurek i pieczęć lub plombę, użytą do zamknięcia pakietu lub worka z przesyłkami poleconymi. Podobnie postępuje się z kopertą lub workiem zewnętrznym, wraz z ich sznurkami, chorągiewką, pieczęcią lub plombą, ilekroć przesłanie tych dowodów jest możliwe.

W obrocie z Zarządami, które wymagają nadsyłania duplikatów, dowody rzeczowe wyżej przytoczone dołącza się, do duplikatów.

Ponadto w przypadkach przewidzianych w §§ 1 i 2 niniejszego artykułu można zawiadomić w drodze telegraficznej, na koszt Zarządu wysyłającego telegram, urząd pochodzenia odsyłki i w razie potrzeby, ostatni pośredniczący urząd wymiany.

Zawiadomienie telegraficzne należy przesyłać każdorazowo, gdy odsyłka nosi widoczne ślady obrabowania, a to w tym celu, aby urząd wysyłający lub pośredniczący przystąpił niezwłocznie do wyjaśnienia sprawy i w danym razie zawiadomił również drogą telegraficzną Zarząd poprzedni, dla przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

4. Jeżeli brak odsyłki spowodowany został nieosiągnięciem połączenia lub jeżeli w wykazie zdawczym brak odsyłki wyjaśniono w sposób zadowalający, sporządzanie zawiadomienia wymagane jest tylko wówczas, jeżeli odsyłka nie nadejdzie do urzędu przeznaczenia najbliższą pocztą.

Przesłanie duplikatu przewidziane w § 3 można odłożyć, jeżeli się przypuszcza, że powodem braku odsyłki jest jej opóźnienie lub mylne skierowanie.

Z chwilą nadejścia odsyłki, o której braku zawiadomiono urząd pochodzenia lub też, w danym razie, ostatni urząd wymiany pośredniczący, należy wystosować do tych urzędów drugie zawiadomienie o niedokładnościach, oznajmiające o odbiorze tej odsyłki.

5. Urzędy, do których zostały przesłane zawiadomienia o niedokładnościach, zwracają je jak najszybciej po ich zbadaniu i umieszczeniu na nich w razie potrzeby swoich uwag.

Jeżeli zawiadomienia te nie zostaną zwrócone Zarządowi, od którego pochodzą, w terminie dwumiesięcznym od dnia ich wystania, będą one uważane, aż do chwili złożenia dowodów przeciwnych, jako uznane przez urzędy, do których zostały przesłane.

Termin ten w obrocie z krajami odległymi przedłuża się do czterech miesięcy.

6. Jeżeli urząd odbierający, do którego należy sprawdzenie odsyłki, nie prześle urzędowi pochodzenia lub zależnie od przypadku, ostatniemu urzędowi wymiany pośredniczącemu najbliższą pocztą, której można użyć po sprawdzeniu odsyłki, zawiadomienia o jakichkolwiek nieprawidłowościach, to aż do chwili złożenia dowodów przeciwnych odsyłkę i jej zawartość uważa się za otrzymaną prawidłowo. To samo domniemanie dotyczy nieprawidłowości, o których nie wspomniano w zawiadomieniu o niedokładnościach lub które nie podano dokładnie.

7. Zawiadomienia o niedokładnościach i duplikaty są przekazywane jako przesyłki polecane.

A r t y k u ł 163.

Zwrot próżnych worków.

1. Jeżeli zainteresowane Zarządy nie zawarły porozumienia odmiennego, worki próżne należy zwracać najbliższą pocztą w odsyłce bezpośrednio dla kraju, którego własnością są te worki. Ilość worków zwróconych w każdej odsyłce wpisuje się w rubryce „Wpisy służbowe“ (Indications de service) karty listowej.

Zwrot odbywa się między wyznaczonymi do tego urzędami wymiany.

Próżne worki należy zwinąć w odpowiednie pakiety; zależnie od przypadku deszczułki do chorągiewek jak również chorągiewki płócienne, pergaminowe lub z innego trwałego materiału wkłada się do zwracanych worków.

Pakiety należy zaopatrzyć w chorągiewkę, wskazującą nazwę urzędu wymiany, z którego worki otrzymano, ilekroć worki zwraca się za pośrednictwem innego urzędu wymiany.

Jeżeli ilość zwracanych próżnych worków jest niezbyt duża, można je włożyć do worków z przesyłkami listowymi; w przeciwnym razie należy je umieścić osobno w workach opieczutowanych

i zaopatrzonych w chorągiewki z adresem odpowiednich urzędów wymiany. Chorągiewki należy zaopatrzyć napisem „Próżne worki“ (Sacs vides).

2. W razie, gdyby kontrola sprawowana przez Zarząd odnośnie zwrotu worków do niego należących wykazała, że 10% ogólnej ilości worków, używanych w ciągu roku do sporządzania odsyłek, nie zostało zwróconych do końca tego roku, Zarząd, który nie jest w stanie ustalić zwrotu worków próżnych, obowiązany jest wynagrodzić Zarządowi wysyłającemu wartość brakujących worków. Wynagrodzenie to należy się również w tym przypadku, jeżeli ilość worków nie dosięga wprawdzie 10%, ale przekracza 50 sztuk.

Każdy Zarząd ustala co pewien czas i jednolicie dla każdego rodzaju worków, używanych przez swę urzędy wymiany, przeciętną ich wartość we frankach i podaje ją do wiadomości Zarządów zainteresowanych za pośrednictwem Biura międzynarodowego.

C Z Ę Ś Ć VII.

POSTANOWIENIA O NALEŻNOŚCIACH TRANZYTOWYCH.

R O Z D Z I A Ł I.

CZYNNOŚCI STATYSTYCZNE.

A r t y k u ł 164.

Statystyka należności tranzytowych.

1. Koszta tranzytu, przypadające w myśl artykułu 75 i następnych Konwencji, zestawia się na podstawie danych statystycznych, zbieranych co trzy lata, na przemian albo podczas pierwszych czterech lub pierwszych dwudziestu ośmiu dni miesiąca maja, albo w ciągu czterech lub pierwszych dwudziestu ośmiu dni następujących po dniu 14 października.

Statystyka będzie wykonywana w drugim roku każdego trzyletniego okresu.

Odsyłki sporządzane na okrętach są objęte statystyką, jeżeli są wyładowywane podczas okresu statystyki.

2. Statystyka z października-listopada 1939 roku, jak również odnośne rachunki sporządzone według postanowień Konwencji Kairskiej, będą obowiązywały do końca roku 1940.

Statystyka z maja 1942 roku będzie miała zastosowanie na lata 1941, 1942 i 1943; natomiast statystyka z października-listopada 1945 — do lat 1944, 1945 i 1946.

3. Wyплаты rocznych należności tranzytowych, przypadających z każdej statystyki, należy dokonywać w dalszym ciągu prowizorycznie, aż do czasu kiedy rachunki sporządzone według następnej statystyki będą uznane lub uważane za uzna-

ne (poniższy artykuł 173). Wówczas następuje wyrównanie należności dokonanych prowizorycznie.

4. Jeżeli w kierowaniu przesyłek listowych z jednego kraju do drugiego zachodzi poważna zmiana i jeżeli ta zmiana dotyczy jednego lub kilku okresów, wynoszących razem przynajmniej 12 miesięcy; wówczas każdy Zarząd zainteresowany może zażądać rewizji rachunków należności tranzytowych. W danym razie kwoty, które mają zapłacić Zarządy krajów wysyłających, ustala się zależnie od połączeń pocztowych pośredniczących rzeczywiście używanych, lecz ogólna waga odsyłek, służąca za podstawę przy nowych rachunkach, powinna być zasadniczo ta sama, co i waga odsyłek, odprowadzanych w okresie statystyki, o której mowa w § 1. Jeżeli nie można osiągnąć zgody co do podziału, należy przeprowadzić specjalną statystykę, celem uregulowania podziału wagi pomiędzy różne zainteresowane Zarządy. Żadna zmiana w kierowaniu przesyłek listowych do pewnego kraju nie może być uważana za poważną, jeżeli nie powoduje ona zmiany ponad 5.000 franków rocznie w rachunkach między Zarządem kraju pochodzenia i zainteresowanym Zarządem pośredniczącym.

Jeżeli zmiana powoduje przekroczenie tej kwoty, znajduje ona odzwierciedlenie w rachunkach Zarządu kraju pochodzenia z Zarządami, które zapewniają przewóz po zasłanej zmianie nawet wówczas, gdyby wywołane tym zmniejszenie w rachunkach spowodowało nieosiągnięcie dla niektórych Zarządów ustalonego minimum. Rewizji rachunków, jako też ewentualnie przeprowadzenia specjalnej statystyki, można żądać tylko wtedy, kiedy zmiana w kierowaniu odnośnych przesyłek trwała co najmniej dziewięć miesięcy. Jednakże dane tej statystyki są uwzględniane dopiero wtedy, jeżeli okres dwunastomiesięczny jest rzeczywiście osiągnięty.

Jeżeli ustalone zostanie podczas statystyki specjalnej, że waga ogólna odsyłek, wymienionych między dwoma Zarządami i przewożonych przez Zarząd trzeci, zwiększyła się o 100% lub zmniejszyła o 50% w stosunku do danych z ostatniego okresu statystyki oraz, jeżeli zmiany w rachunku Zarządu trzeciego ulegnie z tego tytułu zmianie o przeszło 5.000 franków rocznie, nowa ustalona waga ma służyć za podstawę przy obliczaniu należności tranzytowych, przypadających temu Zarządowi.

Również, jeżeli Zarząd pośredniczący stwierdzi w ciągu sześciu miesięcy, następujących po statystyce, że między odprawą pewnego Zarządu podczas okresu statystyki a ruchem normalnym, istnieje różnica wynosząca co najmniej 20% ogólnej wagi ładunku, Zarząd zainteresowany może wymagać przeprowadzenia nowej statystyki, jeżeli spowodowana tym zmiana w obrachunku pomiędzy dwoma Zarządami wyniesie ponad 5.000 franków rocznie.

Artykuł 165.

Sporządzanie i oznaczanie odsyłek zamkniętych w okresie statystyki.

1. Podczas każdego okresu statystyki, przy wymianie przesyłek listowych w odsyłkach zamkniętych, przewożonych przez obszar lub za pomocą połączeń jednego lub kilku Zarządów pośredniczących, należy używać osobnych worków dla „listów i kartek pocztowych“ i dla „innych przesyłek listowych“.

Ilość worków używanych do sporządzenia odsyłki ma być ograniczona do ścisłego minimum.

Obowiązek formowania oddzielnych worków dla „listów i kartek pocztowych“ i dla „innych przesyłek listowych“ nie odnosi się do odsyłek, których ogólna waga brutto nie przewyższa 3 kg; to znaczy wagi przeciętnej przyjętej dla worków lekkich w myśl niżej podanego artykułu 173. Każdy więc Zarząd może w podobnym przypadku łączyć wszystkie przesyłki w jeden worek, który wlicza się wtedy jako worek „L.C.“. Jest oczywiście, że tego rodzaju odsyłka nie może zawierać żadnego worka, za który przypadaby kosztu tranzytu.

Jeżeli objętość odsyłek pozwala na to, osobne worki z przesyłkami różnego rodzaju (L. C. i A. O.) o jednakowym miejscu przeznaczenia, winny być włączone do jednego worka zbiorczego.

2. Wbrew postanowieniom podanym w artykułach 158 i 159, każdy Zarząd może, podczas okresu statystyki, wkładać przesyłki polecane i ekspresowe, inne niż listy i kartki pocztowe, do jednego z worków przeznaczonych dla „innych przesyłek“, zaznaczając powyższą okoliczność w karcie listowej; jeżeli jednak przesyłki, w myśl wspomnianych artykułów 158 i 159, są zawarte w worku z listami, należy przy statystyce uważać je jako listy.

3. Podczas okresu statystyki wszystkie przesyłki przewożone w tranzycie winny być zaopatrzone oprócz w chorągiewki zwykle, również w chorągiewkę specjalną z napisem dużymi literami „Statystyka“ (Statistique), z dodaniem do niej wskazówki podającej wagę 5 kilogramów, 15 kilogramów lub 30 kilogramów, zależnie od kategorii wagi (niżej podany artykuł 166, § 1). Na chorągiewce „Statystyka“ (Statistique) należy poza tym umieścić napis „L.C.“ lub „A.O.“, zależnie od przypadku.

4. Co się tyczy worków, które zawierają tylko worki próżne, lub przesyłki listowe wolne od wszelkich należności tranzytowych (artykuł 76 Konwencji), należy umieszczać na nich po napisie „Statystyka“ (Statistique) słowo „Wolny“ (Exempt).

5. Jeżeli poszczególne worki tworzące odsyłkę są złączone w jeden worek zbiorczy, winien on być zaopatrzone w specjalną chorągiewkę „Statystyka“, na której dodaje się litery „S.C“. Wskazówki,

dotyczące statystyki, które znajdują się na workach wewnętrznych, nie są powtarzane na worku zbiorczym.

A r t y k u ł 166.

Stwierdzenie ilości worków i wagi odsyłek zamkniętych.

1. Jeżeli chodzi o odsyłki, za które przypadają należności tranzytowe, urząd wymiany wysyłający używa specjalnej karty listowej według załączonego wzoru C 19. Wpisuje on do tej karty listowej ilość worków, rozdzielając zależnie od przypadku na następujące kategorie:

Opis worków	Ilość worków, których waga brutto		
	nie przewyższa 5 kg (worki lekkie)	przekracza 5 kg nie przewyższa jednak 15 kg (worki średnie)	przekracza 15 kg nie przewyższa jednak 30 kg (worki ciężkie)
1	2	3	4
L. C.			
A. O.			
Ilość worków wolnych od należności tranzytowych			

Ilość worków wolnych od należności tranzytowych ma się równać ogólnej liczbie worków, zaopatrzonych napisem „Statystyka — Wolny“ (Statistique—Exempt), stosownie do przepisów artykułu 165, § 4.

2. Wpisy w kartach listowych sprawdza urząd wymiany kraju przeznaczenia. Jeżeli urząd ten stwierdzi omyłkę w liczbach wpisanych, wówczas poprawia te wpisy w karcie listowej i o błędzie natychmiast daje znać wysyłającemu urzędowi wymiany za pomocą zawiadomienia o usterce, sporządzonego według załączonego wzoru C 20. Jednakże jeżeli chodzi o wagę worka wskazówkę, wysyłającego urzędu wymiany należy uważać za ważną, jeżeli waga rzeczywista nie przewyższa o 250 gramów najwyższej, wagi tej kategorii worków, do której odnośny worek został zaliczony.

A r t y k u ł 167.

Sporządzanie wykazów odsyłek zamkniętych.

1. W jak najkrótszym czasie, po ukończeniu czynności statystycznych, urzędy przeznaczenia sporządzają wykazy według załączonego wzoru C 21 w tylu egzemplarzach, ile jest Zarządów zainteresowanych łącznie z Zarządem kraju nadania, i przesyłają je urzędowi wymiany Zarządu wysyłającego do uznania. Te ostatnie urzędy przesyłają uznane wykazy do swego Zarządu centralnego, w celu rozdzielenia ich między Zarządy zainteresowane.

2. Jeżeli wykazy C 21 nie nadeszły, lub też nadeszły, w ilości niedostatecznej do urzędów wymiany Zarządu nadawczego w ciągu trzech miesięcy (cztery miesiące w obrocie z krajami odległymi), licząc od dnia wysłania ostatniej objętej statystyką odsyłki, urzędy te sporządzają same odnośne wykazy, w dostatecznej ilości, według własnych danych i umieszczają na nich wskazówkę: „Wykazy C 21 urzędu przeznaczenia nie nadeszły w terminie przepisany“ „Les relevés C 21 du bureau destinataire ne sont pas parvenus dans le delai réglementaire“. Po czym przesyłają je do swego Zarządu centralnego, w celu rozdzielenia ich między Zarządy zainteresowane.

A r t y k u ł 168.

Spis odprawionych zamkniętych odsyłek tranzytowych.

1. Zarządy, które odprawiały odsyłki tranzytowe rozsyłają w czasie najkrótszym po ukończonym okresie statystyki, a najpóźniej w terminie trzech miesięcy, z wyjątkiem przypadku, jeżeli droga przesłania nie może być ustalona w tym okresie, na druku odpowiadającym załączonemu wzorowi C 22 wykaz tych odsyłek poszczególnym Zarządom, z których pośrednictwa korzystały.

2. Jeżeli w spisie tym umieszczono odsyłki tranzytowe, które w myśl postanowień artykułu 165 nie podlegają wpisaniu do wykazu C 21, uzupełnia się spis odpowiednią uwagą objaśniającą, jak: „Worki próżne“ (Sacs vides), „Przesyłki wolne od należności tranzytovej“ (Correspondances exemptes).

A r t y k u ł 169.

Wymiana odsyłek zamkniętych z okrętami wojennymi.

Sporządzanie wykazów C 21, dotyczących odsyłek odprawianych lub otrzymywanych przez okręty wojenne, jest obowiązkiem Zarządów tych krajów, do których należą te okręty. Na chorągiewkach odsyłek odprawianych pod adresem okrętów wojennych w okresie statystyki należy podawać datę wysłania. W razie dosyłania tego rodzaju odsyłek, Zarząd dosyłający powiadamia o tym Zarząd kraju, do którego należy okręt.

A r t y k u ł 170.

Zawiadomienie o tranżycie.

1. Gdy droga oraz środki przewozowe, jakie mają być użyte do przewozu odsyłek przewożonych w okresie statystyki, są nieznane lub nie-

pewne, Zarząd kraju nadania obowiązany jest na żądanie Zarządu kraju przeznaczenia, sporządzić dla każdej odsyłki zawiadomienie koloru zielonego według załączonego wzoru C 23. Zarząd kraju nadania może również wysłać to zawiadomienie bez formalnego żądania Zarządu kraju przeznaczenia, jeżeli okoliczności tego wymagają.

Karty listowe odsyłek, dla których sporządza się wspomniane zawiadomienie, mają być zaopatrzone w nagłówek bardzo widocznym napisem: „Zawiadomienie o tranzycie“ (Bulletin de transit). Ten sam napis, podkreślony czerwonym ołówkiem ma być umieszczony na chorągiewkach specjalnych „Statystyka“ (Statistique), o których mowa w artykule 165.

2. Zawiadomienie o tranzycie ma być przesłane luźno wraz z odsyłkami, których ono dotyczy, do różnych Zarządów, biorących udział w ich przewozie. W każdym zainteresowanym kraju urząd wymiany wejściowy i wyjściowy, z pominięciem wszystkich innych urzędów pośredniczących, wpisują do zawiadomienia dane, dotyczące tranzytu przez nich wykonanego. Ostatni urząd wymiany pośredniczący przesyła zawiadomienie C 23 do urzędu przeznaczenia. Zawiadomienie to zwraca ten urząd urzędowi wysyłającemu jako załącznik do wykazu C 21. Jeżeli brakuje zawiadomienia o tranzycie, żadanego lub zapowiedzianego w nagłówku karty listowej, urząd przeznaczenia odsyłki obowiązany jest reklamować je bezzwłocznie.

Artykuł 171.

Odchylenia od artykułów 166, 167 i 170.

Każdy kraj może zawiadomić inne kraje, za pośrednictwem Biura międzynarodowego, ażeby zawiadomienia o niedokładnościach, wzór C 20, wykazy, wzór C 21 i zawiadomienia o tranzycie, wzór C 23, przesyłano do jego Zarządu centralnego.

Ten ostatni Zarząd, w danym razie, w zastępstwie urzędów wymiany zestawia wykazy C 21 stosownie do przepisów artykułu 167, § 2.

Artykuł 172.

Połączenia nadzwyczajne.

Niezależnie od przewozu drogą powietrzną, do połączeń nadzwyczajnych, upoważniających do pobierania specjalnych kosztów tranzytowych, zalicza się jedynie, utrzymywaną dla przyśpieszonego przewozu drogą lądową, służbę tak zwanej Poczty Indyjskiej oraz specjalne połączenia samochodowe Palestyny lub też między Syrią i Irakiem.

R O Z D Z I A Ł II.

RACHUNKOWOŚĆ. WYRÓWNYWANIE RACHUNKÓW.

Artykuł 173.

Obliczanie należności tranzytowych.

1. Przy sporządzaniu rachunków za tranzyt worki lekkie, średnie i ciężkie, tak jak są określone w artykule 166, wpisuje się do rachunku odnośnej przeciętnej wagi 3, 12 i 24 kilogramów.

2. Wagę odsyłek zamkniętych mnoży się przez 26 lub 13, zależnie od przypadku, a iloczyn tworzy podstawę rachunków szczegółowych, ustalających we frankach kwoty roczne, przypadające każdemu Zarządowi.

Jeżeli mnożnik 26 lub 13 nie odpowiada normalnej wymianie, odnośne Zarządy porozumiewają się co do zastosowania innego mnożnika, miarodajnego na przeciąg lat, do których odnosi się statystyka.

Do zestawienia rachunków powołany jest Zarząd-wierzyciel, który je przesyła Zarządowi dłużnikowi.

3. W celu uwzględnienia wagi worków i opakowania, jako też tych rodzajów przesyłek listowych, które w myśl postanowień artykułu 76 Konwencji zwolnione są od wszelkich należności tranzytowych, z ogólnej kwoty podanej w rachunku odsyłek zamkniętych potrąca się 10%.

4. Szczegółowe rachunki należy sporządzać w podwójnych egzemplarzach na podstawie wykazów C 21, na drukach według załączonego wzoru C 24. Następnie należy je przesłać wraz z odnośnymi wykazami C 21, Zarządowi wysyłającemu jak najrychlej, najpóźniej jednak w ciągu dziesięciu miesięcy po upływie zakończenia okresu statystyki.

5. Jeżeli Zarząd, który wysłał rachunek szczegółowy, nie otrzymał w ciągu czterech miesięcy od dnia jego wysłania, żadnego sprostosowania, rachunek ten uważa się za całkowicie uznany.

Artykuł 174.

Ogólny rozrachunek roczny. Pośrednictwo Biura międzynarodowego.

1. W braku odmiennego porozumienia między zainteresowanymi Zarządami, ogólny rachunek należności tranzytowych zestawia rocznie Biuro międzynarodowe.

2. Skoro tylko wzajemne rachunki między dwoma Zarządami zostały przez oba Zarządy uznane, lub skoro można je uważać za całkowicie przyjęte (§ 5 artykułu 173), każdy Zarząd przesyła bez zwłoki do Biura międzynarodowego zestawienie, odpowiadające załączonemu wzorowi

C 25 i zawierające ogólne kwoty tych rachunków. Jednocześnie odpis tego zestawienia przesyła się zainteresowanemu Zarządowi. Po otrzymaniu takiego zestawienia od jednego Zarządu, Biuro międzynarodowe powiadamia o tym drugi zainteresowany Zarząd.

W saldzie opuszcza się centymy.

W razie stwierdzenia różnic między odpowiednimi danymi, dostarczonymi przez dwa Zarządy, Biuro międzynarodowe proponuje im porozumieć się i nadesłać mu cyfry ostatecznie ustalone.

Jeżeli jeden tylko Zarząd prześle zestawienie C 25, dane tego Zarządu będą miarodajne, jeżeli odpowiedni wykaz Zarządu opóźniającego się nie nadejdzie do Biura międzynarodowego w odpowiednim terminie przed sporządzeniem najbliższego ogólnego rozrachunku rocznego.

W przypadkach przewidzianych w § 5 artykułu 173, na zestawieniach umieszcza się uwagę: „Żadna uwaga Zarządu-dłużnika nie nadeszła w czasie przepisany” (Aucune observation de l'Administration débitrice n'est parvenue dans le délai réglementaire).

Jeżeli dwa Zarządy porozumiały się co do bezpośredniego wyrównywania rachunków, na zestawieniu C 25 umieszcza się uwagę „rachunek wyrównany oddzielnie — do wiadomości” (Compte réglé à part — à titre d'information); zestawień takich nie wciąga się do ogólnego rozrachunku rocznego.

3. Biuro międzynarodowe z końcem każdego roku, na podstawie nadesłanych mu do tego czasu zestawień, uważanych za uznane, sporządza ogólny rozrachunek roczny należności tranzytowych. W danym razie, Biuro stosuje się do przepisów ustalonych w § 3, artykułu 164 dla wypłat rocznych.

W rozrachunku tym podane są:

- a) dług i wierzytelność każdego Zarządu;
- b) saldo bierne lub czynne każdego Zarządu;
- c) kwoty do uregulowania przez Zarządy dłużne;
- d) kwoty należne, Zarządom-wierzycielom.

Biuro międzynarodowe stara się drogą kompensacji, ograniczyć ilość dokonywanych wypłat do minimum.

4. Biuro międzynarodowe obowiązane jest przysyłać Zarządom ogólne rozrachunki roczne, możliwie jak najprędzej i nie później aniżeli przed upływem pierwszego kwartału roku następującego po sporządzeniu rachunków.

A r t y k u ł 175.

Uregulowanie należności tranzytowych.

1. Saldo otrzymane z ogólnego rozrachunku rocznego, sporządzonego przez Biuro międzynarodowe lub z oddzielnych rozrachunków, jak

również w danym razie wypłatę przewidzianą w artykule 164, § 3, Zarząd-dłużnik uiszcza Zarządowi-wierzycielowi w jeden z niżej podanych sposobów:

- a) do wyboru Zarządu-dłużnika w złocie, za pomocą czeku lub weksli, odpowiadających warunkom podanym w poniższym § 2 i płatnych na okaziciela w stolicy lub ośrodku handlowym kraju wierzyciela, lub,
- b) stosownie do układu między dwoma Zarządami, za pośrednictwem banku, korzystającego z działu przelewów Banku Wypłat Międzynarodowych w Bazylei (Banque des Règlements Internationaux à Bâle) lub jakimkolwiek innym sposobem.

2. W razie wykonywania wypłaty za pomocą czeków lub weksli, чеки te lub weksle winny być wystawione w walucie kraju, którego główny bank emisyjny lub inna oficjalna instytucja emisyjna zakupuje i sprzedaje złoto lub dewizy złote za walutę danego kraju, po kursach stałych, określonych ustawą lub na mocy specjalnego porozumienia z Rządem.

Jeżeli waluty kilku krajów odpowiadają tym warunkom, do kraju-wierzyciela należy określenie odpowiadającej mu waluty. Przeliczenia dokonuje się według parytetu złota obu walut.

3. W razie porozumienia się obu krajów w tej sprawie, чеки lub weksle mogą również być wystawione w walucie kraju-wierzyciela, nawet gdyby ta waluta nie odpowiadała warunkom przewidzianym w § 2. W tym przypadku saldo zamienia się według parytetu monet złotych na walutę kraju odpowiadającego warunkom, przewidzianym w § 2. Otrzymany w ten sposób wynik zamienia się następnie na walutę kraju-dłużnika i z tej ostatniej na walutę kraju-wierzyciela, po kursie giełdy stolicy lub ośrodka handlowego kraju — dłużnika w dniu zakupu czeku lub weksla.

4. Jeżeli kwota salda przekracza 5.000 franków w złocie, na życzenie Zarządu-wierzyciela, należy podać w drodze telegraficznej i na koszt tego Zarządu, datę przesłania czeku lub weksla oraz datę jego zakupu i kwotę.

5. Koszty wypłaty ponosi Zarząd-dłużnik, z wyjątkiem kosztów nadzwyczajnych, jak to kosztów clearingu, nałożonych przez kraj-wierzyciela.

6. Wypłata wspomniana wyżej ma być dokonana możliwie w jak najkrótszym czasie, najpóźniej jednak przed upływem czterech miesięcy od dnia wysłania rozrachunku przez Biuro międzynarodowe lub od dnia wezwania płatniczego, przesłanego Zarządowi-dłużnikowi przez Zarząd-wierzyciela, jeżeli chodzi o rachunek, wyrównywany oddzielnie. Termin ten może być przedłużony do pięciu miesięcy w obrocie z krajami odległymi.

Po upływie tych terminów kwoty należne są oprocentowane po 5% rocznie, licząc od dnia upływu wspomnianych terminów.

7. Jeżeli wypłata nie będzie dokonana w ciągu roku od upływu terminów ustalonych w § 6, Zarządowi-wierzycielowi wolno w odniesieniu do kwot, dla których rozrachunek ustala Biuro międzynarodowe, poinformować o tym wspomniane Biuro, które zwraca się do Zarządu-dłużnika, o wyrównanie należności w terminie, który nie może przekraczać czterech miesięcy.

Jeżeli wypłata kwot przewidzianych w ustępie poprzednim, nie nastąpi aż do upływu tego nowego terminu, Biuro międzynarodowe umieszcza je w najbliższym ogólnym rozrachunku rocznym na dobro Zarządu-wierzyciela. W tym przypadku należą się procenty składane, to znaczy, że w końcu każdego roku aż do chwili wypłaty dodaje się procent od kapitału.

W przypadku zastosowania postanowień poprzedniego ustępu odnośny ogólny rozrachunek jak również rozrachunki w ciągu czterech następujących lat nie mają, w miarę możliwości, zawierać w saldach Tabeli 2 kwot do zapłacenia przez uchwalający się Zarząd zainteresowanemu Zarządowi-wierzycielowi.

CZĘŚĆ VIII.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

R O Z D Z I A Ł J E D Y N Y.

A r t y k u ł 176.

Kupony na odpowiedź.

1. Kupony na odpowiedź odpowiadają załączonemu wzorowi C 26. Kupony drukuje Biuro międzynarodowe na papierze, zaopatrzonemu za pomocą wodnego znaku dużymi literami „U. P. U.“ i dostarcza je Zarządowi po cenie kosztu.

2. Każdy Zarząd ma prawo:

a) zaopatrzyć kupony za pomocą dziurkowania znakami odróżniającymi, któreby nie przeszkadzały odczytaniu tekstu i nie utrudniały sprowadzanie tych kuponów,

b) zmieniać odręcznie lub sposobem drukarskim cenę sprzedażną, wskazaną na kuponach.

3. W rozrachunkach między Zarządami wartość kuponu na odpowiedź ustala się na 28 centymów za sztukę.

4. W braku odmiennego porozumienia wymienione kupony przesyła się corocznie, najpóźniej po upływie trzech miesięcy od upływu roku, Zarządom, które je puściły w obieg, podając ogólną ich ilość i wartość.

5. Skoro dwa Zarządy uzgodnią ilość kuponów wymienionych w ich wzajemnym obrocie, każdy Zarząd sporządza i przesyła Biuru międzynarodowemu wykaz, odpowiadający załączonemu wzorowi C 27, zawierający saldo bierne lub czynne,

wówczas jeżeli saldo to przekracza 25 franków i jeżeli nie został przewidziany oddzielny rozrachunek między dwoma krajami.

W razie braku uzgodnienia w ciągu sześciu miesięcy, Zarząd-wierzyciel zestawia swój rachunek i przesyła go do Biura międzynarodowego.

W razie, gdy jeden tylko Zarząd nadeśle wykaz, dane tego Zarządu są miarodajne.

Saldo wstawia Biuro międzynarodowe do rozrachunku rocznego, a wypłata salda odbywa się na warunkach ustalonych w artykule 175.

6. Jeżeli w stosunkach między dwoma Zarządami saldo roczne nie przekracza 25 franków, Zarząd-dłużnik zwolniony jest od wszelkiej zapłaty.

A r t y k u ł 177.

Karty tożsamości.

1. Każdy Zarząd wyznacza urzędy lub miejsca służbowe, które upoważnione są do wystawiania kart tożsamości.

2. Karty te wystawia się na drukach według załączonego wzoru C 28. Druków tych dostarcza Biuro międzynarodowe po cenie własnych kosztów.

3. Z chwilą ubiegania się o wydanie karty, proszący ma złożyć swoją fotografię i udowodnić tożsamość swej osoby. Zarządy ogłoszą niezbędne przepisy, aby karty tożsamości były wydawane tylko po dokładnym sprawdzeniu tożsamości ubiegającego się.

Funkcjonariusz wpisuje podanie do rejestru, wypełnia atramentem i literami łącińskimi dane, wymagane nadrukiem karty tożsamości, umacnia na niej fotografię w miejscu na to wyznaczonym, umieszcza znaczek pocztowy, odpowiadający pobranej należności, w ten sposób, iż jedna połowa znaczka znajduje się na fotografii — druga na karcie, po czym unieważnia znaczek bardzo wyraźnym odciskiem datownika.

Następnie umieszcza znowu odcisk datownika lub pieczęci urzędowej w ten sposób, by odcisk obejmował jednocześnie górną część fotografii i kartę, odtwarza ten sam odcisk na przedniej stronie karty, podpisuje ją i wręcza interesantowi, po uprzednim złożeniu przez niego podpisu.

4. Jeżeli rysy twarzy właściciela uległy zmianie do tego stopnia, że nie odpowiadają fotografii lub rysopisowi, kartę tożsamości należy odnowić.

5. Każdy kraj może wydawać karty tożsamości obrotu międzynarodowego według przepisów, stosowanych do kart danego rodzaju używanych w jego obrocie wewnętrznym.

Zarządy mogą dołączyć kartkę do druku C 28, przeznaczoną na wpisywanie specjalnych uwag dla potrzeb swej służby wewnętrznej.

Artykuł 178.

Wymiana odsyłek z okrętami wojennymi.

1. Wprowadzenie wymiany odsyłek zamkniętych między Zarządem pocztowym a eskadrami lub okrętami wojennymi tego samego narodu, lub między jedną eskadrą lub okrętem wojennym a inną eskadrą lub okrętem wojennym tego samego kraju, należy jeżeli to jest możliwe, podać zawczasu do wiadomości Zarządowi pośredniczącym.

2. Adres takich odsyłek należy sformułować w sposób następujący:

Du bureau de
le division navale (narodowość) de
(oznaczenie eskadry) à
Pour le bâtiment (narodowość) le (nazwa okrętu) albo à (kraj)
De la division navale (narodowość) de (oznaczenie eskadry) à (kraj)
Du bâtiment (narodowość) le (nazwa okrętu) à
Pour le bureau de (kraj)
lub:
De la division navale (narodowość) de (oznaczenie eskadry) à (kraj)
la division navale (narodowość) de
oznaczenie eskadry à
Pour le bâtiment (narodowość) le (nazwa okrętu) à (kraj)

3. Odsyłki, przeznaczone lub pochodzące od eskadr lub okrętów wojennych, są kierowane, w braku oznaczenia specjalnej drogi na adresie, najszybszymi połączeniami i na tych samych warunkach, jak to ma miejsce przy przewozie odsyłek wymienianych między urzędami pocztowymi.

Kapitan okrętu pocztowego przewożącego odsyłki, przeznaczone dla eskadry lub okrętu wojennego, przechowuje je do dyspozycji komendanta odnośnej eskadry lub okrętu wojennego, na wypadek, gdyby ten komendant w drodze zażądał od okrętu wydania mu odsyłek.

4. Jeżeli okręty nie znajdują się w miejscu przeznaczenia w chwili nadejścia tam adresowanych do nich odsyłek, odsyłki te pozostają na przechowaniu w urzędzie pocztowym aż do podjęcia ich przez adresata lub aż do czasu dostania ich do innej miejscowości. Dostania może żądać albo Zarząd pocztowy kraju pochodzenia, albo też komendant eskadry lub okrętu wojennego, dla których odsyłki te są przeznaczone, lub też wreszcie konsul tego samego kraju.

5. Odsyłki, na których umieszczono uwagę „do rąk konsula“ (Aux soins du consul d) wydaje się wskazanemu konsulowi. Odsyłki te na żądanie konsula mogą być następnie ponownie przyjęte przez pocztę i zwrócone do miejsca nadania albo też dostane do innego miejsca przeznaczenia.

6. Odsyłki, przeznaczone dla okrętu wojennego, uważa się jako odsyłki tranzytowe aż do chwili wydania ich komendantowi odnośnego okrętu wojennego, nawet w tych przypadkach, jeżeli w adresie pierwotnym wskazany jest urząd pocztowy lub konsul, któremu powierzono pośrednictwo w przewozie; wobec tego można je uważać za nadeszłe do miejsca przeznaczenia dopiero wówczas, kiedy będą doręczone właściwemu okrętowi wojennemu.

Artykuł 179.

Ceduly należnościowe. Rozrachunki dotyczące należności celnych itp.

1. Rozrachunki, dotyczące należności celnych itp., wypłacanych przez jeden Zarząd na rachunek drugiego, odbywają się na podstawie szczegółowych rachunków miesięcznych, sporządzanych według załączonego wzoru C 29, przez Zarządu dłużnika w walucie kraju-wierzyciela. Ceduly należnościowe wpisuje się do rachunku, w porządku alfabetycznym nazw urzędów, które zaliczkowo uiszczyły należności i według numerów porządkowych, podanych na cedulach.

Jeżeli pomiędzy dwoma tymi zainteresowanymi Zarządami odbywa się również wzajemna wymiana paczek w ich stosunkach wzajemnych, mogą oni, w braku zawiadomienia odmiennego w rachunkach dotyczących cedul należnościowych z obrotu paczkowego, umieszczać również rachunki, dotyczące wymiany przesyłek listowych.

2. Rachunek szczegółowy wraz z cedułami należnościowymi przesyła się Zarządowi wierzycielowi najpóźniej w końcu miesiąca, następującego po miesiącu, do którego on się odnosi. Negatywnych rachunków nie sporządza się.

3. Sprawdzanie rachunków odbywa się na warunkach ustalonych przez Regulamin dotyczący przekazów pocztowych.

4. Rozrachunki są przedmiotem specjalnej likwidacji. Jednakże każdy Zarząd może żądać, ażeby te rachunki były dołączane, albo do rachunków, dotyczących przekazów pocztowych, albo też do rachunków CP 15 lub CP 16, dotyczących paczek.

Artykuł 180.

Druki do użytku publiczności.

Jako druki do użytku publiczności, w myśl artykułu 31, § 2 Konwencji, uważa się następujące druki:

- C 1 (Nalepka celna),
- C 2 (Deklaracja celna),
- C 3 (Cedula należnościowa),
- C 5 (Poświadczenie odbioru),
- C 8 (Międzynarodowy przekaz pobranio-
wy),
- C 10 (Koperta do dosyłania),

- C 11 (Żądanie wycofania przesyłki, zmiany adresu przesyłki, zmiany pobrania),
- C 12 (Reklamacja zwykłej przesyłki nadeszłej),
- C 13 (Reklamacja przesyłki poleconej, itp.),
- C 26 (Kupon na odpowiedź),
- C 28 (Karta tożsamości).

Artykuł 181.

Termin przechowania dokumentów.

Dokumenty, dotyczące służby międzynarodowej, należy przechowywać najmniej przez dwa lata, licząc od dnia następującego po dacie, do której dokumenty się odnoszą.

Artykuł 182.

Adres telegraficzny.

W korespondencji telegraficznej, wymienianej wzajemnie, Zarządy używają adresu telegraficznego „Postgen“ z dodaniem nazwy miasta, w którym znajduje się siedziba Zarządu centralnego.

Przy korespondencji, kierowanej do innych urzędów aniżeli Zarząd centralny kraju przeznaczenia, adres winien brzmieć „Postbur“, z dodaniem nazwy miasta, do którego telegram jest adresowany.

CZĘŚĆ IX.

BIURO MIĘDZYNARODOWE.

ROZDZIAŁ JEDYNY.

Artykuł 183.

Kongresy i Konferencje.

Biuro międzynarodowe przygotowuje prace Kongresów i Konferencji; zajmuje się drukowaniem i rozdziałem potrzebnych dokumentów.

Dyrektor tego Biura uczestniczy w posiedzeniach Kongresów i Konferencji oraz bierze udział w obradach, jednakże bez głosu rozstrzygającego.

Artykuł 184.

Informacje. Żądania zmiany Aktów.

Biuro międzynarodowe obowiązane jest w każdej chwili udzielać członkom Związku wszelkich informacji, jakie okazałyby się im potrzebne w sprawach, dotyczących służby pocztowej.

Biuro międzynarodowe wdraża postępowanie co do wniosków, dotyczących zmiany lub wykładni przepisów, które obowiązują Związek, i ogłasza wyniki zasięgniętych opinii.

Artykuł 185.

Wydawnictwa.

1. Biuro międzynarodowe wydaje, posiłkując się dostarczanym mu materiałem, specjalne czasopismo w językach: niemieckim, angielskim, hiszpańskim i francuskim.

2. Na podstawie danych, nadsyłanych mu w myśl poniżej podanego artykułu 193, Biuro ogłasza zbiór urzędowy wszystkich informacji ogólnych co do wykonywania w każdym kraju Konwencji i Regulaminu.

Podobne zbiory co do wykonywania Porozumień ogłasza się na życzenie Zarządów, uczestniczących w tych Porozumieniach.

3. Biuro międzynarodowe ogłasza również na podstawie danych dostarczonych przez Zarządy:

- a) Zbiór informacji, dotyczących organizacji Zarządów Związku i ich organów wewnętrznych;
- b) zbiór opłat stosowanych przez Zarządy w ich obrocie wewnętrznym;
- c) wykaz przedmiotów zakazanych do wwozu;
- d) wykaz linii okrętowych;
- e) wykaz odległości kilometrowych odnoszących się do lądowych dróg przewozu;
- f) wykaz krajów odległych i zaliczonych do odległych;
- g) tabelę ekwiwalentów.

4. Wszelkie ewentualne zmiany, dotyczące różnych dokumentów, wyszczególnionych w §§ 2 i 3, są podawane do wiadomości w drodze okólników.

5. Dokumenty, wydawane przez Biuro międzynarodowe, są rozsyłane Zarządom w stosunku do jednostek udziału, wyznaczonych dla każdego Zarządu, w myśl postanowień artykułu 25 Konwencji.

Egzemplarze dodatkowe tych dokumentów, których żądały Zarządy, podlegają osobnej opłacie, według kosztów własnych.

6. Biuro międzynarodowe obowiązane jest wydać spis alfabetyczny wszystkich urzędów pocztowych całego świata z umieszczeniem specjalnej wzmianki przy nazwach tych urzędów, które wykonywują pewne gałęzie służby pocztowej, ogólnie jeszcze nie stosowane. Spis ten uzupełnia się według stanu bieżącego za pomocą dodatków lub w inny sposób, uznany przez Biuro międzynarodowe za odpowiedni.

Spis ten otrzymują Zarządy w ilości po 10 egzemplarzy za jednostkę udziału, wyznaczoną poszczególnym Zarządom w myśl postanowień artykułu 25 Konwencji. Egzemplarze dodatkowe, których żądałyby Zarządy, podlegają osobnej opłacie, po cenie kosztów własnych.

Artykuł 186.

Sprawozdanie roczne.

Biuro międzynarodowe sporządza roczne sprawozdanie ze swych działalności i podaje do wiadomości wszystkim Zarządom.

Artykuł 187.

Język urzędowy Biura międzynarodowego.

Językiem urzędowym Biura międzynarodowego jest język francuski.

Artykuł 188.

Kupony na odpowiedź. Karty tożsamości.

Biuro międzynarodowe, obowiązane jest zająć się sporządzaniem kuponów na odpowiedź i kart tożsamości, i na żądanie zaopatrzyć w nie Zarządy.

Artykuł 189.

Zestawienie i wyrównywanie rachunków.

1. Biuro międzynarodowe obowiązane jest zbilansować i wyrównywać rachunki wszelkiego rodzaju, dotyczące międzynarodowej służby pocztowej między Zarządami, które pragną korzystać z pośrednictwa Biura. Zarządy porozumiewają się w tym celu między sobą i z Biurem międzynarodowym.

2. Na życzenie zainteresowanych Zarządów Biuro międzynarodowemu można przekazywać również rozrachunki telegraficzne w celu ich uwzględnienia w wyrównywaniu salda.

3. Każdy Zarząd zachowuje prawo sporządzania według swego uznania, specjalnych rachunków, dotyczących różnych gałęzi służby, i wyrównywania ich z odpowiednimi Zarządami, nie korzystając z pośrednictwa Biura międzynarodowego, któremu należy tylko podać gałęzie służby i kraje, odnośnie których prosi o jego pośrednictwo.

4. Zarządy, które korzystają z pośrednictwa Biura międzynarodowego przy bilansowaniu i wyrównywaniu rozrachunków, mogą zaniechać korzystania z tego pośrednictwa po trzymiesięcznym wypowiedzeniu.

Artykuł 190.

Sporządzanie rachunków.

1. Po wzajemnym sprawdzeniu i uzgodnieniu obustronnych rachunków szczegółowych, Zarządy-dłużnicy przesyłają Zarządom-wierzycielom, na każdy rodzaj czynności osobne uznanie długu,

w którym podają we frankach i centymach wysokość salda z obustronnych rachunków szczegółowych, wymieniając równocześnie tytuł wierzytelności i odnośny okres czasu.

W braku odmiennego porozumienia, Zarząd, który dla celów wewnętrznej rachunkowości pragnie posiadać rachunki ogólne musi je sam sporządzić i przesłać do uznania odnośnemu Zarządowi.

Zarządy mogą porozumieć się co do odmiennego postępowania w stosunkach wzajemnych.

2. Każdy Zarząd przesyła do Biura międzynarodowego co miesiąc lub co kwartał wykaz, jeżeli ze względu na specjalne warunki jest to pożądane, w którym podaje swój stan posiadania z tytułu poszczególnych rachunków i ogólną kwotę, na jaką jest wierzycielem poszczególnych Zarządów związkowych; każda uwidoczniiona w tych wykazach wierzytelność ma być stwierdzona uznaniem należności przez Zarząd-dłużnika.

Wykaz ten winien nadejść do Biura międzynarodowego najpóźniej w dniu 19 każdego miesiąca lub w ciągu pierwszego miesiąca każdego kwartału; w przeciwnym razie wykaz zostanie uwzględniony dopiero przy wyrównywaniu rachunków za następny miesiąc lub kwartał.

3. Biuro międzynarodowe stwierdza dokładność wykazów przez porównanie uznań. O każdym przypadku, wymagającym sprostowania, Zarządy zainteresowane otrzymują zawiadomienie.

Dług każdego Zarządu wobec innych Zarządów wpisuje się do zestawienia; zsumowanie kwot wyszczególnionych w poszczególnych kolumnach zestawienia stanowi ogólne saldo dłużne każdego Zarządu.

Artykuł 191.

Bilans ogólny.

1. Biuro międzynarodowe łączy wykazy i zestawienia w jeden ogólny bilans, zawierający:

- ogólny dług i wierzytelność każdego Zarządu;
- saldo bierne i czynne każdego Zarządu;
- kwoty, które mają, wypłacić Zarządy-dłużnicy i podział tych kwot między Zarządy-wierzycieli.

Biuro międzynarodowe dokłada w miarę możliwości starań, aby każdy Zarząd mógł uregulować swe zobowiązania za pomocą tylko jednej lub najwyższej dwóch oddzielnych wypłat.

Jednakże Zarząd, którego wierzytelność u innego Zarządu przekracza zazwyczaj sumę 50.000 franków, ma prawo żądać zaliczek.

Powyższe zaliczki wpisuje zarówno Zarząd-wierzyciel, jak i Zarząd-dłużnik w końcu wykazów, przesyłanych do Biura międzynarodowego.

2. Uznanie długu, przesyłane do Biura międzynarodowego, wraz z wykazami, układa się według Zarządów.

Uznania te służą za podstawę do zestawienia rozrachunku dla każdego zainteresowanego Zarządu. W rozrachunku tym podaje się:

- a) kwoty poszczególnych rachunków, odnoszących się do różnych gałęzi służby;
- b) ogólne kwoty, otrzymane z podsumowania wszystkich poszczególnych rachunków dla każdego zainteresowanego Zarządu;
- c) kwoty należne wszystkim Zarządom-wierzycielom z każdej gałęzi służby oraz ich wysokość ogólną.

Ostateczna kwota musi się równać ogólnej kwocie długu, uwidocznionej w zestawieniu.

W końcu zestawienia likwidacyjnego należy podać różnicę między ogólną kwotą długu, a ogólną kwotą wierzytelności; różnica ta stanowi wynik otrzymany z wykazów nadsyłanych przez Zarządy do Biura międzynarodowego. Kwota netto nadwyżki długu lub wierzytelności powinna być równa saldu biernemu lub czynnemu, podanemu w zestawieniu ogólnym. Poza tym wykaz powyższy wskazuje Zarządy, na których dobro Zarząd-dłużnik ma dokonać wypłaty.

Biuro międzynarodowe ma przesłać zestawienia likwidacyjne Zarządom zainteresowanym najpóźniej do 22 każdego miesiąca.

Artykuł 192.

Wypłata.

Kwoty, należne na podstawie zakońzonego rozrachunku przez jeden Zarząd drugiemu Zarządowi, winny być wypłacone w terminie możliwie najkrótszym, najpóźniej jednak w ciągu piętnastu dni od otrzymania wykazu likwidacyjnego dłużnika. Co do innych warunków zapłaty, obowiązują przepisy § 1, artykułu 175. Przepisy § 6 tego artykułu należy stosować wtedy, jeżeli w terminie oznaczonym saldo nie zostało wpłacone. Salda bierne lub czynne, nie przekraczające 500 franków, mogą być przeniesione do rozrachunku na następny miesiąc, jednakże tylko wtedy, jeżeli Zarządy zainteresowane nadsyłają Biuru międzynarodowemu wykazy miesięczne. To przeniesienie zaznacza się w zestawieniach i wyrównaniach dla Zarządów dłużnika i wierzyciela. Zarząd-dłużnik przesyła w danym razie Zarządowi-wierzycielowi uznanie długu na należną kwotę, celem umieszczenia w następnym wykazie.

Artykuł 193.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Zarządy obowiązane są przysyłać sobie wzajemnie za pośrednictwem Biura międzynarodowego w trzech egzemplarzach zbior swoich znac-

ków pocztowych i wzorów nadruków, wyłaczających maszyną do frankowania, z podaniem daty, od której znaczki pocztowe poprzedniego wydania wycofują się z obiegu.

2. Poza tym Zarządy winny podawać Biuru międzynarodowemu:

- a) określenie jakie przyjęły, stosownie do postanowień § 2, artykułu 106, jako równoznaczne z wyrażeniem: „Taxe perçue“ (Opłata pobrana) lub „Port payé“ (Opłata uiszczona);
- b) opłaty niżkowe, stosowane na podstawie artykułu 5 Konwencji, oraz wykaz relacyj, w których te opłaty mają zastosowanie;
- c) wykaz opłat dodatkowych, pobieranych zgodnie z artykułami 37 i 77 Konwencji na pokrycie kosztów połączeń nadzwyczajnych, tudzież spis krajów, w obrocie z którymi te dodatkowe opłaty są stosowane, wreszcie ewentualnie spis połączeń, usprawniających pobieranie tej opłaty;
- d) wszelkie potrzebne wiadomości, dotyczące przepisów celnych, jak również zakazy lub ograniczenia, regulujące przywóz i tranzyt przesyłek pocztowych, w zakresie ich służby.
- e) ilość deklaracji celnych wymaganych dla przesyłek, podlegających kontroli celnej, kierowanych do danego kraju oraz języki, w jakich deklaracje te mogą być wystawione;
- f) wskazówki, czy w przesyłkach opłacanych według taryfy dla listów lub próbek towarów dopuszczają lub nie dopuszczają, przedmiotów podlegających należnościom celnym;
- g) spis długości w kilometrach dróg przewozu lądowego odsyłek w tranzycie na obszarze danego kraju;
- h) spis linii okrętowych, wychodzących z ich portów, a używanych do przewozu odsyłek, z podaniem drogi, odległości i czasu przejazdu między portem załadowania, a każdym z następnych portów, do których kolejno zawijają okręty, okresowości służby wraz z wyszczególnieniem krajów, którym w razie użycia statku mają być uiszczony należności za przewóz morski;
- i) wykaz krajów odległych i zaliczonych do odległych;
- j) postanowienie co do swobody stosowania lub nie stosowania pewnych ogólnych zarządzeń Konwencji i Regulaminu;
- k) użyteczne informacje co do ich organizacji wewnętrznej i pełnionych działań służby;
- l) swoje opłaty pocztowe wewnętrzne.

3. Wszelkie zmiany informacji podanych w § 2, należy niezwłocznie podawać do wiadomości.

4. Zarządy przesyłają Biuru międzynarodowemu po dwa egzemplarze wszelkich ogłaszanych przez nie wydawnictw, dotyczących zarówno służby wewnętrznej, jak i służby międzynarodowej.

A r t y k u ł 194.

Statystyka ogólna.

1. Biuro międzynarodowe sporządza statystykę ogólną za każdy rok.

W tym celu Zarządy nadsyłają do Biura międzynarodowego możliwie wyczerpujące zestawienia danych statystycznych w formie wykazów, sporządzonych według załączonych wzorów C 30 i C 31. Wykazy C 30 należy nadsyłać z końcem lipca każdego roku; jednakże dane co do części I, II i IV tego wykazu należy podawać tylko co trzy lata w tym samym terminie. Dostarczone dane dotyczą zawsze roku poprzedniego.

2. Czynności służbowe, które wymagają rejestracji, stanowią przedmiot wykazów okresowych, sporządzonych na podstawie dokonanych wpisów.

3. Co do wszelkich innych czynności służbowych przeprowadza się rokrocznie obliczenie przesyłek listowych wszelkiego rodzaju, bez podziału na listy, kartki, papiery handlowe, druki, próbki towarów i pakieciki, a przynajmniej co trzy lata — obliczenie każdego rodzaju przesyłek listowych.

Każdy Zarząd ustala sam termin i czas trwania tych obliczeń.

4. W przerwie między jedną, a drugą statystyką szczegółową ilość przesyłek poszczególnych rodzajów oblicza się na podstawie stosunku, jaki zachodzi między liczbami, ustalonymi na podstawie poprzedniej statystyki szczegółowej.

5. Biuro międzynarodowe daje do druku formularze statystyczne i rozsyła je do wypełnienia każdemu Zarządowi. Przy czym udziela Zarządom, które o to proszą, wszelkich niezbędnych wskazówek co do sposobu postępowania, które zapewniąby jednolitość w czynnościach statystycznych.

A r t y k u ł 195.

Wydatki Biura międzynarodowego.

1. Zwyczajne wydatki Biura międzynarodowego w ciągu roku nie mogą przekraczać sumy 350.000 franków.

2. Zarząd poczt szwajcarskich czuwa nad wydatkami Biura międzynarodowego, wydaje potrzebne zaliczki i sporządza rachunek roczny, który następnie podaje się do wiadomości innym Zarządom.

3. Kwoty, wypłacone zaliczkowo przez Zarząd poczt szwajcarskich, stosownie do § 2, odnośnie Zarządy dłużne mają zwrócić w terminie możliwie najkrótszym, a najpóźniej przed 31 grudnia tego roku, w którym został przesłany rachunek. Po upływie tego terminu kwoty należne podlegają oprocentowaniu po 5% rocznie na dobro tego Zarządu, począwszy od dnia upływu podanego terminu.

4. Pod względem udziału w wydatkach, kraje należące do Związku, podzielone są na klasy w sposób następujący:

1-sza klasa: Unia Południowo-Afrykańska, Niemcy, Stany Zjednoczone Ameryki, Republika Argentyna, Australia (Związek Państw), Kanada, Chiny, Hiszpania, Francja, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Indie brytyjskie, Włochy, Japonia, Nowa Zelandia, Polska, Związek Socjalistycznych Republik Rad;

2-ga klasa: —

3-cia klasa: Zespół Posiadłości Stanów Zjednoczonych Ameryki, Belgia, Brazylia, Egipt, Algier, Kolonie i Protektoraty francuskie w Indochinach, Zespół innych kolonii francuskich, Zespół Kolonij brytyjskich wraz z Terytoriami zamorskimi, Protektoratami i Terytoriami pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, Meksyk, Holandia, Indie holenderskie, Rumunia, Szwecja, Związek szwajcarski, Czechosłowacja, Turcja, Królestwo Jugosławii;

4-ta klasa: Dania, Finlandia, Węgry, Irlandia, Korea, Norwegia, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii;

5-ta klasa: Bułgaria, Chili, Republika Kolumbia, Grecja, Iran, Maroko (Strefa hiszpańska), Maroko (z wyjątkiem Strefy hiszpańskiej), Peru, Tunis;

6-ta klasa: Afganistan, Albania, Boliwia, Republika Costa-Rica, Republika Kuba, Republika San Domingo, Republika Salwador, Ekwador, Gwatemala, Republika Haiti, Republika Honduras, Wschodnia Afryka włoska, Luksemburg, Nikaragua, Republika Panama, Paragwaj, Curaçau i Surinam, Syjam, Republika Wschodnio-Urugwajska, Stany Zjednoczone Wenezueli;

7-ma klasa: Królestwo Arabii Saudyjskiej, kolonia Kongo belgijskie, Zespół Kolonij hiszpańskich, Irak, Islandia, Zespół Kolonij i Posiadłości włoskich oprócz Wschodniej Afryki włoskiej. Zespół Posiadłości japońskich, oprócz Korei, Państwa Lewantyńskie pod Mandatem francuskim (Syria i Liban), Republika Liberia, Filipiny Związek Państw, Republika San Marino, Państwo Miasto Watykan, Yemen.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 196.

Wejście w życie i czas ważności Regulaminu.

Niniejszy Regulamin będzie stosowany od dnia wejścia w życie Światowej Konwencji Pocztovej. Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i Konwencja, jeżeli na podstawie wzajemnego porozumienia zainteresowanych Zarządów nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA UNIĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

J. N. Redelinghuys
H. C. Wain

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Za James W. Cole:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber

ZA ZESPÓŁ POSIADŁOŚCI STANÓW
ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

Za James W. Colle:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. García
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA AUSTRALIĘ (ZWIĄZEK PAŃSTW.):

M. B. Harry
A. Sladdin

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZYLİĘ:

Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Contucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA KANADĘ:

John. A. Sullivan
H. Beaulieu
R. H. Mac Nabb

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBA:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANİĘ:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz.

ZA EKWADOR:

F. Guarderas
L. G. Dillon

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgois

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA GWATEMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Tróngé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA IRLANDIĘ:

P. de Bláca
S. S. Puirseal

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA REPUBLIKĘ LIBERIE:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockäert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Madden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA FILIPINY ZWIĄZEK PAŃSTW:

F. Cuaderno

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

P. Glinkine
V. Ivanov

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Gragićević.
Milomir Lj. Mičić.

CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

Table des articles.

Titre I.

De l'Union postale universelle.

Chapitre I.

Organisation et ressort de l'Union.

- Art.
1. Constitution de l'Union.
 2. Adhésions nouvelles. Procédure.
 3. Convention et Arrangements de l'Union.
 4. Règlements d'exécution.
 5. Unions restreintes. Arrangements spéciaux.
 6. Législation intérieure.
 7. Relations exceptionnelles.
 8. Colonies, Protectorats, etc.
 9. Application de la Convention aux Colonies, Protectorats, etc.
 10. Ressort de l'Union.
 11. Arbitrages.
 12. Sortie de l'Union. Cessation de participation aux Arrangements.

Chapitre II.

Congrès. Conférences. Commissions.

13. Congrès.
14. Ratifications. Mise à exécution et durée des Actes des Congrès.
15. Congrès extraordinaires.
16. Règlement des Congrès.
17. Conférences.
18. Commissions.

Chapitre III.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

19. Introduction des propositions.
20. Examen des propositions.
21. Conditions d'approbation.
22. Notification des résolutions.
23. Exécution des résolutions.

Chapitre IV.

Du Bureau international.

24. Attributions générales.
25. Dépenses du Bureau international.

Titre II.

Règles d'ordre général.

CHAPITRE UNIQUE.

- Art.
26. Liberté de transit.
 27. Interdiction de taxes non prévues.
 28. Suspension temporaire de services.
 29. Monnaie-type.
 30. Equivalents.
 31. Formules. Langue.
 32. Cartes d'identité.

Titre III.

Dispositions concernant les correspondances postales.

Chapitre I.

Dispositions générales.

33. Objets de correspondance.
34. Taxes et conditions générales.
35. Affranchissement.
36. Taxe en cas d'absence ou d'insuffisance d'affranchissement.
37. Surtaxes.
38. Taxes spéciales.
39. Objets passibles de droits de douane.
40. Contrôle douanier.
41. Droit de dédouanement.
42. Droits de douane et autres droits non postaux.
43. Envois francs de droits.
44. Annulation des droits de douane et autres droits non postaux.
45. Envois exprès.
46. Interdictions.
47. Modalités d'affranchissement.
48. Affranchissement des correspondances à bord des navires.
49. Franchise postale.
50. Coupons-réponse.
51. Retrait. Modification d'adresse.
52. Réexpédition. Rebuts.
53. Réclamations et demandes de renseignements.

Chapitre II.

Envois recommandés.

54. Taxes.
55. Avis de réception.
56. Etendue de la responsabilité.
57. Exceptions au principe de la responsabilité.
58. Cessation de la responsabilité.
59. Paiement de l'indemnité.
60. Délai de paiement de l'indemnité.
61. Détermination de la responsabilité.
62. Remboursement de l'indemnité à l'Administration expéditrice.

Chapitre III.

CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

Envois contre remboursement.

conclue entre

Art.

- 63. Taxes et conditions. Liquidation.
- 64. Annulation ou modification du montant du remboursement.
- 65. Responsabilité en cas de perte de l'envoi.
- 66. Garantie des sommes encaissées régulièrement.
- 67. Indemnité en cas de non-encaissement du montant du remboursement, d'encaissement insuffisant ou frauduleux.
- 68. Sommes encaissées régulièrement. Indemnités. Paiement et recours.
- 69. Délai de paiement.
- 70. Détermination de la responsabilité.
- 71. Remboursement des sommes avancées.
- 72. Mandats de remboursement et bulletins de versement.
- 73. Bonification de la taxe et du droit de remboursement.

L'Afghanistan, l'Union de l'Afrique du Sud, l'Albanie, l'Allemagne, les États-Unis d'Amérique, l'ensemble des Possessions des États-Unis d'Amérique, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Commonwealth de l'Australie, la Belgique, la Colonie du Congo belge, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Canada, le Chili, la Chine, la République de Colombie, la République de Costa-Rica, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, la République de El Salvador, l'Équateur, l'Espagne, l'ensemble des Colonies espagnoles, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats français de l'Indochine, l'ensemble des autres Colonies françaises, le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, l'ensemble des Colonies britanniques, y compris les Territoires d'outre-mer, les Protectorats et les Territoires sous suzeraineté ou sous mandat, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Inde britannique, l'Iran, l'Iraq, l'Irlande, l'Islande, l'Italie, l'ensemble de Colonies et Possessions italiennes autres que l'Afrique orientale italienne, l'Afrique orientale italienne, le Japon, le Chosen, l'ensemble des autres Dépendances japonaises, les États du Levant sous Mandat français (Syrie et Liban), la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'exclusion de la Zone espagnole), le Maroc (Zone espagnole), le Mexique, le Nicaragua, la Norvège, la Nouvelle-Zélande, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, Curaçao et Surinam, les Indes néerlandaises, le Pérou, la Commonwealth des Philippines, la Pologne, le Portugal, les Colonies portugaises de l'Afrique occidentale, les Colonies portugaises de l'Afrique orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, le Siam, la Suède, la Confédération Suisse, la Tchéco-Slovaquie, la Tunisie, la Turquie, l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, la République de l'Uruguay, l'État de la Cité du Vatican, les États-Unis de Vénézuëla, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Chapitre IV.

Attribution des taxes. Frais de transit.

- 74. Attribution des taxes.
- 75. Frais de transit.
- 76. Exemption de frais de transit.
- 77. Services extraordinaires.
- 78. Paiements et décomptes.
- 79. Echange de dépêches closes avec des bâtiments de guerre.

Dispositions diverses.

- 80. Inobservation de la liberté de transit.
- 81. Engagements relatifs aux mesures pénales.

Dispositions finales.

- 82. Mise à exécution et durée de la Convention.

PROTOCOLE FINAL DE LA CONVENTION.

- I. Retrait. Modification d'adresse.
- II. Equivalents. Limites maxima et minima.
- III. Once avoirdupois.
- IV. Dépôt de correspondances à l'étranger.
- V. Coupons-réponse.
- VI. Droit de recommandation.
- VII. Services aériens.
- VIII. Exception à la liberté du transit des petits paquets.
- IX. Frais spéciaux de transit par le Transsibérien et le Transandin.
- X. Frais d'entrepôt spéciaux à Aden.
- XI. Frais spéciaux de transbordement.
- XII. Protocole laissé ouvert aux Pays non représentés.
- XIII. Protocole laissé ouvert aux Pays représentés pour signatures et adhésions.
- XIV. Délai pour la notification des adhésions.

Les soussignés Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Congrès à Buenos Aires en vertu de l'article 13 de la Convention postale universelle conclue au Caire le 20 mars 1934, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, révisé ladite Convention conformément aux dispositions suivantes:

TITRE I.

DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE.

CHAPITRE I.

ORGANISATION ET RESSORT DE L'UNION.

Article premier.

Constitution de l'Union.

Les Pays entre lesquels est conclue la présente Convention forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances.

L'Union postale a également pour objet d'assurer l'organisation et le perfectionnement des divers services postaux internationaux.

Article 2.

Adhésions nouvelles. Procédure.

Tout Pays est admis en tout temps à adhérer à la Convention.

L'adhésion doit être notifiée par voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération Suisse et par celui-ci aux Gouvernements de tous les Pays de l'Union.

Article 3.

Convention et Arrangements de l'Union.

Le service de la poste aux lettres est réglé par les dispositions de la Convention.

D'autres services, tels que ceux des lettres et des boîtes avec valeur déclarée, des colis postaux, des mandats de poste, des virements postaux, des valeurs à recouvrer et des abonnements aux journaux et écrits périodiques, font l'objet d'Arrangements entre Pays de l'Union.

Ces Arrangements ne sont obligatoires que pour les Pays qui y ont adhéré.

L'adhésion à un ou plusieurs de ces Arrangements est soumise aux dispositions de l'article 2.

Article 4.

Règlements d'exécution.

Les Administrations postales des Pays de l'Union arrêtent d'un commun accord, dans des Règlements d'exécution, les mesures d'ordre et de détail nécessaires à l'exécution de la Convention et des Arrangements.

Article 5.

Unions restreintes. Arrangements spéciaux.

Les Pays de l'Union et, pour autant que leur législation ne s'y oppose pas, les Administrations, peuvent établir des Unions restreintes et prendre entre eux des arrangements spéciaux concernant les objets traités dans la Convention et dans son Règlement, à la condition toutefois de ne pas y introduire des dispositions moins favorables, pour le public, que celles qui sont prévues par ces Actes.

La même faculté est accordée aux Pays qui participent aux Arrangements et, le cas échéant, à leurs Administrations, en ce qui concerne les objets visés par ces Actes et leurs Règlements.

Article 6.

Législation intérieure.

Les stipulations de la Convention et des Arrangements de l'Union ne portent pas atteinte à la législation de chaque Pays dans tout ce qui n'est pas expressément prévu par ces Actes.

Article 7.

Relations exceptionnelles.

Les Administrations qui desservent des territoires non compris dans l'Union sont tenues d'être les intermédiaires des autres Administrations. Les dispositions de la Convention et de son Règlement sont applicables à ces relations exceptionnelles.

Article 8.

Colonies, Protectorats, etc.

Sont considérés comme formant un seul Pays ou une seule Administration de l'Union, suivant le cas, au sens de la Convention et des Arrangements en ce qui concerne, notamment, leur droit de vote aux Congrès, aux Conférences et dans l'intervalle entre les réunions ainsi que leur contribution aux dépenses du Bureau international de l'Union postale universelle:

1° l'ensemble des Possessions des Etats-Unis d'Amérique comprenant Hawaï, Porto-Rico, Guam et les Iles Vierges des Etats-Unis d'Amérique;

2° la Colonie du Congo belge;

3° l'ensemble des Colonies espagnoles;

4° l'Algérie;

5° les Colonies et Protectorats français de l'Indochine;

6° l'ensemble des autres Colonies françaises;

- 7° l'ensemble des Colonies britanniques, y compris les Territoires d'outre-mer, les Protectorats et les Territoires sous suzeraineté ou sous mandat;
- 8° l'ensemble des Colonies et Possessions italiennes autres que l'Afrique orientale italienne;
- 9° l'Afrique orientale italienne;
- 10° le Chosen;
- 11° l'ensemble des autres Dépendances japonaises;
- 12° Curaçao et Surinam;
- 13° les Indes néerlandaises;
- 14° les Colonies portugaises de l'Afrique occidentale;
- 15° les Colonies portugaises de l'Afrique orientale, de l'Asie et de l'Océanie.

Article 9.

Application de la Convention aux Colonies, Protectorats, etc.

1. — Toute Partie contractante peut déclarer, soit au moment de sa signature, de sa ratification ou de son adhésion, soit ultérieurement, que l'acceptation par elle de la présente Convention comprend toutes ses Colonies, tous ses Territoires d'outre-mer, Protectorats ou Territoires sous suzeraineté ou sous mandat ou certains d'entre eux seulement. Ladite déclaration, à moins qu'elle ne soit faite au moment de la signature de la Convention, devra être adressée au Gouvernement de la Confédération Suisse.

2. — La Convention ne s'appliquera qu'aux Colonies, Territoires d'outre-mer, Protectorats ou Territoires sous suzeraineté ou sous mandat au nom desquels des déclarations auront été faites en vertu du § 1.

3. — Toute Partie contractante peut en tout temps adresser au Gouvernement de la Confédération Suisse une notification en vue de dénoncer l'application de la Convention à toute Colonie, tout Territoire d'outre-mer, Protectorat ou Territoire sous suzeraineté ou sous mandat au nom duquel cette Partie a fait une déclaration en vertu du § 1. Cette notification produira ses effets un an après la date de sa réception par le Gouvernement de la Confédération Suisse.

4. — Le Gouvernement de la Confédération Suisse communiquera à toutes les Parties contractantes copie de chaque déclaration ou notification reçue en vertu des §§ 1 à 3.

5. — Les dispositions du présent article ne s'appliquent à aucune Colonie, aucun Territoire d'outre-mer, aucun Protectorat ou Territoire sous suzeraineté ou sous mandat qui figure dans le préambule de la Convention.

Article 10.

Ressort de l'Union.

Sont considérés comme appartenant à l'Union postale universelle:

- a) les bureaux de poste établis par des Pays de l'Union dans des territoires non compris dans l'Union;
- b) la Principauté de Liechtenstein, comme relevant de l'Administration des postes suisses;
- c) les Iles Féroë, comme faisant partie du Danemark, et le Groenland, comme relevant de l'Administration des postes du Danemark, en qualité de colonie danoise;
- d) les Possessions espagnoles de la côte septentrionale d'Afrique, comme faisant partie de l'Espagne;
- e) les Vallées d'Andorre, comme desservies par l'Administration des postes espagnoles et l'Administration des postes françaises;
- f) la Principauté de Monaco, comme relevant de l'Administration des postes de France;
- g) Walfisch-Bay, comme faisant partie de l'Union de l'Afrique du Sud; Basutoland et Swaziland, comme relevant de l'Administration des postes de l'Union de l'Afrique du Sud.

Article 11.

Arbitrages.

1. — En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union relativement à l'interprétation de la Convention et des Arrangements ainsi que de leurs Règlements d'exécution ou de la responsabilité dérivant, pour une Administration, de l'application de ces Actes, a question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune des Administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans l'affaire.

Au cas où l'une des Administrations en désaccord ne donne pas suite à une proposition d'arbitrage dans le délai de six mois, ou de neuf mois pour les Pays éloignés, le Bureau international, si la demande lui en est faite, provoque à son tour la désignation d'un arbitre par l'Administration défaillante ou en désigne un lui-même, d'office.

2. — La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

3. — En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

A défaut d'une entente sur le choix, cette Administration est désignée par le Bureau international parmi les membres de l'Union non proposés par les arbitres.

4. — S'il s'agit d'un différend concernant l'un des Arrangements, les arbitres ne peuvent être désignés en dehors des Administrations qui exécutent cet Arrangement.

Article 12.

Sortie de l'Union. Cessation de participation aux Arrangements.

Chaque Partie contractante a la faculté de se retirer de l'Union ou de cesser sa participation aux Arrangements moyennant avertissement donné un an à l'avance par voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération Suisse et par celui-ci aux Gouvernements des Pays contractants.

CHAPITRE II.

CONGRES. CONFÉRENCES. COMMISSIONS.

Article 13.

Congrès.

1. — Les délégués des Pays de l'Union se réunissent en Congrès au plus tard cinq ans après la date de mise à exécution des Actes du Congrès précédent, en vue de soumettre ces Actes à révision ou de les compléter, s'il y a lieu.

Chaque Pays se fait représenter au Congrès par un ou plusieurs délégués plénipotentiaires munis, par leur Gouvernement, des pouvoirs nécessaires. Il peut, au besoin, se faire représenter par la délégation d'un autre Pays. Toutefois, il est entendu qu'une délégation ne peut être chargée que de la représentation de deux Pays, y compris celui qui l'a primitivement accréditée.

Dans les délibérations, chaque Pays dispose d'une seule voix.

2. — Chaque Congrès fixe le lieu de réunion du Congrès suivant. Celui-ci est convoqué par les soins du Gouvernement du Pays dans lequel il doit avoir lieu, après entente avec le Bureau international. Ce Gouvernement est également chargé de la notification à tous les Gouvernements des Pays de l'Union des décisions prises par le Congrès.

Article 14.

Ratifications. Mise à exécution et durée des Actes des Congrès.

Les Actes des Congrès sont ratifiés aussitôt que possible et les ratifications sont communiquées au Gouvernement du Pays, siège du Congrès, et par ce Gouvernement aux Gouvernements des Pays contractants.

Dans le cas où une ou plusieurs des Parties contractantes ne ratifieraient pas l'un ou l'autre des Actes signés par elles, ceux-ci n'en seraient pas moins valables pour les Etats qui les auront ratifiés.

Ces Actes sont mis à exécution simultanément et ont la même durée.

Dès le jour fixé pour la mise à exécution des Actes adoptés par un Congrès, tous les Actes du Congrès précédent sont abrogés.

Article 15.

Congrès extraordinaires.

Lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers au moins des Pays contractants, un Congrès extraordinaire est réuni après entente avec le Bureau international.

Les règles édictées aux articles 13 et 14 sont applicables aux délégations, aux délibérations et aux Actes des Congrès extraordinaires.

Article 16.

Règlement des Congrès.

Chaque Congrès arrête le règlement nécessaire à ses travaux et à ses délibérations.

Article 17.

Conférences.

Des Conférences chargées de l'examen de questions purement administratives peuvent être réunies à la demande ou avec l'assentiment des deux tiers au moins des Administrations de l'Union.

Elles sont convoquées après entente avec le Bureau international.

Chaque Conférence arrête son règlement.

Article 18.

Commissions.

Les Commissions chargées par un Congrès ou une Conférence de l'étude d'une ou de plusieurs questions déterminées sont convoquées par le Bureau international après entente, le cas échéant, avec l'Administration du Pays où ces Commissions doivent se réunir.

CHAPITRE III.

PROPOSITIONS DANS L'INTERVALLE DES RÉUNIONS.

Article 19.

Introduction des propositions.

Dans l'intervalle des réunions, toute Administration a le droit d'adresser aux autres Administra-

tions, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant la Convention, son Protocole final et son Règlement.

Le même droit est accordé aux Administrations des Pays participant aux Arrangements en ce qui concerne ces Arrangements, leurs Règlements et leurs Protocoles finals.

Pour être mises en délibération, toutes les propositions introduites par une Administration dans l'intervalle des réunions doivent être appuyées par au moins deux autres Administrations. Ces propositions restent sans suite lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps, le nombre nécessaire de déclarations d'appui.

Article 20.

Examen des propositions.

Toute proposition est soumise à la procédure suivante:

Un délai de six mois est laissé aux Administrations pour examiner la proposition et, le cas échéant, pour faire parvenir leurs observations au Bureau international. Les amendements ne sont pas admis. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec invitation de se prononcer pour ou contre. Celles qui n'ont pas fait parvenir leur vote dans un délai de six mois sont considérées comme s'abstenant. Les délais précités comptent à partir de la date des circulaires du Bureau international.

Si la proposition concerne un Arrangement, son Règlement ou leurs Protocoles finals, seules les Administrations ayant adhéré à cet Arrangement peuvent prendre part aux opérations indiquées ci-dessus.

Article 21.

Conditions d'approbation.

1. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir:

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions des Titres I et II et des articles 33 à 37, 54 à 59, 61 à 63, 65 à 68, 70 à 82 de la Convention, de tous les articles de son Protocole final et des articles 101, 105, 116, 164, 175 et 196 de son Règlement;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles qui sont mentionnées à l'alinéa précédent;
- c) la majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la Convention, de son Protocole final et de son Règlement, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11.

2. — Les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.

Article 22.

Notification des résolutions.

Les additions et les modifications apportées à la Convention, aux Arrangements et aux Protocoles finals de ces Actes sont consacrées par une déclaration diplomatique que le Gouvernement de la Confédération Suisse est chargé d'établir et de transmettre, à la demande du Bureau international, aux Gouvernements des Pays contractants.

Les additions et les modifications apportées aux Règlements et à leurs Protocoles finals sont constatées et notifiées aux Administrations par le Bureau international. Il en est de même des interprétations visées à l'article 21, § 1, lettre c).

Article 23.

Exécution des résolutions.

Toute addition ou modification adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

CHAPITRE IV.

DU BUREAU INTERNATIONAL.

Article 24.

Attributions générales.

1. — Un Office central, fonctionnant à Berne sous la dénomination de Bureau international de l'Union postale universelle, et placé sous la haute surveillance de l'Administration des postes suisses, sert d'organe de liaison, d'information et de consultation aux Pays de l'Union.

Ce Bureau est chargé, notamment, de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des Parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des Actes du Congrès; de notifier les changements adoptés et, en général, de procéder aux études et aux travaux de rédaction ou de documentation que la Convention, les Arrangements et leurs Règlements lui attribuent ou dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union.

2. — Il intervient, à titre d'office de compensation, dans la liquidation des comptes de toute nature relatifs au service international des postes, entre les Administrations qui réclament cette intervention.

Article 25.

Dépenses du Bureau international.

1. — Chaque Congrès arrête le chiffre maximum que peuvent atteindre annuellement les dépenses ordinaires du Bureau international.

Ces dépenses, ainsi que les frais extraordinaires auxquels donne lieu la réunion d'un Congrès, d'une Conférence ou d'une Commission, et les frais que pourraient entraîner des travaux spéciaux confiés à ce Bureau sont supportés en commun par tous les Pays de l'Union.

2. — Ceux-ci sont divisés, à cet effet, en 7 classes dont chacune contribue au paiement des dépenses dans la proportion ci-après:

1 ^{re} classe	25 unités
2 ^e "	20 "
3 ^e "	15 "
4 ^e "	10 "
5 ^e "	5 "
6 ^e "	3 "
7 ^e "	1 unité.

3. — En cas d'adhésion nouvelle, le Gouvernement de la Confédération Suisse détermine, d'un commun accord avec le Gouvernement du Pays intéressé, la classe dans laquelle celui-ci doit être rangé au point de vue de la répartition des frais du Bureau international.

TITRE II.

RÈGLES D'ORDRE GÉNÉRAL

CHAPITRE UNIQUE.

Article 26.

Liberté de transit.

1. — La liberté de transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

2. — La liberté du transit des colis postaux à acheminer par les voies terrestres et maritimes est limitée au territoire des Pays participant à ce service.

Les envois avec valeur déclarée peuvent transiter en dépêches closes par le territoire des Pays qui n'assurent pas le service des envois de l'espèce ou par des services maritimes pour lesquels la responsabilité des valeurs n'est pas acceptée par les Pays, mais la responsabilité de ces Pays est limitée à celle qui est prévue pour les envois recommandés.

3. — La liberté du transit des colis-avion est garantie dans le territoire entier de l'Union. Toutefois, les Administrations qui n'ont pas adhéré à l'Arrangement concernant les colis postaux ne peuvent être obligées de participer à l'acheminement, par les voies terrestres et maritimes, des colis-avion.

Article 27.

Interdiction de taxes prévues.

Il est interdit de percevoir des taxes postales, de quelque nature que ce soit, autres que celles qui sont prévues par la Convention et les Arrangements.

Article 28.

Suspension temporaire de services.

Lorsque, par suite de circonstances extraordinaires, une Administration se voit obligée de suspendre temporairement et d'une manière générale ou partielle l'exécution de services, elle est tenue d'en donner immédiatement avis, au besoin par télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 29.

Monnaie-type.

Le franc pris comme unité monétaire dans les dispositions de la Convention et des Arrangements est le franc-or à 100 centimes d'un poids de 10/31e de grammes et d'un titre de 0,900.

Article 30.

Equivalents.

Dans chaque Pays de l'Union, les taxes sont établies d'après une équivalence correspondant aussi exactement que possible, dans la monnaie de ce Pays, à la valeur du franc.

Article 31.

Formules. Langue.

1. — Les formules à l'usage des Administrations pour leurs relations réciproques doivent être rédigées en langue française, avec ou sans traduction interlinéaire dans une autre langue, à moins que les Administrations intéressées n'en disposent autrement par une entente directe.

2. — Les formules à l'usage du public doivent comporter une traduction interlinéaire en langue française, lorsqu'elles ne sont pas imprimées en cette langue.

3. — Les textes, couleurs et dimensions des formules dont il est question aux §§ 1 et 2 doivent être ceux que prescrivent les Règlements de la Convention et des Arrangements.

4. — Les Administrations peuvent s'entendre au sujet de la langue à employer pour la correspondance de service dans leurs relations réciproques.

Article 32.

Cartes d'identité.

1. — Chaque Administration peut délivrer, aux personnes qui en font la demande, des cartes d'identité valables comme pièces justificatives pour toutes les transactions effectuées par les bureaux de poste des Pays qui n'auraient pas notifié leur refus de les admettre.

2. — L'Administration qui fait délivrer une carte d'identité est autorisée à percevoir, de ce chef, une taxe qui ne peut être supérieure à 70 centimes.

3. — Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité lorsqu'il est établi que la livraison d'un envoi postal ou le paiement d'un mandat a eu lieu sur la présentation d'une carte d'identité régulière.

Elles ne sont pas, non plus, responsables des conséquences que peuvent entraîner la perte, la soustraction ou l'emploi frauduleux d'une carte d'identité régulière.

4. — La carte d'identité est valable pendant trois ans à partir du jour de son émission.

TITRE III.

DISPOSITIONS CONCERNANT LES CORRESPONDANCES POSTALES.

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article 33.

Objets de correspondance.

La dénomination d'objets de correspondance s'applique aux lettres, aux cartes postales simples et avec réponse payée, aux papiers d'affaires, aux imprimés, aux impressions en relief à l'usage des aveugles, aux échantillons de marchandises, aux petits paquets et aux envois dits «Phonopost».

Le service des petits paquets est limité aux pays qui conviennent de l'assurer dans leurs relations réciproques ou dans une seule direction.

Article 34.

Taxes et conditions générales.

1. — Les taxes d'affranchissement pour le transport des objets de correspondance dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les pays où le service de distribution est ou sera organisé, ainsi que les limites de poids et de dimensions sont fixées conformément aux indications du tableau ci-après:

Objets 1	Unités du poids 2	Taxes 3	Limites	
			de poids 4	de dimensions 5
Lettres:				
1er échelon de poids	20	20	2 kg	Longueur, largeur et épaisseur additionnés: 90 cm., sans que la plus grande dimension puisse dépasser 60 cm.; en rouleaux: longueur et deux fois le diamètre: 100 cm., sans que la plus grande dimension puisse dépasser 80 cm.
par échelon supplémentaire		12		
Cartes postales:				
simples	—	12	—	Maxima: 15 × 10,5 cm.
avec réponse payée	—	24	—	Minima: 10 × 7 cm.
Papiers d'affaires	50	4	2 kg	
Minimum de taxe	—	20	—	
Imprimés	50	4	2 kg	
			(3 kg pour les volumes expédiés isolément)	Comme pour les lettres.
Impressions en relief pour les aveugles	1000	2	7 kg	Les imprimés expédiés à découvert sous forme de cartes pliées ou non pliées sont soumis aux mêmes limites minima que les cartes postales.
Echantillons de marchandises	50	4	500 g	
Minimum de taxe	—	8	—	
Petits paquets	50	8	1 kg	
Minimum de taxe	—	40	—	
Envois „Phonopost“:				
1er échelon de poids	20	15	60 g	Longueur, largeur et épaisseur additionnées: 60 cm., sans que la plus grande dimension puisse dépasser 26 cm.
par échelon supplémentaire		10		

2. — Les limites de poids et de dimensions fixées au § 1 ne s'appliquent pas aux correspondances relatives au service postal, dont il est question à l'article 49, § 1, ci-après.

3. — Dans les relations avec les Administrations qui ont donné leur consentement, chaque Administration a la faculté de concéder aux journaux et écrits périodiques publiés dans son pays une réduction de 50% sur le tarif général des imprimés, tout en se réservant le droit de limiter cette réduction aux journaux et écrits périodiques expédiés directement par les éditeurs ou leurs mandataires. Sont exclus de la réduction, quelle que soit la régularité de leur publication, les imprimés commerciaux tels que catalogues, prospectus, prix courants, etc.

Les Administrations peuvent également, avec le consentement des Administrations destinataires, concéder la même réduction, quels que soient les expéditeurs, aux livres et brochures, aux papiers de musique et aux cartes géographiques qui ne contiennent aucune publicité ou réclame autre que celle qui figure sur la couverture ou les pages de garde de ces envois.

D'une manière générale, les Administrations expéditeurs qui ont admis en principe la réduction de 50 % se réservent la faculté de fixer, pour les envois visés aux 1er et 2e alinéas ci-dessus, un minimum de perception qui, tout en restant dans les limites des 50 % de réduction, ne soit pas inférieur à la taxe applicable aux mêmes objets dans leur service interne.

4. — Les envois autres que les lettres recommandées sous enveloppe close ne peuvent renfermer des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux.

5. — Les Administrations des pays d'origine et de destination ont la faculté de traiter, selon leur législation interne, les lettres qui contiennent des documents ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle à l'adresse de personnes autres que le destinataire ou les personnes habitant avec ce dernier.

6. — Sauf les exceptions prévues au Règlement, les papiers d'affaires, les imprimés, les impressions à l'usage des aveugles, les échantillons de marchandises et les petits paquets:

- a) doivent être conditionnés de manière à pouvoir être facilement vérifiés;
- b) ne peuvent porter aucune annotation ni contenir aucun document ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle;
- c) ne peuvent contenir aucun timbre-poste, aucune formule d'affranchissement, oblitérés ou non, ni aucun papier représentatif d'une valeur.

7. — Les paquets d'échantillons de marchandises ne peuvent renfermer aucun objet ayant une valeur marchande.

8. — Le service des envois «Phonopost» est limité aux Pays qui se sont déclarés d'accord pour échanger ces envois, soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens.

Les dispositions applicables aux lettres s'appliquent également aux envois «Phonopost» en tout ce qui n'est pas expressément prévu pour cette dernière catégorie d'envois.

9. — La réunion en un seul envoi d'objets de correspondance de catégories différentes (objets groupés) est autorisée dans les conditions fixées par le Règlement.

10. — Sauf les exceptions prévues par la Convention et son Règlement, il n'est pas donné cours aux envois qui ne remplissent pas les conditions requises par le présent article et par les articles correspondants du Règlement.

Les objets qui auraient été admis à tort doivent être renvoyés à l'Administration d'origine. Toutefois, l'Administration de destination est autorisée à les remettre aux destinataires. Dans

ce cas, elle leur applique, s'il y a lieu, les taxes et surtaxes prévues pour la catégorie de correspondances dans laquelle les font placer leur contenu, leur poids ou leurs dimensions. En ce qui concerne les envois dépassant les limites de poids maxima fixées au § 1, ils peuvent être taxés d'après leur poids réel.

Article 35.

Affranchissement.

En règle générale, tous les envois désignés à l'article 33 doivent être complètement affranchis par l'expéditeur.

Il n'est pas donné cours aux envois non ou insuffisamment affranchis autres que les lettres et les cartes postales simples, ni aux cartes postales avec réponse payée dont les deux parties ne sont pas entièrement affranchies au moment du dépôt.

Article 36.

Taxe en cas d'absence ou d'insuffisance d'affranchissement.

En cas d'absence ou d'insuffisance d'affranchissement et sauf les exceptions prévues par l'article 54, § 5, pour les envois recommandés et par l'article 147, §§ 3, 4 et 5, du Règlement pour certaines catégories d'envois réexpédiés, les lettres et les cartes postales simples sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'affranchissement manquant, sans que cette taxe puisse être inférieure à 5 centimes.

Le même traitement peut être appliqué, dans les cas précités, aux autres objets de correspondance qui auraient été transmis à tort au pays de destination.

Article 37.

Surtaxes.

Pour tout objet transporté par des services extraordinaires donnant lieu à des frais spéciaux, il peut être perçu, en sus des taxes fixées par l'article 34, une surtaxe en rapport avec ces frais.

Lorsque le tarif d'affranchissement de la carte postale simple comprend la surtaxe autorisée par l'alinéa précédent, ce même tarif est applicable à chacune des parties de la carte postale avec réponse payée.

Article 38.

Taxes spéciales.

1. — Les Administrations sont autorisées à frapper d'une taxe additionnelle, selon les dispo-

sitions de leur législation, les objets remis à leurs services d'expédition en dernière limite d'heure.

2. — Les objets adressés poste restante peuvent être frappés par les Administrations des pays de destination de la taxe spéciale qui serait prévue par leur législation pour les objets de même nature du régime interne.

3. — Les Administrations des pays de destination sont autorisées à percevoir une taxe spéciale de 40 centimes au maximum pour chaque petit paquet remis au destinataire. Cette taxe peut être augmentée de 20 centimes au maximum en cas de remise à domicile.

Article 39.

Objets passibles de droits de douane.

Les petits paquets et les imprimés passibles de droits de douane sont admis.

Il en est de même des lettres et des échantillons de marchandises contenant des objets passibles de droits de douane lorsque le pays de destination a donné son consentement.

Les envois de sérums et de vaccins, bénéficiant de l'exception stipulée à l'article 123 du Règlement, sont admis dans tous les cas.

Article 40.

Contrôle douanier.

L'Administration du pays destinataire est autorisée à soumettre au contrôle douanier les envois cités à l'article 39 et, le cas échéant, à les ouvrir d'office.

Article 41.

Droit de dédouanement.

Les envois soumis au contrôle douanier dans le pays de destination peuvent être frappés de ce chef, au titre postal, d'un droit de dédouanement de 40 centimes au maximum par envoi.

Article 42.

Droits de douane et autres droits non postaux.

Les Administrations sont autorisées à percevoir, sur les destinataires des envois, les droits de douane et tous autres droits non postaux éventuels.

Article 43.

Envois francs de droits.

1. — Dans les relations entre les pays qui se sont déclarés d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge, moyennant déclaration préalable au bureau de départ, la

totalité des droits postaux et non postaux dont les envois sont grevés à la livraison.

Dans ce cas, les expéditeurs doivent s'engager à payer les sommes qui pourraient être réclamées par le bureau destinataire et, le cas échéant, verser des arrhes suffisantes.

L'Administration destinataire est autorisée à percevoir un droit de commission qui ne peut dépasser 40 centimes par envoi. Ce droit est indépendant de celui qui est prévu à l'article 41.

2. — Toute Administration a le droit de limiter le service des envois francs de droits aux objets recommandés.

Article 44.

Annulation des droits de douane et autres droits non postaux.

Les Administrations s'engagent à intervenir auprès des services intéressés de leur pays pour que les droits de douane et autres droits non postaux soient annulés sur les envois renvoyés au pays d'origine, détruits pour cause d'avarie complète du contenu ou réexpédiés sur un tiers pays.

Article 45.

Envois exprès.

1. — Les objets de correspondance sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par porteur spécial immédiatement après l'arrivée, dans les pays dont les Administrations consentent à se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Ces envois, qualifiés « exprès », sont soumis, en sus du port ordinaire, à une taxe spéciale s'élevant, au minimum, au montant de l'affranchissement d'une lettre ordinaire de port simple et au maximum à 60 centimes. Cette taxe doit être acquittée complètement à l'avance.

3. — Lorsque le domicile du destinataire se trouve en dehors du rayon de distribution locale du bureau de destination, la remise par exprès peut donner lieu à la perception d'une taxe complémentaire jusqu'à concurrence de celle qui est fixée pour les objets de même nature du régime interne.

La remise par exprès n'est toutefois pas obligatoire dans ce cas.

4. — Les objets exprès non complètement affranchis pour le montant total des taxes payables à l'avance sont distribués par les moyens ordinaires, à moins qu'ils n'aient été traités comme exprès par le bureau d'origine. Dans ce dernier cas, les envois sont taxés d'après les dispositions de l'article 36.

5. — Il est loisible aux Administrations de s'en tenir à un seul essai de remise par exprès. Si cet essai est infructueux, l'objet peut être traité comme un envoi ordinaire.

Article 46.

Interdictions.

1. — L'expédition des objets visés dans la colonne 1 du tableau ci-après est interdite. Lorsque les envois qui contiennent ces objets ont été admis à tort à l'expédition, ils doivent subir le traitement indiqué dans la colonne 2.

Objets 1	Traitement des envois admis à tort 2
a) Les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents, salir ou détériorer les correspondances;	à traiter selon les règlements intérieurs de l'Administration qui en constate la présence; toutefois, les objets visés sous c) ne sont en aucun cas ni acheminés à destination, ni délivrés aux destinataires, ni renvoyés à l'origine;
b) les objets passibles de droits de douane (sauf les exceptions prévues à l'article 39) ainsi que les échantillons expédiés en nombre en vue d'éviter la perception de ces droits;	
c) l'opium, la morphine, la cocaïne et autres stupéfiants;	
d) les objets dont l'admission ou la circulation est interdite dans le pays de destination;	
e) les animaux vivants, à l'exception 1° des abeilles, des sauternes et des vers à soie; 2° des parasites et des destructeurs d'insectes nocifs destinés au contrôle de ces insectes et échangés entre les institutions officiellement reconnues;	
f) les matières explosibles, inflammables ou dangereuses;	
g) les objets obscènes ou immoraux;	
	à détruire sur place par l'Administration qui en constate la présence.

2. — Dans les cas où des envois admis à tort à l'expédition ne seraient ni renvoyés à l'origine, ni remis au destinataire, l'Administration expéditrice doit être informée, d'une manière précise, du traitement appliqué à ces envois.

3. — Est d'ailleurs réservé le droit de tout pays de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport en transit à découvert des objets autres que les lettres et les cartes postales, à l'égard desquels il n'a pas été satisfait aux dispositions légales qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans ce pays.

Ces objets doivent être renvoyés à l'Administration d'origine.

Article 47.

Modalités d'affranchissement.

1. — L'affranchissement est opéré, soit au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers, soit au moyen d'empreintes de machines à affranchir, officiellement adoptées et fonctionnant sous le contrôle immédiat de l'Administration ou, en ce qui concerne les imprimés, au moyen d'empreintes à la presse d'imprimé

ou par un autre procédé lorsqu'un tel système d'impression est autorisé par les règlements intérieurs de l'Administration d'origine.

2. — Sont considérés comme dûment affranchis: les cartes-réponse portant, imprimés ou collés, des timbres-poste du pays d'émission de ces cartes, les envois régulièrement affranchis pour leur premier parcours et dont le complément de taxe a été acquitté avant leur réexpédition, ainsi que les journaux ou paquets de journaux et écrits périodiques dont la suscription porte la mention «Abonnements-poste» et qui sont expédiés en vertu de l'Arrangement concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques.

Article 48.

Affranchissement des correspondances à bord des navires.

Les correspondances déposées en pleine mer dans la boîte d'un navire ou entre les mains des agents des postes embarqués ou des commandants de navires peuvent être affranchies, sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, au moyen de timbres-poste et d'après le tarif du pays auquel appartient ou dont dépend ledit navire. Si le dépôt à bord a lieu pendant le stationnement aux deux points extrêmes du parcours ou dans l'une des escales intermédiaires, l'affranchissement n'est valable que s'il est effectué au moyen de timbres-poste et d'après le tarif du pays dans lequel se trouve le navire.

Article 49.

Franchise postale.

1. — Sont exonérées de toutes taxes postales les correspondances relatives au service postal échangées entre les Administrations des postes, entre ces Administrations et le Bureau international, entre les bureaux de poste des pays de l'Union, et entre ces bureaux et les Administrations ainsi que celles dont le transport en franchise est expressément prévu par les dispositions de la Convention, des Arrangements et de leurs Règlements.

2. — Sauf lorsqu'ils sont grevés de remboursement, les envois destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux sont également exonérés de toutes taxes postales, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Il en est de même des correspondances concernant les prisonniers de guerre, expédiées ou reçues, soit directement, soit à titre d'intermédiaire, par les bureaux de renseignements qui seraient établis éventuellement pour ces person-

nes dans des pays belligérants ou dans les pays neutres ayant recueilli des belligérants sur leur territoire.

Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits en ce qui concerne l'application des dispositions ci-dessus.

Article 50.

Coupons-réponse.

Des coupons-réponse sont mis en vente dans les pays de l'Union.

Le prix de vente en est déterminé par les Administrations intéressées, mais ne peut être inférieur à 28 centimes ou à l'équivalent dans la monnaie du pays de débit.

Chaque coupon est échangeable dans tout pays contre un timbre ou des timbres représentant l'affranchissement d'une lettre ordinaire de port simple originaire de ce pays à destination de l'étranger.

Est, en outre, réservée à chaque pays la faculté d'exiger le dépôt simultané des coupons-réponse et des envois de correspondance à affranchir en échange de ces coupons.

Article 51.

Retrait. Modification d'adresse.

1. — L'expéditeur d'un objet de correspondance peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse tant que cet objet n'a pas été livré au destinataire.

2. — La demande à formuler à cet effet est transmise, par voie postale ou par voie télégraphique, aux frais de l'expéditeur qui doit payer, pour toute demande par voie postale, la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple et, pour toute demande par voie télégraphique, la taxe du télégramme.

Si la demande de retrait ou de modification d'adresse concerne plusieurs envois remis simultanément au même bureau par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire, l'expéditeur paie, pour toute demande postale, la taxe applicable à une seule lettre recommandée de port simple et, pour toute demande télégraphique, la taxe du télégramme contenant les données de tous les envois visés.

Article 52.

Réexpédition. Rebut.

1. — En cas de changement de résidence du destinataire, les objets de correspondance lui sont réexpédiés, à moins que l'expéditeur n'ait inter-

dit la réexpédition par une annotation portée sur la suscription en une langue connue dans le pays de destination.

2. — Les correspondances tombées en rebut doivent être renvoyées immédiatement au pays d'origine.

3. — Le délai de conservation des correspondances gardées en instance à la disposition des destinataires ou adressées poste restante est fixé par les règlements du pays de destination. Toutefois, ce délai ne peut dépasser, en règle générale, deux mois, sauf dans des cas particuliers où l'Administration de destination juge nécessaire de le prolonger jusqu'à quatre mois au maximum. Le renvoi au pays d'origine doit avoir lieu dans un délai plus court, si l'expéditeur l'a demandé par une annotation portée sur la suscription en une langue connue dans le pays de destination.

4. — Les imprimés dénués de valeur ne sont pas renvoyés, sauf si l'expéditeur en a demandé le retour par une annotation portée sur l'envoi. Les imprimés recommandés doivent toujours être renvoyés.

5. — La réexpédition d'objets de correspondance de pays à pays ou leur renvoi au pays d'origine ne donne lieu à la perception d'aucun supplément de taxe, sauf les exceptions prévues au Règlement.

6. — Les objets de correspondance qui sont réexpédiés ou tombés en rebut sont livrés aux destinataires ou aux expéditeurs contre paiement des taxes dont ils ont été grevés au départ, à l'arrivée ou en cours de route par suite de réexpédition au-delà du premier parcours, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux dont le pays de destination n'accorde pas l'annulation.

7. — En cas de réexpédition sur un autre pays ou de non-remise, la taxe de poste restante, le droit de dédouanement, le droit de commission, la taxe complémentaire d'express et le droit spécial de remise aux destinataires des petits paquets sont annulés.

Article 53.

Réclamations et demandes de renseignements.

1. — La réclamation ou la demande de renseignements concernant tout envoi peut donner lieu à la perception d'un droit de 40 centimes au maximum.

Ce droit n'est perçu qu'une seule fois pour les réclamations ou les demandes de renseignements concernant plusieurs envois déposés simultanément par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire.

En ce qui concerne les envois recommandés, aucun droit n'est perçu si l'expéditeur a déjà acquitté le droit spécial pour un avis de réception.

2. — Les réclamations ne sont admises que dans le délai d'un an à compter du lendemain du dépôt de l'envoi.

Chaque Administration est, toutefois, tenue de donner suite aux simples demandes de renseignements introduites après ce délai, dont elle est saisie par une autre Administration au sujet d'envois expédiés depuis moins de deux ans.

3. — Chaque Administration est obligée d'accepter les réclamations et les demandes de renseignements concernant des envois déposés sur le territoire d'autres Administrations.

4. — Lorsqu'une réclamation ou une demande de renseignements a été motivée par une faute de service, le droit perçu de ce chef est restitué.

CHAPITRE II.

ENVOIS RECOMMANDÉS.

Article 54.

Taxes.

1. — Les objets de correspondance désignés à l'article 33 peuvent être expédiés sous recommandation.

2. — La taxe de tout envoi recommandé doit être acquittée à l'avance. Elle se compose :

- a) du port ordinaire de l'envoi, selon sa nature;
- b) d'un droit fixe de recommandation de 40 centimes au maximum.

Le droit fixe de recommandation afférent à la partie « Réponse » d'une carte postale ne peut être valablement acquitté que par l'expéditeur de cette partie.

3. — Un récépissé doit être délivré gratuitement, au moment du dépôt, à l'expéditeur d'un envoi recommandé.

4. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à percevoir une taxe spéciale de 40 centimes au maximum pour chaque envoi recommandé.

5. — Les envois recommandés non ou insuffisamment affranchis qui auraient été transmis à tort au pays de destination sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe égale au montant de l'affranchissement manquant.

Article 55.

Avis de réception.

L'expéditeur d'un envoi recommandé peut demander un avis de réception en payant, au moment du dépôt, un droit fixe de 30 centimes au maximum.

L'avis de réception peut être demandé postérieurement au dépôt de l'envoi dans le délai d'un an et moyennant la taxe prévue à l'article 53 pour les réclamations.

Article 56.

Etendue de la responsabilité.

1. — Sauf les cas prévus à l'article 57 ci-après, les Administrations répondent de la perte des envois recommandés.

L'expéditeur a droit, de ce chef, à une indemnité dont le montant est fixé à 50 francs par objet.

2. — Les Administrations n'assument aucune responsabilité pour les envois saisis par la douane par suite de fausse déclaration de leur contenu.

Article 57.

Exceptions au principe de la responsabilité.

Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité pour la perte d'envois recommandés :

- a) en cas de force majeure; toutefois, la responsabilité subsiste à l'égard de l'Administration expéditrice qui a accepté de couvrir les risques de force majeure (article 54, § 4). Le pays responsable de la perte doit, suivant sa législation intérieure, décider si cette perte est due à des circonstances constituant un cas de force majeure;
- b) lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement elles ne peuvent rendre compte des envois par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;
- c) lorsqu'il s'agit d'envois dont le contenu tombe sous le coup des interdictions prévues aux articles 34, §§ 4 et 6, lettre c), et 46, § 1;
- d) lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai d'un an prévu à l'article 53.

Article 58.

Cessation de la responsabilité.

Les Administrations cessent d'être responsables des envois recommandés dont elles ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur règlement intérieur pour les envois de même nature.

Article 59.

Payement de l'indemnité.

L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur de l'envoi, sous réserve de son droit de recours contre l'Administration responsable.

Article 60.

Délai de payement de l'indemnité.

1. — Le payement de l'indemnité doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai de six mois à compter du lendemain du jour de la réclamation. Ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays éloignés.

L'Administration expéditrice qui n'accepte pas de se charger des risques dérivant du cas de force majeure peut différer le règlement de l'indemnité au-delà du délai prévu à l'alinéa précédent lorsque la question de savoir si la perte de l'envoi est due à un cas de l'espèce n'est pas tranchée.

2. — L'Administration d'origine est autorisée à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Administration intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisie, a laissé s'écouler trois mois sans donner de solution à l'affaire; ce délai est porté à six mois dans les relations avec les pays éloignés.

Article 61.

Détermination de la responsabilité.

1. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité pour la perte d'un envoi recommandé incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation et étant mise en possession de tous les moyens réglementaires d'investigation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

Une Administration intermédiaire ou destinataire est, jusqu'à preuve du contraire, dégagée de toute responsabilité:

- a) lorsqu'elle a observé les dispositions de l'article 162, § 3, du Règlement;
- b) lorsqu'elle peut établir qu'elle n'a été saisie de la réclamation qu'après la destruction des documents de service relatifs à l'envoi recherché, le délai de garde prévu à l'article 181 du Règlement étant expiré; cette réserve ne porte pas atteinte aux droits du réclamant.

Toutefois, si la perte a eu lieu en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

2. — Lorsqu'un objet recommandé a été perdu dans des circonstances de force majeure, l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte a eu lieu n'en est responsable envers l'Administration expéditrice que si les deux pays se chargent des risques dérivant du cas de force majeure.

3. — Les droits de douane et autres dont l'annulation n'a pu être obtenue tombent à la charge des Administrations responsables de la perte.

4. — L'Administration qui a effectué le payement de l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue, pour tout recours éventuel, soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

5. — En cas de découverte ultérieure d'un envoi recommandé considéré comme perdu, la personne à qui l'indemnité a été payée doit être avisée qu'elle peut prendre possession de l'envoi contre restitution du montant de l'indemnité.

Article 62.

Remboursement de l'indemnité à l'Administration expéditrice.

1. — L'Administration responsable ou pour le compte de laquelle le payement est effectué en conformité de l'article 60 est tenue de rembourser à l'Administration expéditrice, dans un délai de trois mois à compter de l'envoi de la notification du payement, le montant de l'indemnité effectivement payée à l'expéditeur.

Si l'indemnité doit être supportée par plusieurs Administrations en conformité de l'article 61, l'intégralité de l'indemnité due doit être versée à l'Administration expéditrice, dans le délai mentionné à l'alinéa précédent, par la première Administration qui, ayant dûment reçu l'envoi réclamé, ne peut en établir la transmission régulière au service correspondant. Il appartient à cette Administration de récupérer sur les autres Administrations responsables la quote-part éventuelle de chacune d'elles dans le dédommagement de l'ayant droit.

2. — Le remboursement à l'Administration créancière s'effectue sans frais pour cette Administration, soit au moyen d'un mandat de poste, d'un chèque ou d'une traite payable à vue sur la capitale ou sur une place commerciale du pays créancier, soit en espèces ayant cours dans ce pays.

Lorsque la responsabilité a été reconnue, de même que dans le cas prévu à l'article 60, § 2, le montant de l'indemnité peut également être repris d'office sur le pays responsable par la voie d'un décompte quelconque, soit directement, soit par l'intermédiaire d'une Administration qui échange régulièrement des décomptes avec l'Administration responsable.

Passé le délai de trois mois, la somme due à l'Administration expéditrice est productive d'intérêt à raison de 5% l'an à compter du jour de l'expiration dudit délai.

3. — L'Administration d'origine ne peut réclamer le remboursement de l'indemnité à l'Administration responsable que dans le délai d'un an à compter de l'envoi de la notification de la perte, ou, s'il y a lieu, du jour de l'expiration du délai prévu à l'article 60, § 2.

4. — L'Administration dont la responsabilité est dûment établie et qui a tout d'abord décliné le paiement de l'indemnité doit prendre à sa charge tous les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au paiement.

5. — Les Administrations peuvent s'entendre pour liquider périodiquement les indemnités qu'elles ont payées aux expéditeurs et dont elles ont reconnu le bien-fondé.

CHAPITRE III.

ENVOIS CONTRE REMBOURSEMENT.

Article 63.

Taxes et conditions. Liquidation.

1. — Les correspondances recommandées peuvent être expédiées contre remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service.

2. — Les objets expédiés contre remboursement sont soumis aux formalités et aux taxes des envois recommandés. En outre, l'expéditeur paie à l'avance:

- a) une taxe fixe qui ne peut dépasser 40 centimes par envoi et un droit proportionnel de $\frac{1}{2}\%$ au maximum du montant du remboursement, s'il désire que ce montant soit liquidé au moyen d'un mandat de remboursement émis gratuitement à son profit;
- b) une taxe fixe de 20 centimes au maximum, s'il demande la liquidation au moyen d'un versement en compte courant postal dans le pays de destination de l'envoi.

3. — Le mode de liquidation prévu au § 2, lettre b), n'est admis que si les Administrations intéressées se chargent d'appliquer ce procédé de liquidation. L'Administration de destination verse en compte courant, au moyen d'un bulletin de versement du régime intérieur, le montant encaissé sur le destinataire, après déduction d'une taxe fixe de 20 centimes au maximum et de la taxe ordinaire des versements applicable dans son service intérieur.

4. — Quel que soit le mode de liquidation, le montant maximum du remboursement est égal à celui qui est fixé pour les mandats de poste à destination du pays d'origine de l'envoi.

5. — Sauf arrangement contraire, le montant du remboursement est exprimé dans la monnaie du pays d'origine de l'envoi. Toutefois, en cas de versement en compte courant postal tenu dans le pays de destination de l'envoi, ce montant doit être indiqué dans la monnaie de ce pays.

6. — Chaque Administration a la faculté d'adopter, pour la perception du droit proportionnel prévu au § 2, lettre a), l'échelle qui répond le mieux à ses convenances de service.

Article 64.

Annulation ou modification du montant du remboursement.

L'expéditeur d'un envoi recommandé grevé de remboursement peut demander le dégrèvement total ou partiel ainsi que l'augmentation du montant du remboursement. Dans ce dernier cas, il doit payer pour le montant de la majoration le droit proportionnel fixé par l'article 63.

Les demandes de cette nature sont soumises aux mêmes dispositions que les demandes de retrait ou de modification d'adresse.

Si la demande de dégrèvement total ou partiel ou d'augmentation du montant du remboursement doit être transmise par voie télégraphique, la taxe du télégramme est augmentée de la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple.

Article 65.

Responsabilité en cas de perte de l'envoi.

La perte d'un envoi recommandé grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par les articles 56 et 57.

Article 66.

Garantie des sommes encaissées régulièrement.

Les sommes encaissées régulièrement du destinataire, qu'elles aient été ou non converties en mandats de poste ou versées en compte courant postal, sont garanties à l'expéditeur dans les conditions déterminées par l'Arrangement concernant les mandats de poste ou par les prescriptions régissant le service des chèques et virements postaux.

Article 67.

Indemnité en cas de non-encaissement du montant du remboursement, d'encaissement insuffisant ou frauduleux.

1. — Si l'envoi a été livré au destinataire sans encaissement du montant du remboursement,

L'expéditeur a droit à une indemnité, pourvu qu'une réclamation ait été formulée dans le délai d'un an prévu à l'article 53 et à moins que le non-encaissement ne soit dû à une faute ou à une négligence de sa part, ou que le contenu de l'envoi ne tombe sous le coup des interdictions prévues aux articles 34, §§ 4 et 6, lettre c), et 46, § 1.

Il en est de même si la somme encaissée du destinataire est inférieure au montant du remboursement indiqué ou si l'encaissement a été effectué frauduleusement.

L'indemnité ne pourra dépasser, en aucun cas, le montant du remboursement.

2. — L'Administration qui a effectué le paiement de l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue, pour tout recours éventuel, soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

Article 68.

Sommes encaissées régulièrement. Indemnités. Paiement et recours.

L'obligation de payer les sommes encaissées régulièrement ou l'indemnité dont il est question à l'article 67 incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur de l'envoi, sous réserve de son droit de recours contre l'Administration responsable.

Article 69.

Délai de paiement.

Les dispositions de l'article 60 concernant les délais de paiement de l'indemnité pour la perte d'un envoi recommandé s'appliquent au paiement des sommes encaissées ou de l'indemnité pour les envois remboursement.

Article 70.

Détermination de la responsabilité.

Le paiement, par l'Administration expéditrice, des sommes encaissées régulièrement ou de l'indemnité prévue à l'article 67 se fait pour le compte de l'Administration destinataire. Celle-ci est responsable, à moins qu'elle ne puisse prouver que la faute est due à la non-observation d'une disposition réglementaire par l'Administration expéditrice.

En cas d'encaissement frauduleux à la suite de la disparition, dans le service, d'un envoi contre remboursement, la responsabilité des Administrations en cause est déterminée selon les règles prévues à l'article 61 pour la perte d'un envoi recommandé. Toutefois, la responsabilité d'une Administration intermédiaire qui ne participe pas au service des remboursements est

limitée à celle qui est prévue aux articles 56 et 57 pour les envois recommandés. Les autres Administrations supportent par parts égales le montant non couvert.

Article 71.

Remboursement des sommes avancées.

L'Administration destinataire est tenue de rembourser à l'Administration expéditrice dans les conditions prévues à l'article 62 les sommes qui ont été avancées pour son compte.

Article 72.

Mandats de remboursement et bulletins de versement.

1. — Le montant d'un mandat de remboursement qui, pour un motif quelconque, n'a pas été payé au bénéficiaire, n'est pas remboursé à l'Administration d'émission. Il est tenu à la disposition du bénéficiaire par l'Administration expéditrice de l'envoi grevé de remboursement et revient définitivement à cette Administration après l'expiration du délai légal de prescription.

A tous les autres égards, et sous les réserves prévues au Règlement, les mandats de remboursement sont soumis aux dispositions fixées par l'Arrangement concernant les mandats de poste.

2. — Lorsque, pour une cause quelconque, un bulletin de versement émis en conformité des prescriptions de l'article 63 ne peut être porté au crédit du bénéficiaire indiqué par l'expéditeur de l'envoi contre remboursement, le montant de ce bulletin doit être mis, par l'Administration qui l'a encaissé, à la disposition de l'Administration d'origine pour être payé à l'expéditeur de l'envoi.

Si ce paiement ne peut être effectué, il est procédé comme il est prévu au § 1.

Article 73.

Bonification de la taxe et du droit de remboursement.

L'Administration d'origine bonifie à l'Administration de destination, dans les conditions prescrites par le Règlement, une quote-part fixe de 20 centimes par remboursement, plus 1/4% de la somme totale des mandats de remboursement payés.

CHAPITRE IV.

ATTRIBUTION DES TAXES.

FRAIS DE TRANSIT.

Article 74.

Attribution des taxes.

Sauf les cas expressément prévus par la Convention, chaque Administration garde en entier les taxes qu'elle a perçues.

Article 75.

Frais de transit.

1. — Les correspondances échangées en dépêches closes entre deux Administrations, au moyen des services d'une ou de plusieurs autres Administrations (services tiers), sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit indiqués dans le tableau suivant:

	Par kilogramme	
	de lettres et de cartes postales	d'autres objets
	Fr. c.	Fr. c.
1° Parcours territoriaux:		
Jusqu'à 1000 km.	—60	—08
Au-delà de 1000 jusqu'à 2000 km.	—80	—12
" " 2000 " 3000 "	1.20	—16
" " 3000 " 6000 "	2.—	—24
" " 6000 " 9000 "	2.80	—32
" " 9000 km.	3.60	—40
2° Parcours maritimes:		
Jusqu'à 300 milles marins	—60	—08
Au-delà de 300 jusqu'à 1500 milles marins	1.60	—20
Entre l'Europe et l'Amérique du Nord	2.40	—32
Au-delà de 1500 jusqu'à 6000 milles marins	3.20	—40
Au-delà de 6000 milles marins .	4.80	—60

2. — Les frais de transit pour le transport maritime sur un trajet n'excédant pas 300 milles marins sont fixés au tiers des sommes prévues au § 1, si l'Administration intéressée reçoit déjà, du chef des dépêches transportées, la rémunération afférente au transit territorial.

3. — En cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs Administrations, les frais du parcours maritime total ne peuvent pas dépasser 4 francs 80 par kilogramme de lettres et de cartes postales et 60 centimes par kilogramme d'autres objets. Le cas échéant, ces montants maxima sont répartis entre les Administrations participant au transport, au prorata des distances parcourues.

4. — Sont considérés comme services tiers, à moins d'arrangement contraire, les transports maritimes effectués directement entre deux pays au moyen de navires de l'un d'eux ainsi que les transports effectués entre deux bureaux d'un même pays par l'intermédiaire de services d'un autre pays.

5. — Sont considérés comme autres objets, en ce qui concerne le transit, les petits paquets, les journaux ou paquets de journaux et écrits périodiques expédiés en vertu de l'Arrangement

concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques ainsi que les boîtes avec valeur déclarée.

6. — Les dépêches mal dirigées sont considérées, en ce qui concerne le paiement des frais de transit, comme si elles avaient suivi leur voie normale.

Article 76.

Exemption de frais de transit.

Sont exempts de tous frais de transit territorial ou maritime, les correspondances en franchise postale mentionnées à l'article 49, les cartes postales-réponse renvoyées au pays d'origine, les envois réexpédiés, les rebuts, les avis de réception, les mandats de poste et tous autres documents relatifs au service postal, notamment les plis concernant les virements postaux.

Article 77.

Services extraordinaires.

Les frais de transit spécifiés à l'article 75 ne s'appliquent pas au transport au moyen de services extraordinaires spécialement créés ou entretenus par une Administration sur la demande d'une ou de plusieurs autres Administrations. Les conditions de cette catégorie de transports sont réglées de gré à gré entre les Administrations intéressées.

Article 78.

Payements et décomptes.

1. — Les frais de transit sont à la charge de l'Administration du pays d'origine.

2. — Le décompte général de ces frais a lieu d'après les données de relevés statistiques établis, une fois tous les trois ans, pendant une période de quatorze jours. Cette période est portée à vingt-huit jours pour les dépêches échangées moins de six fois par semaine par les services d'un pays quelconque.

Le Règlement détermine la période et la durée d'application des statistiques.

3. — Toute Administration est autorisée à soumettre à l'appréciation d'une Commission d'arbitres les résultats d'une statistique qui, d'après elle, différerait trop de la réalité. Cet arbitrage est constitué ainsi qu'il est prévu à l'article 11.

Les arbitres ont le droit de fixer en bonne justice le montant des frais de transit à payer.

Article 79.

Echange de dépêches closes avec des bâtiments de guerre.

1. — Des dépêches closes peuvent être échangées entre les bureaux de poste de l'un des pays contractants et les commandants de divisions navales ou bâtiments de guerre de ce même pays en

station à l'étranger, ou entre le commandant d'une de ces divisions navales ou d'un de ces bâtiments de guerre et le commandant d'une autre division ou d'un autre bâtiment du même pays, par l'intermédiaire des services territoriaux ou maritimes d'autres pays.

2. — Les correspondances de toute nature comprises dans ces dépêches doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des états-majors et des équipages des bâtiments destinataires ou expéditeurs des dépêches; les tarifs et conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés d'après ses règlements intérieurs, par l'Administration des postes du pays auquel appartiennent les bâtiments.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, l'Administration postale expéditrice ou destinataire des dépêches dont il s'agit est redevable, envers les Administrations intermédiaires, de frais de transit calculés conformément aux dispositions de l'article 75.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 80.

Inobservation de la liberté de transit.

Lorsqu'un pays n'observe pas les dispositions de l'article 26 concernant la liberté de transit, les Administrations ont le droit de supprimer le service postal avec ce pays. Elles doivent donner préalablement avis de cette mesure par télégramme aux Administrations intéressées.

Article 81.

Engagements relatifs aux mesures pénales.

Les Pays contractants s'engagent à prendre, ou à proposer à leurs pouvoirs législatifs respectifs, les mesures nécessaires:

- a) pour punir la contrefaçon des timbres-poste, des coupons-réponse internationaux et des cartes d'identité postales;
- b) pour punir l'usage ou la mise en circulation:
 - 1° de timbres - poste contrefaits ou ayant déjà servi, ainsi que d'empreintes contrefaites ou ayant déjà servi de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie;
 - 2° de coupons-réponse internationaux contrefaits;
 - 3° de cartes d'identité postales contrefaites;
- c) pour punir l'emploi frauduleux de cartes d'identité régulières;
- d) pour interdire et réprimer toutes opérations frauduleuses de fabrication et de mise en circulation de vignettes et timbres en usage dans le service postal, contrefaits ou imités de telle manière qu'ils pourraient être confondus avec les vignettes et timbres émis par l'Administration d'un des Pays contractants;

- e) pour empêcher et, le cas échéant, punir l'insertion d'opium, de morphine, de cocaïne ou d'autres stupéfiants dans des envois postaux en faveur desquels cette insertion ne serait pas expressément autorisée par la Convention et les Arrangements.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 82.

Mise à exécution et durée de la Convention.

La présente Convention sera mise à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

J. N. Redelinghuys.
H. C. Wain.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour les ETATS-UNIS D'AMERIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour l'ENSEMBLE DES POSSESSIONS DES ETATS-UNIS D'AMERIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la REPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.
A. Funes Lastra. *Carlos H. Sal.*
R. R. Tula. *R. A. Pan.*
F. Vázquez. *G. A. Garcia.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*

Pour la COMMONWEALTH DE L'AUSTRALIE:

M. B. Harry.
A. Sladdin.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CANADA:

John A. Sullivan.
H. Beaulieu.
R. H. MacNabb.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoin.

Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETE
OU SOUS MANDAT:

Pour la GRECE:

V. Dendramis,
S. Camilieris.

Pour le GUATÉMALA:

M. Arroyo.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HODURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour l'IRAN:

Dr. A. A. Daftary.

Pour l'IRAQ:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'IRLANDE:

P. de Bláca.
S. S. Puirseal.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ITALIE

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POSSESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPENDANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBERIA:

Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:

Alfonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.

Pour le NICARAGUA:

Rubén Dario.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:

J. Madden.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour les INDES NEERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la COMMONWEALTH DES PHILIPPINES:

F. Cuaderno.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gavião.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.

N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaivongse.

Pour la SUEDE:

Gunnar Lager.

Thure Nylund.

Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.

L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:

*Aptulahat Aksin
ad referendum.*

Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉ-
TIQUES SOCIALISTES:

P. Glinkine.

V. Ivanov.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Constanzo.

Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour l'ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.

F. Vélez-Salas.

Pour l'YÉMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.

Milomir Lj. Mičić.

PROTOCOLE FINAL DE LA CONVENTION

Au moment de procéder à la signature de la Convention postale universelle conclue à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

Retrait. Modification d'adresse.

Les dispositions de l'article 51 ne s'appliquent pas à la Grande-Bretagne, ni à ceux des Dominions, Colonies et Protectorats britanniques dont la législation intérieure ne permet pas le retrait ou la modification d'adresse de correspondances à la demande de l'expéditeur.

II.

Equivalents. Limites maxima et minima.

1. — Chaque pays a la faculté de majorer de 40% ou de réduire de 20% au maximum les taxes prévues à l'article 34, § 1, conformément aux indications du tableau ci-après:

	Limites inférieures	Limites supérieures
	Centimes	Centimes
Lettres:		
premier échelon	16	28
par échelon supplémentaire	9,6	16,8
Cartes postales:		
simples	9,6	16,8
avec réponse payée	19,2	53,6
Papiers d'affaires, par 50 grammes	3,2	5,6
Minimum de taxe	16	28
Imprimés, par 50 grammes	3,2	5,6
Impressions en relief pour les aveugles, par 1000 grammes	1,6	2,8
Echantillons de marchandises, par 50 grammes	3,2	5,6
Minimum de taxe	6,4	11,2
Petits paquets, par 50 grammes	6,4	11,2
Minimum de taxe	32	56
Envois „Phonopost“:		
premier échelon	12	21
par échelon supplémentaire	8	14

Les taxes choisies doivent, autant que possible, être entre elles dans les mêmes proportions que les taxes de base, chaque Administration ayant la faculté d'arrondir ses taxes en plus ou en moins selon le cas et suivant les convenances de son système monétaire.

2. — Le tarif adopté par un pays s'applique aux taxes à percevoir à l'arrivée par suite d'absence ou d'insuffisance d'affranchissement.

III.

Once avoirdupois.

Il est admis, par mesure d'exception, que les pays qui, à cause de leur régime intérieur, ne peuvent adopter le type de poids métrique décimal, ont la faculté d'y substituer l'once avoirdupois (28,3465 grammes) en assimilant 1 once à 20 grammes pour les lettres et les envois dits «Phonopost» et 2 onces à 50 grammes pour les papiers d'affaires, imprimés, impressions en relief à l'usage des aveugles, échantillons et petits paquets.

IV.

Dépôt de correspondances à l'étranger.

Aucun pays n'est tenu d'acheminer, ni de distribuer aux destinataires, les envois que des expéditeurs quelconques domiciliés sur son territoire déposent ou font déposer dans un pays étranger en vue de bénéficier des taxes plus basses qui y sont établies. La règle s'applique sans distinction, soit aux envois préparés dans le pays habité par l'expéditeur et transportés ensuite à travers la frontière, soit aux envois confectionnés dans un pays étranger. L'Administration intéressée a le droit, ou de renvoyer les objets en question à l'origine, ou de les frapper de ses taxes intérieures. Les modalités de la perception des taxes sont laissées à son choix.

V.

Coupons-réponse.

Les Administrations ont la faculté de ne pas se charger du débit des coupons-réponse.

VI.

Droit de recommandation.

Les pays qui ne peuvent pas fixer à 40 centimes le droit de recommandation prévu à l'article 54, § 2, sont autorisés à percevoir un droit pouvant s'élever jusqu'à 50 centimes ou éventuellement jusqu'au taux fixé pour leur service intérieur.

VII.

Services aériens.

Les dispositions concernant le transport de la poste aux lettres par voie aérienne sont annexées à la Convention postale universelle et sont considérées comme faisant partie intégrante de celle-ci et de son Règlement.

Toutefois, par dérogation aux dispositions générales de la Convention, la modification de ces dispositions peut être envisagée de temps à autre par une Conférence comprenant les représentants des Administrations directement intéressées.

Cette Conférence peut être convoquée par l'intermédiaire du Bureau international à la demande de trois au moins de ces Administrations.

L'ensemble des dispositions proposées par cette Conférence devra être soumis, par l'intermédiaire du Bureau international, au vote des Pays de l'Union. La décision sera prise à la majorité des voix exprimées.

VIII.

Exception à la liberté du transit des petits paquets.

Par dérogation aux dispositions de l'article 26 de la Convention, l'Administration des postes de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes est autorisée à ne pas admettre les petits paquets en transit par ses territoires, étant entendu que cette restriction s'appliquera indistinctement à tous les pays de l'Union.

IX.

Frais spéciaux de transit par le Transsibérien et le Transandin.

Par dérogation aux dispositions de l'article 75, § 1 (Tableau), l'Administration postale de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes est autorisée à percevoir les frais de transit par la voie du Transsibérien pour les deux directions (Mandchourie ou Vladivostok), à raison de 4 francs 50 par kilogramme de lettres et de cartes postales et de 50 centimes par kilogramme d'autres objets, pour les distances dépassant 6000 kilomètres.

L'Administration de la République Argentine est autorisée à percevoir un supplément de 30 centimes sur les frais de transit mentionnés à l'article 75, § 1, chiffre 1°, de la Convention, pour chaque kilogramme de correspondance de toute nature transportée en transit par la section argentine du «Ferrocarril Transandin».

X.

Frais d'entrepôt spéciaux à Aden.

A titre exceptionnel, l'Administration d'Aden est autorisée à percevoir une taxe de 40 centimes par sac pour toutes les dépêches entreposées à Aden, pourvu que cette Administration ne reçoive aucun droit de transit territorial ou maritime pour ces dépêches.

XI.

Frais spéciaux de transbordement.

Exceptionnellement, l'Administration portugaise est autorisée à percevoir 40 centimes par sac pour toutes les dépêches transbordées au port de Lisbonne.

XII.

Protocole laissé ouvert aux Pays non représentés.

Le Protocole reste ouvert aux Pays de l'Union non représentés au Congrès, pour leur permettre d'adhérer à la Convention et aux Arrangements qui y ont été conclus, ou seulement à l'un ou à l'autre d'entre eux.

XIII.

Délai pour la notification des adhésions.

Le Protocole demeure ouvert en faveur des Pays dont les représentants n'ont signé aujourd'hui que la Convention ou un certain nombre seulement des Arrangements arrêtés par le Congrès, à l'effet de leur permettre d'adhérer aux autres Arrangements signés ce jour, ou à l'un ou à l'autre d'entre eux.

XIV.

Protocole laissé ouvert aux Pays représentés pour signatures et adhésions.

Les adhésions prévues aux articles XII et XIII devront être notifiées, en la forme diplomatique, par les Gouvernements intéressés au Gouvernement de la République Argentine et par celui-ci aux autres Etats de l'Union. Le délai accordé auxdits Gouvernements pour cette notification expirera le 1er juillet 1940.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

J. N. Redelinghuys.
H. C. Wain.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour les ETATS-UNIS D'AMERIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour l'ENSEMBLE DES POSSESSIONS DES ETATS-UNIS D'AMERIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.
A. Funes Lastra. *Carlos H. Sal.*
R. R. Tula. *R. A. Pan.*
F. Vázquez. *G. A. García.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*

Pour la COMMONWEALTH DE L'AUSTRALIE:

M. B. Harry.
A. Sladdin.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRESIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CANADA:

John A. Sullivan.
H. Beaulieu.
R. H. MacNabb.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAÏNE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGERIE:

Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETÉ
OU SOUS MANDAT:

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour le GUATEMALA:

M. Arroyo.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour l'IRAN:

Dr. A. A. Daftary.

Pour l'IRAQ:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'IRLANDE:

S. S. Puirseal.
P. de Bláca.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBERIA:

Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:

Alfonso Gómez Morentin.

Almada Becerra.

E. Valdés Genes.

Pour le NICARAGUA:

Rubén Dario.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.

Oskar Homme.

Pour la NOUVELLE-ZELANDE:

J. Madden.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.

Ramón Lara Castro

J. F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.

van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewooring.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.

Hajenius.

P. J. Leemeyer.

Hoogewooring.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.

Pour Jorge Chamot.

Ernesto Cáceres

Pour la COMMONWEALTH DES
PHILIPPINES:

F. Cuaderno.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.

M. Herwich.

T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.

A. Bastos Gavião.

J. Quadrio Morão.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'Océanie:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.

N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaivongse.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.

Thure Nylund.

Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr. J. Buser.

L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:

Ed. Quènot.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin

ad referendum.

Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉ-
TIQUES SOCIALISTES:

P. Glinkine.

V. Ivanov.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Constanzo.

Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les ETATS-UNIS DE VENEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YEMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

La délégation de l'Union de l'Afrique du Sud déclare que l'acceptation par elle de la présente Convention comprend le Territoire sous mandat l'Afrique du Sud-Ouest.

Buenos Aires, le 23 mai 1939.

J. N. Redefinghuys.
H. C. Wain.

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION DE LA CONVENTION

Table des articles

TITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

CHAPITRE UNIQUE.

Art.

101. Transit en dépêches closes et transit à découvert.
102. Echange en dépêches closes.
103. Acheminement des correspondances.
104. Pays éloignés.
105. Fixation des équivalents.
106. Timbres-poste et empreintes d'affranchissement.

TITRE II

CONDITIONS D'ACCEPTATION DES OBJETS DE CORRESPONDANCE.

CHAPITRE I.

Dispositions applicables à toutes les catégories d'envois.

107. Conditionnement et adresse.
108. Envois poste restante.
109. Envois sous enveloppe à panneau.
110. Envois soumis au contrôle douanier.
111. Envois francs de droits.

CHAPITRE II.

Dispositions spéciales applicables à chaque catégorie d'envois.

112. Lettres.
113. Cartes postales simples.
114. Cartes postales avec réponse payée.
115. Papiers d'affaires.
116. Imprimés.
117. Objets assimilés aux imprimés.
118. Imprimés. Annotations et annexes autorisées.
119. Imprimés. Conditionnement des envois.
120. Objets assimilés aux impressions en relief à l'usage des aveugles.
121. Echantillons. Annotations autorisées.
122. Echantillons. Conditionnement des envois.
123. Objets assimilés aux échantillons.
124. Objets groupés.
125. Petits paquets.
126. Envois »Phonopost«.

TITRE III.

ENVOIS RECOMMANDÉS. AVIS DE RECEPTION.

CHAPITRE UNIQUE.

127. Envois recommandés.
128. Avis de réception.
129. Avis de réception demandé postérieurement au dépôt.

TITRE IV

ENVOIS CONTRE REMBOURSEMENT. CHAPITRE UNIQUE.

130. Indications à porter sur l'envoi.
131. Etiquette.
132. Mandat de remboursement.
133. Versement en compte courant postal dans le pays de destination de l'envoi.
134. Conversion du montant du remboursement.
135. Divergence entre les indications du montant du remboursement.
136. Délai de payement.
137. Annulation ou modification du montant du remboursement.
138. Réexpédition.
139. Emission du mandat de remboursement ou du bulletin de versement.
140. Annulation ou remplacement des formules de mandats de remboursement ou de bulletins de versement.
141. Mandats de remboursement non délivrés ou non encaissés.
142. Décompte des mandats de remboursement.

TITRE V.

OPÉRATIONS AU DÉPART ET A L'ARRIVÉE.

CHAPITRE UNIQUE.

Art.

143. Application du timbre à date.
144. Envois exprès.
145. Envois non affranchis ou insuffisamment affranchis.
146. Renvoi des bulletins d'affranchissement. Récupération des droits avancés.
147. Envois réexpédiés.
148. Enveloppes de réexpédition et enveloppes collectrices.
149. Envois tombés en rebut.
150. Retrait. Modification d'adresse.
151. Simple correction d'adresse.
152. Réclamations. Envois ordinaires.
153. Réclamations. Envois recommandés.
154. Demandes de renseignements.
155. Réclamations et demandes de renseignements concernant des envois déposés dans un autre pays.
156. Emploi de timbres-poste présumés frauduleux ou d'empreintes contrefaites de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie.

TITRE VI.

ECHANGE DES ENVOIS.

CHAPITRE UNIQUE.

157. Feuilles d'avis.
158. Transmission des envois recommandés.
159. Transmission des envois exprès.
160. Confection des dépêches.
161. Remise des dépêches.
162. Vérification des dépêches.
163. Renvoi des sacs vides.

TITRE VII.

DISPOSITIONS CONCERNANT LES FRAIS DE TRANSIT.

CHAPITRE I.

Opérations de statistique.

164. Statistique des frais de transit.
165. Confection et désignation des dépêches closes pendant la période de statistique.
166. Constatation du nombre de sacs et du poids des dépêches closes.
167. Confection des relevés des dépêches closes.
168. Liste des dépêches closes échangées en transit.
169. Dépêches closes échangées avec des bâtiments de guerre.

170. Bulletin de transit.
171. Dérogations aux articles 166, 167 et 170.
172. Services extraordinaires.

CHAPITRE II.

Comptabilité. Règlement des comptes.

173. Compte des frais de transit.
174. Décompte général annuel. Intervention du Bureau international.
175. Liquidation des frais de transit.

TITRE VIII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

CHAPITRE UNIQUE.

176. Coupons-réponse.
177. Cartes d'identité.
178. Dépêches échangées avec des bâtiments de guerre.
179. Bulletins d'affranchissement. Décompte des frais de douane, etc.
180. Formules à l'usage du public.
181. Délai de garde des documents.
182. Adresse télégraphique.

TITRE IX.

BUREAU INTERNATIONAL.

CHAPITRE UNIQUE.

183. Congrès et conférences.
184. Renseignements. Demandes de modification des Actes.
185. Publications.
186. Rapport annuel.
187. Lanque officielle du Bureau international.
188. Coupons-réponse. Cartes d'identité.
189. Balance et liquidation des comptes.
190. Etablissement des comptes.
191. Balance générale.
192. Paiement.
193. Communications à adresser au Bureau international.
194. Statistique générale.
195. Dépenses du Bureau international.

Dispositions finales.

196. Mise à exécution et durée du Règlement.

Annexe.

Formules C 1 à C 31.

RÈGLEMENT D'EXECUTION DE LA CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

Les soussignés vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de ladite Convention:

TITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

CHAPITRE UNIQUE.

Article 101.

Transit en dépêches closes et transit à découvert.

1. — Les Administrations peuvent s'expédier réciproquement, par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service.

2. — La transmission des correspondances à découvert à une Administration intermédiaire doit se limiter strictement aux cas où la confection de dépêches closes, soit pour le pays de destination même, soit pour un pays plus proche de ce dernier, ne se justifie pas.

Article 102.

Echange en dépêches closes.

1. — L'échange des correspondances en dépêches closes est réglé d'un commun accord entre les Administrations intéressées.

Il est obligatoire de former des dépêches closes toutes les fois qu'une des Administrations intermédiaires en fait la demande, se basant sur le fait que le nombre de correspondances à découvert est de nature à entraver ses opérations.

2. — Les Administrations par l'intermédiaire desquelles des dépêches closes sont à expédier doivent être prévenues en temps opportun.

3. — En cas de changement dans un service d'échange en dépêches closes établi entre deux Administrations par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs pays tiers, l'Administration d'origine de la dépêche en donne connaissance aux Administrations de ces pays.

S'il s'agit d'une modification dans la voie d'acheminement des dépêches, la nouvelle voie à suivre doit être indiquée aux Administrations qui effectuaient précédemment le transit, tandis que l'ancienne voie est signalée, pour mémoire, aux Administrations qui assureront désormais ce transit.

Article 103.

Acheminement des correspondances.

1. — Chaque Administration est obligée d'acheminer, par les voies les plus rapides qu'elle emploie pour ses propres envois, les dépêches closes et les correspondances à découvert qui lui sont livrées par une autre Administration.

Lorsqu'une dépêche se compose de plusieurs sacs, ceux-ci doivent, autant que possible, rester réunis et être acheminés par le même courrier.

Les objets de toute nature mal dirigés sont, sans aucun délai, réexpédiés sur leur destination par la voie la plus prompte.

2. — L'Administration du pays d'origine a la faculté d'indiquer la voie à suivre par les dépêches closes qu'elle expédie, pourvu que l'emploi de cette voie n'entraîne pas, pour une Administration intermédiaire, des frais spéciaux.

Sous la même réserve, les Administrations intervenant dans le transport doivent tenir compte de la voie à suivre portée par l'expéditeur sur les envois qui leur sont transmis à découvert.

3. — Les Administrations qui usent de la faculté de percevoir des taxes supplémentaires, en représentation des frais extraordinaires afférents à certaines voies, sont libres de ne pas diriger par ces voies les correspondances non ou insuffisamment affranchies.

Article 104.

Pays éloignés.

1. — Sont considérés comme pays éloignés les pays entre lesquels la durée des transports par la voie de terre ou de mer la plus rapide est de plus de dix jours, ainsi que ceux entre lesquels la fréquence moyenne des courriers est inférieure à deux voyages par mois.

2. — Sont assimilés aux pays éloignés, en ce qui concerne les délais prévus par la Convention et les Arrangements, les pays de très grande étendue ou dont les voies de communication intérieures sont peu développées, pour les questions où ces facteurs jouent un rôle prépondérant.

3. — Le Bureau international dresse la liste des pays visés aux §§ 1 et 2.

Article 105.

Fixation des équivalents.

1. — Les Administrations fixent les équivalents des taxes et droits prévus par la Convention et les Arrangements après entente avec l'Administration des postes suisses, à laquelle il appartient de les faire notifier par l'intermédiaire du Bureau international. La même procédure est suivie en cas de changement d'équivalents.

Les équivalents ou les changements d'équivalents ne peuvent entrer en vigueur que le premier d'un mois et, au plus tôt, quinze jours après leur notification par le Bureau international.

Ce Bureau dresse un tableau indiquant, pour chaque pays, les équivalents des taxes et droits mentionnés au 1er alinéa, et renseignant, le cas échéant, sur le pourcentage de la majoration ou de la réduction de taxe appliquée en vertu de l'article II du Protocole final de la Convention.

2. — Les fractions monétaires résultant du complément de taxe applicable aux correspondances insuffisamment affranchies peuvent être arrondies par les Administrations qui en effectuent la perception. La somme à ajouter de ce chef ne peut excéder la valeur de 5 centimes.

3. — Chaque Administration notifie directement au Bureau international l'équivalent fixé par elle pour l'indemnité prévue à l'article 56 de la Convention.

Article 106.

Timbres-poste et empreintes d'affranchissement.

1. — Les timbres-poste représentant les taxes-types de l'Union ou leurs équivalents dans la monnaie de chaque pays sont confectionnés dans les couleurs suivantes:

en bleu, le timbre représentant la taxe d'une lettre de port simple;

en rouge, le timbre représentant la taxe d'une carte postale;

en vert, le timbre représentant la taxe d'un imprimé de port simple.

Les empreintes produites par les machines à affranchir doivent être de couleur rouge vif, quelle que soit la valeur qu'elles représentent.

2. — Les timbres-poste et les empreintes d'affranchissement doivent porter, autant que possible en caractères latins, l'indication du pays d'origine et mentionner leur valeur d'affranchissement d'après le tableau des équivalents adoptés. L'indication du nombre d'unités ou de fractions de l'unité monétaire, servant à exprimer cette valeur, est faite en chiffres arabes.

En ce qui concerne les imprimés affranchis au moyen d'empreintes obtenues à la presse d'imprimerie ou par une autre procédé d'impression (article 47 de la Convention), les indications du pays d'origine et de la valeur d'affranchissement peuvent être remplacées par le nom du bureau d'origine et la mention «Taxe perçue», «Port payé» ou une expression analogue. Cette mention peut être libellée en français ou dans la langue du pays d'origine; elle peut aussi revêtir une forme abrégée, par exemple «T. P.» ou «P. P.». Dans tous les cas, l'indication adoptée doit être encadrée ou soulignée d'un fort trait.

3. — Les timbres-poste commémoratifs ou de charité, pour lesquels un supplément de taxe est à payer indépendamment de la valeur d'affranchissement, doivent être confectionnés de façon à éviter tout doute au sujet de cette valeur.

4. — Les timbres-poste peuvent être marqués à l'emporte-pièce de perforations distinctives selon les conditions, fixées l'Administration qui les a émis.

TITRE II.

CONDITIONS D'ACCEPTATION DES OBJETS DE CORRESPONDANCE.

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS APPLICABLES A TOUTES LES CATEGORIES D'ENVOIS.

Article 107.

Conditionnement et adresse.

1. — Les Administrations doivent recommander au public:

- a) de libeller l'adresse en caractères latins et de la mettre dans le sens de la longueur de façon à ménager la place nécessaire pour les mentions ou étiquettes de service;
- b) d'indiquer l'adresse d'une manière précise et complète, afin que l'acheminement de l'envoi et sa remise au destinataire puissent avoir lieu sans recherches;
- c) d'appliquer les timbres-poste ou les empreintes d'affranchissement à l'angle droit supérieur du côté de la suscription;
- d) d'indiquer le nom et le domicile de l'expéditeur, soit au recto et de préférence du côté gauche de façon à ne nuire ni à la clarté de l'adresse, ni à l'application des mentions ou étiquettes de service, soit au verso;
- e) d'utiliser pour les envois de toute nature des enveloppes dont les dimensions ne soient pas inférieures à 10 cm. en longueur et 7 cm. en largeur;
- f) de conditionner solidement leurs envois particulièrement s'ils sont destinés à des pays éloignés;
- g) d'ajouter le mot «Lettre» du côté de l'adresse des lettres qui, en raison de leur volume ou de leur conditionnement, pourraient être prises pour d'autres envois;
- h) en ce qui concerne les envois expédiés à la taxe réduite, d'indiquer, par des annotations telles que «Papiers d'affaires», «Imprimés», «Echantillon», «Petit paquet», etc., la catégorie à laquelle ils appartiennent.

2. — Les envois de toute nature, dont le côté réservé à l'adresse a été divisé, en tout ou en partie, en plusieurs cases destinées à recevoir des adresses successives, ne sont pas admis.

3. — Les timbres non postaux et les vignettes de bienfaisance ou autres susceptibles d'être confondus avec les timbres-poste, ne peuvent être appliqués du côté de la suscription. Il en est de même des empreintes de timbres qui pourraient être confondues avec les empreintes d'affranchissement.

4. — Les correspondances du service postal expédiées en franchise de port doivent porter au recto l'annotation «Service des postes» ou une mention analogue.

Article 108.

Envois poste restante.

L'adresse des envois expédiés poste restante doit indiquer le nom du destinataire. L'emploi d'initiales, de chiffres, de simples prénoms, de noms supposés ou de marques conventionnelles quelconques n'est pas admis pour ces envois.

Article 109.

Envois sous enveloppe à panneau.

1. — Les envois sous enveloppe à panneau transparent sont admis aux conditions suivantes:

- a) le panneau doit être disposé parallèlement à la plus grande dimension, de façon que l'adresse du destinataire apparaisse dans le même sens et que l'application du timbre à date ne soit pas entravée;
- b) la transparence du panneau doit assurer une parfaite lisibilité de l'adresse, même à la lumière artificielle, et ne pas empêcher l'application d'une écriture; les enveloppes à panneau dont la partie vitrifiée provoque des reflets à la lumière artificielle sont exclues;
- c) seuls les nom et adresse du destinataire doivent apparaître à travers le panneau; le contenu de l'enveloppe doit être plié de façon que l'adresse ne puisse se trouver masquée, en tout ou en partie, par suite de glissement;
- d) l'adresse doit être indiquée, d'une façon bien lisible, à l'encre ou à la machine à écrire; les envois dont l'adresse est écrite au crayon ou au crayon-encre ne sont pas admis.

2. — Les envois sous enveloppe entièrement transparente ou à panneau ouvert ne sont pas admis.

Article 110.

Envois soumis au contrôle douanier.

1. — Les envois à soumettre au contrôle douanier doivent être revêtus, au recto, d'une étiquette verte, conforme au modèle C 1 ci-annexé. En ce qui concerne les petits paquets, l'apposition de cette étiquette est obligatoire dans tous les cas.

Si le pays de destination l'exige ou si l'expéditeur le préfère, les envois visés à l'alinéa précédent sont, en outre, accompagnés de déclarations en douane séparées, conformes au modèle C 2 ci-annexé et au nombre prescrit; ces déclarations sont reliées à l'envoi extérieurement et d'une manière solide par un croisé de ficelle ou insérées dans l'envoi même. Dans ce cas, la partie supérieure de l'étiquette C 1 est seule apposée sur l'envoi.

En ce qui concerne les imprimés et les envois de sérums et de vaccins, l'absence de l'étiquette C 1 ne peut entraîner le renvoi de ces objets au bureau d'origine.

2. — Les Administrations n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane, sous quelque forme qu'elles soient faites.

Article 111.

Envois francs de droits.

1. — Les envois à remettre aux destinataires francs de tous droits doivent porter sur le recto l'en-tête très apparent «Franc de droits» ou une mention analogue dans la langue du pays d'origine. Ces envois sont pourvus, du côté de la suscription, d'une étiquette de couleur jaune portant également, en gros caractères, l'indication «Franc de droits».

2. — Tout envoi expédié franc de droits est accompagné d'un bulletin d'affranchissement conforme au modèle C 3 ci-annexé confectionné en carton de couleur jaune et dont le recto est rempli par le bureau expéditeur. Le bulletin d'affranchissement est solidement attaché à l'envoi.

CHAPITRE II.

DISPOSITIONS SPÉCIALES APPLICABLES A CHAQUE CATÉGORIE D'ENVOIS.

Article 112.

Lettres.

Aucune condition de forme ou de fermeture n'est exigée pour les lettres, sous réserve de l'observation des prescriptions de l'article 109. La place nécessaire au recto pour l'affranchissement, l'adresse et les mentions ou étiquettes de service doit être laissée entièrement libre.

Article 113.

Cartes postales simples.

1. — Les cartes postales doivent être confectionnées en carton ou en papier assez consistant pour ne pas entraver la manipulation.

Sont assimilées aux cartes postales les feuilles de papier repliées dont les deux faces internes ont été collées complètement l'une sur l'autre, de sorte que d'autres objets ne risquent pas de s'y fourvoyer.

Les cartes postales doivent porter, en tête du recto, le titre «Carte postale» en français ou l'équivalent de ce titre dans une autre langue. Ce titre n'est pas obligatoire pour les cartes émanant de l'industrie privée.

2. — Les cartes postales doivent être expédiées à découvert, c'est-à-dire sans bande ni enveloppe.

3. — La moitié droite au moins du recto est réservée à l'adresse du destinataire et aux mentions ou étiquettes de service; les timbres-poste ou empreintes d'affranchissement doivent être appliqués au recto et, autant que possible, sur la partie droite de la carte. L'expéditeur dispose du verso et de la partie gauche du recto, sous réserve des dispositions du § 4 ci-après.

4. — Il est interdit de joindre ou d'attacher aux cartes postales des échantillons de marchandises ou des objets analogues. Toutefois, des vignettes, des photographies, des timbres de toute espèce, des étiquettes et des coupures de toute sorte, en papier ou autre matière très mince, de même que des bandes d'adresse ou des feuilles à replier, peuvent y être collés, à condition que ces objets ne soient pas de nature à altérer le caractère des cartes postales et qu'ils soient complètement adhérents à la carte. Ces objets ne peuvent être collés que sur le verso ou sur la partie gauche du recto des cartes postales, sauf les bandes ou étiquettes d'adresse qui peuvent occuper tout le recto. Quant aux timbres de toute espèce, susceptibles d'être confondus avec les timbres d'affranchissement, ils ne sont admis qu'au verso.

5. — Les cartes postales ne remplissant pas les conditions prescrites pour cette catégorie d'envois sont traitées comme lettres, à l'exception, toutefois, de celles dont l'irrégularité résulte seulement de l'application de l'affranchissement au verso. Ces dernières sont considérées comme non affranchies et traitées en conséquence, selon la catégorie à laquelle elles appartiennent d'après leur texte ou leurs dimensions.

Article 114.

Cartes postales avec réponse payée.

1. — Les cartes postales avec réponse payée doivent présenter au recto, en langue française, comme titre sur la première partie: «Carte postale avec réponse payée»; sur la seconde partie: «Carte postale-réponse». Les deux parties doivent d'ailleurs remplir, chacune, les autres conditions imposées à la carte postale simple; elles sont repliées l'une sur l'autre de façon que le pli forme le bord supérieur et ne peuvent être fermées d'une manière quelconque.

2. — L'adresse de la carte-réponse doit se trouver à l'intérieur de l'envoi.

Il est loisible à l'expéditeur d'indiquer son nom et son adresse au recto de la partie «Réponse».

L'expéditeur est également autorisé à faire imprimer au verso de la carte-réponse un questionnaire destiné à être rempli par le destinataire.

3. — L'affranchissement de la partie «Réponse» au moyen de timbres-poste du pays qui a émis la carte n'est valable que si les deux parties de la carte postale avec réponse payée sont parvenues adhérentes du pays d'origine et si la partie «Réponse» est expédiée du pays où elle est parvenue par la poste à destination dudit pays d'origine.

Si ces conditions ne sont pas remplies, elle est traitée comme carte postale non affranchie.

Article 115.

Papiers d'affaires.

1. — Sont considérés comme papiers d'affaires, à condition qu'ils n'aient pas le caractère d'une correspondance actuelle et personnelle, toutes les pièces et tous les documents écrits ou dessinés en tout ou partie, tels que les correspondances — lettres ouvertes et cartes postales — de date ancienne qui ont déjà atteint leur but primitif, et leurs copies, les pièces de procédure, les actes de tout genre dressés par les officiers ministériels, les lettres de voiture ou connaissements, les factures, certains documents des compagnies d'assurance, les copies ou extraits d'actes sous seing privé écrits sur papier timbré ou non timbré, les partitions ou feuilles de musique manuscrites, les manuscrits d'ouvrages ou de journaux expédiés isolément, les devoirs originaux et corrigés d'élèves, à l'exclusion de toute indication ne se rapportant pas directement à l'exécution du travail.

Ces documents peuvent être accompagnés de fiches de rappel ou bordereaux d'envoi portant les mentions suivantes ou des indications analogues: énumération des pièces composant l'envoi, références à une correspondance échangée entre l'expéditeur et le destinataire, telles que:

«Annexe à notre lettre du à M
Notre référence.....Références du client.....».

Les correspondances de date ancienne peuvent être munies des timbres-poste oblitérés ou des empreintes qui ont servi à leur affranchissement primitif.

2. — Sont également considérés comme papiers d'affaires, même quand ils revêtent le caractère d'une correspondance actuelle et personnelle, tous les envois contenant des objets de correspondance échangés entre élèves d'écoles, à

condition que ces envois empruntent l'intermédiaire des directeurs des écoles intéressées.

3. — Les papiers d'affaires sont soumis, en ce qui concerne la forme et le conditionnement, aux dispositions prescrites à l'article 119 ci-après pour les imprimés.

Article 116.

Imprimés.

1. — Sont considérés comme imprimés, les journaux et ouvrages périodiques, les livres, les brochures, les papiers de musique, les cartes de visite, les cartes-adresse, les épreuves d'imprimerie, les gravures, les photographies et les albums contenant des photographies, les images, les dessins, plans, cartes géographiques, patrons à découper, catalogues, prospectus, annonces et avis divers, imprimés, gravés, lithographiés ou autographiés, et, en général, toutes les impressions ou reproductions obtenues sur papier ou autre matière assimilable au papier, sur parchemin ou sur carton, au moyen de la typographie, de la gravure, de la lithographie et de l'autographie, ou de tout autre procédé mécanique facile à reconnaître, hormis le décalque, les timbres à caractères mobiles ou non et la machine à écrire.

2. — La taxe des imprimés n'est pas applicable aux imprimés qui portent des signes quelconques susceptibles de constituer un langage conventionnel, ni, sauf les exceptions explicitement autorisées par les articles 117 et 118 ci-après, à ceux dont le texte a été modifié après tirage.

3. — Les films cinématographiques, les disques pour gramophones ainsi que les papiers perforés destinés à être adaptés à des instruments de musique automatiques ne sont pas admis au tarif des imprimés.

Il en est de même des articles de papeterie proprement dits, dès l'instant où il apparaît clairement que la partie imprimée n'est pas l'essentiel de l'objet.

4. — Les cartes portant le titre «Carte postale» ou l'équivalent de ce titre dans une langue quelconque sont admises au tarif des imprimés, pourvu qu'elles répondent aux conditions générales applicables aux imprimés. Celles qui ne remplissent pas ces conditions sont traitées comme cartes postales ou éventuellement comme lettres, par application des dispositions de l'article 113, § 5.

Article 117.

Objets assimilés aux imprimés.

Sont assimilées aux imprimés, en tant qu'elles sont déposées dans les conditions prescrites

par les règlements intérieurs de l'Administration d'origine, les reproductions, par un procédé mécanique de polygraphie, chromographie, etc., d'une copie-type faite à la plume ou à la machine à écrire. Chacune de ces reproductions peut recevoir les annotations, autorisées pour les imprimés.

Article 118.

Imprimés, Annotations et annexes autorisées.

1. — Il est permis, à l'extérieur et à l'intérieur de tous les envois d'imprimés:

- a) d'indiquer les nom, qualité, profession, raison sociale et adresse de l'expéditeur et du destinataire, la date d'expédition, la signature, le numéro d'appel au téléphone, l'adresse et le code télégraphiques, le compte courant postal ou bancaire de l'expéditeur ainsi qu'un numéro d'ordre ou d'immatriculation se rapportant exclusivement à l'envoi;
- b) de corriger les fautes d'impression;
- c) de biffer, de souligner ou d'encadrer, au moyen de traits, certains mots ou certaines parties du texte imprimé, à moins que ces opérations ne soient faites dans le dessein de constituer une correspondance.

2. — Il est, en outre, permis d'indiquer ou d'ajouter:

- a) sur les avis concernant les départs et les arrivées des navires:
les dates et heures des départs et arrivées ainsi que les noms des navires et des ports de départ, d'escale et d'arrivée;
- b) sur les avis de passage:
le nom du voyageur, la date, l'heure et le nom de la localité par laquelle il compte passer ainsi que l'endroit où il descend;
- c) sur les bulletins de commande, de souscription ou d'offre, relatifs à des ouvrages de librairie, livres, journaux, gravures, morceaux de musique:
les ouvrages et le nombre des exemplaires demandés ou offerts, le prix de ces ouvrages ainsi que des annotations représentant des éléments constitutifs du prix, le mode de paiement, l'édition, les noms des auteurs et des éditeurs, le numéro du catalogue et les mots «broché», «cartonné» ou «relié»;
- d) sur les formules utilisées par les services de prêts des bibliothèques:
les titres des ouvrages, le nombre des exemplaires demandés ou envoyés les noms des auteurs et des éditeurs, les nu-

méros du catalogue, le nombre de jours accordés pour la lecture, le nom de la personne désirant consulter l'ouvrage ainsi que d'autres indications sommaires se référant aux ouvrages en question;

e) sur les cartes illustrées, les cartes de visite imprimées ainsi que sur les cartes de Noël et de nouvel an:
des souhaits, félicitations, remerciements, compliments de condoléance ou autres formules de politesse exprimés en cinq mots ou au moyen de cinq initiales conventionnelles, au maximum;

f) sur les épreuves d'imprimerie:
les changements et additions qui se rapportent à la correction, à la forme et à l'impression ainsi que des mentions telles que «Bon à tirer», «Vu-Bon à tirer» ou toutes autres analogues se rapportant à la confection de l'ouvrage. En cas de manque de place, les additions peuvent être faites sur des feuilles spéciales;

g) sur les images de mode, les cartes géographiques, etc.:
les couleurs;

h) sur les listes de prix courants, les offres d'annonces, les cotes de bourse et de marché, les circulaires de commerce et les prospectus:
des chiffres;
toutes autres annotations représentant des éléments constitutifs des prix;

i) sur les livres, brochures, journaux, photographies, gravures, papiers de musique et, en général, sur toutes les productions littéraires ou artistiques imprimées, gravées, lithographiées ou autographiées:
une dédicace consistant en un simple hommage et, sur les photographies ou une légende explicative très succincte ainsi que d'autres indications sommaires se référant à la photographie ou à la gravure elle-même;

j) sur les passages découpés de journaux et publications périodiques:
le titre, la date, le numéro et l'adresse de la publication dont l'article est extrait;

k) sur les avis de changement d'adresse:
la nouvelle adresse de l'expéditeur et la date à laquelle le changement prend cours, ou encore l'ancienne adresse et la date à laquelle le changement a été réalisé.

3. — Les additions et les corrections prévues aux §§ 1 et 2 peuvent être faites à la main ou par un procédé mécanique quelconque.

4. — Il est, enfin, permis de joindre:

a) aux épreuves d'imprimerie corrigées ou non:
le manuscrit s'y rapportant;

b) aux envois des catégories mentionnées sous § 2, lettre i):

la facture ouverte se rapportant à l'objet envoyé, réduite à ses énonciations constitutives;

c) à tous les imprimés:

une carte, une enveloppe ou une bande, munie de l'adresse de l'expéditeur de l'envoi et affranchie pour le retour au moyen de timbres-poste du pays de destination de l'envoi.

Article 119.

Imprimés. Conditionnement des envois.

1. — Les imprimés doivent être, soit placés sous bande, sur rouleau, entre des cartons, dans un étui ouvert ou dans une enveloppe non fermée munie, s'il y a lieu, de fermetures faciles à enlever et à replacer et n'offrant aucun danger, soit entourés d'une ficelle facile à dénouer.

2. — Les imprimés présentant la forme et la consistance d'une carte peuvent être expédiés à découvert sans bande, enveloppe ou lien. Le même mode d'expédition est admis pour les imprimés pliés de façon qu'ils ne puissent se déplier pendant le transport.

3. — La moitié droite au moins du recto des imprimés expédiés sous forme de cartes, y compris les cartes illustrées bénéficiant de la taxe réduite, est réservée à l'adresse du destinataire et aux mentions ou étiquettes de service. Les timbres-poste ou empreintes d'affranchissement doivent être appliqués au recto et, autant que possible, sur la partie droite de la carte.

4. — Dans tous les cas, les envois doivent être conditionnés de façon que d'autres objets ne risquent pas de s'y fourvoyer.

Article 120.

Objets assimilés aux impressions en relief à l'usage des aveugles.

Les clichés portant des signes de la cécographie sont assimilés aux impressions en relief à l'usage des aveugles.

Il en est de même des enregistrements sonores destinés uniquement à l'usage des aveugles, à condition qu'ils soient expédiés par un institut pour aveugles officiellement reconnu ou adressés à un tel institut.

Article 121.

Echantillons. Annotations autorisées.

Il est permis d'indiquer à la main ou par un procédé mécanique, à l'extérieur ou à l'intérieur des envois d'échantillons et, dans ce dernier cas,

sur l'échantillon même ou sur une feuille spéciale y relative, les nom, qualité, profession, raison sociale et adresse de l'expéditeur et du destinataire ainsi que la date d'expédition, la signature, le numéro d'appel au téléphone, l'adresse et le code télégraphiques, le compte courant postal ou bancaire de l'expéditeur, une marque de la fabrique ou de marchand, une indication sommaire relative au fabricant et au fournisseur de la marchandise ou concernant la personne à laquelle l'échantillon est destiné, ainsi que des numéros d'ordre ou d'immatriculation, des prix et toutes autres annotations représentant des éléments constitutifs des prix, des indications relatives au poids, au métrage et à la dimension ainsi qu'à la quantité disponible et celles qui sont nécessaires pour préciser la provenance et la nature de la marchandise.

Article 122.

Echantillons. Conditionnement des envois.

1. — Les échantillons de marchandises doivent être placés dans des sacs, des boîtes ou des enveloppes mobiles.

2. — Les objets en verre ou autres matières fragiles, les envois de liquides, huiles, corps gras, poudres sèches, colorantes ou non, ainsi que les envois qui contiennent des abeilles vivantes, des sangsues, des graines de vers à soie ou des parasites visés à l'article 46, § 1, de la Convention sont admis au transport comme échantillons de marchandises, pourvu qu'ils soient conditionnés de la manière suivante:

- a) les objets en verre ou autres matières fragiles doivent être emballés solidement (boîtes en métal, en bois ou en carton ondulé de qualité solide), de manière à prévenir tout danger pour les agents et les correspondances;
- b) les liquides, huiles et corps facilement liquéfiables doivent être insérés dans des récipients hermétiquement fermés. Chaque récipient doit être placé dans une boîte spéciale en métal, en bois résistant ou en carton ondulé de qualité solide garnie de sciure de bois, de coton ou de matière spongieuse en quantité suffisante pour absorber le liquide en cas de bris du récipient. Le couvercle de la boîte doit être fixé de manière qu'il ne puisse se détacher facilement;
- c) les corps gras difficilement liquéfiables, tels que les onguents, le savon mou, les résines, etc., ainsi que les graines de vers à soie, dont le transport offre moins d'inconvénients, doivent être enfermés sous une première enveloppe (boîte, sac en toile, parchemin, etc.), placée elle-même dans une seconde boîte en bois, en métal ou en cuir fort et épais;

d) les poudres sèches colorantes, telles que le bleu d'aniline, etc., ne sont admises que dans des boîtes en fer-blanc résistant, placées à leur tour dans des boîtes en bois avec de la sciure entre les deux emballages. Les poudres sèches non colorantes doivent être placées dans des boîtes en métal, en bois ou en carton; ces boîtes doivent être elles-mêmes enfermées dans un sac en toile ou en parchemin;

e) les abeilles vivantes, les sangsues et les parasites doivent être enfermés dans des boîtes disposées de façon à éviter tout danger.

3. — Les objets qui se gâteraient s'ils étaient emballés d'après les règles générales peuvent, exceptionnellement, être admis sous un emballage hermétiquement fermé. Il en est de même pour les échantillons de produits industriels et végétaux mis à la poste sous un emballage fermé par la fabrique ou scellés par une autorité de vérification du pays d'origine. Dans ces cas, les Administrations intéressées peuvent exiger que l'expéditeur ou le destinataire facilite la vérification du contenu, soit en ouvrant quelques-uns des envois désignés par elles, soit d'une autre manière satisfaisante.

4. — Il n'est pas exigé d'emballage pour les objets d'une seule pièce, tels que pièces de bois, pièces métalliques, etc., qu'il n'est pas dans les usages du commerce d'emballer.

5. — L'adresse du destinataire doit être indiquée, autant que possible, sur l'emballage ou sur l'objet lui-même. Si l'emballage ou l'objet ne se prête pas à l'inscription de l'adresse et des indications de service ou à l'application des timbres-poste, il doit être fait usage d'une étiquette volante, de préférence en parchemin, attachée solidement. Il en est de même lorsque le timbrage est susceptible de provoquer la détérioration de l'envoi.

Article 123.

Objets assimilés aux échantillons.

Sont admis au tarif des échantillons: les clichés d'imprimerie, les patrons découpés isolés, les clefs isolées, les fleurs fraîches coupées, les objets d'histoire naturelle (animaux et plantes séchés ou conservés, spécimens géologiques, etc.), tubes de sérum ou de vaccin et objets pathologiques rendus inoffensifs par leur mode de préparation et d'emballage. Ces objets, à l'exception des tubes de sérum et de vaccin expédiés dans un intérêt général par les laboratoires ou institutions officiellement reconnus, ne peuvent être envoyés dans un but commercial. Leur emballage doit être conforme aux prescriptions générales concernant les échantillons de marchandises.

Article 124.

Objets groupés.

1. — La réunion dans un seul envoi d'objets de correspondance de catégories différentes est limitée aux papiers d'affaires, aux imprimés, à l'exception des impressions en relief à l'usage des aveugles, et aux échantillons de marchandises sous réserve:

- a) que chaque objet pris isolément ne dépasse pas les limites qui lui sont applicables quant au poids et aux dimensions;
- b) que le poids total ne dépasse pas 2 kilogrammes par envoi;
- c) que la taxe payée soit au moins la taxe minimum des papiers d'affaires si l'envoi contient des papiers d'affaires, et la taxe minimum des échantillons s'il se compose d'imprimés et d'échantillons.

2. — Ces dispositions ne sont applicables qu'aux objets soumis à la même taxe unitaire. Lorsqu'une Administration constate la réunion dans un même envoi d'objets passibles de taxes différentes, cet envoi est frappé pour son poids total de la taxe afférente à la catégorie dont le tarif est le plus élevé.

Article 125.

Petits paquets.

1. — Les petits paquets sont soumis aux dispositions prescrites pour les échantillons de marchandises en ce qui concerne le conditionnement et l'emballage.

2. — Il est permis d'y insérer une facture ouverte, réduite à ses énonciations constitutives, ainsi qu'une simple copie de la suscription de l'objet avec mention de l'adresse de l'expéditeur.

3. — Les nom et adresse des expéditeurs doivent figurer à l'extérieur des envois.

Article 126.

Envois «Phonopost»

1. — Les envois «Phonopost» contenant des disques phonographiques doivent être protégés par une enveloppe solide non fermée.

2. — L'expéditeur doit mentionner en caractères très apparents, sur le recto de l'enveloppe, outre les indications ordinaires, le mot «Phonopost». Il est loisible d'imprimer au recto, en une ou plusieurs langues, une notice relative à la manière de reproduction sonore de l'enregistrement du disque.

3. — Il est permis d'insérer dans l'envoi, convenablement protégées, des aiguilles devant servir à obtenir la reproduction de l'enregistrement.

TITRE III.

ENVOIS RECOMMANDÉS.

AVIS DE RÉCEPTION.

CHAPITRE UNIQUE.

Article 127.

Envois recommandés.

1. — Les envois recommandés doivent porter au recto l'en-tête très apparent «Recommandé» ou une mention analogue dans la langue du pays d'origine.

Sauf l'exception ci-après, aucune condition spéciale de forme, de fermeture ou de libellé de l'adresse n'est exigée pour ces envois.

2. — Les objets de correspondance qui portent une adresse écrite au crayon ou constituée par des initiales ne sont pas admis à la recommandation.

Toutefois, l'adresse des envois autres que ceux qui sont expédiés sous enveloppe à panneau transparent peut être écrite au crayon-encre.

3. — Les envois recommandés doivent être revêtus, à l'angle gauche de la suscription, d'une étiquette conforme au modèle C 4 ci-annexé, avec l'indication en caractères latins de la lettre «R», du nom du bureau d'origine et du numéro d'ordre de l'envoi.

Toutefois, il est permis aux Administrations dont le régime intérieur s'oppose actuellement à l'emploi des étiquettes d'ajourner la mise à exécution de cette mesure et d'employer pour la désignation des envois recommandés des timbres «Recommandé» ou «R», à côté desquels doivent figurer l'indication du bureau d'origine et celle du numéro d'ordre. Ces timbres doivent être apposés également à l'angle gauche de la suscription.

4. — Aucun numéro d'ordre ne doit être porté au recto des objets recommandés par les Administrations intermédiaires.

Article 128.

Avis de réception.

1. — Les envois dont l'expéditeur demande un avis de réception doivent porter, au recto, l'annotation très apparente «Avis de réception» ou l'empreinte d'un timbre «A. R.». L'expéditeur doit indiquer à l'extérieur de l'envoi son nom et son adresse en caractères latins.

2. — Ils sont accompagnés d'une formule de la consistance d'une carte postale, de couleur rouge clair, conforme au modèle C 5 ci-annexé; cette formule est établie par le bureau d'origine ou par tout autre bureau à désigner par l'Administration expéditrice et réunie à l'objet extérieurement et

d'une manière solide. Si elle ne parvient pas au bureau de destination, celui-ci dresse d'office un nouvel avis de réception.

Il n'est pas tenu compte du poids de la formule de l'avis de réception pour le calcul de la taxe d'affranchissement.

3. — Le bureau de destination renvoie la formule C 5, dûment remplie, dans le courrier ordinaire, à découvert et en franchise de port, à l'adresse de l'expéditeur de l'objet.

4. — Lorsque l'expéditeur réclame un avis de réception qui ne lui est pas parvenu dans les délais voulus, il est procédé conformément aux règles tracées à l'article 129 ci-après. Dans ce cas, il n'est pas perçu une deuxième taxe et le bureau d'origine inscrit en tête de la formule C 5 la mention «Duplicata de l'avis de réception, etc.».

Article 129.

Avis de réception demandé postérieurement au dépôt.

1. — Lorsque l'expéditeur demande un avis de réception postérieurement au dépôt de l'envoi, le bureau d'origine remplit une formule C 5.

La formule C 5 est attachée à une réclamation C 13 mentionnée à l'article 153 ci-après; cette réclamation, après avoir été revêtue d'un timbre-poste représentant la taxe due, est traitée selon les prescriptions dudit article 153, sauf que, en cas de distribution régulière de l'envoi, le bureau de destination retire la formule C 13 et renvoie la formule C 5 à l'origine de la manière prescrite à l'article 128, § 3.

2. — Les dispositions particulières adoptées par les Administrations en vertu de l'article 153 ci-après, pour la transmission des réclamations d'envois recommandés, sont applicables aux demandes d'avis de réception formulées postérieurement au dépôt.

TITRE IV.

ENVOIS CONTRE REMBOURSEMENT.

CHAPITRE UNIQUE.

Article 130.

Indications à porter sur l'envoi.

1. — Les envois recommandés grevés de remboursement doivent porter au recto, d'une manière très apparente, en tête «Remboursement», suivi de l'indication du montant du remboursement en caractères latins, en toutes lettres et en chiffres arabes sans ratures ni surcharges, même approuvées.

2. — L'expéditeur doit indiquer au recto de l'envoi son nom et son adresse en caractères

latins. Lorsque le montant encaissé est à verser en compte courant postal dans le pays de destination ou d'origine, l'envoi doit porter, en outre, du côté de la suscription, l'annotation suivante libellée en français ou dans une autre langue connue dans le pays de destination:

«A porter au crédit du compte courant postal No..... de M..... à tenu par le bureau de chèques d.....».

Article 131.

Etiquette.

Les envois contre remboursement doivent être revêtus, au recto, d'une étiquette de couleur orange conforme au modèle C 6 ci-annexé. L'étiquette modèle C 4 prévue par l'article 127, § 3, ou l'empreinte du timbre spécial en tenant lieu doit être appliquée autant que possible à l'angie supérieur de l'étiquette modèle C 6.

Toutefois, il est loisible aux Administrations de faire usage, au lieu des deux étiquettes prévues à l'alinéa précédent, d'une seule étiquette conforme au modèle C 7 ci-annexé, portant en caractères latins le nom du bureau d'origine, la lettre R, le numéro d'ordre de l'envoi et un triangle de couleur orange où figure le mot «Remboursement».

Article 132.

Mandat de remboursement.

Sauf le cas prévu à l'article 133 ci-après, tout envoi contre remboursement est accompagné d'une formule de mandat de remboursement en carton résistant, de couleur vert clair, conforme au modèle C 8 ci-annexé. Cette formule doit porter l'indication du montant du remboursement dans la monnaie du pays d'origine et, en règle générale, indiquer l'expéditeur de l'envoi comme bénéficiaire du mandat. Lorsque le règlement de l'Administration d'origine le permet, l'expéditeur a la faculté de mentionner sur ce titre, au lieu et place de son adresse, le titulaire et le numéro d'un compte courant postal tenu dans le pays d'origine ainsi que le bureau qui tient ce compte. Chaque Administration est libre de faire adresser aux bureaux d'origine des envois ou à d'autres de ses bureaux les mandats afférents aux envois originaires de son service.

Le mandat est réuni d'une manière solide à l'objets auquel il se rapporte.

Article 133.

Versement en compte courant postal dans le pays de destination de l'envoi.

Tout envoi dont le montant encaissé doit être versé en compte courant postal dans le pays de destination est accompagné, sauf arrangement

contraire, d'un bulletin de versement conforme à la formule prescrite dans le service intérieur de ce pays. Le bulletin doit désigner le titulaire du compte à créditer et contenir toutes les autres indications que comporte le texte de la formule, à l'exception du montant à créditer qui sera inscrit par l'Administration de destination après encaissement du montant du remboursement. Si le bulletin de versement est pourvu d'un coupon, l'expéditeur y mentionne son nom et son adresse ainsi que les autres indications qu'il juge nécessaires.

Le bulletin de versement est réuni solidement à l'objet.

Article 134.

Conversion du montant du remboursement.

Sauf entente contraire, le montant du remboursement exprimé dans la monnaie du pays d'origine de l'envoi est converti en monnaie du pays destinataire par les soins de l'Administration de ce pays, qui se sert du taux de conversion dont elle fait usage pour les mandats de poste à destination du pays d'origine des envois.

Article 135.

Divergence entre les indications du montant du remboursement.

En cas de divergence entre les indications du montant du remboursement figurant sur l'envoi et sur le mandat, la somme la plus élevée doit être encaissée sur le destinataire.

Si celui-ci refuse de verser cette somme, l'envoi peut être livré sauf l'exception prévue ci-après, contre paiement de la somme inférieure, mais sous réserve qu'un paiement complémentaire sera effectué, s'il y a lieu, dès réception des renseignements qui seront fournis par l'Administration expéditrice. Si le destinataire n'accepte pas cette condition, il est sursis à la livraison de l'envoi.

Dans tous les cas, une demande de renseignements est transmise immédiatement à l'Administration expéditrice qui doit y répondre, dans le plus court délai possible, en précisant le montant exact du remboursement et en appliquant, le cas échéant, les prescriptions de l'article 137, § 2, ci-après.

Lorsque le destinataire est de passage ou doit s'absenter, le paiement de la somme la plus élevée est toujours exigé. En cas de refus, l'envoi n'est livré qu'à la réception de la réponse à la demande de renseignements.

Article 136.

Délai de paiement.

Le montant du remboursement doit être payé dans un délai de sept jours à compter du lendemain de l'arrivée de l'envoi au bureau destinataire.

Ce délai peut être porté à un mois au maximum lorsque la législation interne du pays de destination l'exige. A l'expiration du délai de garde, l'objet est renvoyé au bureau d'origine. L'expéditeur peut toutefois demander, par une annotation, le retour immédiat de l'objet au cas où le destinataire ne payerait pas le montant du remboursement lors de la première présentation. Le renvoi immédiat a également lieu si le destinataire, lors de la présentation, a formellement refusé tout paiement.

Article 137.

Annulation ou modification du montant du remboursement.

1. — Les demandes d'annulation ou de modification du montant du remboursement sont soumises aux règles et formalités prescrites par l'article 150 ci-après.

S'il s'agit d'une demande télégraphique, celle-ci doit être confirmée, par le premier courrier, par une demande postale accompagnée du fac-similé dont il est question à l'article 150, § 1, ci-après, et portant en tête l'annotation soulignée au crayon de couleur «Confirmation de la demande télégraphique du.....».

Dans ce cas, le bureau destinataire se borne à retenir l'envoi, à la réception du télégramme, et attend la confirmation postale pour faire droit à la demande.

Toutefois, l'Administration destinataire peut, sous sa propre responsabilité, donner suite à une demande télégraphique sans attendre cette confirmation.

2. — Excepté le cas prévu à l'article 133, toute demande par voie postale de modification du montant du remboursement doit être accompagnée d'une nouvelle formule de mandat de remboursement indiquant le montant rectifié.

Lorsqu'il s'agit d'une demande par voie télégraphique, le mandat de remboursement doit être remplacé par le bureau destinataire dans les conditions déterminées par l'article 140 ci-après.

Article 138.

Réexpédition.

Les envois recommandés grevés de remboursement peuvent être réexpédiés si le pays de la nouvelle destination assure, avec celui d'origine, le service des envois de cette catégorie. Dans ce cas, les envois sont accompagnés des formules de mandats de remboursement établies par le service d'origine. L'Administration de la nouvelle destination procède à la liquidation des remboursements comme si les envois lui avaient été expédiés directement.

Les envois dont le montant encaissé doit être versé en compte courant postal dans le pays de destination primitif ne peuvent être réexpédiés.

Article 139

Emission du mandat de remboursement ou du bulletin de versement.

Immédiatement après avoir encaissé le montant du remboursement, le bureau de destination, ou tout autre bureau désigné par l'Administration destinataire, remplit la partie « Indications de service » du mandat de remboursement et, après avoir apposé son timbre à date, le renvoie sans taxe à l'adresse indiquée.

Lorsqu'une demande de renseignements sur le montant exact du remboursement a été adressée à l'Administration d'origine, il est sursis à l'envoi du mandat jusqu'à la réception de la réponse.

Les bulletins de versement des envois contre remboursement, dont le montant doit être porté à un compte courant postal dans le pays de destination, sont traités d'après le régime intérieur des chèques et virements postaux de ce pays.

Article 140.

Annulation ou remplacement des formules de mandats de remboursement ou de bulletins de versement.

1. — Les formules de mandats de remboursement qui deviennent inutilisables pour cause de divergence entre les indications du montant du remboursement ou par suite d'annulation ou de modification du montant, de même que les formules de bulletins de versement devenues inutilisables en cas d'annulation du montant du remboursement, sont détruites par les soins de l'Administration destinataire des envois.

2. — Les formules afférentes aux envois grevés de remboursement qui, pour un motif quelconque, sont renvoyés à l'origine doivent être annulés par les soins de l'Administration qui effectue le renvoi.

3. — Lorsque les formules afférentes aux envois grevés de remboursement sont égarées, perdues ou détruites avant l'encaissement du montant du remboursement, le bureau destinataire en établit des duplicata sur formule C 8 ou sur formule de bulletin de versement, selon le cas.

Article 141.

Mandats de remboursement non délivrés ou non encaissés.

Les mandats de remboursement qui n'ont pu être délivrés aux bénéficiaires sont, après avoir été éventuellement soumis à la formalité du visa pour date, quittancés par l'Administration d'origine des envois que ces titres concernent et portés en compte à l'Administration qui les a émis.

Il en est de même des mandats de remboursement qui ont été remis aux ayants droit, mais dont le montant n'a pas été encaissé. Toutefois, ces

titres doivent, au préalable, être remplacés par des autorisations de paiement dressées par l'Administration d'origine des mandats.

Article 142.

Décompte des mandats de remboursement.

1. — Sauf entente contraire, le décompte relatif aux mandats de remboursement payés est établi sur formule conforme au modèle C 9 ci-annexé et joint au compte mensuel des mandats de poste.

2. — Dans ce compte particulier, qui est accompagné des mandats de remboursement payés et quittancés, les mandats sont inscrits dans l'ordre alphabétique des bureaux d'émission et suivant l'ordre numérique de leur inscription aux registres de ces bureaux. L'Administration qui a établi le compte déduit de la somme totale de sa créance le montant des taxes et droits revenant à l'Administration correspondante, conformément à l'article 73 de la Convention.

3. — Le solde du compte C 9 est ajouté, autant que possible, à celui du compte mensuel des mandats de poste établi pour la même période. La vérification et la liquidation de ces comptes sont effectuées selon les règles fixées par l'Arrangement et le Règlement des mandats de poste.

TITRE V.

OPÉRATIONS AU DÉPART ET A L'ARRIVÉE.

CHAPITRE UNIQUE.

Article 143.

Application du timbre à date.

1. — Les correspondances sont frappées au recto par le bureau d'origine d'un timbre indiquant, autant que possible en caractères latins, le lieu d'origine et la date du dépôt à la poste.

Dans les localités pourvues de plusieurs bureaux de poste, le timbre doit indiquer quel est le bureau de dépôt.

L'application du timbre prévu aux alinéas précédents n'est pas obligatoire pour les correspondances affranchies au moyen d'empreintes de machines à affranchir si l'indication du lieu d'origine et de la date du dépôt à la poste figure dans ces empreintes. L'application du timbre dont il s'agit n'est pas non plus exigée pour les objets à tarif réduit non recommandés, à condition que le lieu d'origine soit indiqué sur ces envois.

2. — Tous les timbres-poste valables doivent être oblitérés.

Les timbres-poste non oblitérés par suite d'erreur ou d'omission dans le service d'origine doivent être biffés d'un fort trait ou annulés d'une autre manière par le bureau qui constate l'irrégularité, mais ils ne sont pas frappés du timbre à date.

3. — Les correspondances mal dirigées, sauf les objets à tarif réduit non recommandés, doivent être frappées de l'empreinte du timbre à date du bureau auquel elles sont parvenues par erreur. Cette obligation incombe non seulement aux bureaux sédentaires, mais aussi aux bureaux ambulants, dans la mesure du possible.

L'empreinte doit être apposée au verso des objets quand il s'agit de lettres et au recto lorsqu'il s'agit de cartes postales.

4. — Le timbrage des correspondances déposées sur les navires incombe à l'agent des postes ou à l'officier du bord chargé du service ou, à leur défaut, au bureau de poste de l'escale auquel ces correspondances sont livrées à découvert. Dans ce cas, le bureau les frappe de son timbre à date et y appose la mention «Navire», «Paquebot» ou toute autre analogue.

5. — Le bureau destinataire d'une carte postale avec réponse payée peut appliquer son timbre à date du côté gauche du recto de la partie «Réponse».

Article 144.

Envois exprès.

Les envois à remettre par exprès sont pourvus autant que possible à côté de l'indication du lieu de destination, d'une étiquette imprimée, de couleur rouge foncé, portant en gros caractères le mot «Exprès».

Article 145.

Envois non affranchis ou insuffisamment affranchis.

1. — Les correspondances pour lesquelles une taxe quelconque doit être perçue postérieurement au dépôt, soit sur le destinataire, soit sur l'expéditeur, en cas de mise en rebut, sont frappées du timbre T (taxe à payer) à l'angle droit supérieur du recto; l'indication en francs et centimes du montant à percevoir est inscrite en chiffres très lisibles, à côté de ce timbre.

2. — L'application du timbre T ainsi que l'indication du montant à percevoir incombent à l'Administration d'origine ou en cas de réexpédition ou de mise en rebut, à l'Administration réexpéditrice.

Toutefois, s'il s'agit d'envois provenant de pays qui appliquent des taxes réduites dans les relations avec l'Administration réexpéditrice, le montant à percevoir est indiqué par l'Administration qui effectue la distribution.

3. — L'Administration de distribution frappe l'envoi de la taxe à percevoir.

4. — Tout envoi ne portant pas le timbre T est considéré comme dûment affranchi et traité en conséquence, sauf erreur évidente.

5. — Il n'est pas tenu compte des timbres-poste et des empreintes d'affranchissement non valables pour l'affranchissement. Dans ce cas,

le chiffre zéro (0) est placé à côté de ces timbres-poste ou de ces empreintes, qui doivent être encadrés au crayon.

Article 146.

Renvoi des bulletins d'affranchissement. Récupération des droits avancés.

1. — Après la livraison au destinataire d'un envoi franc de droits, le bureau qui a fait l'avance des frais de douane ou autres pour le compte de l'expéditeur complète, en ce qui le concerne, les indications qui figurent au verso du bulletin d'affranchissement et transmet ce dernier, accompagné de pièces justificatives au bureau d'origine de l'envoi; cette transmission a lieu sous enveloppe fermée, sans indication du contenu.

Toutefois, chaque Administration a le droit de faire effectuer, par des bureaux spécialement désignés, le renvoi des bulletins d'affranchissement grevés de frais et de demander que les bulletins soient transmis à un bureau déterminé.

Le nom du bureau auquel les bulletins doivent être renvoyés est inscrit, dans tous les cas, par le bureau expéditeur de l'envoi au recto du bulletin d'affranchissement.

2. — Lorsqu'un envoi qui porte l'indication «Franc de droits» parvient au service destinataire sans bulletin d'affranchissement, le bureau chargé du dédouanement établit un duplicata du bulletin sur lequel il mentionne le nom du pays d'origine et, autant que possible, la date du dépôt de l'envoi.

Lorsque le bulletin d'affranchissement est perdu après livraison de l'envoi, un duplicata est établi dans les mêmes conditions.

3. — Les bulletins d'affranchissement afférents aux envois qui, pour un motif quelconque, sont renvoyés à l'origine doivent être annulés par les soins de l'Administration destinataire.

4. — A la réception d'un bulletin d'affranchissement indiquant les frais déboursés par le service destinataire, l'Administration d'origine convertit le montant de ces frais dans sa propre monnaie à un taux qui ne doit pas être supérieur au taux fixe pour l'émission des mandats de poste à destination du pays correspondant. Le résultat de la conversion est indiqué dans le corps de la formule et sur le coupon latéral. Après avoir recouvré le montant des frais, le bureau d'origine remet à l'expéditeur le coupon du bulletin et, le cas échéant, les pièces justificatives.

Article 147.

Envois réexpédiés.

1. — Les correspondances adressées à des destinataires ayant changé de résidence sont considérées comme adressées directement du lieu d'origine au lieu de la nouvelle destination.

2. — Les envois non ou insuffisamment affranchis pour leur premier parcours sont frappés

de la taxe qui leur aurait été appliquée s'ils avaient été adressés directement du point d'origine au lieu de la destination nouvelle.

3. — Les envois régulièrement affranchis pour leur premier parcours, et dont le complément de taxe afférent au parcours ultérieur n'a pas été acquitté avant leur réexpédition, sont frappés d'une taxe égale à la différence entre le prix d'affranchissement déjà acquitté et celui qui aurait été perçu si les envois avaient été expédiés primitivement sur leur nouvelle destination.

4. — Les envois primitivement adressés à l'intérieur d'un pays et dûment affranchis selon le régime intérieur sont considérés comme des envois régulièrement affranchis pour leur premier parcours.

5. — Les envois ayant circulé primitivement en franchise postale dans l'intérieur d'un pays sont frappés de la taxe qu'ils auraient dû acquitter s'ils avaient été adressés directement du point d'origine au lieu de la destination nouvelle.

6. — Lors de la réexpédition, le bureau réexpéditeur applique son timbre à date au recto des envois sous forme de cartes et au verso de toutes les autres catégories de correspondances.

7. — Les correspondances ordinaires ou recommandées qui sont renvoyées aux expéditeurs pour qu'ils en complètent ou en rectifient l'adresse, ne sont pas considérées, lors de leur remise dans le service, comme des correspondances réexpédiées; elles sont traitées comme de nouveaux envois et deviennent, par suite, passibles d'une nouvelle taxe.

8. — Les droits de douane et les autres droits non postaux dont l'annulation n'a pu être obtenue à la réexpédition ou au renvoi à l'origine (article 149 ci-après) sont recouverts, par voie de remboursement, sur l'Administration de la nouvelle destination. Dans ce cas, l'Administration de la destination primitive joint à l'envoi une note explicative et un mandat de remboursement (modèle C 8).

Si le service de remboursement n'existe pas dans les relations entre les Administrations intéressées, les droits en cause sont recouverts par voie de correspondance.

9. — Dans le cas où l'essai de remise d'un objet exprès à domicile par un porteur spécial est resté infructueux, le bureau réexpéditeur doit biffer l'étiquette ou la mention «Exprès» par deux forts traits transversaux.

Article 148.

Enveloppes de réexpédition et enveloppes collectrices.

1. — Les objets de correspondance ordinaires à réexpédier à une même personne ayant changé de résidence peuvent être insérés dans des enveloppes spéciales conformes au modèle C 10 ci-annexé, fournies par les Administrations et sur lesquelles doivent seuls être inscrits le nom et la nouvelle adresse du destinataire.

2. — Il ne peut être inséré dans ces enveloppes des envois à soumettre au contrôle douanier, ni des objets dont la forme, le volume et le poids risqueraient d'occasionner des déchirures; le poids global d'une enveloppe et de son contenu ne doit en aucun cas dépasser 500 grammes.

3. — L'enveloppe doit être présentée ouverte au bureau réexpéditeur pour lui permettre de percevoir, s'il y a lieu, les compléments de taxe dont les objets qu'elle contient pourraient être passibles ou d'indiquer sur ces objets la taxe à percevoir à l'arrivée, lorsque le complément d'affranchissement n'est pas acquitté. Après vérification, le bureau réexpéditeur ferme l'enveloppe et y applique, le cas échéant, le timbre T avec l'indication, en francs et centimes, du montant total des taxes à percevoir.

4. — A l'arrivée à destination, l'enveloppe peut être ouverte et son contenu vérifié par le bureau distributeur, qui perçoit, s'il y a lieu, les compléments de taxe non acquittés.

5. — Les objets de correspondance ordinaires adressés, soit aux marins et passagers embarqués sur un même navire, soit à des personnes prenant part en commun à un voyage, peuvent être traités également d'après les dispositions des §§ 1 à 4. Dans ce cas, les enveloppes collectrices doivent être revêtues de l'adresse du navire, de l'agence de navigation ou de voyage, etc., à qui elles doivent être remises.

Article 149.

Envois tombés en rebut.

1. — Avant de renvoyer à l'Administration d'origine les correspondances non distribuées pour un motif quelconque, le bureau de destination doit indiquer d'une manière claire et concise, en langue française, au verso de ces objets, la cause de la non-remise sous la forme suivante: inconnu, refusé, en voyage, parti, non réclamé, décédé, etc. En ce qui concerne les cartes postales et les imprimés sous forme de cartes, la cause de la non-remise est indiquée sur la moitié droite du recto.

Cette indication est fournie par l'application d'un timbre ou l'apposition d'une étiquette. Chaque Administration a la faculté d'ajouter la traduction, dans sa propre langue, de la cause de la non-remise et les autres indications qui lui conviennent.

Le bureau de destination doit biffer les indications de lieu qui le concernent et porter au recto de l'objet la mention «Retour» à côté de l'indication du bureau d'origine. Il doit, en outre, appliquer son timbre à date au verso des lettres et au recto des cartes postales.

2. — Le renvoi des correspondances tombées en rebut se fait, soit isolément, soit en une liasse spéciale étiquetée «Rebuts».

Les correspondances recommandées tombées en rebut sont renvoyées au bureau d'échange du pays d'origine comme s'il s'agissait de correspondances recommandées à diriger sur ce pays.

3. — Les correspondances du régime intérieur qui tombent en rebut et doivent, pour restitution aux expéditeurs, être envoyées à l'étranger, sont traitées d'après les dispositions de l'article 147.

4. — Les correspondances pour les marins et autres personnes, adressées aux soins d'un Consul et rendues par celui-ci au bureau de poste comme non réclamées, doivent être traitées comme rebuts.

Le montant des taxes perçues sur ces correspondances doit être restitué.

Article 150.

Retrait. Modification d'adresse.

1. — Les demandes de retrait de correspondances ou de modification d'adresse donnent lieu à l'établissement, par l'expéditeur, d'une formule conforme au modèle C 11 ci-annexé; une seule formule peut être utilisée pour plusieurs envois remis simultanément au même bureau par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire. En remettant cette demande au bureau de poste, l'expéditeur doit justifier de son identité et produire, s'il y a lieu, le bulletin de dépôt. Après la justification, dont l'Administration du pays d'origine assume la responsabilité, il est procédé de la manière suivante:

- a) si la demande est destinée à être transmise par voie postale, la formule, accompagnée d'un fac-similé parfait de l'enveloppe ou de la suscription de l'envoi, est expédiée directement, sous pli recommandé, au bureau destinataire;
- b) si la demande doit être faite par voie télégraphique, la formule est déposée au service télégraphique chargé d'en transmettre les termes au bureau de poste destinataire. Le télégramme est rédigé en langue française.

2. — A la réception de la formule C 11 ou du télégramme en tenant lieu, le bureau destinataire recherche la correspondance signalée et donne à la demande la suite nécessaire.

Si la recherche est infructueuse, si l'envoi a déjà été remis au destinataire ou si la demande par voie télégraphique n'est pas assez explicite pour permettre de reconnaître sûrement l'envoi, le fait est signalé immédiatement au bureau d'origine, qui en prévient le réclamant.

3. — Toute Administration peut demander, par une notification adressée au Bureau international, que l'échange des demandes, en ce qui la concerne, soit effectué par l'entremise de son Administration centrale ou d'un bureau spécialement désigné.

Dans les cas où l'échange des demandes s'effectue par l'entremise des Administrations centrales, il doit être tenu compte des demandes expédiées directement par les bureaux d'origine aux bureaux de destination, dans ce sens que les cor-

respondances y relatives sont exclues de la distribution jusqu'à l'arrivée de la demande de l'Administration centrale.

Les Administrations qui usent de la faculté prévue au premier alinéa prennent à leur charge les frais que peut entraîner la transmission, dans leur service intérieur, par voie postale ou télégraphique, des communications à échanger avec le bureau destinataire.

Les recours à la voie télégraphique est obligatoire lorsque l'expéditeur a lui-même fait usage de cette voie et que le bureau destinataire ne peut pas être prévenu en temps utile par la voie postale.

Article 151.

Simple correction d'adresse.

Une simple correction d'adresse (sans modification du nom ou de la qualité du destinataire) peut être demandée directement par l'expéditeur au bureau destinataire, c'est-à-dire sans l'accomplissement des formalités prescrites pour le changement d'adresse proprement dit.

Article 152.

Réclamations. Envois ordinaires.

1. — Toute réclamation relative à un envoi ordinaire donne lieu à l'établissement d'une formule conforme au modèle C 12 ci-annexé.

Le bureau qui reçoit la réclamation transmet directement cette formule, sans lettre d'envoi et sous enveloppe fermée, au bureau correspondant. Celui-ci, après avoir recueilli les renseignements nécessaires auprès du destinataire ou de l'expéditeur, selon le cas, renvoie la formule de la même manière au bureau qui l'a dressée.

Si la réclamation n'est reconnue fondée, ce dernier bureau fait parvenir la formule à son Administration centrale en vue des investigations ultérieures.

Une seule formule peut être utilisée pour plusieurs envois remis simultanément au même bureau par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire.

2. — Toute Administration peut demander, par une notification adressée au Bureau international, que les réclamations qui concernent son service soient transmises à son Administration centrale ou à un bureau spécialement désigné.

3. — La formule C 12 doit être renvoyée à l'Administration d'origine de l'envoi réclamé selon les conditions prévues à l'article 153, § 5, ci-après.

Article 153.

Réclamations. Envois recommandés.

1. — Toute réclamation relative à un envoi recommandé est établie sur une formule conforme au modèle C 13 ci-annexé qui doit être accompagnée, autant que possible, d'un fac-similé de l'enveloppe ou de la suscription de l'envoi.

Si la réclamation concerne un envoi contre remboursement, elle doit être accompagnée, en outre, d'un duplicata de mandat C 8 ou d'un bulletin de versement, selon le cas.

Une seule formule peut être utilisée pour plusieurs envois remis simultanément au même bureau par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire.

2. — La réclamation est, en règle générale, envoyée directement par le bureau d'origine au bureau de destination; cette transmission a lieu sans lettre d'envoi et sous enveloppe fermée. Si le bureau destinataire est en état de fournir les renseignements sur le sort définitif de l'envoi, il complète la formule et la retourne au bureau d'origine.

Lorsque le sort de l'envoi ne peut être établi par le bureau de destination, celui-ci constate le fait sur la formule et la réexpédie au bureau d'origine en y ajoutant, autant que possible, une déclaration du destinataire constatant qu'il n'a pas reçu l'envoi. Dans ce cas, l'Administration d'origine complète la formule en y indiquant les données de la transmission à la première Administration intermédiaire. Elle l'adresse ensuite à cette dernière Administration, qui y consigne ses observations et la transmet éventuellement à l'Administration suivante. La réclamation passe ainsi d'une Administration à l'autre jusqu'à ce que le sort de l'envoi réclamé soit établi. L'Administration qui a effectué la remise au destinataire, ou qui, le cas échéant, ne peut établir ni la remise, ni la transmission régulière à une autre Administration, constate le fait sur la formule et la renvoie à l'Administration d'origine.

3. — Toutefois, si l'Administration d'origine ou l'Administration de destination le demande, la réclamation est transmise de prime abord de bureau à bureau en suivant la même voie d'acheminement que l'envoi.

Dans ce cas, les recherches se poursuivent depuis l'Administration d'origine jusqu'à l'Administration de destination en observant la procédure visée au dernier alinéa du § 2.

4. — Toute Administration peut demander, par une notification adressée au Bureau international, que les réclamations qui concernent son service soient transmises à son Administration centrale ou à un bureau spécialement désigné.

5. — La formule C 13 et les pièces y annexées doivent, dans tous les cas, faire retour à l'Administration d'origine de l'envoi réclamé, dans le plus bref délai possible et au plus tard dans un délai de trois mois à partir de la date de la réclamation. Ce délai est porté à six mois dans les relations avec les pays éloignés.

6. — Les dispositions qui précèdent ne s'appliquent pas aux cas de spoliation de dépêche, manque de dépêche ou autres cas semblables qui comportent une correspondance plus étendue entre les Administrations.

Article 154.

Demandes de renseignements.

Les demandes de renseignements relatives à des envois ordinaires ou recommandés sont traitées suivant les règles fixées respectivement aux articles 152 et 153.

Article 155.

Réclamations et demandes de renseignements concernant des envois déposés dans un autre pays.

Dans les cas prévus à l'article 53, § 3, de la Convention, les formules C 12 et C 13 concernant les réclamations ou les demandes de renseignements sont transmises à l'Administration d'origine. La formule C 13 doit être accompagnée du récépissé de dépôt.

L'Administration d'origine doit être mise en possession de la formule dans les délais prévus à l'article 53 de la Convention.

Article 156.

Emploi de timbre-poste présumés frauduleux ou d'empreintes contrefaites de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie.

Sous réserve expresse des dispositions que comporte la législation de chaque pays, la procédure ci-après est suivie pour la constatation de l'emploi, pour l'affranchissement, de timbres-poste frauduleux ou d'empreintes contrefaites de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie:

- a) lorsque la présence, sur un envoi quelconque, d'un timbre-poste frauduleux (contrefait ou ayant déjà servi) ou d'empreintes contrefaites de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie est constatée au départ, la figurine n'est altérée d'aucune façon et l'envoi, accompagné d'un avis conforme au modèle C 14 ci-annexé, est adressé sous enveloppe recommandée d'office au bureau destinataire. Un exemplaire de cet avis est transmis, pour information, aux Administrations des pays d'origine et de destination;
- b) l'envoi n'est remis au destinataire, convoqué pour constater la contravention, que s'il paie le port dû, fait connaître le nom et l'adresse de l'expéditeur et met à la disposition de la poste, après avoir pris connaissance du contenu, soit l'envoi entier s'il est inséparable du corps du délit, soit la partie de l'envoi (enveloppe, bande, portion de lettre, etc.) qui contient la suscription et l'empreinte ou le timbre signalé comme frauduleux. Le résultat de la convocation est constaté par un procès-verbal conforme au modèle C 15 ci-annexé, signé par l'agent des postes et par le destinataire. Le refus éventuel de ce dernier est constaté sur ce document.

Le procès-verbal est transmis, avec pièces à l'appui, sous recommandation d'office, à l'Administration du pays d'origine, qui y donne la suite que comporte sa législation.

Les Administrations dont la législation ne permet pas la procédure prévue sous les lettres a) et b) ci-dessus doivent en informer le Bureau international aux fins de notification aux autres Administrations.

TITRE VI.

ECHANGE DES ENVOIS.

CHAPITRE UNIQUE.

Article 157.

Feuilles d'avis.

1. — Les feuilles d'avis accompagnant les dépêches sont conformes au modèle C 16 ci-annexé. Elles sont placées sous des enveloppes de couleur bleue portant en gros caractères l'indication «Feuille d'avis».

2. — Le bureau expéditeur remplit la feuille d'avis avec tous les détails qu'en comporte la **contexture et en tenant compte des dispositions suivantes:**

a) **Tableau I:** La présence d'envois ordinaires à faire remettre par exprès est signalée par un trait soulignant la mention correspondante;

b) **Tableau II:** Sauf arrangement contraire, les bureaux expéditeurs numérotent les feuilles d'avis d'après une série annuelle pour chaque bureau de destination lorsque les dépêches ne sont pas formées tous les jours. Chaque dépêche prend, dans ce cas, un numéro distinct, même s'il s'agit d'une dépêche supplémentaire empruntant la même voie ou le même navire que la dépêche ordinaire.

A la première expédition de chaque année, la feuille doit porter, outre le numéro d'ordre de la dépêche, celui de la dernière dépêche de l'année précédente.

Le nom du navire qui emporte la dépêche est indiqué lorsque le bureau expéditeur est à même de le connaître;

c) **Tableau III:** Il peut être fait usage d'une ou de plusieurs listes spéciales conformes au modèle C 17 ci-annexé, soit pour remplacer le tableau V, soit pour servir comme feuille d'avis supplémentaire.

L'emploi exclusif de listes spéciales est obligatoire si l'Administration de destination en fait la demande. Les listes dont il s'agit doivent indiquer le même numéro d'ordre que celui qui est mentionné sur la feuille d'avis de la dépêche correspondante.

Lorsque plusieurs listes sont employées, elles doivent être numérotées.

Le nombre des envois recommandés qui peuvent être inscrits sur une seule et même liste spéciale est limité à 60;

d) **Tableau IV:** Le cas échéant, le nombre des sacs vides appartenant à une Administration autres que celle à laquelle la dépêche est adressée doit être mentionné séparément avec indication de cette Administration.

Sont, en outre, mentionnées au tableau IV, les lettres de service ouvertes et les communications ou recommandations diverses du bureau expéditeur ayant trait au service d'échange;

e) **Tableau V:** Ce tableau est destiné à l'inscription des envois recommandés lorsqu'il n'est pas exclusivement fait usage de listes spéciales.

Dans le cas où les Administrations correspondantes se sont entendues pour l'inscription globale des objets recommandés sur les feuilles d'avis, le nombre total de ces objets doit être indiqué en chiffres et en toutes lettres.

Lorsque la dépêche ne contient pas d'envois recommandés, la mention «Néant» est portée au tableau V.

3. — Les Administrations peuvent s'entendre pour créer d'autres tableaux ou rubriques sur la feuille d'avis lorsqu'elles le jugent nécessaire. Elles peuvent, notamment, disposer les tableaux V et VI conformément à leurs besoins.

4. — Lorsqu'un bureau d'échange n'a aucun objet à livrer à un bureau correspondant, et que, dans les relations entre les Administrations intéressées, les feuilles d'avis ne sont pas numérotées par application du § 2, lettre b), ce bureau se borne à envoyer une feuille d'avis négative dans la prochaine dépêche.

5. — Quand les dépêches closes doivent être transmises au moyen de navires que l'Administration intermédiaire dont ils dépendent n'utilise pas régulièrement pour ses propres transports, le poids des lettres et autres objets doit être indiqué sur l'adresse de ces dépêches lorsque l'Administration chargée d'assurer l'embarquement le demande.

Article 158.

Transmission des envois recommandés.

1. — Les envois recommandés et, s'il y a lieu, les listes spéciales prévues à l'article 157, § 2, sont réunis en un ou plusieurs paquets ou sacs distincts qui doivent être convenablement enveloppés ou fermés et cachetés ou plombés de manière à en préserver le contenu. Les envois recommandés sont classés dans chaque paquet d'après leur ordre d'inscription. Quand ou em-

plie plusieurs listes spéciales, chacune d'elles est enliassée avec les objets recommandés auxquels elle se rapporte.

Sous réserve d'entente entre les Administrations intéressées et lorsque le volume des envois recommandés le permet, ces envois peuvent être insérés dans l'enveloppe spéciale contenant la feuille d'avis. Cette enveloppe doit être cachetée.

En aucun cas, les envois recommandés ne peuvent être confondus avec les correspondances ordinaires.

2. — Au paquet d'envois recommandés est attachée extérieurement, par un croisé de ficelle, l'enveloppe spéciale contenant la feuille d'avis; lorsque les envois recommandés sont renfermés dans un sac, ladite enveloppe est fixée au col de ce sac.

3. — S'il y a plus d'un paquet ou sac d'envois recommandés, chacun des paquets ou sacs supplémentaires est muni d'une étiquette indiquant la nature du contenu.

Article 159.

Transmission des envois exprès.

1. — Les envois exprès ordinaires sont réunis en une liasse spéciale munie d'une étiquette portant en gros caractères la mention «Exprès» et insérés, par les bureaux d'échange, dans l'enveloppe contenant la feuille d'avis qui accompagne la dépêche.

Toutefois, si cette enveloppe doit être fixée au col du sac des envois recommandés (article 158, § 2), la liasse des envois exprès est placée dans le sac extérieur. La présence, dans la dépêche, des correspondances de l'espèce est alors annoncée par une fiche placée dans l'enveloppe contenant la feuille d'avis. La même procédure est suivie lorsque les envois exprès n'ont pu être joints à la feuille d'avis en raison de leur nombre, de leur forme ou de leurs dimensions.

2. — Les envois exprès recommandés sont classés, à leur ordre, parmi les autres envois recommandés et la mention «Exprès» est portée dans la colonne «Observations» du tableau V de la feuille d'avis ou des listes spéciales, au regard de l'inscription de chacun d'eux. En cas d'inscription globale, la présence d'envois recommandés à remettre par exprès est signalée simplement par la mention «Exprès» au tableau V de la feuille d'avis.

Article 160.

Confection des dépêches.

1. — En règle générale, les objets sont classés et enliassés par nature de correspondances, les lettres et les cartes postales étant comprises dans la même liasse et les journaux et écrits périodi-

ques devant faire l'objet de liasses distinctes de celles des imprimés ordinaires. Les liasses sont désignées par des étiquettes portant l'indication du bureau destinataire ou réexpéditeur des envois insérés dans les liasses. Les objets de correspondance susceptibles d'être enliassés doivent être disposés dans le sens de l'adresse. Les objets affranchis sont séparés de ceux qui ne le sont pas ou le sont insuffisamment et les étiquettes de liasses d'objets non ou insuffisamment affranchis sont frappées du timbre T.

Les lettres portant des traces d'ouverture, de détérioration ou d'avarie doivent être munies d'une mention du fait et frappées du timbre à date du bureau qui l'a constaté.

Les mandats de poste expédiés à découvert sont réunis en une liasse distincte, qui doit être insérée dans un paquet ou sac contenant des objets recommandés et éventuellement dans le paquet ou sac avec valeurs déclarées. Si la dépêche ne comprend ni objets recommandés ni valeurs déclarées, les mandats sont placés dans l'enveloppe contenant la feuille d'avis ou enliassés avec celle-ci.

2. — Les dépêches sont renfermées dans des sacs convenablement clos, cachetés ou plombés et étiquetés. Lorsqu'il est fait usage de ficelle, elle doit être passée deux fois autour du col avant d'être nouée. Les empreintes des cachets ou des plombs doivent reproduire, en caractères latins très lisibles, le nom du bureau d'origine ou une indication suffisante pour permettre de déterminer ce bureau.

Les étiquettes des dépêches doivent être en toile, carton fort, parchemin ou en papier collé sur une planchette; dans les relations entre bureaux limitrophes, il peut être fait usage d'étiquettes en papier fort. Les étiquettes sont confectionnées dans les couleurs suivantes:

- a) en rouge vermillon, pour les sacs contenant des envois recommandés;
- b) en blanc, pour les sacs ne contenant que des lettres et des cartes postales ordinaires;
- c) en bleu clair, pour les sacs contenant exclusivement d'autres objets ordinaires;
- d) en vert, pour les sacs contenant seulement des sacs vides renvoyés à l'origine.

Les sacs contenant de la correspondance ordinaire mixte (lettres, cartes postales et autres objets) doivent être munis de l'étiquette blanche.

L'emploi d'étiquettes de couleur rouge vermillon, blanche et bleu clair est obligatoire; en revanche, les étiquettes vertes sont utilisées seulement si l'Administration de destination l'exige.

Les étiquettes portent l'indication imprimée en petits caractères latins du nom du bureau expéditeur et, en caractères latins gras, du nom du bureau destinataire, précédés respectivement des mots «de» et «pour». Dans les échanges

entre les pays éloignés non effectués par des services maritimes directs, ces indications sont complétées par la mention de la date d'expédition, du numéro de l'envoi et, le cas échéant, du port de débarquement si l'Administration intéressée le demande.

Les sacs doivent indiquer d'une façon lisible, en caractères latins, le bureau ou le pays d'origine et porter la mention »Postes« ou toute autre analogie les signalant comme dépêches postales.

Les bureaux intermédiaires ne doivent porter aucun numéro d'ordre sur les étiquettes des sacs ou paquets de dépêches closes en transit.

3. — Sauf arrangement contraire, les dépêches peu volumineuses ou négatives sont simplement enveloppées de papier fort de manière à éviter toute détérioration du contenu, puis ficelées et cachetées ou plombées.

En cas de plombage, ces dépêches doivent être conditionnées de telle façon que la ficelle ne puisse pas être détachée. Lorsqu'elles ne contiennent que des correspondances ordinaires, elles peuvent être fermées au moyen de cachets gommés portant l'indication imprimée du bureau ou de l'Administration expéditrice. Les suscriptions des paquets doivent correspondre, en ce qui concerne les indications imprimées et les couleurs, aux prescriptions prévues au § 2 pour les étiquettes des sacs de correspondances.

4. — Lorsque le nombre ou le volume des envois exige l'emploi de plus d'un sac, des sacs distincts doivent, autant que possible, être utilisés:

- a) pour les lettres et cartes postales;
- b) pour les autres objets; le cas échéant, des sacs distincts doivent encore être utilisés pour les petits paquets; les étiquettes de ces derniers sacs portent la mention »Petits paquets«.

Le paquet ou sac des envois recommandés, réuni avec la feuille d'avis de la façon prévue à l'article 158, § 2, est placé dans un des sacs de lettres ou dans un sac spécial; le sac extérieur doit porter, en tout cas, l'étiquette rouge. Lorsqu'il y a plus d'un sac d'envois recommandés, les sacs supplémentaires ne contenant que des objets recommandés autres que des lettres et des cartes postales peuvent être expédiés à découvert munis de l'étiquette rouge.

5. — L'étiquette du sac ou paquet renfermant la feuille d'avis, même si celle-ci est négative, est toujours revêtue de la lettre F tracée d'une manière apparente.

6. — Le poids de chaque sac ne doit pas dépasser 30 kilogrammes.

7. — Les bureaux d'échange insèrent autant que possible, dans leurs propres dépêches pour un bureau déterminé, toutes les dépêches de petites dimensions (paquets ou sacs) qui leur parviennent pour ce bureau.

Article 161.

Remise des dépêches.

1. — La remise des dépêches entre deux bureaux correspondants s'effectue suivant les dispositions prises par les Administrations intéressées.

Seuls les sacs et paquets signalés par des étiquettes rouges doivent, au moment de la livraison, être soumis à une vérification complète de leur fermeture et de leur conditionnement. Quant aux autres sacs et paquets, la vérification en est facultative et ils sont toujours remis globalement.

2. — Les dépêches doivent être livrées en bon état. Cependant, une dépêche ne peut pas être refusée pour cause d'avarie. Lorsqu'une dépêche est reçue en mauvais état par un bureau intermédiaire, elle doit être mise telle quelle sous nouvel emballage. Le bureau qui effectue le réemballage doit porter les indications de l'étiquette originale sur la nouvelle étiquette et apposer sur celle-ci une empreinte de son timbre à date, précédée de la mention «Réemballé à...».

Article 162.

Vérification des dépêches.

1. — Lorsqu'un bureau intermédiaire doit procéder au réemballage d'une dépêche, il en vérifie le contenu s'il présume que celui-ci n'est pas resté intact.

Il dresse un bulletin de vérification conforme au modèle C 18 ci-annexé en se conformant aux dispositions du § 3 ci-après. Ce bulletin est envoyé au bureau d'échange d'où la dépêche a été reçue; une copie en est adressée au bureau d'origine et une autre est insérée dans la dépêche réemballée.

2. — Le bureau destinataire vérifie si la dépêche est au complet et si les inscriptions de la feuille d'avis et, le cas échéant, des listes spéciales d'envois recommandés sont exactes. En cas de manque d'une dépêche ou d'un ou plusieurs sacs en faisant partie, d'objets recommandés, d'une feuille d'avis, d'une liste spéciale d'envois recommandés, ou lorsqu'il s'agit de toute autre irrégularité, le fait est constaté immédiatement par deux agents. Ceux-ci font les rectifications nécessaires sur les feuilles ou listes en ayant soin de biffer les indications erronées de manière à laisser reconnaître les inscriptions primitives. A moins d'une erreur évidente, les rectifications prévalent sur la déclaration originale.

Lorsqu'un bureau reçoit des feuilles d'avis ou des listes spéciales qui ne lui sont pas destinées, il envoie ces documents au bureau de destination ou, si ses règlements internes le prescrivent, des copies certifiées conformes.

3. — Les faits constatés sont signalés, au moyen d'un bulletin de vérification, au bureau d'origine de la dépêche et, en cas de manquant réel, au dernier bureau intermédiaire, par le premier courrier utilisable après vérification complète de la dépêche.

Les indications de ce bulletin doivent spécifier aussi exactement que possible de quel sac, paquet ou objet il s'agit.

Un duplicata du bulletin de vérification est envoyé, dans les mêmes conditions que l'original, à l'Administration dont relève le bureau d'origine de la dépêche, lorsque cette Administration l'exige. Lorsqu'il s'agit d'irrégularités importantes permettant de présumer une perte ou une spoliation, l'enveloppe ou le sac ainsi que la ficelle et le cachet ou plomb de fermeture du paquet ou du sac des envois recommandés sont, autant que possible, joints au bulletin de vérification destiné au bureau d'origine. Il en est de même de l'enveloppe ou du sac extérieurs, avec leur ficelle, leur étiquette, leur cachet ou plomb de fermeture, chaque fois que l'envoi de ces pièces justificatives est possible.

Dans l'échange avec les Administrations qui exigent l'envoi d'un duplicata, les pièces justificatives mentionnées ci-dessus sont annexées au duplicata.

Dans les cas prévus aux §§ 1 et 2, le bureau d'origine et, le cas échéant, le dernier bureau d'échange intermédiaire peuvent, en outre, être avisés par télégramme aux frais de l'Administration qui expédie celui-ci.

Un avis télégraphique doit être émis toutes les fois que la dépêche présente des traces évidentes de spoliation, afin que le bureau expéditeur ou intermédiaire procède sans aucun retard à l'instruction de l'affaire et, le cas échéant, avise également par télégramme l'Administration précédente pour la continuation de l'enquête.

4. — Lorsque l'absence d'une dépêche est le résultat d'un défaut de coïncidence des courriers ou lorsqu'elle est dûment expliquée sur le bordereau de remise, l'établissement d'un bulletin de vérification n'est nécessaire que si la dépêche ne parvient pas au bureau destinataire par le plus prochain courrier.

L'envoi du duplicata prévu au § 3 peut être différé si l'on présume que le manque de la dépêche provient d'un retard ou d'une fausse direction.

Dès la rentrée d'une dépêche dont l'absence avait été signalée au bureau d'origine et, le cas échéant, au dernier bureau d'échange intermédiaire, il y a lieu d'adresser à ces bureaux un second bulletin de vérification annonçant la réception de cette dépêche.

5. — Les bureaux auxquels sont adressés les bulletins de vérification les renvoient le plus promptement possible après les avoir examinés

et y avoir mentionné leurs observations, s'il y a lieu a lieu.

Si ces bulletins ne sont pas renvoyés à l'Administration d'origine dans le délai de deux mois à compter de la date de leur expédition, ils sont considérés, jusqu'à preuve du contraire, comme dûment acceptés par les bureaux auxquels, ils ont été adressés.

Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays éloignés.

6. — Lorsqu'un bureau réceptionnaire auquel la vérification de la dépêche incombait n'a pas fait parvenir au bureau d'origine et, le cas échéant, au dernier bureau d'échange intermédiaire, par le premier courrier utilisable après la vérification, un bulletin constatant des irrégularités quelconques, il est considéré, jusqu'à preuve du contraire, comme ayant reçu la dépêche et son contenu. La même présomption existe pour les irrégularités dont la mention a été omise ou signalée d'une manière incomplète dans le bulletin de vérification.

7. — Les bulletins de vérification et les duplicata sont transmis sous pli recommandé.

Article 163.

Renvoi des sacs vides.

1. — Sauf arrangement contraire entre les Administrations correspondantes, les sacs doivent être renvoyés vides, par le prochain courrier, dans une dépêche directe pour le pays auquel ces sacs appartiennent. Le nombre des sacs renvoyés par chaque dépêche doit être inscrit sous la rubrique « Indications de service » de la feuille d'avis.

Le renvoi est effectué entre les bureaux d'échange désignés à cet effet.

Les sacs vides doivent être roulés en paquets convenables; le cas échéant, les planchettes à étiquettes ainsi que les étiquettes en toile, parchemin ou autre matière solide doivent être placées à l'intérieur des sacs. Les paquets doivent être revêtus d'une étiquette indiquant le nom du bureau d'échange d'où les sacs ont été reçus, chaque fois qu'ils sont renvoyés par l'intermédiaire d'un autre bureau d'échange.

Si les sacs vides à renvoyer ne sont pas trop nombreux, ils peuvent être placés dans les sacs contenant la correspondance; dans le cas contraire, ils doivent être placés à part dans des sacs cachetés, étiquetés au nom des bureaux d'échange. Les étiquettes doivent porter la mention « Sacs vides ».

2. — Dans le cas où le contrôle exercé par une Administration sur le renvoi des sacs qui lui appartiennent démontrerait que 10 % du nombre total des sacs utilisés pendant une année pour la confection des dépêches n'ont pas été renvoyés avant la fin de cette année, l'Administration qui ne peut établir le renvoi des

sacs vides est tenue de rembourser à l'Administration expéditrice la valeur des sacs manquants. Le remboursement doit également avoir lieu si le nombre des sacs manquants n'atteint pas 10% mais excède 500 unités.

Chaque Administration fixe, périodiquement et uniformément pour toutes les espèces de sacs qui sont utilisés par ses bureaux d'échange, une valeur moyenne en francs et la communique aux Administrations intéressées par l'intermédiaire du Bureau international.

TITRE VII.

DISPOSITIONS CONCERNANT LES FRAIS TRANSIT.

CHAPITRE I.

OPÉRATIONS DE STATISTIQUE.

Article 164.

Statistique de frais de transit.

1. — Les frais de transit exigibles en exécution des articles 75 et suivants de la Convention sont établis sur la base de statistiques dressées une fois tous les trois ans et alternativement pendant les quatorze ou vingt-huit premiers jours du mois de mai ou pendant les quatorze ou vingt-huit premiers jours qui suivent le 14 octobre.

La statistique est dressée pendant la deuxième année de chaque période triennale.

Les dépêches confectionnées à bord des navires sont comprises dans les statistiques lorsqu'elles sont débarquées pendant la période de statistique.

2. — La statistique d'octobre-novembre 1939 ainsi que les comptes y relatifs, dressés d'après les dispositions de la Convention du Caire, s'appliqueront jusqu'à fin 1940.

La statistique de mai 1942 s'appliquera aux années 1941, 1942 et 1943; celle d'octobre-novembre 1945 aux années 1944, 1945 et 1946.

3. — Les paiements annuels des frais de transit à effectuer en raison d'une statistique doivent être continués, provisoirement, jusqu'à ce que les comptes établis d'après la statistique suivante soient approuvés ou considérés comme admis de plein droit (article 173 ci-après). A ce moment, il est procédé à la régularisation des paiements effectués à titre provisoire.

4. — Lorsqu'il se produit une modification importante dans l'acheminement des correspondances d'un pays pour un autre et si cette modification affecte une période ou des périodes s'élevant à un total d'au moins douze mois, chaque Administration intéressée peut demander une révision des comptes de frais de transit. Dans ce cas, les sommes à payer par les Administrations

expéditrices sont déterminées d'après les services intermédiaires réellement employés, mais les poids totaux qui servent de base aux nouveaux comptes doivent normalement être les mêmes que ceux des dépêches expédiées pendant la période de statistique mentionnée au § 1. Lorsqu'une entente sur le mode de répartition ne peut être obtenue, une statistique spéciale doit être dressée pour régler le partage de ces poids entre les divers services empruntés. Aucune modification dans l'acheminement des correspondances pour un pays déterminé n'est considérée comme importante si elle n'affecte pas de plus de 5000 francs par an les comptes entre Administration d'origine et Administration intermédiaire intéressée. Si la modification dépasse cette somme, elle a sa répercussion sur les décomptes de l'Administration d'origine avec les Administrations qui ont effectué le transit antérieurement et les Administrations qui l'assurent postérieurement à la modification survenue, même lorsque la réduction des comptes n'atteint pas pour certaines Administrations le minimum fixé. La demande d'une révision des comptes et, le cas échéant, d'une statistique spéciale peut être faite lorsque la modification dans l'acheminement des correspondances dont il s'agit a duré au moins neuf mois. Toutefois, les données de cette statistique ne sont prises en considération que si la période de douze mois est réellement accomplie.

Si, lors d'une statistique spéciale, il est établi que les poids totaux des courriers échangés entre deux Administrations et transportés par une tierce Administration ont augmenté de 100 % ou diminué de 50 % par rapport aux données de la dernière statistique périodique et que le compte de la tierce Administration subirait de ce chef une modification de plus de 5000 francs par an, les nouveaux poids constatés doivent servir de base pour les frais de transit dus à cette Administration.

De même, lorsqu'une Administration intermédiaire, constate, dans les six mois qui suivent la statistique, qu'il existe entre les expéditions faites par une autre Administration pendant la période de statistique et le trafic normal une différence de 20 % au mois sur les poids totaux du transport, l'Administration intéressée peut exiger l'établissement d'une nouvelle statistique si les comptes entre deux Administrations sont affectés d'une modification de plus de 5000 francs par an.

Article 165.

Confection et désignation des dépêches closes pendant la période de statistique.

1. — Pendant chaque période de statistique, l'échange des correspondances en dépêches closes à travers le territoire ou au moyen des ser-

VICES d'une ou de plusieurs Administrations intermédiaires donne lieu à l'utilisation de sacs distincts pour les «lettres et les cartes postales» et pour les «autres objets».

Le nombre des sacs utilisés pour la confection d'une dépêche doit être réduit au strict minimum.

L'obligation de former des sacs distincts pour les «lettres et cartes postales» et pour les «autres objets» ne s'applique pas aux dépêches dont le poids brut total n'est pas supérieur à 3 kilogrammes, c'est-à-dire au poids moyen mis en compte pour les sacs légers en vertu de l'article 173 ci-après. Chaque Administration a donc la faculté, en pareil cas, de réunir tous les objets en un seul sac qui est alors compté comme sac «L. C.». Il est bien entendu qu'une telle dépêche ne peut comprendre aucun autre sac donnant lieu au paiement de frais de transit.

Lorsque le volume des dépêches le permet, les sacs distincts d'objets de toutes catégories (L. C. et A. O.), pour une même destination, doivent être réunis dans un seul sac collecteur.

2. — Par dérogation aux dispositions des articles 158 et 159, chaque Administration a la faculté, pendant la période de statistique de comprendre les objets recommandés et les envois exprès, autres que les lettres et les cartes postales, dans un des sacs destinés aux autres objets, en faisant mention de ce fait sur la feuille d'avis; mais si, conformément aux articles 158 et 159, ces objets sont compris dans un sac de lettres, ils sont considérés comme lettres en ce qui concerne la statistique.

3. — Pendant la période de statistique, toutes les dépêches échangées en transit doivent être munies, en dehors des étiquettes ordinaires, d'une étiquette spéciale portant en gros caractères la mention «Statistique», suivie de l'indication «5 kilogrammes», «15 kilogrammes», ou «30 kilogrammes» selon la catégorie de poids (article 166, § 1, ci-après). L'étiquette «Statistique» doit porter en outre la mention «L. C.» ou «A. O.», suivant le cas.

4. — En ce qui concerne les sacs qui ne contiennent que des sacs vides ou des correspondances exemptes de tous frais de transit (article 76 de la Convention), la mention «Statistique» est suivie du mot «Exempt».

5. — Lorsque des sacs composant la dépêche sont réunis dans un sac collecteur, celui-ci doit être pourvu de l'étiquette spéciale «Statistique», sur laquelle la mention «S. C.» est ajoutée. Les indications concernant la statistique qui figurent sur les sacs intérieurs ne sont pas répétées sur le sac collecteur.

Article 166.

Constatation du nombre de sacs et du poids des dépêches closes.

1. — En ce qui concerne les dépêches qui donnent lieu au paiement de frais de transit, le

bureau d'échange expéditeur fait usage d'une feuille d'avis spéciale conforme au modèle C 19 ci-annexé. Il inscrit à cette feuille d'avis le nombre de sacs en les répartissant, le cas échéant, dans les catégories suivantes:

Description des sacs	Nombre de sacs dont le poids brut		
	ne dépasse pas 5 kg (sacs légers)	dépasse 5 kg sans excéder 15 kg (sacs moyens)	dépasse 15 kg sans excéder 30 kg (sacs lourds)
1	2	3	4
L. C.			
A. O.			
Nombre de sacs exemptes de frais de transit:.....			

Le nombre de sacs exemptes de frais de transit doit être le total de ceux qui portent l'indication «Statistique—Exempt», d'après les prescriptions de l'article 165, § 4.

2. — Les indications des feuilles d'avis sont vérifiées par le bureau d'échange destinataire. Si ce bureau constate une erreur dans les nombres inscrits, il rectifie la feuille et signale immédiatement l'erreur au bureau d'échange expéditeur au moyen d'un bulletin de vérification conforme au modèle C 20 ci-annexé. Toutefois, en ce qui concerne le poids d'un sac, l'indication du bureau d'échange expéditeur est tenue pour valable, à moins que le poids réel ne dépasse de plus de 250 grammes le poids maximum de la catégorie dans laquelle ce sac a été inscrit.

Article 167.

Confection des relevés des dépêches closes.

1. — Aussitôt que possible après la clôture des opérations des statistique, les bureaux destinataires dressent en autant d'expéditions qu'il y a d'Administrations intéressées, y compris celle du lieu de départ, des relevés conformes au modèle C 21 ci-annexé et transmettent ces relevés aux bureaux d'échange de l'Administration expéditrice pour être revêtus de leur acceptation. Ces bureaux, après avoir accepté les relevés, les transmettent à leur Administration centrale qui les répartit entre les Administrations intéressées.

2. — Si les relevés C 21 ne sont pas parvenus aux bureaux d'échange de l'Administration expéditrice ou leur sont parvenus en nombre insuffisant dans le délai de trois mois (quatre mois dans les échanges avec les pays éloignés), à compter du jour de l'expédition de la dernière dépêche à comprendre dans la statistique, ces bureaux dressent eux-mêmes lesdits relevés, en nombre suffisant, d'après leurs propres indica-

tions et en inscrivant sur chacun d'eux la mention: «Les relevés C 21 du bureau destinataire ne sont pas parvenus dans le délai réglementaire». Ils les transmettent ensuite à leur Administration centrale qui les répartit entre les Administrations en cause.

Article 168.

Liste des dépêches closes échangées en transit.

1. — Aussitôt que possible et, au plus tard, dans un délai de trois mois après chaque période de statistique, sauf le cas où la voie d'acheminement n'a pu être constatée dans ce délai, les Administrations qui ont expédié des dépêches en transit envoient, sur formule conforme au modèle C 22 ci-annexé, la liste de ces dépêches aux différentes Administrations dont elles ont emprunté l'intermédiaire.

2. — Si cette liste indique des dépêches en transit qui, d'après les dispositions de l'article 165, ne donnent pas lieu à l'établissement d'un relevé C 21, elle doit porter une mention explicative, telle que «Sacs vides», «Correspondances exemptes».

Article 169.

Dépêches closes échangées avec des bâtiments de guerre.

Il incombe aux Administrations des pays dont relèvent des bâtiments de guerre de dresser les relevés C 21 relatifs aux dépêches expédiées ou reçues par ces bâtiments. Les dépêches expédiées, pendant la période de statistique, à l'adresse des bâtiments de guerre doivent porter, sur des étiquettes, la date d'expédition.

Dans le cas où ces dépêches sont réexpédiées, l'Administration réexpéditrice en informe l'Administration du pays dont le bâtiment relève.

Article 170.

Bulletin de transit.

1. — Lorsque la route à suivre et les services de transport à utiliser pour les dépêches expédiées pendant la période de statistique sont inconnus ou incertains, l'Administration d'origine doit, à la demande de l'Administration destinataire, préparer pour chaque dépêche un bulletin de couleur verte conforme au modèle C 23 ci-annexé. L'Administration d'origine peut également expédier ce bulletin sans une demande formelle de l'Administration destinataire, si les circonstances paraissent l'exiger.

Les feuilles d'avis des dépêches qui donnent lieu à l'établissement dudit bulletin doivent être revêtues, en tête, de l'annotation très apparente «Bulletin de transit». La même mention soulignée

au crayon rouge est portée sur les étiquettes spéciales «Statistique» dont il est question à l'article 165.

2. — Le bulletin de transit doit être transmis à découvert avec les dépêches auxquelles il se rapporte, aux différents services qui participent à leur transport. Dans chaque pays intéressé, les bureaux d'échange d'entrée et de sortie, à l'exclusion de tout autre bureau intermédiaire, consignent sur le bulletin les renseignements concernant le transit effectué par eux. Le dernier bureau d'échange intermédiaire transmet le bulletin C 23 au bureau de destination. Le bulletin est renvoyé ensuite par ce bureau au bureau d'origine à l'appui du relevé C 21. Lorsqu'un bulletin de transit dont l'expédition a été demandée ou est annoncée en tête de la feuille d'avis fait défaut, le bureau de destination est tenu de le réclamer sans aucun retard.

Article 171.

Dérogations aux articles 166, 167 et 170.

Chaque pays a la faculté de notifier aux autres pays, par l'intermédiaire du Bureau international, que les bulletins de vérification modèle C 20, les relevés modèle C 21 et les bulletins de transit modèle C 23 doivent être adressés à son Administration centrale.

Cette dernière est, dans ce cas, substituée aux bureaux d'échange pour l'établissement des relevés C 21 conformément aux prescriptions de l'article 167, § 2.

Article 172.

Services extraordinaires.

Indépendamment des transports aériens, sont seuls considérés comme services extraordinaires donnant lieu à des frais de transit spéciaux, le service entretenu pour le transport territorial accéléré de la Malle dite des Indes et les services spéciaux automobiles Palestine ou Syrie-Iraq.

CHAPITRE II.

COMPTABILITÉ. RÉGLEMENT DES COMPTES

Article 173.

Compte des frais de transit.

1. — Pour l'établissement des comptes de transit, les sacs légers, moyens ou lourds, tels qu'ils sont définis à l'article 166, sont portés en compte respectivement pour les poids moyens de 3, 12 ou 24 kilogrammes.

2. — Le poids des dépêches closes est multiplié par 26 ou 13, selon le cas, et le produit

sert de base à des comptes particuliers établissant en francs les sommes annuelles revenant à chaque Administration.

Dans le cas où le multiplicateur 26 ou 13 ne répond pas au trafic normal, les Administrations intéressées s'entendent pour l'adoption d'un autre multiplicateur qui vaut pendant les années auxquelles s'applique la statistique.

Le soin de dresser les comptes incombe à l'Administration créancière qui les transmet à l'Administration débitrice.

3. — Afin de tenir compte du poids des sacs et de l'emballage ainsi que des catégories de correspondances exemptes de tous frais de transit en conformité des dispositions de l'article 76 de la Convention, le montant total du compte des dépêches closes est réduit de 10%.

4. — Les comptes particuliers sont dressés en double expédition, sur formule conforme au modèle C 24 ci-annexé, et d'après les relevés C 21. Ils sont transmis à l'Administration expéditrice aussitôt que possible et, au plus tard, dans un délai de dix mois suivant l'expiration de la période de statistique, accompagnés des relevés C 21 y relatifs.

5. — Si l'Administration qui a envoyé le compte particulier n'a reçu aucune observation rectificative dans un intervalle de quatre mois à compter de l'envoi, ce compte est considéré comme admis de plein droit.

Article 174.

Décompte général annuel. Intervention du Bureau international.

1. — Sauf entente contraire entre les Administrations intéressées, le décompte général comprenant les frais de transit est établi annuellement par le Bureau international.

2. — Aussitôt que les comptes particuliers entre deux Administrations sont approuvés ou considérés comme admis de plein droit (article 173, § 5), chacune de ces Administrations transmet sans retard, au Bureau international, un relevé conforme au modèle C 25 ci-annexé et indiquant les montants totaux de ces comptes. En même temps, une copie du relevé est adressée à l'Administration intéressée. Lors de la réception d'un relevé émanant d'une Administration, le Bureau international en avertit l'autre Administration intéressée.

Dans le solde, il est fait abandon des centimes.

En cas de différences entre les indications correspondantes fournies par deux Administrations, le Bureau international les invite à se mettre d'accord et à lui indiquer les sommes définitivement arrêtées.

Lorsqu'une Administration seulement a fourni le relevé C 25, les indications de cette Administration font foi, à moins que le relevé correspondant de l'Administration retardataire ne parvienne

au Bureau international en temps opportun pour l'établissement du prochain décompte général annuel.

Dans le cas prévu à l'article 173, § 5, les relevés doivent porter la mention «Aucune observation de l'Administration débitrice n'est parvenue dans le délai réglementaire».

Si deux Administrations se mettent d'accord pour faire un règlement spécial, leurs relevés C 25 portent la mention «Compte réglé à part — à titre d'information» et ne sont pas compris dans le décompte général annuel.

3. — Le Bureau international établit, à la fin de chaque année, sur la base des relevés qui lui sont parvenus jusque-là et qui sont considérés comme admis de plein droit, un décompte général annuel des frais de transit. Le cas échéant, il se conforme à la règle fixée à l'article 164, § 3, pour les paiements annuels.

Le décompte indique:

- a) le Doit et l'Avoir de chaque Administration;
- b) le solde débiteur ou le solde créditeur de chaque Administration;
- c) les sommes à payer par les Administrations débitrices;
- d) les sommes à recevoir par les Administrations créancières.

Le Bureau international procède par voie de compensation, de manière à restreindre au minimum le nombre des paiements à effectuer.

4. — Les décomptes généraux annuels doivent être transmis aux Administrations par le Bureau international, aussitôt que possible et, au plus tard, avant l'expiration du premier trimestre de l'année qui suit celle de leur établissement.

Article 175.

Liquidation des frais de transit.

1. — Le solde résultant du décompte général annuel du Bureau international ou des règlements spéciaux, y compris, le cas échéant, la régularisation prévue à l'article 164, § 3, est payé par l'Administration débitrice à l'Administration créancière de l'une des manières suivantes:

- a) au choix de l'Administration débitrice, en or ou au moyen de chèques ou de traites répondant aux conditions prévues au § 2 ci-après et payables à vue sur la capitale ou sur une place commerciale du pays créancier, ou
- b) suivant accord entre les deux Administrations, par l'intermédiaire d'une banque utilisant le service des virements de la Banque des Règlements Internationaux à Bâle ou par tout autre moyen.

2. — En cas de paiement au moyen de chèques ou traites, ces chèques ou traites sont exprimés en monnaie d'un pays où la banque centrale d'émission ou une autre institution officielle d'émission achète et vend de l'or ou des devises-or contre la monnaie nationale à des taux fixes

déterminés par la loi ou en vertu d'un arrangement avec le Gouvernement.

Si les monnaies de plusieurs pays répondent à ces conditions, c'est au pays créancier de désigner la monnaie qui lui convient. La conversion se fait au pair des monnaies d'or.

3. — Lorsque les deux pays se sont mis d'accord à ce sujet, les chèques ou traites peuvent être exprimés aussi en monnaie du pays créancier, même si cette monnaie ne répond pas aux conditions prévues au § 2. Dans ce cas, le solde est converti au pair des monnaies d'or en monnaie d'un pays répondant aux conditions prévues au § 2. Le résultat obtenu est ensuite converti dans la monnaie du pays débiteur et de celle-ci dans la monnaie du pays créancier au cours de la bourse de la capitale ou d'une place commerciale du pays débiteur au jour de l'achat du chèque ou de la traite.

4. — Lorsque le montant du solde dépasse 5000 francs-or, la date de l'envoi d'un chèque ou d'une traite, la date de son achat et son montant doivent, si l'Administration créditrice le demande, lui être notifiés par télégramme et à ses frais.

5. — Les frais de paiement sont supportés par l'Administration débitrice à l'exception des frais extraordinaires, tels les frais de clearing, imposés par le pays créancier.

6. — Le paiement précité doit être effectué dans le plus bref délai possible et, au plus tard, avant l'expiration d'un délai de quatre mois à partir de la date d'envoi du décompte par le Bureau international ou de l'invitation à payer, adressée par l'Administration créancière à l'Administration débitrice, quand il s'agit d'un compte réglé à part. Ce délai peut être porté à cinq mois dans les relations entre pays éloignés.

Passé ces délais, les sommes dues sont productives d'intérêt à raison de 5% l'an, à compter du jour d'expiration desdits délais.

7. — Si le paiement n'est pas effectué un an après l'expiration des délais fixés au § 6, il est loisible à l'Administration créancière, en ce qui concerne les sommes dont le décompte est établi par le Bureau international, d'en informer ledit Bureau lequel invite l'Administration débitrice à payer dans un délai qui ne doit pas dépasser quatre mois.

Si le paiement des sommes prévues à l'alinéa précédent n'est pas effectué à l'expiration de ce nouveau délai, le Bureau international les fait figurer dans le décompte général annuel suivant, à l'Avoir de l'Administration créancière. Dans ce cas, des intérêts composés sont dus, c'est-à-dire que l'intérêt est ajouté au capital à la fin de chaque année jusqu'au moment du paiement.

En cas d'application des dispositions de l'alinéa précédent, le décompte général dont il s'agit et ceux des quatre années suivantes ne doivent, autant que possible, pas contenir, dans les soldes du

Tableau 2, des sommes à payer par l'Administration défaillante à l'Administration créancière intéressée.

TITRE VIII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

CHAPITRE UNIQUE.

Article 176.

Coupons-réponse.

1. — Les coupons-réponse sont conformes au modèle C 26 ci-annexé. Ils sont imprimés, sur papier portant en filigrane les lettres UPU en grands caractères, par les soins du Bureau international qui les livre aux Administrations au prix coûtant.

2. — Chaque Administration a la faculté:

- a) de donner aux coupons-réponse une perforation distinctive qui ne nuise pas à la lecture du texte et ne soit pas de nature à entraver la vérification de ces valeurs;
- b) de modifier, à la main ou au moyen d'un procédé d'impression, le prix de vente indiqué sur les coupons.

3. — Dans les décomptes entre Administrations, la valeur des coupons-réponse est calculée à raison de 28 centimes par unité.

4. — Sauf entente contraire, les coupons échangés sont envoyés annuellement, au plus tard dans un délai de trois mois après expiration de l'année, aux Administrations qui les ont émis, avec l'indication globale de leur nombre et de leur valeur.

5. — Aussitôt que deux Administrations se sont mises d'accord sur le nombre des coupons échangés dans leurs relations réciproques, elles dressent chacune et transmettent au Bureau international un relevé conforme au modèle C 27, ci-annexé indiquant le solde débiteur ou créancier, si ce solde dépasse 25 francs et si un règlement spécial n'a pas été prévu entre les deux pays. À défaut d'accord dans un délai de six mois, l'Administration créancière établit son décompte et l'envoie au Bureau international.

Dans le cas où l'une des Administrations seulement fournit son relevé, les indications de celui-ci font foi.

Le solde est compris par le Bureau international dans un décompte annuel et le paiement a lieu dans les conditions prévues à l'article 175.

6. — Lorsque, dans les rapports entre deux Administrations, le solde annuel ne dépasse pas 25 francs, l'Administration débitrice est exonérée de tout paiement.

Article 177.

Cartes d'identité.

1. — Chaque Administration désigne les bureaux ou les services qui délivrent les cartes d'identité.

2. — Ces cartes sont établies sur des formules conformes au modèle C 28 ci-annexé. Ces formules sont fournies, au prix coûtant, par le Bureau international.

3. — Au moment de la demande, le requérant remet sa photographie et justifie de son identité. Les Administrations édictent les prescriptions nécessaires pour que les cartes ne soient délivrées qu'après examen minutieux de l'identité du requérant.

L'agent inscrit cette demande sur un registre, remplit à l'encre et en caractères latins toutes les indications que comporte la formule de carte d'identité, fixe sur celle-ci la photographie à l'endroit désigné, applique mi-partie sur cette photographie et mi-partie sur la carte un timbre-poste représentant la taxe perçue et annule cette figurine au moyen d'une empreinte bien nette du timbre à date.

Il appose ensuite de nouveau l'empreinte de ce timbre ou de son sceau officiel, de manière qu'elle porte à la fois sur la partie supérieure de la photographie et sur la carte, puis reproduit cette empreinte à la troisième page de la carte, signe celle-ci et la remet à l'intéressé après avoir recueilli sa signature.

4. — Lorsque la physionomie du titulaire s'est modifiée au point qu'elle ne réponde plus à la photographie ou au signalement, la carte doit être renouvelée.

5. — Chaque pays conserve la faculté de délivrer les cartes d'identité du service international selon les règles appliquées pour les cartes en usage dans son service intérieur.

Les Administrations peuvent ajouter, à la formule C 28, un feuillet destiné à recevoir des annotations spéciales pour les besoins de leur service interne.

Article 178.

Dépêches échangées avec des bâtiments de guerre.

1. — L'établissement d'un échange, en dépêches closes, entre une Administration postale et des divisions navales ou des bâtiments de guerre de même nationalité, ou entre une division navale ou un bâtiment de guerre et une autre division navale ou un autre bâtiment de guerre de même nationalité, doit être notifié, autant que possible à l'avance, aux Administrations intermédiaires.

2. — La suscription de ces dépêches est rédigée comme suit:

Du bureau de
la division navale (nationalité) de }
Pour désignation de la division) à } (Pays),
le bâtiment (nationalité) le (nom du }
bâtiment) à

ou

De la division navale (nationalité) de (dé- }
signation de la division) à } (Pays)
Du bâtiment (nationalité) le (nom du bâ- }
timent) à

ou

De la division navale (nationalité) de (dé- }
signation de la division) à } (Pays),
Du bâtiment (nationalité) le (nom du bâ- }
timent) à

la division navale (nationalité) de }
Pour (désignation de la division) à } (Pays),
le bâtiment (nationalité) le (nom du }
bâtiment) à

3. — Les dépêches à destination ou provenant de divisions navales ou de bâtiments de guerre sont acheminées, sauf indication d'une voie spéciale sur l'adresse, par les voies les plus rapides et dans les mêmes conditions que les dépêches échangées entre bureaux de poste.

Le capitaine d'un paquebot postal qui transporte des dépêches à destination d'une division navale ou d'un bâtiment de guerre les tient à la disposition du commandant de la division ou du bâtiment destinataire en prévision du cas où celui-ci viendrait lui en demander la livraison en route.

4. — Si les bâtiments ne se trouvent pas au lieu de destination quand les dépêches à leur adresse y parviennent, ces dépêches sont conservées au bureau de poste jusqu'à leur retrait par le destinataire ou leur réexpédition sur un autre point. La réexpédition peut être demandée, soit par l'Administration postale d'origine, soit par le commandant de la division navale ou du bâtiment destinataire, soit enfin par un Consul de même nationalité.

5. — Celles des dépêches dont il s'agit qui portent la mention «Aux soins du Consul d...» sont consignées au Consulat indiqué. Elles peuvent ultérieurement, à la demande du Consul, être réintégrées dans le service postal et réexpédiées sur le lieu d'origine ou sur une autre destination.

6. — Les dépêches à destination d'un bâtiment de guerre sont considérées comme étant en transit jusqu'à leur remise au commandant de ce bâtiment, alors même qu'elles auraient été primitivement adressées aux soins d'un bureau de poste ou à un Consul chargé de servir d'agent

de transport intermédiaire; elles ne sont donc pas considérées comme étant parvenues à leur adresse tant qu'elles n'ont pas été livrées au bâtiment de guerre destinataire.

Article 179.

Bulletins d'affranchissement. Décompte des frais de douane, etc.

1. — Le décompte relatif aux frais de douane, etc., déboursés par chaque Administration pour le compte d'une autre, est effectué au moyen de comptes particuliers mensuels conformes au modèle C 29 ci-annexé, qui sont établis par l'Administration débitrice dans la monnaie du pays créancier. Les bulletins d'affranchissement sont inscrits par ordre alphabétique des bureaux qui ont fait l'avance des frais et suivant l'ordre numérique qui leur a été donné.

Si les deux Administrations intéressées assurent également le service des colis postaux dans leurs relations réciproques, elles peuvent comprendre, sauf avis contraire, dans les décomptes des bulletins d'affranchissement de ce dernier service, ceux de la poste aux lettres.

2. — Le compte particulier, accompagné des bulletins d'affranchissement, est transmis à l'Administration créancière au plus tard à la fin du mois qui suit celui auquel il se rapporte. Il n'est pas dressé de compte négatif.

3. — La vérification des comptes a lieu dans les conditions fixées par le Règlement des mandats de poste.

4. — Les décomptes donnent lieu à une liquidation spéciale. Chaque Administration peut, toutefois, demander que ces comptes soient annexés aux comptes des mandats de poste ou aux comptes CP 15 ou CP 16 des colis postaux.

Article 180.

Formules à l'usage du public.

En vue de l'application des dispositions de l'article 31, § 2, de la Convention, sont considérées comme formules à l'usage du public les formules:

- C 1 (Etiquette de douane),
- C 2 (Déclaration en douane),
- C 3 (Bulletin d'affranchissement),
- C 5 (Avis de réception),
- C 8 (Mandat de remboursement),
- C 10 (Enveloppe de réexpédition),
- C 11 (Demande de

}	retrait,
	modification d'adresse,
	modification du montant du remboursement),
- C 12 (Réclamation d'un envoi ordinaire non parvenu),

C 13 (Réclamation d'un envoi recommandé, etc.),

C 26 (Coupon-réponse),

C 28 (Carte d'identité postale).

Article 181.

Délai de garde des documents.

Les documents du service international doivent être conservés pendant une période minimum de deux ans à partir du lendemain de la date à laquelle ces documents se réfèrent.

Article 182.

Adresse télégraphique.

Les Administrations font usage, pour les communications télégraphiques qu'elles échangent entre elles, de l'adresse télégraphique «Postgen», suivie de l'indication de la ville où se trouve le siège de l'Administration centrale.

Pour les communications adressées à des bureaux autres que l'Administration centrale du pays de destination, l'adresse télégraphique doit être «Postbur», suivie de l'indication de la ville à laquelle le télégramme est adressé.

TITRE IX.

BUREAU INTERNATIONAL

CHAPITRE UNIQUE.

Article 183.

Congrès et Conférences.

Le Bureau international prépare les travaux des Congrès et des Conférences. Il pourvoit aux impressions et à la distribution des documents nécessaires.

Le Directeur de ce Bureau assiste aux séances des Congrès et des Conférences et prend part aux discussions, sans voix délibérative.

Article 184.

Renseignements. Demandes de modification des Actes.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union pour leur fournir, sur les questions relatives au service, les renseignements dont ils pourraient avoir besoin.

Il instruit les demandes de modification ou d'interprétation des dispositions qui régissent l'Union et notifie les résultats des consultations.

Article 185.

Publications.

1. — Le Bureau international rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, un journal spécial en langues allemande, anglaise, espagnole et française.

2. — Il publie, d'après les informations fournies en vertu des prescriptions de l'article 193 ci-après, un recueil officiel de tous les renseignements d'intérêt général concernant l'exécution de la Convention et du Règlement dans chaque pays.

Des recueils analogues concernant l'exécution des Arrangements sont publiés sur la demande des Administrations participant à ces Arrangements.

3. — Le Bureau international publie également, au moyen des éléments fournis par les Administrations:

- a) un recueil de renseignements sur l'organisation des Administrations de l'Union et sur leurs services internes;
- b) un recueil des taxes appliquées par les Administrations dans leurs service interne;
- c) une liste des objets interdits;
- d) une liste des lignes de paquebots;
- e) une liste des distances kilométriques afférentes aux parcours territoriaux;
- f) une liste des pays éloignés et assimilés;
- g) un tableau des équivalents.

4. — Les modifications éventuelles apportées aux divers documents énumérés aux §§ 2 et 3 sont notifiées par circulaire.

5. — Les documents publiés par le Bureau international sont distribués aux Administrations dans la proportion du nombre d'unités contributives assignées à chacune d'elles par application de l'article 25 de la Convention.

Les exemplaires supplémentaires de ces documents qui seraient réclamés par les Administrations sont payés à part d'après leur prix de revient.

6. — Le Bureau international est chargé de publier un dictionnaire alphabétique de tous les bureaux de poste du monde, avec une mention spéciale pour ceux de ces bureaux chargés de services qui ne sont pas encore généralisés. Ce dictionnaire est tenu au courant au moyen de suppléments ou de toute autre manière que le Bureau international juge convenable.

Le dictionnaire est distribué aux Administrations à raison de 10 exemplaires par unité contributive assignée à chacune d'elles par application de l'article 25 de la Convention. Les exemplaires supplémentaires demandés par les Administrations sont payés à part, d'après leur prix de revient.

Article 186.

Rapport annuel.

Le Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à toutes les Administrations.

Article 187.

Langue officielle du Bureau international.

La langue officielle du Bureau international est la langue française.

Article 188.

Coupons-réponse. Cartes d'identité.

Le Bureau international est chargé de faire confectionner les coupons-réponse et les cartes d'identité et d'en approvisionner, sur leur demande, les Administrations.

Article 189.

Balance et liquidation des comptes.

1. — Le Bureau international est chargé d'opérer la balance et la liquidation des comptes de toute nature relatifs au service international des postes entre les Administration qui déclarent vouloir emprunter son intermédiaire. Celles-ci se concertent, à cet effet, entre elles et avec ce Bureau.

2. — Sur la demande des Administrations intéressées, les décomptes télégraphiques peuvent aussi être indiqués au Bureau international pour entrer dans la compensation des soldes.

3. — Chaque Administration conserve le droit d'établir à son choix des décomptes spéciaux pour diverses branches du service et d'en opérer à sa convenance le règlement avec ses correspondants, sans employer l'intermédiaire du Bureau international, auquel elle se borne à indiquer pour quelles branches de service et pour quels pays elle réclame ses offices.

4. — Les Administrations qui empruntent l'intermédiaire du Bureau international pour la balance et la liquidation des décomptes peuvent cesser d'user de cet intermédiaire trois mois après en avoir donné avis.

Article 190.

Etablissement des comptes.

1. — Lorsque les comptes particuliers ont été débattus et arrêtés d'un commun accord, les Administration débitrices transmettent aux Administrations créancières, pour chaque nature d'opéra-

tions, une reconnaissance, établie en francs et centimes, du montant de la balance des deux comptes particuliers, avec l'indication de l'objet de la créance et de la période à laquelle elle se rapporte.

Sauf entente contraire, l'Administration qui désire, pour sa comptabilité intérieure, avoir des comptes généraux, doit les établir elle-même et les soumettre à l'acceptation de l'Administration correspondante.

Les Administrations peuvent s'entendre pour pratiquer un autre système dans leurs relations.

2. — Chaque Administration adresse au Bureau international mensuellement ou trimestriellément, si des circonstances spéciales le rendent désirable, un tableau indiquant son Avoir du chef des décomptes particuliers ainsi que le total des sommes dont elle est créancière envers chacune des Administrations contractantes; chaque créance figurant dans ce tableau doit être justifiée par une reconnaissance de l'Administration débitrice.

Ce tableau doit parvenir au Bureau international le 19 de chaque mois ou du premier mois de chaque trimestre au plus tard. A défaut, il n'est compris que dans la liquidation du mois ou du trimestre suivant.

3. — Le Bureau international, examine, en rapprochant les reconnaissances, si les tableaux sont exacts. Toute rectification nécessaire est notifiée aux Administrations intéressées.

Le Doit de chaque Administration envers une autre est reporté dans un tableau récapitulatif; l'addition des sommes portées dans les diverses colonnes de ce tableau forme le solde débiteur global de chaque Administration.

Article 191.

Balance générale.

1. — Le Bureau international réunit les tableaux et les récapitulations en une balance générale indiquant:

- a) le total du Doit et de l'Avoir de chaque Administration;
- b) le solde débiteur ou le solde créditeur de chaque Administration;
- c) les sommes à payer par les Administrations débitrices et la répartition de ces sommes entre les Administrations créancières.

Il veille, dans la mesure du possible, à ce que chaque Administration n'ait à effectuer, pour se libérer, qu'un ou deux paiements distincts.

Toutefois, l'Administration qui se trouve habilement à découvert envers une autre Administration d'une somme supérieure à 50,000 francs a le droit de réclamer des acomptes.

Ces acomptes sont inscrits, tant par l'Administration créancière que par l'Administration débi-

trice, au bas des tableaux à adresser au Bureau international.

2. — Les reconnaissances transmises au Bureau international avec les tableaux sont classées par Administration.

Elles servent de base pour l'établissement de la liquidation des comptes de chacune des Administrations intéressées. Dans cette liquidation doivent figurer:

- a) les sommes afférentes aux comptes spéciaux portant sur les divers échanges;
- b) le total des sommes résultant de tous les comptes spéciaux par rapport à chacune des Administrations intéressées;
- c) les totaux des sommes dues à toutes les Administrations créancières pour chaque branche du service ainsi que leur total général.

Ce total doit être égal au total du Doit qui figure dans la récapitulation.

Au bas du bordereau de liquidation, la balance est établie entre le Doit et l'Avoir résultant des tableaux adressés par les Administrations au Bureau international. Le montant net du Doit ou de l'Avoir doit être égal au solde débiteur ou au solde créditeur porté dans la balance générale. En outre, le bordereau indique les Administrations en faveur desquelles le paiement doit être effectué par l'Administration débitrice.

Les bordereaux de liquidation doivent être transmis aux Administrations intéressées, par le Bureau international, au plus tard le 22 de chaque mois.

Article 192.

Paiement.

Le paiement des sommes dues, en vertu d'une liquidation, par une Administration à une autre Administration, doit être effectué aussitôt que possible et au plus tard quinze jours après la réception du bordereau de liquidation par l'Administration débitrice. Les dispositions de l'article 175, § 1, sont applicables en ce qui concerne les autres conditions de paiement. Les dispositions du § 6 dudit article font règle en cas de non-paiement du solde dans le délai fixé.

Les soldes débiteurs ou créditeurs n'excédant pas 500 francs peuvent être reportés à la liquidation du mois suivant, à la condition toutefois, que les Administrations intéressées soient en rapport mensuel avec le Bureau international. Il est fait mention de ce report dans les récapitulations et dans les liquidations pour les Administrations créancières et débitrices. L'Administration débitrice fait parvenir, le cas échéant, à l'Administration créancière, une reconnaissance de la somme due, pour être portée au prochain tableau.

Article 193.

Communications à adresser au Bureau international.

1. — Les Administrations se transmettent, par l'intermédiaire du Bureau international, la collection en trois exemplaires de leurs timbres-poste et des impressions-types de leurs machines à affranchir, avec indication de la date à partir de laquelle les timbres-poste des émissions antérieures cessent d'avoir cours.

2. — Elles doivent, en outre, communiquer au Bureau international:

- a) la mention qu'elles ont adoptée, par application de l'article 106, § 2, comme équivalent de l'expression «Taxe perçue» ou «Port payé»;
- b) les taxes modérées qu'elles ont adoptées en vertu de l'article 5 de la Convention et l'indication des relations auxquelles ces taxes sont applicables;
- c) l'indication des surtaxes qu'elles perçoivent pour frais de transport extraordinaire en vertu des articles 37 et 77 de la Convention ainsi que la nomenclature des pays auxquels s'appliquent ces surtaxes et, s'il y a lieu, la désignation des services qui en motivent la perception;
- d) tous les renseignements utiles concernant les prescriptions douanières ou autres ainsi que les interdictions ou restrictions réglant l'importation et le transit des envois postaux dans leurs services;
- e) le nombre de déclarations en douane éventuellement exigé pour les envois soumis au contrôle douanier à destination de leur pays et les langues dans lesquelles ces déclarations peuvent être rédigées;
- f) l'indication qu'elles admettent ou non, dans les envois affranchis au tarif des lettres ou des échantillons, des objets passibles de droits de douane;
- g) la liste des distances kilométriques pour les parcours territoriaux suivis dans leur pays par les dépêches en transit;
- h) la liste des lignes de paquebots en partance de leurs ports et utilisées pour le transport des dépêches, avec indication des parcours, des distances et des durées de parcours entre le port d'embarquement et chacun des ports d'escale successifs, de la périodicité du service et des pays auxquels les frais de transit maritime, en cas d'utilisation des paquebots, doivent être payés;
- i) leur liste des pays éloignés et assimilés;
- j) leur décision au sujet de la faculté d'appliquer ou non certaines dispositions générales de la Convention et du Règlement;

k) les renseignements utiles sur leur organisation et leurs services internes;

l) leurs taxes postales intérieures.

3. — Toute modification aux renseignements visés au § 2 doit être notifiée sans retard.

4. — Les Administrations doivent fournir au Bureau international deux exemplaires des documents qu'elles publient, tant sur le service intérieur que sur le service international.

Article 194.

Statistique générale.

1. — Le Bureau international dresse une statistique générale pour chaque année.

A cet effet, les Administrations lui font parvenir une série aussi complète que possible de renseignements statistiques sur formules conformes aux modèles C 30 et C 31 ci-annexés. Le tableau C 30 est transmis à la fin du mois de juillet de chaque année, mais les renseignements compris dans les parties I, II et IV de ce tableau ne sont fournis que tous les trois ans; le tableau C 31 est également transmis tous les trois ans, à la même date. Les renseignements fournis se rapportent toujours à l'année précédente.

2. — Les opérations de service qui donnent lieu à enregistrement font l'objet de relevés périodiques, d'après les écritures effectuées.

3. — Pour toutes les autres opérations, il est procédé chaque année à un comptage des objets de toute nature, sans distinction entre les lettres, cartes postales, papiers d'affaires, imprimés, échantillons de marchandises et petits paquets et, au moins tous les trois ans, à un dénombrement des différentes catégories de correspondances.

Chaque Administration fixe elle-même l'époque et la durée de ces comptages.

4. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les statistiques spéciales, le dénombrement des différentes catégories est fait d'après les chiffres proportionnels tirés de la précédente statistique spéciale.

5. — Le Bureau international fait imprimer et distribue les formules de statistique à remplir par chaque Administration. Il fournit aux Administrations qui en font la demande toutes les indications nécessaires sur les règles à suivre pour assurer l'uniformité des opérations de statistique.

Article 195.

Dépenses du Bureau international.

1. — Les dépenses ordinaires du Bureau international ne doivent pas dépasser, par année, la somme de 350,000 francs.

2. — L'Administration des postes suisses surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui est communiqué aux autres Administrations.

3. — Les sommes avancées par l'Administration des postes suisses, suivant le § 2, doivent être remboursées par les Administrations débitrices dans le plus bref délai possible, et au plus tard avant le 31 décembre de l'année d'envoi du compte. Passé ce délai, les sommes dues sont productives d'intérêt au profit de ladite Administration à raison de 5 % l'an, à compter du jour d'expiration dudit délai.

4. — Les pays de l'Union sont classés ainsi qu'il suit en vue de la répartition des frais:

1er classe: Union de l'Afrique du Sud, Allemagne, Etats-Unis d'Amérique, République Argentine, Commonwealth de l'Australie, Canada, Chine, Espagne, France, Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, Inde britannique, Italie, Japon, Nouvelle-Zélande, Pologne, Union des Républiques Soviétiques Socialistes;

2e classe: —;

3e classe: Ensemble des Possessions des Etats-Unis d'Amérique, Belgique, Brésil, Egypte, Algérie, Colonies et Protectorats français de l'Indochine, Ensemble des autres Colonies françaises, Ensemble des Colonies britanniques, y compris les Territoires d'outre-mer, les Protectorats et les Territoires sous suzeraineté ou sous mandat, Mexique, Pays-Bas, Indes néerlandaises, Roumanie, Suède, Confédération Suisse, Tchéco-Slovaquie, Turquie, Royaume de Yougoslavie;

4e classe: Danemark, Finlande, Hongrie, Irlande, Chosen, Norvège, Portugal; Colonies portugaises de l'Afrique occidentale, Colonies portugaises de l'Afrique orientale, de l'Asie et de l'Océanie;

5e classe: Bulgarie, Chili, République de Colombie, Grèce, Iran, Maroc (à l'exclusion de la Zone espagnole), Maroc (Zone espagnole), Pérou, Tunisie;

6e classe: Afghanistan, Albanie, Bolivie, République de Costa-Rica, République de Cuba, République Dominicaine, République de El Salvador, Equateur, Guatemala, République d'Haïti, République de Honduras, Afrique orientale italienne, Luxembourg, Nicaragua, République de Panama, Paraguay, Curaçao et Surinam, Siam, République O. de l'Uruguay, Etats-Unis de Vénézuëla;

7e classe: Royaume de l'Arabie Saoudite, Colonie du Congo belge, Ensemble des Colonies espagnoles, Iraq, Islande, Ensemble des Colonies et Possessions italiennes autres que l'Afrique orientale italienne, Ensemble des Dépendances japonaises autres que le Chosen, Etats du Levant sous Mandat français (Syrie et Liban), République de Libéria, Commonwealth des Philippines, République de Saint-Marin, Etat de la Cité du Vatican, Yémen.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 196.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de la Convention postale universelle.

Il aura la même durée que cette Convention, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

J. N. Redelinghuys.

H. C. Wain.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour les ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour James W. Cole:

John E. Lamiell.

John E. Lamiell.

Stewart M. Weber.

Pour l'ENSEMBLE DES POSSESSIONS DES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour James W. Cole:

John E. Lamiell.

John E. Lamiell.

Stewart M. Weber.

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la REPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

Carlos H. Sal.

A. Funes Lastra.

R. A. Pan.

R. R. Tula.

G.A. Garcia.

M. Sáenz Briones.

I. Ruiz Moreno.

Raúl C. Migone.

A. T. Cosentino.

Pour la COMMONWEALTH DE L'AUSTRALIE:

M. B. Harry.
A. Sladdin.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CANADA:

John A. Sullivan.
H. Beaulieu.
R. H. MacNabb.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour le ROYAUME UNI DE LA GRANDE-BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITANNIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETÉ OU SOUS MANDAT:

Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour le GUATEMALA:
M. Arroyo.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:
Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour l'IRAN:
Dr. A. A. Dattary.

Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'IRLANDE:
P. de Bláca.
S. S. Puirseal.

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POSSESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seitti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato.

Pour le CHOSEN:
Seitti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPENDANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:
Alfonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.

Pour le NICARAGUA:
Rubén Dario.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:

J. Madden.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Haienius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la COMMONWEALTH DES
PHILIPPINES:

F. Cuaderno.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apavongse.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:

Abdulahat Aksin
ad referendum.

Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉ-
TIQUES SOCIALISTES:

P. Glinkine.
V. Ivanov.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Constanzo.
Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour l'ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YÉMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

**ZAŁĄCZNIK
ANNEXE**

**WZORY DRUKÓW
FORMULES**

C 1

(Reg., art. 110, § 1, ustęp 1-szy)

CŁO — DOUANE
(można otworzyć z urzędu)
(peut être ouvert d'office)

Wypełnić tylko w braku oddzielnej deklaracji; w przeciwnym razie oderwać.
A remplir seulement en cas d'absence de déclaration séparée; sinon à détacher.

Rodzaj towaru: _____
Nature de la marchandise: _____

Waga netto: _____
Poids net: _____
Wartość: _____
Valeur: _____

(Wymiary: 44 × 62 mm, kolor zielony)

C 2

(Reg., art. 110, § 1, ustęp 2-gi)

Miejsce wysłania
Lieu d'expédition

Miejsce przeznaczenia
Lieu de destination

Zarząd Pocztowy
Administration des Postes

DEKLARACJA CELNA
DÉCLARATION EN DOUANE

P

M

(Nazwisko i adres odbiorcy — Nom et adresse du destinataire)

Przesyłki Envois		Wyszczególnienie zawartości Désignation du contenu	Wartość z dokładnym podaniem użytej jednostki monetarnej Valeur avec indication précise de l'unité monétaire employée	Waga Poids		Uwagi Observations
Ilość Nombre	Rodzaj Espèce			Brutto Brut Gramy Grammes	Netto Net Gramy Grammes	
1	2	3	4	5	6	7
Kraj pochodzenia lub wyrobu towaru: Pays d'origine ou de fabrication de la marchandise:						

dnia _____ 19_____
le _____

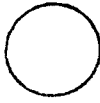
Nadawca:
L'expéditeur:

(Wymiary: 125×176 albo 148×210 mm)

Kraj nadania
Pays d'origine

CEDULA NALEŻNOŚCIOWA
BULLETIN D'AFFRANCHISSEMENT

Datownik urzędu nadawczego

Timbre du bureau d'origine

L. z z podaną
*) Nr de avec valeur
No par

wartością wysłan przez
déclarée de Fr. expédié par

w (Ulica i numer)
à (Miejsce przeznaczenia) (Rue et numéro)
..... (Lieu de destination)

pod adresem
à l'adresse de
należy doręczyć jako woln od wszelkich należności.
doit être remis franc de tous droits.

(Podpis nadawcy)
(Signature de l'expéditeur)

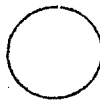
Zwrócić do urzędu
A renvoyer au bureau

(Podać nazwę urzędu, który ma wyróżnić rachunek lub, w danym razie, podać urząd do którego ma być rachunek przesyłany).
(Indiquer le nom du bureau chargé du recouvrement des frais ou, le cas échéant, celui du bureau auquel la formule doit être renvoyée).

*) Podać rodzaj przesyłki.
*) Indiquer la nature de l'objet.

ODCINEK
COUPON

Datownik urzędu nadawczego

Timbre du bureau d'origine

Nadawca *)
L'expéditeur d

Nr
No

z podaną wartością
avec valeur déclarée de

nadane w
déposé à

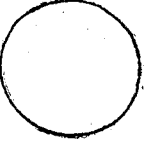
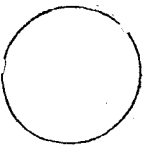
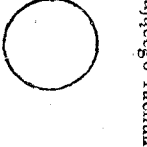
do P
pour M

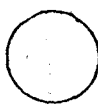
w
à

uisiçł należności wskazane na odwrotnej stronie
a payé les droits indiqués au verso.

Powinna być wydrukowana na odwrócie strony przedniej)
(Doit être imprimé en sens inverse du recto)

C 3 (Strona odwrotna)
(Verso)

WYSZCZEGÓLNIENIE NALEŻNOŚCI (w walucie kraju przetrzeżenia)		ЦАЛОŚĆ WYKOŹONYCH NALEŻНОŚЦИ (Patrз wyszczególnienie na odcinku)	
DÉTAIL DES DROITS DUS (dans la monnaie du pays destinataire)		TOTAL DES FRAIS DÉBOURSES (Voir le détail sur le coupon)	
<p>Należność za pośrednictwo</p> <p>Droit de commission</p> <p>Należności celne</p> <p>Droits de douane</p> <p>Należność za pośrednictwo przy cieniu</p> <p>Droit de dédouanement</p> <p>Inne koszty</p> <p>Autres frais</p> <p style="text-align: right;">Razem</p> <p style="text-align: right;">Total</p>		<p>cyframi arabskimi — en chiffres arabes</p> <hr/> <p>(w walucie kraju przetrzeżenia przesyłki) (dans la monnaie du pays de destination de l'envoi)</p>	
<p>czyli*)</p> <p>soit</p> <p>Datownik urzędu wyrównującego rachunek</p> <div style="text-align: center;"> <p>Timbre du bureau recouvrant</p> </div> <p>*) W walucie kraju nadania przesyłki. Dans la monnaie du pays d'origine de l'envoi.</p>		<p>Datownik urzędu, który zaliczkowo wypłacił należności</p> <div style="text-align: center;"> <p>Timbre du bureau qui a fait l'avance des frais</p> </div>	
<p>Data zaliczki Date de l'avance</p> <p>Nr nadawczy No du registre</p> <p>Księga oddawcza Registre d'arrivée</p> <p>Nr..... No</p>		<p>Urząd, który wypłacił zaliczkę Bureau qui a fait l'avance</p> <p>Podpis urzędnika Signature de l'agent</p>	
<p>Przeliczenia dokonał (nazwisko urzędnika)</p> <p>Converti par (Signature de l'agent)</p>		<p>Datownik urzędu wyrównującego rachunek</p> <div style="text-align: center;"> <p>Timbre du bureau recouvrant</p> </div>	

ZARZĄD POCZTOWY ADMINISTRATION DES POSTES	Datownik urzędu zwracającego poświadczenie
(Wypełnia urząd nadawczy) (A remplir par le bureau d'origine)	POŚWIADCZENIE { ODBIORU { WYPŁATY }
Przesyłka polecona (.....) ^{1) 2)} Envoi recommandé List—Pudełko—Paczka Lettre—Boite—Colis z podaną wartością na ²⁾ avec valeur déclarée Przekaz pocztowy na ²⁾ Mandat de poste de nadan..... w urzędzie pocztowym..... déposé..... au bureau de poste d	AVIS DE { RÉCEPTION ²⁾ Timbre du { PAYEMENT } bureau ren- voyant l'avis (Wypełnia nadawca, który wskaże poniżej swój całkowity adres) (A remplir par l'expéditeur qui mentionnera ci-dessous son adresse complète)
dnia 19 pod Nr le sous le No nadane przez P. expédié par M i adresowane do P. et adressé à M w à	P M w à (Miejsce przeznaczenia, wielkimi literami) (Lieu de destination, en gros caractères)
¹⁾ Podać w nawiasie rodzaj przesyłki (list, druk itd.) Indiquer dans la parenthèse la nature de l'envoi (lettre, imprimé, etc.). ²⁾ Skreślić zbędne wskazówki. Biffer les indications inutiles.	(Ulica i numer) (Rue et numéro) (Kraj przeznaczenia) (Pays de destination) Sprawa pocztowa (Service des postes)

(Wymiary: 105 × 148 mm, kolor jasnoczerwony)

Podpisany oświadcza, że przesyłka wymienion..... drugostronnie
 przekaz

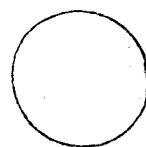
Le soussigné déclare que l'envoi mentionné d'autre part
 le mandat

został..... należycie doręczona dn. 19.....
 wypłacony le
 a été dûment livré
 payé

Podpis ¹⁾
 Signature

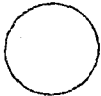
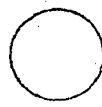
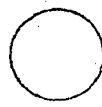
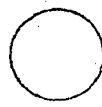
Datownik urzędu przeznaczenia odbiorcy:
 du destinataire

urzędnika urzędu przeznaczenia:
 de l'agent du bureau destinataire:

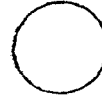

Timbre du bureau destinataire

¹⁾ Zawiadomienie to ma być podpisane przez odbiorcę lub, jeżeli wewnętrzne przepisy kraju przeznaczenia tego wymagają, przez urzędnika urzędu przeznaczenia i zwrócone najbliższą pocztą bezpośrednio do nadawcy.
 Cet avis doit être signé par le destinataire ou, si les règlements du pays de destination le comportent, par l'agent du bureau destinataire et renvoyé par le premier courrier directement à l'expéditeur.

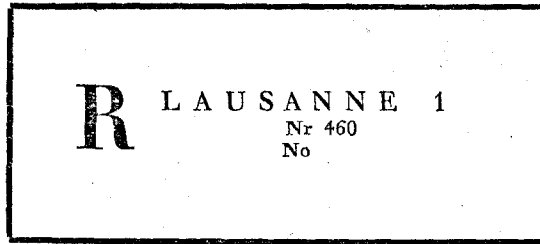
<p style="text-align: center;">ODCINEK COUPON</p> <p>(może być oderwany przez odbiorcę przekazu) (Peut être détaché par le destinataire du mandat)</p> <p>Kwota pobrana w cyfrach arabskich Montant du remboursement en chiffres arabes</p> <p>za przesyłkę Nr pour l'envoi No nadaną dn. 19..... déposé le w à przez P. par M pod adresem à l'adresse de</p> <p>w à</p> <p style="text-align: center;">Datownik urzędu nadania </p> <p style="text-align: center;">Timbre du bureau d'émission</p>	<p>Kraj przeznaczenia przesyłki za pobraniem Pays de destination de l'envoi grevé de remboursement</p> <p>Dział przesyłek listowych — Service des objets de correspondance</p> <p style="text-align: center;">MIĘDZYNARODOWY PRZEKAZ POBRANIOWY MANDAT DE REMBOURSEMENT INTERNATIONAL</p> <p>na kwotę de la somme de (cyframi arabskimi) — (en chiffres arabes)</p> <p style="text-align: center;">(jednostki monetarne słownie i literami łacińskimi) (les unités en toutes lettres et en caractères latins)</p> <p>Za przesyłkę Nr — Pour l'envoi No nadaną dnia — expédié le 19..... Należy wypłacić P. — Payable à M Miejsce przeznaczenia — Lieu de destination Ulica i numer domu — Rue et numéro Kraj przeznaczenia — Pays de destination</p> <p style="text-align: center;">WPISY SŁUŻBOWE¹⁾ INDICATIONS DE SERVICE</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 30%; border-right: 1px dashed black; padding: 5px;"> Numer Numéro Data Date Urząd Bureau Kraj Pays </td> <td style="width: 10%; text-align: center; border-right: 1px dashed black; padding: 5px;"> nadania d'émission </td> <td style="width: 30%; border: 1px solid black; padding: 5px;"> Kwota wpłacona Somme versée (Waluta kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem) (Monnaie du pays destinataire de l'envoi grevé de remboursement) </td> <td style="width: 30%; padding: 5px;"> Datownik urzędu nadania Timbre du bureau d'émission </td> </tr> </table> <p>Podpis urzędnika wystawiającego przekaz: Signature de l'agent qui a dressé le mandat:</p> <p>1) Wskazówki do wypełnienia przez Zarząd kraju przeznaczenia przesyłki po zainkasowaniu kwoty pobrania. Indications à remplir par l'Administration destinataire de l'envoi après encaissement du montant de remboursement.</p>	Numer Numéro Data Date Urząd Bureau Kraj Pays	nadania d'émission	Kwota wpłacona Somme versée (Waluta kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem) (Monnaie du pays destinataire de l'envoi grevé de remboursement)	Datownik urzędu nadania Timbre du bureau d'émission
Numer Numéro Data Date Urząd Bureau Kraj Pays	nadania d'émission	Kwota wpłacona Somme versée (Waluta kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem) (Monnaie du pays destinataire de l'envoi grevé de remboursement)	Datownik urzędu nadania Timbre du bureau d'émission		

(Wymiary: 114 × 162 albo 105 × 148 mm. kolor jasno zielony)

<p>(Rubryka dla cedowania, jeżeli jest dopuszczona) (Cadre réservé aux endossements, s'il y a lieu)</p> <p style="text-align: center;">POTWIERDZENIE ODBIORU PRZEZ ADRESATA QUITTANCE DU DESTINATAIRE</p> <p>Otrzymałem kwotę oznaczoną na przedniej stronie Reçu la somme indiquée d'autre part</p> <p>Miejsce Lieu</p> <p>Dnia 19..... Le</p> <p style="text-align: right;">Podpis odbiorcy: Signature du destinataire:</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-end; margin-top: 20px;"> <div style="width: 30%; border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p style="text-align: center;">Księga oddawcza Registre d'arrivée</p> <p style="text-align: center;">Nr. No</p> </div> <div style="width: 30%; text-align: right;"> <p>Datownik urzędu wypłacającego Timbre du bureau payeur</p> </div> </div>	
---	--

C 4

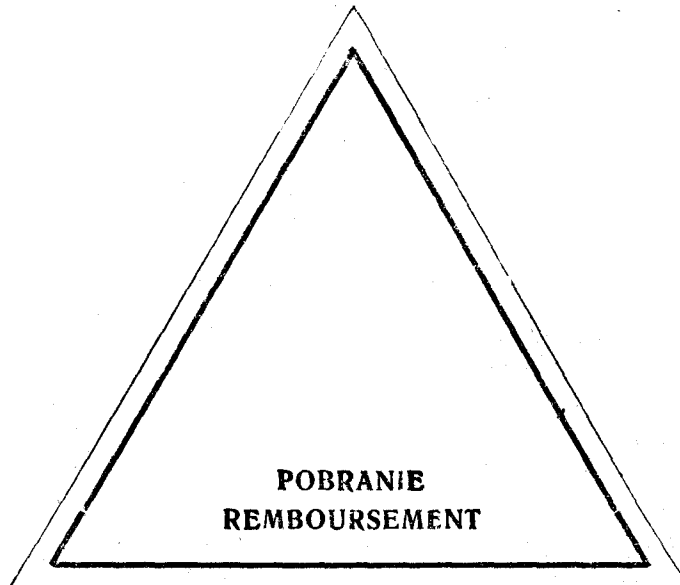
(Reg., art. 127, § 5)

(Wymiary 13 × 57 mm)

C 6

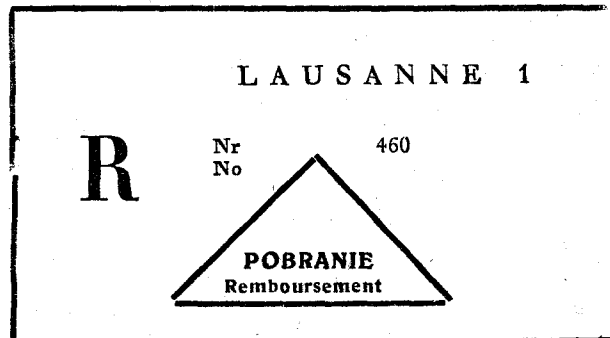
(Reg., art. 131, ustęp 1-szy)

(Wymiary: wysokość 18 mm, podstawa 37 mm,
kolor pomarańczowy)

C 7

(Reg., art. 131, ustęp 2-gi)

Trójkąt koloru pomarańczowego

RACHUNEK SZCZEGÓŁOWY COMPTE PARTICULIER

przekazów pobraniowych wypłaconych przez Zarząd
des mandats de remboursement payés par l'Administration d

na rachunek Zarządu
pour le compte de l'Administration d

w ciągu miesiąca 19
pendant le mois d

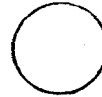
Numer porządk. No d'ordre	Numer nadawczy Numéro d'émission	Data nadania Date d'émission	Urząd nadawczy Bureau d'émission	Kwota przekazów Montant des mandats		U w a g i Observation
1	2	3	4	5		6
				Razem Total		
Potrącić A déduire				$\left\{ \begin{array}{l} 1/4\% \text{ kwoty ogólnej} \\ \text{du total} \end{array} \right. \dots\dots\dots$		
				$\left\{ \begin{array}{l} \text{Udział w opłacie stałej} \\ \text{Quote-part fixe} \end{array} \right. \dots\dots\dots$		
				$\left(\dots\dots\dots \text{od przekazu} \right) \dots\dots\dots$		
				$\left(\dots\dots\dots \text{par mandat} \right) \dots\dots\dots$		
Pozostaje na korzyść Zarządu Reste au profit de l'Administration						

(Wymiary: 210 × 297 mm)

Może otwierać urząd oddawczy
Peut être ouvert par le bureau distributeur

Opłata do pobrania
Montant des taxes à percevoir

Datownik

Timbre à date

SPRAWA POCZTOWA
SERVICE DES POSTES

P
M

(Nazwisko odbiorcy lub nazwa okrętu, nazwisko funkcjonariusza biura podróży itp.)
(Nom du destinataire ou nom du navire, de l'agent du bureau de voyage, etc.)

Do rąk własnych
Aux soins de

(Ulica i Nr)
(Rue et numéro)

.....
(Urząd przeznaczenia)
(Bureau de destination)

.....
(Kraj przeznaczenia)
(Pays de destination)

(Wymiary: 162 × 229 mm)

Do złożenia w urzędzie pocztowym
w stanie otwartym
A présenter ouvert au
bureau de poste

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

C 11 (Strona przednia)
(Recto)
(Reg., art. 150, § 1)

URZĄD
BUREAU d

ŻĄDANIE¹⁾
DEMANDE¹⁾ DE { WYCOFANIA — RETRAIT²⁾
ZMIANY ADRESU²⁾ — MODIFICATION D'ADRESSE²⁾
ZMIANY KWOTY POBRANIA²⁾ — MODIFICATION DU MONTANT
DU REMBOURSEMENT²⁾

pod adresem
adressée à

ŻĄDANIE W DRODZE POCZTOWEJ — DEMANDE PAR VOIE POSTALE (Druk ten wysyła się listem poleconym na koszt żądającego) (Note à transmettre sous pli recommandé et aux frais du requérant)	
I. ŻĄDANIE WYCOFANIA²⁾ — DEMANDE DE RETRAIT²⁾	
Uprasza się o zwrot do urzędu w Prière de renvoyer au bureau d w celu doręczenia nadawcy pour être remis à l'expéditeur l numer przesłan do waszego urzędu dnia 19 a któr adres numéro adressé à votre bureau le et dont la suscription zgodny jest z dołączoną dokładną odbitką. est conforme au fac-similé ci-joint.	(nadania) (d'origine) (rodzaj przesyłki) (nature de l'objet)
II. ŻĄDANIE ZMIANY ADRESU²⁾ — DEMANDE DE MODIFICATION D'ADRESSE²⁾	
Uprasza się wpisać Prière de substituer zamiast à w (rodzaj przesyłki) numer przesłan do waszego urzędu de l (nature de l'objet) numéro adressé à votre bureau dnia 19 z urzędu w a któr adres jest le du bureau d et dont la suscription zgodny z dołączoną dokładną odbitką. est conforme au fac-similé ci-joint.	(następującą wskazówkę) (telle indication) (poprzedniej wskazówki) na adresie (telle autre indication) sur la suscription
III. ŻĄDANIE ZNIESIENIA LUB ZMIANY KWOTY POBRANIA²⁾ — DEMANDE D'ANNULATION OU DE MODIFICATION DU MONTANT DU REMBOURSEMENT²⁾	
Uprasza się ²⁾ { znieść d'annuler } Prière ²⁾ { zmniejszyć do de réduire à } { wnieść na de porter à } (rodzaj przesyłki) numer z urzędu w (nature de l'objet) numéro du bureau d adresowan dnia 19 do adressé le à (dokładny adres odbiorcy) — (adresse exacte du destinataire) a któr adres zgodny jest z dołączoną dokładną odbitką. et dont la suscription est conforme au fac-similé ci-joint.	pobranie ciążące le remboursement grevant (kwota, jednostki słownie) (montant, les unités en toutes lettres)
W załączeniu przekaz pobraniowy poprawiony. ³⁾ Ci-joint le mandat de remboursement rectifié. ³⁾	
..... , dnia 19 , dnia 19 le le	
Datownik urzędu Naczelnik urzędu, z którego pochodzi żądanie: Le Chef du bureau d'où émane la demande:	Podpis wysyłającego: Signature de l'expéditeur:
1) Skreślić w miarę potrzeby przednią lub odwrotną stronę. — 1) Biffer le recto ou le verso, suivant le cas. 2) Skreślić zbędne wskazówki. — 2) Biffer les indications inutiles. 3) Skreślić w miarę potrzeby. — 3) Biffer l'indication, s'il y a lieu.	

ŻĄDANIE W DRODZE TELEGRAFICZNEJ — DEMANDE PAR VOIE TÉLÉGRAPHIQUE
(Telegram na koszt reklamującego — Télégramme aux frais du réclamant)

I. ŻĄDANIE WYCOFANIA¹⁾ — DEMANDE DE RETRAIT¹⁾

Zwrócić (rodzaj przesyłki)..... (numer)..... przesłan.....
Renvoyer (tel objet)..... (numéro)..... adressé.....
dn. 19..... do (adres dokładny odbiorcy).....
le à (adresse exacte du destinataire).....

(Opis: Ewentualne wskazanie nadawcy, format i kolor przesyłki, pieczęć, uwagi i znaki wszelkiego rodzaju)
(Description: Indication éventuelle de l'expéditeur, format et couleur de l'envoi, cachet éventuel, annotations et signes de toute nature)

Poczta — Postes
(Bez podpisu) — (Sans signature)

II. ŻĄDANIE ZMIANY ADRESU¹⁾²⁾ — DEMANDE DE MODIFICATION D'ADRESSE¹⁾²⁾

Wpisać (następującą wskazówkę) zamiast (poprzedniej wskazówki)
Substituer (telle indication) à (telle autre indication)
..... na (rodzaj przesyłki, wykaz przesyłki zleceniowej)
..... sur (nature de l'objet, bordereau d'un envoi avec valeurs à recouvrer)
(numer)..... adresowany dnia 19.....
(numéro)..... adressé le
do (dokładny adres odbiorcy)
à (adresse exacte du destinataire).....

(Opis: Ewentualne wskazanie nadawcy, format i kolor przesyłki, pieczęć i znaki wszelkiego rodzaju)
(Description: Indication éventuelle de l'expéditeur, format et couleur de l'envoi, cachet éventuel, annotations et signes de toute nature)

Poczta — Postes
(Bez podpisu) — (Sans signature)

III. ŻĄDANIE ZNIESIENIA LUB ZMIANY KWOTY POBRANIA¹⁾²⁾ — DEMANDE D'ANNULATION OU DE MODIFICATION DU MONTANT DU REMBOURSEMENT¹⁾²⁾

1)

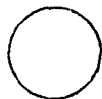
}	Znieść pobranie		
	Annuler remboursement		
	Zmniejszyć do	pobranie	
	Réduire à	(kwota, jednostki słownie)	remboursement
	Wnieść na	(montant, les unités en toutes lettres)	
	Porter à		

(rodzaj przesyłki)..... numer
(nature de l'objet)..... numéro
adresowany dnia 19..... na (dokładny adres
adressé le à (adresse exacte
odbiorcy)
du destinataire).....

Poczta — Postes
(Bez podpisu) — (Sans signature)

....., dnia 19....., dnia 19.....
le le

Datownik urzędu

Naczelnik urzędu,
z którego pochodzi żądanie:
Le Chef du bureau
d'où émane la demande:

Podpis wysyłającego:
Signature de l'expéditeur:

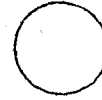
Timbre du bureau

¹⁾ Skreślić zbędne wskazówki. — ¹⁾ Biffer les indications inutiles.
²⁾ Podanie to uwzględnia się dopiero po otrzymaniu odbitki adresu drogą pocztową. — ²⁾ Il ne peut être satisfait, le cas échéant, à cette demande qu'après réception du fac-similé par la poste.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Datownik urzędu
wysyłającego żądanie

w
d

URZĄD w
BUREAU d

Timbre du bureau expédi-
teur de la demande

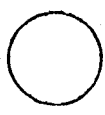
1. REKLAMACJA NIEOTRZYMANEJ ZWYKŁEJ PRZESYŁKI LISTOWEJ RÉCLAMATION D'UN ENVOI ORDINAIRE NON PARVENU	
I. WYJAŚNIENIA JAKICH MA UDZIELIĆ REKLAMUJĄCY (NADAWCA LUB ADRESAT) RENSEIGNEMENTS à FOURNIR PAR LE RÉCLAMANT (EXPÉDITEUR OU DESTINATAIRE)	
Pytania — Demandes 1	Odpowiedzi — Réponses 2
<p>a. Rodzaj przesyłki (list, kartka pocztowa, papiery handlowe, czasopismo lub inny druk, próbka lub pakiecik). Nature de l'envoi (lettre, carte postale, papiers d'affaires, journal ou autre imprimé, échantillon ou petit paquet).</p> <p>b. Adres podany na przesyłce? Adresse portée sur l'envoi?</p> <p>c. Jaki jest dokładny adres odbiorcy? Quelle est l'adresse exacte du destinataire?</p> <p>d. Czy przesyłka była większych rozmiarów? L'envoi était-il volumineux?</p> <p>e. Co zawierała? (Podać możliwie dokładnie). Que renfermait-il? (Signalement aussi exact et complet que possible).</p> <p>f. Data nadania na pocztę, dokładna lub w przybliżeniu. Date précise ou approximative dn dépôt à la poste.</p> <p>g. Nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy. Nom et domicile de l'expéditeur.</p> <p>h. W razie dodatniego wyniku dochodzeń komu należy doręczyć reklamowaną przesyłkę, nadawcy czy też adresatowi? En cas de recherches fructueuses, à qui, de l'expéditeur ou du destinataire, doit-on faire parvenir l'envoi réclamé?</p>	
II. WYJAŚNIENIA JAKICH MA UDZIELAĆ NADAWCA RENSEIGNEMENTS à FOURNIR PAR L'EXPÉDITEUR	
<p>i. Czy przesyłka była opłacona, a jeżeli tak, jaka była wartość naklejonych znaczków pocztowych? L'envoi était-il affranchi et, dans affirmative, quelle était la valeur des timbres-potes apposés?</p> <p>j. Data i godzina nadania na pocztę. Date et heure du dépôt à la poste.</p> <p>k. Czy przesyłka nadana była przy okienku, czy też wrzucona do skrzynki? W ostatnim wypadku do której skrzynki? Le dépôt a-t-il eu lieu au guichet ou à la boîte? Dans ce dernier cas, à quelle boîte?</p> <p>l. Czy przesyłka nadana była osobiście przez nadawcę, czy też przez osobę trzecią? W ostatnim wypadku przez kogo? Le dépôt a-t-il été effectué par l'expéditeur lui-même ou par un tiers? Dans ce dernier cas, par quelle personne?</p>	
<p>m. Wyjaśnienia szczegółowe urzędu nadawczego. Renseignements particuliers du bureau d'origine.</p>	
<p>Niniejszy druk należy zwrócić do</p> <p>La présente formule doit être renvoyée à</p>	

III. WYJAŚNIENIA JAKICH MA UDZIELIĆ ADRESAT PRZY REKLAMOWANIU
 NIĘOTRZYMANEJ ZWYKŁEJ PRZESYŁKI POCZTOWEJ
 RENSEIGNEMENTS à FOURNIR PAR LE DESTINATAIRE EN CAS DE RÉCLAMATION
 D'UN ENVOI ORDINAIRE NON PARVENU

Pytania — Demandes 1	Odpowiedzi — Réponses 2
<p>n. Czy adresat otrzymał przesyłkę? L'envoi est-il parvenu au destinataire?</p> <p>o. Czy przesyłki listowe odbierane są zazwyczaj na poczcie, czy też doręczane do domu? Les correspondances sont-elles d'ordinaire retirées au bureau de poste ou distribuées à domicile?</p> <p>p. Kto odbiera przesyłki w pierwszym wypadku? A qui sont-elles confiées dans le premier cas?</p> <p>q. W drugim wypadku, czy przesyłki, w razie doręczenia, wydawane są bezpośrednio adresatowi czy też domownikom, lub wrzucane do skrzynki prywatnej? Czy skrzynka jest dobrze zamykana i czy wyjmowanie odbywa się regularnie? Dans le second cas, son-elles remises directement au destinataire ou à une personne attachée à son service, ou bien déposées dans une boîte particulière? Les cas échéant, cette boîte est-elle bien fermée et régulièrement levée?</p> <p>r. Czy zaginięcie przesyłek listowych zdarzało się już częściej? Jeżeli tak, wskazać skąd pochodziły przesyłki zaginione. La perte de correspondances s'est-elle déjà produite souvent? Dans l'affirmative, indiquer la provenance des correspondances perdues.</p>	
<p>s. Wyjaśnienia szczegółowe urzędu przeznaczenia. Renseignements particuliers du bureau de destination.</p>	
<p>Niniejszy druk należy zwrócić do</p> <p>La présente formule doit être renvoyée à</p>	

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATON DES POSTES
URZĄD w
BUREAU d

C 15 (Strona przednia) — (Recto)
(Reg. art. 153, § 1)
Datownik urzędu
nadawczego

REKLAMACJA
RÉCLAMATION

Timbre du bureau
d'origine

Wypełnia kraj nadania
A remplir dans le service d'origine

przesyłki poleconej (.....) (a)
d'un envoi recommandé
pobrania (.....)
remboursement

lub listu z podaną wartością na (.....) (b)
pudełka
letrre de valeur déclarée de
ou d'une boîte
pobrania (.....)
remboursement

zawierającej (.....)
contenant

.....) (c)
nadanej przez P
déposé par M
dn. 19.....
le
pod Nr
sous le No w urzędzie
au bureau

d
pod adresem następującym:
à l'adresse suivante:

.....) (d)
za którą zażądanu poświadczania odbioru
et faisant l'objet d'une demande d'avis de réception

.....) (e)

- (a) List, próbka druku itp. — Lettre, échantillon, imprimé, etc.
- (b) Kwota podanej wartości — Montant de la valeur déclarée.
- (c) Opis wartości w miarę możliwości — Description du contenu, autant que possible.
- (d) Miejsce to wypełnia nadawca lub, zamiast niego, urząd nadawczy; wskazać całkowicie dokładny adres.
- (e) Cadre à remplir par l'expéditeur ou à défaut, par le bureau d'origine: mentionner l'adresse exacte et complète.

Skreślić, w danym razie — Biffer, le cas échéant.

Wypełnia służba kraju przeznaczenia
A remplir dans le service de destination

w razie niedoręczenia
en cas de non-distribution

w razie doręczenia
en cas de distribution

Podpisany potwierdza, że powyższa przesyłka została uprawnionemu
Le soussigné déclare que l'envoi susmentionné a été dûment livré
należyce doręczona dnia 19.....
à l'ayant droit le

Kwotę pobrania przesłano nadawcy przesyłki
Le montant du remboursement a été transmis à l'expéditeur de l'en-
prekazanem Nr dnia 19.....
vo par le mandat No
le

Kwotę pobrania przesłano do pocztowego urzędu czekowego w
Le montant du remboursement a été transmis au bureau de chèques
przekazem Nr dnia 19.....
postaux d par le mandat No
le

Kwotę pobrania przekazano na pocztowe konto czekowe
Le montant du remboursement a été mis en compte courant postal
dnia 19.....
le

Naczelnik urzędu doręczającego:
Le Chef du bureau distributeur:

Datownik urzędu doręczającego

.....) (F)
zalega jeszcze jako nie podjęta w urzędzie.
est encore en instance au bureau d
zwrócona została do urzędu nadawczego dnia 19.....
a été renvoyé au bureau d'origine le
została dosłana dnia 19.....
a été réexpédié le
do
à
nie nadeszła do urzędu przeznaczenia. Oświadczenie odbiorcy jest
n'est pas parvenu au bureau de destination. La déclaration du desti-
nataire est ci-jointe.

Naczelnik urzędu doręczającego:
Le Chef du bureau distributeur:

Datownik urzędu doręczającego

.....) (F)
Timbre du bureau distributeur

(F) Podać adres całkowicie i dokładnie. — Indiquer l'adresse exacte et complète.

(Wymiary: 210 X 297 mm)

C 13 (Strona odwrotna) — (Verso)
**WYPEŁNIA SIĘ TYLKO W TYM WYPADKU, GDY NIE ZDOŁANO USTALIĆ
LOSU PRZESYŁKI DROGĄ POSZUKIWANĄ, PRZEWIDZIANYCH NA PRZEDNIEJ
STRONIE
à REMPLIR SEULEMENT DANS LE CAS OÙ LE SORT DE L'ENVOI N'A PU
ÊTRE ÉTABLI PAR LES RECHERCHES PRÉVUES AU RECTO**

Przesyłkę opisaną na przedniej stronie odprawił w odsyłce urząd
L'envoi désigné d'autre part a été inséré dans la dépêche du bureau

wymiany w
d'échange d
dnia 19 (..... a odprawa) do urzędu wymiany
du e envoi) pour le bureau d'échange

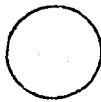
w
p

spisu V karty listowej lub
osobnego spisu
du tableau V de la feuille
d'avis ou de la liste spéciale
karty wartościowej
de la feuille d'envoi

Przesyłka była wpisana pod Nr
Il a été inscrit sous le No

Datownik

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Przesyłkę opisaną na przedniej stronie odprawił w odsyłce
L'envoi désigné d'autre part a été inséré dans la dépêche du

urząd wymiany w
bureau d'échange d
dnia 19 (..... a odprawa) do urzędu wymiany
du e envoi) pour le bureau d'échange

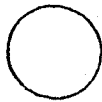
w
p

spisu V karty listowej lub
osobnego spisu
du tableau V de la feuille
d'avis ou de la liste spéciale
karty wartościowej
de la feuille d'envoi

Przesyłka była wpisana pod Nr
Il a été inscrit sous le No

Datownik

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Wypełniają służby krajów pośredniczących.
A remplir dans les services intermédiaires

Przesyłkę opisaną na przedniej stronie odprawił w odsyłce
L'envoi désigné d'autre part a été inséré dans la dépêche du
urząd wymiany w
bureau d'échange d

dnia 19 (..... a odprawa) do urzędu wymiany
du e envoi) pour le bureau d'échange

w
d

spisu V karty listowej lub
osobnego spisu
du tableau V de la feuille
d'avis ou de la liste spéciale
karty wysyłkowej
de la feuille d'envoi

Przesyłka była wpisana pod Nr
Il a été inscrit sous le No

Datownik

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Przesyłkę opisaną na przedniej stronie odprawił w odsyłce
L'envoi désigné d'autre part a été inséré dans la dépêche du

urząd wymiany w
bureau d'échange d

dnia 19 (..... a odprawa) do urzędu wymiany
du e envoi) pour le bureau d'échange

w
d

spisu V karty listowej lub
osobnego spisu
du tableau V de la feuille
d'avis ou de la liste spéciale
karty wysyłkowej
de la feuille d'envoi

Przesyłka była wpisana pod Nr
Il a été inscrit sous le No

Datownik

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

OSTATECZNE OŚWIADCZENIE

Zarządu kraju przeznaczenia lub, w danym razie, Zarządu pośredniczącego, który
nie może udowodnić prawidłowego przekazania przesyłki reklamowanej Zarządowi
następnemu.

RÉPONSE DÉFINITIVE

de l'Administration destinataire ou le cas échéant, de l'Administration intermédiaire
qui ne peut établir la transmission régulière de l'envoi réclame à l'Administration
suivante.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

URZĄD
BUREAU

C 14

(Reg. art. 156, litera a)

Datownik urzędu
wysyłającego

Timbre du bureau
expéditeur

ZAWIADOMIENIE O WYŚŁANIU

jako przesyłki urzędowej poleconej, poniżej opisanej przesyłki listowej, opłaconej za pomocą znaczka pocztowego przypuszczalnie oszukańczego lub za pomocą podrobionego nadruku prasy drukarskiej¹⁾, maszyny do frankowania¹⁾.

AVIS DE L'ENVOI

sous recommandation d'office, de l'objet de correspondance décrit ci-après paraissant revêtu d'un timbre-poste frauduleux ou d'une empreinte contrefaite de presse d'imprimerie¹⁾, de machine à affranchir¹⁾.

Rodzaj przesyłki Nature de l'objet	Urząd nadania i data wysłania Bureau d'origine et date d'expédition	Dokładny odpis adresu Copie textuelle de l'adresse	Wyszczególnienie przypuszczalnej nieokładności Indication de l'irrégularité présumée	Uwagi Observations
1	2	3	4	5

¹⁾ Skreślić uwagę zbędną — Biffer la mention inutile.

Naczelnik urzędu;
Le Chef du bureau:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

C 15

(Reg., art. 156, litera b)

Datownik urzędu odbierającego

d.....

PROTOKÓŁ
PROCÈS-VERBAL

Timbre du bureau de destination

sporządzony w..... w myśl postanowień artykułu 81 Konwencji Pocztovej
dressé à..... par application de l'article 81 de la Convention
i artykułu 156 odnośnego Regulaminu.
postale universelle et de l'article 156 de son Règlement.

Użycie oszukańczego znaczka pocztowego lub podrobionego nadruku
maszyny do frankowania¹⁾ prasy drukarskiej¹⁾

Emploi d'un timbre-poste frauduleux ou d'une empreinte contrefaite
de machine à affranchir¹⁾ de presse d'imprimerie¹⁾

¹⁾ Skreślić stosownie do potrzeby, jedno lub drugie.

Biffer suivant le cas, l'une ou l'autre de ces indications.

Rok tysiąc dziewięćset....., dnia..... 19.....
L'an mil neuf cent..... le.....

My podpisani..... pocztowi w..... działając na mocy artykułu 81
Nous soussigné..... des postes à..... agissant en vertu de l'article 81

Konwencji Pocztovej i artykułu 156 odnośnego Regulaminu i będąc obecni przy
de la Convention postale universelle et de l'article 156 de son Règlement et assistant

sprawdzaniu.....
à la vérification d.....

²⁾ Rodzaj przesyłki — list, próbka, papiery handlowe, druk itp.).

Nature de l'envoi (lettre, papiers d'affaires, imprimé échantillon, etc.).

.....²⁾ wysłano..... dnia..... 19..... z.....
expédié..... le..... d.....

bod adresem P..... w..... ważąc.....
à l'adresse de M..... à..... pesant.....

etofrankowanej..... w wysokości....., stwierdziliśmy, że przesyłka ta
pe affranchi..... à raison de..... avons constaté que cet envoi

yla zaopatrzona¹⁾
était revêtu¹⁾

{ w przypuszczalnie oszukańczy znaczek pocztowy, w podrobiony
d'un timbre-poste présumé frauduleux, d'une empreinte
nadruk maszyny do frankowania,
contrefaite de machine à affranchir,
nadruk prasy drukarskiej,
d'une empreinte contrefaite de presse d'imprimerie,

so stanowi wykroczenie przewidziane w artykule 81 Konwencji.
ce qui constitue la contravention prévue par l'article 81 de la Convention.

³⁾ Nazwisko i adre przestępcy (jeżeli mieszka w wielkim mieście, wskazać ulicę i numer domu).

Nom et adresse du contrevenant (s'il habite une grande ville, indiquer la rue et le numéro de la maison).

Adresat.....
oświadczył nam¹⁾.....
Le destinataire.....
nous a déclaré¹⁾.....
{ że nadawcą jest P³⁾.....
que l'expéditeur est M³⁾.....
że nadawca jest mu nieznan, że odmawia ujawnienia nadawcy
que l'expéditeur lui est inconnu, qu'il refusait de faire connaître l'expéditeur.

Wobec tego
En conséquence

1) { wręczyliśmy mu.....
nous lui avons remis.....
zatrzymaliśmy.....
nous avons saisi.....

w celu..... przesłania Zarządowi pocztowemu
à l'effet de l..... transmettre à l'Administration des postes

w.....
d.....

O czym sporządziliśmy niniejszy protokół w jednym egzemplarzu w myśl
De quoi nous avons dressé le présent procès-verbal en simple expédition pour qu'il y soit donné
artykułu 81 wspomnianej Konwencji i artykułu 156 Regulaminu.
suite conformément à l'article 81 de la Convention et à l'article 156 du Règlement susmentionnés.

Podpis adresata lub jego pełnomocnika:
Signature du destinataire ou de son fondé
de pouvoir:

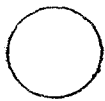
Podpis urzędnika urzędu odbierającego:
Signature de l'agent du bureau de destination:

KRAJ NADANIA
PAYS D'ORIGINE

KARTA LISTOWA
FEUILLE D'AVIS

C 16
(Reg., art. 157, § 1)
KRAJ PRZEZNACZENIA
PAYS DE DESTINATION

Datownik urzędu wysyłającego

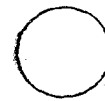

Timbre du bureau expéditeur

Odsyłka (— a odprawa) urzędu wymiany w
Dépêche (— e envoi) du bureau d'échange d
dla urzędu wymiany w
pour le bureau d'échange d

odprawiona dn. 19 .., o godz. min.
expédiée le à hh m.

Datownik urzędu odbierającego

Timbre du bureau destinataire

<p align="center">I. Przesyłki zwykłe — Envois ordinaires</p> <p>ekspresowe¹⁾ lotnicze¹⁾ par exprès par avion</p> <p align="center">¹⁾ Podkreślić ważny. Souligner la mention valable.</p> <hr/> <p align="center">II. Numer odsyłki i ilość worków Numéro de la dépêche et nombre des sacs</p> <p>Numer porządkowy odsyłki Numéro d'ordre de la dépêche</p> <p>Okręt Paquebot</p> <p>Droga Via</p> <p>Ilość worków stanowiących odsyłkę (razem z workami, zawierającymi worki próżne zwracane) Nombre des sacs composant la dépêche (y compris les sacs contenant les sacs vides renvoyés)</p> <hr/> <p align="center">III. Zestawienie przesyłek rejestrowanych Récapitulation des envois inscrits</p> <table border="0" style="width:100%;"> <tr> <td style="width:80%; border: none;"> Worki } Sacs } zawierające przesyłki polecane Pakiety } contenant des envois recommandés Paquets } Osobne spisy przesyłek polecanych Listes spéciales d'objets recommandés Ogólna ilość przesyłek polecanych Total des envois recommandés Worki } Sacs } zawierające przesyłki z podaną wartością Pakiety } contenant des envois avec valeur déclarée Paquets } Karty wartościowe przesyłek z podaną wartością Feuilles d'envoi d'objets avec valeur déclarée Ilość ogólna przesyłek z podaną wartością Total des envois avec valeur déclarée </td> <td style="width:20%; border: none; text-align: center; vertical-align: middle;"> Ilość Nombre </td> </tr> </table> <hr/> <p align="center">IV. Wpisy służbowe — Indications de service</p> <table border="0" style="width:100%;"> <tr> <td style="width:80%; border: none;"> Worki użyte do sporządzenia odsyłki należące do Zarządu wysyłającego z *) Sacs utilisés pour la confection de la dépêche appartenant à l'Administration expéditrice (y compris *) Worki zwrotne należące do Zarządu przeznaczenia Sacs en retour appartenant à l'Administration destinataire </td> <td style="width:20%; border: none; text-align: center; vertical-align: middle;"> Ilość Nombre </td> </tr> </table>	Worki } Sacs } zawierające przesyłki polecane Pakiety } contenant des envois recommandés Paquets } Osobne spisy przesyłek polecanych Listes spéciales d'objets recommandés Ogólna ilość przesyłek polecanych Total des envois recommandés Worki } Sacs } zawierające przesyłki z podaną wartością Pakiety } contenant des envois avec valeur déclarée Paquets } Karty wartościowe przesyłek z podaną wartością Feuilles d'envoi d'objets avec valeur déclarée Ilość ogólna przesyłek z podaną wartością Total des envois avec valeur déclarée	Ilość Nombre	Worki użyte do sporządzenia odsyłki należące do Zarządu wysyłającego z *) Sacs utilisés pour la confection de la dépêche appartenant à l'Administration expéditrice (y compris *) Worki zwrotne należące do Zarządu przeznaczenia Sacs en retour appartenant à l'Administration destinataire	Ilość Nombre	<p align="center">V. Spis przesyłek poleconych Liste des envois recommandés</p> <p align="center">(w razie braku przesyłek poleconych wpisać uwagę „Próżny“) (S'il n'y pas d'objets recommandés porter la mention „Néant“)</p> <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width:5%;">Nr porządkowy No d'ordre</th> <th style="width:25%;">Urząd nadawczy Bureau d'origine</th> <th style="width:15%;">Nr porządkowy przesyłki Nr d'ordre de l'envoi</th> <th style="width:55%;">Uwagi Observations</th> </tr> <tr> <th align="center">1</th> <th align="center">2</th> <th align="center">3</th> <th align="center">4</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td align="center">1</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">2</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">3</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">4</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">5</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">6</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">7</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">8</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">9</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">10</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">11</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">12</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">13</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">14</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td align="center">15</td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <hr/> <p align="center">VI. Odsyłki zamknięte, zawarte w niniejszej odsyłce — Dépêches closes insérées dans la présente dépêche</p> <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width:33%;">Urząd nadawczy Bureau d'origine</th> <th style="width:33%;">Urząd przeznaczenia — Bureau de destination</th> <th style="width:33%;">Ilość worków lub pakietów Nombre des sacs ou paquets</th> </tr> <tr> <th align="center">1</th> <th align="center">2</th> <th align="center">3</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>	Nr porządkowy No d'ordre	Urząd nadawczy Bureau d'origine	Nr porządkowy przesyłki Nr d'ordre de l'envoi	Uwagi Observations	1	2	3	4	1				2				3				4				5				6				7				8				9				10				11				12				13				14				15				Urząd nadawczy Bureau d'origine	Urząd przeznaczenia — Bureau de destination	Ilość worków lub pakietów Nombre des sacs ou paquets	1	2	3															
Worki } Sacs } zawierające przesyłki polecane Pakiety } contenant des envois recommandés Paquets } Osobne spisy przesyłek polecanych Listes spéciales d'objets recommandés Ogólna ilość przesyłek polecanych Total des envois recommandés Worki } Sacs } zawierające przesyłki z podaną wartością Pakiety } contenant des envois avec valeur déclarée Paquets } Karty wartościowe przesyłek z podaną wartością Feuilles d'envoi d'objets avec valeur déclarée Ilość ogólna przesyłek z podaną wartością Total des envois avec valeur déclarée	Ilość Nombre																																																																																													
Worki użyte do sporządzenia odsyłki należące do Zarządu wysyłającego z *) Sacs utilisés pour la confection de la dépêche appartenant à l'Administration expéditrice (y compris *) Worki zwrotne należące do Zarządu przeznaczenia Sacs en retour appartenant à l'Administration destinataire	Ilość Nombre																																																																																													
Nr porządkowy No d'ordre	Urząd nadawczy Bureau d'origine	Nr porządkowy przesyłki Nr d'ordre de l'envoi	Uwagi Observations																																																																																											
1	2	3	4																																																																																											
1																																																																																														
2																																																																																														
3																																																																																														
4																																																																																														
5																																																																																														
6																																																																																														
7																																																																																														
8																																																																																														
9																																																																																														
10																																																																																														
11																																																																																														
12																																																																																														
13																																																																																														
14																																																																																														
15																																																																																														
Urząd nadawczy Bureau d'origine	Urząd przeznaczenia — Bureau de destination	Ilość worków lub pakietów Nombre des sacs ou paquets																																																																																												
1	2	3																																																																																												

Urzednik wysylajacego urzedu wymiany:
L'agent du bureau d'échange expéditeur:

Urzednik urzedu wymiany kraju przeznaczenia:
L'agent du bureau d'échange destinataire:

¹⁾ Workami dla przesyłek poleconych i workami zawartymi w workach zbiorczych
Les sacs pour les objets recommandés et ceux qui sont réunis dans des sacs collecteurs

C 17

KRAJ NADANIA
PAYS D'ORIGINE

(Reg., art. 157, § 2, lit. c)
KRAJ PRZEZNACZENIA
PAYS DE DESTINATION

O S O B N Y S P I S N r
L I S T E S P E C I A L E N o

Datownik urzędu wysyłającego

Datownik urzędu odbierającego

przesyłek poleconych zawartych w odsyłce Nr (..... a odprawa)
des envois recommandés de la dépêche No (..... e envoi)
z do
d pour

Timbre du bureau expéditeur

Timbre du bureau destinataire

Nr porządk. No d'ordre	Urząd nadawczy Bureau d'origine	Numer porządkowy przesyłki Numéro d'ordre de l'envoi	Uwagi Observations	Nr porządk. No d'ordre	Urząd nadawczy Bureau d'origine	Numer porządkowy przesyłki Numéro d'ordre de l'envoi	Uwagi Observations
1	2	3	4	1	2	3	4
1				31			
2				32			
3				33			
4				34			
5				35			
6				36			
7				37			
8				38			
9				39			
10				40			
11				41			
12				42			
13				43			
14				44			
15				45			
16				46			
17				47			
18				48			
19				49			
20				50			
21				51			
22				52			
23				53			
24				54			
25				55			
26				56			
27				57			
28				58			
29				59			
30				60			

Urzędnik wysyłającego urzędu wymiany:
L'agent du bureau d'échange expéditeur:

Urzędnik odbierającego urzędu wymiany:
L'agent du bureau d'échange destinataire:

(Wymiary: 210 × 297 mm).

C 18

(Reg., art 162, § 1)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

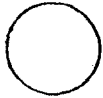
OBRÓT Z ZARZĄDEM
CORRESPONDANCE AVEC L'ADMINISTRATION

w
d
URZĄD
BUREAU d

Datownik urzędu
wysyłającego
zawiadomienie

ZAWIADOMIENIE
BULLETIN DE VÉRIFICATION

Datownik urzędu
odbierającego
zawiadomienie

w celu stwierdzenia lub sprostowania wszelkiego rodzaju omyłek
pour la constatation et la rectification des erreurs et irrégularités
i nieprawidłowości spostrzeżonych w odsyłce Nr
de toute nature reconnues dans la dépêche N°

Timbre du bu-
reau expéditeur
du bulletin

urzędu wymiany w
du bureau d'échange d
do urzędu wymiany w
pour le bureau d'échange d

Timbre du bu-
reau destinataire
du bulletin

.....a odprawa z dn.....19..... r. o godz..... min.....
e expédition du..... à h. m.

OMYŁKI LUB RÓŻNE NIEPRAWIDŁOWOŚCI
ERREURS OU IRRÉGULARITÉS DIVERSES

(Brak odsyłki, brak przesyłek poleconych lub karty listowej, ograbienie odsyłki, uszkodzenie lub nienależyty stan worka itp.)

(Manque de la dépêche, manque d'envois recommandés ou de la feuille d'avis, dépêche spoliée, sac déchiré ou en mauvais état, etc.)

....., dn..... 19.....
le

....., dn..... 19.....
le

Urzednicy urzędu wymiany
odbierającego odsyłkę:
Les agents du bureau d'échange
destinataire de la dépêche:

Widziano i uznano:
Vu et accepté:
Naczelnik urzędu wymiany
wysyłającego odsyłkę:
Le Chef du bureau d'échange.
expéditeur de la dépêche:

KRAJ NADANIA
PAYS D'ORIGINE

**KARTA LISTOWA
FEUILLE D'AVIS**

C 19 (Reg. art. 166, § 1)
KRAJ PRZEZNACZENIA
PAYS DE DESTINATION

Datownik urzędu wysyłającego

Datownik urzędu odbierającego

Odсылка (..... a odprawa) urzędu wymiany w
Dépêche (..... e envoi) du bureau d'échange d
do urzędu wymiany w
pour le bureau d'échange d
odprawiona dn. 19, o godz. min.
expédiée, le à h. m.

Timbre du bureau expéditeur

Timbre du bureau destinataire

Transyt w odсылkach zamkniętych	Opis worków Description des sacs	Ilość worków, których waga brutto Nombre de sacs dont le poids brut		
		nie przekracza 5 kg (worki lekkie) ne dépasse pas 5 kg (sacs légers)	przekracza 5 kg, nie przewyższa jednak 15 kg (worki średnie) dépasse 5 kg sans excéder 15 kg (sacs moyens)	przekracza 15 kg, nie przewyższa jednak 30 kg (worki ciężkie) dépasse 15 kg sans excéder 30 kg (sacs lourds)
Transit en dépêches closes	L. G.			
	A. O.			
Ilość worków wolnych od należności tranzytowych Nombre de sacs exempts de frais de transit				

I. Przesyłki zwykłe — Envois ordinaires

ekspresowe) — par exprès¹⁾ lotnicze) — par avion¹⁾
¹⁾ Podkreślić napis ważny — Souligner la mention valable.

**II. Numer odсылki i ilość worków.
Numéro de la dépêche et nombre des sacs.**

Numer porządkowy odсылki
Numéro d'ordre de la dépêche
Określ
Paquebot
Droga
Via
Ilość worków stanowiących odсылkę (razem z workami zawierają-
cymi worki próżne zwracane)
Nombre des sacs composant la dépêche (y compris les sacs con-
tenant les sacs vides renvoyés)

**III. Zestawienie przesyłek rejestrowanych
Récapitulation des envois inscrits**

		Ilość Nombre
Worki Sacs	zawierające przesyłki poleczone contenant des envois recommandés	
Pakiety Paquets	Osobne spisy przesyłek poleczonych Listes spéciales d'objets recommandés	
Ilość przesyłek poleczonych, z których -- „A. O.“ i „Wolne“ w workach „ad hoc“ ¹⁾		
Total des envois recommandés dont — „A. O.“ et „Exempt“ dans les sacs „ad hoc“ ¹⁾		
Worki Sacs	zawierające przesyłki z podaną wartością contenant des envois avec valeur déclarée	
Pakiety Paquets	Karty wartościowe przesyłek z podaną wartością Feuilles d'envoi d'objets avec valeur déclarée	
Ilość ogólna przesyłek z podaną wartością		
Total des envois avec valeur déclarée		

¹⁾ Wypełnić tylko w tym wypadku jeśli przesyłki poleczone:
„A. O.“ i „Wolne“, art. 76 (Konwencji) znajdują się w workach „ad
hoc“ (art. 165, § 2 Reg. Konwencji).
Ne remplir que lorsque les envois recommandés „A. O.“ et „Exempt“
(art. 76 de la Convention) ont été insérés dans les sacs „ad hoc“ (art.
165 § 2 du Règlement de la Convention).

**IV. Wpisy służbowe.
Indications de service.**

Worki użyte do sporządzenia odсылki, należące do Zarządu
wysyłającego łącznie z workami dla przesyłek poleczo-
nych i workami zawartymi w workach zbiorczych.
Sacs utilisés pour la confection de la dépêche appartenant
à l'Administration expéditrice y compris les sacs pour
les objets recommandés et ceux qui sont réunis dans des
sacs collecteurs
Worki zwrotne, należące do Zarządu przeznaczenia
Sacs en retour appartenant à l'Administration destinataire

**V. Spis przesyłek poleczonych.
Liste des envois recommandés**

(W razie braku przesyłek poleczonych wpisać uwagę
„Próżna“)
(S'il n'y a pas d'objets recommandés, porter la mention
„Néant“)

Nr porząd. No d'ordre	Urząd nadawczy Bureau d'origine	Nr przesyłki Numéro de l'envoi	Uwagi Osser- vations
1	2	3	4
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			

**VI. Odсылki zamknięte zawarte w niniejszej
odсылce.
Dépêches closes insérées dans la présente
dépêche**

Urząd nadawczy Bureau d'origine	Urząd przeznaczenia Bureau de destination	Ilość worków lub pakietów Nombre des sacs ou paquets
1	2	3

Urządnik wysyłającego urzędu wymiany:
L'agent du bureau d'échange expéditeur:

Urządnik urzędu wymiany kraju przeznaczenia:
L'agent du bureau d'échange destinataire:

(Wymiary 210 × 297 mm)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

C 20
(Reg., art. 166, § 2)

w
d
URZĄD w
BUREAU d

STATYSTYKA TRANZYTU
STATISTIQUE DE TRANSIT

ZAWIADOMIENIE — BULLETIN DE VÉRIFICATION

Datownik urzędu wysyłającego w celu stwierdzenia i sprostowania wszelkiego rodzaju omyłek i niedokładności stwierdzonych w odsyłce Datownik urzędu przeznaczenia
pour la constatation et la rectification des erreurs et irrégularités reconnues dans la dépêche
urzędu wymiany w
du bureau d'échange d
dla urzędu wymiany w
pour le bureau d'échange d
..... a odprawa z dn. 19 o godz.
e expédition du à h.

Timbre du bureau expéditeur

Timbre du bureau destinataire

	Ilość worków — Nombre de sacs	
	według stwierdzenia urzędu wysyłającego d'après la déclaration du bureau expéditeur 1	według stwierdzenia urzędu odbierającego d'après la constatation du bureau destinataire 2
1. Tranzyt w odsyłkach zamkniętych. Transit en dépêches closes.		
a) L. C. Worki lekkie		
L. C. Sacs légers		
Worki średnie		
Sacs moyens		
Worki ciężkie		
Sacs lourds		
b) A. O. Worki lekkie		
A. O. Sacs légers		
Worki średnie		
Sacs moyens		
Worki ciężkie		
Sacs lourds		
c) Worki zwolnione od wszelkich kosztów za tranzyt.		
Sacs exempts de tous frais de transit		

UWAGI — OBSERVATIONS

Uprasza się o zwrot zawiadomienia po sprawdzeniu i uznaniu do urzędu pocztowego w
Prière de renvoyer ce bulletin après examen et acceptation au bureau de poste d

....., dn. 19
le

....., dn. 19
le

Urzednicy urzędu wymiany kraju przeznaczenia:
Les agents du bureau d'échange destinataire:

Widziano i uznano — Vu et accepté:
Naczelnik wysyłającego urzędu wymiany:
Le Chef du bureau d'échange expéditeur:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

w d
URZĄD w
BUREAU d

C 21

(Reg., art. 167, § 1)

TRANZYT W WYSYŁKACH ZAMKNIĘTYCH
TRANSIT EN DÉPÊCHES CLOSES

Zarząd kraju przeznaczenia:
Administration destinataire:

Zarząd wysyłający — Administration expéditrice:

Wysyłki urzędu wymiany w — Dépêches du bureau d'échange d
dla urzędu wymiany w — pour le bureau d'échange d
wysłane za pośrednictwem — expédiées par l'intermédiaire d
okrętami — et par des paquebots d

Data Date	Pierwsza wysyłka wysłana o g. dn. Première dépêche expédiée à h. du				Druga wysyłka wysłana o g. dn. Deuxième dépêche expédiée à h. du							
	do 5 kg jusqu'à 5 kg	ponad do 15 kg de plus de 5 jusqu'à 15 kg	do 5 kg jusqu'à 5 kg	ponad do 15 kg de plus de 5 jusqu'à 15 kg	do 5 kg jusqu'à 5 kg	ponad do 15 kg de plus de 5 jusqu'à 15 kg	do 5 kg jusqu'à 5 kg	ponad do 15 kg de plus de 5 jusqu'à 15 kg				
	Ilość worków — Nombre de sacs				Ilość worków — Nombre de sacs							
	worki lekkie Sacs légers	worki średnie Sacs moyens	worki ciężkie Sacs lourds	worki średnie Sacs moyens	worki lekkie Sacs légers	worki średnie Sacs moyens	worki ciężkie Sacs lourds	worki średnie Sacs moyens				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Razem Totaux												

....., dn. 19.....
le

....., dn. 19.....
le

Naczelnik urzędu wymiany kraju przeznaczenia:
Le Chef du bureau d'échange destinataire:

Widziano i uznano — Vu et accepté:
Naczelnik wysyłającego urzędu wymiany:
Le Chef du bureau d'échange expéditeur:

(Wymiary: 210 X 297 mm)

ZARZĄD WYSYŁAJĄCY
ADMINISTRATION EXPÉDITRICE

C 22
(Reg, art. 168, § 1)

WYKAZ WYSYŁEK ZAMKNIĘTYCH
LISTE DES DÉPÊCHES CLOSES

wysłanych za pośrednictwem Zarządu
expédiées par l'intermédiaire de l'Administration d
przez okres statystyczny od
pendant la période de statistique du

U r z ą d B u r e a u		Data wysłania Date d'expédition	Droga przewozu Voie de transmission	Uwagi Observations
wysyłający expéditeur	przeznaczenia destinataire			
1	2	3	4	5

(Wymiary: 210 × 297 mm)

C 23

(Reg., art. 170, § 1)

Zawiadomienie. — Należy przesłać jako przesyłkę pojedynczą jednocześnie z odsyłką, do której się odnosi to zawiadomienie i wypełnić przed przekazaniem.

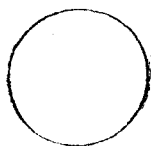
Avis. — A transporter à découvert simultanément avec la dépêche à laquelle ce bulletin se rapporte et à remplir avant la remise.

Zarząd wysyłający:
Administration expéditrice:

Zarząd przeznaczenia:
Administration destinataire:

ZAWIADOMIENIE O TRANZYCIE WYSYŁEK
BULLETIN DE TRANSIT DES DÉPÊCHES

Datownik urzędu
nadawczego

Timbre du bureau
d'origine

Urząd przeznaczenia:
Bureau de destination:

Nr wysyłki: Ilość worków:
No de la dépêche: Nombre de sacs:

Uwaga! Dla każdego Zarządu zarezerwowana została tylko jedna rubryka w celu umieszczenia danych dotyczących tranzytu lądowego, jak również tylko jedna rubryka dla ewentualnego tranzytu morskiego.

Dane dotyczące tranzytu mają być podane kolejno przez urząd wymiany wejściowy i urząd wymiany wyjściowy każdego Zarządu pośredniczącego, z wyłączeniem każdego innego urzędu pośredniczącego, zaczynając od pierwszego zagranicznego urzędu. Ostatni urząd wymiany wyjściowy ma przesłać zawiadomienie wprost do urzędu przeznaczenia, który zwraca je urzędowi nadawczemu wraz z odnośnym wykazem C 21.

Attention! Chaque Administration ne dispose que d'une seule rangée de cases pour les indications concernant le transit territorial et d'une seule rangée pour le transit maritime éventuel.

Le renseignements concernant le transit doivent être indiqués successivement par le bureau d'échange d'entrée et le bureau d'échange de sortie de chaque Administration intermédiaire, à l'exclusion de tout autre bureau, en commençant par le premier bureau d'échange d'entrée. Le dernier bureau d'échange de sortie doit transmettre le bulletin directement au bureau de destination qui le renvoie au bureau d'origine joint au relevé C 21 respectif.

1	Datownik wejściowego urzędu wymiany Timbre du bureau d'échange d'entrée	Datownik wyjściowego urzędu wymiany Timbre du bureau d'échange de sortie	Pośrednictwo (W razie tranzytu lądowego podać T. t. i drogę przewozu. W razie tranzytu morskigo podać T. m., drogę przewozu, nazwę okrętu i nazwę linii okrętowej) Service utilisés (En cas de transit territorial, indiquer T. t. et la route suivie. En cas de transit ma- ritime, indiquer T. m., la route suivie, le nom du paquebot et celui de la ligne de paquebot).	Kraj, któremu należy wypła- cić należności tranzytowe. Pays auquel les frais de tran- sit doivent être payés.
Pierwszy etap przewozu Premier parcours				
Drugi etap przewozu Deuxième parcours				
Trzeci etap przewozu Troisième parcours				
Czwarty etap przewozu Quatrième parcours				
Piąty etap przewozu Cinquième parcours				
Szósty etap przewozu Sixième parcours				
Siódmy etap przewozu Septième parcours				
Ósmy etap przewozu Huitième parcours				
Dziewiąty etap przewozu Neuvième parcours				
Dziesiąty etap przewozu Dixième parcours				

Dla przewozów dodatkowych używać strony odwrotnej tego zawiadomienia.

Pour les parcours additionnels, utiliser le verso de ce bulletin.

(Wymiary: 210 × 297 mm, kolor zielony)

d

TRANZYT W WYSYŁKACH ZAMKNIĘTYCH
TRANSIT EN DÉPÊCHES CLOSES

Rachunek kwot przypadających Zarządowi
Compte des sommes dues à l'Administration d

za przewóz wysyłek zamkniętych wysłanych przez Zarząd
pour le transport des dépêches closes expédiées par l'Administration d

w tranzycie przez w ciągu roku 19
en transit par les services pendant l'année

		Wysyłki wysłane w okresie statystyki. Dépêches expédiées pendant la période de la statistique												15 Uwagi — Observations		
		Listy i kartki pocztowe Lettres et cartes postales						Inne przesyłki Autres objets								
1 Urząd nadania Bureau d'origine	2 Urząd przeznaczenia Bureau de destination	Ilość worków o przeciętnej wadze Nombre de sacs du poids moyen de			6 Waga ogólna Poids totaux	7 Należność tranzytowa od każdego kg Prix de transit par kg	8 Wierzytelność Avoir de	Ilość worków o przeciętnej wadze Nombre de sacs du poids moyen de			12 Waga ogólna Poids totaux	13 Należność tranzytowa od każdego kg Prix de transit par kg	14 Wierzytelność Avoir de			
		3 kg	4 kg	5 kg				9 kg	10 kg	11 kg						
					kg	Fr.	c.	Fr.	c.				kg	c.	Fr.	c.
Ogólna ilość listów i kartek pocztowych Total des lettres et des cartes postales						Ogólna ilość innych przesyłek Total des autres objets										
Przeniesienie ogólnej ilości listów i kartek pocztowych Report du total des lettres et des cartes postales																
												Razem — Total				
Pomnożone przez 26 (lub 13) — Multiplié par 26 (ou 13)																
												Potrącić 10% — A déduire 10%				
Kwota, którą należy przenieść do wykazu (Druk C 25) Total à reporter au relevé (Formule C 25)																

.....dn. 19....
le

.....dn. 19....
le

Widziano i uznano — Vu et accepté:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

C 25
(Reg., art. 174, § 2)

d

ZWYKŁE KOSZTA TRANZYTU
FRAIS DE TRANSIT ORDINAIRES

WYKAZ — RELEVÉ

zawierający ogólne kwoty wzajemnych rachunków szczegółowych między Zarządami pocztowymi

indiquant les montants totaux des comptes particuliers réciproques entre les Administration des postes

d i
et d

Kwoty należne za każdy rok Sommes dues pour chacune des années na podstawie statystyki z sur la base de la statistique d	Wierzytelność Zarządu Avoir de l'Administration	
	d	d
1	2	3
Wysyłki zamknięte Dépêches closes	Fr.	Fr.
Przesyłki z		
Envois d		
Przesyłki z		
Envois d		
Razem Totaux		
Potrącić Dédution		
Saldo na dobro Zarządu		
Solde au crédit de l'Administration d		

....., dn. 19
le

Podpis:
Signature:

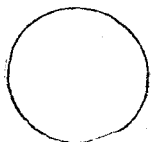
MIĘDZYNARODOWY KUPON NA ODPOWIEDŹ
COUPON-RÉPONSE INTERNATIONAL

Datownik urzędu
pochodzenia

a)

b)

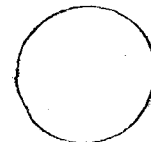
Datownik urzędu
wymieniającego

Timbre du bureau
d'origine

c)

(Rysunek)
(Dessin)

Timbre du bureau
d'échange

d) Kupon ten można we wszystkich krajach Światowego Związku Pocztowego wymienić na jeden lub kilka znaczków pocztowych w wysokości opłaty za list zwykły pojedynczej wagi w obrocie zagranicznym.

Ce coupon est échangeable dans tous les pays de l'Union postale universelle contre un timbre-poste ou des timbres-poste représentant le montant de l'affranchissement d'une lettre ordinaire de port simple à destination de l'étranger.

(Nazwa kraju wydania)

(Nom du pays d'émission)

- a) Przekład nagłówka na język kraju wydania.
Traduction de l'en-tête dans la langue du pays d'émission.
- b) Miejsce to zajmuje przekład tekstu (d) na język kraju wydania.
Cet espace est occupé par une traduction du texte (d) dans la langue du pays d'émission.
- c) Cena sprzedażna w kraju wydania.
Prix de vente dans le pays d'émission.
- d) Wyjaśnienie to powtórzone jest na odwrotnej stronie w językach kilku krajów.
Cette explication est répétée au verso dans les langues de plusieurs pays.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

d

KUPONY NA ODPOWIEDŹ
COUPONS-RÉPONSE

Wykaz — Relevé

kuponów wymienionych w obrocie wzajemnym między Zarządami
des coupons échangés dans les relations réciproques entre les Administrations

w i w
d et d

..... w ciągu 19
pendant

1	2	3	
		Ilość Nombre	Wartość wynosząca po 28 c. za sztukę Valeur calculée à 28 c. par unité
Kupony wydane przez Coupons émis par			
i wymienione na znaczki pocztowe et échangés contre des timbres-poste d			
Kupony wydane przez Coupons émis par			
i wymienione na znaczki pocztowe et échangés contre des timbres-poste d			
Saldo $\left\{ \begin{array}{l} \text{czynne} \\ \text{bierne} \end{array} \right\}$ Zarządu Solde au $\left\{ \begin{array}{l} \text{crédit} \\ \text{débit} \end{array} \right\}$ dé l'Administration d			

..... dn. 19

..... le

1

RY SOPIS¹⁾
SIGNALEMENT¹⁾

Data urodzenia:
Date de naissance:

Miejsce urodzenia:
Lieu de naissance:

Wzrost:
Taille:

Włosy:
Cheveux:

Oczy:
Yeux:

Cera:
Teint:

Znamiona szczególne:
Marques particulières:

¹⁾ Dane rysopisu winny, w razie potrzeby, posiadać równoległy przekład na język francuski.

²⁾ Les indications du signalement doivent, le cas échéant, porter une traduction interlinéaire en langue française.

ŚWIATOWY ZWIĄZEK POCZTOWY
UNION POSTALE UNIVERSELLE

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

d.....

POCZTOWA KARTA TOŻSAMOŚCI
CARTE D'IDENTITÉ POSTALE

1. Niniejsza karta służy jako dokument uwierzytelniający w stosunkach z urzędami pocztowymi.
Cette carte est reconnue comme pièce justificative d'identité pour les opérations postales.
2. Karty tożsamości wydają wyłącznie władze pocztowe. Ważne są one w ciągu trzech lat. Jeżeli w okresie ważności karty, wygląd jej właściciela o tyle się zmieni, że nie odpowiada fotografii ani rysopisowi należy kartę odnowić.
Les cartes d'identité sont délivrées exclusivement par le service des postes. Elles sont valables pendant trois ans. Toutefois si, pendant cette période, la physionomie du titulaire s'est modifiée au point de ne plus répondre à la photographie ou au signalement, la carte doit être renouvelée.
3. Zarządy pocztowe nie ponoszą odpowiedzialności za skutki jakie może spowodować zguba, kradzież lub oszukane użycie niniejszej karty.
Les Administrations des postes ne sont pas responsables des conséquences que peuvent entraîner la perte, la soustraction ou l'emploi frauduleux de la présente carte.

Fotografia
Photographie

Znaczek
pocztowy
Timbre-poste
(połowa na
fotografii)
(la moitié sur la
photographie)

Podpis właściciela:
Signature du titulaire:

3

Pocztowa karta tożsamości Nr.....
Carte d'identité Postale.

ważna do 19.....
valable jusqu'au

Właściciel — Titulaire

Nazwisko:
Nom :

Imiona:
Prénoms :

Zawód:
Profession :

Narodowość:
Nationalité :

Miejsce zamieszkania:
Domicil :

Wydana przez urząd lub władzę
Délivrée par le bureau ou le service

Ociek, data-
wzika lub pi-
czest urzędowej
Timbre
à date ou
secau officiel

w
d
dn. 19.....
le:

Naczelnik :
Le Chef de service:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

C 29
(Reg., art. 179, § 1)

w
d

RACHUNEK — COMPTE

kosztów celnych itp. wypłaconych przez Zarząd w
des frais de douane, etc., payés par l'Administration d
na rachunek Zarządu
pour le compte de l'Administration d

Miesiąc 19.....
Mois d

Nr porządkowy Numéro d'ordre	Data zaliczek Date des avances	Numer ceduty należnościowej Numéro du bulletin d'aff- franchissement	Urząd, który wypłacił zaliczkę Bureau qui a fait l'avance	Kwota każdej ceduty należnościowej Montant de chaque bulletin d'affranchissement	Uwagi Observations
1	2	3	4	5	6
					Ogółem Total

(Wymiary: 210 X 297 mm)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES d

TABELA STATYSTYCZNA TABLEAU STATISTIQUE

SŁUŻBY POCZTOWEJ w
DU SERVICE POSTAL EN

R O K
ANNÉE 19.....

I. WIADOMOŚCI OGÓLNE — GÉNÉRALITÉS

C 30 (Reg., art. 194, § 1)
(Ciąg dalszy — Suite.)

Kolumna Colonne		Kolumna Colonne	
	Rok: Année:	6	Przypadająca na jednego mieszkańca ilość listów i kartek pocztowych, podlegających opłacie, w obrocie krajowym oraz ilość tychże przesyłek wysłanych za granicę
1	Kraj: Pays:		
2	Powierzchnia w kilometrach kwadratowych Superficie en kilomètres carrés		Nombre, par habitant, des lettres et cartes postales soumises à la taxe dans le service intérieur et des mêmes objets pour l'étranger
3	Ilość mieszkańców Nombre d'habitants		
4	Ilość kilometrów kwadratowych przypadająca na jeden urząd pocztowy Nombre de kilomètres carrés par bureau de poste	7	Przypadająca na jednego mieszkańca ilość innych przesyłek listowych, podlegających opłacie w obrocie krajowym oraz ilość tychże przesyłek wysłanych za granicę
5	Ilość mieszkańców przypadająca na jeden urząd pocztowy Nombre d'habitants par bureau de poste		Nombre, par habitant, des autres objets de correspondance soumis à la taxe dans le service intérieur et des mêmes objets pour l'étranger

II. ORGANIZACJA POCZTY — ORGANISATION DES POSTES

Kolumna Colonne		Kolumna Colonne	
	Ilość urzędów pocztowych: Nombre des bureaux de poste:	15	Urzędy pocztowe Service des bureaux de poste
8	W kraju — à l'intérieur	16	Ogólny stan personelu Total du personnel
	a) Urzędy z nie ograniczoną służbą nadawczą i oddawczą Bureaux chargés de la réception et de la distribution des envois postaux de toute nature	17	Ilość przedsiębiorstw prywatnych przewożących pocztę Nombre des entrepreneurs du transport des malles
	b) Urzędy z ograniczoną służbą nadawczą i oddawczą Bureaux dont les attributions de réception et de distribution d'envois postaux sont restreintes	18	Ilość rządowych i prywatnych pocztowych punktów rozstajnych koni Nombre des relais de la poste aux chevaux de l'Etat et privés
	c) Ambulanse pocztowe (ilość ambulansów, pełniących służbę w obydwu kierunkach) Bureaux ambulants (Nombre de services fonctionnant tant à l'aller qu'au retour)	19	Ilość koni rządowych i prywatnych używanych do przewozu poczty (bezpłatnie i za opłatą) Nombre de chevaux de trait, etc., de l'Etat et privés (Service gratuits et services subventionnés)
9	za granicą à l'étranger	20	Ilość rządowych i prywatnych wozów (z wyjątkiem samochodów) i san (przewóz bezpłatny i za opłatą) Nombre des voitures (à l'exception des automobiles) et des traîneaux de l'Etat et privés (Service gratuite et services subventionnés)
10	Łączna ilość urzędów pocztowych Total des bureaux de poste	21	Ilość samochodów i motocykli rządowych i prywatnych (przewóz bezpłatny i za opłatą) Nombre des automobiles et des motocyclettes de l'Etat et privés (Services gratuits et services subventionnés)
11	Ilość okręgowych Zarządów pocztowych Nombre des Administrations des postes régionales	22	Ilość rowerów (trzykołowych i dwukołowych) Nombre des vélocipèdes (tricycles et bicycles)
12	Ilość skrzynek pocztowych do użytku publiczności Nombre des boîtes aux lettres à l'usage du public		
13	Ilość maszyn do frankowania w użyciu Nombre des machines à affranchir en usage		
	Stan urzędników, funkcjonariuszów itp.: Nombre des fonctionnaires, employés, etc.:		
14	Zarząd centralny i Zarządy okręgowe Service de l'Administration centrale et des Administrations régionales		

III. OBRÓT POCZTOWY — SERVICE POSTAL C 30 (Ciąg dalszy — Suite)

	Obrót krajowy Service intérieur	Obrót zagraniczny Service international		
		Odbiór Réception	Odprawa Expédition	Tranzyt Transit
	Kolumna Colonne	Kolumna Colonne	Kolumna Colonne	Kolumna Colonne
Przesyłki listowe zwykłe i polecane: Objets de la poste aux lettres ordinaires et recommandés:				
Przesyłki podlegające opłacie (Ilość): Envois soumis à la taxe (Nombre):				
Listy opłacone Lettres affranchies	23	57	91	123*)
Listy nie opłacone Lettres non affranchies	24	58	92	124*)
Kartki pocztowe (zwykłe i z opłaconą odpowiedzią) Cartes postales (simples et avec réponse payée)	25	59	93	125*)
Papiery handlowe Papiers d'affaires	26	60	94	126*)
Druki Imprimés	27	61	95	127*)
Druki dla ociemniałych Impressions en relief pour les aveugles	27a	61a	95a	127a*)
Próbki towarów Echantillons de marchandises	28	62	96	128*)
Pakieciki Petits paquets	29	63	97	129*)
Przesyłki „Fonopost“ „Phonopost“	29a	63a	97a	129a*)
Przesyłki wolne od opłaty (Ilość) Envois admis à la franchise de port (Nombre)	50	64	98	130*)
Łączna ilość przesyłek wpisanych do kolumn 23—30, 57—64, 91—98 i 123 do 150 (Ilość)	31	65	99	131*)
Totaux des envois inscrits aux colonnes 23 à 30, 57 à 64, 91 à 98 et 123 à 150 (Nombre)				
Przesyłki polecane, uwzględnione w liczbie przesyłek wpisanych do kolumn 31, 65, 99 i 131 (Ilość)	32	66	100	132*)
Envois recommandés trouvés parmi les correspon- dances inscrites aux colonnes 31, 65, 99 et 131 (Nombre)				
Przesyłki lotnicze, uwzględnione w liczbie przesyłek wpisanych do kolumn 31, 65, 99 i 131 (Ilość)	33	67	101	133*)
Envois „par avion“ trouvés parmi les correspon- dances inscrites aux colonnes 31, 65, 99 et 131 (Nombre)				
Listy i pudełka z podaną wartością: Lettres et boîtes avec valeur déclarée:				
Ilość — Nombre	34	68	102	134*)
Wartość (Franki) Valeur (Francs)	35	69	103	135*)
Przesyłki lotnicze, uwzględnione w liczbie przesyłek wpisanych do kolumn 34, 68, 102 i 134 (Ilość)	36	70	104	136*)
Envois „par avion“ trouvés parmi les envois inscrits aux colonnes 34, 68, 102 et 134 (Nombre)				
Paczki: — Colis:				
Paczki zwykłe (Ilość) Colis ordinaires (Nombre)	37		105	137*)
Paczki z podaną wartością: Colis avec valeur déclarée:				
Ilość — Nombre	38	72	106	138*)
Wartość (Franki) Valeur (Francs)	39	73	107	139*)
Paczki lotnicze uwzględnione w liczbie przesyłek wpisanych do kolumn 37, 71, 105, 137 i 38, 72, 106 i 138 (Ilość)	40	74	108	140*)
Colis „par avion“ trouvés parmi les envois inscrits aux colonnes 37, 71, 105, 137 et 38, 72, 106 et 138 (Nombre)				

*) Cyfry, które mają być podane w kolumnach 123 do 140, mogą się odnosić tylko do tranzytu przesyłek pojedynczych.
Les chiffres à indiquer dans les colonnes 123 à 140 ne doivent se rapporter qu'au transit à découvert.

III. OBRÓT POCZTOWY (CIAĞ DALSZY) — SERVICE POSTAL (SUITE)

	Obrót krajowy Service intérieur		Obrót zagraniczny Service international			
			Odbiór Réception	Odprawa Expédition	Tranzyt Transit	
	Kolumna Colonne		Kolumna Colonne	Kolumna Colonne	Kolumna Colonne	
Podrania:						
Remboursements:						
Przesyłki listowe (Ilość) Objets de correspondance (Nombre)	41		75	109	—	
Kwota pobrań (Franki) Montant des remboursements (Francs)	42		76	110	—	
Paczki (Ilość) Colis (Nombre)	43		77	111	—	
Kwota pobrań (Franki) Montant des remboursements (Francs)	44		78	112	—	
Pobrania nie zainkasowane (Ilość) Remboursements non recouverts (Nombre)	45		79	113	—	
Przekazy pocztowe:						
Mandats de poste:						
Ilość — Nombre	46		80	114	—	
Wartość (Franki) Valeur (Francs)	47		81	115	—	
Pocztowe bony podrózne:						
Bons postaux de voyage:						
Ilość — Nombre	—		82	116	—	
Wartość (Franki) Valeur (Francs)	—		83	117	—	
Zlecenia:						
Recouvrements:						
Ilość — Nombre	48		84	118	—	
Kwoty do zainkasowania (Franki) Valeurs à encaisser (Francs)	49		85	—	—	
Nie zainkasowane (Ilość) Non encaissés (Nombre)	50		86	—	—	
Czeki i pieniężne przelewy pocztowe:						
Chèques et virements postaux:						
Ilość kont Nombre de comptes	51		—	—	—	
Czynności kasowe (wpłaty, wypłaty i przelewy — Obrót wewnętrzny) Ilość Opérations (versements, remboursements et vire- ments — Service intérieur) Nombre	52		—	—	—	
Kwota (Franki) Montant (Francs)	53		—	—	—	
Przelewy w obrocie międzynarodowym — Ilość Virements dans le service international — Nombre	—		87	119	—	
Kwota (Franki) Montant (Francs)	—		88	120	—	
Czasopisma i wydawnictwa periodyczne dostarczane w drodze prenumeraty:						
Journaux et écrits périodiques servis par abonnement:						
Ilość prenumerat Nombre des abonnements	54		89	121	—	
Ilość egzemplarzy Nombre des numéros	55		90	122	—	
Ilość przewiezionych podrózných Nombre des voyageurs transportés	56		—	—	—	
Ilość tranzytowych odsyłek zamkniętych Nombre des dépêches closes en transit	—		—	—	141	

IV. PRZESYŁKI NIEDORĘCZALNE. Obrót wewnętrzny
CORRESPONDANCES-REBUT. Service intérieur

C 30
(Ciąg dalszy — Suite)

	Kolumna Colonne	Niedoręczalne przesyłki zwykłe i polecone (Ilość) Correspondances ordinaires et recommandées tombées en rebut. (Nombre)	Kolumna Colonne	Z tego doręczono odbiorcy lub zwrócono nadawcy Correspondances en rebut qui ont pu être rimises en distribution ou renvoyées aux expéditeurs	Kolumna Colonne	Z tego pozostało nie doręczonych Correspondances restées en souffrance
Listy i karty pocztowe, zwykłe i polecone Lettres et cartes postales ordinaires et recommandées	142	144	146
Papierę handlowe, druki, druki dla ociemniałych, próbki towarów, pakietki i przesyłki „Fonopost“ zwykłe i polecone Papiers d'affaires, imprimés, impressions en relief pour les aveugles, échantillons, petits paquets et envois „Phonopost“ ordinaires et recommandées	143	145	147

IV. PRZESYŁKI NIEDORECZALNE. Obrót zagraniczny
CORRESPONDANCE-REBUT. Service international

C 30

(Ciąg dalszy — Suite)

	Kolumna 148	Przesyłki wysłane z kraju zagranicę, a nadeszły do urzędu niedoreczalnych przesyłek Correspondances de l'étranger qui sont rentrées au bureau des rebuts	Kolumna 150	Z przesyłek niedoreczalnych, zwróconych z zagranicy można było doręczyć Correspondances en rebut renvoyées de l'étranger et qui ont pu être placées	Kolumna 152	Z przesyłek zwróconych z zagranicy pozostało nie doręczonych Correspondances renvoyées de l'étranger qui sont restées en souffrance	Kolumna 154	Przesyłki niedoreczalne z zagranicy zwrócone do kraju nadania Correspondances de l'étranger tombées en rebut et renvoyées au pays d'origine		155		153		151		149	Listy i karty pocztowe, zwykłe i polecone Lettres et cartes postales ordinaires et recommandées Papiery handlowe, druki, druki dla ociemniałych, próbki towarów, pakietki i przesyłki „Fonopost“ zwykłe i polecone Papiers d'affaires, imprimés, impressions en relief pour les aveugles, échantillons, petits paquets et envois „Phonopost“ ordinaires et recommandées
--	----------------	---	----------------	--	----------------	--	----------------	--	--	-----	--	-----	--	-----	--	-----	--

V. WYNIK FINANSOWY — RÉSULTAT FINANCIER

Kolumna Colonne		Franków Francs	Kolumna Colonne		Franków Francs
	Dochody — Recettes.			Wydatki — Dépenses.	
156	Dochód ze sprzedaży znaczków pocztowych i innych druków opłaty Produit de la vente des timbres — poste et autre formules d'affranchissement		161	Pobory i wynagrodzenia: Traitements et émoluments: a) funkcjonariuszów i urzędników des fonctionnaires et employés b) listonoszów i innej służby niższej des facteurs et autres agents subalternes	
157	Dochód z opłat pobranych gotówką (łącznie z maszynami do frankowania) Recettes effectuées en numéraire (y compris les machines à affranchir)		162	Kupno i utrzymywanie budynków oraz inwentarza pocztowego, czynsze, opał i oświetlenie, przybory kancelaryjne i inne drobne wydatki Achat et entretien des bâtiments et du matériel des postes, frais de location, de chauffage et d'éclairage, fournitures de bureau et autres menus frais	
158	Opłata za przewóz podróżnych, za bagaż oraz inne dochody Taxes perçues pour le transport des voyageurs et pour surpoids de bagages et autres recettes diverses		163	Koszta przewozu koleją i drogami brukowanymi lub żwirowanymi, jak również kosztu przewozu morskiego, rzeczno i powietrznego (wraz z kosztami zakupu i utrzymania tych środków przewozowych i wynagrodzeniem przedsiębiorców prowadzących pocztowe punkty rozstawnych koni) Frais de transport par les voies ferrées, pavées, macadamisées, maritimes, fluviales et aériennes (y compris les frais de construction et d'entretien des voitures postales ainsi que les subventions aux entrepreneurs de relais de poste)	
159	Wynagrodzenia od Zarządów zagranicznych Bonifications reçues des Administrations étrangères		164	Odszkodowanie za zaginione i uszkodzone przesyłki pocztowe Indemnités pour perte et avarie d'envois postaux	
160	Ogólny dochód Total des recettes		165	Zasiłki dla przedsiębiorstw żeglugowych Subventions aux compagnies de navigation	
			166	Wynagrodzenie wypłacone Zarządom zagranicznym Bonifications payées aux Administrations étrangères	
			167	Różne wydatki Autres dépenses diverses	
			168	Ogólne wydatki Total des dépenses	
			—	Ogólny dochód Total des recettes	
			169	Nadwyżka dochodów Excédent des recettes	
			170	Nadwyżka wydatków Excédent des dépenses	

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES d

TABELA STATYSTYCZNA
OBROTU ZAGRANICZNEGO (ODPRAWA)

TABLEAU STATISTIQUE
DU SERVICE INTERNATIONAL (EXPÉDITION)

R O K
ANNÉE 19.....

1	Przesyłki listowe zwykłe i polecone: Objets de la poste aux lettres ordinaires et recommandés Przesyłki podlegające opłacie: — Envois soumis à la taxe										11	12	13	14		
	2	3	4	5	6	7	8	9	10							
KRAJ PAYS	Listy Lettres	nieopłacone non affranchies	Karty pocztowe zwykłe z opłatą na odpowiedź Cartes postales simples et avec réponse payée	Papierzy handlowe Papiers d'affaires	Druki Imprimés	Druki dla ociemniałych Impressions en relief pour les aveugles	Próbki towarów Echantillons de marchandises	Pakietki Petits paquets	Przesyłki „Fonopost” Envois „Phonopost”	Przesyłki wolne Envois admis à la franchise de port	Ilość łączna przesyłek wpisanych do kolumn 2 — 11 Totaux des envois inscrits aux colonnes 2 — 11		Przesyłki polecone uwzględnione w liczbie przesyłek wpisanych do kolumn 2 — 11 Envois recommandés trouvés parmi les correspondances inscrites aux colonnes 2 — 11		Przesyłki lotnicze uwzględnione w liczbie przesyłek wpisanych do kolumn 2 — 11 Envois „par avion” trouvés parmi les correspondances inscrites aux colonnes 2 — 11	
	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre	Ilość Nombre
I. EUROPA EUROPE																
II. AFRYKA AFRIQUE																
III. AMERYKA AMÉRIQUE																
IV. AZJA ASIE																
V. AUSTRALIA i OCEANIA AUSTRALIE et Océanie																
RAZEM TOTALUX																

C 31

(Ciąg dalszy — Suite)

Listy i pudelka z podaną wartością Lettres et boîtes avec valeur déclarée	Przesyłki lotnicze uwzględnione w liście przesyłek wpisanym do kolumny 15 i 19 Colis "par avion" trouvés parmi les envois inscrits à la colonne 15		Ilość Nombre	17	Fr.	15. 16	Ilość — Nombre	Wartość — Valeur
	Przesyłki lotnicze uwzględnione w liście przesyłek wpisanym do kolumny 18 i 19 Colis "par avion" trouvés parmi les envois inscrits aux colonnes 18 et 19		Ilość Nombre	18				
Paczki — Colis	z podaną wartością avec valeur déclarée	zwykłe ordinares	Ilość Nombre	19	Franków Francs	20	Ilość — Nombre	Wartość Valeur
			Ilość Nombre	21				
Pobrania — Remboursements	Przesyłki listowe Objets de correspondance		Ilość Nombre	22	Franków Francs	23	Ilość — Nombre	Wysokość kwoty pobrania Montant des remboursements
	Paczki Colis		Ilość Nombre	24				
	Wysokość kwoty pobrania Montant des remboursements		Ilość Nombre	25				
	Wysokość kwoty pobrania Montant des remboursements		Ilość — Nombre	26				
Przekazy pocztowe Mandats de poste	Wartość — Valeur		Franków Francs	27	Franków Francs	28	Ilość — Nombre	Wartość — Valeur
	Ilość — Nombre		Franków Francs	29				
Pocztowe bony podróżne Bons postaux de voyage	Zlecenia Recouvrements		Ilość Nombre	30	Franków Francs	31	Ilość — Nombre	Kwota Montant
	Wartość — Valeur		Franków Francs	32				
Pocztowe przelewy pieniężne Virements postaux	Czasopisma itp. dostarczane w drodze prenumeraty Journaux, etc.; servis par abonnement		Ilość egzemplarzy Nombre des numéros	33	Franków Francs	32	Ilość — Nombre	Kwota Montant
	Ilość — Nombre		Franków Francs	33				

Przekład

**POSTANOWIENIA
DOTYCZĄCE PRZEWOZU PRZESYŁEK
LISTOWYCH DROGĄ POWIETRZNĄ.**

T R E Ś Ć

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

Art.

1. Przesyłki listowe, dopuszczone do przewozu powietrznego
2. Wolność tranzytu
3. Kierowanie przesyłek listowych lotniczych.
4. Przewóz powietrzny na pewnym tylko odcinku drogi
5. Opłaty i ogólne warunki przyjmowania przesyłek lotniczych
6. Przesyłki listowe lotnicze nieopłacone lub niedostatecznie opłacone
7. Doręczanie przesyłek listowych lotniczych
8. Dostawianie i zwrót przesyłek listowych lotniczych.

R o z d z i a ł II.

**Przesyłki polecane
lub z podaną wartością.**

9. Przesyłki polecane
10. Poświadczenie odbioru
11. Odpowiedzialność
12. Przesyłki z podaną wartością

R o z d z i a ł III.

Przyznawanie dopłat za przewóz powietrzny. Koszta przewozu

13. Przyznawanie dopłat za przewóz powietrzny
14. Koszta przewozu powietrznego za odsyłki zamknięte
15. Należność za przewóz pojedynczych przesyłek listowych lotniczych

R o z d z i a ł IV.

Biuro międzynarodowe.

16. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów

R o z d z i a ł V.

**Rachunkowość.
Wyrównywanie rachunków.**

17. Statystyka dotycząca rozrachunków
18. Sporządzanie odsyłek lub odsyłek lotniczych w okresie statystyki, należności za przewóz powietrzny
19. Stwierdzanie wagi odsyłek lotniczych i przesyłek listowych lotniczych
20. Wykaz zamkniętych odsyłek lotniczych
21. Rachunek kosztów przewozu powietrznego, wyrównywany na podstawie statystyki
22. Rachunek należności za przewóz powietrzny
23. Ogólny rozrachunek

R o z d z i a ł VI.

Różne postanowienia.

24. Oznaczanie przesyłek listowych lotniczych
25. Oznaczanie odsyłek lotniczych
26. Sposób odprawiania przesyłek listowych lotniczych
27. Przeładowywanie odsyłek lotniczych
28. Napis na kartach listowych, kartach wartościowych i na nalepkach odsyłek lotniczych
29. Pośrednictwo przy cieniu przesyłek listowych, podlegających należnościom celnym
30. Stosowanie Postanowień Konwencji i Porozumień
31. Wejście w życie i czas ważności przyjętych Postanowień

**Protokół Końcowy Postanowień,
dotyczących przewozu poczty
listowej drogą powietrzną.**

- I. Koszty przewozu powietrznego odsyłek zamkniętych
- II. Prawo zmniejszenia podstawowej skali wagi listowych przesyłek lotniczych
- III. Dopłaty nadzwyczajne na korzyść pewnych krajów Europy.

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w

- A V 1. Wykaz linii powietrznych obsługiwanych krajów i opłat za przewóz lotniczy
- A V 2. Wykaz wagi przesyłek listowych lotniczych
- A V 3. Wykaz wagi brutto zamkniętych odsyłek lotniczych
- A V 4. Wykaz wagi przesyłek listowych lotniczych.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PRZEWOZU PRZESYŁEK LISTOWYCH DROGĄ POWIETRZNĄ.

R O Z D Z I A Ł I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

A r t y k u ł 1.

Przesyłki listowe dopuszczone do przewozu powietrznego.

1. Do przewozu powietrznego na całej lub na części linii dopuszcza się wszystkie przesyłki, wyszczególnione w artykule 33 Konwencji, jak również przekazy pocztowe, zlecenia i prenumeraty pocztowe. Przesyłki te otrzymują wówczas nazwę „Przesyłki listowe lotnicze“ (Correspondances-avion).

2. Przesyłki, wymienione w artykule 33 Konwencji, można nadawać jako polecone lub obciążone pobraniem.

3. Listy i pudełka z podaną wartością mogą być również przewożone drogą powietrzną w obrocie z krajami, które dopuszczają do wymiany tego rodzaju przesyłki tą drogą.

4. Na przesyłkach listowych lotniczych należy umieszczać na stronie adresowej napis bardzo widoczny „Par avion“ (Lotnicza) lub inną wzmiankę podobną w języku kraju nadania.

A r t y k u ł 2.

Wolność tranzytu.

Wolność tranzytu, przewidziana w artykule 26 Konwencji, jest zapewniona dla przesyłek listowych lotniczych na całym obszarze Związku bez względu na to, czy Zarządy pośredniczące biorą udział, czy też nie, w dosyłaniu tych przesyłek listowych.

A r t y k u ł 3.

Kierowanie przesyłek listowych lotniczych.

1. Zarządy, które korzystają z połączeń lotniczych dla przewozu własnych przesyłek listowych są obowiązane kierować tą samą drogą przesyłki listowe lotnicze, nadchodzące od innych Zarządów.

2. Zarządy, które nie dysponują połączeniami lotniczymi, kierują przesyłki listowe lotnicze najszybszą drogą pocztową.

Tak samo postępuje się, jeżeli z jakiegokolwiek powodu kierowanie innymi drogami jest korzystniejsze od istniejącej drogi powietrznej.

3. W danym razie uwzględnia się wskazówki co do drogi kierowania przesyłek lotniczych, podane przez nadawcę pod warunkiem jednak, że droga ta jest normalnie używana dla przewozów pocztowych na danym odcinku i jeżeli kierowanie

tą drogą nie pociąga za sobą znacznej straty czasu w przybyciu do miejsca przeznaczenia przesyłki.

4. Zamknięte odsyłki lotnicze winny być kierowane drogą wskazaną przez Zarząd kraju nadania, pod warunkiem, że droga ta jest normalnie używana przez Zarząd kraju pośredniczącego dla kierowania własnych odsyłek.

5. Jeżeli wskutek wypadku zaszłego w drodze, samolot nie może kontynuować lotu i dostawić ładunku na przewidzianych postojach, obsługa samolotu winna doręczyć odsyłki do urzędu pocztowego, najbliższego położonego od miejsca wypadku lub najbardziej nadającego się dla dostania tej poczty. Urząd ten, po stwierdzeniu stanu faktycznego i po ewentualnym uporządkowaniu stanu uszkodzonych przesyłek, kieruje odsyłki najszybszymi połączeniami do urzędów przeznaczenia.

6. Okoliczności wypadku i stwierdzony stan faktyczny są podawane do wiadomości urzędów przeznaczenia odsyłek, za pomocą zawiadomienia o niedokładnościach; odpis zawiadomienia przesyła się do urzędu nadawczego odsyłek.

A r t y k u ł 4.

Przewóz powietrzny na pewnym tylko odcinku drogi.

1. Jeżeli nie ma przeszkód natury praktycznej, nadawca może żądać, by jego przesyłkę listową przewieziono drogą powietrzną tylko na pewnej części przestrzeni.

2. Jeżeli nadawca korzysta z tego udogodnienia, musi on zaznaczyć na swej przesyłce, w języku kraju nadania i w języku francuskim „Lotnicza od do (Par avion de à) Przy końcu przewozu powietrznego nalepki „Lotnicza“ (Par avion), wymienione poniżej w artykule 24, jak również uwagi specjalne, należy obowiązkowo unieważnić za pomocą dwóch grubych kresek poprzecznych.

A r t y k u ł 5.

Oplaty i ogólne warunki przyjmowania przesyłek listowych lotniczych.

1. Przesyłki listowe lotnicze podlegają poza przepisnymi opłatami pocztowymi specjalnej dopłaty za przewóz powietrzny, której wysokość ustala Zarząd kraju nadania.

Specjalna dopłata lotnicza należy się również za przesyłki listowe lotnicze, zwolnione od wszelkich opłat w myśl postanowień artykułu 49, § 2 Konwencji.

2. W stosunkach uważanych jako połączenia zwyczajne (poniższy artykuł 14, § 8), dopłata ta nie może przekraczać 15 centymów za 20 gramów i 1000 kilometrów przebytej drogi powietrznej; dla kartek pocztowych i przekazów wynosi ona najwyżej 15 centymów od sztuki za 1000 kilometrów przebytej drogi powietrznej.

Jednolite dopłaty winny być ustalone dla całego obszaru danego kraju przeznaczenia, jakakolwiek byłaby użyta droga kierowania przesyłki.

W stosunkach między krajami Europy dopłata wynosi najwyżej 15 centymów za 20 gramów, jakakolwiek byłaby odległość.

3. Przy ustalaniu wysokości dopłaty za przesyłki listowe lotnicze, przewożone połączeniami nadzwyczajnymi (poniższy artykuł 14, § 9), bierze się pod uwagę nadzwyczajne koszty, jakie powoduje użycie tych połączeń.

4. Dla innych przesyłek aniżeli listy, kartki pocztowe, przekazy i zlecenia, dopłaty pobierane przez zastosowanie §§ 2 i 3 mogą być niższe najwyżej do 1/3.

5. Zarządy mają prawo nie pobierać żadnej dopłaty za przewóz powietrzny, pod warunkiem zawiadomienia o tym kraju przeznaczenia i uprzedniego uzyskania zgody krajów pośredniczących.

6. Dopłaty winny być uiszczone obowiązkowo przy nadaniu.

7. Dopłatę za kartę pocztową z opłaconą odpowiedzialnością pobiera się od każdej części osobno w miejscu wystania każdej z tych części.

8. Przesyłki listowe lotnicze opłaca się na warunkach przewidzianych w artykule 47 Konwencji. Jednakże, niezależnie od rodzaju tych przesyłek opłata może być uwidoczniiona za pomocą napisu odręcznego w cyfrach z podaniem pobranej kwoty, wyrażonej w walucie kraju nadania w następujący sposób: „Opłata pobrana: Fr. c.“ (Taxe perçue: Fr. c.).

Napis ten może być sporządzony za pomocą specjalnej pieczętki, umieszczonej na znaczku lub na nalepce specjalnej, albo też poprostu napisany na stronie adresowej przesyłki w jakikolwiek sposób. W każdym jednak wypadku napis ma być stwierdzony datownikiem urzędu nadania.

Artykuł 6.

Przesyłki listowe lotnicze nie opłacone lub niedostatecznie opłacone.

1. W razie zupełnego braku opłaty, z listowymi przesyłkami lotniczymi postępuje się w myśl przepisów artykułów 35 i 36 Konwencji. Przesyłki, których opłacenie nie jest obowiązkowe przy nadaniu, przewozi się zwykłą drogą.

2. W razie niedostatecznej opłaty, przesyłki listowe lotnicze przesyła się drogą powietrzną wówczas jeżeli uiszczone opłaty wynoszą przynajmniej tyle co dopłata za przewóz lotniczy. Zarządy kraju nadania mają prawo przesyłać drogą powietrzną te przesyłki listowe, jeżeli uiszczone opłaty przedstawiają co najmniej 25% wysokości dopłaty lotniczej.

Postanowienia artykułu 36 Konwencji stosują się do pobierania opłat pocztowych, nieuiszczonych przy nadaniu.

3. W razie przewozu przesyłek zwykłą drogą, których opłata nie wynosi co najmniej 25% dopłaty za przewóz powietrzny, urząd nadawczy lub urząd wymiany powinien skreślić wszelkie napisy dotyczące przewozu powietrznego i wskazać krótko przyczynę przewozu zwykłą drogą.

Artykuł 7.

Doręczenie przesyłek listowych lotniczych.

1. Przesyłki listowe lotnicze doręcza się jak najszybciej, a przynajmniej przy pierwszym doręczaniu po ich nadejściu do urzędu oddawczego.

2. Nadawcy mogą żądać doręczenia przesyłki w miejscu zamieszkania odbiorcy przez umyślnego posłańca bezpośrednio po jej nadejściu, uiszczając specjalną opłatę ekspresową, przewidzianą w artykule 45 Konwencji. Prawo to przysługuje tylko w obrocie z krajami, które zaprowadziły w obrocie wzajemnym wymianę przesyłek ekspresowych.

3. Jeżeli przepisy wewnętrzne kraju przeznaczenia przewidują to — odbiorcy mogą żądać od urzędu oddawczego, aby przesyłki listowe lotnicze, nadchodzące pod ich adresem, były doręczane natychmiast po ich nadejściu. W danym razie Zarządy kraju przeznaczenia upoważnione są do pobierania w chwili doręczenia specjalnej opłaty, która nie może być wyższa od opłaty za pośpieszne doręczenie (Exprès), przewidzianej artykułem 45 Konwencji.

4. Za dodatkowym wynagrodzeniem Zarządu, po porozumieniu się między sobą, mogą wykonywać doręczenie w miejscu zamieszkania odbiorcy za pomocą urzędów specjalnych, a w szczególności za pomocą tub pneumatycznych.

Artykuł 8.

Dosyłanie i zwrot przesyłek listowych lotniczych.

1. Przesyłki listowe lotnicze, przeznaczone dla odbiorców, którzy zmienili miejsce zamieszkania, dosyła się do nowego miejsca przeznaczenia drogą zwykłą, jeżeli odbiorca wyraźnie nie żądał dosłania drogą powietrzną i nie uścił z góry w urzędzie dosyłającym dopłaty za ponowny przewóz powietrzny. Przesyłki listowe niedoręczalne zwraca się do miejsca nadania drogą zwykłą.

2. W razie dostania lub zwrotu przesyłki zwykłą drogą pocztową nalepkę „Lotnicza“ (Par avion) i wszelkie napisy, dotyczące przewozu drogą powietrzną, należy z urzędu przekreślić za pomocą dwu grubych kresek poprzecznych.

ROZDZIAŁ II.

PRZESYŁKI POLECONE LUB Z PODANĄ WARTOŚCIĄ.

Artykuł 9.

Przesyłki polecane.

Przesyłki polecane podlegają opłatom pocztowym i ogólnym warunkom dopuszczenia do przewozu przewidzianym w Konwencji. Prócz tego stosują się do nich te same dopłaty za przewóz lotniczy, jak do przesyłek zwykłych.

Artykuł 10.

Poświadczenia odbioru.

Każdy Zarząd jest upoważniony do wliczania wagi formularza zwrotnego poświadczenia odbioru do wagi przesyłki w chwili obliczania specjalnej dopłaty lotniczej.

Artykuł 11.

Odpowiedzialność.

Za przesyłki polecane, wysyłane drogą powietrzną, Zarządy ponoszą tę samą odpowiedzialność, jak za inne przesyłki polecane.

Artykuł 12.

Przesyłki z podaną wartością.

1. Zarządy, które dopuszczają do przewozu powietrznego przesyłki z podaną wartością, mają prawo pobierać za te przesyłki specjalną opłatę asekuracyjną, której wysokość ustalają.

Opłata asekuracyjna zwykła wraz z opłatą asekuracyjną specjalną nie mogą przekraczać granic podwójnej wysokości, ustalonych w artykule 3 litera c) Porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością.

2. Co się tyczy przesyłek z podaną wartością, przechodzących w odsyłkach zamkniętych przez terytorium krajów, które nie przystąpiły do Porozumienia, dotyczącego tego rodzaju przesyłek, lub przewożonych na liniach powietrznych, dla których odnośne kraje nie przyjmują odpowiedzialności, za przesyłki wartościowe, kraje te odpowiadają w granicach, przewidzianych dla przesyłek polecanych.

ROZDZIAŁ III.

PRYZNAWANIE DOPLAT ZA PRZEWÓZ POWIETRZNY. KOSZTA PRZEWÓZU.

Artykuł 13.

Przyznawanie dopłat za przewóz powietrzny.

Każdy Zarząd zatrzymuje w całości dopłaty pobrane za przewóz powietrzny.

Artykuł 14.

Koszta przewozu powietrznego za odsyłki zamknięte.

1. Postanowienia artykułu 75 Konwencji, dotyczące należności tranzytowych, mają zastosowanie do przesyłek listowych lotniczych tylko dla ich przebiegów lądowych lub ewentualnie morskich.

Koszta przewozu powietrznego przesyłek listowych wysyłanych w odsyłkach zamkniętych, ponosi Zarząd kraju wysłania.

2. Każdy Zarząd, który bierze udział w przewozie przesyłek listowych lotniczych drogą powietrzną jako Zarząd pośredniczący ma prawo z tego tytułu do zwrotu kosztów za transport. Koszta te oblicza się według rzeczywistej długości połączeń, którymi odsyłka lub przesyłki były przewożone. Jeżeli samolot ląduje w kilku portach lotniczych, należność przypada aż do portu lotniczego, w którym ma miejsce wylądowanie.

3. Koszta przewozu należy również uścić za przewóz wewnątrz kraju przeznaczenia. Zwrot kosztów winien być jednakowy za odcinki wszystkich linii, przebytych na jego sieci wewnętrznej; oblicza się je według przeciętnej długości wszystkich linii przebytych na sieci wewnętrznej i ich znaczenia dla ruchu międzynarodowego.

4. Należności za przewóz na tej samej linii powietrznej są jednakowe dla wszystkich Zarządów, które korzystają z tego połączenia, nie biorąc udziału w kosztach eksploatacji.

5. Poza wyjątkami, przewidzianymi niżej w §§ 6 i 7, należności za przewóz powietrzny uiszczą się Zarządowi kraju, gdzie się znajduje port lotniczy, w którym odsyłki załadowano na daną linię powietrzną.

6. Zarząd przekazujący przedsiębiorstwu lotniczemu odsyłki, które ma się przewozić kolejno na kilku odrębnych liniach powietrznych, może, po wyrażeniu na to zgody przez Zarządy pośredniczące, regulować bezpośrednio z tym przedsiębiorstwem należności przewozowe za cały przebieg. Zarządy pośredniczące mają ze swej strony prawo żądać stosowania przepisów § 5.

7. Wbrew przepisom §§ 5 i 6 każdy Zarząd, który otrzymuje połączenie powietrzne, może pobierać za całą drogę należność za ten przewóz bezpośrednio od każdego Zarządu z tego przewozu korzystającego.

8. Podstawową taryfę, stosowaną do rozrachunków między Zarządami za przewóz powietrzny zwykły (połączenia zwyczajne), ustala się od kilometra i kilograma wagi brutto w wysokości najwyżej 6 tysięcznych franka. Taryfę tę należy stosować proporcjonalnie do ułamków kilograma.

Odsyłki lub przesyłki przewożone na liniach wewnętrznych krajów podlegają tej samej taryfie,

chyba że kraje umawiające zgodzą się nie pobierać żadnego wynagrodzenia z tytułu tego przewozu.

9. Taryfa za przewóz, wyszczególniona wyżej, nie stosuje się do przewozu wykonawczego za pomocą połączeń, których organizacja i utrzymanie wymagają kosztów nadzwyczajnych (połączenia nadzwyczajne). Koszty przewozu, przypadające za te połączenia są ustalane od kilograma wagi przez Zarządy, do których połączenia te należą; stosują się one proporcjonalnie do ułamków kilograma.

10. Przytoczonym wyżej opłatom za przewóz podlegają również przesyłki listowe, wolne od należności tranzytowych, odsyłki lub przesyłki mylnie skierowane lub zwracane, uważa się w odniesieniu zapłaty za transport, jak gdyby były normalnie przesyłane.

Jednakowoż za przewóz odsyłek, które należy dosyłać połączeniami nadzwyczajnymi Zarząd pośredniczący może żądać zwrotu kosztów przewozu. Rachunek kosztów przewozu powietrznego odbywa się wówczas w myśl artykułu 21, §§ 1 i 3 Postanowień.

11. Zarządy krajów, nad którymi odbywa się przelot, nie mają prawa do żadnego wynagrodzenia za odsyłki, przewożone drogą powietrzną nad ich terytorium.

A r t y k u ł 15.

Należność za przewóz pojedynczych przesyłek listowych lotniczych.

1. Koszty przewozu przesyłek listowych lotniczych, wymienianych pojedynczo między dwoma Zarządami, winny być obliczane według postanowień §§ 1 do 4 i 8 do 10 artykułu 14.

Dla określenia kosztów przewozu wagę netto tych przesyłek powiększa się o 10%.

2. Zarząd, który przekazuje przesyłki listowe lotnicze w transycie jako pojedyncze przesyłki drugiemu Zarządowi, winien mu zapłacić w całości koszty przewozu, obliczone za całą dalszą drogę lotniczą.

R O Z D Z I A Ł IV.

BIURO MIĘDZYNARODOWE.

A r t y k u ł 16.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów.

1. Zarządy winny podawać Biuru międzynarodowemu za pomocą wykazu, według załączonego wzoru AV 1, niezbędne wiadomości dotyczące poczty lotniczej.

2. Wykaz, przewidziany w § 1, winien być przesyłany regularnie dwa razy do roku, co najmniej na tydzień, przed rozpoczęciem służby letniej i zimowej. O każdej zmianie należy niezwłocznie zawiadamiać.

3. Biuro międzynarodowe sporządza, na podstawie wiadomości zawartych w wykazach AV 1 i innych otrzymanych komunikatów, wykaz ogólnych wiadomości, dotyczących pocztowej służby lotniczej.

Ten ogólny wykaz, który winien odpowiadać wzorowi AV1, jest rozsyłany niezwłocznie Zarządom.

Biuro międzynarodowe jest również obowiązane do sporządzenia map linii pocztowych i połączeń lotniczych wewnętrznych i międzynarodowych wszystkich krajów.

4. Celem prowizorycznego poinformowania, każdy Zarząd przesyła odpis wykazu AV1, przewidzianego w § 1, bezpośrednio wszystkim Zarządom, które wyrażają życzenie otrzymania go.

5. Poza tym Zarządy podają regularnie, co najmniej na 15 dni przed rozpoczęciem każdego sezonu, do wiadomości wszystkich Zarządów, z którymi utrzymują połączenia lotnicze, kompletne rozkłady lotów linii lotniczych krajowych i międzynarodowych. W odniesieniu do pozostałych Zarządów wiadomości tych udziela się tylko na żądanie.

R O Z D Z I A Ł V.

RACHUNKOWOŚĆ. WYRÓWNYWANIE RACHUNKÓW.

A r t y k u ł 17.

Statystyka dotycząca rozrachunków.

1. Ogólny rozrachunek należności za przewóz lotniczy odbywa się według wykazów statystycznych, sporządzanych w ciągu siedmiu dni następujących po 14 czerwca i 14 listopada każdego roku. Dane statystyczne z czerwca służą za podstawę do obliczenia należności za przewóz letni, dane z listopada służą za podstawę rachunku za przewóz zimowy.

2. Statystyki, dotyczące linii, które nie są czynne w okresie statystyki regularnej, sporządza się osobno na podstawie porozumienia między Zarządami zainteresowanymi.

3. Co się tyczy połączeń nadzwyczajnych, Zarząd, któremu powierzono przewóz drogą powietrzną, może wymagać wyrównania rachunków co kwartał lub półrocznie według wagi brutto odsyłek lub wagi netto, zwiększonej o 10% przesyłek pojedynczo przesyłanych i rzeczywiście przewiezionych w okresie wymienionym. W tym przypadku postanowienia poniższych artykułów 19, 21 i 22 należy stosować dla ustalenia wagi i sporzą-

dzenia rachunków z zastrzeżeniem, że wykazy AV3 i AV4 winny być sporządzane miesięcznie dla wszystkich dokonanych przewozów powietrznych.

Artykuł 18.

Sporządzanie odsyłek zwykłych lub odsyłek lotniczych w okresie statystyki, należności za przewóz powietrzny.

Postanowienia artykułu 165 Regulaminu wykonawczego Konwencji nie dotyczą statystyki, przeprowadzonej dwa razy do roku dla ustalenia należności za przewóz powietrzny. Jednakże w okresie tych statystyk chorągiewki i napisy na odsyłkach, zawierających korespondencję lotniczą, winny zawsze zawierać widoczną uwagę „Statystyka lotnicza“ (Statistique-avion).

Artykuł 19.

Stwierdzanie wagi odsyłek lotniczych i przesyłek listowych lotniczych.

1. W okresach statystyki należy umieszczać na chorągiewce lub w napisie, podanym na zewnętrznej stronie odsyłki, datę wysłania i wagę brutto odsyłki. Wkładanie nadchodzących odsyłek lotniczych do innej odsyłki tego samego rodzaju jest zabronione.

Jeżeli listy i kartki pocztowe jak również inne przesyłki połączone w jedną odsyłkę, przewożone są na liniach, na których stosuje się zniżoną taryfę dla A. O., waga każdego z dwóch rodzajów przesyłek ma być podana, niezależnie od wagi ogólnej na chorągiewce lub też na adresie zewnętrznym odsyłki. W danym razie wagę opakowania zewnętrznego (worka lub pakietu) dodaje się do wagi innych przesyłek.

W razie użycia worka zbiorowego, wagi tego worka nie uwzględnia się.

2. Jeżeli pojedyncze przesyłki listowe, przeznaczone do dostania drogą powietrzną, znajdują się w odsyłce zwykłej lub w odsyłce lotniczej, zbiera się te przesyłki w specjalną wiązaną, oznaczoną nalepką „Lotnicza“ (Par avion), do której dołącza się wykaz odpowiadający załączonemu wzorowi AV2. Waga przesyłek listowych, wysyłanych tranzytem pojedynczo jest oddzielnie wykazana dla każdego kraju przeznaczenia. Jeżeli odsyłka lotnicza zawiera pojedyncze przesyłki listowe w tranzycie a przeznaczone do kilku krajów, dla których koszt tranzytu są jednakowe, koszt te wpisuje się łącznie jako jedną pozycję do wykazu AV2. W obrocie z krajami, które zgodziły się nie pobierać opłaty za dosyłanie drogą powietrzną na ich sieci wewnętrznej, wagi przesyłek pojedynczych do samego kraju przeznaczenia nie wykazuje się. Kartę listową zaopatruje się w uwagę: „Bordereau“ AV 2 (wykaz AV 2). Kraje

tranzytujące mogą żądać używania specjalnych wykazów AV2, z wymienieniem na nich w porządku ustalonym, krajów i najważniejszych połączeń powietrznych.

3. Odnosne dane sprawdza urząd wymiany kraju przeznaczenia. Gdyby urząd ten stwierdził, że różnica między wagą rzeczywistą odsyłki a wagą podaną przekracza 100 gramów, a waga przesyłek pojedynczych 20 gramów, wówczas poprawia te wpisy na chorągiewce lub w wykazie AV2 i o błędzie powiadamia natychmiast urząd wymiany wysyłający, osobnym zawiadomieniem o niedokładnościach. Jeżeli chodzi o odsyłkę zamkniętą odpis tego zawiadomienia przesyła się każdemu Zarządowi pośredniczącemu. Jeżeli stwierdzone w wadze różnice nie przekraczają wskazanych granic, wpisy urzędu wysyłającego należy uważać za ważne.

Artykuł 20.

Wykaz zamkniętych odsyłek lotniczych.

W czasie najkrótszym, a w każdym razie w ciągu miesiąca po ukończonym okresie statystyki Zarządy, które odprawiły zamknięte odsyłki lotnicze, rozsyłają wykaz tych odsyłek na odpowiednim formularzu C 22 poszczególnym Zarządom, z których połączeń powietrznych korzystały, uwzględniając także, w danym razie, Zarząd kraju przeznaczenia.

Artykuł 21.

Rachunek kosztów przewozu powietrznego wyrównywany na podstawie statystyki.

1. W okresie statystyki Zarządy pośredniczące zapisują w wykazie według załączonego wzoru AV3 wagę korespondencji lotniczej, podaną na chorągiewkach lub napisach na zewnętrznej stronie odsyłek lotniczych, kierowanych drogą powietrzną bądź to na swej sieci wewnętrznej, bądź też poza granice swego kraju. Dla pojedynczych przesyłek lotniczych, nadchodzących z innych Zarządów, a kierowanych drogą powietrzną sporządza się wykaz według załączonego wzoru AV4, na podstawie szczegółów, podanych w zestawieniu AV2. W ten sam sposób postępuje się z przesyłkami listowymi, zawartymi w odsyłkach zwyczajnych. Sporządza się oddzielne wykazy dla każdego urzędu wymiany wysyłającego listowe odsyłki lotnicze lub pojedyncze przesyłki lotnicze.

2. Zarządy odbierające odsyłki lotnicze, które podejmują się przewozu zawartych w tych odsyłkach korespondencji lotniczych drogą powietrzną, na swej sieci wewnętrznej, postępują w ten sam sposób.

3. W czasie najkrótszym, najpóźniej zaś w ciągu sześciu tygodni po ukończeniu czynności sta-

fystycznych, rozsyła się w podwójnym egzemplarzu wykazy AV3 i AV4 wysyłającym urządowi wymiany do uznania. Urzędy te przesyłają uznane wykazy do swych Zarządów centralnych, które ze swej strony przesyłają jeden egzemplarz Zarządowi centralnemu kraju-wierzyciela.

4. Jeżeli Zarząd kraju-wierzyciela nie otrzymał żadnego sprostowania w ciągu trzech miesięcy od dnia wysłania wykazów, wykazy te uważa się jako całkowicie ważne. W obrocie z krajami odległymi termin ten przedłuża się do czterech miesięcy.

Artykuł 22.

Rachunek należności za przewóz powietrzny.

1. Wagę brutto odsyłek i wagę netto, zwiększoną o 10% przesyłek pojedynczo wysyłanych, podaną w wykazach AV3 i AV4, mnoży się przez cyfrę odpowiadającą częstotliwości służby letniej i zimowej; uzyskane w ten sposób iloczyny służą za podstawę do rachunków szczegółowych, określających we frankach opłatę przewozową, należną każdemu Zarządowi na bieżące półrocze.

2. Sporządzanie tych rachunków należy do Zarządu-wierzyciela, który je następnie przesyła Zarządowi-dłużnikowi.

3. Rachunki szczegółowe należy sporządzać w podwójnych egzemplarzach i przysyłać je najrychlej Zarządowi-dłużnikowi. Jeżeli Zarząd-wierzyciel nie otrzymał żadnego sprostowania w ciągu trzech miesięcy od dnia wysłania, rachunek ten uważa się jako całkowicie uznany. W obrocie z krajami odległymi, termin ten przedłuża się do czterech miesięcy.

Artykuł 23.

Ogólny rozrachunek.

Jeżeli zainteresowane Zarządy nie porozumiały się co do odmiennego sposobu postępowania, ogólny rozrachunek należności za przewóz powietrzny sporządza dwa razy do roku Biuro międzynarodowe według zasad, ustalonych dla rozrachunku należności tranzytowych.

ROZDZIAŁ VI

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 24.

Oznaczenie przesyłek listowych lotniczych.

Przesyłki listowe lotnicze należy przed wysłaniem zaopatrzyć w specjalną nalepkę lub odcisk stempla koloru niebieskiego z napisem „Lotnicza“ (Par avion) oraz ich przetłumaczeniem nieobowiązkowym w języku kraju pochodzenia.

Artykuł 25.

Oznaczenie odsyłek lotniczych.

Jeżeli przesyłki listowe lotnicze dają podstawę do sformowania oddzielnych odsyłek, winny one być opakowane w papier niebieski lub w worki albo całkowicie niebieskie, albo też mające szerokie pasy niebieskie.

Artykuł 26.

Sposób odprawiania przesyłek listowych lotniczych.

1. Postanowienia artykułów 157 § 2, litera a) i 159 Regulaminu wykonawczego Konwencji mają analogiczne zastosowanie do przesyłek listowych lotniczych, włożonych do zwykłych odsyłek. Nalepki wiązanek winny być zaopatrzone w napis „Lotnicza“ (Par avion).

W razie włożenia przesyłek listowych, lotniczych poleconych do odsyłek zwykłych, napis „Lotnicza“ (Par avion) winien być umieszczony na miejscu, przewidzianym w § 2 wymienionego artykułu 159 dla napisu „Expres“.

Jeżeli chodzi o przesyłki listowe lotnicze z podaną wartością, włożone do odsyłek zwykłych, napis „Lotnicza“ (Par avion) umieszcza się w rubryce „Uwagi“, przy wpisaniu każdej poszczególniej przesyłki.

2. Przesyłki listowe lotnicze, wysyłane pojedynczo w odsyłce lotniczej lub odsyłce zwykłej, a które mają być dostane drogą powietrzną do kraju przeznaczenia odsyłki, łączy się w specjalną wiązanekę, oznaczoną nalepką „Lotnicza“ (Par avion).

3. Kraj pośredniczący w przewozie może żądać formowania oddzielnych wiązanek dla każdego kraju przeznaczenia. W tym przypadku, każda wiązanek opatrzona jest nalepką z napisem „Lotnicza do...“ (Par avion pour...).

Artykuł 27.

Przeładowywanie odsyłek lotniczych.

W braku porozumienia odmiennego między zainteresowanymi Zarządami pocztowymi, przeładowanie w drodze, w tym samym porcie lotniczym, odsyłek przewożonych kolejno kilku odrębnymi połączeniami lotniczymi odbywa się za pośrednictwem Zarządu kraju, gdzie odbywa się przeładowanie. Nie dotyczy to przeładowania dokonywanego między statkami powietrznymi, obsługującymi następujące po sobie odcinki tej samej linii powietrznej.

Artykuł 28.

Napis na kartach listowych, kartach wartościowych i na chorągiewkach odsyłek lotniczych.

Karty listowe i karty wartościowe, dołączane do odsyłek lotniczych, należy zaopatrzyć w nagłówka nalepką „Lotniczą“ (Par avion). Taką samą nalepkę umieszcza się na chorągiewkach tych odsyłek.

Artykuł 29.

Pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych, podlegających należnościom celnym.

Zarządy dołożą starań, aby w miarę możliwości przyspieszyć clenie korespondencji lotniczej, podlegającej należnościom celnym.

Artykuł 30.

Stosowanie Postanowień Konwencji i Porozumień.

Postanowienia Konwencji i Porozumień, jak również Regulaminów, z wyjątkiem Porozumienia o paczkach pocztowych i jej Regulaminu, należy stosować we wszystkim, co nie jest wyraźnie uregulowane w poprzednich artykułach.

Artykuł 31.

Wejście w życie i okres czasu ważności przyjętych Postanowień.

Postanowienia niniejsze będą stosowane od dnia wejścia w życie Konwencji. Będą one obowiązywały przez ten sam przeciąg czasu co i Konwencja, jeżeli na podstawie ogólnego porozumienia Stron zainteresowanych nie zostaną odwołane.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA UNIĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

*J. N. Podelinghuys
H. C. Wain*

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

*Za James W. Colle:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

**ZA ZESPÓŁ POSIADŁOŚCI STANÓW
ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:**

*Za James W. Colle:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA AUSTRALIĘ (ZWIĄZEK PAŃSTW.):

*M. B. Harry
A. Sladdin*

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA BRAZYLİĘ:

*Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate*

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA KANADĘ:

*John. A. Sullivan
H. Beaulieu
R. H. Mac Nabb*

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIE:

*Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa*

- ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:
Alberto Sepúlveda Contreras
- ZA REPUBLIKĘ KUBY:
J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar
- ZA DANIE:
Arne Krog
- ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:
Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz
- ZA EGIPT:
M. Waguih
- ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:
José Villegas Munoz
- ZA EKWADOR:
F. Guarderas
L. G. Dillon
- ZA HISZPANIĘ:
- ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:
- ZA FINLANDIĘ:
Niilo Orasmaa
- ZA FRANCJĘ:
Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech
- ZA ALGIER:
Paoli
- ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:
- ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:
R. Bourgoin
- ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII-I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:
D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams
- ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB POD MANDATEM:
- ZA GRECJĘ:
V. Dendramis
S. Camiliéris
- ZA GWATEMALE:
M. Arroyo
- ZA REPUBLIKĘ HAITI:
Faustin G. Trongé
- ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto
- ZA WĘGRY:
- ZA INDIE BRYTYJSKIE:
Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra
- ZA IRAN:
Dr A. A. Daftary
- ZA IRAK:
D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams
- ZA IRLANDIĘ:
P. de Bláca
S. S. Puirseal
- ZA ISLANDIĘ:
Arne Krog
- ZA WŁOCHY:
- ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:
- ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:
- ZA JAPONIĘ:
Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato
- ZA KOREĘ:
Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda
- ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:
Iwataro Uchiyama
Kanji Ito
- ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):
M. Usclat.

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Madden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewoening

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewoening

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA FILIPINY ZWIĄZEK PAŃSTW:

F. Cuaderno

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanesco
N. M. Georgescu

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr. J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

P. Glinkine
V. Ivanov

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Gragićević
Milomir Lj. Mićić

PROTOKÓŁ KOŃCOWY POSTANOWIEŃ DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU POCZTY LISTOWEJ DROGĄ POWIETRZNĄ.

I.

Koszty przewozu powietrznego odsyłek zamkniętych.

Zarządy Indyj Brytyjskich i Związku Socjalistycznych Republik Rad mogą pobierać za każdy przewóz na ich sieci wewnętrznej należności, przewidziane w artykule 14.

II.

Prawo zmniejszania podstawowej skali wagi listowych przesyłek lotniczych.

Zarządy krajów, których system wag na to zezwala, mają prawo przyjąć niższą skalę wagi niż 20 gramów, przewidzianą w artykule 5, § 2. W tym przypadku dopłatę ustala się stosownie do przyjętej skali wagi.

III.

Dopłaty nadzwyczajne na korzyść pewnych krajów Europy.

Zarządy Europy, które wskutek położenia geograficznego ich krajów, doznają trudności w stosowaniu jednolitej dopłaty dla całej Europy, są upoważnione do pobierania dopłat proporcjonalnych do odległości, zgodnie z postanowieniami § 2 artykułu 5.

Prawo to przysługuje również innym krajom Europy dla ich ruchu z krajami wymienionymi w ustępie poprzednim.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA UNIĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

J. N. Redelinghuys
H. C. Wain

ZA ALBANIĘ;

ZA NIEMCY:

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Za James W. Colle
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber.

ZA ZESPÓŁ POSIADŁOŚCI STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

Za James W. Colle
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA AUSTRALIĘ (ZWIĄZEK PAŃSTW.):

M. B. Harry
A. Sladdin

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZYLIE:

Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA KANADĘ:

John. A. Sullivan
H. Beaulieu
R. H. Mac Nabb

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Laño Lunar*

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

*Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz*

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz

ZA EKWADOR:

*F. Guarderas
L. G. Dillon*

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoïn

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA GWATEMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

*Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra*

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA IRLANDIĘ:

*P. de Bláca
S. S. Puirseal*

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

*Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato*

ZA KOREĘ:

*Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda*

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

*Iwataro Uchiyama
Kanji Ito*

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

Alfonso Gomez Morentin

Almada Becerra

E. Valdés Genes

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug

Oskar Homme

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Mccden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo

Ramón Lara Castro

J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee

van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooning

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren

Hajenius

P. J. Leemeyer

Hoogewooning

ZA PERU:

Ernesto Cáceres

za Jorge Chamot:

Ernesto Cáceres

ZA FILIPINY ZWIĄZEK PAŃSTW:

F. Cuaderno

ZA POLSKĘ:

René Machalski

M. Herwich

T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros

A. Bastos Caviao

J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva-Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu

N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager

Thure Nylund

Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr. J. Buser

L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin

ad referendum

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

P. Glinkine

V. Ivanov

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo

Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar

F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Gragićević

Milomir Lj. Mičić

DISPOSITIONS CONCERNANT LE TRANSPORT DE LA POSTE AUX LETTRES PAR VOIE AÉRIENNE.

Table des articles

1. DISPOSITIONS AÉROPOSTALES DE LA CONVENTION.

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

Art.

1. Objets de correspondance admis au transport aérien.
2. Liberté de transit.
3. Acheminement des correspondances-avion.
4. Acheminement par la voie aérienne sur une partie seulement du parcours.
5. Taxes et conditions générales d'admission des correspondances-avion.
6. Correspondances-avion non affranchies ou insuffisamment affranchies.
7. Distribution des correspondances-avion.
8. Réexpédition et renvoi des correspondances-avion.

CHAPITRE II.

Envois recommandés ou avec valeur déclarée.

9. Envois recommandés.
10. Avis de réception.
11. Responsabilité.
12. Envois avec valeur déclarée.

CHAPITRE III.

Attribution des surtaxes aériennes. Frais de transport.

13. Attribution des surtaxes.
14. Frais de transport aérien des dépêches closes.
15. Frais de transport des correspondances-avion à découvert.

CHAPITRE IV.

Bureau international.

16. Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.

CHAPITRE V.

Comptabilité. Règlement des comptes.

17. Statistique de décompte.
18. Confection des dépêches ordinaires ou des dépêches-avion pendant les périodes de statistique des frais de transport aérien.
19. Constatation du poids des dépêches-avion et des correspondances-avion.
20. Liste des dépêches-avion closes.
21. Compte des frais de transport aérien réglés sur la base des statistiques.
22. Compte des frais de transport aérien.
23. Décompte général.

CHAPITRE VI.

Dispositions diverses.

24. Signalisation des correspondances-avion.
25. Signalisation des dépêches-avion.
26. Mode d'expédition des correspondances-avion.
27. Transbordement des dépêches-avion.
28. Annotations à porter sur les feuilles d'avis, sur les feuilles d'envoi et sur les étiquettes des dépêches-avion.
29. Dédouanement des correspondances passibles de droits de douane.
30. Application des dispositions de la Convention et des Arrangements.
31. Mise à exécution et durée des Dispositions adoptées.

2. PROTOCOLE FINAL DES DISPOSITIONS AÉROPOSTALES DE LA CONVENTION.

- I. Frais de transport aérien des dépêches closes.
- II. Faculté de réduire l'échelon de poids unitaire des correspondances-avion.
- III. Surtaxes exceptionnelles en faveur de certains pays d'Europe.

Annexe.

Formules AV 1 à AV 4.

DISPOSITIONS CONCERNANT LE TRANSPORT DE LA POSTE AUX LETTRES PAR VOIE AÉRIENNE.

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article premier.

Objets de correspondances admis au transport aérien.

1. — Sont admis au transport aérien, sur tout ou partie du parcours, tous les objets désignés à l'article 33 de la Convention ainsi que les mandats de poste, les valeurs à recouvrer et les abonnements-poste. Ces envois prennent, dans ce cas, la dénomination de «Correspondances-avion».

2. — Les objets mentionnés à l'article 33 de la Convention peuvent être soumis à la formalité de la recommandation et grevés de remboursement.

3. — Les lettres et les boîtes avec valeur déclarée peuvent être également transportées par la voie de l'air dans les relations entre pays qui admettent d'échanger des objets de l'espèce par cette voie.

4. — Les correspondances-avion doivent porter au recto la mention très apparente «Par avion» ou une mention analogue dans la langue du pays d'origine.

Article 2.

Liberté de transit.

La liberté de transit prévue à l'article 26 de la Convention est garantie aux correspondances-avion dans le territoire entier de l'Union, que les Administrations intermédiaires prennent part ou non au réacheminement des correspondances.

Article 3.

Acheminement des correspondances-avion.

1. — Les Administrations qui se servent des communications aériennes pour le transport de leurs propres correspondances sont tenues d'acheminer, par ces mêmes communications, les correspondances-avion qui leur parviennent des autres Administrations.

2. — Les Administrations qui ne disposent pas d'un service aérien acheminent les correspondances-avion par les voies les plus rapides utilisées par la poste.

Il en est de même si, pour une raison quelconque, l'acheminement par ces autres voies offre des avantages sur une voie aérienne existante.

3. — Le cas échéant, il est tenu compte des indications de voie d'acheminement portées sur les correspondances-avion par les expéditeurs, sous réserve que la voie demandée soit normalement utilisée pour les transports postaux sur le parcours intéressé et que l'acheminement par cette voie n'entraîne pas une perte de temps considérable dans l'arrivée à destination de l'envoi.

4. — Les dépêches-avion closes doivent être acheminées par la voie demandée par l'Administration du pays d'origine, sous réserve que cette voie soit utilisée par l'Administration du pays de transit pour la transmission de ses propres dépêches.

5. — Lorsque, par suite d'un accident survenu en cours de route, un avion ne peut pour suivre son voyage et livrer le courrier aux escales prévues, le personnel du bord doit remettre les dépêches au bureau de poste le plus proche du lieu de l'accident ou le plus qualifié pour le réacheminement du courrier. Ce bureau, après constatation de l'état et, éventuellement, la remise en état des correspondances endommagées, dirige les dépêches sur les bureaux destinataires par les voies les plus rapides.

6. — Les circonstances de l'accident et les constatations faites sont signalées par bulletin de vérification aux bureaux destinataires des dépêches accidentées; une copie du bulletin est adressée au bureau d'origine des dépêches.

Article 4.

Acheminement par la voie aérienne sur une partie seulement du parcours.

1. — A moins de difficultés d'ordre pratique, l'expéditeur peut demander que sa correspondance soit expédiée par la voie aérienne sur une partie seulement du parcours.

2. — Lorsqu'il usé de cette faculté, l'expéditeur doit porter sur sa correspondance l'annotation, en langue du pays d'origine et en langue française: «Par avion de..... à.....». A la fin de la transmission aérienne, les étiquettes «Par avion» mentionnées à l'article 24 ci-après ainsi que les annotations spéciales doivent être biffées d'office par deux forts traits transversaux.

Article 5.

Taxes et conditions générales d'admission des correspondances-avion.

1. — Les correspondances-avion acquittent, en sus des taxes postales réglementaires, une surtaxe spéciale de transport aérien dont il appartient à l'Administration du pays d'origine de fixer le montant.

La surtaxe aérienne est due également pour les correspondances-avion qui sont exemptes de toutes taxes d'après les dispositions de l'article 49, § 2, de la Convention.

2. — Dans les relations considérées comme services ordinaires (article 14, § 8, ci-après), cette surtaxe ne doit pas dépasser 15 centimes par 20 grammes et par 1000 kilomètres de parcours aérien; pour les cartes postales et les mandats de poste, elle est de 15 centimes au maximum par objet et par 1000 kilomètres de parcours aérien.

Des surtaxes uniformes doivent être fixées pour tout le territoire d'un pays de destination, quel que soit l'acheminement utilisé.

Dans les relations entre les pays d'Europe, la surtaxe s'élève au maximum à 15 centimes par 20 grammes, quelle que soit la distance.

3. — Les surtaxes des correspondances-avion transportées par les services extraordinaires (article 14, § 9, ci-après) sont fixées compte tenu des frais extraordinaires que l'utilisation de ces services occasionne.

4. — Pour les objets autres que les lettres, cartes postales, mandats de poste et valeurs à recouvrer, les surtaxes perçues par application des §§ 2 et 3 peuvent être réduites à $\frac{1}{2}$ au minimum.

5. — Les Administrations ont la faculté de ne percevoir aucune surtaxe de transport aérien, sous réserve d'information à donner au pays de destination et d'un accord préalable avec les pays de transit.

6. — Les surtaxes doivent être acquittées au départ.

7. — La surtaxe d'une carte postale avec réponse payée est perçue pour chaque partie séparément, au point de départ de chacune de ces parties.

8. — Les correspondances-avion sont affranchies dans les conditions prévues par l'article 47 de la Convention. Toutefois, et sans égard à la nature de ces correspondances, l'affranchissement peut être représenté par une mention ma-

nuscrite, en chiffres, de la somme perçue, exprimée en monnaie du pays d'origine sous la forme:

«Taxe perçue: Fr. c.»

Cette mention peut, soit figurer dans une griffe spéciale ou sur une figurine ou étiquette spéciale, soit encore être simplement portée, par un procédé quelconque, du côté de la suscription de l'objet. Dans tous les cas, la mention doit être appuyée du timbre à date du bureau d'origine.

Article 6.

Correspondances-avion non affranchies ou insuffisamment affranchies.

1. — En cas d'absence totale d'affranchissement, les correspondances-avion sont traitées conformément aux dispositions des articles 35 et 36 de la Convention. Les objets dont l'affranchissement postal n'est pas obligatoire au départ sont transmis par les voies ordinaires.

2. — En cas d'insuffisance d'affranchissement, les correspondances-avion sont transmises par la voie de l'air lorsque les taxes acquittées représentent au moins le montant de la surtaxe aérienne. Les Administrations d'origine ont la faculté de transmettre ces correspondances par la voie de l'air lorsque les taxes acquittées représentent 25 % au moins du montant de la surtaxe aérienne.

Les dispositions de l'article 36 de la Convention sont applicables en ce qui concerne la perception des taxes non acquittées au départ.

3. — Lors de la transmission par voie ordinaire des envois ne portant pas 25 % au moins de la surtaxe aérienne, le bureau de dépôt ou le bureau d'échange doit biffer toute annotation relative au transport aérien et indiquer brièvement les motifs de la transmission par voie ordinaire.

Article 7.

Distribution des correspondances-avion.

1. — Les correspondances-avion sont distribuées dans les meilleures conditions de rapidité possibles et doivent au moins être comprises dans la première distribution qui suit leur arrivée au bureau de distribution.

2. — Les expéditeurs ont la faculté de demander la remise à domicile par porteur spécial immédiatement après l'arrivée, en acquittant la taxe spéciale d'express prévue par l'article 45 de la Convention. Cette faculté n'existe que dans les relations entre pays qui ont organisé le service des envois express dans leurs relations réciproques.

3. — Lorsque le règlement du pays de destination le permet, les destinataires peuvent demander au bureau chargé de la distribution que les correspondances-avion parvenant à leur adresse leur soient remises dès leur arrivée. Dans ce cas, les Administrations destinataires sont autorisées à percevoir, au moment de la distribution, un droit spécial qui ne pourra être supérieur à la taxe d'express prévue par l'article 45 de la Convention.

4. — Moyennant rémunération supplémentaire, les Administrations peuvent, après entente, procéder à la remise à domicile par des moyens spéciaux, notamment par utilisation des tubes pneumatiques.

Article 8.

Réexpédition et renvoi des correspondances-avion.

1. — Les correspondances-avion adressées à des destinataires ayant changé de résidence sont réexpédiées sur la nouvelle destination par les moyens de transport ordinaires, à moins que le destinataire n'ait demandé expressément la réexpédition par la voie aérienne et n'ait payé d'avance au bureau réexpéditeur la surtaxe aérienne du nouveau parcours. Les correspondances tombées en rebut sont renvoyées à l'origine par la voie ordinaire.

2. — Si la réexpédition ou le renvoi a lieu par les moyens ordinaires de la poste, l'étiquette «Par avion» et toute annotation se rapportant à la transmission par la voie aérienne doivent être biffées d'office au moyen de deux forts traits transversaux.

CHAPITRE II.

ENVOIS RECOMMANDÉS OU AVEC VALEUR DÉCLARÉE.

Article 9.

Envois recommandés.

Les envois recommandés sont soumis aux taxes postales et conditions générales d'admission prévues par la Convention. Ils acquittent, en outre, les mêmes surtaxes aériennes que les envois ordinaires.

Article 10.

Avis de réception.

Chaque Administration est autorisée à tenir compte du poids de la formule de l'avis de réception pour le calcul de la surtaxe aérienne.

Article 11.

Responsabilité.

Les Administrations assument à l'égard des envois recommandés acheminés par voie aérienne la même responsabilité que pour les autres envois recommandés.

Article 12.

Envois avec valeur déclarée.

1. — Les Administrations qui admettent les envois avec valeur déclarée au transport aérien sont autorisées à percevoir du chef de ces envois un droit spécial d'assurance dont elles fixent le montant.

Le total du droit d'assurance ordinaire et du droit spécial ne doit pas dépasser le double de la limite fixée par l'article 3, lettre c) de l'Arran-

gement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée.

2. — En ce qui concerne les envois avec valeur déclarée qui transitent en dépêches closes par le territoire de pays non adhérents à l'Arrangement concernant les envois de l'espèce ou qui transitent par des services aériens pour lesquels les pays en cause n'acceptent pas la responsabilité des valeurs, la responsabilité de ces pays est limitée à celle qui est prévue pour les envois recommandés.

CHAPITRE III.

ATTRIBUTION DES SURTAXES AERIENNES. FRAIS DE TRANSPORT

Article 13.

Attribution des surtaxes.

Chaque Administration garde en entier les surtaxes aériennes qu'elle a perçues.

Article 14.

Frais de transport aérien des dépêches closes.

1. — Les dispositions de l'article 75 de la Convention, concernant les frais de transit, ne s'appliquent aux correspondances-avion que pour leurs parcours territoriaux ou maritimes éventuels.

Les frais de transport aérien des correspondances-avion expédiées en dépêches closes sont à la charge de l'Administration du pays d'origine.

2. — Chaque Administration qui assure le transport des correspondances-avion par la voie aérienne comme Administration intermédiaire a droit, de ce chef, à une bonification de frais de transport. Ces frais sont calculés d'après la longueur effective des lignes sur lesquelles la dépêche ou les envois ont été transportés. Si l'avion fait escale à plusieurs aéroports, la bonification est due jusqu'à l'aéroport où le déchargement a lieu.

3. — Des frais de transport doivent être bonifiés également pour le transport dans l'intérieur du pays de destination. Ces bonifications doivent être uniformes pour tous les parcours effectués dans le réseau intérieur; elles sont calculées d'après la distance moyenne de tous les parcours effectués sur le réseau intérieur et leur importance pour le trafic international.

4. — Les frais de transport afférents à un même parcours aérien sont uniformes pour toutes les Administrations qui font emploi de ce service sans participer aux frais d'exploitation.

5. — Sauf les exceptions prévues aux §§ 6 et 7 ci-après, les frais de transport aérien sont payables à l'Administration des postes du pays où se trouve l'aéroport dans lequel les dépêches ont été prises en charge par le service aérien.

6. — L'Administration qui remet à une entreprise de transport aérien des dépêches destinées à emprunter successivement plusieurs services aériens distincts peut, si elle est d'accord

avec les Administrations intermédiaires, régler directement avec cette entreprise les frais de transport pour la totalité du parcours. Les Administrations intermédiaires ont, de leur côté, le droit de demander l'application pure et simple des dispositions du § 5.

7. — Par dérogation aux stipulations des §§ 5 et 6, est réservé à chaque Administration dont dépend un service aérien le droit de percevoir directement de chaque Administration qui utilise ce service les frais de transport afférents à la totalité du parcours.

8. — Le tarif de base à appliquer aux règlements de compte entre les Administrations du chef des transports aériens ordinaires (services ordinaires) est fixé, par kilogramme de poids brut et par kilomètre, à 6 millièmes de franc au maximum. Ce tarif est appliqué proportionnellement aux fractions de kilogramme.

Les dépêches ou correspondances transportées dans le service interne des pays sont soumises au même tarif, à moins que les pays correspondants ne se soient mis d'accord pour ne percevoir aucune bonification du chef de ce transport.

9. — Le tarif de transport spécifié ci-dessus ne s'applique pas aux transports effectués au moyen de services dont la création et l'entretien nécessitent des frais extraordinaires (services extraordinaires). Les prix de transport afférents à ces services sont fixés, par kilogramme, par les Administrations dont ces services dépendent; ils sont appliqués proportionnellement aux fractions de kilogramme.

10. — Les frais de transport précités sont dus aussi pour les correspondances exemptes de frais de transit. Les dépêches ou correspondances mal dirigées ou détournées sont considérées, en ce qui concerne le paiement des frais de transport, comme si elles avaient suivi leur voie normale. Cependant, pour le transport de dépêches à ré-expédier par des services extraordinaires, l'Administration intermédiaire peut régler la restitution des frais de transport. Le compte des frais de transport aérien s'effectue, alors, selon l'article 21, §§ 1 et 3, des Dispositions.

11. — Les Administrations des pays survolés n'ont droit à aucune rémunération pour les dépêches transportées par voie aérienne au-dessus de leur territoire.

Article 15.

Frais de transport des correspondances-avion à découvert.

1. — Les frais de transport des correspondances-avion qui sont effectués à découvert entre deux Administrations sont calculés d'après les dispositions de l'article 14, §§ 1 à 4 et 8 à 10.

Pour déterminer les frais de transport, le poids net de ces envois est majoré de 10%.

2. — L'Administration qui remet des correspondances-avion en transit à découvert à une

autre Administration doit lui payer en entier les frais de transport calculés pour tout le parcours aérien ultérieur.

CHAPITRE IV.

BUREAU INTERNATIONAL.

Article 16.

Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.

1. — Les Administrations doivent communiquer au Bureau international, au moyen d'une liste conforme au modèle AV 1 ci-annexé, les renseignements utiles concernant la poste aérienne.

2. — La liste prévue au § 1 doit être envoyée régulièrement deux fois par an une semaine au moins avant l'ouverture du service d'été et du service d'hiver. Toute modification doit être notifiée sans retard.

3. — Le Bureau international dresse, d'après les renseignements consignés sur les formules AV 1 et les autres communications qui lui parviennent, une liste de renseignements généraux concernant le service postal aérien.

Cette liste générale, qui doit correspondre au modèle AV 1, est répartie sans délai entre les Administrations.

Le Bureau international est chargé également de dresser des cartes indiquant les lignes postales de communications aériennes intérieures et internationales de tous les pays.

4. — A titre de renseignement provisoire, une copie de la liste AV 1 visée au § 1 est transmise directement par chaque Administration à toutes les Administrations qui en expriment le désir.

5. — Les Administrations communiquent, en outre, régulièrement, au moins quinze jours avant le commencement de chaque saison, à toutes les Administrations avec lesquelles elles sont reliées par des lignes aériennes, les horaires complets des lignes aériennes de leurs réseaux intérieur et international. Dans les relations avec les autres Administrations, ces indications sont fournies seulement sur demande.

CHAPITRE V.

COMPTABILITÉ.

RÈGLEMENT DES COMPTES.

Article 17.

Statistique de décompte.

1. — Le décompte général des frais de transport aérien a lieu d'après des relevés statistiques établis dans les sept jours qui suivent le 14 juin et le 14 novembre de chaque année. Les données de la statistique de juin forment la base des bonifications dues pour le service d'été; celles de novembre comptent pour le service d'hiver.

2. — Les statistiques concernant des services qui ne fonctionnent pas pendant les périodes de statistique régulières sont établies après entente entre les Administrations intéressées.

3. — En ce qui concerne les services extraordinaires, l'Administration chargée du transport par voie aérienne a la faculté de demander que les règlements de compte aient lieu, trimestriellement ou semestriellement, sur la base du poids brut des dépêches ou du poids net majoré de 10 % des envois à découvert transportés réellement pendant la période envisagée. Dans ce cas, les dispositions des articles 19, 21 et 22 ci-après sont appliquées à la constatation du poids et à l'établissement des comptes, étant entendu que les relevés AV 3 et AV 4 doivent être établis mensuellement pour tous les transports aériens effectués.

Article 18.

Confection des dépêches ordinaires ou des dépêches-avion pendant les périodes de statistique des frais de transport aérien.

Les dispositions de l'article 165 du Règlement d'exécution de la Convention ne s'appliquent pas aux statistiques biennuelles pour l'évaluation des frais de transport aérien. Toutefois, pendant la période de ces statistiques, les étiquettes ou suscriptions de dépêches qui contiennent des correspondances-avion doivent porter, d'une manière apparente, la mention «Statistique-avion».

Article 19.

Constatation du poids des dépêches-avion et des correspondances-avion.

1. — Pendant les périodes de statistique, la date d'expédition et le poids brut de la dépêche sont indiqués sur l'étiquette ou sur la suscription extérieure de la dépêche. L'insertion de dépêches-avion entrantes dans une autre dépêche de même nature est interdite.

Si les lettres et les cartes postales ainsi que les autres objets sont réunis dans une dépêche transportée sur des lignes pour lesquelles un tarif réduit de transport s'applique aux A. O., le poids de chacune des deux catégories doit être indiqué en outre du poids total sur l'étiquette ou sur la suscription extérieure de la dépêche. Dans ce cas, le poids de l'emballage extérieur (sac ou paquet) est ajouté au poids des autres objets.

En cas d'emploi d'un sac collecteur, le poids de ce sac est négligé.

2. — Dans le cas où des correspondances à découvert, destinées à être réacheminées par voie aérienne, sont comprises dans une dépêche-avion, ces correspondances, réunies en une liasse spéciale étiquetée «Par avion», sont accompagnées d'un bordereau conforme au modèle AV 2 ci-annexé. Le poids des correspondances en transit à découvert est indiqué séparément pour chaque pays de destination. Si une dépêche-avion renferme des correspondances-avion en transit à découvert à destination de plusieurs pays pour lesquels les frais de transit sont uniformes, on inscrit ces frais en commun comme une position du bordereau AV 2. Dans les relations entre les

pays qui se sont mis d'accord pour ne percevoir aucune bonification du chef du réacheminement par la voie aérienne dans leur réseau interne, le poids des correspondances à découvert pour le pays de destination même n'est pas indiqué. La feuille d'avis est revêtue de la mention «Bordereau AV 2». Les pays de transit ont la faculté de demander l'emploi de bordereaux spéciaux AV 2 mentionnant dans un ordre fixe les pays et les lignes aériennes les plus importants.

3. — Ces indications sont vérifiées par le bureau d'échange destinataire. Si ce bureau constate que le poids réel des dépêches diffère de plus de 100 grammes et celui des correspondances à découvert de plus de 20 grammes du poids annoncé, il rectifie l'étiquette ou le bordereau AV 2 et signale immédiatement l'erreur au bureau d'échange expéditeur par bulletin de vérification. Lorsqu'il s'agit de dépêches closes, une copie de ce bulletin est adressée à chaque Administration intermédiaire. Si les différences de poids constatées restent dans les limites précitées, les indications du bureau expéditeur sont tenues pour valables.

Article 20.

Liste des dépêches-avion closes.

Aussitôt que possible et, en tout cas, dans un délai d'un mois après chaque période de statistique, les Administrations qui ont expédié des dépêches-avion closes envoient, sur une formule C 22 appropriée, la liste de ces dépêches aux différentes Administrations dont elles ont emprunté les services aériens, y compris, le cas échéant, celle de destination.

Article 21.

Compte des frais de transport aérien réglés sur la base des statistiques.

1. — Pendant les périodes de statistique, les Administrations intermédiaires prennent note, dans un relevé conforme au modèle AV 3 ci-annexé, des poids indiqués sur les étiquettes ou suscriptions extérieures des dépêches-avion qu'elles ont réacheminées par la voie aérienne, soit dans leur réseau interne, soit au-delà des frontières de leur pays. En ce qui concerne les correspondances-avion à découvert qui leur parviennent des autres Administrations et qu'elles réacheminent par la voie aérienne, un relevé conforme au modèle AV 4 ci-annexé est dressé d'après les indications figurant sur les bordereaux AV 2. Les correspondances-avion contenues dans les dépêches ordinaires sont soumises au même procédé. Des relevés séparés sont dressés pour chaque bureau d'échange expéditeur de dépêches-avion ou de correspondances-avion à découvert.

2. — Les Administrations de destination qui assurent le réacheminement de dépêches-avion ou de correspondances-avion par la voie aérien-

ne dans leur réseau interne procèdent de la même manière.

3. — Aussitôt que possible et, au plus tard, six semaines après la clôture des opérations de statistique, les relevés AV 3 et AV 4 sont transmis en double expédition aux bureaux d'échange expéditeurs pour être revêtus de leur acceptation. Ces bureaux, après avoir accepté les relevés, les transmettent à leur tour à leur Administration centrale qui en fait parvenir un exemplaire à l'Administration centrale créancière.

4. — Si l'Administration créancière n'a reçu aucune observation rectificative dans un intervalle de trois mois à compter de l'envoi, les relevés sont considérés comme admis de plein droit. Dans les relations entre pays éloignés, ce délai est porté à quatre mois.

Article 22.

Compte des frais de transport aérien.

1. — Les poids bruts des dépêches et les poids nets majorés de 10 % des envois à découvert, figurant dans les relevés AV 3 ou AV 4, sont multipliés par un chiffre établi d'après la fréquence des services d'été et d'hiver; les produits ainsi obtenus servent de base à des comptes particuliers établissant en francs les prix de transport revenant à chaque Administration pour le semestre en cours.

2. — Le soin de dresser ces comptes incombe à l'Administration créancière qui les transmet à l'Administration débitrice.

3. — Les comptes particuliers sont dressés en double expédition et transmis aussitôt que possible à l'Administration débitrice. Si l'Administration créancière n'a reçu aucune observation rectificative dans un intervalle de trois mois à compter de l'envoi, ce compte est considéré comme admis de plein droit. Dans les relations entre pays éloignés, ce délai est porté à quatre mois.

Article 23.

Décompte général.

Sauf entente contraire entre les Administrations intéressées, le décompte général des frais de transport aérien est établi deux fois par an par le Bureau international d'après les règles fixées pour le décompte des frais de transit.

CHAPITRE VI.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 24.

Signalisation des correspondances-avion.

Les correspondances-avion sont revêtues, au départ, d'une étiquette spéciale ou d'une empreinte de couleur bleue comportant les mots «Par avion» avec traduction facultative dans la langue du pays d'origine.

Article 25.

Signalisation des dépêches-avion.

Lorsque les correspondances-avion donnent lieu à la formation de dépêches distinctes, celles-ci doivent être confectionnées avec du papier bleu ou au moyen de sacs, soit entièrement bleus, soit portant de larges bandes bleues.

Article 26.

Mode d'expédition des correspondances-avion.

1. — Les dispositions des articles 157, § 2, lettre a), et 159 du Règlement d'exécution de la Convention s'appliquent, par analogie, aux correspondances-avion insérées dans des dépêches ordinaires. Les étiquettes des liasses doivent porter l'annotation «Par avion».

En cas d'insertion de correspondances-avion recommandées dans des dépêches ordinaires, la mention «Par avion» doit être portée à la place prescrite au § 2 dudit article 159 pour la mention «Exprès».

S'il s'agit de correspondances-avion avec valeur déclarée insérées dans des dépêches ordinaires, la mention «Par avion» est portée dans la colonne «Observations» des feuilles d'envoi en regard de l'inscription de chacune d'elles.

2. — Les correspondances-avion expédiées en transit à découvert dans une dépêche-avion ou dans une dépêche ordinaire et qui doivent être réacheminées par voie aérienne par le pays destinataire de la dépêche, sont réunies en une liasse spéciale étiquetée «Par avion».

3. — Le pays de transit peut demander la formation de liasses spéciales par pays de destination. Dans ce cas, chaque liasse est revêtue d'une étiquette portant la mention «Par avion pour . . .».

Article 27.

Transbordement des dépêches-avion.

Sauf entente contraire entre les Administrations intéressées, le transbordement en cours de route, dans un même aéroport, des dépêches qui empruntent successivement plusieurs services aériens distincts, se fait par l'intermédiaire de l'Administration du pays où a lieu le transbordement. Cette règle ne s'applique pas lorsque ce transbordement a lieu entre des appareils assurant les sections successives d'un même service.

Article 28.

Annotations à porter sur les feuilles d'avis, sur les feuilles d'envoi et sur les étiquettes des dépêches-avion.

Les feuilles d'avis et les feuilles d'envoi accompagnant des dépêches-avion doivent être revêtues dans leur en-tête de l'étiquette «Par avion» ou de l'empreinte visée à l'article 24. La même étiquette ou empreinte est appliquée sur les étiquettes ou suscriptions de ces dépêches.

Article 29.

Dédouanement des correspondances passibles de droits de douane.

Les Administrations prennent des mesures pour accélérer autant que possible le dédouanement des correspondances-avion passibles de droits de douane.

Article 30.

Application des dispositions de la Convention et des Arrangements.

Les dispositions de la Convention et des Arrangements ainsi que de leurs Règlements, exception faite de l'Arrangement des colis postaux et de son Règlement, sont applicables en tout ce qui n'est pas expressément réglé par les articles précédents.

Article 31.

Mise à exécution et durée des Dispositions adoptées.

Les présentes Dispositions seront exécutoires à partir du jour de la mise en vigueur de la Convention.

Elles auront la même durée que cette Convention, à moins qu'elles ne soient renouvelées d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

J. N. Redelinghuys.
H. C. Wain.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour les ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour l'ENSEMBLE DES POSSESSIONS DES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

A. Funes Lastra. *R. A. Pan.*
R. R. Tula. *G. A. Garcia.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*
Carlos H. Sal.

Pour la COMMONWEALTH DE L'AUSTRALIE:

M. B. Harry.
A. Sladdin.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGÉ:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CANADA:

John A. Sullivan.
M. Beaulieu.
R. H. MacNabb.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montaño.
A. Torrademé
Jesús Logo Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waquib.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGERIE:

Facli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETÉ
OU SOUS MANDAT:

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour le GUATÉMALA:

M. Arroyo.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N Chandra.

Pour l'IRAN:

Dr A. A. Dattary.

Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'IRLANDE:
P. de Bláca.
S. S. Purseal.

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POSSESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato.

Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPENDANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le MAROC (À L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:
Alfonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.

Pour le NICARAGUA:

Rubén Darío.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:

J. Madden.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour les INDES NEERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la COMMONWEALTH DES PHILIPPINES:

F. Cuaderno.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jarot.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaivongse.

Pour la SUÈDE
Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:
Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:
Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:
P. Glinkine.
V. Ivanov.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:
F. A. Co stanzo.
Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:
E. Ganteaume Tovar.
F. Vélez Salas.

Pour l'YEMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:
Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

PROTOCOLE FINAL DES DISPOSITIONS
CONCERNANT LE TRANSPORT DE LA POSTE
AUX LETTRES PAR VOIE AÉRIENNE

I.

Frais de transport aérien des dépêches closes.

Les Administrations de l'Inde britannique et de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes ont la faculté de percevoir, pour chaque parcours de leur réseau aérien interne, les frais de transport prévus à l'article 14.

II.

Faculté de réduire l'échelon de poids unitaire des correspondances-avion.

Les Administrations dont le système de poids le permet ont la faculté d'adopter des échelons

d'un poids inférieur à celui de 20 grammes prévu à l'article 5, § 2. Dans ce cas, la surtaxe est fixée suivant l'échelon de poids adopté.

III.

Surtaxes exceptionnelles en faveur de certains pays d'Europe.

Les Administrations d'Europe qui, par suite de la situation géographique de leurs pays, éprouvent des difficultés à adopter une surtaxe uniforme pour toute l'Europe sont autorisées à percevoir des surtaxes proportionnelles aux distances, suivant les dispositions de l'article 5, § 2.

Cette faculté est accordée également aux autres pays d'Europe pour leur trafic avec les pays mentionnés à l'alinéa précédent.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:
J. N. Redelinghuys.
H. C. Wain.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour les ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour l'ENSEMBLE DES POSSESSIONS DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour James W. Cole:
John E. Lamiell.
John E. Lamiell.
Stewart M. Weber.

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra. *R. A. Pan.*
R. R. Tula. *G. A. Garcia.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*
Carlos H. Sal.

Pour la COMMONWEALTH DE L'AustralIE:

M. B. Harry.
A. Sladdin.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

- Pour le BRÉSIL:
Raul Camarate.
Joaquim Vianna.
- Pour Confucio Augusto Pamplona:
Raul Camarate.
- Pour la BULGARIE:
M. Ghéorghiew.
- Pour le CANADA:
John A. Sullivan.
M. Beaulieu.
R. H. MacNabb.
- Pour le CHILI:
Alberto Sepúlveda Contreras.
- Pour la CHINE:
H. K. Chang Chien.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:
Alberto Sepúlveda Contreras.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:
J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.
- Pour le DANEMARK:
Arne Krog.
- Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.
- Pour l'ÉGYPTE:
M. Waguih.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:
José Villegas Munoz.
- Pour l'ÉQUATEUR:
F. Guarderas.
L. G. Dillon.
- Pour l'ESPAGNE:
- Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:
- Pour la FINLANDE:
Niilo Orasmaa.
- Pour la FRANCE:
Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.
- Pour l'ALGÉRIE:
Paoli.
- Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:
- Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:
R. Bourgoïn.
- Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.
- Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETE
OU SOUS MANDAT:
- Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camiliérs.
- Pour le GUATEMALA:
M. Arroyo.
- Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.
- Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.
- Pour la HONGRIE:
- Pour l'INDE BRITANNIQUE:
Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.
- Pour l'IRAN:
Dr A. A. Daftary.
- Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.
- Pour l'IRLANDE:
P. de Bláca.
S. S. Puirseal.
- Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.
- Pour l'ITALIE:
- Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:
- Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:
- Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

- Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.
- Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPENDANCES JAPONAISES:
Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.
- Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Dixon Brown.
- Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.
- Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.
- Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):
Pour le MEXIQUE:
Alfonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.
- Pour le NICARAGUA:
Rubén Darío.
- Pour la NORVEGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.
- Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:
J. Madden.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.
- Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.
- Pour les PAYS-BAS:
Duynstee.
van Goor.
- Pour CURAÇAO ET SURINAM:
Hoogewoening.
- Pour les INDES NÉERLANDAISES:
van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.
- Pour le PÉROU:
Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres
- Pour la COMMONWEALTH DES PHILIPPINES:
F. Cuaderno.
- Pour la POLOGNE:
René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.
- Pour le PORTUGAL:
Duarte Calheiros.
A. Bastos Gavião.
J. Quardio Morao.
- Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.
- Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OcéANIE:
Mario Monteiro de Macedo.
- Pour la ROUMANIE:
C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:
Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaiwongse.
- Pour la SUÈDE:
Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.
- Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:
Dr J. Buser.
L. Roulet.
- Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:
Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.
- Pour la TURQUIE:
Aptulahat Aksin
ad referendum.
- Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:
P. Glinkine.
V. Ivanov.
- Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:
F. A. Costanzo.
Adolfo Agorio.
- Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:
Rómulo Etcheverry Boneo.
- Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:
E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.
- Pour l'YEMEN:
Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:
Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

ZARZĄD POCZTOWY

Załącznik — Annexe.

AV 1

(art. 16, § 1)

ADMINISTRATION DES POSTES

WZORY DRUKÓW — FORMULES.

WYKAZ LINIJ POWIETRZNYCH OBSŁUGIWANYCH KRAJÓW
i OPŁAT ZA PRZEWÓZ LOTNICZY

LISTE DES LIGNES AÉRIENNES, DES PAYS DESSERVIS ET DES SURTAXES AÉRIENNES

1 Nr porządkowy No d'ordre	2 Nazwy krajów obsługiwanych drogą powietrzną Nom des pays desservis par voie aérienne	3 Droga i numer linii Parcours et numé- ro de la ligne	4 Odległość w kilometrach i rodzaj służby Distances en km et nature du service (S. O. ou S. E.)	Koszta przewozu od kg Frais de transport par kilogramme (L. C. et A. O.)				7 Kraje, którym należy płacić koszty przewozu Pays auquel les frais de transport doivent être payés	8 Opłata lotnicza pobierana Surtaxe aérienne perçue (L. C. et A. O.)	9 Uwagi Observations
				5 do kraju przeznaczenia jusqu'au pays de destination		6 wewnątrz kraju prze- znaczenia dans le pays de de- stination				
				Fr.	c.	Fr.	c.			
1. SŁUŻBA WEWNĘTRZNA										
Przeciętna odległość dla obliczania udziału w przewozie lotniczym przesyłek lotniczych przeznaczonych wewnątrz kraju.....km										
1. SERVICE INTÉRIEUR										
Distance moyenne pour la bonification du transport aérien des correspondances — avion destinées à l'intérieur.....km										
1										
2										
3										
4										
etc.										
2. SŁUŻBA MIĘDZYNARODOWA SERVICE INTERNATIONAL										
1										
2										
3										
4										
etc.										

AV2

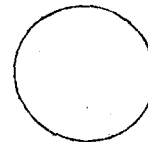
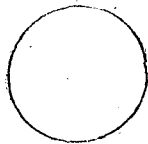
(art. 19, § 2)

Zarząd wysyłający odsyłkę:
Administration expéditrice de
la dépêche:

Zarząd przeznaczenia odsyłki:
Administration destinataire de
la dépêche:

Datownik urzędu wysyłającego

Datownik urzędu przeznaczenia

Timbre du bureau expéditeur

Timbre du bureau destinataire

W Y K A Z
BORDEREAU

wagi przesyłek listowych lotniczych
des poids des correspondances-avion

zawartej w odsyłce zwyczajnej lotniczej
contenues dans la dépêche ordinaire -avion

urzędu wymiany
du bureau d'échange
do urzędu wymiany
pour le bureau d'échange d

wysłanej dnia 19 o g. m.
expédiée le à h. m.

Numer porządkowy Numéro d'ordre 1	Nazwy krajów przeznaczenia przesyłek listowych lotniczych Noms des pays de destination des correspondances-avion 2	Waga netto w gramach Poids net Grammes 3	Uwagi Observations 4

AV3
(art. 21, § 1)

Zarząd wysyłający odsyłkę:
Administration expéditrice de la dépêche:

Zarząd dosyłający odsyłkę:
Administration réacheminant la dépêche:

**PRZEWÓZ LOTNICZY ZAMKNIĘTYCH ODSYŁEK LOTNICZYCH
TRANSPORT AÉRIEN DE DÉPÊCHES-AVION CLOSES**

Wykaz wagi brutto odsyłek lotniczych dosłanych przez urząd wymiany.....w okresie statystyki¹⁾ od..... do..... 19.....

Relevé des poids bruts des dépêches-avion réacheminées par le bureau d'échange pendant la période de la statistique¹⁾ du..... au..... 19.....

1 Numer porządkowy Numéro d'ordre	2 Data wysłania z urzędu pochodzenia Date d'expédition du bureau d'origine	3 Urząd pochodzenia Bureau d'origine	4 Nr No	5 Urząd przeznaczenia Bureau de destination	6 Odsyłkę dosłano drogą powietrzną z..... do..... La dépêche a été réacheminée par voie aérienne d..... à.....	7 Nr użytej linii powietrznej No de la ligne aérienne utilisée	8 Waga brutto odsyłki Poids brut de la dépêche Gramy Grammes	9 U w a g i: Observations:
						Razem Total		

dnia....., 19....., le.....

dnia....., 19....., le.....

Naczelnik urzędu pośredniczącego:
Le Chef du bureau transitaire:

Widziano i uznano: — Vu et accepté:
Naczelnik urzędu pochodzenia:
Le Chef du bureau d'origine:

¹⁾ Jeżeli rozrachunek odbywa się na podstawie wagi rzeczywiście przewiezionych przesyłek, wykaz sporządza się co miesiąc.
Lorsque le décompte a lieu sur la base des poids réellement transportés, le relevé est établi par mois.

Przełlad

**POROZUMIENIE O LISTACH
I PUDEŁKACH Z PODANĄ WARTOŚCIĄ.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

Art.

1. Przedmiot Porozumienia
2. Najwyższa kwota podanej wartości
3. Opłacanie przy nadaniu. Wysokość opłat
4. Ogólne warunki
5. Dowód nadania
6. Opłata za przesyłki adresowane poste-restante
7. Opłata za pośrednictwo przy cleniu
8. Należności celne i inne należności pocztowe
9. Przesyłki wolne od należności przy doręczeniu
10. Doręczanie ekspresowe
11. Podane wartości
12. Zakazy
13. Zwolnienie od opłat
14. Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu
15. Poświadczenie odbioru
16. Dosyłanie. Przesyłki niedoręczalne
17. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł II

Odpowiedzialność.

18. Zakres odpowiedzialności
19. Wyjątki od odpowiedzialności
20. Wygaśnięcie odpowiedzialności
21. Wypłata odszkodowania. Termin wypłaty. Zwrot odszkodowania Zarządowi kraju nadania
22. Ustalenie odpowiedzialności
23. Ograniczenie odpowiedzialności

R o z d z i a ł III.

Przesyłki za pobraniem.

24. Opłata i warunki przesyłania
25. Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania
26. Odpowiedzialność w razie zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia przesyłki
27. Odszkodowanie w razie niezainkasowania kwoty pobrania, zainkasowania częściowego lub oszukańczego
28. Zabezpieczenie kwot zainkasowanych. Obowiązek wypłaty. Terminy i zwrotne poszukiwanie. Podział opłat

R o z d z i a ł IV.

Przyznanie opłat. Należność za tranzyt.

29. Przyznanie opłat
30. Należności tranzytowe

R o z d z i a ł V.

Różne postanowienia.

31. Stosowanie przepisów Konwencji
32. Urzędy uczestniczące w wymianie
33. Uchwalenie wniosków w przerwach między zjazdami

Postanowienia końcowe.

34. Wejście w życie i czas trwania Porozumienia

Protokół Końcowy Porozumienia.

A r t y k u ł j e d y n y.

Najwyższa dopuszczalna kwota podanej wartości.

**POROZUMIENIE O LISTACH I PUDEŁKACH
Z PODANĄ WARTOŚCIĄ,**

które zawarły:

Albania, Niemcy, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyna, Belgia, Kolonia Kongo Belgijskie, Boliwia, Brazylia, Bułgaria, Chili, Chiny, Republika Kolumbia, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Egipt, Hiszpania, Zespół Kolonij Hiszpańskich, Finlandia, Francja, Algier, Kolonie i Protektoraty francuskie w Indochinach, Zespół innych kolonij franc., Zjedn. Królestwo W. Brytanii i Irlandii Północnej, Zespół kolonij brytyjskich wraz z Terytoriami zamorskimi, Protektoratami i Terytoriami pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, Grecja, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Indie brytyjskie, Iran, Irak, Irlandia, Islandia, Włochy, Zespół kolonij i Posiadłości włoskich oprócz włoskiej Afryki Wschodniej, Wschodnia Afryka Włoska, Japonia, Korea, Zespół innych Posiadłości japońskich, Państwa Lewantyńskie pod Mandatem francuskim (Syria, Liban), Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem Strefy hiszpańskiej), Maroko (Strefa hiszpańska), Nikaragua, Norwegia, Nowa Zelandia, Republika Panama, Paragwaj, Holandia, Curaçao i Surinam, Indie holenderskie, Polska, Portugalia, Kolonie Portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Syjam, Szwecja, Związek Szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Turcja, Związek Socjalistycznych Republik Rad, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezuli, Yemen i Królestwo Jugosławii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych krajów, na mocy artykułu 3 Światowej Konwencji Pocztowej, uchwalonej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji, zawarli następujące Porozumienie:

ROZDZIAŁ I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Artykuł 1.

Przedmiot Porozumienia.

Pod nazwą listów lub pudełek z podaną wartością mogą być wymieniane między układającymi się Krajami listy, zawierające papiery wartościowe i dokumenty wartościowe, jak również pudełka, zawierające biżuterię i inne kosztowności, z ubezpieczeniem zawartości na wysokość podanej kwoty.

W obrocie pomiędzy Krajami, które się na to zgodziły, listy z podaną wartością mogą zawierać również przedmioty podlegające należnościom celnym.

Udział w wymianie pudełek z podaną wartością ogranicza się do tych krajów, które zgodziły się na zaprowadzenie tej gałęzi służby.

Artykuł 2.

Najwyższa kwota podanej wartości.

Każdy Zarząd może w odniesieniu do swojej służby ograniczyć podanie wartości do kwoty, która nie może być mniejsza, niż 10.000 franków.

W obrocie między krajami, które przyjęły różne kwoty maksymalne, granica najniższa winna być przestrzegana obustronnie.

Artykuł 3.

Opłacanie przy nadaniu. Wysokość opłat.

Opłatę za listy i pudełka z podaną wartością należy uiszczać przy nadaniu.

Opłata ta składa się:

- a) za listy — z opłaty za przewóz i należności stałej, pobieranych od listu poleconego tej samej wagi, przeznaczonego do tego samego miejsca;
- b) za pudełka — z opłaty za przewóz po 20 centymów za każde 50 gramów, wynoszącej jednak najmniej 80 centymów i oprócz tego ze stałej należności za polecenie;
- c) za listy i pudełka — z opłaty asekuracyjnej, która nie może przekraczać 50 centymów za każde 300 franków lub część 300 franków podanej wartości, bez względu na kraj

przeznaczenia, nawet w krajach, które przyjęły na siebie ryzyko, mogące wyniknąć z wypadków siły wyższej.

Artykuł 4.

Ogólne warunki.

1. Pudełka z podaną wartością nie mogą zawierać żadnego dokumentu o charakterze korespondencji bieżącej i osobistej.

Wolno jednak włożyć do przesyłki fakturę otwartą, ograniczającą się do istotnych danych, jak również zwykły odpis adresu pudełka z podaniem adresu nadawcy.

2. Waga pudełek z podaną wartością nie może przekraczać 1 kilograma, wymiary natomiast nie mogą być większe, niż: długość 30 centymetrów, szerokość 20 centymetrów i wysokość 10 centymetrów.

3. Przesyłki z podaną wartością, które nie odpowiadają warunkom wymaganym, i które byłyby przyjęte do przewozu wbrew przepisom, winny być zwrócone Zarządowi kraju nadania. Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia jest upoważniony do doręczenia przesyłek takich adresatom, stosując w danym razie przepisy taryfowe, ustalone w art 34 § 10 Konwencji. Okoliczność, że pudełko z podaną wartością zawiera dokument o charakterze korespondencji bieżącej i osobistej, nie może, w żadnym razie być powodem do zwrotu nadawcy.

Artykuł 5.

Dowód nadania.

Dowód nadania winien być wydany nadawcy bezpłatnie przy nadaniu przesyłki z podaną wartością.

Artykuł 6.

Opłata za przesyłki adresowane poste-restante.

Zarządy krajów przeznaczenia mogą pobierać za przesyłki z podaną wartością adresowane poste-restante (do podjęcia na poczcie), specjalną opłatę, przewidzianą przez własne przepisy dla tego samego rodzaju przesyłek w obrocie wewnętrznym.

Artykuł 7.

Opłata za pośrednictwo przy cleniu.

Za przesyłki, podlegające kontroli celnej w kraju przeznaczenia, można pobierać, na rzecz poczty opłatę za pośrednictwo przy cleniu, nie przekraczającą 40 centymów od przesyłki.

Artykuł 8.

Należności celne i inne należności niepocztowe.

1. Pudełka z podaną wartością podlegają ustawodawstwu kraju nadania lub kraju przeznaczenia i przy wywozie w odniesieniu do zapłaty należności probierczej, przy przywozie — w odniesieniu do wykonywania kontroli probierczej i celnej.

2. Należności skarbowe i koszty kontroli pobierczej, wymagane przy przewozie pobiera się od adresatów przy doręczeniu. Jeżeli, czy to wskutek zmiany przez adresata miejsca zamieszkania, czy też wskutek odmowy przyjęcia lub z jakiegokolwiek innego powodu, pudełko z podaną wartością, ma być dostane do innego kraju, biorącego udział w wymianie lub zwrócone do kraju nadania, wyszczególnione koszty, które nie mogą być umorzona przy ponownym wywozie, pobiera się od odbiorcy lub nadawcy.

Artykuł 9.

Przesyłki wolne od należności przy doręczeniu.

W obrocie z krajami, które się na to zgodziły, nadawcy listów i pudełek z podaną wartością mogą przyjąć na siebie, na warunkach określonych w artykule 43 Konwencji, wszelkie należności pocztowe i niepocztowe, którymi przesyłki są obciążone przy doręczeniu.

Artykuł 10.

Doręczanie ekspresowe.

Nadawca przesyłki może żądać doręczenia jej adresatowi do domu przez umyślnego posłańca, zaraz po nadejściu, na zasadach ustalonych w art. 45 Konwencji.

Zarząd kraju przeznaczenia może jednak, jeżeli tego wymagają jego przepisy wewnętrzne, zarządzić doręczanie przez umyślnego posłańca tylko zawiadomienia o nadejściu przesyłki, zamiast samej przesyłki.

Artykuł 11.

Podanie wartości.

Podana wartość nie może przekraczać rzeczywistej wartości przesyłki, natomiast pozwala się podawać tylko część tej wartości. Przy dokumentach przedstawiających wartość ze względu na koszty ich sporządzenia, kwota podanej wartości nie może przekraczać wysokości kosztów, jakie w razie zaginięcia byłyby połączone z wystawieniem nowych dokumentów.

Wszelkie podanie w celach oszukańczych wartości wyższej, aniżeli rzeczywista, wartość przesyłki, pociąga za sobą odpowiedzialność sądową według ustawodawstwa kraju nadania.

Artykuł 12.

Zakazy.

1. Zabrania się wkladać przedmioty wymienione w kolumnie 1 poniższego wykazu, do przesyłek wyszczególnionych w kolumnie 2. Jeżeli przesyłki, zawierające przedmioty te wbrew zakazowi zostały przyjęte do wysłania, winny one być poddane postępowaniu, wskazanemu w kolumnie 3.

PRZEDMIOTY	Rodzaj przesyłek z podaną wartością	Postępowanie z przesyłkami przyjętymi wbrew zakazowi
1	2	3
a) Przedmioty, które przez swą właściwość lub opakowanie mogą przedstawiać niebezpieczeństwo dla funkcjonariuszów, brudzić lub niszczyć inne przesyłki;	listy i pudełka	postępuje się stosownie do regulaminów wewnętrznych Zarządu, który stwierdził ich obecność; jednakże przedmioty, wymienione pod c), nie są w żadnym wypadku ani kierowane do miejsca przeznaczenia, ani doręczane adresatom, ani zwracane do miejsca nadania;
b) przedmioty, podlegające należnościom celnym (z wyjątkiem papierów wartościowych, z zastrzeżeniem jednak postanowień artykułu pierwszego;	listy	
c) opium, morfina, kokaina i inne narkotyki. Jednakże zakaz ten nie dotyczy przesyłek z tego rodzaju zawartością w pudełkach z podaną wartością, wysyłanych w celach leczniczych lub naukowych do krajów, które je pod tym warunkiem dopuszczają;	listy i pudełka	niszczy na miejscu ten Zarząd, który stwierdził ich obecność;
d) przedmioty, których przywóz lub obrót jest zabroniony w kraju przeznaczenia;	listy i pudełka	
e) zwierzęta żywe;	listy i pudełka	zwraca się do miejsca nadania, jednakże, o ile obecność ich zostanie stwierdzona dopiero przez Zarząd kraju przeznaczenia, ten ostatni ma prawo doręczyć je adresatom na warunkach przewidzianych jego przepisami wewnętrznymi.
f) materiały wybuchowe, łatwo zapalne lub niebezpieczne;	listy i pudełka	
g) przedmioty sprośne lub niemoralne;	listy i pudełka	zwraca się do miejsca nadania, jednakże, o ile obecność ich zostanie stwierdzona dopiero przez Zarząd kraju przeznaczenia, ten ostatni ma prawo doręczyć je adresatom na warunkach przewidzianych jego przepisami wewnętrznymi.
h) monety, platyna, złoto lub srebro obrabione lub nieobrobione, klejnoty, biżuteria i inne kosztowności;	listy	
i) banknoty, bilety zdawkowe lub jakiegokolwiek walory na okaziciela.	pudełka	

2. W razie, gdyby listów lub pudełek z podaną wartością, przyjętych do przewozu wbrew zakazom, nie zwrócono do miejsca nadania, ani też doręczono adresatowi, Zarząd kraju nadania winien być powiadomiony dokładnie o postępowaniu, zastosowanym do tych przesyłek.

Artykuł 13.

Zwolnienie od opłat.

1. Listy z podaną wartością, dotyczące służby pocztowej, wymieniane między Zarządami pocztowymi lub między tymi Zarządami a Biurem międzynarodowym, wolne są od wszelkich opłat pocztowych.

2. Stosuje się to również do listów i pudełek z podaną wartością nieobciążonych pobraniem, dotyczących jeńców wojennych, wysyłanych lub otrzymywanych stosownie do postanowień artykułu 49, § 2 Konwencji.

Artykuł 14.

Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu.

Nadawca przesyłki z podaną wartością może ją wycofać z poczty lub zmienić jej adres w celu dostania bądź to wewnątrz kraju pierwotnego miejsca przeznaczenia, bądź też, do któregośkolwiek z krajów, uczestniczących w Porozumieniu na warunkach ustalonych w artykule 51 Konwencji.

Przy żądaniu zmiany adresu w drodze telegraficznej do opłaty za telegram dodaje się opłatę za list polecony pojedynczej wagi.

Artykuł 15.

Poświadczenie odbioru.

Nadawca może żądać poświadczenia odbioru, na warunkach ustalonych w artykule 55 Konwencji.

Artykuł 16.

Dosyłanie. Przesyłki niedoreczalne.

Postanowienia artykułu 52 Konwencji należy stosować do przesyłek z podaną wartością dosyłanych lub niedoreczalnych.

Artykuł 17.

Reklamacje i żądania informacji.

W sprawach reklamacyj i żądań informacji dotyczących listów i pudełek z podaną wartością, Zarządy stosują się do postanowień artykułu 53 Konwencji.

ROZDZIAŁ II.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Artykuł 18.

Zakres odpowiedzialności.

1. Zarządy ponoszą odpowiedzialność za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie przesyłek z podaną wartością poza wyjątkami, przewidzianymi w poniższym artykule 19.

Odpowiedzialność ta dotyczy zarówno przesyłek przesyłanych pojedynczo, jak i przesyłek przewożonych w odsyłkach zamkniętych.

Nadawca ma prawo do odszkodowania, odpowiadającego stracie w rzeczywistości poniesionej wskutek zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia;

odszkodowanie jednak, w żadnym razie, nie może przewyższać kwoty podanej wartości we frankach złotych.

2. Zarządy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za przesyłki zajęte przez władze celne wskutek fałszywego podania ich zawartości.

3. Nie uwzględnia się strat pośrednich lub nieosiągniętych zysków.

4. Odszkodowanie oblicza się po cenie rynkowej, przeliczonej na franki złote za przedmioty wartościowe tego samego rodzaju w miejscu i czasie, w którym przedmioty te przyjęto do przesłania. W braku cen rynkowych odszkodowanie oblicza się podług zwyczajnej wartości przedmiotu, ocenionego według tych samych zasad.

5. Jeżeli odszkodowanie należy się z tytułu zaginięcia, zniszczenia lub całkowitego ograbienia przesyłki z podaną wartością, nadawca ma ponadto prawo do zwrotu opłat i należności uiszczonych, z wyjątkiem należności asekuracyjnej, którą w każdym razie zatrzymują Zarządy.

Artykuł 19.

Wyjątki od odpowiedzialności.

Zarządy zwolnione są od wszelkiej odpowiedzialności:

- a) w wypadkach siły wyższej; jednakże odpowiedzialność istnieje w stosunku do Zarządu kraju wysłania, który przyjął na siebie ryzyko mogące wyniknąć z działania siły wyższej (artykuł 3, lit. c). Zarząd odpowiedzialny za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie winien według swego ustawodawstwa wewnętrznego rozstrzygnąć, czy zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie zostało spowodowane okolicznościami stanowiącymi wypadek siły wyższej;
- b) jeżeli nie mogą udzielić wyjaśnień co do przesyłek, wskutek zniszczenia dokumentów służbowych, spowodowanego działaniami siły wyższej, a dowód ich odpowiedzialności nie został w inny sposób przeprowadzony;
- c) za stratę wynikłą z winy lub zaniedbania nadawcy, albo też z powodu właściwości przesyłki;
- d) jeżeli chodzi o przesyłki, których wartość podpada pod zakazy, przewidziane w artykule 12;
- e) za przesyłki, których wartość została w celach oszukańczych, podana w kwocie wyższej niż wartość rzeczywiście zawartości;
- f) jeżeli nadawca nie wniósł reklamacji w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 53 Konwencji;

g) jeżeli przy przewozie Zarządy krajów uczestniczących zawiadomiły, że nie przyjmują odpowiedzialności za przesyłki z podaną wartością przewożone na okrętach, którymi się posługują; jednakże za tranzyt przesyłek z podaną wartością w odsyłkach zamkniętych Zarządy te ponoszą odpowiedzialność przewidzianą dla przesyłek poleonych.

Artykuł 20.

Wygaśnięcie odpowiedzialności.

Zarządy przestają ponosić odpowiedzialność za przesyłki z podaną wartością, których doręczenie odbyło się stosownie do ich przepisów wewnętrznych dla przesyłek tego samego rodzaju.

Jednakże odpowiedzialność nie ustaje:

- a) jeżeli zgodnie z przepisami wewnętrznymi, adresat lub w razie zwrotu, nadawca, przyjmując przesyłkę ograbioną lub uszkodzoną, poczyni zastrzeżenia;
- b) jeżeli adresat lub, w razie zwrotu, nadawca, mimo prawidłowego pokwitowania odbioru, oświadczy niezwłocznie Zarządowi, który wydał mu przesyłkę, iż stwierdził szkodę, jak również dowiedzie w sposób zadawalający, że ograbienie lub uszkodzenie nie nastąpiło po doręczeniu przesyłki.

Artykuł 21.

Wypłata odszkodowania. Termin wypłaty. Zwrot odszkodowania Zarządowi kraju nadania.

W odniesieniu do wypłaty odszkodowania, jak również zwrotu opłat i należności, terminu wypłaty i zwrotu odszkodowania Zarządowi kraju nadania, postanowienia artykułu 59, 60 i 62 Konwencji należy stosować do przesyłek z podaną wartością.

Artykuł 22.

Ustalenie odpowiedzialności.

1. Aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych odpowiedzialność ciąży na Zarządzie, który, przyjmawszy przesyłkę bez zastrzeżeń i otrzymawszy wszelkie przewidziane przepisami dane dla przeprowadzenia dochodzeń, nie może udowodnić ani wydania przesyłki adresatowi, ani też w danym razie, prawidłowego przekazania jej Zarządowi następnemu.

Zarząd pośredniczący lub kraju przeznaczenia, aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych, zwolniony jest od wszelkiej odpowiedzialności:

- a) jeżeli zastosował się do postanowień artykułu 109, §§ 2 do 4 Regulaminu;

b) jeżeli może udowodnić, że otrzymał reklamację dopiero po zniszczeniu dokumentów służbowych, dotyczących poszukiwanej przesyłki, a czas przechowywania przewidziany w artykule 181 Regulaminu Konwencji, już upłynął, zastrzeżenie to nie narusza w niczym praw osoby reklamującej.

Aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych, Zarząd, który przekazał przesyłkę z podaną wartością innemu Zarządowi, zwolniony jest od wszelkiej odpowiedzialności za tę przesyłkę, jeżeli urząd wymiany, któremu przesyłka została wydana, nie przesłał najbliższą pocztą po sprawdzeniu, Zarządowi wysyłającemu protokołu, stwierdzającego brak lub naruszenie bądź to całego pakietu z przesyłkami wartościowymi, bądź też samej przesyłki.

2. Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie nastąpiło podczas przewozu i nie można ustalić kraju, na którego terytorium, lub w którego służbie fakt ten miał miejsce, odnośne Zarządy pokrywają odszkodowanie w równych częściach. Jednakże, jeżeli ograbienie lub uszkodzenie zawartości zostało stwierdzone w kraju przeznaczenia lub, w przypadku zwrotu nadawcy, w kraju nadania, Zarząd odnośnego kraju ma udowodnić, że ani opakowanie, ani zamknięcie przesyłki nie wykazywały widocznych uszkodzeń, oraz, że waga nie różni się od wagi stwierdzonej przy nadaniu.

Jeżeli taki dowód został przeprowadzony przez Zarząd kraju przeznaczenia lub w danym razie, przez Zarząd kraju nadania, żaden z innych zainteresowanych Zarządów nie może uchylić się od udziału w odpowiedzialności, powołując się na fakt przekazywania przesyłki następnemu Zarządowi bez zastrzeżenia z jego strony.

3. Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie miało miejsce na terytorium lub w służbie Zarządu pośredniczącego, który nie przystąpił do niniejszego Porozumienia, pozostałe Zarządy ponoszą w równych częściach szkodę niepokrytą przez ten Zarząd, w myśl postanowień, przewidzianych w artykule 26 Konwencji. W tym przypadku konieczne jest aby nadawca w sposób wiarygodny udowodnił, że zawartość przesyłki była pełna, nienaruszona i starannie opakowana.

Postępowanie przewidziane w ustępie poprzednim dla podziału wypłaty odszkodowania między zainteresowane Zarządy, stosuje się również do przewozu morskiego, jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie miało miejsce w służbie Zarządu uczestniczącego w Porozumieniu, który nie przyjął na siebie odpowiedzialności (artykuł 19, lit. g).

4. Należności celne i wszelkie inne należności, których umorzenia nie można było uzyskać, obciążają Zarządy odpowiedzialne za zaginięcie.

5. Zarząd, który dokonał wypłaty odszkodowania, wstępuje do wysokości wypłaconej kwoty odszkodowania w prawa osoby, która je otrzymała, na wypadek ewentualnego zwrotnego poszukiwania bądź to przeciwko adresatowi, bądź też przeciwko nadawcy lub osobom trzecim.

6. W razie późniejszego odnalezienia przesyłki, uważanej za zaginioną, należy osobę, której wypłacono odszkodowanie, powiadomić, że za zwrotem odszkodowania może wejść w posiadanie przesyłki.

Artykuł 23.

Ograniczenie odpowiedzialności.

1. Każdy Zarząd jest odpowiedzialny względem innych Zarządów tylko do wysokości kwoty, którą dopuszcza przy podawaniu wartości.

2. Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie przesyłki z podaną wartością przypisać należy okolicznościom siły wyższej, Zarząd, na którego terytorium, lub w którego służbie miało miejsce zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie, w takim tylko razie ponosi odpowiedzialność wobec Zarządu kraju nadania, jeżeli oba te kraje przyjęły na siebie ryzyko jakie mogłoby wyniknąć z działania siły wyższej.

ROZDZIAŁ III.

PRZESYŁKI ZA POBRANIEM.

Artykuł 24.

Oplaty i warunki przesyłania.

Listy i pudełka z podaną wartością mogą być wysyłane za pobraniem, na warunkach przewidzianych w artykule 63 Konwencji. Przesyłki takie podlegają formalnościom i opłatom, stosowanym przy przesyłkach z podaną wartością, odpowiednio do kategorii, do której należą.

Artykuł 25.

Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania.

Nadawca przesyłki z podaną wartością za pobraniem może żądać całkowitego unieważnienia jak również zmniejszenia lub zwiększenia kwoty pobrania. Tego rodzaju żądania podlegają przepisom artykułu 64 Konwencji.

Artykuł 26.

Odpowiedzialność w razie zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia przesyłki.

Zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie przesyłki z podaną wartością za pobraniem pociąga za sobą odpowiedzialność Zarządu pocztowego na zasadach określonych w rozdziale II.

Artykuł 27.

Odszkodowanie w razie niezainkasowania kwoty pobrania, zainkasowania częściowego lub oszukańczego.

1. Jeżeli przesyłkę wydano odbiorcy bez zainkasowania kwoty pobrania, nadawca ma prawo do

odszkodowania, jeżeli wniósł reklamację w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 53 Konwencji, a niezainkasowanie nie wynikało z jego własnej winy lub zaniedbania, albo też, jeżeli wartość nie podpada pod zakazy, przewidziane w artykułach 11 i 12.

Te same zasady obowiązują, jeżeli od odbiorcy zainkasowano kwotę niższą od podanej kwoty pobrania albo też, jeżeli przy zainkasowaniu popełniono oszustwo.

Odszkodowanie nie może w żadnym razie przekraczać kwoty pobrania.

2. Zarząd, który dokonał wypłaty odszkodowania, wstępuje do wysokości kwoty tego odszkodowania w prawa osoby, która je otrzymała, na wypadek ewentualnego zwrotnego poszukiwania bądź to przeciwko odbiorcy, bądź też przeciw nadawcy lub osobom trzecim.

Artykuł 28.

Zabezpieczenie kwot zainkasowanych. Obowiązek wypłaty. Terminy i zwrotne poszukiwanie. Podział opłat.

Postanowienia artykułów 66, 68, 69, 70, 71, 72 i 73 Konwencji należy stosować do przesyłek z podaną wartością, obciążonych pobraniem.

ROZDZIAŁ IV.

PRYZNANIĘ OPŁAT. NALEŻNOŚĆ ZA TRANZYT.

Artykuł 29.

Przyznanie opłat.

Poza wyjątkiem ustanowionym w artykule 73 Konwencji, opłaty zatrzymuje w całości Zarząd, który je pobrał.

Artykuł 30.

Należności tranzytowe.

Przesyłki z podaną wartością podlegają należnościom tranzytowym, przewidzianym w Konwencji.

ROZDZIAŁ V.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 31.

Stosowanie przepisów Konwencji.

Postanowienia zawarte w Konwencji i jej Regulaminie należy stosować we wszystkim, co nie jest wyraźnie przewidziane w niniejszym Porozumieniu i Regulaminie.

Artykuł 32.

Urzędy uczestniczące w wymianie.

Zarządy dokładają starań, ażeby, w miarę możliwości, wszystkie ich urzędy pocztowe brały udział w służbie listów i pudełek z podaną wartością.

Artykuł 33.

Uchwalenie wniosków w przerwach między zjazdami.

W celu uzyskania mocy obowiązującej, wniośki, zgłaszane w przerwach między zjazdami (art. 19 i 20 Konwencji), winny uzyskać:

- a) jednomyślność — jeżeli chodzi o przyjęcie nowych postanowień lub zmianę postanowień artykułów 1 do 7, 10, 13, 14, 15, 17 do 31, 33 i 34 niniejszego Porozumienia, postanowień Protokołu Końcowego i artykułu 116 Regulaminu;
- b) dwie trzecie głosów — jeżeli chodzi o zmianę bądź to innych postanowień niniejszego Porozumienia, niewyszczególnionych w artykułach wyżej wymienionych, bądź też postanowień artykułów 103, 104, 105, 107, 108, 109, 111 i 115 Regulaminu;
- c) zwykłą większość głosów — jeżeli chodzi o zmianę pozostałych artykułów. Regulamin lub o wykładnię postanowień niniejszego Porozumienia, jego Protokołu Końcowego lub Regulaminu, z wyjątkiem rozbieżności zdań, podlegającej arbitrażowi, przewidzianemu w artykule 11 Konwencji.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 34.

Wejście w życie i czas trwania Porozumienia.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1940 roku i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego, Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów podpisali Porozumienie w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZYLIE:

Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate

ZA BUŁGARIĘ:

M. Gheorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

*Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa*

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar*

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

*Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz*

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoïn

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

*Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra*

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA IRLANDIĘ:

*P. de Bláca
S. S. Puirseal*

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

*Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato*

ZA KOREĘ:

*Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda*

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

*Iwataro Uchiyama
Kanji Ito*

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Madden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooning

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooning

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

V. Ivanov
P. Glinkine

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Gragićević,
Milomir Lj. Mičić,

PROTOKÓŁ KOŃCOWY POROZUMIENIA.

Przystępując do podpisania Porozumienia, o listach i pudełkach z podaną wartością w dniu dzisiejszym, podpisani Pełnomocnicy zgodzili się na to, co następuje:

A r t y k u ł j e d y n y .

Najwyższa dopuszczalna kwota podanej wartości.

Wbrew postanowieniom artykułu 2 Porozumienia, każdy Zarząd może ograniczyć, w swoim zakresie, najwyższą kwotę podanej wartości do 5.000 franków lub do kwoty przyjętej w jego ruchu wewnętrznym, jeżeli kwota ta jest jeszcze niższa niż 5.000 franków.

Na dowód czego, podpisani Pełnomocnicy sporządzili niniejszy Protokół, który będzie mieć tę samą moc obowiązującą i to samo znaczenie, jak gdyby jego postanowienia podane były w tekście samego Porozumienia, do którego się odnosi, i podpisali go w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZYLIE:

Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona
Raúl Camarate

ZA BULGARIĘ:

M. Gheorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINĘ:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIE:

Arne Krog.

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoïn

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA IRLANDIĘ:

P. de Bláca
S. S. Puirseal

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKA:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPŃSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

- ZA LUKSEMBURG:
O. Schockaert
- ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):
H. F. Dussol
- ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):
- ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:
Arnoldo de Paiva Carvalho
- ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:
Mario Monteiro de Macedo
- ZA RUMUNIĘ:
C. Stefanescu
N. M. Georgesco
- ZA NIKARAGUĘ:
Ruben Dario
- ZA NORWEGIĘ:
Sten Haug
Oskar Homme
- ZA NOWĄ ZELANDIĘ:
J. Madden
- ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:
Vial
- ZA PARAGWAJ:
Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta
- ZA HOLANDIĘ:
Duynstee
van Goor
- ZA CURAÇAO I SURINAM:
Hoogewooring
- ZA INDIE HOLENDERSKIE:
van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring
- ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:
- ZA SYJAM:
Luang Kovid Apaivongse
- ZA SZWECJĘ:
Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman
- ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:
Dr J. Buser
L. Roulet
- ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
- ZA TUNIS:
Ed. Quenot
- ZA TURCJĘ:
Aptulahat Aksin
ad referendum
- ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:
P. Glinkine
V. Ivanov
- ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:
Rómulo Etcheverry Boneo
- ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:
E. Ganteaume-Tovar
F. Velez-Salas
- ZA POLSKĘ:
René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń
- ZA YEMEN:
- ZA PORTUGALIĘ:
Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao
- ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:
Svet. M. Gragičević
Milomir Lj. Mičić

Przekład

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O LISTACH I PUDEŁKACH Z PODANĄ
WARTOŚCIĄ.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

Art.

- 101. Udzielanie informacji Zarządom
- 102. Drogi przewozowe
- 103. Sposób przesyłania.

R o z d z i a ł II

Warunki przyjęcia.

- 104. Opakowanie przesyłek
- 105. Podanie wartości. Deklaracje celne
- 106. Oszukańcze podanie wartości

R o z d z i a ł III.

Czynności przy odprawie i nadejściu.

- 107. Podanie wagi przesyłek. Stemplowanie. Przesyłki wolne od należności przy doręczeniu
- 108. Karty wartościowe. Sporządzanie pakietów. Wkładanie do odsyłek
- 109. Sprawdzanie pakietów. Różne nieprawidłowości
- 110. Dosyłanie. Przesyłki niedoręczalne

R o z d z i a ł IV.

Rachunkowość. Wyrównywanie rachunków.

- 111. Należności tranzytowe
- 112. Przesyłki wolne od należności przy doręczeniu. Wyrównywanie rachunków

R o z d z i a ł V.

Różne postanowienia.

- 113. Poświadczenia odbioru. Pobranie. Ekspresy. Reklamacje i żądania informacji
- 114. Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu
- 115. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego

Postanowienia końcowe.

- 116. Wejście w życie i czas trwania Regulaminu

Załączniki.

Wzory druków.

- V D 1. Wymiana między krajami nieościnnymi (wykaz)
- V D 2. Nalepka
- V D 3. Karta wartościowa

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O LISTACH I PUDEŁKACH Z PODANĄ
WARTOŚCIĄ.**

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztovej, zawartej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, uchwalili w imieniu swoich Zarządów, za wspólną zgodą, następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania Porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością.

R O Z D Z I A Ł I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

A r t y k u ł 101.

Udzielanie informacji Zarządom.

Zarządy krajów uczestniczących w Porozumieniu, między którymi odbywa się bezpośrednia wymiana, podają sobie wzajemnie do wiadomości za pomocą wykazów, sporządzonych według załączonego wzoru VD 1, dane dotyczące wymiany przesyłek z podaną wartością.

A r t y k u ł 102.

Drogi przewozowe.

Każdy Zarząd na podstawie wykazów VD 1 otrzymanych od Zarządów, z którymi utrzymuje bezpośrednią wymianę, określa drogi, z których będzie korzystał przy przesyłaniu przesyłek z podaną wartością.

A r t y k u ł 103.

Sposób przesyłania.

1. Wymiana przesyłek z podaną wartością między krajami ościnnymi lub utrzymującymi bezpośrednie połączenia morskie odbywa się za pośrednictwem urzędów wymiany, wyznaczonych

w tym celu przez zainteresowane Zarządy za obopólnym porozumieniem.

2. W obrocie między Krajami oddzielnymi od siebie jedną lub kilku służbami pośredniczącymi, przesyłki z podaną wartością należy zawsze kierować drogą najkrótszą.

Można je przesyłać, stosownie do potrzeb służby, w odsyłkach zamkniętych, lub wydawać pojedynczo pierwszemu Zarządowi pośredniczącemu, jeżeli Zarząd ten może zapewnić dalszy przewóz na warunkach przewidzianych w powyższej podanych artykułach 101 i 102. Jednakowoż każdy Zarząd pośredniczący ma prawo żądać przekazywania przesyłek z podaną wartością w odsyłkach zamkniętych, sporządzanych przez Zarząd kraju nadania dla urzędów wymiany kraju przeznaczenia, ilekroć stwierdzi, że ilość przesyłek pojedynczych jest tak znaczna, iż może utrudniać jego czynności służbowe.

3. Wolno jednak Zarządowi kraju nadania i kraju przeznaczenia porozumieć się między sobą co do wymiany przesyłek z podaną wartością w odsyłkach zamkniętych za pomocą połączeń jednego lub kilku pośredniczących, biorących lub nie biorących udziału w Porozumieniu. Zarządy pośredniczące należy uprzedzić o tym we właściwym czasie.

Zarządy zainteresowane mogą również porozumieć się co do zapewnienia przewozu pojedynczych sztuk drogami określonymi w razie, gdyby przewóz drogą bezpośrednią nie dawał gwarancji co do odpowiedzialności na całej drodze przewozu.

R O Z D Z I A Ł II.

WARUNKI PRZYJĘCIA

A r t y k u ł 104.

Opakowanie przesyłek.

1. Listy z podaną wartością dopuszcza się do przewozu tylko w kopertach zamkniętych za pomocą jednakowych pieczęci z laku dobrego gatunku, przedstawiających specjalny znak, a umieszczanych w pewnych odstępach w ilości dostatecznej dla przytrzymania wszystkich skrzydeł koperty. Koperty muszą być trwałe, sporządzone z jednego kawałka, i muszą zapewniać dokładne przyleganie pieczęci. Nie wolno używać kopert zupełnie przezroczystych lub z kolorowymi brzegami, jako też kopert z przezroczystym polem.

2. Każdy list musi być w taki sposób opakowany, by bez uszkodzenia w sposób widoczny koperty lub pieczęci nie można się było dostać do jego zawartości.

3. Znaczkę pocztową użyte do opłaty i wszelkie służbowe nalepki pocztowe muszą być umieszczone w pewnych odstępach, aby nie mogły służyć do ukrycia uszkodzenia koperty. Nie mogą one również być przegięte na dwie powierzchnie koperty, w ten sposób aby zakrywać jej krawę-

dzie. Umieszczanie na listach z podaną wartością innych nalepek aniżeli służbowych nalepek pocztowych jest zabronione.

Opłacenie przesyłek z podaną wartością może być oznaczone za pomocą podania cyframi kwoty pobranej w walucie kraju nadania, w sposób następujący: „Opłata pobrana: Fr..... c.....“ (Taxe perçue: Fr.. c...).

Napis ten winien być umieszczony w prawym górnym rogu adresu przesyłki i potwierdzony odciskiem datownika urzędu nadawczego.

4. Biżuteria i inne kosztowności winny być zapakowane w pudełka dostatecznie trwałe, drewniane lub metalowe; grubość ścianek pudełek drewnianych winna wynosić co najmniej 8 milimetrów.

5. Ścianki, wierzchnia i spodnia, mają być oklejone białym papierem, by na nim można było umieścić adres odbiorcy, wartość podaną i odcisk pieczęci służbowych. Prócz tego, pudełka muszą być przewiązane na krzyż mocnym sznurkiem bez węzłów, na którego obu końcach złączonych nakłada się pieczęć z dobrego laku, przedstawiającą szczególnie znak. W końcu wszystkie cztery boczne ścianki pudełka winny być zamknięte pieczęciami identycznymi z pieczęcią poprzednią.

6. Przesyłki z podaną wartością, których adres podany jest literami początkowymi (inicjałami) lub też pisany ołówkiem, oraz przesyłki, których adresy noszą ślady wycierania lub poprawek, nie dopuszcza się. Przesyłki tego rodzaju, które wbrew przepisom byłyby przyjęte do przewozu, należy obowiązkowo zwracać do urzędu nadania.

A r t y k u ł 105.

Podanie wartości. Deklaracje celne.

1. Wartość przesyłki ma być podana w walucie kraju nadania i wypisana przez nadawcę na stronie adresowej przesyłki literami łacińskimi, słownie i cyframi arabskimi bez przekreśleń i poprawek, choćby nawet potwierdzonych omówieniem. Nie wolno podawać ołówkiem danych dotyczących kwoty podanej wartości.

2. Kwota podanej wartości musi być przeliczona na franki złote bądź przez samego nadawcę, bądź też przez Zarząd kraju nadania. Wynik przeliczenia winien być podany nowymi cyframi, umieszczonymi obok lub pod napisem wyrażającym podaną wartość w walucie kraju nadania. Postanowienie to nie stosuje się w obrocie bezpośrednim między krajami o wspólnej walucie.

Kwota we frankach złotych winna być podkreślona kolorowym ołówkiem.

3. W obrocie z krajami, które tego wymagają do pudełek z podaną wartością mają być dołączone deklaracje celne, odpowiadające wzorowi C 2, załączonemu do Regulaminu Konwencji.

4. Zarządy nie przyjmują na siebie żadnej odpowiedzialności za deklaracje celne.

Artykuł 106.

Oszukańcze podanie wartości.

Jeżeli jakiegokolwiek okoliczności lub reklamacje osób zainteresowanych ujawniły podanie w celach oszukańczych wartości w kwocie wyższej niż wartość rzeczywista przedmiotów, zawartych w liście lub pudełku, zawiadamia się o tym, w czasie możliwie najkrótszym, Zarząd kraju nadania, dołączając, w danym razie, dowody rzeczowe.

R O Z D Z I A Ł III.

CZYNNOŚCI PRZY ODPRAWIE I NADEJŚCIU.

Artykuł 107.

Podanie wagi przesyłek. Stemplowanie. Przesyłki wolne od należności przy doręczeniu.

1. Na stronie adresowej każdej przesyłki z podaną wartością, w lewym górnym rogu, Zarząd kraju nadania obowiązany jest podać dokładną wagę przesyłki w gramach.

2. Przesyłka winna być zaopatrzona przez urząd nadawczy na stronie adresowej w odcisk pieczęci wskazującej miejsce i dzień nadania.

Prócz tego na każdej przesyłce należy umieścić nalepkę z podaniem nazwy urzędu nadawczego literami łańskimi i numeru porządkowego przesyłki, jak również nalepkę koloru czerwonego z napisem dużymi literami „Wartościowa“ (Valeur déclarée).

Jednakże zamiast dwóch nalepek, przewidzianych w ustępie poprzednim, wolno Zarządowi używać tylko jednej nalepki koloru czerwonego, zgodnie z załączonym wzorem VD2, na której należy podać pismem łańskimi literę „V“, nazwę urzędu nadania i numer porządkowy przesyłki.

3. Zarządy pośredniczące nie mogą umieszczać żadnych numerów porządkowych na stronie adresowej przesyłki z podaną wartością.

4. Urząd przeznaczenia umieszcza na odwrocie przesyłki odcisk datownika w dniu otrzymania przesyłki.

5. Postanowienia artykułów 111 i 146 Regulaminu Konwencji należy stosować również do przesyłek z podaną wartością, które mają być doręczane jako wolne od należności.

Artykuł 108.

Karty wartościowe. Sporządzanie pakietów. Wkładanie do odsyłek.

1. Przesyłki z podaną wartością wpisuje wysyłający urząd wymiany do specjalnych kart wartościowych, według załączonego wzoru VD3, podając wszystkie szczegóły, wymagane treścią druku.

Przy wpisach dotyczących przesyłek, które mają być doręczone przez umyślnego posłańca, w kolumnie „Uwagi“ (Observations) należy zaznaczyć „Exprès“.

2. Z przesyłek z podaną wartością wraz z kartą lub kartami wartościowymi należy sporządzić jeden lub kilka osobnych pakietów, przewiązanych sznurkiem, zawinąć je w trwały papier, następnie raz jeszcze obwiązać sznurkiem zewnętrznie i wszystkie zagięcia opieczętować dobrym lakiem za pomocą pieczęci wysyłającego urzędu wymiany. Na pakietach takich umieszcza się napis: „Wartościowe“ (Valeurs déclarées) lub „Listy wartościowe“ (Lettres avec valeur déclarée) lub „Pudełka z podaną wartością“ (Boîtes avec valeur déclarée).

Zamiast sporządzania pakietu z listów z podaną wartością można je włożyć do koperty z trwałego papieru, którą zamyka się pieczęciami lakowymi.

Jeżeli ilość lub objętość przesyłek z podaną wartością tego wymaga, mogą one również być włożone do worka należycie zamkniętego i opieczętowanego lakiem lub zaplombowanego.

3. Pakiety lub worki, zawarte w odsyłce, zaznacza się w części III karty listowej, wzór C 16, załączony do Regulaminu Konwencji. Jeżeli przesyłka nie zawiera pakietów lub worków z przesyłkami wartościowymi, umieszcza się w tej części karty uwagę: „Próżna“ (Néant).

4. Pakiet lub worek z przesyłkami wartościowymi, wkłada się do pakietu lub worka zawierającego przesyłki polecane, lub, w braku tychże, do opakowania (worek lub pakiet), zawierającego zwykle przesyłki polecane. Jeżeli przesyłki polecane umieszcza się w więcej niż jednym worku, pakiet lub worek z przesyłkami wartościowymi należy włożyć do worka, do którego szyjki przy mocowana jest koperta specjalna, zawierająca kartę listową.

5. Ilekroć jeden z dwóch Zarządów utrzymujących wymianę tego żąda, pudełka z podaną wartością należy wpisywać do osobnych druków VD3 i osobno je opakować.

Artykuł 109.

Sprawdzanie pakietów. Różne nieprawidłowości.

1. Przy odbiorze pakietu lub worka z przesyłkami wartościowymi urząd wymiany przystępuje do sprawdzenia przede wszystkim, czy w stanie zewnętrznym pakietu lub worka, jako też w sposobie opakowania nie zachodzi jakakolwiek nieprawidłowość, oraz czy uczyniono zadość formalnościom przepisanych w artykule 108.

2. Następnie urząd przystępuje do szczegółowego sprawdzenia przesyłek z podaną wartością i, w danym razie, do stwierdzenia braku przesyłek lub innych nieprawidłowości, jak również do sprostowania lub dostania kart wartościowych,

stosując się w tym względzie do przepisów ustalonych dla przesyłek poleconych w artykule 162, § 2 do 6 Regulaminu Konwencji.

3. Brak przesyłki, uszkodzenie lub inne nieprawidłowości, mogące pociągnąć za sobą odpowiedzialność Zarządów, należy stwierdzić w protokole, który, w miarę możliwości, wraz z całkowitym opakowaniem (worek, koperta, sznurek i pieczęcie, lub plomby) wszystkich pakietów lub worków wewnętrznych i zewnętrznych, w których były zawarte przesyłki wartościowe, przesyła się jako przesyłkę, poleconą Zarządowi centralnemu kraju, któremu podlega wysyłający urząd wymiany; niezależnie od tego przesyła się niezwłocznie do wysyłającego urzędu wymiany zawiadomienie o niedokładnościach. Równocześnie przesyła się duplikat protokołu do Zarządu centralnego, któremu podlega urząd wymiany odbierający lub do innego miejsca służbowego wyznaczonego przez ten Zarząd centralny.

4. Nie naruszając postanowień § 3, urząd wymiany, w razie otrzymania od obcego urzędu przesyłki uszkodzonej lub niedostatecznie opakowanej, obowiązany jest wysłać ją dalej po zastosowaniu następujących przepisów.

Jeżeli chodzi o nieznaczne uszkodzenie lub częściowy brak pieczęci, wystarczy przesyłki ponownie opieczetować w celu zabezpieczenia zawartości pod warunkiem jednakże, aby było widoczne, według stwierdzonej wagi, że zawartość nie została ani uszkodzona, ani też zmniejszona. Jeżeli tego zachodzi potrzeba, przesyłki należy opakować na nowo, zachowując, w miarę możliwości, opakowanie pierwotne.

Jeżeli uszkodzenie wskazuje na to, że zawartość przesyłki mogła być wyjęta, urząd winien przystąpić do urzędowego otwarcia przesyłki i sprawdzenia jej zawartości. O wyniku sprawdzenia zawartości spisuje się szczegółowy protokół, którego odpis dołącza się do przesyłki.

We wszystkich tych przypadkach należy wagę pierwotną i nową stwierdzić i podać na kopercie. Obok oznaczenia wagi należy umieścić napis:

Opieczetowano z urzędu w.....“ (Cacheté d'office à . . .) lub „Przepakowano w“ (Réemballé à) odcisk datownika i podpisy funkcjonariuszów, którzy dokonali opieczetowania lub przepakowania.

5. Przesyłki z podaną wartością, nie opłacone lub niedostatecznie opłacone, doręcza się adresatom bez pobierania opłaty, wyjątek stanowią przesyłki obciążone opłatą z powodu dostania z pierwotnego miejsca przeznaczenia (artykuł 16 Porozumienia). O tej jednakże nieprawidłowości należy zawiadomić urząd przy pomocy nadania zawiadomienia o niedokładnościach.

A r t y k u ł 110.

Dosyłanie. Przesyłki niedoręczalne.

1. Każdą przesyłkę z podaną wartością, której adresat wyjechał do kraju nie uczestniczącego

w niniejszym Porozumieniu, zwraca się natychmiast do kraju nadania, jako niedoręczalną, celem zwrotu nadawcy, jeżeli Zarząd pierwotnego kraju przeznaczenia nie ma możliwości przesłać jej do nowego kraju przeznaczenia.

2. Niedoręczalne przesyłki z podaną wartością należy zwracać w terminie najkrótszym, a najpóźniej w terminie określonym w artykule 52 Konwencji.

Przesyłki te wpisuje się do karty wartościowej VD3 i wkłada do pakietu lub worka, oznaczonego napisem: „Wartościowe“ (Valeurs déclarées).

3. Należności celne i inne należności nieopłatowe, których umorzenia nie można było użyć przy dostaniu lub przy zwrocie do miejsca nadania, ściągają się od Zarządu nowego miejsca przeznaczenia, stosownie do przepisów, przewidzianych w artykule 147, § 8 Regulaminu Konwencji.

R O Z D Z I A Ł I V.

RACHUNKOWOŚĆ. WYRÓWNYWANIE RACHUNKÓW.

A r t y k u ł 111.

Należności tranzytowe.

Należności tranzytowe, przypadające Zarządowi pośredniczącym, oblicza się w sposób ustalony w Konwencji.

A r t y k u ł 112.

Przesyłki wolne od należności przy doręczeniu. Wyrównywanie rachunków.

Postanowienia artykułu 179 Regulaminu Konwencji odnoszą się również do wyrównywania rachunków, dotyczących przesyłek z podaną wartością, które mają być doręczane jako wolne od należności.

Jednakże Zarządy, które oświadczyły, że nie mogą przyjąć sposobu wyrównywania rachunków, przewidzianego w tym artykule, winny podać sposób, który chciałyby zastosować.

R O Z D Z I A Ł V.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

A r t y k u ł 113.

Poświadczenia odbioru. Pobranie. Ekspresy. Reklamacje i żądania informacji.

Postanowienia artykułów 128 i 129 (poświadczenia odbioru), 130 do 142 (pobrania), 144 i 159 (ekspresy), 153, 154 i 155 (reklamacje

i żądania informacji) Regulaminu Konwencji należy stosować do przesyłek z podaną wartością.

Artykuł 114.

Wycofanie przesyłek. Zmiana adresu.

Postanowienia artykułów 150 i 151 Regulaminu Konwencji należy stosować do wycofania i zmiany adresu przesyłek z podaną wartością.

Jeżeli chodzi o zmianę adresu, zgłoszoną w drodze telegraficznej, żądanie to ma być potwierdzone żądaniem w drodze pocztowej, przesłanym najbliższą pocztą wraz z dokładnym wzorem adresu, o którym mowa w artykule 150, § 1 Regulaminu Konwencji i zaopatrzonym w nagłówku w następujący napis podkreślony ołówkiem kolorowym: „Potwierdzenie żądania telegraficznego z dnia....” (Confirmation de la demande téléphonique du....). W tym przypadku urząd przeznaczenia ogranicza się z chwilą otrzymania telegramu do zatrzymania przesyłki, a z wykonaniem żądania czeka do nadejścia potwierdzenia w drodze pocztowej.

Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia może na własną odpowiedzialność załatwić żądanie przesłane w drodze telegraficznej, nie oczekując nadejścia potwierdzenia w drodze pocztowej.

Artykuł 115.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Zarządy, co najmniej na trzy miesiące przed wejściem w życie Porozumienia mają podać do wiadomości innym Zarządom za pośrednictwem Biura międzynarodowego:

- a) stawki opłaty asekuracyjnej, pobieranej w ich kraju od przesyłek z podaną wartością w myśl artykułu 3 Porozumienia;
- b) najwyższą dopuszczalną kwotę podanej wartości;
- c) ilość deklaracji celnych, wymaganych dla pudełek z podaną wartością przeznaczonych do ich krajów i dla pudełek w transzycie, jak również wymienić języki, w których deklaracje te mają być sporządzone;
- d) w danym razie spis urzędów, do których dopuszcza się przesyłki z podaną wartością (Porozumienie, artykuł 32);
- e) w danym razie, te regularne połączenia morskie przeznaczone do przewozu przesyłek zwykłych, które mogą być użyte z zagwarantowaniem odpowiedzialności do przewozu przesyłek z podaną wartością.

2. Wszelkie późniejsze zmiany należy niezwłocznie podawać do wiadomości.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 116.

Wejście w życie i czas trwania Regulaminu.

Regulamin niniejszy będzie stosowany od dnia wejścia w życie Porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością.

Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i to Porozumienie, jeżeli na podstawie ogólnego porozumienia zainteresowanych Zarządów nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

- ZA DANIEŃ:
Arne Krog
- ZA BELGIĘ:
O. Schockaert
- ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:
E. Mons
- ZA BOLIWIĘ:
Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana
- ZA BRAZYLIEŃ:
Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate
- ZA BUŁGARIĘ:
M. Ghéorghiew
- ZA CHILI:
Alberto Sepúlveda i Contreras
- ZA CHINY:
H. K. Chang Chien
- ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:
Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa
- ZA REPUBLIKĘ KUBY:
J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar
- ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:
Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz
- ZA EGIPT:
M. Waguih
- ZA HISZPANIĘ:
Za ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:
- ZA FINLANDIĘ:
Niilo Orasmaa
- ZA FRANCJĘ:
Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech
- ZA ALGIER:
Paoli
- ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:
Za ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:
R. Bourgoin
- ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:
D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ BRYTYJSKICH WRAZ
Z TERYTORIAMI ZAMORSKIMI, PROTEKTORATAMI
I TERYTORIAMI POD ZWIERZCHNICTWEM LUB
POD MANDATEM:

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Niefo

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA IRLANDIĘ:

P. de Bláca
S. S. Puirseal

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH
OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPÓŃSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM
FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Stén Haug
Oskar Homme

ZA NOWĄ ZELANDIĘ:

J. Madden

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

*Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta*

ZA HOLANDIĘ:

*Duynstee
van Goor*

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

*van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring*

ZA POLSKĘ:

*René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń*

ZA PORTUGALIĘ:

*Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao*

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

*C. Stejmasco
N. M. Georgesco*

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

*Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman*

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

*Dr. J. Buser
L. Roulet*

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

*Aptulahat Aksin
ad referendum.*

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

*P. Glinkine
V. Ivanov*

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

*E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas*

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

*Svet. M. Gragičević
Milomir Li. Mičić*

**L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES LETTRES
ET LES BOÎTES AVEC VALEUR DÉCLARÉE**

Table des articles

1. ARRANGEMENT,

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

Art.

1. Objet de l'Arrangement.
2. Maximum de déclaration de valeur.
3. Affranchissement. Taxes.
4. Conditions générales.
5. Récépissé.
6. Taxe de poste restante.
7. Droit de dédouanement.
8. Droits de douane et autres droits non postaux.
9. Envois francs de droits.
10. Remise par exprès.
11. Déclaration de valeur.
12. Interdictions.
13. Franchises.
14. Retrait. Modification d'adresse.
15. Avis de réception.
16. Réexpédition. Rebut.
17. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE II.

Responsabilité.

18. Etendue de la responsabilité.
19. Exceptions au principe de la responsabilité.
20. Cessation de la responsabilité.
21. Paiement de l'indemnité. Délai de paiement. Remboursement à l'Administration expéditrice.
22. Détermination de la responsabilité.
23. Limitation de la responsabilité.

CHAPITRE III.

Envois contre remboursement.

24. Taxes et conditions.
25. Annulation ou modification du montant du remboursement.
26. Responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie de l'envoi.
27. Indemnité en cas de non-encaissement du montant du remboursement, d'encaissement insuffisant ou frauduleux.
28. Garantie des sommes encaissées. Obligation de payer. Délais et recours. Partage des taxes.

CHAPITRE IV.

Attribution des taxes. Frais de transit.

Art.

29. Attribution des taxes.
30. Frais de transit.

CHAPITRE V.

Dispositions diverses.

31. Application des règles de la Convention.
32. Bureaux participant au service.
33. Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Dispositions finales.

34. Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

2. PROTOCOLE FINAL DE L'ARRANGEMENT.

Art. unique. Maximum de déclaration de valeur.

**ARRANGEMENT CONCERNANT LES LETTRES
ET LES BOÎTES AVEC VALEUR DÉCLARÉE**

conclu entre

L'Albanie, l'Allemagne, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Belgique, la Colonie du Congo Belge, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Chine, la République de Colombie, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Espagne, l'Ensemble des Colonies Espagnoles, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'Ensemble des Autres Colonies Françaises, le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, l'Ensemble des Colonies Britanniques, y compris les Territoires d'Outre-Mer, les Protectorats et les Territoires Sous Suzeraineté ou Sous Mandat, la Grèce, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Indie Britannique, l'Iran, l'Iraq, l'Irlande, l'Islande, l'Italie, l'Ensemble des Colonies et Possessions Italiennes Autres que l'Afrique Orientale Italienne, l'Afrique Orientale Italienne, le Japon, le Chosen, l'Ensemble des Autres Dépendances Japonaises, les États du Levant Sous Mandat Français (Syrie et Liban), le Luxembourg, le Maroc (à l'Exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Nicaragua, la Norvège, la Nouvelle-Zélande, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, Curaçao et Surinam, les Indes Néerlandaises, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique Occidentale, les Colonies Portugaises de l'Afrique Orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, le Siam, la Suède, la Confédération

Suisse, la Tchéco-Slovaquie, la Tunisie, la Turquie, l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, l'Etat de la Cité du Vatican, les États-Unis de Venezuela, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, vu l'article 3 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article premier.

Objet de l'Arrangement.

Il peut être échangé entre les Pays contractants, sous la dénomination de lettres ou de boîtes avec valeur déclarée, des lettres contenant des valeurs-papier et des documents de valeur ainsi que des boîtes contenant des bijoux et autres objets précieux, avec assurance du contenu pour le montant de la déclaration.

Dans les relations entre les Pays qui se sont déclarés d'accord à ce sujet, les lettres avec valeur déclarée peuvent aussi contenir des objets passibles de droits de douane.

La participation à l'échange des boîtes avec valeur déclarée est limitée à ceux des Pays adhérents qui déclarent assurer ce service.

Article 2.

Maximum de déclaration de valeur.

Chaque Administration a la faculté de limiter la déclaration de valeur, en ce qui la concerne, à un montant qui ne peut être inférieur à 10.000 francs.

Dans les relations entre pays qui ont adopté des maxima différents, la limite la plus basse doit être observée de part et d'autre.

Article 3.

Affranchissement. Taxes.

La taxe des lettres et des boîtes avec valeur déclarée doit être acquittée à l'avance.

Cette taxe se compose:

- a) pour les lettres, du port et du droit fixe applicables à une lettre recommandée, du même poids et pour la même destination;
- b) pour les boîtes, d'un port de 20 centimes par 50 grammes avec un minimum de 80 centimes et, en outre, du droit fixe de recommandation;

- c) pour les lettres et les boîtes, d'un droit d'assurance qui ne doit pas dépasser 50 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés, quel que soit le pays de destination, même dans les pays qui se chargent des risques pouvant dériver du cas de force majeure.

Article 4.

Conditions générales.

1. — Les boîtes avec valeur déclarée ne doivent contenir aucun document ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle.

Il est permis cependant, d'insérer dans l'envoi une facture ouverte réduite à ses énonciations constitutives ainsi qu'une simple copie de la suscription de la boîte avec mention de l'adresse de l'expéditeur.

2. — Les boîtes avec valeur déclarée ne peuvent pas dépasser le poids de 1 kilogramme, ni présenter des dimensions supérieures à 30 centimètres en longueur, 20 centimètres en largeur et 10 centimètres en hauteur.

3. — Les envois avec valeur déclarée qui ne remplissent pas les conditions requises et qui auraient été admis à tort doivent être renvoyés à l'Administration d'origine. Toutefois, l'Administration de destination, est autorisée à les remettre aux destinataires, en leur appliquant, le cas échéant, les règles de taxation fixées à l'article 34, § 10, de la Convention. Le fait qu'une boîte avec valeur déclarée contient un document ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle ne peut, en aucun cas, entraîner le renvoi à l'expéditeur.

Article 5.

Récépissé.

Un récépissé doit être délivré gratuitement au moment du dépôt, à l'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée.

Article 6.

Taxe de poste restante.

Les envois avec valeur déclarée adressés poste restante peuvent être frappés par les Administrations des pays de destination de la taxe spéciale qui serait prévue par leur législation pour les objets de même nature du régime interne.

Article 7.

Droit de dédouanement.

Les envois soumis au contrôle douanier dans le pays de destination peuvent être frappés de ce chef, au titre postal, d'un droit dédouanement de 40 centimes au maximum par envoi.

Article 8.

Droits de douane et autres droits non postaux.

1. — Les boîtes avec valeur déclarée sont soumises à la législation du pays d'origine ou du pays de destination en ce qui concerne, à l'exportation, la restitution des droits de garantie et, à l'importation, l'exercice du contrôle de la garantie et de la douane.

2. — Les droits fiscaux et frais d'essayage exigibles à l'importation sont perçus sur les destinataires lors de la distribution. Si, par suite de changement de résidence du destinataire, de refus ou pour toute autre cause, une boîte avec valeur déclarée vient à être réexpédiée sur un autre pays participant à l'échange ou renvoyée au pays d'origine, ceux des frais dont il s'agit qui ne sont pas remboursables à la réexportation sont recouverts sur le destinataire ou sur l'expéditeur.

Article 9.

Envois francs de droits.

Dans les relations entre les pays qui se sont déclarés d'accord à cet égard, les expéditeurs de lettres et de boîtes avec valeur déclarée peuvent prendre à leur charge, dans les conditions déterminées par l'article 43 de la Convention, la totalité des droits postaux et non postaux dont ces envois sont grevés à la livraison.

Article 10.

Remise par exprès.

L'expéditeur d'un envoi peut en demander la remise à domicile par porteur spécialement après l'arrivée, aux conditions fixées par l'article 45 de la Convention.

Est, toutefois, réservée à l'Administration de destination la faculté de faire remettre par exprès un avis d'arrivée de l'envoi, au lieu de l'envoi lui-même, lorsque ses règlements le comportent.

Article 11.

Déclaration de valeur.

La déclaration de valeur ne peut pas dépasser la valeur réelle du contenu de l'envoi, mais il est permis de ne déclarer qu'une partie de cette valeur. Le montant de la déclaration des papiers représentant une valeur à raison de leurs frais d'établissement ne peut pas dépasser les frais de remplacement éventuels de ces documents en cas de perte.

Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu d'un envoi est passible des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Article 12.

Interdictions.

1. — Il est interdit d'insérer les objets visés dans la colonne 1 du tableau ci-après dans les envois désignés dans la colonne 2. Lorsque des envois qui contiennent ces objets ont été admis à tort à l'expédition, ils doivent subir le traitement indiqué dans la colonne 3.

Objets 1	Nature des envois avec valeur déclarée 2	Traitement des envois admis à tort 3
a) Les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents, salir ou détériorer les correspondances;	lettres et boîtes	à traiter selon les règlements intérieurs de l'Administration qui en constate la présence; toutefois, les objets visés c) ne sont en aucun cas ni acheminés à destination, ni délivrés aux destinataires, ni renvoyés à l'origine;
b) les objets passibles de droits de douane, à l'exception des valeurs-papier, sous réserve des dispositions de l'article premier;	lettres	
c) l'opium, la morphine, la cocaïne et autres stupéfiants. Toutefois, cette interdiction ne s'applique pas aux expéditions sous forme de boîte avec valeur déclarée effectuées dans un but médical ou scientifique pour les pays qui les admettent à cette condition;	lettres et boîtes	
d) les objets dont l'admission ou la circulation est interdite dans le pays de destination;	lettres et boîtes	à détruire sur place par l'Administration qui en constate la présence;
e) les animaux vivants;	lettres et boîtes	
f) les matières explosibles, inflammables ou dangereuses;	lettres et boîtes	à renvoyer au pays d'origine; toutefois, si leur présence n'est constatée que par l'Administration de destination, celle-ci est autorisée à les remettre aux destinataires, aux conditions prévues par ses règlements intérieurs.
g) les objets obscènes ou immoraux;	lettres et boîtes	
h) les pièces de monnaie, le platine, l'or ou l'argent, manufacturés ou non, les pierreries, les bijoux et autres objets précieux;	lettres	
i) les billets de banque, les billets de monnaie ou les valeurs quelconques au porteur.	boîtes	

2. — Dans les cas où des lettres ou des boîtes avec valeur déclarée admises à tort à l'expédition ne seraient ni renvoyées à l'origine, ni remi-

ses au destinataire, l'Administration expéditrice doit être informée, d'une manière précise, du traitement appliqué à ces envois.

Article 13.

Franchises.

1. — Les lettres avec valeur déclarée relatives au service postal échangées, soit par les Administrations postales entre elles, soit entre ces Administrations et le Bureau international, sont exemptes de toutes taxes postales.

2. — Il en est de même des lettres et des boîtes avec valeur déclarée non grevées de remboursement, concernant les prisonniers de guerre, expédiées ou reçues conformément aux dispositions de l'article 49, § 2, de la Convention.

Article 14.

Retrait. Modification d'adresse.

L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux fins de réexpédition soit à l'intérieur du pays de destination primitive, soit sur l'un quelconque des pays participants, aux conditions, fixées par l'article 51 de la Convention.

S'il s'agit d'une demande de modification d'adresse par voie télégraphique, la taxe du télégramme est augmentée de la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple.

Article 15.

Avis de réception.

L'expéditeur peut demander un avis de réception dans les conditions déterminées par l'article 55 de la Convention.

Article 16.

Réexpédition. Rebuts.

Les dispositions de l'article 52 de la Convention s'appliquent aux envois avec valeur déclarée réexpédiés ou tombés en rebut.

Article 17.

Réclamations et demandes de renseignements.

En ce qui concerne les réclamations et les demandes de renseignements relatives aux lettres et boîtes avec valeur déclarée, les Administrations se conforment aux dispositions de l'article 53 de la Convention.

CHAPITRE II.

RESPONSABILITÉ.

Article 18.

Etendue de la responsabilité.

1. — Sauf les cas prévus à l'article 19 ci-après, les Administrations répondent de la

perte, de la spoliation ou de l'avarie des envois avec valeur déclarée.

Leur responsabilité est engagée tant pour les envois transportés à découvert que pour ceux qui sont acheminés en dépêches closes.

L'expéditeur a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, sans que l'indemnité puisse dépasser en aucun cas le montant de la déclarations de valeur en francs-or.

2. — Les Administrations n'assument aucune responsabilité pour les envois saisis par la douane par suite de fausse déclaration de leur contenu.

3. — Les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération.

4. — L'indemnité est calculée d'après le prix courant, converti en francs-or, des objets de valeur de même nature, au lieu et à l'époque où ils ont été acceptés au transport. A défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'après la valeur ordinaire des objets évaluée sur les mêmes bases.

5. — Lorsqu'une indemnité est due pour la perte, la destruction ou la spoliation complète d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit, en outre, à la restitution des taxes et droits acquittés, à l'exception du droit d'assurance qui reste acquis, dans tous les cas, aux Administrations.

Article 19.

Exceptions au principe de la responsabilité.

Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité:

a) en cas de force majeure; toutefois, la responsabilité subsiste à l'égard de l'Administration expéditrice qui a accepté de couvrir les risques de force majeure (article 3, lettre c). L'Administration responsable de la perte, de la spoliation ou de l'avarie doit, suivant sa législation intérieure, décider si cette, perte, spoliation ou avarie est due à des circonstances constituant un cas de force majeure;

b) lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte des envois par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;

c) lorsque le dommage a été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou provient de la nature de l'objet;

d) lorsqu'il s'agit d'envois dont le contenu tombe sous le coup des interdictions prévues à l'article 12;

e) lorsqu'il s'agit d'envois qui ont fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu;

- f) lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai d'un an prévu à l'article 53 de la Convention;
- g) en matière de transport maritime, lorsque les Administrations des pays adhérents ont fait connaître qu'elles n'étaient pas en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs à bord des navires dont elles font emploi; ces Administrations assument néanmoins, pour le transit d'envois avec valeur déclarée en dépêches closes, la responsabilité qui est prévue pour les envois recommandés.

Article 20.

Cessation de la responsabilité.

Les Administrations cessent d'être responsables des envois avec valeur déclarée dont elles ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur règlement intérieur pour les envois de même nature.

Toutefois, la responsabilité est maintenue:

- a) lorsque, le règlement intérieur le permettant, le destinataire ou, en cas de renvoi, l'expéditeur formule des réserves en prenant livraison d'un envoi spolié ou avarié;
- b) lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi, l'expéditeur, nonobstant décharge donnée régulièrement, déclare sans délai à l'Administration qui lui a délivré l'envoi avoir constaté un dommage et prouve, à la satisfaction de cette Administration, que la spoliation ou l'avarie ne s'est pas produite après la livraison.

Article 21.

Payement de l'indemnité. Délai de payement. Remboursement à l'Administration expéditrice.

En ce qui concerne le payement de l'indemnité ainsi que des taxes et droits à restituer, le délai de payement et le remboursement à l'Administration expéditrice, les dispositions des articles 59, 60 et 62 de la Convention s'appliquent au service des envois avec valeur déclarée.

Article 22.

Détermination de la responsabilité.

1. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation et étant mise en possession de tous les moyens réglementaires d'investigation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire, ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

Une Administration intermédiaire ou destinataire est, jusqu'à preuve du contraire, déchargée de toute responsabilité;

- a) lorsqu'elle a observé les dispositions de l'article 109, §§ 2 à 4, du Règlement;
- b) lorsqu'elle peut établir qu'elle n'a été saisie de la réclamation qu'après la destruction des documents de service relatifs à l'envoi recherché, le délai de garde prévu à l'article 181 du Règlement de la Convention étant expiré; cette réserve ne porte pas atteinte aux droits du réclamant.

Jusqu'à preuve du contraire, l'Administration qui a transmis un envoi avec valeur déclarée à une autre Administration est déchargée de toute responsabilité, si le bureau d'échange auquel l'envoi a été livré n'a pas fait parvenir, par le premier courrier utilisable après la vérification, à l'Administration expéditrice, un procès-verbal constatant l'absence ou l'altération, soit du paquet entier des valeurs déclarées, soit de l'envoi lui-même.

2. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie s'est produite en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales. Toutefois, si la spoliation ou l'avarie a été constatée dans le pays de destination ou, en cas de renvoi à l'expéditeur, dans le pays d'origine, il incombe à l'Administration de ce pays de prouver que ni l'emballage, ni la fermeture de l'objet n'ont décelé aucune défectuosité apparente et que le poids n'a pas différé de celui qui avait été constaté lors du dépôt.

Lorsque pareille preuve a été faite par l'Administration de destination ou, le cas échéant, par l'Administration d'origine aucune des autres Administrations en cause ne peut décliner sa part de responsabilité en invoquant le fait qu'elle a livré l'envoi sans que l'Administration suivante ait formulé d'objection.

3. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie s'est produite sur le territoire ou dans le service d'une Administration intermédiaire qui n'a pas adhéré au présent Arrangement, les autres Administrations supportent par parts, égales le dommage non couvert par cette Administration en vertu des dispositions prévues à l'article 26 de la Convention. Dans ce cas, l'expéditeur doit prouver d'une manière authentique que le contenu de l'envoi était complet, intact et soigneusement emballé.

La procédure prévue à l'alinéa précédent pour la répartition de l'indemnité à payer entre les Administrations intéressées est également appliqué en cas de transport maritime si la perte, la spoliation ou l'avarie s'est produite dans le service d'une Administration adhérente qui n'accepte pas la responsabilité (article 19, lettre g).

4. — Les droits de douane et autres dont l'annulation n'a pu être obtenue tombent à la

charge des Administrations responsables de la perte.

5. — L'Administration qui a effectué le paiement de l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue, pour tout recours éventuel, soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

6. — En cas de découverte ultérieure d'un envoi considéré comme perdu, la personne à qui l'indemnité a été payée doit être avisée qu'elle peut prendre possession de l'envoi contre restitution du montant de l'indemnité.

Article 23.

Limitation de la responsabilité.

1. — La responsabilité d'une Administration à l'égard des autres Administrations n'est en aucun cas engagée au-delà du maximum de déclaration de valeur qu'elle a adopté.

2. — Lorsqu'un envoi avec valeur déclarée a été perdu, spolié ou avarié dans des circonstances de force majeure, l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu n'est responsable envers l'Administration expéditrice que si les deux pays se chargent des risques dérivant du cas de force majeure.

CHAPITRE III.

ENVOIS CONTRE REMBOURSEMENT.

Article 24.

Taxes et conditions.

Les lettres et les boîtes avec valeur déclarée peuvent être expédiées contre remboursement aux conditions prévues à l'article 63 de la Convention. Elles sont soumises aux formalités et aux taxes des envois avec valeur déclarée de la catégorie à laquelle elles appartiennent.

Article 25.

Annulation ou modification du montant du remboursement.

L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée, grevé de remboursement, peut demander le dégrèvement total ou partiel ainsi que l'augmentation du montant du remboursement.

Les demandes de cette nature sont soumises aux dispositions de l'article 64 de la Convention.

Article 26.

Responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie de l'envoi.

La perte, la spoliation ou l'avarie d'un envoi avec valeur déclarée, grevé de remboursement,

engagent la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par le chapitre II.

Article 27.

Indemnité en cas de non-encaissement du montant du remboursement, d'encaissement insuffisant ou frauduleux.

1. — Si l'envoi a été livré au destinataire sans encaissement du montant du remboursement, l'expéditeur a droit à une indemnité, pourvu qu'une réclamation ait été formulée dans le délai d'un an prévu à l'article 53 de la Convention et à moins que le non-encaissement ne soit dû à une faute ou à une négligence de sa part, ou que le contenu de l'envoi ne tombe sous le coup des interdictions prévues aux articles 11 et 12.

Il en est de même si la somme encaissée du destinataire est inférieure au montant du remboursement indiqué ou si l'encaissement a été effectué frauduleusement.

L'indemnité ne pourra dépasser, en aucun cas, le montant du remboursement.

2. — L'Administration qui a effectué le paiement de l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue, pour tout recours éventuel, soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

Article 28.

Garantie des sommes encaissées. Obligation de payer. Délais et recours. Partage des taxes.

Les dispositions des articles 66, 68, 69, 70, 71, 72 et 73 de la Convention s'appliquent au service des envois avec valeur déclarée grevés de remboursement.

CHAPITRE IV.

ATTRIBUTION DES TAXES.

FRAIS DE TRANSIT.

Article 29.

Attribution des taxes.

Sauf ce qui est stipulé à l'article 73 de la Convention, chaque Administration garde en entier les taxes qu'elle a perçues.

Article 30.

Frais de transit.

Les envois avec valeur déclarée sont assujettis aux frais de transit prévus par la Convention.

CHAPITRE V.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 31.

Application des règles de la Convention.

Les dispositions de la Convention et de son Règlement s'appliquent aux envois avec valeur déclarée pour tout ce qui n'est pas expressément prévu dans le présent Arrangement et son Règlement.

Article 32.

Bureaux participant au service.

Les Administrations prennent les mesures nécessaires pour assurer, autant que possible, le service des lettres et des boîtes avec valeur déclarée dans tous les bureaux de leur pays.

Article 33.

Approbation des propositions dans l'intervalle des réunions.

Pour devenir exécutoires, les propositions faites dans l'intervalle des réunions (articles 19 et 20 de la Convention) doivent réunir:

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions des articles 1 à 7, 10, 13, 14, 15, 17 à 31, 33 et 34 du présent Arrangement, de celles de son Protocole final et de l'article 116 de son Règlement;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification, soit des dispositions du présent Arrangement autres que celles des articles précités, soit des dispositions des articles 103, 104, 105, 107, 108, 109, 111 et 115 de son Règlement;
- c) la majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles du Règlement ou de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, de son Protocole final et de son Règlement, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11 de la Convention.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 34.

Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G. A. Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>
<i>Carlos H. Sal.</i>	

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.

J. Lievana.

J. Gmo. Canedo.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.

Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Gheorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chuen.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:

E. Carrizosa.

E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lagó Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGERIE:

Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoin.

Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETE
OU SOUS MANDAT:

Pour la GRECE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour l'IRAN:

Dr A. A. Dattary.

Pour l'IRAQ:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'IRLANDE:

P. de Bláca.
S. S. Puirseal.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.
Seitti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seitti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ETATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

- Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.
- Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.
- Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):
- Pour le NICARAGUA:
Rubén Dario.
- Pour la NORVEGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.
- Pour la NOUVELLE-ZELANDE:
J. Madden.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.
- Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J F. Pérez Acosta.
- Pour les PAYS-BAS:
Duynstee.
van Goor.
- Pour CURAÇAO ET SURINAM.
Hoogewoening.
- Pour les INDES NÉERLANDAISES:
van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.
- Pour la POLOGNE:
René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.
- Pour le PORTUGAL:
Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.
- Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.
- Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OCEANIE:
Mario Monteiro d' Macedo.
- Pour la ROUMANIE:
C. Stetanesco.
N. M. Georgesco.
- Pour la REPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:
- Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaiwongse.
- Pour la SUÈDE:
Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.
- Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:
Dr J. Buser.
L. Roulet.
- Pour la TCHECO-SLOVAQUIE:
- Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.
- Pour la TURQUIE:
Aptulahat Aksin
ad referendum.
- Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:
P. Glinkine.
V. Ivanov.
- Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Rómulo Etcheverry Boneo.
- Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNÉZUELA:
E. Ganteaume Tovar.
F. Vélez-Salas.
- Pour l'YÉMEN:
- Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:
Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

PROTOCOLE FINAL DE L'ARRANGEMENT

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée, conclu à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article Unique.

Maximum de déclaration de valeur.

En dérogation à l'article 2 de l'Arrangement, toute Administration a la faculté de limiter le maximum de déclaration de valeur, en ce qui la concerne, à 5000 francs ou au chiffre adopté dans son service intérieur, si ce chiffre est inférieur à 5000 francs.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra. R. A. Pan.
R. R. Tula. G. A. Garcia.
M. Sáenz Briones. I. Ruiz Moreno.
Raúl C. Migone. A. T. Cosentino.
Carlos H. Sal.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRÉSIL:

Raúl Camarate.
Joaquim Vianna.
Pour Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tullio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:
Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:
R. Bourgoïn.

Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETÉ
OU SOUS MANDAT:

Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camiliéris

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:
Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour l'IRAN:
Dr A. A. Dattary.

Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'IRLANDE:
P. de Bláca.
S. S. Puirseal.

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:
Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le NICARAGUA:
Rubén Dario.

Pour la NORVEGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour la ROUMANIE:
C. Stetanesco.
N. M. Georgesco.

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:
J. Madden.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.

Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaiwongse.

Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour la SUÈDE:
Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour les PAYS-BAS:
Duynstee.
van Goor.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:
Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:
Hoogewoening.

Pour la TCHECO-SLOVAQUIE:

Pour les INDES NÉERLANDAISES:
van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour la POLOGNE:
René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour la TURQUIE:
Aptulqhat Aksin
ad referendum.

Pour le PORTUGAL:
Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quardio Morao.

Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:
P. Glinkine.
V. Iyanov.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VENEZUELA:
E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OcéANIE:
Mario Monteiro de Macedo.

Pour l'YÉMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:
Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION
DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES LETTRES ET LES BOÎTES AVEC VALEUR
DÉCLARÉE

Table des articles

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

- Art.
101. Renseignements à fournir aux Administrations.
102. Voies de transmission.
103. Mode de transmission.

CHAPITRE II.

Conditions d'acceptation.

104. Conditionnement des envois.
105. Indication du montant de la valeur. Déclarations en douane.
106. Déclaration frauduleuse.

CHAPITRE III.

Opérations au départ et à l'arrivée.

107. Indication du poids des envois. Timbre à date. Envois francs de droits.
108. Feuilles d'envoi. Confection des paquets. Insertion dans les dépêches.
109. Vérification des paquets. Irrégularités diverses.
110. Réexpédition. Rebuts.

CHAPITRE IV.

Comptabilité. Règlement des comptes.

111. Frais de transit.
112. Envois francs de droits. Liquidation des comptes.

CHAPITRE V.

Dispositions diverses.

113. Avis de réception. Remboursements. Exprès. Réclamations et demandes de renseignements.
114. Retrait. Modification d'adresse.
115. Communications à adresser au Bureau international.

Disposition finales.

- Art.
116. Mise à exécution et durée du Règlement.

Annexe.

Formules VD 1 à VD 3.

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION
DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES LETTRES ET LES BOÎTES AVEC VALEUR
DÉCLARÉE

Les soussignés, vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de l'Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée:

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article 101.

Renseignements à fournir aux Administrations.

Les Administrations des pays contractants qui entretiennent des échanges directs se notifient mutuellement, au moyen de tableaux conformes au modèle VD1 ci-annexé, les renseignements concernant l'échange des envois avec valeur déclarée.

Article 102.

Voies de transmission.

Au moyen des tableaux VD 1 reçus de ses correspondants, chaque Administration détermine les voies à employer pour la transmission de ses envois avec valeur déclarée.

Article 103.

Mode de transmission.

1. — La transmission des envois avec valeur déclarée entre pays limitrophes ou reliés entre eux au moyen d'un service maritime direct est effectuée par les bureaux d'échange que les deux Administrations intéressées désignent d'un commun accord.

2. — Dans les rapports entre pays séparés par un ou plusieurs services intermédiaires, les envois avec valeur déclarée doivent toujours suivre la voie la plus directe.

Ils peuvent être expédiés, suivant les convenances du service, dans des dépêches closes ou être livrés à découvert à la première Administration intermédiaire, si celle-ci est à même d'assurer la transmission dans les conditions déterminées par les articles 101 et 102. Toutefois, chaque Administration intermédiaire a le droit, lorsqu'elle constate que le nombre des envois à découvert est de nature à entraver ses opérations, d'exiger que les envois avec valeur déclarée lui soient livrés dans des dépêches closes formées par l'Administration d'origine pour les bureaux d'échange du pays de destination.

3. — Est réservée aux Administrations d'origine et de destination la faculté de s'entendre entre elles, pour échanger des valeurs déclarées en dépêches closes, au moyen des services d'un ou de plusieurs pays intermédiaires participant ou non à l'Arrangement. Les Administrations intermédiaires doivent être prévenues en temps utile.

Les Administrations intéressées peuvent également s'entendre pour assurer la transmission à découvert par des voies détournées, au cas où ce mode de transmission par la voie directe ne comporterait pas la garantie de responsabilité sur tout le parcours.

CHAPITRE II.

CONDITIONS D'ACCEPTATION.

Article 104.

Conditionnement des envois.

1. — Les lettres avec valeur déclarée ne peuvent être admises que sous une enveloppe fermée au moyen de cachets identiques en cire fine, espacés, reproduisant un signe particulier, et appliqués en nombre suffisant pour retenir tous les plis de l'enveloppe. Les enveloppes doivent être solides, confectionnées d'une seule pièce et permettre la parfaite adhérence des cachets. Il est interdit d'employer des enveloppes entièrement transparentes ou à bords colorés et des enveloppes à panneau transparent.

2. — Chaque lettre doit être conditionnée de telle façon qu'il ne puisse être porté atteinte à son contenu sans endommager d'une manière apparente l'enveloppe ou les cachets.

3. — Les timbres-poste employés à l'affranchissement et les étiquettes se rapportant au service postal doivent être espacés, afin qu'ils ne puissent servir à cacher des lésions de l'enveloppe. Ils ne doivent pas, non plus, être repliés sur les deux faces de celle-ci de manière à couvrir la bordure. Il est interdit d'apposer sur les lettres avec valeur déclarée des étiquettes autres que celles se rapportant au service postal.

L'affranchissement des envois avec valeur déclarée peut être représenté par la mention, en chiffres, de la somme perçue, exprimée en monnaie du pays d'origine, sous la forme: «Taxe perçue: Fr..... C.....».

Cette mention doit être portée à l'angle droit supérieur de la suscription et être appuyée d'une empreinte du timbre à date du bureau d'origine.

4. — Les bijoux et autres objets précieux doivent être renfermés dans des boîtes suffisamment résistantes, en bois ou en métal; les parois des boîtes en bois doivent avoir au moins 8 millimètres d'épaisseur.

5. — Les faces supérieure et inférieure des boîtes doivent être recouvertes de papier blanc pour recevoir l'adresse du destinataire, la déclaration de la valeur et l'empreinte des timbres de service. Puis ces boîtes sont entourées d'un croisé de ficelle solide sans noeuds et dont les deux bouts sont réunis sous un cachet en cire fine portant une empreinte particulière. Elles sont enfin scellées, sur les quatre faces latérales, de cachets identiques au précédent.

6. — Les envois avec valeur déclarée adressés sous des initiales ou dont l'adresse est indiquée au crayon ainsi que ceux qui portent des ratures ou surcharges dans leur suscription ne sont pas admis. Les envois de l'espèce qui auraient été admis à tort sont obligatoirement renvoyés au bureau d'origine.

Article 105.

Indication du montant de la valeur. Déclarations en douane.

1. — La déclaration de la valeur doit être exprimée dans la monnaie du pays d'origine et être inscrite, par l'expéditeur, sur l'adresse de l'envoi, en caractères latins, en toutes lettres et en chiffres arabes, sans ratures ni surcharges, même approuvées. L'indication relative au montant de la déclaration de valeur ne peut être faite au crayon.

2. — Le montant de la déclaration de valeur doit être converti en francs-or par l'expéditeur ou par l'Administration d'origine. Le résultat de la conversion doit être indiqué par de nouveaux chiffres placés à côté ou au-dessous de ceux qui représentent le montant de la déclaration dans la monnaie du pays d'origine. Cette disposition n'est pas applicable aux relations directes entre pays ayant une monnaie commune.

Le montant en francs-or doit être souligné d'un trait au crayon de couleur.

3. — Les boîtes avec valeur déclarée doivent être accompagnées de déclarations en douane conformes au modèle C 2 annexé au Règlement de la Convention dans les relations qui comportent l'emploi de semblables déclarations.

4. — Les Administrations n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane.

Article 106.

Déclaration frauduleuse.

Lorsque des circonstances quelconques ou les réclamations des intéressés viennent à révéler l'existence d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle dans une lettre ou boîte, avis en est donné à l'Administration d'origine, dans le plus bref délai possible et, le cas échéant, avec les pièces de l'enquête à l'appui.

CHAPITRE III.

OPÉRATIONS AU DÉPART ET À L'ARRIVÉE.

Article 107.

Indication du poids des envois. Timbre à date. Envois francs de droits.

1. — Le poids exact, en grammes, de chaque envoi avec valeur déclarée doit être inscrit sur l'objet, par l'Administration d'origine, à l'angle gauche supérieur de la suscription.

2. — L'envoi doit être frappé par le bureau d'origine, du côté de la suscription, du timbre indiquant le lieu et la date du dépôt. En outre, chaque envoi doit être revêtu d'une étiquette indiquant, en caractères latins, le nom du bureau de dépôt et le numéro d'ordre de l'envoi ainsi que d'une étiquette de couleur rouge portant, en gros caractères, la mention «Valeur déclarée».

Toutefois, il loisible aux Administrations de faire usage, au lieu des deux étiquettes prévues à l'alinéa précédent, d'une seule étiquette de couleur rouge conforme au modèle VD 2 ci-annexé, avec l'indication en caractères latins de la lettre V, du nom du bureau d'origine et du numéro d'ordre de l'envoi.

3. — Aucun numéro d'ordre ne doit être porté au recto des envois avec valeur déclarée par les Administrations intermédiaires.

4. — Le bureau destinataire applique, au verso, une empreinte de son timbre à la date de la réception.

5. — Les dispositions des articles 111 et 146 du Règlement de la Convention sont applicables aux envois avec valeur déclarée à remettre francs de droit.

Article 108.

Feuilles d'envoi. Confection des paquets. Insertion dans les dépêches.

1. — Les envois avec valeur déclarée sont inscrits par le bureau d'échange expéditeur, sur des feuilles d'envoi spéciales, conformes au modèle VD 3 ci-annexé, avec tous les détails que ces formules comportent.

En regard de l'inscription des envois à faire remettre par exprès, la mention «Exprès» doit être portée dans la colonne «Observations».

2. — Les envois avec valeur déclarée forment, avec la feuille ou les feuilles d'envoi, un ou plusieurs paquets spéciaux qui sont ficelés et enveloppés de papier solide, puis ficelés extérieurement et cachetés à la cire fine sur tous les plis, au moyen du cachet du bureau d'échange expéditeur. Ces paquets portent la suscription «Valeurs déclarées» ou «Lettres avec valeur déclarée» ou «Boîtes avec valeur déclarée».

Les lettres avec valeur déclarée, ou lieu d'être réunies en un paquet, peuvent être insérées dans une enveloppe de fort papier fermée au moyen de cachets à la cire.

Si le nombre ou le volume des envois avec valeur déclarée le nécessite, ils peuvent aussi être renfermés dans un sac, lequel doit être convenablement clos et cacheté à la cire ou plombé.

3. — La présence de ces paquets ou sacs est signalée au tableau III de la feuille d'avis modèle C 16 annexé au Règlement de la Convention. Lorsque la dépêche ne contient pas de paquets ou sacs avec valeur déclarée, la mention «Néant» est portée à ce tableau.

4. — Le paquet ou sac de valeurs déclarées est inséré dans le paquet ou sac contenant les objets recommandés ou, à défaut de ceux-ci, dans un emballage (sac ou paquet) renfermant normalement les objets recommandés. Lorsque les objets recommandés sont renfermés dans plus d'un sac, le paquet ou sac de valeurs déclarées doit être placé dans le sac au col duquel est fixée l'enveloppe spéciale renfermant la feuille d'avis.

5. — Toutes les fois qu'une des deux Administrations correspondantes le demande, les boîtes avec valeur déclarée doivent être décrites sur des formules VD 3 distinctes et être emballées séparément.

Article 109.

Vérification des paquets. Irrégularités diverses.

1. — A la réception d'un paquet ou sac de valeurs déclarées, le bureau d'échange destinataire s'assure en premier lieu que ce paquet ou sac ne présente aucune irrégularité dans son état ou sa confection extérieure, et que les formalités prescrites par l'article 108 ont été observées.

2. Ce bureau procède ensuite à la vérification particulière des envois avec valeur déclarée et, s'il y a lieu, à la constatation des manquants ou autres irrégularités ainsi qu'à la rectification ou à la réexpédition des feuilles d'envoi, en se conformant aux règles tracées pour les objets recommandés par l'article 162, §§ 2 à 6, du Règlement de la Convention.

3. — La constatation, soit d'un manquant, soit d'une altération ou autre irrégularité de nature à engager la responsabilité des Administrations est opérée au moyen d'un procès-verbal qui est transmis, accompagné, autant que possible, de l'emballage complet (sac, enveloppe, ficelle et cachets ou plombs) de tous les paquets ou sacs intérieurs et extérieurs dans lesquels les envois avec valeur déclarée étaient insérés, et sous recommandation, à l'Administration centrale du pays auquel appartient le bureau d'échange expéditeur, indépendamment du bulletin de vérification à transmettre immédiatement à ce bureau. Un double du procès-verbal est en même temps adressé à l'Administration centrale à laquelle ressortit le bureau d'échange destinataire ou à tout autre organe de direction désigné par cette dernière.

4. — Sans préjudice de l'application des dispositions du § 3, le bureau d'échange qui reçoit d'un bureau correspondant un envoi avarié ou insuffisamment emballé doit y donner cours en observant les règles suivantes:

S'il ne s'agit que d'un dommage léger ou d'une perte partielle des cachets, il suffit de cacheter l'envoi de nouveau pour assurer le contenu à la condition toutefois qu'il soit évident, d'après la constatation du poids, que le contenu n'est ni endommagé ni amoindri. S'il y a lieu, les envois doivent être emballés de nouveau, en respectant autant que possible l'emballage primitif.

Si l'avarie est telle que le contenu de l'envoi a pu être soustrait, le bureau doit procéder d'abord à l'ouverture d'office de l'envoi et à la vérification du contenu. Le résultat de la vérification du contenu doit faire l'objet d'un procès-verbal détaillé dont une copie est jointe à l'envoi.

Dans tous ces cas, les poids primitif et nouveau de l'envoi doivent être constatés et indiqués sur l'enveloppe. Cette indication est suivie de la mention «Cacheté d'office à...» ou «Réemballé à...», d'une empreinte du timbre à date et de la signature des agents ayant effectué l'apposition des cachets ou le réemballage.

5. — Les envois avec valeur déclarée non ou insuffisamment affranchis sont remis sans taxe aux destinataires, sauf les cas où ils ont été grevés de taxes par suite de réexpédition au-delà du premier parcours (article 16 de l'Arrangement). L'irrégularité est toutefois signalée au bureau d'origine par bulletin de vérification.

Article 110.

Réexpédition. Rebut.

1. — Tout envoi avec valeur déclarée, dont le destinataire est parti pour un pays non participant au présent Arrangement, est renvoyé immédiatement en rebut au pays d'origine, pour être rendu à l'expéditeur, à moins que l'Administration de la première destination ne soit en mesure de le faire parvenir.

2. — Les envois avec valeur déclarée qui sont tombés en rebut doivent être renvoyés, aussitôt que possible, et, au plus tard, dans les délais fixés par l'article 52 de la Convention.

Ces envois sont inscrits sur la feuille VD 3 et compris dans le paquet ou sac intitulé «Valeurs déclarées».

3. — Les droits de douane et les autres droits non postaux dont l'annulation n'a pu être obtenue à la réexpédition ou au renvoi à l'origine sont recouvrés, sur l'Administration de la nouvelle destination, dans les conditions prévues à l'article 147, § 8, du Règlement de la Convention.

CHAPITRE IV.

COMPTABILITÉ. RÈGLEMENT DES COMPTES.

Article 111.

Frais de transit.

Les frais de transit dus aux Administrations intermédiaires sont calculés de la manière prescrite par la Convention.

Article 112.

Envois francs de droits. Liquidation des comptes.

Les dispositions de l'article 179 du Règlement de la Convention sont applicables à la liquidation des comptes afférents aux envois avec valeur déclarée à remettre francs de droits.

Toutefois, les Administrations qui déclarent ne pouvoir adhérer au mode de règlement prévu par cet article doivent indiquer les dispositions qu'elles désirent adopter.

CHAPITRE V.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 113.

Avis de réception. Remboursement. Exprès. Réclamations et demandes de renseignements.

Les dispositions des articles 128 et 129 (avis de réception), 130 à 142 (remboursements), 144 et 159 (expres), 153, 154 et 155 (réclamations et demandes de renseignements) du Règlement de la Convention sont applicables aux envois avec valeur déclarée.

Article 114

Retrait. Modification d'adresse.

Les dispositions des articles 150 et 151 du Règlement de la Convention sont applicables aux retraits ou modifications d'adresse des envois avec valeur déclarée.

S'il s'agit d'une modification d'adresse demandée par voie télégraphique, cette demande doit être confirmée, par le premier courrier, par une demande postale accompagnée du fac-similé dont il est question à l'article 150, § 1, du Règlement de la Convention et portant en tête l'annotation soulignée au crayon de couleur «Confirmation de la demande télégraphique du . . .». Dans ce cas, le bureau destinataire se borne à retenir l'envoi, à la réception du télégramme, et attend la confirmation postale pour faire droit à la demande.

Toutefois, l'Administration destinataire peut, sous sa propre responsabilité, donner suite à une demande télégraphique de modification d'adresse sans attendre cette confirmation.

Article 115.

Communications à adresser au Bureau international.

1. — Les Administrations doivent, trois mois au moins avant de mettre l'Arrangement à exécution, communiquer aux autres Administrations, par l'intermédiaire du Bureau international:

- a) le tarif des droits d'assurance applicable, dans leur service, aux envois valeur déclarée, en conformité de l'article 3 de l'Arrangement;
- b) le maximum jusqu'à concurrence duquel elles admettent la déclaration de valeur;
- c) le nombre de déclarations en douane exigé pour les boîtes avec valeur déclarée à destination de leur pays et pour les boîtes en transit ainsi que les langues dans lesquelles ces déclarations doivent être rédigées;
- d) le cas échéant, la liste de ceux de leurs bureaux à destination desquels il peut être admis des envois avec valeur déclarée (Arrangement, article 32);
- e) le cas échéant, ceux de leurs services maritimes réguliers, utilisés pour le transport des correspondances ordinaires, qui peuvent être affectés, avec garantie de responsabilité, au transport des envois avec valeur déclarée.

2. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

DISPOSITION FINALES.

Article 116.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

<i>A. C. Escobar.</i>	<i>Carlos H. Sal.</i>
<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G.A.Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mõns.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gm.a. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:
H. K. Chang Chien.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES BRITAN-
NIQUES, Y COMPRIS LES TERRITOIRES
D'OUTRE-MER, LES PROTECTORATS ET
LES TERRITOIRES SOUS SUZERAINETE
OU SOUS MANDAT:

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour l'ESPAGNE:

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la HONGRIE:

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour l'IRAN:

Dr. A. A. Dattary.

Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schöckaert.

Pour l'IRLANDE:
P. de Bláca.
S. S. Puirseal.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour l'ITALIE:

Pour le NICARAGUA:
Rubén Darío.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la NORVÈGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:
J. Madden.

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour la REPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.

Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J F. Pérez Acosta.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DEPEN-
DANCES JAPONAISES:
Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les PAYS-BAS:
Duynstee.
van Goor.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANCAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:
Hoogewoening.

Pour les INDES NEERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoning.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour l'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉ-
TIQUES SOCIALISTES:

P. Glinkine.
V. Ivanov.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour l'ÉTATS-UNIS DE VÉNÉZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaiwongse.

Pour l'YEMEN:

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

Załącznik — Annexe.

WZORY DRUKÓW — FORMULES.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VD 1
(Reg. art. 101)

WYMIANA LISTÓW I PUDEŁEK
Z PODANĄ WARTOŚCIĄ MIĘDZY KRAJAMI NIEOŚCIENNYMI
ECHANGE DE LETTRES ET BOÎTES
AVEC VALEUR DÉCLARÉE ENTRE PAYS NON LIMITOPHES

WYKAZ zawierający nazwy krajów, dla których Zarząd pocztowy
podejmuje się pośrednictwa.

TABLEAU indiquant les pays pour lesquels l'Administration des postes d.....
est à même de servir d'intermédiaire.

Numer porządkowy Numéro d'ordre	Kraj przeznaczenia Pays de destination	Drogi przewozowe Voies de transmission	Nazwa krajów pośredniczących i rozporządzalnych połączeń morskich Désignation des pays intermédiaires et des services maritimes à employer	Najwyższa granica podanej wartości Limite de la déclaration de valeur	Dopuszczenie pudełek z podaną wartością Admission des boîtes avec valeur déclarée	Ilość deklaracji celnych jaką należy dołączyć do pudełek Nombre de déclarations en douane à joindre aux boîtes	Uwagi Observations
1	2	3	4	5	6	7	8

(Wymiary: 210 × 297 mm)

VD 2
(Reg. art. 107, § 2)

V	Amsterdam Nr 732 No
----------	----------------------------------

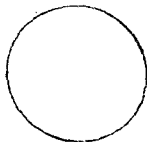
(Wymiary: 13 × 37 mm, kolor czerwony)

KRAJ POCHODZENIA
PAYS D'ORIGINE

KARTA WARTOŚCIOWA
FEUILLE D'ENVOI

VD 3
(Reg. art. 108, § 1)
KRAJ PRZEZNACZENIA
PAYS DE DESTINATION

Datownik urzędu
wysyłającego

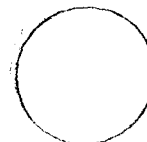

Timbre du bureau
expéditeur

listów i pudełek z podaną wartością
des lettres et boîtes avec valeur déclarée

wysłanych przez urząd wymiany
expédiées par le bureau d'échange d

Datownik urzędu
odbierającego

Timbre du bureau
destinataire

do urzędu wymiany w
au bureau d'échange d

Odprawiono (..... a odprawa) dnia 19....., o godz.
Départ (..... e envoi) du , à h. m.

Numer porządkowy Numéro d'ordre 1	Urząd nadawczy Bureau d'origine 2	Numer porządkowy przesyłki Numéro d'ordre de l'envoi 3	Miejsce przeznaczenia Lieu de destination 4	Kwota podanej wartości Montant des valeurs déclarées Fr złote Fr. or 5	U w a g i Observations 6
1					
2					
3					
4					
5					
...					
...					
21					

Urzednicy urzędu wysyłającego:
Les agents du bureau expéditeur:

Urzednicy urzędu przeznaczenia:
Les agents du bureau destinataire:

Przekład

POROZUMIENIE O PACZKACH POCZTOWYCH

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Art.

1. Przedmiot Porozumienia

R o z d z i a ł II.

Postanowienia dotyczące wszystkich paczek.

2. Opłacanie przy nadaniu. Opłaty.
3. Należności lądowe
4. Należność morska
5. Zniżka lub podwyżka należności lądowej
6. Zniżka lub podwyżka należności morskiej
7. Opłata dodatkowa
8. Paczki ochronne. Paczki z zawartością łamliwą. Opłata specjalna
9. Należność za pośrednictwo przy cieniu
10. Doręczanie adresatowi. Należność za doręczanie do mieszkania
11. Należności celne i inne należności niepocztowe
12. Paczki wolne od należności
13. Opłata za przepakowanie
14. Składowe
15. Paczki ekspresowe
16. Zakazy
17. Paczki przyjęte do przewozu wbrew przepisom
18. Paczki dla jeńców wojennych
19. Wycofanie. Zmiana adresu
20. Poświadczenie odbioru
21. Zawiadomienie o załadunku na okręt
22. Dostawienie
23. Paczki niedoręczalne
24. Umarzanie należności celnych i innych należności niepocztowych
25. Sprzedaż. Zniszczenie
26. Paczki, których zrzekł się nadawca
27. Pobieranie kosztów od nadawcy
28. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł III.

Paczki za pobraniem.

29. Opłaty i warunki przesyłania. Wyrównanie kwot zainkasowanych
30. Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania
31. Odpowiedzialność w razie zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia zawartości
32. Odszkodowanie w razie niezainkasowania kwoty pobrania, zainkasowania częściowego lub oszukańczego
33. Określenie odpowiedzialności

34. Stosowanie postanowień Konwencji przy odszkodowaniach i wypłatach. Terminy wypłaty i zwrot zaliczek
35. Przekazy pobraniowe i zawiadomienie o wpłacie

R o z d z i a ł IV.

Paczki z podaną wartością.

36. Podanie wartości
37. Opłaty i warunki przesyłania

R o z d z i a ł V.

Paczki pilne.

38. Opłaty i warunki przesyłania

R o z d z i a ł VI.

Odpowiedzialność.

39. Zakres odpowiedzialności
40. Wyjątki od zasady odpowiedzialności
41. Wygaśnięcie odpowiedzialności
42. Wypłata odszkodowania
43. Termin wypłaty odszkodowania
44. Określenie odpowiedzialności
45. Ograniczenie odpowiedzialności
46. Zwrot odszkodowania

R o z d z i a ł VII.

Przyznanie opłat.

47. Wynagrodzenie za przewóz
48. Zaliczanie należności w razie dostania lub zwrotu
49. Należność za doręczanie pośpieszne
50. Opłata za dostanie w kraju przeznaczenia
51. Różne należności
52. Podział opłat i należności za pobranie
53. Należność asekuracyjna

R o z d z i a ł VIII.

Różne postanowienia.

54. Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji
55. Paczki przeznaczone do krajów nie uczestniczących w porozumieniu
56. Opłata dodatkowa od paczki wyższa niż 25 centów
57. Uchwalenie wniosków w przerwach między Zjazdami

Posfanowienia końcowe.

58. Wejście w życie i czas trwania Porozumienia

Protokół Końcowy Porozumienia.

- I. Eksploatacja służby przez przedsiębiorstwa przewozowe
- II. Połączenia lotnicze
- III. Tranzyt
- IV. Opłaty dodatkowe
- V. Dopłaty specjalne
- VI. Taryfy specjalne
- VII. Specjalne postępowanie
- VIII. Paczki z podaną wartością
- IX. Wyjątki od zasady odpowiedzialności
- X. Wymiary i objętość
- XI. Paczki ochronne

POROZUMIENIE O PACZKACH POCZTOWYCH,

które zawarły:

Afganistan, Albania, Niemcy, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyna, Belgia, Kolonia Kongo belgijskie, Boliwia, Brazylia, Bułgaria, Chili, Chiny, Republika Kolumbia, Republika Costa-Rica, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Egipt, Republika Salwador, Ekwador, Hiszpania, Zespół Kolonii hiszpańskich, Finlandia, Francja, Algier, Kolonie i Protektoraty francuskie w Indochinach, Zespół innych Kolonii francuskich, Grecja, Gwatemala, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Indie brytyjskie, Iran, Irak, Islandia, Włochy, Zespół Kolonij i Posiadłości włoskich oprócz włoskiej Afryki wschodniej, Wschodnia Afryka włoska, Japonia, Korea, Zespół innych Posiadłości japońskich, Państwa Lewantyńskie pod Mandatem francuskim (Syria i Liban), Republika Liberia, Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej), Maroko (Strefa hiszpańska), Meksyk, Nikaragua, Norwegia, Republika Panama, Paragwaj, Holandia, Curaçao i Surinam, Indie holenderskie, Peru, Polska, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Syjam, Szwecja, Związek Szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Turcja, Republika Wschodniego Urugwaju, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezueli, Yemen i Królestwo Jugosławii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów powyżej wymienionych Krajów, na mocy artykułu 3 Światowej Konwencji Pocztowej; uchwalonej w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli następujące Porozumienie:

R O Z D Z I A Ł I.

A r t y k u ł 1.

Przedmiot Porozumienia.

1. Pod nazwą „Paczki pocztowe“ mogą być przesyłane między krajami zawierającymi Porozumienie, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub kilku z nich, paczki do wagi 20 kilogramów, które zależnie od wagi, dzielą się na następujące kategorie:

1. do 1 kilograma,
2. ponad 1 do 3 kilogramów,
3. ponad 3 do 5 kilogramów,
4. ponad 5 do 10 kilogramów,
5. ponad 10 do 15 kilogramów,
6. ponad 15 do 20 kilogramów.

2. Wymiana paczek ponad 10 kilogramów jest nieobowiązkowa.

R O Z D Z I A Ł II.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WSZYSTKICH PACZEK.

A r t y k u ł 2.

Oplacanie przy nadaniu. Opłaty.

1. Paczki pocztowe winny być opłacane przy nadaniu.

2. Opłata składa się z udziałów, przypadających każdemu Zarządowi, biorącemu udział w przewozie lądowym lub morskim. Jeżeli zachodzi potrzeba, dolicza się także należności i opłaty dodatkowe, przewidziane w poniżej podanych artykułach 5 do 8.

A r t y k u ł 3.

Należności lądowe.

Opłata za przewóz lądowy wynosi dla każdego kraju:

- 30 centymów od paczki do 1 kilograma;
- 40 centymów od paczki ponad 1 do 3 kg;
- 50 centymów od paczki ponad 3 do 5 kg;
- 100 centymów od paczki ponad 5 do 10 kg;
- 150 centymów od paczki ponad 10 do 15 kg;
- 200 centymów od paczki ponad 15 do 20 kg.

Jednakże, w odniesieniu do paczek ostatnich dwóch kategorii wagi, Zarządy wysyłające i odbierające mają prawo według własnego uznania, ustalić przypadające im opłaty za przewóz.

A r t y k u ł 4.

Należność morska.

Przy przewozie morskim każdemu Zarządowi, biorącemu udział w tym przewozie, należy się opłata w wysokości, jak następuje:

Długość rejsów	P A C Z K I					
	do 1 kg	ponad 1 do 5 kg	ponad 5 do 10 kg	ponad 10 do 15 kg	ponad 15 do 20 kg	
1	2	3	4	5	6	7
Do 500 mil morskich	Fr. c. —.15	Fr. c. —.20	Fr. c. —.25	Fr. c. —.50	Fr. c. —.75	Fr. c. —1.—
od 501 „ 1000 „	—25	—30	—40	—75	—1.10	1.60
„ 1001 „ 2000 „	—40	—50	—60	1.10	1.10	2.25
„ 2001 „ 3000 „	—50	—65	—80	1.45	2.10	2.90
„ 3001 „ 4000 „	—60	—80	—100	1.80	2.60	3.55
„ 4001 „ 5000 „	—70	—95	1.20	2.15	3.10	4.20
„ 5001 „ 6000 „	—80	1.10	1.40	2.50	3.60	4.85
„ 6001 „ 7000 „	—90	1.25	1.60	2.85	4.10	5.50
„ 7001 „ 8000 „	1.—	1.40	1.80	3.20	4.60	6.15
„ 8001 „ 9000 „	1.10	1.55	2.—	3.55	5.10	6.80
„ 9001 „ 10000 „	1.20	1.70	2.20	3.90	5.60	7.45
itd. dodając za każde 1000 mil lub część 1000 mil	—40	—45	—20	—35	—50	— 60

Długość rejsów oblicza się, w danym razie, według średniej odległości między odnośnymi portami obydwu krajów, biorących udział w wymianie.

Nie pobiera się należności przewidzianej w ustępie pierwszym za przewóz morski między dwoma portami tego samego kraju, jeżeli Zarząd tego kraju już otrzymuje wynagrodzenie należne mu z tytułu przewozu paczek lądową.

Artykuł 5.

Zniżka lub podwyżka należności lądowej.

Kraje, które podpisały niniejsze Porozumienie mają prawo jednocześnie obniżać lub podwyższać przypadającą im należność lądową od wywożonych i przywożonych paczek, byleby przynajmniej na trzy miesiące naprzód powiadomiły o tym Zarząd poczt szwajcarskich.

Zmiany tych należności będą obowiązywały począwszy od następujących dat: 1 stycznia, 1 lipca.

Zniżka lub podwyżka winna obowiązywać co najmniej przez jeden rok.

Podwyżka nie może w żadnym jednak przypadku dla poszczególnych kategorii wagi przekraczać opłat, przewidzianych w powyżej podanym artykule 3.

Artykuł 6.

Zniżka lub podwyżka należności morskiej.

Zarządy mają prawo zniżki lub podwyżki powyżej o 50% na warunkach, przewidzianych w artykule 5, należności za przewóz morski, określonej w artykule 4.

Każda podwyżka musi być zastosowana również do paczek własnych, wysyłanych przez Zarząd, od którego są zależne środki wykonujące przewóz morski. Jednakże przepis ten nie odnosi

się do stosunków między danym krajem, a jego koloniami itp. ani też do stosunków tych kolonij itp. między sobą.

Artykuł 7.

Oplata dodatkowa.

Każdy kraj, zawierający Porozumienie, może od paczek bądź nadawanych, bądź wydawanych w swoich urzędach, pobierać opłatę dodatkową, wynoszącą 25 centymów od paczki, byleby przynajmniej na trzy miesiące naprzód powiadomiły o tym Zarząd poczt szwajcarskich.

Oplata dodatkowa będzie obowiązywała począwszy: od 1 stycznia lub od 1 lipca.

Artykuł 8.

Paczki ochronne. Paczki z zawartością łamliwą.

Oplata specjalna.

1. Uważane są jako ochronne:

a) paczki, których jeden z wymiarów przekracza 1 m 50 cm, lub których długość wraz z największym obwodem, mierzonym w kierunku innym niż długość, przekracza 3 metry;

b) paczki, które ze względu na swój kształt, rodzaj lub kruchość nie nadają się do łatwego załadowania z innymi paczkami lub paczki, które wymagają specjalnych ostrożności, jak to: rośliny i krzewy w koszykach, klatki puste lub ze zwierzętami żywymi powiązane, puste pudełka do cygar, lub inne pudełka, meble, wyroby koszykarskie, żardinierki, wózki dzieciinne, kolowrotki, rowery itp.

2. Zarządy, które zajmują się przewozem morskim, mogą uważać za ochronną każdą przewożoną przez siebie tą drogą paczkę, a której jeden z wymiarów przekracza 1 m 25 cm, lub którego objętość przekracza:

60 dm³ przy paczkach do wagi 5 kg;

80 dm³ przy paczkach ponad 5 do 10 kg;

100 dm³ przy paczkach ponad 10 do 15 kg;

120 dm³ przy paczkach ponad 15 do 20 kg.

3. Paczki, zawierające artykuły łamliwe, (szklane i zegarmistrzowskie itp.), winny być również traktowane ze specjalną ostrożnością i należy z nimi postępować szczególnie troskliwie w czasie przewozu lądowego i morskiego jako też podczas przeładowywania, nawet wówczas gdyby nadawały się do załadowania z innymi paczkami.

4. Paczki ochronne i paczki z łamliwą zawartością dopuszcza się tylko w obrocie z tymi krajami, które podejmują się ich przewozu.

5. Dla paczek tych opłatę przewozową, pobieraną za paczki zwykle, zwiększa się o 50% i w miarę potrzeby zaokrągla wzwyż do 5 centymów.

Artykuł 9.

Należność za pośrednictwo przy cieniu.

Zarząd kraju przeznaczenia może pobierać za przekazanie do cła i za pośrednictwo przy cieniu lub też tylko za przekazanie do cła należność wynoszącą najwyżej 50 centymów od paczki. Jeżeli nie zawarto porozumienia odmiennego, należność powyższą pobiera się przy wydaniu paczki.

Artykuł 10.

Doręczanie adresatowi. Należność za doręczanie do mieszkania.

1. Paczki doręcza się adresatom w najkrótszym terminie, stosownie do postanowień obowiązujących w kraju przeznaczenia.

Kraj ten może pobierać opłatę za doręczanie do domu w wysokości opłaty za doręczenie, pobieranej w obrocie wewnętrznym, lecz najwyżej 40 centymów od paczki. Ta sama opłata może być pobierana w danym razie za każdą następną próbę doręczenia paczki adresatowi do domu. Opłaty tej nie pobiera się za pierwsze doręczenie paczek ekspresowych, o których mowa w poniżej podanym artykule 15.

2. Jeżeli paczek nie doręcza się do domu, o ich nadejściu należy niezwłocznie zawiadomić adresata. Kraje, w których przepisy wewnętrzne tego wymagają, mogą pobierać opłatę specjalną za doręczenie tego zawiadomienia; opłata ta nie może przekraczać opłaty za list zwykły pojedynczej wagi obrotu wewnętrznego. Tę samą opłatę stosuje się, w danym razie, przy każdym następnym doręczeniu do mieszkania nowego zawiadomienia.

Artykuł 11.

Należności celne i inne należności niepocztowe.

Zarządy Kraju przeznaczenia mają prawo pobierać od adresatów paczek, prócz należności pocztowych, należności celne i wszelkie inne należności niepocztowe, którymi przesyłki obciążono w kraju przeznaczenia.

Artykuł 12.

Paczki wolne od należności.

W obrocie z krajami, które się na to zgodziły, nadawcy, na podstawie złożonej uprzednio w urzędzie nadawczym deklaracji, mogą przyjąć na swój rachunek, wszelkie należności pocztowe i niepocztowe, ciężące na paczkach przy ich wy-

daniu. Dopóki paczka nie została doręczona adresatowi, nadawca może, już po nadaniu, żądać za opłatą ustaloną dla listu poleconego pojedynczej wagi, aby paczka była doręczona jako wolna od opłat.

W tym przypadku nadawcy winni zobowiązać się do uiszczenia kwot, których zażądać może urząd przeznaczenia i w danym razie złożyć odpowiednią kaucję.

Zarząd kraju przeznaczenia ma prawo pobierać z tego tytułu należność komisową, nie przekraczającą jednak 40 centymów od paczki. Należność ta jest niezależna od należności przewidzianej w artykule 9.

Artykuł 13.

Opłata za przepakowanie.

Zarząd, na którego obszarze paczka musiała być przepakowana dla zabezpieczenia jej zawartości, upoważniony jest do obciążenia paczki opłatą za przepakowanie, której wysokość ustala się na 30 centymów od paczki. Opłata ta może być stosowana jedynie w odniesieniu do paczek dosyłanych lub zwracanych do miejsca nadania i tylko jeden raz w czasie trwania całego przewozu. Opłatę tę pobiera się od odbiorcy lub nadawcy.

Artykuł 14.

Składowe.

Kraj przeznaczenia może pobierać, ustalone przepisami wewnętrznymi, składowe od paczek adresowanych poste-restante lub nie podjętych w przepisanych terminach.

Składowe to nie może jednak przekraczać 5 franków.

Artykuł 15.

Paczki ekspresowe.

1. Na życzenie nadawcy, paczki mogą być doręczane adresatowi do mieszkania przez umyślnego posłańca natychmiast po ich nadejściu, w krajach, których Zarządy zgadzają się na wykonywanie tej gałęzi służby. Jednakowoż Zarządy, które nie doręczają paczek do domu, doręczają adresatom przez umyślnego posłańca zawiadomienie o nadejściu paczki.

2. Przesyłki takie, tak zwane „ekspresowe“, podlegają oprócz opłaty normalnej opłacie specjalnej, wynoszącej 80 centymów, którą winien uiszczyć nadawca z góry w całości bez względu na to, czy paczka będzie doręczona adresatowi, czy też tylko zawiadomienie o jej nadejściu.

3. Jeżeli mieszkanie adresata znajduje się poza miejscowym okręgiem doręczeń urzędu przeznaczenia, za doręczenie przez umyślnego posłańca można pobrać należność uzupełniająca aż do wysokości opłaty, ustalonej w obrocie wewnętrznym.

Doręczanie przez umyślnego posłańca nie jest jednakże w tym przypadku obowiązkowe.

4. W razie dostania lub niedoręczalności paczki ekspresowej, należnością uzupełniającą należy obciążyć paczkę, stosownie do postanowień poniższego artykułu 49, § 2.

5. Doręczenie adresatowi albo paczki, albo też zawiadomienia o jej nadejściu dokonywa się przez umyślnego posłańca tylko raz jeden. Po pierwszym, bezskutecznym usiłowaniu doręczenia, paczkę przestaje się uważać za ekspresową i doręcza się w sposób, ustalony dla paczek zwykłych.

A r t y k u ł 16.

Zakazy.

1. Wysyłanie przedmiotów wymienionych w kolumnie I poniższej tabeli jest zakazane. Jeżeli paczki zawierające te przedmioty, zostały wbrew zakazom przyjęte do wysłania, winny one być poddane postępowaniu wskazanemu w kolumnie 2.

PRZEDMIOT	Postępowanie z paczkami przyjętymi wbrew zakazom
1	2
<p>a) Przedmioty, które ze względu na swoje właściwości lub opakowanie są niebezpieczne dla funkcjonariuszów lub mogą brudzić albo niszczyć inne paczki;</p> <p>b) opium, morfina, kokaina i inne narkotyki; jednakże zakaz ten nie ma zastosowania do przesyłek wysłanych w celach leczniczych lub naukowych do krajów, które je pod tym warunkiem dopuszczają;</p> <p>c) przedmioty, których przewóz lub obieg jest zakazany w kraju przeznaczenia;</p> <p>d) każdy dokument posiadający charakter korespondencji bieżącej lub osobistej, jak również wszelkiego rodzaju przesyłki listowe, noszące inny adres aniżeli adresata lub osób z nim mieszkających.</p> <p>Jednakże zezwala się na dołączanie jednego z poniżej podanych dokumentów: rachunku w stanie otwartym ograniczającego się do swych zasadniczych elementów, dotyczącego wysłanych towarów; fakturę, wykaz lub zawiadomienie o wysłaniu, dowód doręczenia;</p> <p>e) zwierzęta żywe, jeżeli przewóz ich za pośrednictwem poczty nie jest dozwolony przepisami pocztowymi odnośnych krajów;</p>	<p>należy postępować zgodnie z przepisami wewnętrznymi Zarządu, który stwierdzi ich obecność; jednakże przedmioty wymienione pod b) nie są w żadnym wypadku ani kierowane do miejsca przeznaczenia ani wydawane adresatom, ani zwracane do miejsca nadania w przypadku naruszenia przepisu przewidzianego pod d), gdy chodzi o dołączenie tylko jednej przesyłki listowej; postępuje się z nią w sposób przepisany dla listów nie opłaconych. Paczka nie może w żadnym przypadku być zwrócona do miejsca nadania;</p>

PRZEDMIOT	Postępowanie z paczkami przyjętymi wbrew zakazom
1	2
<p>f) materiały wybuchowe, zapalne lub niebezpieczne; jednakże Zarządy mogą się porozumieć co do przewozu pistonów w łuskach metalowych do ręcznej broni palnej, nie wybuchających części ładunków artyleryjskich i zapalek;</p> <p>g) przedmioty sprosne lub niemoralne;</p> <p>b) monety, banknoty, bilety zdawkowe lub jakiekolwiek walory na okaziciela, albo też platyna, złoto, srebro obrobione lub nie obrobione, kiejnoty, biżuteria i inne kosztowności w paczkach bez podanej wartości przeznaczonych do krajów, które dopuszczają dodawanie wartości.</p> <p>Jednakże każdy Zarząd może zabronić wkładania złota w sztabach lub ograniczyć wartość rzeczywiłą tego rodzaju przesyłek.</p>	<p>zniszczyć na miejscu przez Zarząd, który stwierdzi ich obecność;</p> <p>zwrócić do kraju nadania, z wyjątkiem przypadku, kiedy Zarząd przeznaczenia zgadza się na doręczenie ich nadawcom na warunkach przewidzianych jego przepisami wewnętrznymi.</p>

2. W razie gdyby paczki, przyjęte wbrew zakazom do przewozu, nie zostały zwrócone do miejsca nadania, ani doręczone adresatowi, Zarząd wysyłający winien być powiadomiony jak najdokładniej o postępowaniu zastosowanym do tych paczek.

A r t y k u ł 17.

Paczki przyjęte do przewozu wbrew przepisom.

Paczki, których waga lub wymiary przekraczają w sposób widoczny dopuszczalne granice, a które byliby przyjęte do przewozu wbrew przepisom, podlegają postępowaniu ustalonemu dla przesyłek wymienionych w artykule 16, § 1, lit. h.

A r t y k u ł 18.

Paczki dla jeńców wojennych.

Paczki, adresowane do jeńców wojennych lub przez nich nadawane, z wyjątkiem paczek za pobraniem, wolne są od wszelkich przewidzianych niniejszym Porozumieniem opłat zarówno w kraju nadania i przeznaczenia, jak i w krajach pośredniczących. Za paczki te nie zalicza się żadnych udziałów, ani też nie wypłaca się odszkodowania w razie ich zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia zawartości.

Tym samym przepisom podlegają paczki, dotyczące jeńców wojennych, wysyłane lub otrzymywane już to bezpośrednio, już to pośrednio

przez biura wywiadowcze, które przypuszczalnie byłyby urządzone dla tych osób w krajach prowadzących wojnę lub w krajach neutralnych, które na swoim terytorium dały schronienie wojskowym stronom walczącym.

Wojskowi stronom walczącym, przyjęci przez kraj neutralny i tam internowani pod względem stosowania powyższych postanowień, uważani są na równi z właściwymi jeńcami wojennymi.

Artykuł 19.

Wycofanie. Zmiana adresu.

Nadawca może żądać wycofania paczki lub zmiany jej adresu na warunkach przewidzianych w artykule 51 Konwencji dla przesyłek listowych, z tym zastrzeżeniem, że w razie żądania zwrotu lub dostania paczki, nadawca jest obowiązany z góry zapewnić pokrycie należności na nowy przewóz.

Za paczki z podaną wartością, co do których żądano w drodze telegraficznej zmiany adresu, do opłaty za telegram dodaje się opłatę, pobieraną za list polecony pojedynczej wagi.

Artykuł 20.

Poświadczenia odbioru.

Nadawca paczki może żądać poświadczenia odbioru na zasadach ustalonych w artykule 55 Konwencji.

Artykuł 21.

Zawiadomienie o załadunku na okręt.

W obrocie z krajami, które umówiły się co do wykonywania tej gałęzi służby, nadawca paczki pocztowej może żądać zawiadomienia o załadunku paczki na okręt, po uprzednim uiszczeniu przy nadawaniu opłaty stałej w wysokości 40 centymów.

Opłata ta podlega podziałowi po połowie między Zarządem nadania i Zarządem, któremu podlega port załadunku.

Artykuł 22.

Dosyłanie.

1. Paczka może być dostana z powodu zmiany miejsca pobytu adresata w kraju przeznaczenia albo na skutek żądania nadawcy lub adresata, albo też bez specjalnego żądania, jeżeli na to zezwalają przepisy wewnętrzne kraju przeznaczenia.

Dosyłanie paczki z jednego kraju do drugiego może nastąpić tylko na żądanie nadawcy lub adresata, jeżeli paczka odpowiada warunkom wymaganym dla tego nowego przewozu.

Nadawca może zastrzec się przeciw wszelkiemu dosyłaniu przez umieszczenie stosownej notatki na adresie pomocniczym i na paczce.

2. Dostanie paczek z jednego kraju do drugiego, z powodu zmiany miejsca pobytu adresatów, upoważnia do pobrania dodatkowych opłat, ustalonych w artykułach 3 do 8 i 37, §§ 1 i 3. Jeżeli paczka została dostana wewnątrz kraju przeznaczenia, Zarząd tego kraju może pobrać opłatę za dostanie według przepisów wewnętrznych. Opłaty te, podlegające zaliczeniu, w razie późniejszego dostania lub zwrotu do kraju nadania, pobiera się od adresatów lub, w danym razie, od nadawców, niezależnie od zwrotu należności celnych i innych należności specjalnych, na których umorzenie kraj przeznaczenia nie zgadza się.

To samo postępowanie obowiązuje dla paczek, podpadających pod którykolwiek z zakazów, przewidzianych w artykule 16.

3. Dosyłanie paczek mylnie skierowanych lub zwrot paczek przyjętych do przewozu wbrew przepisom odbywa się według postanowień artykułu 136, §§ 1 i 2 Regulaminu.

4. W razie dosyłania terminy przechowania w nowym urzędzie przeznaczenia są takie same, jak terminy przewidziane w poniższym artykule 23 § 5.

Artykuł 23.

Paczki niedoręczalne.

1. Nadawcy winni podawać na odwrotnej stronie adresu pomocniczego i na samej paczce, jak się ma postępować z ich przesyłką w razie niedoręczalności.

Jeżeli przepis ten nie jest zachowany, a paczki stają się niedoręczalne zwraca się je natychmiast do urzędu nadania.

Jeżeli to jest możliwe, zwrot paczek winien nastąpić tą samą drogą przewozu jaką przyszła.

2. Zwrot paczki niedoręczalnej winien nastąpić również niezwłocznie, jeżeli zarządzenie nadawcy, wyrażone na adresie pomocniczym i na paczce, nie dało żadnego wyniku.

Jeżeli w odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności nadawca (lub osoba trzecia, o której mowa w artykule 108, § 1 Regulaminu) wydał jedno lub kilka zarządzeń, wymienionych pod literami a, b, c, d, e lub g artykułu 138 § 1 Regulaminu i jeżeli, mimo wykonania tych zarządzeń, cel nie został osiągnięty, paczkę zwraca się do urzędu nadania.

3. Dopóki nie otrzymano zarządzeń od nadawcy Zarząd kraju przeznaczenia może albo doręczyć, w danym razie, paczkę adresatowi pierwotnemu lub też innemu, którego adres został ewentualnie podany, albo też może ją dostać według nowego adresu.

4. Można pobrać od nadawcy lub osoby trzeciej, o których mowa w artykule 108, § 1 Regula-

minu, w chwili wypełniania druku o niedoręczalności wymienionego w artykule 137 Regulaminu, opłatę, której wysokość nie może przekraczać podwójnej opłaty za list pojedynczej wagi. Jeżeli chodzi o kilka paczek, będących przedmiotem jednego tylko zawiadomienia o niedoręczalności, zgodnie z postanowieniami Regulaminu, opłata może być raz pobrana.

Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od dnia wysłania zawiadomienia o niedoręczalności urząd sporządzający zawiadomienie nie otrzymał wystarczających zarządzeń, paczkę zwraca się do urzędu nadania. Termin ten przedłuża się do czterech miesięcy w obrocie z krajami odległymi.

5. Paczki, o których nadejściu zawiadomiono adresatów, przechowuje się do ich dyspozycji przez piętnaście dni lub najdłużej przez miesiąc, licząc od dnia następnego po wysłaniu zawiadomienia. Po upływie tego terminu paczkę uważa się za niedoręczalną. Termin przechowywania może być podwyższony wyjątkowo do dwóch miesięcy za zgodą nadawcy i jeżeli Zarząd przeznaczenia nie sprzeciwia się temu.

Jeżeli nie można wysłać zawiadomienia, paczki przechowane do dyspozycji adresatów, jak również paczki, adresowane poste-restante, uważa się za niedoręczone dopiero po upływie terminu przechowania, ustalonego przepisami kraju przeznaczenia. Jednakże termin ten zasadniczo nie może przekraczać trzech miesięcy dla krajów bliskich i pięć miesięcy dla krajów odległych.

Paczkę należy zwrócić do kraju nadania w krótszym czasie, jeżeli tego wymaga zarządzenie nadawcy, wyrażone na odwrocie adresu pomocniczego i na paczce, w języku znanym w kraju przeznaczenia.

6. Za zwrot paczek niedoręczalnych pobiera się opłaty, przewidziane w artykule 22, § 2.

Artykuł 24.

Umarzanie należności celnych i innych należności niepocztowych.

Zarządy obowiązują się do czynienia starań u odnośnych władz swego kraju co do umarzania należności celnych i innych należności niepocztowych od paczek, zwracanych do kraju nadania, których rzekli się nadawcy, zniszczonych z powodu całkowitego zepsucia zawartości lub dosyłanych do trzeciego kraju.

Ten sam sposób postępowania mają stosować Zarządy do paczek zaginionych, ograbionych lub uszkodzonych w ich służbie.

Artykuł 25.

Sprzedaż. Zniszczenie.

Przedmioty, których szybkiego zepsucia lub gnicia należy się obawiać, można sprzedać nie-

zwłocznie nawet podczas przewozu do miejsca przeznaczenia lub z powrotem, na korzyść osoby uprawnionej, bez uprzedniego zawiadomienia i bez postępowania sądowego. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu sprzedaż jest niemożliwa, przedmioty zepsute lub zgniłe niszczy się.

Artykuł 26.

Paczki, których rzekł się nadawca.

Paczek, których nie można było doręczyć adresatom, a których nadawcy rzekli się, nie zwraca się. Zarząd kraju przeznaczenia postępuje z nimi według swojego ustawodawstwa.

Artykuł 27.

Pobieranie kosztów od nadawcy.

Nadawcy obowiązani są do zwrotu kosztów za przewóz oraz innych kosztów, poniesionych przez Zarządy z powodu niedoręczalności paczek, nawet w tym przypadku, jeżeli paczek tych rzekł się nadawca, lub gdy zostały one sprzedane albo zniszczone. Kosztami tymi obciąża się Zarząd kraju nadania.

Urząd nadawczy może we wszystkich przypadkach, gdy zachodzi potrzeba pobierać kaucje na pokrycie kosztów, które mogłyby być spowodowane niedoręczeniem paczek.

Artykuł 28.

Reklamacje i żądania informacji.

1. Za reklamację i żądanie informacji każdej paczki można pobierać opłatę stałą do wysokości najwyżej 40 centymów.

Opłatę tę pobiera się tylko raz od każdej paczki nawet, gdy reklamacja dotyczy kilku paczek, nadanych jednocześnie przez tego samego nadawcę do jednego i tego samego odbiorcy.

Nie pobiera się należności za reklamację od nadawcy, który niścił specjalną należność za poświadczenie odbioru.

2. Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po nadaniu paczki.

Jednakże każdy Zarząd winien załatwić zwykłe żądania informacji wniesione po tym terminie, a skierowane do niego przez inny Zarząd w odniesieniu do paczek nadanych w okresie krótszym niż dwa lata.

3. Każdy Zarząd obowiązany jest przyjmować reklamacje i żądanie informacji przed upływem dwóch lat, dotyczące paczek nadanych na terytorium innych Zarządów.

4. Jeżeli wniesienie reklamacji lub żądania informacji nastąpiło z winy poczty, opłatę reklamacyjną zwraca się.

ROZDZIAŁ III.

PACZKI ZA POBRANIEM.

Artykuł 29.

Oplaty i warunki przesyłania. Wyrównanie kwot zainkasowanych.

1. Paczki można wysyłać za pobraniem w obrocie z krajami, których Zarządy porozumiały się co do prowadzenia tej służby.

2. Do paczek za pobraniem stosuje się te same formalności i opłaty, jakie obowiązują przy paczkach zwykłych albo ewentualnie paczkach z podaną wartością.

Ponadto nadawca opłaca z góry:

- a) opłatę stałą, która nie może przekraczać 40 centymów od paczki i należność procentową nie przekraczającą $\frac{1}{2}\%$ kwoty pobrania, jeżeli żąda, aby należność ta została mu wpłacona za pomocą przekazu pobraniowego, który wystawia się bezpłatnie;
- b) opłatę stałą w wysokości najwyżej 20 centymów, jeżeli żąda wpłacenia tej należności na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia paczki.

3. Sposób wpłacania, przewidziany w § 2 litera b), dopuszczony jest tylko wtedy, gdy zainteresowane Zarządy przyjęły ten sposób wyrównania. Zarząd przeznaczenia wpłaca na konto czekowe, za pomocą zawiadomienia o wpłacie obrotu wewnętrznego, kwotę zainkasowaną od odbiorcy, po potrąceniu opłaty stałej najwyżej 20 centymów i zwykłej opłaty za wpłaty, stosowanej w obrocie wewnętrznym.

4. Niezależnie od sposobu dokonywania wpłaty, najwyższa kwota pobrania równa się kwocie ustalonej dla przekazów pocztowych do kraju nadania paczki.

5. W braku porozumienia odmiennego, kwota pobrania wyrażona jest w walucie kraju nadania paczki. Jednakże w razie wpłacenia na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia paczki, kwota pobrania winna być wyrażona w walucie tego kraju.

6. Każdy Zarząd, dla pobrania należności procentowych przewidzianych w § 2 litera a), ma prawo zastosować skalę, która najlepiej odpowiada wymogom jego służby.

7. Każdy Zarząd obowiązany jest przewozić w transycie paczki obciążone pobraniem nawet gdyby nie dopuszczał takich przesyłek w swej służbie lub których kwota pobrania przekracza najwyższą kwotę ustaloną w ich własnym obrocie.

Artykuł 30.

Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania.

Nadawca paczki za pobraniem może żądać całkowitego zniesienia, zmniejszenia lub zwiększenia

kwoty pobrania. W tym ostatnim przypadku winien uiścić opłatę procentową od kwoty zwiększenia ustaloną w artykule 29.

Takie żądania podlegają postanowieniom artykułu 64 Konwencji.

Artykuł 31.

Odpowiedzialność w razie zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia zawartości.

Zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie zawartości paczki za pobraniem pociąga za sobą odpowiedzialność Zarządu pocztowego na zasadach określonych w poniżej podanym rozdziale VI

Artykuł 32.

Odszkodowanie w razie niezainkasowania kwoty pobrania, zainkasowania częściowego lub oszukającego.

1. Jeżeli paczkę wydano odbiorcy bez zainkasowania kwoty pobrania, nadawca ma prawo do odszkodowania jeżeli wniósł reklamację w terminie, przewidzianym w artykule 28, jeżeli to niezainkasowanie nie wynikało z jego własnej winy lub zaniedbania i wreszcie jeżeli zawartość paczki nie podpada pod zakazy, przewidziane w artykule 16, § 1, litery b, c, e, f i h, oraz jeżeli na paczce nie podano fałszywej wartości w celach oszukiwanych.

Te same zasady należy stosować w przypadku, jeżeli od odbiorcy zainkasowano kwotę niższą od podanej kwoty pobrania, albo też, gdy dokonano oszukającego zainkasowania.

Odszkodowanie w żadnym razie nie może przekraczać kwoty pobrania.

2. Zarząd, który dokonał wypłaty odszkodowania, wstępuje do wysokości kwoty tego odszkodowania we wszystkie prawa osoby, która je otrzymała, na wypadek możliwego poszukiwania zwrotnego (regres) przeciwko odbiorcy, nadawcy lub osobom trzecim.

Artykuł 33.

Określenie odpowiedzialności.

Wpłatę kwot pobrania prawidłowo zainkasowanych, jak również wypłatę odszkodowania, przewidzianego w artykule 32 dokonuje Zarząd kraju nadania na rachunek Zarządu kraju przeznaczenia. Zarząd ten ponosi odpowiedzialność, jeżeli nie będzie w stanie udowodnić, że omyłka nastąpiła skutkiem nieprzestrzegania przez Zarząd kraju nadania jakiegokolwiek przepisu służbowego lub, że na paczce i na odnośnym adresie pomocniczym, w chwili przekazania ich jego służbie, nie było znamion, przewidzianych Regulaminem dotyczącym paczek za pobraniem.

Jeżeli kwotę, ciążącą na zaginionej w służbie pocztowej paczce za pobraniem, zainkasowano w sposób oszukańczy, odpowiedzialność Zarządów zainteresowanych ustala się według zasad poniższego artykułu 44. Jednakże odpowiedzialność Zarządu pośredniczącego, nie uczestniczącego w wymianie przesyłek za pobraniem, ograniczona jest tylko do odpowiedzialności, przewidzianej w poniższych artykułach 39 i 40 za paczki bez pobrania. Inne Zarządy pokrywają w równych częściach niepokrytą część odszkodowania.

A r t y k u ł 34.

Stosowanie postanowień Konwencji przy odszkodowaniach i wypłatach. Terminy wypłaty i zwrot zaliczek.

Postanowienia artykułów 66, 68, 69 i 71 Konwencji należy stosować również do paczek za pobraniem.

A r t y k u ł 35.

Przekazy pobraniowe i zawiadomienia o wpłacie.

1. Kwoty przekazu pobraniowego, niewypłaconej z jakiegokolwiek powodu adresatowi, nie zwraca się Zarządowi, który przekaz wystawił. Zarząd kraju nadania paczki za pobraniem przechowuje wspomnianą kwotę do dyspozycji osoby uprawnionej, z chwilą zaś upływu okresu czasu prawnego przedawnienia, kwota przechodzi ostatecznie na rzecz tego Zarządu.

Pod każdym innym względem i z zastrzeżeniami przewidzianymi w Regulaminie, przekazy pobraniowe podlegają przepisom ustalonym w porozumieniu o przekazach pocztowych.

2. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu zawiadomienie o wpłacie, wystawione stosownie do przepisów artykułu 29, nie może być wpisane na dobro osoby, wskazanej przez nadawcę paczki za pobraniem, wówczas kwotę zawiadomienia Zarząd, który ją zainkasował, winien oddać do dyspozycji Zarządu kraju nadania paczki w celu wypłacenia jej nadawcy.

Jeżeli wypłata nie może być dokonana, należy postąpić w myśl przepisów § 1.

R O Z D Z I A Ł IV.

PACZKI Z PODANĄ WARTOŚCIĄ.

A r t y k u ł 36.

Podanie wartości.

1. Paczki z podaną wartością dopuszcza się w obrocie z krajami, których Zarządy wykonywują tę gałąź służby.

2. Każdy Zarząd ma prawo we własnym zakresie ograniczyć wysokość podanej wartości do kwoty, która nie może być niższa od 1.000 franków.

W stosunkach między krajami, które w odmienny sposób ustaliły najwyższą kwotę, najniższa kwota podana winna być wzajemnie przestrzegana.

3. Podana kwota wartości nie może przekraczać rzeczywistej wartości paczki; natomiast pozwala się podawać tylko część tej wartości.

A r t y k u ł 37.

Oplaty i warunki przesyłania.

1. Niezależnie od opłat za paczki zwykle pobiera się z tytułu należności asekuracyjnej od każdego 300 franków podanej wartości lub ich części:

- a) po 5 centymów dla każdego Zarządu, uczestniczącego w przewozie lądowym;
- b) po 10 centymów za użycie przewozu morskiego.

2. Zarząd kraju nadania może jednak pobierać ryczałtową należność asekuracyjną, która nie może przekraczać 50 centymów od każdego 300 franków podanej wartości lub ich części.

3. Kraje, które za paczki z podaną wartością przyjmują na siebie ryzyko jakie mogłoby wynikać z wypadków siły wyższej, są upoważnione do pobierania specjalnej opłaty pod warunkiem, aby opłata ta łącznie z należnością asekuracyjną nie przekraczała należności, przewidzianej w poprzednim § 2.

4. Zarząd kraju nadania może pobierać opłatę ekspedycyjną, która nie może przekraczać 50 centymów od każdej paczki.

5. Nadawca paczki z podaną wartością winien otrzymać przy nadaniu bezpłatny dowód nadania swej przesyłki.

R O Z D Z I A Ł V.

PACZKI PILNE.

A r t y k u ł 38.

Oplaty i warunki przesyłania.

1. W obrocie między krajami, które się na to zgodziły, nadawca może żądać, by paczkę, w miarę możliwości przesłano za pomocą połączeń pośpiesznych, używanych do przewozu przesyłek listowych.

2. Za paczki te, uznane jako pilne, jedynie opłaty i podwyżki, określone w artykułach 3, 5 i 7, pobiera się w wymiarze podwójnym. Wszelkie inne koszty stosuje się do tych paczek bez podwyżki.

Paczki pilne, uważane jako ochronne, podlegają poza tym pojedynczej opłacie dodatkowej, określonej artykułem 8, § 5.

R O Z D Z I A Ł VI.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ.

A r t y k u ł 39.

Zakres odpowiedzialności.

1. Z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w poniższym artykule 40, Zarządy ponoszą odpowiedzialność za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie zawartości paczek.

Nadawcy przysługuje prawo do odszkodowania, odpowiadającego stracie rzeczywiście poniesionej wskutek zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia zawartości. Odszkodowanie za paczki zwykle nie może przekraczać:

- 10 franków za paczkę do wagi 1 kg
- 15 franków za paczkę powyżej 1 do 3 kg
- 25 franków za paczkę powyżej 3 do 5 kg
- 40 franków za paczkę powyżej 5 do 10 kg
- 55 franków za paczkę powyżej 10 do 15 kg
- 70 franków za paczkę powyżej 15 do 20 kg.

Odszkodowanie za paczki z podaną wartością nie może w żadnym przypadku przekraczać podanej wartości we frankach złotych.

Odszkodowanie wypłaca się adresatowi, jeżeli tego żąda, albo na podstawie wniesienia zastrzeżeń przy odbiorze paczki ograbionej lub uszkodzonej, albo też jeżeli udowodni, że nadawca zrzekł się swych praw na jego korzyść.

2. Zarządy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za paczki zajęte przez władzę celne wskutek fałszywego podania ich zawartości.

3. Nie uwzględnia się pośrednich strat lub niosięgniętych zysków.

4. Odszkodowanie oblicza się po cenie rynkowej, przeliczonej na franki złote, za towary tego samego gatunku w miejscu i czasie, w którym towar przyjęto do przesłania. W braku cen rynkowych odszkodowanie oblicza się podług zwykłej wartości towaru, ocenionego według tych samych zasad.

5. W tych przypadkach, gdy odszkodowanie należy się za zaginięcie, zniszczenie lub całkowite ograbienie zawartości paczki, nadawca ma prócz tego prawo do zwrotu uiszczonych opłat i należności, z wyjątkiem opłat przewidzianych w poniższym § 6. To samo stosuje się do paczek nie przyjętych przez adresatów z powodu złego ich stanu, jeżeli stan taki może być przypisany poczcie i powoduje jej odpowiedzialność.

Jeżeli zaginięcie, zniszczenie lub ograbienie całkowite zawartości zostało spowodowane wypadkami siły wyższej i nie wypłaca się odszko-

dowania, nadawca ma prawo do zwrotu udziałów za niewykonany przewóz lub niewykonane czynności służbowe.

6. We wszystkich przypadkach należność asekuracyjna przypada Zarządom pocztowym.

7. Nadawca paczki jest odpowiedzialny, w granicach podanych w § 1, za wszelkie szkody spowodowane przez jego paczkę w odniesieniu do każdej uszkodzonej paczki, jeżeli powód tego uszkodzenia zostanie należycie ustalony, a nie ma się do czynienia z winą lub zaniedbaniem organów przewozowych. Wytoczenie roszczeń przeciwko nadawcy należy do Zarządu kraju nadania.

A r t y k u ł 40.

Wyjątki od zasady odpowiedzialności.

Zarządy zwolnione są od wszelkiej odpowiedzialności:

- a) w wypadkach siły wyższej; jednakże odpowiedzialność istnieje w odniesieniu do Zarządu kraju nadania, który przyjął na siebie ryzyko jakie mogłoby wynikać z wypadków siły wyższej (artykuł 37, § 3). Kraje odpowiedzialne za zagubienie, ograbienie lub uszkodzenie winny zgodnie ze swoim ustawodawstwem wewnętrznym, ustalić czy zagubienie, ograbienie lub uszkodzenie jest wynikiem okoliczności stanowiących wypadek siły wyższej;
- b) jeżeli dowód ich odpowiedzialności nie został w inny sposób przeprowadzony, a Zarządy nie mogą zdać sprawy z powierzonych paczek, wskutek zniszczenia dokumentów służbowych, spowodowanego wypadkami siły wyższej;
- c) za stratę wynikłą z winy lub zaniedbania nadawcy, albo też z powodu właściwości przesyłki;
- d) paczki, których zawartość podpada pod którykolwiek z zakazów, przewidzianych w artykule 16, § 1, litery b), c), e), f), g) i h);
- e) za paczki, których wartość w celach oszukańczych została podana w kwocie wyższej aniżeli zawartość rzeczywista;
- f) jeżeli nadawca nie wniósł reklamacji w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 28, § 2.

A r t y k u ł 41.

Wygaśnięcie odpowiedzialności.

Zarządy przestają ponosić odpowiedzialność za paczki, które zostały doręczone na warunkach ustalonych ich przepisami wewnętrznymi dla przesyłek tego rodzaju.

Jednakże odpowiedzialność nie ustaje, jeżeli adresat lub w razie zwrotu nadawca zgłosi zastrzeżenia przy odbiorze paczki ograbionej lub uszkodzonej.

A r t y k u ł 42.

Wypłata odszkodowania.

Poza wyjątkiem przewidzianym w artykule 39, § 1 ustęp ostatni, obowiązek wypłacenia odszkodowania oraz opłat i należności, podlegających zwrotowi, ciąży na Zarządzie kraju, któremu podlega urząd nadawczy paczki z zastrzeżeniem prawa zwrotnego poszukiwania (regres) do Zarządu ponoszącego odpowiedzialność.

A r t y k u ł 43.

Termin odszkodowania.

1. Wypłaty odszkodowania należy dokonać w terminie jak najkrótszym, najpóźniej w ciągu jednego roku, licząc od dnia następnego po wniesieniu reklamacji.

Zarząd, do którego należy wypłata odszkodowania, może, w drodze wyjątku, odroczyć jego wypłatę poza termin, jeżeli nie przyjmuje odpowiedzialności za wypadki siły wyższej, i jeżeli nie wyjaśniono jeszcze, czy zaginięcia, ograbienia lub uszkodzenia zawartości przesyłki nie należy przypisać wypadkowi siły wyższej.

2. Zarząd kraju nadania lub przeznaczenia, załężnie od przypadku, ma prawo wypłacić odszkodowanie uprawnionemu, na rachunek tego spośród Zarządów uczestniczących w przewozie, który powiadomiony w sposób właściwy, nie załatwił sprawy w ciągu sześciu miesięcy; termin ten w obrocie z krajami odległymi przedłuża się do dziewięciu miesięcy.

A r t y k u ł 44.

Określenie odpowiedzialności.

1. Aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych, odpowiedzialność ciąży na Zarządzie, który, przyjąwszy paczkę bez zastrzeżeń i otrzymawszy wszelkie przewidziane przepisami dane, potrzebne do przeprowadzenia dochodzeń, nie może udowodnić ani wydania paczki adresatowi, ani, w danym razie, prawidłowego jej przekazania następnemu Zarządowi.

Zarząd pośredniczący lub przeznaczenia jest, aż do dostarczenia dowodów przeciwnych, zwolniony od wszelkiej odpowiedzialności:

- a) jeżeli przestrzegał on postanowień artykułu 148, §§ 1 i 4 do 6 Regulaminu;
- b) jeżeli może udowodnić, że otrzymał reklamację już po zniszczeniu dokumentów

służbowych, dotyczących paczki poszukiwanej, ponieważ upłynął termin przechowania, przewidziany w artykule 155 Regulaminu; zastrzeżenie to nie narusza w niczym praw osoby reklamującej.

Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie zawartości nastąpiło podczas przewozu i nie można ustalić kraju, na którego terytorium lub, w którego służbie wypadek ten miał miejsce, odnośne Zarządy ponoszą szkodę w równych częściach. Przepis ten dotyczy szczególnie przypadków przekazywania paczek sumarycznie. Jednakże jeżeli ograbienie lub uszkodzenie zostało stwierdzone w kraju przeznaczenia, lub, w przypadku zwrotu do nadawcy w kraju pochodzenia, należy do Zarządu odnośnego kraju udowodnienie, że ani opakowanie, ani zamknięcie paczki nie wykazywały widocznych uszkodzeń oraz, że waga, jeżeli chodzi o paczkę z podaną wartością, nie różni się od wagi stwierdzonej w chwili nadania.

Jeżeli odnośny dowód został przeprowadzony przez Zarząd przeznaczenia lub w danym razie, przez Zarząd nadania, żaden z pozostałych zainteresowanych Zarządów nie może uchylić się od udziału w odpowiedzialności, powołując się na fakt przekazania paczki następnemu Zarządowi bez zastrzeżeń z jego strony.

2. Należności celne i inne, których umorzenia nie można było uzyskać, obciążają organy przewozowe odpowiedzialne za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie.

3. Zarząd, który dokonał wypłaty odszkodowania, wstępuje do wysokości kwoty tego odszkodowania w prawa osoby, która je otrzymała, na wypadek możliwego zwrotnego poszukiwania (regres) bądź przeciwko adresatowi, bądź też przeciwko nadawcy lub osobom trzecim.

4. W razie późniejszego odnalezienia paczki, uważanej za zaginioną, osoba, której wypłacono odszkodowanie, winna być zawiadomiona, że za zwrotem wypłaconego odszkodowania może otrzymać paczkę.

A r t y k u ł 45.

Ograniczenie odpowiedzialności.

1. Każdy Zarząd jest odpowiedzialny względem innych Zarządów za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie zawartości paczek z podaną wartością tylko do maksymalnej wysokości kwoty, którą dopuszcza przy podawaniu wartości.

2. Jeżeli zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie paczki przypisać należy okolicznościom siły wyższej, Zarząd, na którego terytorium lub w którego służbie miało miejsce zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie ponosi odpowiedzialność wobec Zarządu kraju nadania tylko wtedy, jeżeli obydwa te kraje przyjął na siebie ryzyko jakie mogłoby wynikać z działania siły wyższej.

Artykuł 46.

Zwrot odszkodowania.

1. Zarząd ponoszący odpowiedzialność lub Zarząd, na którego rachunek w myśl artykułu 43 dokonano wypłaty, obowiązany jest zwrócić Zarządowi kraju nadania w terminie trzymiesięcznym, licząc od dnia wysłania zawiadomienia o dokonanej wypłacie, kwotę odszkodowania rzeczywiście wypłaconą nadawcy.

Jeżeli odszkodowanie ma być pokryte przez kilka Zarządów zgodnie z artykułem 44, całość należnego odszkodowania ma być zwrócona Zarządowi wysyłającemu, w terminie podanym w poprzednim ustępie, przez pierwszy Zarząd, który otrzymawszy w porządku reklamowaną paczkę nie jest w stanie udowodnić prawidłowego jej przekazania następnemu Zarządowi. Do tego Zarządu należy uzyskanie od innych Zarządów współodpowiedzialnych ewentualnych udziałów każdego z nich w odszkodowaniu uprawnionego.

2. Zwrot Zarządowi-wierzycielowi dokonuje się bez kosztów dla tego Zarządu, albo przekazem pocztowym, czekiem lub wekslem, płatnym na okaziciela w stolicy lub w jakimkolwiek ośrodku handlowym kraju-wierzyciela, bądź gotówką, w walucie mającej obieg w tym kraju.

Jeżeli odpowiedzialność została ustalona, jak również w przypadku przewidzianym w artykule 43, § 2, kwotę odszkodowania można również pobrać z urzędu przez potrącenie z rachunku kraju, ponoszącego odpowiedzialność albo wprost, albo za pośrednictwem pierwszego Zarządu pośredniczącego, który ze swej strony obciąża Zarząd następny, przy czym postępowanie to powtarza się dopóki kwoty wypłaconej nie wpisze się na dług Zarządu ponoszącego odpowiedzialność.

Po upływie trzech miesięcy kwota należna Zarządowi kraju nadania podlega oprocentowaniu w wysokości 5% rocznie, licząc od dnia upływu wskazanego terminu.

3. Zarząd kraju nadania może żądać zwrotu odszkodowania od Zarządu ponoszącego odpowiedzialność tylko przed upływem roku, licząc od wysłania zawiadomienia o zaginięciu, ograbieniu lub uszkodzeniu, albo też po dniu wygaśnięcia terminu, przewidzianego w artykule 43, § 2.

4. Zarząd, którego odpowiedzialność została należycie ustalona, a który odmówił początkowo wypłaty odszkodowania obowiązany jest ponieść wszelkie koszty dodatkowe, wynikające z nieusprawiedliwionego przewlekania wypłaty.

5. Powyższe postanowienia stosują się do Zarządu przeznaczenia zamiast do Zarządu nadania, w przypadku jeżeli odszkodowanie wypłacono do rąk adresata paczki, zgodnie z postanowieniami artykułu 39, § 1, ustęp ostatni.

ROZDZIAŁ VII.

PRYZNANIE OPŁAT.

Artykuł 47.

Wynagrodzenie za przewóz.

Zarząd wysyłający zalicza od każdej paczki:

- a) Zarządowi kraju przeznaczenia — należności przypadające mu w myśl postanowień artykułów 3 do 8 i 38;
- b) każdemu Zarządowi pośredniczącemu w przewozie — opłaty, ustalone w artykułach 3, 4, 6, 8 i 38;
- c) w danym razie Zarządowi, do którego należy port załadowania, połowę opłaty ustalonej artykułem 21.

Artykuł 48.

Zaliczanie należności w razie dostania lub zwrotu.

W razie dostania lub zwrotu paczki do miejsca nadania, Zarząd dosyłający pobiera od Zarządu następnego przypadający mu udział oraz, w danym razie:

- a) należność za pośrednictwo przy cleniu, przewidzianą w artykule 9;
- b) opłatę za doręczenie do mieszkania, przewidzianą w artykule 10, § 1;
- c) należność za zawiadomienie adresata, przewidzianą w artykule 10, § 2;
- d) należność za przepakowanie, przewidzianą w artykule 13;
- e) składowe, przewidziane w artykule 14;
- f) opłatę za dostanie, przewidzianą w artykule 22, § 2;
- g) nie pokryte należności niepocztowe.

Zarządy pośredniczące postępują w ten sam sposób, jak to przewidziane jest w artykule 136 Regulaminu.

Artykuł 49.

Należność za doręczanie pośpieszne.

1. Należność specjalną za doręczanie pośpieszne, przewidziana artykułem 15, § 2 stanowi część wynagrodzenia, przypadającego Zarządowi kraju przeznaczenia.

Jeżeli paczkę ekspresową, której nie starano się doręczyć, dosyła się do innego kraju, należność tę zalicza się na dobro nowego kraju przeznaczenia. Jeżeli kraj ten nie podejmuje się doręczania przesyłek przez umyślnego posłańca, należność przypada Zarządowi kraju pierwotnego przeznaczenia; tak samo ma się rzecz z paczkami ekspresowymi niedoręczalnymi.

2. W razie dostania lub zwrotu do miejsca nadania paczki ekspresowej, Zarząd który starał się paczkę doręczyć, ściąga od odnośnego Zarządu należność uzupełniająca, przewidzianą w artykule 15, §§ 3 i 4; z wyjątkiem przypadku, kiedy należność tę już pobrał od adresata przy próbie doręczenia paczki do mieszkania.

A r t y k u ł 50.

Oplata za dostanie w kraju przeznaczenia.

Oplata za dostanie, przewidziana w artykule 22, § 2, przypada w razie późniejszego dostania lub zwrotu do miejsca nadania krajom, które dokonały dostania w obrębie swego terytorium.

A r t y k u ł 51.

Różne należności.

1. Następujące należności przypadają w całości Zarządowi, który je pobrał:

- a) opłata przewidziana za żądanie doręczenia paczki jako wolnej od należności, złożone po jej nadaniu (artykuł 12, ustęp 1-szy);
- b) należność stała za poświadczenie odbioru (artykuł 20);
- c) należność za zawiadomienie o niedoręczalności paczki (artykuł 23, § 4);
- d) należność za reklamację żądania informacyj (artykuł 28, § 1);
- e) należność ekspedycyjna od paczek z podaną wartością (artykuł 37, § 4);
- f) opłatę za żądanie wycofania paczki lub zmiany adresu (artykuł 19).

2. Należności za pośrednictwo przy cleniu, zawiadomienie o nadejściu, doręczenie do mieszkania i składowe (art. 9, 10 i 14) pobiera Zarząd kraju przeznaczenia. To samo dotyczy należności z tytułu komisowego (artykuł 12, ustęp 3), odbieranej przez ten Zarząd od Zarządu kraju nadania.

3. Należność za przepakowanie (artykuł 13) przypada Zarządowi, do którego należy urząd, który dokonał przepakowania.

A r t y k u ł 52.

Podział opłat i należności za pobranie.

Zarząd kraju nadania wypłaca Zarządowi przeznaczenia, na warunkach ustalonych w Regulaminie, udział stały w wysokości 20 centymów od każdego pobrania oraz 1/4% od ogólnej kwoty wypłaconych przekazów pobraniowych.

Opłaty, przewidziane w artykule 29, §§ 2, litera b) i 3, przypadają w całości Zarządowi, które je pobrały.

A r t y k u ł 53.

Należność asekuracyjna.

Zarząd kraju nadania wypłaca za paczki z podaną wartością każdemu Zarządowi, którego służby biorą udział w przewozie i w danym razie za użycie każdej z tych służb — udział w należności asekuracyjnej, który wynosi 5 centymów od każdych 300 franków lub części 300 franków podanej wartości za przewóz lądowy — 5 centymów i 10 centymów za przewóz morski.

R O Z D Z I A Ł VIII.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

A r t y k u ł 54.

Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji.

Postanowienia ogólne, zawarte w części I i II Konwencji, należy stosować przy wymianie paczek.

A r t y k u ł 55.

Paczki przeznaczone do krajów nie uczestniczących w Porozumieniu.

1. Zarządy krajów, uczestniczących w niniejszym Porozumieniu, które utrzymują wymianę paczek pocztowych z krajami nie uczestniczącymi w Porozumieniu, zezwalają, gdy nie ma sprzeciwu ze strony tych krajów, wszystkim innym Zarządom umawiającym się na korzystanie z tych połączeń dla wymiany paczek.

2. W zakresie tranzytu przy pomocy połączeń lądowych lub morskich krajów, które należą do Porozumienia, paczki przeznaczone lub pochodzące z kraju, który nie przystąpił do Porozumienia, są zrównane w odniesieniu do wysokości udziałów za tranzyt z paczkami wymienianymi między krajami, które zawarły Porozumienie.

A r t y k u ł 56.

Oplata dodatkowa od paczki wyższa niż 25 centymów.

Jeżeli kraj, który życzy sobie przystąpić do niniejszego Porozumienia, żąda przyznania mu prawa do pobierania od każdej paczki opłaty dodatkowej wyższej niż 25 centymów, wówczas Biuro międzynarodowe przedstawia prośbę o przystąpienie wszystkim Zarządom uczestniczącym w Porozumieniu. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy nie wniesie sprzeciwu więcej aniżeli trzecia część tych Zarządów, prośbę uważa się za uwzględnioną.

Artykuł 57.

Uchwalenie wniosków w przerwach między Zjazdami.

W celu uzyskania mocy obowiązującej wnioski, zgłaszane w przerwach między Zjazdami (artykuły 19 i 20 Konwencji), winny uzyskać:

- a) jednomyślność — jeżeli chodzi o dodanie nowych postanowień lub o zmianę postanowień artykułów 1 do 23, 28 do 49, 51 do 53, 57 i 58 niniejszego Porozumienia i wszystkich artykułów jego Protokołu Końcowego i artykułu 157 Regulaminu;
- b) dwie trzecie głosów jeżeli chodzi o zmianę postanowień, nie wyszczególnionych w ustępie poprzednim;
- c) zwykłą większość głosów — jeżeli chodzi o wykładnię postanowień niniejszego Porozumienia, jego Protokołu Końcowego i Regulaminu, z wyjątkiem wypadku rozbieżności zdań, podlegającego arbitrażowi, w myśl postanowień artykułu 11 Konwencji.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 58.

Wejście w życie i czas trwania Porozumienia.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1940 roku, i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego, Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów podpisali Porozumienie w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA UNIĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

*J. N. Redelinghuys
H. C. Wain*

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

*Za James W. Colle:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA ZESPÓŁ POSIADŁOŚCI STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

*Za James W. Colle:
John E. Lamiell
John E. Lamiell
Stewart M. Weber*

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA AUSTRALIĘ (ZWIĄZEK PAŃSTW.):

*M. B. Harry
A. Sladdin*

ZA BELGIĘ:

O. Schockert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA BRAZYLİĘ:

*Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate*

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA KANADĘ:

*John. A. Sullivan
H. Beaulieu
R. H. Mac Nabb*

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:

E. Carrizosa

E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo

A. Torrademé

Jesús Lago Lunar

ZA DANIĘ:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero

M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz

ZA EKWADOR:

F. Guarderas

L. G. Dillon

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot

L. Genthon

P. Grandsimon

F. Navech

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis

S. Camiliéris

ZA GWATEMALE:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

Mohd. al Hasan

H. L. Jerath

N. Chandra

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

D. J. Lidbury

D. O. Lumley

E. P. Bell

A. L. Williams

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI
JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MAN-
DATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat.

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA MEKSYK:

Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanesco
N. M. Georgesco

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

*Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman*

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

*Dr. J. Buser
L. Roulet*

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

*Aptulahat Akstin
ad referendum*

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

*F. A. Constanzo
Adolfo Agorio*

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

*E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas*

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

*Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Micić*

PROTOKÓŁ KOŃCOWY POROZUMIENIA.

Przystępując do podpisania Porozumienia o paczkach, zawartego dnia dzisiejszego podpisani Pełnomocnicy zgodzili się na to co następuje:

I.

Eksploatacja służby przez przedsiębiorstwa przewozowe.

Każdy kraj, w którym poczta obecnie nie zajmuje się przewozem paczek, a który przystępuje do wyżej wymienionego Porozumienia, może wykonywać jej postanowienia za pośrednictwem

przedsiębiorstw kolejowych i żeglugi. Będzie również mógł ograniczyć tę gałąź służby do paczek, pochodzących lub przeznaczonych do miejscowości, obsługiwanych przez te przedsiębiorstwa.

Zarząd pocztowy takiego kraju ma się porozumieć z przedsiębiorstwami kolei i żeglugi dla zapewnienia należytego wykonywania przez nie wszystkich postanowień Porozumienia, w szczególności dla zorganizowania służby wymiany.

Zarząd ten będzie pośredniczyć we wszystkich sprawach między tymi przedsiębiorstwami a Zarządami pocztowymi innych krajów oraz Biurem międzynarodowym.

II.

Połączenia lotnicze.

Postanowienia, dotyczące przewozu paczek pocztowych drogą powietrzną, włączone są do Porozumienia o paczkach i uważane są jako składowa część tego Porozumienia i jego Regulaminu.

Jednakże, wbrew ogólnym postanowieniom Porozumienia, zmiana tych postanowień może być przeprowadzona od czasu do czasu przez Konferencję, składającą się z przedstawicieli Zarządów bezpośrednio zainteresowanych.

Konferencja ta może być zwołana za pośrednictwem Biura międzynarodowego na żądanie co najmniej trzech z pomiędzy tych Zarządów.

Wszystkie nowe postanowienia, proponowane przez tę Konferencję mają być poddane za pośrednictwem Biura międzynarodowego pod głosowanie umawiających się krajów. Uchwała ta będzie zapadać większością oddanych głosów.

III.

Tranzyt.

Iranowi i Koloniom portugalskim w Afryce przyznane jest tymczasowe prawo niepodejmowania się przewozu paczek w tranzycie przez ich terytorium.

Wbrew postanowieniom artykułu 5 Porozumienia Zarząd poczt szwajcarskich biorąc pod uwagę położenie obecne Szwajcarii, jako kraju tranzytowego upoważniony jest do zmniejszenia swej należności za tranzyt drogą lądową.

IV.

Oplaty dodatkowe.

W drodze wyjątku od postanowień artykułów 3, 4 i 7 Porozumienia i tymczasowo Zarządy wymienione poniżej upoważnione są do pobierania poza podwyżkami przewidzianymi w artykułach 5 i 6, dodatkowych opłat końcowych i tranzytowych, jakie są podane w poniższych tabelach:

I. Dodatkowe opłaty końcowe.

Nr porz.	Zarząd upoważniony do pobierania dodatkowej opłaty	Kwota opłaty dodatkowej za każdą paczkę	U w a g i	Nr porz.	Zarząd upoważniony do pobierania dodatkowej opłaty	Kwota opłaty dodatkowej za każdą paczkę	U w a g i
		centymów				centymów	
1	Afganistan	50	1) Opłata dodatkowa może wynosić dla paczek do 1 kg — 40 centymów; dla paczek ponad 1 do 5 kg — do 1 fr. 25 c.; dla paczek ponad 5 do 10 kg — do 1 fr. 70 c.	18	Kolonie francuskie Afryki podzwrotnikowej	8)	8) Opłata dodatkowa może wynosić dla paczek do 1 kg wagi 60 centymów, dla paczek ponad 1 do 3 kg — 1 frank 50 centymów, dla paczek ponad 3 do 5 kg — 2 franki, dla paczek ponad 5 do 10 kg — 4 franki, dla paczek ponad 10 do 15 kg — 6 franków, dla paczek ponad 15 kg — 8 franków.
2	Wschodnia Afryka włoska	1)		19	Grecja	75	
3	Albania	100	2) Opłatę dodatkową mogą podwyższać do 1 fr. 25 c. urzędy położone na Wybrzeżu Południowym, w Ziemi Ognistej i na wyspach przyległych.	20	Gwatemala	75	10) Opłata dodatkowa może wynosić 1 frank 50 c. dla paczek ponad 5 do 10 kg.
4	Argentyna (Republika)	75 2)		21	Haiti (Republika)	50	
5	Boliwia	1)	3) Opłata dodatkowa może wynosić dla paczek do wagi 1 kg — 3 franki, dla paczek ponad 1 do 5 kg — 7 franków i dla paczek ponad 5 do 10 kg — 14 franków, od wszystkich paczek pochodzących lub przeznaczonych do miejscowości innych aniżeli La Paz i Oruro.	22	Indochiny	75 9)	12) Opłata dodatkowa może wynosić dla paczek do 1 kg wagi — 75 centymów, dla paczek ponad 1 kg do 5 kg — 1 fr. 25 c., dla paczek ponad 5 do 10 kg — 1 frank 60 c.
6	Brazylia	125 1)		23	Indie brytyjskie	75 10)	
7	Bułgaria	50	4) Opłata dodatkowa może wynosić do 2 fr. 25 c. od paczek przeznaczonych do niektórych urzędów odległych.	24	Indie holenderskie	50	14) Opłata dodatkowa może być podwyższona do 2 fr. od paczek do urzędów oddalonych od kolei żelaznych i od wybrzeży morskich, a przewożonych drogą lądową.
8	Chili	75		25	Iran	11)	
9	Chiny	75	5) Opłaty dodatkowe wynoszą: 1 frank od paczki adresowanej do portów morskich i 1 frank od kilograma lub części kilograma od paczek przeznaczonych do innych miejscowości.	26	Irak	12)	
10	Kolumbia (Republika)	5)		27	Islandia	50	
11	Kongo belgijskie	6)	6) Opłata dodatkowa może wynosić dla paczek do wagi 1 kg — do 35 centymów, dla paczek ponad 1 kg do 3 kg — do 1 franka, dla paczek ponad 3 do 5 kg — do 1 fr. 75 c., dla paczek ponad 5 do 10 kg — do 3 fr. 50 c., dla paczek ponad 10 do 15 kg — do 5 fr. 25 c. i dla paczek ponad 15 kg — do 7 franków.	28	Maroko (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej)	100 13)	
12	San Domingo (Republika)	40		29	Nikaragua		
13	Egipt	100 1)	7) Tylko dla urzędów Sudanu.	30	Norwegia		
14	Salwador (Republika)	75		31	Panama (Republika)		
15	Ekwador	125	32	Peru			
16	Hiszpania	75	33	Kolonie portugalskie w Angoli i Mozambiku	11)		
17	Finlandia	75	34	Syjam	75		
			35	Szwecja	75		
			36	Turecja azjatycka	75 14)		
			37	Urugwaj (Republika Wschodniego Urugwaju)	75		
			38	Wenezuela (Stany Zjednoczone)	125		

II. Opłaty dodatkowe za tranzyt.

Nr porz.	Zarząd upoważniony do pobierania opłaty dodatkowej	Opłata dodatkowa od paczki						U w a g i
		do 1 kg	ponad 1 do 5 kg	ponad 5 do 10 kg	ponad 10 do 15 kg	ponad 15 do 20 kg		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Argentyna (Republika) ¹⁾	360	360	360	360	—	—	1) Tylko od paczek przewożonych koleją transandyską.
2	Brazylia	70	60	50	—	—	—	
3	Chili ²⁾	125	125	125	125	—	—	
4	Chiny	95	95	75	25	—	—	
5	Kongo belgijskie	35	100	175	350	525	700	
6	Egipt ²⁾	90	270	390	800	—	—	2) Tylko dla paczek do lub z Kolonii Kongo belgijskie, przewożonych przez Sudan.
7	Ekwador	70	50	50	—	—	—	
8	Kolonie francuskie w Afryce podzwrotnikowej	60	150	200	400	600	800	
9	Irak ²⁾	70	60	50	140	300	400	
10	Panama (Republika)	—	—	—	—	—	—	3) 35 centymów od kilograma lub części kilograma dla paczek pochodzących z krajów zamorskich, a które muszą być przewożone przez cieśninę panamską drogą kolejową do chwili uruchomienia drogi między Colon a Panamą. Opłatę dodatkową pobiera się od adresata.
11	Peru	70	60	50	—	—	—	
12	Turecja (Złotyca)	220	200	200	150	100	50	4) Tylko paczki do lub z Iranu przewożone drogą Trebizonda - Brzerum - Bayezid opłata dodatkowa może być podwyższona jeszcze o 1 fr. 50 c. dla każdej kategorii wagi paczek.
13	Wenezuela (Stany Zjednoczone)	70	60	50	—	—	—	

V.

Dopłaty specjalne.

1. Każda paczka, pochodząca lub przeznaczona do Korsyki lub Algeru, upoważnia do pobrania od nadawcy: 1-mo należności pobieranej za przewóz morski nie przekraczających 500 mil morskich; 2-o dodatkowej należności lądowej, równającej się najwyżej połowie udziału lądowego, pobieranego od paczek, pochodzących lub przeznaczonych do Francji kontynentalnej.

2. Przewóz między Hiszpanią kontynentalną z jednej strony, a wyspami Balearskimi, posiadłościami hiszpańskimi w Afryce Północnej i urzędami hiszpańskiej Strefy Maroka z drugiej strony, upoważnia do pobierania dodatkowej opłaty odpowiadającej należności, pobieranej za przewóz morski nie przekraczający 500 mil morskich.

Przewóz między Hiszpanią kontynentalną z jednej strony a wyspami Kanaryjskimi z drugiej strony upoważnia do pobierania za przewóz morski, nie przekraczający 1000 mil morskich.

3. Zarząd Portugalii uprawniony jest do pobierania opłaty dodatkowej, wynoszącej 1 fr. 50 c. od paczki, przewożonej między Portugalią kontynentalną a wyspami Azorskimi i Maderą.

4. Za przewóz między Indochinami a Terytorium Kouang-Tcheou-Wan pobierana jest opłata dodatkowa, odpowiadająca należności za przewóz morski, nie przekraczający 500 mil morskich.

5. Za każdą paczkę, przesyłaną linią samochodową na pustyni z Iraku do Syrii lub Palestyny, pobiera się dodatkową opłatę specjalną w wysokości: 50 centymów, 1 franka 50 centymów, 2 franki 50 centymów, 5 franków, 7 franków 50 centymów i 10 franków za paczki następujących wag: 1, 3, 5, 10, 15 i 20 kilogramów.

VI.

Taryfy specjalne.

Indie brytyjskie i Irak mają prawo pobierać od paczek pochodzących z ich kraju taryfę stopniowaną odpowiednio do różnych kategorii wagi, pod warunkiem, by opłata przeciwna nie była wyższa od opłaty normalnej łącznie z dopłatą i opłatą specjalną, do których pobierania byłyby uprawnione.

To ostatnie uprawnienie przysługuje i innym krajom, które przystąpią do Porozumienia w sprawie aż do najbliższego Kongresu.

VII.

Specjalne postępowanie.

W drodze wyjątku Indie brytyjskie i Stany Zjednoczone Wenezueli są upoważnione do pobierania za paczki wagi ponad 1 do 3 kg tej samej opłaty, jaka jest ustalona dla paczek ponad 3 do 5 kg.

VIII.

Paczki z podaną wartością.

Wbrew postanowieniom artykułu 37:

- a) Kongo belgijskie jest uprawnione do pobierania należności dodatkowej, wynoszącej 10 centymów od każdego 300 franków lub części 300 franków podanej wartości od paczek z podaną wartością pochodzących lub przeznaczonych do jego urzędów lub też przewożonych przez jego terytorium;
- b) Zarząd Argentyński ma prawo pobierać należność dodatkową, wynoszącą 10 centymów od każdego 300 franków lub części 300 fr. podanej wartości od paczek z podaną wartością, pochodzących lub przeznaczonych do urzędów na Wybrzeżu Południowym, w Ziemi Ognistej i na przyległych wyspach;
- c) przewóz między Francją kontynentalną z jednej strony, a Algierem i Korsyką z drugiej strony, upoważnia do pobrania od nadawcy za paczki z podaną wartością dodatkowej należności asekuracyjnej, wynoszącej 10 centymów od każdego 300 franków lub części 300 franków zadeklarowanych;
- d) Zarząd Indochin ma prawo pobierać należność dodatkową 10 centymów od każdego 300 franków lub części 300 franków podanej wartości od paczek z podaną wartością, pochodzących lub przeznaczonych do urzędów Terytorium Kouang-Tcheou-Wan;
- e) Egipt może podwyższyć do 10 centymów od każdego 300 franków lub części 300 franków podanej wartości należność asekuracyjną od paczek z podaną wartością, pochodzących lub przeznaczonych do Konga belgijskiego, a przewożonych przez Sudan;
- f) Irak ma prawo pobierać dodatkową opłatę asekuracyjną 10 centymów od każdego 300 franków lub części 300 franków podanej wartości od paczek z podaną wartością, korzystających z połączeń samochodowych przez pustynię z Iraku do Syrii lub Palestyny.

Od każdej paczki z podaną wartością, pochodzącej lub przeznaczonej do Korsyki i Algeru, upoważnia się do pobrania od nadawcy i z tytułu należności lądowej dla Korsyki lub Algeru, dodatkowej należności asekuracyjnej, wynoszącej 5 centymów od każdego 300 franków lub części 300 franków podanej wartości.

IX.

Wyjątki od zasady odpowiedzialności.

Wbrew postanowieniom artykułu 39 Kongo belgijskie, Egipt (dla Sudanu) i Irak mają prawo

nie płacić żadnego odszkodowania za uszkodzenie paczek, pochodzących ze wszystkich krajów, a przeznaczonych do Konga belgijskiego, Sudanu lub Iraku i zawierających płyny i ciała łatwo topliwe, przedmioty szklane oraz inne przedmioty łatliwe.

X.

Wymiary i objętość.

Grecja, Tunis i Turcja azjatycka mają prawo tymczasowo nie dopuszczać paczek, których wymiary lub objętość przekraczałyby najwyższe granice, dopuszczalne w myśl Porozumienia dla przewozów morskich.

XI.

Paczki ochronne.

Wbrew postanowieniom artykułu 8, § 1, litera a), Egipt (dla urzędów Sudanu) ma prawo w swoim obrocie z innymi krajami uważać jako ochronne paczki, których jeden z wymiarów przekracza 1 metr 10, lub których długość łącznie z największym obwodem przekroju, mierzonym w kierunku innym aniżeli długość, przekracza 1 metr 85.

Uważa się za ochronne paczki przesyłane do miejscowości w Kolumbii prócz portów morskich, których wymiary przekraczają 1 metr 05 z boku, lub których długość łącznie z największym obwodem przekroju, mierzonym w kierunku innym niż długość, przekracza 1 metr 80.

Na dowód czego, podpisani Pełnomocnicy sporządzili niniejszy Protokół, który mieć będzie tę samą moc obowiązującą i to samo znaczenie, jak gdyby zawarte w nim postanowienia podane były w tekście Porozumienia, do którego się odnosi, i podpisali go w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego jeden odpis doręczony będzie każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIE:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZYLIE:

Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za *Confucio Augusto Pamplona:*
Raúl Camarate

ZA BULGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za *R. Uribe Escobar:*
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz

ZA EKWADOR:

F. Guarderas
L. G. Dillon

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA GWATÉMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Dwynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr. J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Micić

Przeład

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O PACZKACH POCZTOWYCH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

- Art.
101. Kierowanie
102. Sposób przesyłania
103. Udzielanie informacji Zarządom
104. Drogi przewozowe i opłaty

R o z d z i a ł II.

Postanowienia dotyczące wszystkich paczek.

105. Sprawdzanie paczek
106. Przygotowania paczek
107. Opakowanie specjalne. Oznaczanie paczek z filmami i celuloidem
108. Adresy pomocnicze i deklaracje celne
109. Paczki wolne od należności
110. Poświadczenie odbioru
111. Poświadczenie odbioru żądane po nadaniu
112. Zawiadomienie o załadowaniu na okręt

R o z d z i a ł III.

Paczki za pobraniem.

113. Oznaczenie na paczkach i na adresie pomocniczym
114. Nalepka
115. Przekaz pobraniowy
116. Przekazywanie na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia paczki
117. Przeliczanie kwoty pobrania
118. Różnice w podawaniu kwoty pobrania
119. Termin wpłaty
120. Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania
121. Dosyłanie
122. Sporządzanie przekazu pobraniowego lub zawiadomienia o wpłacie
123. Unieważnienie lub zastąpienie druków przekazów pobraniowych i zawiadomień o wpłacie
124. Przekazy pobraniowe nedoręczzone lub niezainkasowane

R o z d z i a ł IV.

Paczki z podaną wartością.

125. Opakowanie paczek
126. Podanie wartości
127. Podawanie wagi
128. Oszukańcze podanie wartości

R o z d z i a ł V.

Paczki pilne.

129. Nalepka
130. Przesyłanie i pośrednictwo przy cleniu. Rachunkowość

R o z d z i a ł VI.

Czynności przy odprawie i nadejściu.

131. Numer nadawczy i miejsce nadania
132. Odcisk datownika i podawanie wagi
133. Paczki ekspresowe
134. Paczki ochronne i paczki z łamliwą zawartością
135. Zwrot cedułów należnościowych. Inkasowanie kwot wypłaconych zaliczkowo
136. Dosyłanie
137. Paczki nedoręczalne. Zawiadomienie o nedoręczalności
138. Paczki nedoręczalne. Zarządzenia nadawcy
139. Zwrot paczek nedoręczalnych.
140. Sprzedaż. Zniszczenie
141. Wycofanie. Zmiana adresu
142. Reklamacje
143. Żądania informacji
144. Reklamacje paczek nadanych w innym kraju

R o z d z i a ł VII.

Wymiana paczek.

145. Karta paczkowa
146. Przesyłanie paczek w odsyłkach zamkniętych
147. Sprawdzanie przesyłek paczkowych przez urzędy wymiany
148. Stwierdzanie niedokładności, powodujących odpowiedzialność Zarządów
149. Zwrot próżnych schowków

R o z d z i a ł VIII.

Rachunkowość. Wyrównywanie rachunków.

150. Rozrachunek dotyczący należności
151. Wyrównanie rachunków
152. Rozrachunek przekazów pobraniowych
153. Ceduły należnościowe. Rozrachunek należności celnych itp.

Różne postanowienia.

154. Druki do użytku publiczności
155. Termin przechowania dokumentów
156. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego

Postanowienia końcowe.

157. Wejście w życie i czas trwania ważności Regulaminu:

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w.

- CP 1. Wymiana paczek między krajami nieościenymi (wykaz)
- CP 2. Adres pomocniczy. Zarządzenia nadawcy
- CP 3. Deklaracja celna
- CP 4. Ceduła należnościowa
- CP 5. Reklamacja Paczki lub nienadeszłego przekazu pobraniowego
- CP 5a. Zawiadomienia o załadowaniu
- CP 6. Międzynarodowy przekaz pobraniowy
- CP 7. Nalepka dla paczek wartościowych
- CP 8. Nalepka zwykła
- CP 9. Zawiadomienie o niedoręczalności
- CP 10. Zawiadomienie o dostaniu
- CP 11. Karta paczkowa
- CP 12. Karta paczkowa dla rozrachunków udziałów za tranzyt
- CP 13. Zawiadomienie
- CP 13a. Protokół
- CP 14. Wykaz miesięczny
- CP 15. Zestawienie wykazów miesięcznych
- CP 15a. Rachunek ogólny
- CP 16. Rachunek szczegółowy przekazów pobraniowych
- CP 17. Rachunek wypłaconych należności celnych itp.

REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA O PACZKACH POCZTOWYCH.

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztowej, zawartej w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku, uchwalili w imieniu swoich Zarządów, za wspólną zgodą, następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania Porozumienia o paczkach:

R O Z D Z I A Ł I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Ar t y k u ł 101.

Kierowanie.

1. Każdy Zarząd obowiązany jest paczki, powierzone mu przez inny Zarząd celem przewozu tranzytem przez jego terytorium, kierować drogami i środkami, których sam używa dla własnych paczek.

W razie przerwania jakiegokolwiek drogi, paczki tranzytowe przesyłane tą drogą należy kierować najbardziej korzystną drogą rozporządzalną.

2. Tranzyt odbywa się na warunkach, ustalonych przez Porozumienie i jego Regulamin, nawet jeżeli Zarząd pochodzenia lub przeznaczenia paczek nie przystąpił do Porozumienia.

3. W obrocie między krajami, oddzielonymi od siebie jednym lub kilkoma krajami pośredniczącymi, paczki winny być przewożone drogami ustalonymi na podstawie wzajemnego porozumienia Zarządów zainteresowanych.

4. Paczki mylnie skierowane należy dosyłać do ich właściwego miejsca przeznaczenia drogą najkrótszą, jaką rozporządza Zarząd dosyłający.

Ar t y k u ł 102.

Sposób przesyłania.

1. Wymiana paczek między krajami ościenymi lub utrzymującymi bezpośrednie połączenia morskie odbywa się za pośrednictwem urzędów i w lokalach, wyznaczonych przez zainteresowane Zarządy.

2. W braku odmiennego porozumienia paczki wymienione między krajami bezpośrednio ze sobą nie graniczącymi przesyła się jako paczki pojedyncze.

Zarządy zainteresowane mogą porozumieć się co do sposobu wymiany paczek w zamykanych workach, kosztach lub przedziałach wagonowych na podstawie bezpośrednich kart paczkowych; w tym przypadku wspomniane Zarządy wydają za obopólną zgodą niezbędne zarządzenia.

3. Stosowanie zamkniętych schowków obowiązuje jednakże w tych wypadkach, jeżeli według oświadczenia jednego z Zarządów pośredniczących ilość pojedynczych paczek jest tak znaczna, iż może utrudniać jego czynności służbowe.

Ar t y k u ł 103.

Udzielanie informacji Zarządom.

Zarządy krajów, które zawarły Porozumienie, między którymi odbywa się bezpośrednia wymiana paczek, podają sobie wzajemnie do wiadomości za pomocą wykazów, sporządzanych według załączonego wzoru CP 1, informacje, dotyczące wymiany paczek.

Ar t y k u ł 104.

Drogi przewozowe i opłaty.

Każdy Zarząd, na podstawie wykazów CP 1, otrzymanych od Zarządów, z którymi utrzymuje bezpośrednią wymianę, ustala drogi dla przesyłania swoich paczek oraz wysokość opłat, które będzie pobierał od nadawców, zależnie od warunków, w jakich się odbywa pośrednictwo w przewozie.

R O Z D Z I A Ł II.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WSZYSTKICH PACZEK.

Artykuł 105.

Sprawdzanie paczek.

Jeżeli chodzi o dokładne określenie objętości, wagi lub wymiaru paczek, za miarodajne uważa się dane urzędu nadawczego z wyjątkiem przypadku widocznej omyłki.

Artykuł 106.

Przygotowanie paczek.

Paczka, aby mogła być przyjęta do przewozu, powinna posiadać:

- a) dokładny adres odbiorcy i nadawcy, wypisany literami łacińskimi. Nie dopuszcza się adresów, pisanych ołówkiem; natomiast przyjmuje się paczki z adresem, wypisanym ołówkiem atramentowym na zwilżonym poprzednio miejscu. Adres winien być wypisany na samej paczce lub na osobnej chorągiewce tak mocno do paczki przytwierdzonej, aby się nie mogła oderwać. Zaleca się wkładać do przesyłki odpis adresu paczki z podaniem adresu nadawcy;
- b) opakowanie i zamknięcie, odpowiadające wadze i rodzajowi zawartości jak również rodzajowi i czasowi trwania przewozu. Opakowanie i zamknięcie mają dość skutecznie zabezpieczyć zawartość tak, aby ona nie mogła ulec zniszczeniu przez nacisk i w czasie dokonywanych czynności manipulacyjnych, oraz aby uniemożliwić dostęp do paczki bez pozostawienia widocznych śladów naruszenia. Jednakże przyjmuje się bez opakowania przedmioty, które mogą być umieszczone w pudełkach lub połączone w jedną całość za pomocą trwałego przewiązania, zakończonego plombą lub pieczęcią w ten sposób, że tworzą jedną nierozłączną paczkę. Również nie wymaga się opakowania paczek, których zawartość stanowią pojedyncze przedmioty, jak kawałki drzewa, metalu itp., których opakowanie nie jest przyjęte w zwyczajach handlowych.

Opakowanie paczek, przeznaczonych do przewozu na długich odległościach, które muszą być narażone na liczne przeładowania i manipulacje, a szczególnie opakowanie paczek przeznaczonych do krajów odległych, musi być wyjątkowo trwałe i dobrze sporządzone.

Przedmioty, mogące zranic funkcjonariuszów pocztowych lub uszkodzić inne

przesyłki, mają być opakowane w sposób zapobiegający wszelkiemu niebezpieczeństwu;

- c) wystarczające miejsce do wpisania uwag służbowych oraz umieszczenia znaczków pocztowych i nalepek.

Artykuł 107.

Opakowanie specjalne. Oznaczenie paczek z filmami i celuloidem.

1. Jeżeli zawartość paczek stanowią metale szlachetne, konieczne jest użycie do opakowania trwałych pudełek metalowych lub skrzynek drewnianych o grubości co najmniej 1 centymetra dla paczek do wagi 10 kilogramów i 1½ centymetra dla paczek o wadze wyższej niż 10 kilogramów albo w końcu podwójnych worków bez szwów jednakże jeżeli użyto skrzynek z dykty, grubość ich może być ograniczona do 5 milimetrów pod warunkiem jednakże, aby grzbiety tych skrzynek były wzmocnione narożnikami.

2. Płyny i ciała łatwo topliwe należy wysłać w podwójnym opakowaniu. Między jednym (butelka, flakon, garnek, pudełko itd.) a drugim (skrzynka metalowa z trwałego drzewa, z masy drzewnej lub z tektury falistej dobrego gatunku) należy, o ile możności, pozostawić próżnię, którą wypełnia się trocinami, otrębami lub inną materią, wchłaniającą lub ochraniającą.

Ten ostatni warunek jest nieodzowny, jeżeli pierwsze opakowanie jest szczególnie kruche.

Proszki suche barwiące, jak błękit anilinowy itp. dopuszcza się tylko w pudełkach z trwałej blachy, włożonych do pudełek drewnianych, przy czym próżnię między obu opakowaniami wypełnia się trocinami. Proszki suche nie barwiące należy wkładać do pudełek metalowych, drewnianych lub tekturowych te zaś z kolei powinny być zamknięte w workach płóciennych lub pergaminowych.

3. Jeżeli są dopuszczone przez wszystkie Zarządy uczestniczące w przewozie:

- a) paczki, zawierające zapalki, zapalniki, pistony i ładunki w łuskach metalowych do ręcznej broni palnej oraz nie wybuchające części ładunków artyleryjskich, winny być starannie opakowane wewnątrz i zewnętrznie w skrzynki lub beczki. Ponadto zawartość paczki winna być oznaczona zarówno na adresie pomocniczym, jak i na samej paczce;
- b) paczki, zawierające filmy, celuloid surowy lub przedmioty sporządzone z celuloidu jak również odnośne adresy pomocnicze, winny być zaopatrzone na stronie adresowej bardzo widoczną nalepką koloru białego z napisem wykonanym dużymi czarnymi literami: „Celuloid“! Trzymać zdala od światła i ognia! (Celulloid! A tenir loin du feu et de la lumière).

Artykuł 108.

Adresy pomocnicze i deklaracje celne.

1. Do każdej paczki powinien być dołączony adres pomocniczy z trwałego kartonu koloru białego i odpowiednia ilość deklaracji celnych, według załączonych wzorów CP 2 i CP 3; deklaracje celne należy mocno przytwierdzać do adresu pomocniczego.

Nadawca może umieścić na odcinku adresu pomocniczego informacje dotyczące paczki. Ponadto nadawca na stronie odwrotnej adresu pomocniczego ma wskazać albo pisemnie, albo też podkreślając nadruk formularza, jak należy postąpić z paczką w razie niemożności doręczenia jej. Uwaga ta powinna być napisana w języku francuskim lub w języku znanym w kraju przeznaczenia oraz powtórzona na samej paczce.

Nadawca może zarządzić tylko co następuje:

- a) natychmiastowy zwrot paczki lub po upływie terminu..... dni;
- b) dostanie paczki pierwotnemu adresatowi do innego miejsca przeznaczenia;
- c) doręczenie lub dostanie paczki innej osobie (w razie potrzeby bez zainkasowania kwoty pobrania lub za pobraniem kwoty niższej od podanej pierwotnie);
- d) poinformowanie nadawcy o niedoręczalności paczki za pomocą zawiadomienia;
- e) przesłanie zawiadomienia o niedoręczalności osobie trzeciej w kraju przeznaczenia paczki;
- f) sprzedaż paczki na rachunek i ryzyko nadawcy;
- g) zupełne zrzeczenie się paczki.

2. Jeden adres pomocniczy z dołączoną odpowiednią ilością wymaganych dla jednej paczki deklaracji celnych może być użyty dla kilku, nie więcej jednak niż dla trzech paczek zwykłych, wysłanych przez tego samego nadawcę do tego samego adresata i podlegających tej samej opłacie. To postanowienie nie stosuje się do paczek za pobraniem, z podaną wartością, jak również do doręczeń adresatom jako wolne od wszelkich należności, dla których to paczek dokumenty zbiorowe nie są dopuszczalne.

Jednakże każdy kraj może wymagać odrębnego adresu pomocniczego i odpowiedniej ilości deklaracji dla każdej paczki.

3. Zarządy pocztowe nie przyjmują na siebie żadnej odpowiedzialności za deklaracje celne.

Artykuł 109.

Paczki wolne od należności.

1. Na adresach pomocniczych paczek, które mają być doręczone adresatom jako wolne od należ-

ności, jak również na adresach tych paczek należy umieścić bardzo widoczny napis „Wolne od należności“ (Franc de droits) lub podobny napis w języku kraju nadania. Strona adresowa paczek, jako też odnośne adresy pomocnicze, powinny być zaopatrzone w nalepkę koloru żółtego również z napisem dużymi literami „Wolne od należności“ (Franc de droits).

2. Do każdej paczki wysyłanej jako wolna od należności, należy dołączyć cedulę należnościową według załączonego wzoru CP 4, sporządzoną z kartonu koloru żółtego, którego stronę adresową wypełnia urząd wysyłający. Cedulę należnościową należy w sposób trwały przymocować do adresu pomocniczego.

3. W razie jeżeli nadawca paczki zażąda, po nadaniu jej, doręczenia przesyłki jako wolnej od należności, urząd nadania uprzedza o tym urząd przeznaczenia przez notatkę wyjaśniającą, przesłaną jako list polecony, dołączając do niej cedulę należnościową należycie wypełnioną na stronie adresowej. Ten ostatni urząd umieszcza na adresie paczki i na adresie pomocniczym nalepkę przewidzianą w § 1.

Artykuł 110.

Poświadczenie odbioru.

1. Na paczkach, których nadawca żąda poświadczenia odbioru, umieszcza się bardzo widoczny napis „Poświadczenie odbioru“ (Avis de réception) lub odcisk stempla „A. R.“. Ten sam napis należy powtórzyć na adresie pomocniczym.

2. Do takich paczek dołącza się druk odpowiadający wzorowi C 5, załączonemu do Regulaminu Konwencji; druk ten wystawia urząd nadawczy lub inny, wyznaczony przez Zarząd kraju nadania, po czym dołącza go do odnośnego adresu pomocniczego paczki. Jeżeli nie dojdzie on do urzędu przeznaczenia, ten ostatni sporządza z urzędu nowe poświadczenie odbioru.

3. Urząd przeznaczenia wypełnia należycie druk C 5 i zwraca go zwykłą pocztą bez koperty i bez opłaty pod adresem nadawcy paczki.

4. Jeżeli nadawca reklamuje poświadczenie odbioru, którego nie otrzymał w odpowiednim terminie, należy postąpić w myśl przepisów poniższego artykułu 111. W tym przypadku nie pobiera się należności po raz drugi, a urząd nadawczy umieszcza w nagłówku druku C 5 napis „Duplikat poświadczenia odbioru itp.“ (Duplicata de l'avis de réception, etc.).

Artykuł 111.

Poświadczenie odbioru żądane po nadaniu.

1. Jeżeli nadawca żąda poświadczenia odbioru po nadaniu paczki, urząd nadawczy wypełnia druk C 5.

W braku porozumienia odmiennego, kwota pobrania, wyrażona w walucie kraju nadania paczki, jest przeliczona według kursu, jaki stosuje on przy przeliczaniu kwot przekazów pocztowych.

Druk C 5 przymocowuje się do reklamacji CP 5, o której mowa w poniższym artykule 142; z reklamacją tą, po zaopatrzeniu jej w znaczek pocztowy, którego wartość odpowiada wysokości należnej opłaty, postępuje się według przepisów wspomnianego artykułu 142, z wyjątkiem jednak, że w razie prawidłowego doręczenia paczki, urząd przeznaczenia zatrzymuje druk CP 5 i zwraca druk C 5 do miejsca nadania w sposób, przepisany w § 3 artykułu 110.

2. Jednakże w krajach, w których służba paczkowa nie jest wykonywana przez Zarządy pocztowe, uiszczenie opłaty stwierdza się na druku CP 5 albo za pomocą specjalnej nalepki, albo też przez podanie pobranej kwoty.

A r t y k u ł 112.

Zawiadomienie o załadowaniu na okręt.

1. Do paczek, co do których nadawca żąda zawiadomienia o załadowaniu, należy dołączać nalepki z napisem „Zawiadomienie o załadowaniu“ (Avis d'embarquement). Nalepki te mają być umieszczone zarówno na paczce jak i na adresie pomocniczym.

2. Do paczek tych dołącza się druk odpowiadający załączonemu wzorowi CP 5a na druku tym należy podać w sposób wyraźny port i kraj do którego ma być zwrócone zawiadomienie o załadowaniu. Do każdej paczki należy dołączyć osobny druk.

3. Jeżeli paczka z dołączonym zawiadomieniem o załadowaniu znajduje się w odsyłce zamkniętej, przesyłanej w tranzycie, przez zainteresowany port załadowania, wysyłający urząd wymiany odsyłki wycofuje zawiadomienie o załadowaniu, dołączone do dokumentów paczkowych i dołącza je do odpowiedniej karty paczkowej, druk CP 12, po uprzednim poczynieniu niezbędnych adnotacji. Zaliczenie należności przypadającej krajowi załadowania paczki, odbywa się za pomocą tej karty paczkowej, którą uzupełnia się napisem: „Ilość zawiadomień o załadowaniu“ (Nombre d'avis d'embarquement).

4. Urząd wymiany, który zajmuje się załadowaniem paczki lub odsyłki wypełnia druk zawiadomienia według nadruku i zwraca je wprost do urzędu nadania paczki.

R O Z D Z I A Ł III.

PACZKI ZA POBRANIEM.

A r t y k u ł 113.

Oznaczenie na paczkach i na adresie pomocniczym.

1. Na paczkach za pobraniem oraz na odnośnych adresach pomocniczych należy umieścić

w sposób bardzo widoczny, napis „Pobranie“ (Remboursement), a bezpośrednio po nim podać kwotę pobrania pismem łacińskimi, słownie i cyframi arabskimi bez przekreśleń i poprawek, choćby nawet potwierdzonych omówieniem.

2. Nadawca winien podać na paczce i na przedniej stronie adresu pomocniczego swoje nazwisko i adres literami łacińskimi. Jeżeli kwota zainkasowana ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia lub nadania, umieszcza się ponadto na stronie adresowej paczki i adresu pomocniczego następujący napis w języku francuskim lub innym języku, znanym w kraju przeznaczenia „Zaliczyć na pocztowe konto czekowe Nr . . . P . . . w . . . prowadzone przez urząd czekowy w“ (A porter au crédit du compte courant postal Nr . . . de M . . . à tenu par le bureau des chèques à . . . , . . .).

A r t y k u ł 114.

Nalepka.

Na paczkach za pobraniem, jak również na odnośnych adresach pomocniczych, należy umieścić na stronie adresowej nalepkę koloru pomarańczowego, wykonaną według wzoru C 6, załączonego do Regulaminu Konwencji.

A r t y k u ł 115.

Przekaz pobraniowy.

Prócz przypadku, przewidzianego w poniżej podanym artykule 116, do każdej paczki za pobraniem należy dołączyć druk przekazu pobraniowego z trwałego koloru białego, sporządzonego według załączonego wzoru CP 6. Na druku tym, załączonym z adresem pomocniczym, należy podać kwotę pobrania, oznaczoną w walucie kraju nadania, a jako odbiorcę przekazu wskazać zasadniczo nadawcę paczki. Jeżeli przepisy wewnętrzne Zarządu nadania na to zezwalają nadawca może podać na przekazie zamiast swego adresu, nazwisko właściciela i numer jego pocztowego konta czekowego w kraju nadania, jak również urząd, który prowadzi to konto. Każdy Zarząd może wymagać, by przekazy pobraniowe, dotyczące paczek pochodzących z jego kraju, skierowano do urzędów nadania paczki lub do innych urzędów.

A r t y k u ł 116.

Przekazywanie na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia paczki.

Do każdej paczki, której kwota zainkasowana ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia, dołącza się, jeżeli nie zawarto porozumienia odmiennego, zawiadomienie o wpłacie, według druku przepisanego dla obrotu

wewnętrzny tego kraju. Na zawiadomieniu tym należy wskazać właściciela konta, na które przekazuje się kwotę, jak również dokonać wszelkich innych wpisów, wymaganych treścią druku, z wyjątkiem podania kwoty, którą wpisuje Zarząd kraju przeznaczenia, po zainkasowaniu kwoty pobrania. Jeżeli do zawiadomienia o wpłacie dołączony jest odcinek, nadawca podaje na nim nazwisko swe i adres oraz inne dane, które uważa za niezbędne.

Zawiadomienie o wpłacie należy trwale przymocować do adresu pomocniczego.

A r t y k u ł 117.

Przeliczanie kwoty pobrania.

W braku porozumienia odmiennego kwota pobrania, wyrażona w walucie kraju nadania paczki, jest przeliczana na walutę kraju przeznaczenia przez Zarząd tego kraju, według kursu, jaki stosuje on przy przeliczeniu kwoty przekazów pocztowych, przeznaczonych do kraju nadania paczki.

A r t y k u ł 118.

Różnice w podawaniu kwoty pobrania.

W razie stwierdzenia różnicy między kwotą podaną na paczce, na adresie pomocniczym i na przekazie należy od adresata zainkasować kwotę najwyższą.

Jeżeli adresat odmawia uiszczenia tej kwoty, to, poza wyjątkiem przewidzianym poniżej, można wydać paczkę adresatowi po wpłaceniu przez niego kwoty niższej, z tym jednak zastrzeżeniem, że w danym razie uzupełniająca wpłata będzie dokonana po otrzymaniu wyjaśnień od Zarządu wysyłającego. Jeżeli adresat nie zgodzi się na ten warunek, doręczenie paczki odracza się.

W każdym jednak przypadku żądanie wyjaśnienia przysyła się niezwłocznie Zarządowi kraju wysyłającego, który obowiązany jest udzielić odpowiedzi w najkrótszym terminie, podając dokładną kwotę pobrania i stosując się w tym przypadku do przepisów § 2, artykułu 137 Regulaminu Konwencji.

Jeżeli adresat jest w przejeździe lub zmuszony jest wyjechać, wówczas należy zawsze żądać uiszczenia kwoty najwyższej. W razie odmowy, paczkę należy doręczyć dopiero po otrzymaniu odpowiedzi na żądane wyjaśnienie.

A r t y k u ł 119.

Termin wpłaty.

1. Kwota pobrania ma być wpłacona w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po nadejściu paczki do urzędu przeznaczenia. Termin ten

może być przedłużony najwyżej do miesiąca, jeżeli ustawodawstwo wewnętrzne kraju przeznaczenia tego wymaga. Po upływie terminu wpłaty paczkę uważa się jako niedoręczalną, w myśl postanowień artykułu 23 Porozumienia. Jednakże nadawca może żądać, by wydane przez niego zarządzenia w myśl artykułu 108, § 1 niniejszego Regulaminu, zostały natychmiast wykonane w tym przypadku, jeżeli adresat przy pierwszej próbie doręczenia nie wpłacił kwoty pobrania. Wykonanie natychmiastowe zarządzenia nadawcy ma również nastąpić, jeżeli odbiorca przy doręczeniu odmówił formalnie wszelkiej wpłaty.

2. Jeżeli w odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności, nadawca wydał zarządzenie urzędowi przeznaczenia, powyższe terminy liczą się od dnia następnego po nadejściu tego zarządzenia.

A r t y k u ł 120.

Unieważnienie lub zmiana kwoty pobrania.

Żądania unieważnienia lub zmiany kwoty pobrania podlegają przepisom i postępowaniu, przewidzianym w artykule 137 Regulaminu Konwencji.

Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w artykule 116, do każdego żądania zmiany kwoty pobrania, przesłanego w drodze pocztowej, należy dołączyć nowy druk przekazu pobraniowego, wykazującego tę zmienioną kwotę.

Jeżeli chodzi o żądanie w drodze telegraficznej przekaz pobraniowy ma być zastąpiony przez urząd przeznaczenia, w myśl postanowień, określonych w poniżej podanym artykule 123.

A r t y k u ł 121.

Dosyłanie.

Paczki za pobraniem można dosyłać tylko w tych przypadkach, jeżeli między nowym krajem przeznaczenia a krajem nadania, odbywa się wymiana paczek tego rodzaju. W tym przypadku dołącza się do paczek druki przekazów pobraniowych, wystawione przez Zarząd kraju nadania. Zarząd nowego kraju przeznaczenia załatwia czynności połączone z wyrównaniem pobrania tak, jak gdyby paczki były bezpośrednio do niego skierowane.

Paczki, których kwota zainkasowana ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w pierwotnym kraju przeznaczenia, nie mogą być dosyłane.

A r t y k u ł 122.

Sporządzanie przekazu pobraniowego lub zawiadomienia o wpłacie.

Niezwłocznie po zainkasowaniu kwoty pobrania, urząd przeznaczenia lub inny urząd, przez

Zarząd kraju przeznaczenia do tego wyznaczony, wypełnia na przekazie pobraniowym część oznaczoną napisem: „Wpisy służbowe“, (Indications de service), wyłacza odcisk datownika i wysyła przekaz bez opłaty do urzędu nadania paczki lub też do urzędu specjalnie wskazanego na samym przekazie przez Zarząd kraju nadania.

Jeżeli do kraju nadania paczki zwrócono się z żądaniem wyjaśnienia dokładnej kwoty pobrania, należy wstrzymać się z przesłaniem przekazu aż do chwili otrzymania odpowiedzi na to żądanie.

Przekazy pobraniowe wpłaca się nadawcom paczek, na zasadach ustalonych przez każdy Zarząd.

Zawiadomienia o wpłacie, dotyczące paczek za pobraniem, których kwota ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia, podlegają przepisom wewnętrznym, obowiązującym dla czeków i pocztowych przelewów pieniężnych tego kraju.

Artykuł 123.

Unieważnienie lub zastąpienie druków przekazów pobraniowych i zawiadomień o wpłacie.

1. Druki przekazów pobraniowych, które stały się nieużyteczne z powodu różnicy danych co do kwoty pobrania lub wskutek żądań unieważnienia lub zmiany kwoty pobrania, jak również druki zawiadomień o wpłacie zbędne z powodu unieważnienia kwoty pobrania, niszczy Zarząd kraju przeznaczenia paczek.

2. Druki, odnoszące się do paczek za pobraniem, zwracanych z jakiegokolwiek powodu do miejsca nadania, unieważnia Zarząd, który paczkę zwraca.

3. Jeżeli druki, odnoszące się do paczek za pobraniem, przed zainkasowaniem pobrania zostały zarzucone, zniszczone lub zaginęły, urząd miejsca przeznaczenia wystawia duplikat na druku CP 6 lub na druku zawiadomienia o wpłacie, zależnie od przypadku.

Artykuł 124.

Przekazy pobraniowe niedoręczone lub niezainkasowane.

Z przekazami pobraniowymi, które nie mogły być doręczone odbiorcy, jak również z przekazami doręczonymi osobom uprawnionym, lecz których kwota nie została zainkasowana, postępuje się w myśl przepisów artykułu 141 Regulaminu Konwencji.

R O Z D Z I A Ł IV.

PACZKI Z PODANĄ WARTOŚCIĄ.

Artykuł 125.

Opakowanie paczek.

1. Niezależnie od przepisów ogólnych, przewidzianych w artykułach 106 i 107, każda paczka z podaną wartością ma być zapieczętowana jednakowymi pieczęciami lakowanymi, albo za plombowana lub w jakikolwiek inny sposób zamknięta i zaopatrzona odciskiem lub znakiem specjalnym i jednakowym nadawcy. Pieczęcie lub pieczętunki, jak również nalepki wszelkiego rodzaju, oraz, w danym razie, znaczki pocztowe należy umieszczać w pewnych odstępach, aby nie mogły posłużyć do ukrycia miejsca uszkodzenia opakowania. Nalepki i w danym razie znaczki pocztowe nie mogą być również przegięte, na dwie powierzchnie opakowania, aby nie zakrywać krawędzi paczki. W danym razie kartki, na których podano adres paczki tego rodzaju, nie mogą być nalepiane na samym opakowaniu.

2. Na paczkach z podaną wartością, jako też na odnośnych adresach pomocniczych należy umieszczać nalepkę koloru czerwonego, według załączonego wzoru CP 7, z podaną pismem łacińskim literą „V“, nazwą urzędu nadania oraz numerem porządkowym paczki.

Jednakże Zarządy mogą umieszczać na paczkach z podaną wartością i na odnośnych adresach pomocniczych nalepkę CP 8, przewidzianą w poniższym artykule 131, jako też nalepkę koloru czerwonego małych rozmiarów z napisem dużymi literami „Wartościowa“, (Valeur déclarée).

Artykuł 126.

Podanie wartości.

1. Wartość podana ma być wyrażona w walucie kraju nadania i wypisana przez nadawcę na paczce i na adresie pomocniczym literami łacińskimi słownie i cyframi arabskimi bez przekreślań i poprawek, choćby nawet stwierdzonych omówieniem.

2. Kwota podanej wartości winna być przeliczona przez nadawcę lub przez Zarząd kraju nadania na franki złote. Wynik przeliczenia należy uwidocznić nowymi cyframi, umieszczonymi obok lub pod napisem, wyrażającym podaną wartość w walucie kraju nadania. Postanowienie to nie stosuje się w obrocie bezpośrednim między krajami, posiadającymi jednakową walutę.

Kwota we frankach złotych winna być podkreślona grubą kreską ołówkiem kolorowym.

Artykuł 127.

Podawanie wagi.

Zarząd kraju nadania obowiązany jest wypisać w gramach dokładną wagę każdej paczki z podaną wartością:

- a) na adresowej stronie paczki,
- b) na adresie pomocniczym, w miejscu na to przeznaczonym.

Artykuł 128.

Oszukańcze podanie wartości.

Jeżeli jakiegokolwiek okoliczności lub reklamacje osób zainteresowanych ujawnią podanie, w celach oszukańczych, wartości w kwocie wyższej aniżeli wartość rzeczywista przedmiotów zawartych w paczce, wówczas należy zawiadomić o tym w czasie najkrótszym Zarząd kraju nadania, dołączając ewentualnie także dowody rzeczowe dochodzeń.

ROZDZIAŁ V.

PACZKI PILNE.

Artykuł 129.

Nalepka.

Na paczkach pilnych i jednoadresowych adresach pomocniczych należy umieszczać nalepkę z bardzo widocznym napisem „Pilna“ (Urgent).

Artykuł 130.

Przesyłanie i pośrednictwo przy cieniu. Rachunkowość.

Zarządy, biorące udział w wymianie paczek pilnych, porozumiewają się, by zapewnić szybką przesyłkę połączeniami możliwie bezpośrednimi tych paczek, jak również przedsięwzięć starania w celu przyspieszenia ich oclenia.

Zarządy te za wspólną zgodą wydają również potrzebne zarządzenia, dotyczące wzajemnego obrachunku.

ROZDZIAŁ VI.

CZYNNOŚCI PRZY ODPRAWIE I NADEJŚCIU.

Artykuł 131.

Numer nadawczy i miejsce nadania.

Każda paczka i jednoadresowy adres pomocniczy muszą być opatrzone nalepką małych rozmiarów, wykonaną według załączonego wzoru CP 8, na której podany jest w sposób widoczny numer na-

dawczy i nazwa urzędu nadawczego. Przepis ten nie dotyczy paczek z podaną wartością opatrzonych nalepką CP 7, przewidzianą w artykule 125, § 2, ustęp 1-szy.

Ten sam urząd nadawczy nie może równocześnie używać dwu lub kilku seryj nalepek, z wyjątkiem przypadków, kiedy serie uzupełnione są znakami odróżniającymi.

Artykuł 132.

Odcisk datownika i podawanie wagi.

1. Urząd nadawczy wytłacza na przedniej stronie adresu pomocniczego odcisk datownika, wskazujący miejsce i dzień nadania.

2. Urząd nadawczy ma wpisać na adresie pomocniczym, w miejscu na to przeznaczonym, wagę w kilogramach każdej paczki bez podania wartości. Ułamki kilogramu zaokrągla się do pół kilograma wwyż.

Artykuł 133.

Paczki ekspresowe.

Paczki podlegające doręczeniu przez umyślnego posłańca, oraz odnośne adresy pomocnicze winny być opatrzone, jeżeli to jest możliwe, obok podania miejsca przeznaczenia nalepką drukowaną koloru ciemnoczerwonego z wykonanymi dużymi literami napisem „Eksprèss“.

Artykuł 134.

Paczki ochronne i paczki z łamliwą zawartością.

1. Pod warunkiem przestrzegania postanowień artykułów 106 i 107, w sprawie postępowania i opakowania paczki z łamliwą zawartością winny być zaopatrzone bądź przez nadawcę, bądź też przez urząd wysyłający, w nalepkę z obrazkiem, wyobrażającym szkło, i z nadrukiem czerwonym na białym tle.

2. Przy przesyłaniu w odsyłkach zamkniętych, paczki te winny być włożone do osobnych schowków i opatrzone należyście w nalepkę przewidzianą w paragrafie poprzednim.

3. Adresy pomocnicze odnoszące się do paczek ochronnych i do paczek z łamliwą zawartością winny być zaopatrzone na stronie adresowej w napis grubymi literami: „Paczka ochronna“ (Colis encombrant) lub „Paczka z łamliwą zawartością“ (Colis fragile). Napis ten można zastąpić nalepką drukowaną.

Artykuł 135.

Zwrot cedał należnościowych. Inkasowanie kwot wypłaconych zaliczkowo.

1. Po doręczeniu adresatowi paczki wolnej od należności urząd, który zaliczkowo uiszczył należ-

ności celne lub inne należności na rachunek nadawcy, uzupełnia odnoszące się do tego urzędu dane na odwrotnej stronie ceduły należnościowej i przesyła cedułę wraz z dowodami urzędowi nadawczemu; w kopercie zamkniętej, nie wyszczególniając jej zawartości.

Każdy Zarząd ma prawo jednak odsyłanie wypełnionych ceduł należnościowych powierzyć tylko pewnym, specjalnie do tego wyznaczonym, urzędom i żądać, by ceduły były zwracane do wyznaczonego w tym celu urzędu. Nazwa urzędu, do którego ceduły należy odsyłać, ma być we wszystkich przypadkach wskazana przez urząd nadania paczki na adresowej stronie ceduły należnościowej.

2. Jeżeli paczka z napisem „Wolna od opłat“ (Franc de droits) nadejdzie do kraju przeznaczenia bez ceduły należnościowej, urząd pośredniczący przy cleniu wystawia duplikat tej ceduły, na którym wpisuje nazwę kraju nadania, jak również, jeżeli to jest możliwe, dzień nadania paczki. Jeżeli ceduła należnościowa zaginęła po doręczeniu paczki, duplikat wystawia się w ten sam sposób.

3. Ceduły należnościowe, należące do paczek, które z jakiegokolwiek powodu zwraca się do miejsca nadania, winien Zarząd przeznaczenia unieważnić i przymocować do adresów pomocniczych.

4. Po odebraniu ceduły należnościowej, wykazującej kwotę wyplaconą zaliczkowo przez Zarząd kraju przeznaczenia, Zarząd kraju nadania przelicza powyższą kwotę na swoją walutę według kursu, który sam ustala, a który nie może być wyższy od kursu, ustalonego dla przeliczenia kwot przekazów pocztowych, przeznaczonych do odnośnego kraju. Wynik otrzymany z przeliczenia wypisuje się na głównej części i na bocznym odcinku ceduły. Urząd nadawczy po zainkasowaniu należności wydaje nadawcy odcinek ceduły i, w danym razie, także dowody.

Artykuł 136.

Dosyłanie.

1. Paczek dosyłanych, wskutek mylnego skierowania, nie może Zarząd dosyłający obciążać ani należnościami celnymi, ani też żadnymi innymi należnościami.

Jeżeli wspomniany Zarząd zwraca paczkę Zarządowi, który ją ostatni wystął, wówczas przyznaje mu zwrot należności otrzymanych i powiadamia go o błędzie osobnym zawiadomieniem o niedokładnościach.

W innych przypadkach i, jeżeli należności przekazane Zarządowi dosyłającemu nie wystarczają na pokrycie kosztów dosłania, które mu przypadają, Zarząd dosyłający przekazuje Zarządowi, któremu wydaje paczkę, kosztą połą-

czony z przesłaniem; następnie przypadającą mu niepokrytą różnicę obciąża urząd wymiany, który ostatni mylnie skierował paczkę. O przyczynie tego obciążenia donosi się urzędowi odpowiednim zawiadomieniem o niedokładnościach.

2. Jeżeli paczkę z winy poczty przyjęto do wysłania nieprawidłowo i z tego powodu paczka podlega zwrotowi do kraju nadania, Zarząd, który zwraca paczkę, przyznaje Zarządowi który mu ją przekazał, zwrot otrzymanych należności.

Jeżeli paczka podlega zwrotowi z winy nadawcy lub ze względu na którykolwiek z zakazów, przewidzianych w artykule 16 Porozumienia, kosztą wynikającego stąd przewozu ponoszą nadawcy. Każdy Zarząd wpisuje do rachunku swój udział w sposób wskazany w następującym § 3 dla paczek dosyłanych.

3. Paczki dosłane wskutek zmiany przez adresata miejsca pobytu lub z winy nadawcy, Zarząd oddawczy obciąża na rachunek odbiorcy należnościami składającymi się z udziałów, przypadających różnym Zarządom pośredniczącym w przewozie przy dostaniu i z innych opłat i należności, przewidzianych w artykułach 48, 49 i 50 Porozumienia.

Zarząd dosyłający wpisuje należną mu kwotę do rachunku Zarządowi pośredniczącemu, lub Zarządowi nowego miejsca przeznaczenia. W przypadku, jeżeli kraj dosyłający i kraj nowego miejsca przeznaczenia bezpośrednio ze sobą nie graniczą, pierwszy Zarząd pośredniczący, który otrzymuje dosłaną paczkę, wpisuje przypadający mu udział i udział Zarządu dosyłającego do rachunku tego Zarządu, któremu paczkę wydaje; ten ostatni ze swej strony, jeżeli jest tylko pośrednikiem, wpisuje do rachunku Zarządowi następnemu swój własny udział łącznie z udziałem, którym został obciążony przez Zarząd poprzedni. To samo postępowanie powtarza się w stosunkach między poszczególnymi Zarządami, biorącymi udział w przewozie, dopóki paczka nie dojdzie do Zarządu oddawczego.

Jeżeli należność za przewóz paczki, jak również i inne opłaty i należności przewidziane w artykułach 48, 49 i 50 Porozumienia, uiszczono przy dosłaniu z tego rodzaju paczką należy postąpić jak z paczką bezpośrednio przesłaną z kraju dosyłającego do nowego miejsca przeznaczenia. W tym przypadku adresat nie uiszcza żadnej opłaty za zwrot.

Należności zwracane mają być podane szczegółowo (należności za przewóz, składowe, należności celne itp.) na adresie pomocniczym lub, jeżeli to nie jest możliwe, na kartce dołączonej do adresu pomocniczego.

4. Postanowienia § 3, ustępu 1, 2 i 4 należy stosować również do paczek w tranzycie, które Zarząd pośredniczący zmuszony jest przesłać drogą kosztowniejszą z powodu przerwania połączeń zwyczajnych, dla których opłaty te zostały obliczone.

5. Paczki należy dosyłać w ich pierwotnym opakowaniu związane z adresem pomocniczym, wystawionym przez urząd nadawczy. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu paczka musi być przepakowana lub pierwotny adres pomocniczy zastąpiony dodatkowym konieczne jest, zarówno na paczce, jak i na adresie pomocniczym podać nazwę urzędu nadania paczki, pierwotny numer nadania i, jeżeli to jest możliwe, dzień nadania paczki we wspomnianym urzędzie.

6. W przypadku, jeżeli usiłowanie doręczenia paczki ekspresowej do mieszkania przez osobnego posłańca było bezskuteczne, urząd dosyłający winien przekreślić nalepkę lub napis „Ekspres“ dwiema grubymi kreskami poprzeczyni.

Artykuł 137.

Paczki niedoręczalne. Zawiadomienie o niedoręczalności.

1. Jeżeli nadawca wyraził życzenie w uwadze, umieszczonej na odwrotnej stronie adresu pomocniczego i na paczce, by go zawiadomiono o niedoręczalności paczki, Zarząd kraju przeznaczenia przesyła jako list polecony Zarządowi wysyłającemu po uprzednim wypłaceniu, zawiadomienie o niedoręczalności, według załączonego wzoru CP 9. Zawiadomienie to wraz z zarządzeniem nadawcy i adresem pomocniczym zwraca się urzędowi, który je wystawił.

Jeżeli chodzi o kilka paczek nadanych jednocześnie przez jednego nadawcę pod adresem tego samego odbiorcy, zezwala się na wysłanie tylko jednego zawiadomienia o niedoręczalności, nawet gdyby do paczek tych dołączono kilka adresów pomocniczych. W tym przypadku wszystkie adresy pomocnicze dołącza się do zawiadomienia o niedoręczalności.

Jeżeli zawiadomienie o niedoręczalności przesyła się osobie trzeciej, podanej na odwrotnej stronie adresu pomocniczego, wówczas nie dołącza się adresu pomocniczego do zawiadomienia.

2. Zawiadomienie, według wzoru CP 9, należy również wystawiać przy zawiadomieniu Zarządu kraju nadania o zatrzymaniu paczek z urzędu w czasie przewozu albo przez pocztę, albo też przez władze celne, jak również o niedoręczalności z powodu zniszczenia, ograbienia lub jakiegokolwiek innej przyczyny tego rodzaju. W tym przypadku na zawiadomieniu o niedoręczalności należy umieścić w sposób widoczny uwagę: „Paczki zatrzymane z urzędu“ (Colis retenus d'office).

Jednakże przepis ten nie obowiązuje w wypadku siły wyższej lub, jeżeli ilość paczek, zatrzymanych z urzędu w czasie przewozu (zarządzenie celne, przerwa połączenia z powodu wypadku itp.) jest taka, że przesłanie zawiadomienia jest technicznie niemożliwe.

3. Zasadniczo zawiadomienia o niedoręczalności wymieniają między sobą urzędy przeznacze-

nia i nadania. Każdy jednak Zarząd może żądać, by zawiadomienia dotyczące jego służby, kierowano do jego Zarządu centralnego lub do pewnego, w tym celu wyznaczonego urzędu. Zarząd kraju nadania obowiązany jest zawiadomić nadawcę. Wymiana zawiadomień o niedoręczalności winna być załatwiona przez wszystkie zainteresowane urzędy w trybie możliwie przyspieszonym.

4. Jeżeli paczki, o których zawiadomiono, że są niedoręczalne, zostały podjęte lub dostane przed nadejściem zarządzeń nadawcy, należy o tym natychmiast donieść nadawcy za pośrednictwem urzędu nadawczego. W razie przesłania zawiadomienia o niedoręczalności osobie trzeciej, podanej na odwrotnej stronie adresu pomocniczego, wspomniane doniesienie należy przesłać osobie trzeciej. Przy paczkach za pobraniem, jeżeli przekaz CP 6 został już przesłany nadawcy, zawiadamianie tegoż nadawcy nie jest konieczne.

5. Jeżeli Zarząd przeznaczenia lub pośredniczący nie przestrzegał podanych wskazówek albo w chwili nadania, za pomocą uwagi umieszczonej na odwrotnej stronie adresu pomocniczego i na adresie paczki, albo też w odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności, winien on ponieść koszty przewozu (tam i z powrotem) i ewentualnie inne należności, które nie zostały skreślone. Jednakże uiszczone koszty przewozu do miejsca przeznaczenia nie podlegają zwrotowi nadawcy, jeżeli przy nadaniu paczki lub w odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności, zarządzono sprzedaż paczki lub, jeżeli nadawca zrzekł się jej na wypadek niedoręczalności.

Artykuł 138.

Paczki niedoręczalne. Zarządzenia nadawcze.

1. W odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności, które zostało nadawcy doręczone stosownie do przepisów artykułu 137, nadawca może zarządzić:

- a) ponowne zawiadomienie adresata pierwszego;
- b) sprostowanie lub uzupełnienie adresu paczki;
- c) doręczenie paczki innej osobie lub dostanie do innego miejsca przeznaczenia, celem doręczenia jej pierwotnemu adresatowi lub innej osobie;
- d) doręczenie paczki za pobraniem innej osobie, za zapłatą wykazanej kwoty pobrania lub też doręczenie paczki pierwotnemu adresatowi albo innej osobie, bez zapłaty kwoty pobrania, lub za zapłatą kwoty niższej od podanej pierwotnie. Jeżeli kwota pobrania została zmniejszona, należy wystawić nowy druk CP 6, stosownie do przepisów artykułu 120;

- e) doręczenie paczki pierwotnemu adresatowi lub innej osobie, bez pobrania obciążających paczkę należności. W tym przypadku należy wystawić cedulę należnościową, stosownie do przepisów artykułu 109;
- f) natychmiastowy zwrot paczki;
- g) sprzedaż paczki na rachunek i ryzyko własne;
- h) zupełne zrzeczenie się paczki.

Osoba trzecia, której zostało przesłane zawiadomienie o niedoręczalności, stosownie do żądania nadawcy (artykuł 108, § 1, lit. c), może zarządzić to samo co i nadawca; oprócz tego osoba trzecia może zarządzić natychmiastowy zwrot paczki nadawcy.

Inne zarządzenia oprócz powyżej wymienionych, nie są dopuszczalne.

2. Po otrzymaniu zarządzeń nadawcy lub osoby trzeciej, której przesłano zawiadomienie o niedoręczalności w myśl przepisów artykułu 108, § 1, litera e), tylko te zarządzenia są ważne i podlegają wykonaniu.

Artykuł 139.

Zwrot paczek niedoręczalnych.

1. Jeżeli nadawca lub osoba trzecia, której zostało przesłane zawiadomienie o niedoręczalności, wyda zarządzenie nieprzewidziane w artykule 133, Zarząd kraju przeznaczenia może natychmiast zwrócić paczkę urzędowi nadania, bez wystosowania nowego zawiadomienia. W ten sam sposób należy postąpić, jeżeli nadawca lub osoba trzecia odmawia zapłaty należności, przewidzianej w § 4, artykułu 23 Porozumienia. Jeżeli nadawca lub osoba trzecia nie da odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności, paczkę zwraca się nadawcy po upływie terminu, ustalonego we wspomnianym paragrafie.

2. Urząd, który zwraca paczkę nadawcy, winien zarówno na paczce, jak i na adresie pomocniczym, podać w języku francuskim, w sposób jasny i zwięzły, przyczynę niedoręczenia, posiłkując się następującymi napisami: „nieznany“ (inconnu), „nieprzyjęty“ (refusé), „w podróży“ (en voyage), „wyjechał“ (parti), „niepodjęty“ (non réclamé), „umarł“ (décédé) itp. Napis ten może być wykonany odręcznie albo za pomocą stempla, lub przez naklejenie nalepki. Każdy Zarząd może uzupełnić napis o przyczynie niedoręczenia przekładem na język ojczysty i innymi wskazówkami, które uzna za celowe. Oryginały adresów pomocniczych, dotyczących paczek zwracanych, należy zwracać do miejsca nadania wraz z paczkami.

3. Paczki zwracane nadawcy wpisuje się do karty paczkowej ze wzmianką „Nedoręczalne“ (Rebuts) w kolumnie „Uwagi“ (Observations).

Z tego rodzaju paczkami postępuje się jak z paczkami dosyłanymi z powodu zmiany miejsca pobytu adresatów.

Artykuł 140.

Sprzedaż. Zniszczenie.

1. Jeżeli paczka została sprzedana lub zniszczona, stosownie do przepisów artykułu 25 Porozumienia, spisuje się protokół o sprzedaży lub zniszczeniu. Odpis protokołu wraz z adresem pomocniczym przesyła się urzędowi nadawczemu.

2. Kwota uzyskana ze sprzedaży służy przede wszystkim do pokrycia należności, którymi paczka była obciążona. W danym razie uzyskaną nadwyżkę przesyła się urzędowi nadawczemu w celu doręczenia nadawcy, który ponosi koszty przesłania.

Artykuł 141.

Wycofanie. Zmiana adresu.

Postanowienia artykułów 150 i 151 Regulaminu Konwencji należy stosować przy wycofaniu lub zmianie adresu paczek.

Jeżeli chodzi o żądanie zmiany adresu paczki z podaną wartością w drodze telegraficznej, żądanie to ma być potwierdzone żądaniem pocztowym, przesłanym najbliższą pocztą, do którego należy dołączyć dokładny wzór adresu, określony w artykule 150, § 1 Regulaminu Konwencji i zaopatrzyć u góry w napis podkreślony ołówkiem kolorowym: „Potwierdzenie żądania telegraficznego z dnia“ (Confirmation de la demande télégraphique du).

W tym przypadku urząd przeznaczenia, po otrzymaniu telegramu, ogranicza się do zatrzymania przesyłki i czeka z wykonaniem żądania do nadejścia potwierdzenia pocztowego.

Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia może na własną odpowiedzialność wykonać żądanie zmiany adresu przesyłane telegraficznie, nie czekając na jego potwierdzenie.

Artykuł 142.

Reklamacje.

1. Każdą reklamację paczki sporządza się na druku, odpowiadającym załączonemu wzorowi CP 5, do którego należy, w miarę możliwości, dołączyć wzór adresu paczki.

Jeżeli reklamacja dotyczy paczki za pobraniem, należy do niej poza tym dołączyć duplikat przekazu CP 6 lub zawiadomienia o wpłacie, zależnie od przypadku.

Jeden druk może być użyty dla kilku paczek nadanych jednocześnie w jednym urzędzie, przez

tego samego nadawcę pod adresem tego samego odbiorcy.

2. Reklamację wysyła zasadniczo urząd nadawczy bezpośrednio do urzędu przeznaczenia; przesłanie to odbywa się bez osobnego listu i w zamkniętej kopercie. Jeżeli urząd przeznaczenia może udzielić wyjaśnień co do ostatecznego losu paczki lub przekazu pobraniowego wówczas wypełnia druk i zwraca go urzędowi nadania.

Jeżeli urząd kraju przeznaczenia nie może ustalić losu paczki lub przekazu pobraniowego, fakt ten stwierdza na odnośnym druku i zwraca go do urzędu nadania, załączając, jeżeli to jest możliwe, oświadczenie adresata o nieotrzymaniu paczki. W tym przypadku Zarząd kraju nadania uzupełnia druk wpisaniem danych, dotyczących przekazania paczki pierwszemu Zarządowi pośredniczącemu, następnie odsyła go temu Zarządowi, który, po wpisaniu do niego swoich danych, odsyła go ewentualnie następnemu Zarządowi. W ten sposób reklamacja przechodzi od Zarządu do Zarządu, dopóki los paczki reklamowanej nie zostanie wyjaśniony. Zarząd, który doręczył paczkę adresatowi lub, który w danym razie, nie może ustalić ani doręczenia, ani prawidłowego przekazania paczki innemu Zarządowi stwierdza fakt ten na druku i zwraca go Zarządowi kraju nadania.

3. Jeżeli Zarząd kraju nadania lub Zarząd kraju przeznaczenia tego żąda, można przesłać reklamację, z urzędu do urzędu, obierając tę samą drogę, jaką paczka była skierowana.

W tym przypadku dochodzenia przeprowadza się od Zarządu nadania do Zarządu przeznaczenia przestrzegając postępowania określonego w ostatnim ustępie § 2.

4. Każdy Zarząd może żądać za pomocą urzędowego zawiadomienia, skierowanego do Biura międzynarodowego, by reklamacje, dotyczące jego służby, skierowano do jego Zarządu centralnego lub do urzędu specjalnie wyznaczonego.

5. Druk CP 5 wraz z załącznikami należy w każdym przypadku zwrócić Zarządowi kraju nadania paczki reklamowanej w terminie najkrótszym, nie przekraczającym sześciu miesięcy od daty wniesienia reklamacji. Termin ten przedłuża się do dziewięciu miesięcy w obrocie z krajami odległymi.

6. Za każdym razem kiedy Zarząd pośredniczący przesyła druk CP 5 Zarządowi następnemu, winien zawiadomić o tym Zarząd kraju nadania za pomocą druku według załączonego wzoru CP10.

Artykuł 143.

Żądania informacji.

Z żądaniami informacji dotyczącymi paczek pocztowych postępuje się w myśl postanowień artykułu 142.

Artykuł 144.

Reklamacje i żądania informacji dotyczące paczek nadanych w innym kraju.

W przypadku, przewidzianym w artykule 28, § 3 Porozumienia, druki reklamacji lub żądań informacji CP 5 przesyła się Zarządowi kraju nadania. W danym razie do druku tego dołącza się dowód nadania.

Druk należy przysyłać Zarządowi kraju nadania w terminie, przewidzianym w artykule 28, § 2 Porozumienia.

ROZDZIAŁ VII.

WYMIANA PACZEK.

Artykuł 145.

Karta paczkowa.

1. Wysyłający urząd wymiany wpisuje paczki do karty paczkowej, sporządzonej według załączonego wzoru CP 11, podając wszystkie szczególne wymagane treścią druku. Zarządy, biorące udział w wymianie, mogą jednak porozumieć się co do sumarycznego wpisywania do kart paczkowych paczek zwykłych, z podaniem ogólnej kwoty należności za przewóz. Adresy pomocnicze, przekazy pobraniowe, deklaracje celne i w danym razie inne wymagane dokumenty (faktury), certyfikaty pochodzenia, świadectwa zdrowia itp.), jak również ceduły należnościowe i poświadczenia odbioru należy dołączać do karty paczkowej.

Pośredniczące urzędy wymiany nie są obowiązane do sprawdzania dokumentów, dołączonych do karty paczkowej.

2. Paczki dla jeńców wojennych należy wpisywać do karty paczkowej, jednakże bez wykazywania należności; wyjątek stanowią paczki obciążone pobraniem.

3. Jeżeli nie zawarto porozumienia odmiennego, wysyłające urzędy wymiany obowiązane są podawać numer porządkowy na kartach paczkowych, według serii rocznej, oddzielnie dla każdego urzędu nadawczego i dla każdego urzędu przeznaczenia. Ostatni numer z roku ubiegłego należy podać w karcie pierwszej paczkowej roku następnego. W ruchu zamorskim, jeżeli to okaże się możliwe, należy podać pod numerem nazwę okrętu, dokonyującego przewozu.

Artykuł 146.

Przesyłanie paczek w odsyłkach zamkniętych.

1. W razie wysyłania paczek w odsyłkach zamkniętych, schowkach (worki, kosze, klatki itp.) należy oznaczać, zamykać i zaopatrywać nalepkami w sposób przewidziany dla worków listowych

w artykule 160, § 2 Regulaminu Konwencji z zastrzeżeniem następujących szczegółów:

- a) nalepki mają być koloru żółtego, w odcieniu ochry i ma być na nich podana ilość paczek zawartych w każdym schowku;
- b) dla schowków innych aniżeli worki może być przyjęty specjalny sposób zamykania, pod warunkiem jednak, aby zawartość była dostatecznie ochroniona.

2. W braku porozumienia odmiennego, na schowkach należy umieszczać numer porządkowy. Jeżeli kraj przeznaczenia tego żąda, urząd wysyłający wpisuje do karty paczkowej numer porządkowy schowków, z których składa się odsyłka.

3. Paczki z podaną wartością należy przesyłać, jeżeli ilość ich na to zezwala oddzielnie w schowkach. Nalepki opakunków, których zawartość składa się w całości lub częściowo z paczek z podaną wartością, należy zaopatrzyć w literę „V“.

4. Schowki z przesyłkami nie mogą przekraczać wagi 50 kg. jeżeli chodzi o worki, ani też 70 kg. jeżeli chodzi o opakunki innego rodzaju.

5. Karty paczkowe wraz z dokumentami, o których mowa w artykule 145, § 1, wysyłający urząd wymiany ma wkładać do jednego z opakunków, wchodzących w skład odsyłki, w danym razie do opakowania zawierającego paczki z podaną wartością, jeżeli ilość paczek tego wymaga, do worka specjalnego.

Na nalepce tego worka lub opakunku należy umieścić literę „F“.

6. Przy wymianie odsyłek z krajami nieościenymi urząd wymiany wysyłający sporządza dla każdego z Zarządów pośredniczących osobną kartę paczkową zgodnie z załączonym wzorem CP12. Urząd wysyłający odsyłkę wpisuje do tej karty ogólnie dla każdego rodzaju paczek należności, jakie przypadają Zarządowi pośredniczącemu.

Kartę paczkową CP 12 przesyła się jako pojedynczą przesyłkę lub w jakikolwiek inny sposób, umówiony między zainteresowanymi Zarządami, łącznie z dołączonymi do niej, w razie potrzeby, dokumentami żadanymi przez kraje pośredniczące.

7. Paczki wymienione w artykule 107, § 3, przesyła się w miarę możliwości specjalną nalepkę ze stosownym napisem dużymi literami np. „Celluloid“ (Celluloid).

A r t y k u ł 147.

Sprawdzanie przesyłek paczkowych przez urzędy wymiany.

1. Po otrzymaniu karty paczkowej odbierający urząd wymiany przystępuje niezwłocznie do sprawdzenia nadesłanych paczek i różnych dołączonych do nich dokumentów. Sprawdzenie powinno się odbyć, jeżeli to jest możliwe, w obecności przekazującego.

2. Jeżeli stwierdzi on błędy lub przeoczenia w karcie paczkowej, dokonywa natychmiast niezbędnych poprawek, przekreślając błędne wpisy w ten sposób, by pierwotne wpisy można było odczytać. Sprostowania te dokonuje się przy współudziale dwóch funkcjonariuszów. Poza widocznymi omyłkami mają one większe znaczenie niż dane pierwotnego wpisu.

Odbierający urząd sporządza oprócz tego odpowiednie zawiadomienie o niedokładnościach według załączonego wzoru CP 13 i przesyła je niezwłocznie w podwójnym egzemplarzu do wysyłającego urzędu wymiany.

3. Urzędy, do których przesłano zawiadomienia, zwracają je jaknajszybciej, po sprawdzeniu i poczynieniu w nich swych uwag, jeżeli tego zachodzi potrzeba; zachowują jednak odpisy.

Zawiadomienia zwracane wiąże się i dołącza do kart paczkowych, których dotyczą. Poprawki wniesione do karty paczkowej, a nie poparte dokumentami dowodowymi, nie są brane pod uwagę.

Jednakże zawiadomienia niezwrócone do Zarządu kraju nadania w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty ich wysłania, uważa się aż do chwili dostarczenia dowodów przeciwnych, za uznane należycie przez urzędy, do których zostały przesłane.

Termin ten podwyższa się do czterech miesięcy w obrocie z krajami odległymi.

4. Stwierdzenie w chwili sprawdzenia jakichkolwiek nieprawidłowości nie może w żadnym przypadku usprawiedliwić zwrotu paczki do miejsca nadania, z wyjątkiem zastosowania postanowień artykułu 16 i 17 Porozumienia.

5. Zawiadomienia o niedokładnościach i duplikaty przesyła się w listach poleconych.

A r t y k u ł 148.

Stwierdzanie niedokładności, powodujących odpowiedzialność Zarządów.

1. W razie stwierdzenia czy to braku paczki, czy też uszkodzenia lub nieprawidłowości mogących spowodować odpowiedzialność odnośnych Zarządów, należy zastosować postanowienia artykułu 147.

2. Jeżeli okoliczności tego wymagają, wysyłający urząd wymiany może być zawiadomiony oprócz tego telegraficznie na koszt Zarządu wysyłającego telegram.

3. Jeżeli odbierający urząd wymiany nie przśle wysyłającemu urzędowi wymiany, najbliższą pocztą, zawiadomienia o jakichkolwiek omyłkach lub nieprawidłowościach, to aż do chwili złożenia dowodów przeciwnych należy uważać, że urząd odbierający paczki otrzymał.

4. Jeżeli chodzi o paczkę z podaną wartością, należy oprócz tego sporządzić protokół, według

załączonego wzoru CP 13, który przesyła się w liście poleconym do Zarządu centralnego kraju, któremu podlega wysyłający urząd wymiany. Z wyjątkiem, jeżeli chodzi o paczki, przesyłane pojedynczo, przez urzędy wymiany, pozostające w bezpośrednich stosunkach, do protokołu tego dołącza się, w razie potrzeby, sznurki, pieczęcie lub plomby, które służyły do zamknięcia opakowania, w którym paczki były zawarte. Równocześnie przesyła się odpis protokołu do Zarządu centralnego, któremu podlega odbiorczy urząd wymiany lub do innego miejsca służbowego wyznaczonego przez ten Zarząd centralny.

5. Niezależnie od zastosowania przepisów § 1 i 4 urząd wymiany, otrzymując od innego urzędu, z którym nie pozostaje w bezpośrednich stosunkach, paczkę niedostatecznie opakowaną lub uszkodzoną, obowiązany jest wysłać ją dalej, po przepakowaniu w razie potrzeby, i zachowując, o ile to jest możliwe, pierwotne opakowanie, a szczególnie adres i nalepki.

Jeżeli uszkodzenie jest tego rodzaju, że zawartość przesyłki mogła być wyjęta, urząd winien przede wszystkim przystąpić do urzędowego otwarcia paczki i sprawdzenia jej zawartości. Wynik sprawdzenia należy uwidocznic w protokole, wzór CP 13; odpis protokołu załącza się do przesyłki.

W obydwu przypadkach należy wagę paczki stwierdzić przed nowym opakowaniem i po nim, oraz zaznaczyć ją na samym opakowaniu, paczki. Obok oznaczenia wagi należy umieścić napis „Przepakowano w” (Reemballé à . . .) potwierdzony datownikiem i podpisem funkcjonariuszów, którzy dokonali przepakowania.

Tak samo należy postąpić, jeżeli stwierdzono różnicę w wadze paczki nasuwającą przypuszczenie, że paczka została częściowo lub całkowicie ograbiona z zawartości.

6. Jeżeli adresat lub, w razie zwrotu, nadawca przyjmuje paczkę z zastrzeżeniem, urząd doręczający paczkę spisuje natychmiast protokół CP 13-a o sprawdzeniu w obecności adresata.

W protokole tym, sporządzonym w dwóch egzemplarzach i potwierdzonym, jeżeli to możliwe przez zainteresowanego, należy podać:

- a) stan zewnętrzny paczki;
- b) wagę brutto;
- c) dokładny spis zawartości.

Jeden egzemplarz protokołu wręcza się zainteresowanemu, z drugim natomiast postępuje się w myśl przepisów wewnętrznych Zarządu sporządzającego protokół.

Artykuł 149.

Zwrot próżnych schowków.

Próżne schowki winny być zwracane Zarządowi, do którego należą, najbliższą pocztą. Zwrotu tego dokonuje się bez kosztów i, o ile możności,

tą samą drogą jaką przysły. Próżne worki należy zwinąć w odpowiednie pakiety, w danym razie deseczki do chorągiewek jak również chorągiewki z płótna lub innego materiału trwałego, należy wkładać wewnątrz do worków.

Zarząd dosyłający winien zaznaczyć na karcie paczkowej ilość i w danym razie numery porządkowe zwracanych schowków i staje się odpowiedzialny za opakunki, których zwrotu nie może udowodnić.

R O Z D Z I A Ł VIII.

RACHUNKOWOŚĆ. WYRÓWNYWANIE RACHUNKÓW.

Artykuł 150.

Rozrachunek dotyczący należności.

1. Każdy Zarząd poleca swoim urzędem wymiany sporządzać na wszystkie przesyłki, otrzymywane od jednego i tego samego Zarządu, wykaz miesięczny według załączonego wzoru CP 14 kwot ogólnych, wpisanych do kart paczkowych, zarówno na jego dobro jak i na ciężar.

2. Na podstawie wykazów CP 14 sporządza się zestawienie według załączonego wzoru CP 15.

3. Zestawienie CP 15 wraz z poszczególnymi wykazami CP 14 przesyła się w ciągu miesiąca, następującego po miesiącu sprawozdawczym, do sprawdzenia Zarządowi wysyłającemu, a w odniesieniu do krajów odległych, natychmiast po nadejściu ostatniej karty paczkowej odnośnego miesiąca, do Zarządu przeznaczenia. Rachunków negatywnych nie sporządza się.

Końcowych kwot nie wolno nigdy poprawiać. Stwierdzone omyłki wciąga Zarząd dla którego są one przeznaczone, do wykazu różnic, włączając go do najbliższego miesięcznego rachunku CP 15. Nie sporządza się wykazu różnic, jeżeli kwota stwierdzonej różnicy nie przekracza 50 centymów od rachunku.

4. Po sprawdzeniu i uznaniu zestawienia CP 15 zwraca się zainteresowanemu Zarządowi, najpóźniej po upływie drugiego miesiąca po okresie, do którego się odnoszą. Termin ten przedłuża się do czterech miesięcy w obrocie z krajami odległymi. Z zestawień CP 15 sporządza się ogólny rachunek kwartalny stosownie do wzoru CP 15, zestawiony przez Zarząd-wierzyciela. Jednakże Zarządy zainteresowane mogą porozumieć się, co do zestawienia ogólnych rachunków w terminie półrocznym lub rocznym.

Artykuł 151.

Wyrównanie rachunków.

1. Zarząd-dłużnik wypłaca Zarządowi-wierzycielowi saldo, otrzymane przy zbilansowaniu rachunków ogólnych, w sposób przewidziany w artykule 175 Regulaminu Konwencji.

2. Sporządzanie, przesyłanie i wypłata salda rachunku ogólnego mają się odbywać w terminie najkrótszym, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy po upływie okresu sprawozdawczego, okresu do którego odnosi się rachunek. Termin ten przedłuża się do czterech miesięcy w stosunkach z krajami odległymi.

3. Każdy Zarząd, któremu inny Zarząd zazwyczaj pozostaje dłużny miesięcznie ponad 30.000 franków w zlocie, może żądać wpłacenia zaliczki miesięcznej do wysokości trzech czwartych należnej mu kwoty. Żądaniu jego należy uczynić zadość w ciągu dwóch miesięcy.

4. W razie niewpłacenia zaliczki w terminach przewidzianych w §§ 2 i 3 należy stosować przepisy, podane w artykule 175, § 6 ustęp 2-gi Regulaminu Konwencji.

Artykuł 152.

Rozrachunek przekazów pobraniowych.

1. Z wyjątkiem porozumienia odmiennego rozrachunek, dotyczący wypłaconych przekazów pobraniowych, odbywa się za pomocą druków, odpowiadających załączonemu wzorowi CP 16 i dołącza się do miesięcznych rachunków przekazów pocztowych.

W braku zastrzeżenia odmiennego rachunki miesięczne, dotyczące przekazów pobraniowych, wystawiane dla przesyłek listowych (artykuł 142 Regulaminu Konwencji), mogą służyć również dla rozrachunku przekazów pobraniowych, dotyczących paczek.

2. Do rachunku szczegółowego CP 16, do którego dołącza się wypłacone i pokwitowane przekazy pobraniowe, wpisuje się przekazy w porządku alfabetycznym nazwy urzędów nadawczych i według numerów porządkowych, ich wpisu do ksiąg tych urzędów. Zarząd, który sporządził rachunek, potrąca z ogólnej należnej mu kwoty opłaty i należności, przypadające odnośnemu Zarządowi, stosownie do przepisów artykułu 52, ustęp 1-y Porozumienia.

3. Saldo rachunku CP 16 należy wedle możliwości włączyć do miesięcznego rachunku przekazów pocztowych, sporządzonego za ten sam okres czasu. Sprawdzanie i wyrównywanie tych rachunków odbywa się na zasadach, ustalonych w Porozumieniu i w Regulaminie dotyczącym przekazów pocztowych.

Artykuł 153.

Cedule należnościowe. Rozrachunek należności celnych itp.

1. Rozrachunek, dotyczący należności celnych itp., wypłaconych przez jeden Zarząd na rachunek drugiego, odbywa się na podstawie szczegó-

wych rachunków miesięcznych, sporządzanych według załączonego wzoru CP 17, przez Zarządu dłużnika w walucie kraju-wierzyciela. Cedule należnościowe wpisuje się w porządku alfabetycznym nazw urzędów, które zaliczkowo uiściły należności i według nadanych im numerów porządkowych.

2. Rachunek, szczegółowy wraz z cedulami należnościowymi przesyła się Zarządowi-wierzycielowi najpóźniej w końcu miesiąca, następującego po miesiącu sprawozdawczym. Negatywnych rachunków nie sporządza się.

3. Sprawdzanie rachunków odbywa się na zasadach ustalonych w Regulaminie dotyczącym przekazów pocztowych.

4. Rozrachunki te są przedmiotem osobnego wyrównania. Każdy Zarząd może jednak żądać, ażeby rachunki te włączono albo do rachunków, dotyczących przekazów pocztowych, albo też do rachunków CP 15 lub CP 16, dotyczących paczek pocztowych.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 154.

Druki do użytku publiczności.

W myśl postanowień artykułu 31, § 2 Konwencji, jako druki do użytku publiczności uważa się druki:

- CP 2 (Adres pomocniczy)
- CP 3 (Deklaracja celna)
- CP 4 (Cedula należnościowa)
- CP 5 (Reklamacja)
- CP 5a (Zawiadomienie o załadowaniu)
- CP 6 (Przekaz pobraniowy)
- CP 9 (Zawiadomienie o niedoręczalności).

Artykuł 155.

Termin przechowania dokumentów.

Dokumenty służbowe, dotyczące paczek, wraz z adresami pomocniczymi należy przechować przez okres najmniej dwuletni, począwszy od dnia następnego po dacie, do której dokumenty te się odnoszą.

Artykuł 156.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Zarządy mają, co najmniej na trzy miesiące przed wejściem w życie Porozumienia, podać do wiadomości innym Zarządom za pośrednictwem Biura międzynarodowego:

- a) wydane przez siebie zarządzenia, dotyczące:
 - 1. najwyższej wagi;
 - 2. podawania wartości;

3. paczek ochronnych;
 4. obciążenia pobraniami;
 5. paczek ekspresowych i paczek pilnych;
 6. paczek wolnych od należności;
 7. ilości paczek, które mogą być wpisane do jednego adresu pomocniczego z dołączonymi deklaracjami celnymi, w ilości wymaganej dla każdej paczki osobno;
 8. wymiarów i objętości paczek, przewożonych drogą morską;
 9. ilości deklaracji celnych, wymaganych przy paczkach przeznaczonych do ich krajów i przy paczkach tranzytowych, jak również języków, w jakich deklaracje celne mogą być sporządzone;
- b) spis żywych zwierząt, których przewóz pocztą dozwolony jest na mocy przepisów pocztowych ich kraju;
- c) zawiadomienie, że paczki dopuszczone są do wszystkich miejscowości lub, w przeciwnym razie spis miejscowości, biorących udział w tej gałęzi służby;
- d) wszelkie opłaty i należności podstawowe, stosowane w ich służbie;
- e) wszelkie potrzebne wiadomości, dotyczące przepisów celnych lub innych, oraz zakazy lub ograniczenia, regulujące przywóz i tranzyt paczek w zakresie ich służby;
- f) wyciąg w języku niemieckim, angielskim, hiszpańskim lub francuskim z zewnętrznych ustaw lub przepisów, dotyczących przewozu paczek.
2. Wszelkie późniejsze zmiany należy niezwłocznie podawać do wiadomości.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 157.

Wejście w życie i czas trwania Regulaminu.

Niniejszy Regulamin będzie stosowany od dnia wejścia w życie Porozumienia, dotyczącego paczek pocztowych. Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i Porozumienie, jeżeli na podstawie ogólnego porozumienia Stron zainteresowanych nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. García
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA BRAZYLİĘ:

*Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate*

ZA BULGARIĘ:

M. Gheorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

*Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa*

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar*

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

*Tulio M. Cestero
M. Álvarez Aránguiz*

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Muñoz

ZA EKWADOR:

*F. Guarderas
L. G. Dillon*

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoïn

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA GWATEMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

*Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra*

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

*Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato*

ZA KOREĘ:

*Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda*

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

*Iwataro Uchiyama
Kanji Ito*

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat.

- ZA REPUBLIKĘ LIBERIE:
Dixon Brown
- ZA LUKSEMBURG:
O. Schockaert
- ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):
H. F. Dussol
- ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):
- ZA MEKSYK:
Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes
- ZA NIKARAGUE:
Ruben Dario
- ZA NORWEGIE:
Sten Haug
Oskar Homme
- ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:
Vial
- ZA PARAGWAJ:
Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta
- ZA HOLANDIE:
Duynstee
van Goor
- ZA CURAÇAO I SURINAM:
Hoogewooning
- ZA INDIE HOLENDERSKIE:
van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooning
- ZA PERU:
Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres
- ZA POLSKĘ:
René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń
- ZA PORTUGALIE:
Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao.
- ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:
Arnoldo de Paiva Carvalho
- ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:
Mario Montêiro de Macedo
- ZA RUMUNIE:
C. Ștefănescu
N. M. Georgesco
- ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:
- ZA SYJAM:
Luang Kovid Apaiwongse
- ZA SZWECJĘ:
Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman
- ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:
Dr J. Buser
L. Roulet
- ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
- ZA TUNIS:
Ed. Quenot
- ZA TURCJĘ:
Aptulahat Aksin
ad referendum
- ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:
F. A. Constanzo
Adolfo Agorio
- ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:
Rómulo Etcheverry Boneo
- ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:
E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas
- ZA YEMEN:
- ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:
Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Mičić.

L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES COLIS
POSTAUX

Table des articles

1. ARRANGEMENT.

CHAPITRE I.

Art.

1. Objet de l'Arrangement.

CHAPITRE II.

Dispositions applicables à tous les colis.

2. Affranchissement. Taxes.
3. Droit territorial.
4. Droit maritime.
5. Réduction ou majoration du droit territorial.
6. Réduction ou majoration du droit maritime.
7. Surtaxe.
8. Colis encombrants. Colis fragiles. Taxe additionnelle.
9. Droit de dédouanement.
10. Remise au destinataire. Droit de remise à domicile.
11. Droits de douane et autres droits non postaux.
12. Colis francs de droits.
13. Droit de réemballage.
14. Droit de magasinage.
15. Colis exprès.
16. Interdictions.
17. Colis acceptés à tort.
18. Colis pour les prisonniers de guerre.
19. Retrait. Modification d'adresse.
20. Avis de réception.
21. Avis d'embarquement.
22. Réexpédition.
23. Rebuts.
24. Annulation des droits de douane et autres droits non postaux.
25. Vente. Destruction.
26. Colis abandonnés.
27. Récupération des frais sur l'expéditeur.
28. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE III.

Colis contre remboursement.

29. Taxes et conditions. Liquidation.
30. Annulation ou modification du montant du remboursement.
31. Responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie du colis.
32. Indemnité en cas de non-encaissement du montant du remboursement, d'encaissement insuffisant ou frauduleux.

Art.

33. Détermination de la responsabilité.
34. Application des dispositions de la Convention aux indemnités et sommes à payer. Délais de paiement et remboursement des avances.
35. Mandats de remboursement et bulletins de versement.

CHAPITRE IV.

Colis avec valeur déclarée.

36. Déclaration de valeur.
37. Taxes et conditions.

CHAPITRE V.

Colis urgents.

38. Taxes et conditions.

CHAPITRE VI.

Responsabilité.

39. Etendue de la responsabilité.
40. Exceptions au principe de la responsabilité.
41. Cessation de la responsabilité.
42. Paiement de l'indemnité.
43. Délai de paiement de l'indemnité.
44. Détermination de la responsabilité.
45. Limitation de la responsabilité.
46. Remboursement de l'indemnité.

CHAPITRE VII.

Attribution des taxes.

47. Bonifications de transport.
48. Reprises en cas de réexpédition ou de renvoi.
49. Taxes d'exprès.
50. Taxe pour la réexpédition dans le pays de destination.
51. Taxes et droits divers.
52. Bonification de la taxe et du droit de remboursement.
53. Droit d'assurance.

CHAPITRE VIII.

Dispositions diverses.

54. Application des règles de la Convention.
55. Colis postaux à destination de pays non contractants.
56. Surtaxe supérieure à 25 centimes par colis.
57. Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Dispositions finales.

58. Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

2. PROTOCOLE FINAL DE L'ARRANGEMENT.

- I. Exploitation du service par les entreprises de transport.
- II. Services aériens.
- III. Transit.
- IV. Surtaxes.
- V. Surtaxes spéciales.
- VI. Tarifs spéciaux.
- VII. Traitement spécial.
- VIII. Colis avec valeur déclarée.
- IX. Exceptions au principe de la responsabilité.
- X. Dimensions et volume.
- XI. Colis encombrants.

ARRANGEMENT CONCERNANT LES COLIS POSTAUX

conclu entre

L'Afghanistan l'Albanie, l'Allemagne, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Belgique, la Colonie du Congo Belge, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Chine, la République de Colombie, la République de Costa Rica, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine; l'Égypte, la République de el Salvador, l'Équateur, l'Espagne, l'Ensemble des Colonies Espagnoles, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'Ensemble des Autres Colonies Françaises, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Inde Britannique, l'Iraq, l'Islande, l'Italie, l'Ensemble des Colonies et Possessions Italiennes Autres que l'Afrique Orientale Italienne, l'Afrique Orientale Italienne, le Japon, le Chosen, l'Ensemble des Autres Dépendances Japonaises, les États du Levant Sous Mandat Français (Syrie et Liban), la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'Exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Mexique, le Nicaragua, la Norvège, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, Curaçao et Surinam, les Indes Néerlandaises, le Pérou, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique Occidentale, les Colonies Portugaises de l'Afrique Orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, le Siam, la Suède, la Confédération Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie, la Turquie, la République O. de l'Uruguay, l'État de la Cité du Vatican, les États-Unis de Venezuela, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, vu l'article 3 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

CHAPITRE I.

Article premier.

Objet de l'Arrangement.

1. — Il peut être échangé, sous la dénomination de «colis postaux», entre les Pays contractants, soit directement, soit par l'intermédiaire de l'un ou de plusieurs d'entre eux, des colis jusqu'à concurrence de 20 kilogrammes, avec les coupures de poids suivantes:

- 1° jusqu'à 1 kg;
- 2° de plus de 1 kg jusqu'à 3 kg;
- 3° de plus de 3 kg jusqu'à 5 kg;
- 4° de plus de 5 kg jusqu'à 10 kg;
- 5° de plus de 10 kg jusqu'à 15 kg;
- 6° de plus de 15 kg jusqu'à 20 kg.

2. — L'échange des colis excédant 10 kilogrammes est facultatif.

CHAPITRE II.

DISPOSITIONS APPLICABLES A TOUS

LES COLIS.

Article 2.

Affranchissement. Taxes.

1. — La taxe des colis doit être acquittée au départ.

2. — La taxe se compose des droits revenant à chaque Administration participant au transport territorial ou maritime. Elle comprend également, s'il y a lieu, les droits et taxes supplémentaires prévus aux articles 5 à 8.

Article 3.

Droit territorial.

Le droit de transport territorial est fixé, pour chaque pays, à:

- 30 centimes par colis jusqu'au poids de 1 kg;
- 40 centimes par colis de plus de 1 jusqu'à 3 kg;
- 50 centimes par colis de plus de 3 jusqu'à 5 kg;
- 100 centimes par colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg;
- 150 centimes par colis de plus de 10 jusqu'à 15 kg;
- 200 centimes par colis de plus de 15 jusqu'à 20 kg.

Toutefois, en ce qui concerne les colis des deux dernières coupures de poids, les Administrations de départ et d'arrivée ont la faculté de fixer à leur gré les droits de transport qui leur reviennent.

Article 4.

Droit maritime.

En cas de transport maritime, il est perçu pour chaque service participant à ce transport un droit dont le taux est fixé ainsi qu'il suit:

Echelons de distance	Colis jusqu'à 1 kg	Colis de plus de 1 kg jusqu'à 5 kg	Colis de plus de 5 kg jusqu'à 10 kg	Colis de plus de 10 kg jusqu'à 15 kg	Colis de plus de 15 kg jusqu'à 20 kg	
	1	2	3	4	5	6
	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.
Jusqu'à 500 mil. marins	—15	—20	—25	—50	—75	1.—
de 501 à 1,000 mil. "	—25	—30	—40	—75	1.10	1.60
" 1,001 " 2,000 " "	—40	—50	—60	1.10	1.60	2.25
" 2,001 " 3,000 " "	—50	—65	—80	1.45	2.10	2.90
" 3,001 " 4,000 " "	—60	—80	1.—	1.80	2.60	3.55
" 4,001 " 5,000 " "	—70	—95	1.20	2.15	3.10	4.20
" 5,001 " 6,000 " "	—80	1.10	1.40	2.50	3.60	4.85
" 6,001 " 7,000 " "	—90	1.25	1.60	2.85	4.10	5.50
" 7,001 " 8,000 " "	1.—	1.40	1.80	3.20	4.60	6.15
" 8,001 " 9,000 " "	1.10	1.55	2.—	3.55	5.10	6.80
" 9,001 " 10,000 " "	1.20	1.70	2.20	3.90	5.60	7.45
Etainsi de suite en ajoutant par 1,000 milles ou fraction de 1,000 milles	—40	—45	—50	—55	—50	—65

Le cas échéant, les échelons sont établis d'après la distance moyenne entre les ports respectifs des deux pays correspondants.

Le transport maritime entre deux ports d'un même pays ne peut donner lieu à perception du droit prévu au premier alinéa, lorsque l'Administration de ce pays reçoit déjà, du chef des colis transportés, la rémunération afférente au transport territorial.

Article 5.

Réduction ou majoration du droit territorial.

Les pays contractants ont la faculté, sous réserve d'aviser trois mois au moins à l'avance l'Administration des postes suisses, de réduire ou de majorer simultanément leur droit territorial de départ et d'arrivée.

Les modifications de ce droit entrent en vigueur aux dates suivantes: 1er janvier, 1er juillet.

La réduction ou la majoration est valable pendant une période d'un an au minimum.

La majoration ne peut, en aucun cas, dépasser pour chaque coupure de poids le droit prévu à l'article 3.

Article 6.

Réduction ou majoration du droit maritime.

Les Administrations ont la faculté de réduire ou de majorer de 50 % au maximum, dans les conditions prévues à l'article 5, le droit applicable au transport maritime indiqué à l'article 4.

Toute majoration doit aussi être appliquée aux colis qui sont expédiés par l'Administration dont dépendent les services qui effectuent le transport maritime. Toutefois, cette règle ne s'applique pas aux relations entre un pays et ses colonies, etc., ni aux relations de ces colonies, etc., entre elles.

Article 7.

Surtaxe.

Sous réserve d'en aviser l'Administration des postes suisses trois mois au moins à l'avance, chacun des pays contractants a la faculté d'appliquer simultanément aux colis provenant et à destination de ses bureaux une surtaxe de 25 centimes par colis.

L'application de cette surtaxe doit entrer en vigueur soit le 1er janvier, soit le 1er juillet.

Article 8.

Colis encombrants. Colis fragiles. Taxe additionnelle.

1. — Sont considérés comme encombrants:

a) les colis dont l'une des dimensions dépasse 1 mètre 50 ou dont la somme de la longueur et du plus grand pourtour, pris dans un sens autre que celui de la longueur, dépasse 3 mètres;

b) les colis qui, par leur forme, leur nature ou leur fragilité ne se prêtent pas facilement au chargement avec d'autres colis ou qui demandent des précautions spéciales, tels que plantes ou arbustes en paniers, cages vides ou renfermant des animaux vivants, boîtes à cigares vides ou autres boîtes en fardeaux, meubles, vannerie, jardinières, voitures d'enfants, rouets, vélocipèdes, etc.

2. — Les Administrations qui assurent des services maritimes ont la faculté de considérer comme encombrant tout colis qui emprunte ces services et dont une dimension est supérieure à 1 mètre 25 ou dont le volume dépasse:

60 dm³ s'il s'agit de colis jusqu'à 5 kg;

80 dm³ s'il s'agit de colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg;

100 dm³ s'il s'agit de colis de plus de 10 jusqu'à 15 kg;

120 dm³ s'il s'agit de colis de plus de 15 jusqu'à 20 kg.

3. — Les colis contenant des articles fragiles (verrerie, horlogerie, etc.) doivent également faire l'objet de précautions spéciales et être manipulés avec un soin particulier au cours du transport terrestre et maritime et des opérations de transbordement, même s'ils peuvent se prêter facilement au chargement avec d'autres colis.

4. — Les colis encombrants et les colis fragiles sont admis seulement dans les relations avec les pays qui acceptent d'en assurer le transport.

5. — Pour ces colis, la taxe d'affranchissement d'un colis ordinaire est majorée de 50 %. Elle est arrondie, s'il y a lieu, au demi-décime supérieur.

Article 9.

Droit de dédouanement.

L'Administration destinataire peut percevoir, soit pour la remise à la douane et le dédouanement, soit pour la remise à la douane seulement, un droit s'élevant à 50 centimes au maximum

par colis. Sauf arrangement contraire, ce droit est perçu au moment de la livraison.

Article 10.

Remise au destinataire. Droit de remise à domicile.

1. — Les colis sont remis aux destinataire dans le plus bref délai possible et conformément aux dispositions en vigueur dans le pays de destination.

Ce pays peut percevoir, pour la remise des colis à domicile, un droit égal à celui qui est fixé dans son service intérieur, avec un maximum de 40 centimes par colis. Le même droit est applicable, le cas échéant, à toute présentation, autre que la première, faite au domicile du destinataire. Ce droit n'est toutefois pas perçu pour la première présentation des colis «*exprès*» dont il est question à l'article 15 ci-après.

2. — Lorsque les colis ne sont pas livrés à domicile, le destinataire doit être avisé sans retard de leur arrivée. Les pays dont le régime intérieur en fait une obligation peuvent percevoir une taxe spéciale pour la remise d'un tel avis; cette taxe ne peut dépasser celle d'une lettre ordinaire de port simple du service intérieur. La même taxe est applicable, le cas échéant, à tout nouvel avis envoyé ultérieurement au domicile du destinataire.

Article 11.

Droits de douane et autres droits non postaux.

Les Administrations d'arrivée sont autorisées à percevoir des destinataires des colis les droits de douane et tous autres droits non postaux éventuels, dont les envois sont grevés dans le pays de destination.

Article 12.

Colis francs de droits.

Dans les relations entre les pays qui se sont déclarés d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge, moyennant déclaration préalable au bureau de départ, la totalité des droits postaux et non postaux dont les colis sont grevés à la livraison. Tant qu'un colis n'a pas été délivré au destinataire, l'expéditeur peut, postérieurement au dépôt et moyennant la taxe fixée pour une lettre recommandée de port simple, demander que le colis soit remis franc de droits.

Dans ce cas, les expéditeurs doivent s'engager à payer les sommes qui pourraient être réclamées par le bureau destinataire et, le cas échéant, verser des arrhes suffisantes.

L'Administration destinataire est autorisée à percevoir un droit de commission qui ne peut dépasser 40 centimes par colis. Ce droit est indépendant de celui qui est prévu à l'article 9.

Article 13.

Droit de réemballage.

L'Administration du pays sur le territoire duquel le colis a dû être réemballé pour protéger

son contenu est autorisée à frapper ce colis d'un droit de réemballage fixé à 30 centimes. Ce droit ne peut être appliqué qu'aux colis réexpédiés ou renvoyés à l'origine et une fois seulement au cours du transport de bout en bout. Il est récupéré sur le destinataire ou, le cas échéant, sur l'expéditeur.

Article 14.

Droit de magasinage.

Pour le colis adressés poste restante ou qui n'ont pas été retirés au bureau de destination dans les délais prescrits, le pays de destination est autorisé à percevoir le droit de magasinage fixé par sa législation.

Ce droit ne peut toutefois excéder 5 francs.

Article 15.

Colis exprès.

1. — Les colis sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par porteur spécial immédiatement après l'arrivée, dans les pays dont les Administrations consentent à se charger de ce service. Toutefois, les Administrations qui n'assurent pas la livraison à domicile remettent par exprès au destinataire un avis d'arrivée.

2. — Ces envois, qualifiés «*exprès*», sont soumis, en sus du port ordinaire, à une taxe spéciale de 80 centimes qui doit être acquittée complètement et à l'avance par l'expéditeur, que le colis ou l'avis d'arrivée puisse ou non être remis par exprès au destinataire.

3. — Lorsque le domicile du destinataire se trouve en dehors du rayon de distribution locale du bureau de destination, la remise par exprès peut donner lieu à la perception d'une taxe complémentaire jusqu'à concurrence de celle qui est fixée dans le service interne.

La remise par exprès n'est toutefois pas obligatoire dans ce cas.

4. — Lorsqu'un colis exprès est réexpédié ou tombe en rebut, la taxe complémentaire prévue au § 3 reste exigible suivant les dispositions de l'article 49, § 2, ci-après.

5. — La remise par exprès du colis ou d'un avis d'arrivée au destinataire n'est essayée qu'une fois. Après un essai infructueux, le colis cesse d'être considéré comme exprès et sa remise s'effectue dans les conditions requises pour les colis ordinaires.

Article 16.

Interdictions.

1. — L'expédition des objets visés dans la colonne 1 du tableau ci-après est interdite. Lorsque les colis qui contiennent ces objets ont été admis à tort à l'expédition, ils doivent subir le traitement indiqué dans la colonne 2.

2. — Dans le cas où les colis admis à tort à l'expédition ne seraient ni renvoyés à l'origine, ni remis au destinataire, l'Administration expéditrice doit être informée, d'une manière précise, du traitement appliqué à ces colis.

Objets 1	Traitement des colis admis à tort 2
a) Les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents, salir ou détériorer les autres colis;	
b) L'opium, la morphine, la cocaïne et autres stupéfiants; toutefois, cette interdiction ne s'applique pas aux expéditions effectuées dans un but médical ou scientifique pour les pays qui les admettent à cette condition;	à traiter selon les règlements intérieurs de l'Administration qui en constate la présence; toutefois, les objets visés sous b) ne sont en aucun cas ni acheminés à destination, ni renvoyés à l'origine. En cas de contravention à la disposition prévue sous d), s'il s'agit de l'insertion d'un seul objet de correspondance, celui-ci est traité de la manière prescrite pour les lettres non affranchies. Le colis ne peut en aucun cas être renvoyé à l'origine;
c) les objets dont l'admission ou la circulation est interdite dans le pays de destination;	
d) tout document ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle, ainsi que les objets de correspondance de toute nature portant une autre adresse que celle du destinataire ou des personnes habitant avec ce dernier. Cependant, il est permis d'insérer l'un des documents ci-après, non fermé, réduit à ses énonciations constitutives et se rapportant exclusivement aux marchandises transportées: facture, bordereau ou avis d'expédition, bon de livraison;	
e) les animaux vivants, à moins que leur transport par la poste ne soit autorisé par les règlements postaux des pays intéressés;	
f) les matières explosibles, inflammables ou dangereuses; toutefois, les Administrations peuvent s'entendre pour le transport des capsules et des cartouches métalliques chargées pour les armes à feu portatives, des éléments de fusées d'artillerie inexplosibles et des allumettes;	à détruire sur place par l'Administration qui en constate la présence;
g) les objets obscènes ou immoraux;	
h) les pièces de monnaie, les billets de banque, les billets de monnaie ou les valeurs quelconques au porteur, le platine, l'or ou l'argent, manufacturés ou non, les pierres, les bijoux et autres objets précieux, dans les colis sans valeur déclarée à destination des pays qui admettent la déclaration de valeur. Toutefois, chaque Administration a la faculté d'interdire l'insertion de l'or en lingot ou de limiter la valeur réelle des envois de l'espèce.	à renvoyer au pays d'origine, sauf le cas où l'Administration de destination serait disposée à les remettre aux destinataires aux conditions prévues par ses règlements intérieurs.

Article 17.

Colis acceptés à tort.

Les colis dont le poids ou les dimensions dépassent sensiblement les limites admises et qui auraient été acceptés à tort à l'expédition sont soumis au traitement prescrit pour les envois visés à l'article 16, § 1, lettre h).

Article 18.

Colis pour les prisonniers de guerre.

Sauf lorsqu'ils sont grevés de remboursement, les colis destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux sont exonérés de toutes taxes prévues par le présent Arrangement, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires. Ces colis ne donnent lieu ni à bonification, ni à paiement d'indemnité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie.

Il en est de même des colis concernant les prisonniers de guerre expédiés ou reçus, soit directement, soit à titre d'intermédiaire, par les bureaux de renseignements qui seraient établis éventuellement pour ces personnes dans des pays belligérants ou dans les pays neutres ayant recueilli des belligérants sur leur territoire.

Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits, en ce qui concerne l'application des dispositions ci-dessus.

Article 19.

Retrait. Modification d'adresse.

L'expéditeur d'un colis peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions déterminées pour les correspondances par l'article 51 de la Convention, avec cette addition que, si l'expéditeur demande le renvoi ou la réexpédition d'un colis, il est tenu de garantir d'avance le paiement du port dû pour la nouvelle transmission.

Pour les colis avec valeur déclarée qui font l'objet d'une modification d'adresse demandée par voie télégraphique, la taxe du télégramme est augmentée de la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple.

Article 20.

Avis de réception.

L'expéditeur peut demander un avis de réception dans les conditions fixées par l'article 55 de la Convention.

Article 21

Avis d'embarquement.

Dans les relations avec les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service, l'expéditeur d'un colis postal peut demander un avis d'embarquement en payant, au moment du dépôt, un droit fixe de 40 centimes.

Ce droit est partagé par moitié entre l'Administration d'origine et celle dont dépend le port d'embarquement.

Article 22.

Réexpédition.

1. — La réexpédition d'un colis, par suite de changement de résidence du destinataire dans le territoire du pays de destination, peut être faite, soit sur la demande de l'expéditeur ou du destinataire, soit sans demande expresse, si les règlements du pays de destination le comportent.

La réexpédition d'un colis, d'un pays sur un autre, n'a lieu que sur la demande de l'expéditeur ou du destinataire, pourvu que le colis réponde aux conditions requises pour le nouveau transport.

L'expéditeur est autorisé à interdire toute réexpédition, au moyen d'une annotation appropriée sur le bulletin d'expédition et sur le colis.

2. — La réexpédition des colis sur un autre pays, par suite du changement de résidence des destinataires, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par les articles 3 à 8 et 37, §§ 1 et 3. Lorsqu'un colis a été réexpédié dans le territoire du pays de destination, l'Administration de ce pays peut percevoir une taxe de réexpédition sur la base de ses règlements internes. Ces taxes, qui sont exigibles en cas de réexpédition ultérieure ou de renvoi à l'origine, sont perçues sur les destinataires ou, le cas échéant, sur les expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux dont le pays de destination n'accorde pas l'annulation.

La même procédure est suivie pour les colis frappés de l'une des interdictions prévues à l'article 16.

3. — La réexpédition des colis parvenus en fausse direction ou le renvoi des colis admis à tort à l'expédition a lieu suivant les prescriptions de l'article 136, §§ 1 et 2, du Règlement.

4. — En cas de réexpédition, les délais de conservation au nouveau bureau destinataires sont conformes aux délais prévus à l'article 23, § 5, ci-après.

Article 23.

Rebuts.

1. — Les expéditeurs sont tenus d'indiquer, au verso des bulletins d'expédition et sur les colis,

la manière dont il doit être disposé de leurs envois en cas de non-livraison.

Lorsque cette prescription n'est pas observée, et que les colis sont tombés en rebut, ils sont renvoyés immédiatement au bureau d'origine.

Sauf impossibilité, le renvoi a lieu par la voie suivie à l'aller.

2. — Le renvoi d'un colis tombé en rebut doit aussi avoir lieu immédiatement si la demande de l'expéditeur, formulée sur le bulletin d'expédition et sur le colis, n'a pas abouti au résultat voulu.

Lorsque, en réponse à l'avis de non-remise, l'expéditeur (ou le tiers dont il est question à l'article 108, § 1, du Règlement) a formulé une ou plusieurs des demandes visées à l'article 138, § 1, lettres a) b) c) d), e) ou g) du Règlement et que, malgré l'exécution de ces instructions, le résultat voulu n'a pas été atteint, le colis est renvoyé au bureau d'origine.

3. — L'Administration destinataire, tant qu'elle n'a pas reçu des instructions de l'expéditeur, est autorisée, soit à livrer, le cas échéant, le colis au destinataire primitif ou à un autre destinataire indiqué éventuellement, soit à le réexpédier à une nouvelle adresse.

4. — Il peut être perçu, sur l'expéditeur ou sur le tiers dont il est question à l'article 108, § 1, du Règlement, au moment où il aura à remplir la formule de non-remise mentionnée à l'article 137, du Règlement, un droit qui ne dépasse pas le double de la taxe applicable à une lettre de port simple. S'il s'agit de plusieurs colis faisant l'objet d'un seul avis de non-remise conformément aux prescriptions du Règlement, le droit ne peut être perçu qu'une fois.

Si, dans le délai de deux mois à compter de l'expédition de l'avis de non-remise, le bureau qui a établi l'avis n'a pas reçu des instructions suffisantes, le colis est renvoyé au bureau d'origine. Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays éloignés.

5. — Les colis dont l'arrivée a été notifiée aux destinataires sont conservés à leur disposition quinze jours ou, au plus tard, un mois à compter du lendemain de l'expédition de l'avis. Passé ce délai, ils sont considérés comme tombés en rebut. Le délai de garde peut être exceptionnellement porté à deux mois avec le consentement de l'expéditeur et lorsque l'Administration de destination ne s'y oppose pas.

Lorsqu'une notification n'a pu avoir lieu, les colis gardés en instance, de même que les colis adressés poste restante, ne sont considérés comme tombés en rebut qu'après le délai de conservation prescrit par les règlements du pays de destination. Toutefois, ce délai ne peut dépasser, en règle générale, trois mois pour les pays non éloignés et cinq mois pour les pays éloignés.

Le renvoi au pays d'origine doit avoir lieu dans un délai plus court, si l'expéditeur l'a demandé par une annotation au verso du bulletin et sur le colis dans une langue connue dans le pays de destination.

6. — Le renvoi des colis tombés en rebut donne lieu à la perception des taxes prévues à l'article 22, § 2.

Article 24.

Annulation des droits de douane et autres droits non postaux.

Les Administrations s'engagent à intervenir auprès des services intéressés de leur pays pour que les droits de douane et autres droits non postaux soient annulés sur les colis renvoyés au pays d'origine, abandonnés par les expéditeurs, détruits pour cause d'avarie complète du contenu ou réexpédiés sur un tiers pays.

Elles doivent agir de même en ce qui concerne les colis perdus, spoliés ou avariés dans leur service.

Article 25.

Vente. Destruction.

Les articles dont la détérioration ou la corruption prochaines sont à craindre peuvent seuls être vendus immédiatement, même en route, à l'aller ou au retour, sans avis préalable et sans formalité judiciaire, au profit de qui de droit. Si, pour une cause quelconque, la vente est impossible, les objets détériorés ou corrompus sont détruits.

Article 26.

Colis abandonnés.

Les colis qui n'ont pu être délivrés aux destinataires et dont les expéditeurs ont fait abandon ne sont pas renvoyés. L'Administration de destination les traite d'après sa législation.

Article 27.

Récupération des frais sur l'expéditeur.

Les expéditeurs sont tenus de payer les frais de transport ou autres dont les Administrations se trouvent à découvert par suite de la non-livraison des colis, même si ces derniers ont été abandonnés, vendus ou détruits. Ces frais sont repris sur l'Administration d'origine.

Le bureau de dépôt peut, toutes les fois qu'il y a lieu, percevoir des arrhes pour se couvrir des frais qui pourraient résulter de la non-livraison des colis.

Article 28.

Réclamations et demandes de renseignements.

1. — La réclamation et la demande de renseignements concernant tout colis peuvent donner

lieu à la perception d'un droit de 40 centimes au maximum.

Ce droit n'est perçu qu'une fois lorsque la réclamation ou la demande de renseignements concerne plusieurs colis déposés simultanément par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire.

Aucun droit n'est perçu si l'expéditeur a déjà acquitté le droit spécial pour un avis de réception.

2. — Les réclamations ne sont admises que dans le délai d'un an à compter du lendemain du dépôt du colis.

Chaque Administration est, toutefois, tenue de donner suite aux simples demandes de renseignements introduites après ce délai, dont elle est saisie par une autre Administration au sujet de colis expédiés depuis moins de deux ans.

3. — Chaque Administration est obligée d'accepter les réclamations ou les demandes de renseignements concernant des colis déposés sur le territoire d'autres Administrations.

4. — Lorsqu'une réclamation ou une demande de renseignements a été motivée par une faute de service, le droit perçu de ce chef est restitué.

CHAPITRE III.

COLIS CONTRE REMBOURSEMENT.

Article 29.

Taxes et conditions. Liquidation.

1. — Les colis peuvent être expédiés contre remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service.

2. — Les colis expédiés contre remboursement sont soumis aux formalités et aux taxes des colis ordinaires ou, le cas échéant, des colis avec valeur déclarée.

En outre, l'expéditeur paie à l'avance:

- a) une taxe fixe qui ne peut dépasser 40 centimes par colis et un droit proportionnel de $\frac{1}{2}$ % au maximum du montant du remboursement, s'il désire que ce montant soit liquidé au moyen d'un mandat de remboursement émis gratuitement à son profit;
- b) une taxe fixe de 20 centimes au maximum, s'il demande la liquidation au moyen d'un versement en compte courant postal dans le pays de destination du colis.

3. — Le mode de liquidation prévu au 2, lettre b), n'est admis que si les Administrations intéressées se chargent d'appliquer ce procédé de liquidation. L'Administration de destination verse en compte courant, au moyen d'un bulletin de versement du régime intérieur, le montant encaissé sur le destinataire, après déduction d'une taxe fixe de 20 centimes au maximum, et de la taxe ordinaire des versements applicable dans son service intérieur.

4. — Quel que soit le mode de liquidation, le montant maximum du remboursement est égal à celui qui est fixé pour les mandats de poste à destination du pays d'origine du colis.

5. — Sauf arrangement contraire, le montant du remboursement est exprimé dans la monnaie du pays d'origine du colis. Toutefois, en cas de versement en compte courant postal tenu dans le pays de destination du colis, le montant doit être indiqué dans la monnaie de ce pays.

6. — Chaque Administration a la faculté d'adopter, pour la perception du droit proportionnel prévu au § 2, lettre a), l'échelle qui répond le mieux à ses convenances de service.

7. — Chaque Administration est tenue d'assurer le transit des colis contre remboursement, même si elle n'admet pas ces envois dans son service ou si le montant du remboursement dépasse le maximum fixé pour son propre trafic.

Article 30.

Annulation ou modification du montant du remboursement.

L'expéditeur d'un colis grevé de remboursement peut demander le dégrèvement total ou partiel ainsi que l'augmentation du montant du remboursement. Dans ce dernier cas, il doit payer, pour le montant de la majoration, le droit proportionnel fixé à l'article 29.

Les demandes de cette nature sont soumises aux dispositions de l'article 64 de la Convention.

Article 31.

Responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie du colis.

La perte, la spoliation ou l'avarie d'un colis grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par le chapitre VI ci-après.

Article 32.

Indemnité en cas de non-encaissement du montant du remboursement, d'encaissement insuffisant ou frauduleux.

1. — Si le colis a été livré au destinataire sans encaissement du montant du remboursement, l'expéditeur a droit à une indemnité pourvu qu'une réclamation ait été formulée dans le délai prévu à l'article 28 et à moins que le non-encaissement ne soit dû à une faute ou à une négligence de sa part, ou que le contenu du colis ne tombe sous le coup des interdictions prévues à l'article 16, § 1; lettres b), c), e), f), g) et h); ou que le colis n'ait fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur.

Il en est de même si la somme encaissée du destinataire est inférieure au montant du remboursement indiqué ou si l'encaissement a été effectué frauduleusement.

L'indemnité ne pourra dépasser, en aucun cas, le montant du remboursement.

2. — L'Administration qui a effectué le paiement de l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue, pour tout recours éventuel, soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

Article 33.

Détermination de la responsabilité.

Le paiement, par l'Administration expéditrice, des sommes encaissées régulièrement ou de l'indemnité prévue à l'article 32 se fait pour le compte de l'Administration destinataire. Celle-ci est responsable, à moins qu'elle ne puisse prouver que la faute est due à la non-observation d'une disposition réglementaire par l'Administration expéditrice ou établir que, lors de la transmission à son service, le colis et le bulletin d'expédition y afférent ne portaient pas les désignations prescrites par le Règlement pour les colis grevés de remboursement.

En cas d'encaissement frauduleux à la suite de la disparition, dans le service, d'un colis contre remboursement, la responsabilité des Administrations en cause est déterminée selon les règles prévues à l'article 44 ci-après. Toutefois, la responsabilité d'une Administration intermédiaire qui ne participe pas au service des remboursements est limitée à celle qui est prévue aux articles 39 et 40 ci-après pour les colis non grevés de remboursement. Les autres Administrations supportent par parts égales le montant non couvert.

Article 34.

Application des dispositions de la Convention aux indemnités et sommes à payer. Délais de paiement et remboursement des avances.

Les dispositions des articles 66, 68, 69 et 71 de la Convention s'appliquent aux colis grevés de remboursement.

Article 35.

Mandats de remboursement et bulletins de versement.

1. — Le montant d'un mandat de remboursement qui, pour un motif quelconque, n'a pas été payé au bénéficiaire, n'est pas remboursé à l'Administration d'émission. Il est tenu à la disposition du bénéficiaire par l'Administration expéditrice du colis grevé de remboursement et revient définitivement à cette Administration après l'expiration du délai légal de prescription.

A tous les autres égards et sous les réserves prévues au Règlement, les mandats de remboursement sont soumis aux dispositions fixées par l'Arrangement concernant les mandats de poste.

2. — Lorsque, pour une cause quelconque, un bulletin de versement émis en conformité des prescriptions de l'article 29, ne peut être porté au crédit du bénéficiaire indiqué par l'expéditeur du colis contre remboursement, le montant de ce bulletin doit être mis, par l'Administration qui l'a encaissé, à la disposition de l'Administration d'origine pour être payé à l'expéditeur du colis.

Si ce paiement ne peut être effectué, il est procédé comme il est prévu au § 1.

CHAPITRE IV.

COLIS AVEC VALEUR DÉCLARÉE.

Article 36.

Déclaration de valeur.

1. — Les colis peuvent comporter une déclaration de valeur dans les relations entre les pays dont les Administrations assurent ce service.

2. — Chaque Administration a la faculté de limiter la déclaration de valeur, en ce qui la concerne, à un montant qui ne peut être inférieur à 1000 francs.

Dans les relations entre pays qui ont adopté des maxima différents, la limite la plus basse doit être observée de part et d'autre.

3. — La déclaration de valeur ne peut pas dépasser la valeur réelle du contenu du colis, mais il est permis de ne déclarer qu'une partie de cette valeur.

Article 37.

Taxes et conditions.

1. — Il est perçu à titre de droit d'assurance, par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés et en sus des taxes applicables aux colis ordinaires:

- a) 5 centimes par Administration participant au transport territorial;
- b) 10 centimes par service maritime emprunté.

2. — L'Administration d'origine peut toutefois percevoir un droit global d'assurance qui ne doit pas dépasser 50 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés.

3. — Les pays qui acceptent de couvrir, pour les colis avec valeur déclarée, les risques pouvant dériver du cas de force majeure, sont autorisés à percevoir une taxe spéciale, sous réserve que cette taxe et le droit d'assurance réunis ne dépassent pas le droit prévu au § 2.

4. — L'Administration d'origine a la faculté de percevoir un droit d'expédition qui ne peut dépasser 50 centimes par colis.

5. — Un récépissé doit être délivré gratuitement à l'expéditeur d'un colis avec valeur déclarée, au moment du dépôt.

CHAPITRE V.

COLIS URGENTS.

Article 38.

Taxes et conditions.

1. — Dans les relations entre les pays qui se sont déclarés d'accord à ce sujet, l'expéditeur peut demander qu'un colis soit transporté autant que possible par les moyens rapides utilisés pour le transport de la poste aux lettres.

2. — Pour ces colis, qualifiés urgents, seuls les droits et majorations fixés par les articles 3, 5 et 7 sont doublés. Tous les autres frais leur sont appliqués sans augmentation.

Les colis urgents considérés comme encombrants sont passibles, en outre, de la simple taxe additionnelle définie par l'article 8, § 5.

CHAPITRE VI.

RESPONSABILITÉ.

Article 39.

Etendue de la responsabilité.

1. — Sauf les cas prévus à l'article 40 ci-après, les Administrations répondent de la perte, de la spoliation ou de l'avarie des colis.

L'expéditeur a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie. Pour les colis ordinaires, cette indemnité ne peut dépasser:

10 francs par colis jusqu'au poids de 1 kg;
15 francs par colis de plus de 1 jusqu'à 3 kg;
25 francs par colis de plus de 3 jusqu'à 5 kg;
40 francs par colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg;
55 francs par colis de plus de 10 jusqu'à 15 kg;
70 francs par colis de plus de 15 jusqu'à 20 kg.

Pour les colis avec valeur déclarée l'indemnité ne peut en aucun cas dépasser le montant de la déclaration de valeur en francs-or.

L'indemnité est versée au destinataire lorsque celui-ci la réclame, soit après avoir formulé des réserves en prenant livraison d'un colis spolié ou avarié, soit s'il établit que l'expéditeur s'est désisté de ses droits en sa faveur.

2. — Les Administrations n'assument aucune responsabilité pour les colis saisis par la douane par suite de fausse déclaration de leur contenu.

3. — Les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération.

4. — L'indemnité est calculée d'après le prix courant, converti en francs-or, des marchandises de même nature, au lieu et à l'époque où la marchandise a été acceptée au transport. A défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'après la valeur ordinaire de la marchandise évaluée sur les mêmes bases.

5. — Dans le cas où une indemnité est due pour la perte, la destruction ou la spoliation complète d'un colis, l'expéditeur a droit, en outre, à la restitution des taxes et droits acquittés, sauf l'exception prévue au § 6 ci-après. Il en est de même quant aux envois refusés par les destinataires à cause de leur mauvais état, pourvu que celui-ci soit imputable au service postal et engage sa responsabilité.

Lorsque la perte, la destruction ou la spoliation complète résulte d'un cas de force majeure, ne donnant pas lieu au paiement d'une indemnité, l'expéditeur a droit à la restitution des quotes-parts de transport non utilisées ou afférentes au service non rendu.

6. — Le droit d'assurance reste acquis, dans tous les cas, aux Administrations.

7. — L'expéditeur d'un colis est responsable, dans la mesure énoncée, au § 1 et pour chaque colis endommagé, de tout dommage causé par son envoi, lorsque la provenance du dommage est dûment établie et qu'il n'y a pas eu faute ou négligence des transporteurs. Il appartient à l'Administration de dépôt d'intenter l'action contre l'expéditeur.

Article 40.

Exception au principe de la responsabilité.

Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité:

- a) en cas de force majeure; toutefois, la responsabilité subsiste à l'égard de l'Administration expéditrice qui a accepté de couvrir les risques de force majeure (article 37, § 3). Le pays responsable de la perte, de la spoliation ou de l'avarie doit, suivant sa législation intérieure, décider si cette perte, spoliation ou avarie est due à des circonstances constituant un cas de force majeure;
- b) lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte des colis par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;
- c) lorsque le dommage a été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou provient de la nature de l'objet;

d) lorsqu'il s'agit de colis dont le contenu tombe sous le coup des interdictions prévues à l'article 16, § 1, lettres b), c), e), f), g) et h);

e) lorsqu'il s'agit de colis qui ont fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu;

f) lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai d'un an prévu à l'article 28, § 2.

Article 41.

Cessation de la responsabilité.

Les Administrations cessent d'être responsables des colis dont elles ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur règlement intérieur pour les envois de même nature.

Toutefois, la responsabilité est maintenue lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi, l'expéditeur formule des réserves en prenant livraison d'un colis spolié ou avarié.

Article 42.

Paiement de l'indemnité.

Sauf l'exception prévue à l'article 39, § 1, dernier alinéa, l'obligation de payer l'indemnité ainsi que les taxes et droits à restituer incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur du colis, sous réserve de son droit de recours contre l'Administration responsable.

Article 43.

Délai de paiement de l'indemnité.

1. — Le paiement de l'indemnité doit avoir lieu de plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à compter du lendemain du jour de la réclamation.

L'Administration à laquelle incombe ce paiement peut le différer exceptionnellement au-delà de ce délai, lorsqu'elle n'accepte pas de se charger des risques dérivant du cas de force majeure et qu'une décision n'est pas encore intervenue sur la question de savoir si la perte, la spoliation ou l'avarie est due à un cas de espèce.

2. — L'Administration d'origine ou de destination, selon le cas, est autorisée à désintéresser l'ayant droit pour le compte de celle des autres Administrations ayant participé au transport qui, régulièrement saisie, a laissé s'écouler six mois sans donner de solution à l'affaire; ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays éloignés.

Article 44.

Détermination de la responsabilité.

1. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans faire d'observation et étant mise en possession de tous les moyens réglementaires d'investigation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire, ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

Une Administration intermédiaire ou destinataire est, jusqu'à preuve du contraire, dégagée de toute responsabilité:

a) lorsqu'elle a observé les dispositions de l'article 148, §§ 1 et 4 à 6, du Règlement;

b) lorsqu'elle peut établir qu'elle n'a été saisie de la réclamation qu'après la destruction des documents de service relatifs au colis recherché, le délai de garde prévu à l'article 155 du Règlement étant expiré; cette réserve ne porte pas atteinte aux droits du réclamant.

Si la perte, la spoliation ou l'avarie s'est produite en cours de transport, sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales. Cette règle s'applique notamment aux cas de transmission globale des colis. Toutefois, si la spoliation ou l'avarie a été constatée dans le pays de destination ou, en cas de renvoi à l'expéditeur, dans le pays d'origine, il incombe à l'Administration de ce pays de prouver que ni l'emballage, ni la fermeture du colis n'ont décelé aucune défectuosité apparente et que le poids, quand il s'agit d'un colis avec valeur déclarée, n'a pas différé de celui qui avait été constaté lors du dépôt.

Lorsque pareille preuve a été faite par l'Administration de destination ou, le cas échéant, par l'Administration d'origine, aucune des autres Administrations en cause ne peut décliner sa part des responsabilités en invoquant le fait qu'elle a livré le colis sans que l'Administration suivante ait formulé d'objection.

2. — Les droits de douane et autres dont l'annulation n'a pu être obtenue tombent à la charge des transporteurs responsables de la perte, de la spoliation ou de l'avarie.

3. — L'Administration qui a effectué le paiement l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue, pour tout recours éventuel, soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

4. — En cas de découverte ultérieure d'un colis considéré comme perdu, la personne à qui l'indemnité a été payée doit être avisée qu'elle peut prendre possession du colis contre restitution du montant de l'indemnité.

Article 45.

Limitation de la responsabilité.

1. — La responsabilité d'une Administration à l'égard des autres Administrations pour la perte, la spoliation ou l'avarie du contenu des colis avec valeur déclarée n'est en aucun cas engagée au-delà du maximum de déclaration de valeur qu'elle a adopté.

2. — Lorsqu'un colis a été perdu, spolié ou avarié dans des circonstances de force majeure, l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu n'en est responsable envers l'Administration expéditrice que si les deux pays se chargent des risques dérivant du cas de force majeure.

Article 46.

Remboursement de l'indemnité.

1. — L'Administration responsable ou pour le compte de laquelle le paiement est effectué en conformité de l'article 43 est tenue de rembourser à l'Administration expéditrice, dans un délai de trois mois à compter de l'envoi de la notification du paiement, le montant de l'indemnité effectivement payée à l'expéditeur.

Si l'indemnité doit être supportée par plusieurs Administrations en conformité de l'article 44, l'intégralité de l'indemnité due doit être versée à l'Administration expéditrice, dans le délai mentionné à l'alinéa précédent, par la première Administration qui, ayant dûment reçu le colis réclamé, ne peut en établir la transmission régulière au service correspondant. Il appartient à cette Administration de récupérer sur les autres Administrations responsables la quote-part éventuelle de chacune d'elles dans le dédommagement de l'ayant droit.

2. — Le remboursement à l'Administration créancière s'effectue sans frais pour cette Administration, soit au moyen d'un mandat de poste, d'un chèque ou d'une traite payable à vue sur la capitale ou sur une place commerciale du pays créancier, soit en espèces ayant cours dans ce pays.

Lorsque la responsabilité a été reconnue, de même que dans le cas prévu à l'article 43, § 2, le montant de l'indemnité peut également être repris d'office par voie de décompte sur le pays responsable, soit directement, soit par l'intermédiaire de la première Administration de transit, qui se crédite à son tour sur l'Administration suivante, l'opération étant répétée jusqu'à ce que la somme payée ait été portée au débit de l'Administration responsable.

Passé le délai de trois mois, la somme due à l'Administration expéditrice est productive d'intérêt à raison de 5% l'an, à compter du jour de l'expiration dudit délai.

3. — L'Administration d'origine ne peut réclamer le remboursement de l'indemnité à l'Administration responsable que dans le délai d'un an à compter de l'envoi de la notification de la perte, de la spoliation ou de l'avarie ou, s'il y a lieu, du jour de l'expiration du délai prévu à l'article 43, § 2.

4. — L'Administration dont la responsabilité est dûment établie et qui a tout d'abord décliné le paiement de l'indemnité doit prendre à sa charge tous les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au paiement.

5. — Les dispositions qui précèdent s'appliquent à l'Administration destinataire, au lieu et place de l'Administration expéditrice, lorsque l'indemnité a été versée au destinataire du colis, conformément à l'article 39, § 1, dernier alinéa.

CHAPITRE VII.

ATTRIBUTION DES TAXES.

Article 47.

Bonifications de transport.

L'Administration expéditrice bonifie pour chaque colis:

- a) à l'Administration destinataire, les droits qui lui reviennent en vertu des dispositions des articles 3 à 8 et 38;
- b) éventuellement, à chaque Administration intermédiaire, les droits fixés par les articles 3, 4, 6, 8 et 38;
- c) éventuellement, à l'Administration dont relève le port d'embarquement, la moitié du droit fixé par l'article 21.

Article 48.

Reprises en cas de réexpédition ou de renvoi.

En cas de réexpédition ou de renvoi d'un colis à l'origine, l'Administration réexpéditrice reprend sur l'Administration suivante la quote-part qui lui revient et, le cas échéant:

- a) le droit dédouanement prévu à l'article 9;
- b) le droit de remise à domicile prévu à l'article 10, § 1;
- c) la taxe de l'avis au destinataire prévue à l'article 10, § 2;
- d) le droit de réemballage prévu à l'article 13;
- e) le droit de magasinage prévu à l'article 14;
- f) la taxe de réexpédition prévue à l'article 22, § 2;
- g) les droits non postaux dont elle se trouve à découvert.

La même procédure est suivie par chaque Administration intermédiaire, ainsi qu'il est dit à l'article 136 du Règlement.

Article 49.

Taxes d'express.

1. — La taxe spéciale d'express prévue à l'article 15, § 2, fait partie des bonifications dévolues à l'Administration de destination.

Lorsqu'un colis express est réexpédié sur un autre pays sans que la remise en ait été tentée, cette taxe est bonifiée au nouveau pays de destination. Si celui-ci ne se charge pas de la remise par express, la taxe reste acquise à l'Administration du pays de la première destination; il en est de même quand un colis express est tombé en rebut.

2. — En cas de réexpédition ou de renvoi à l'origine d'un colis express, la taxe complémentaire prévue à l'article 15, §§ 3 et 4, est reprise sur l'Administration correspondante par l'Administration qui a tenté la remise, sauf le cas où cette taxe lui a été versée lors de la présentation au domicile du destinataire.

Article 50.

Taxe pour la réexpédition dans le pays de destination.

La taxe de réexpédition prévue à l'article 22, § 2, est acquise, en cas de réexpédition ultérieure ou de renvoi à l'origine, au pays qui a effectué la réexpédition dans les limites de son territoire.

Article 51.

Taxes et droits divers.

1. — Sont acquis en entier à l'Administration qui les a perçus:

- a) la taxe prévue pour la demande de remise du colis franc de droits présentée postérieurement au dépôt (article 12, 1er alinéa);
- b) le droit fixe appliqué aux avis de réception (article 20);
- c) le droit prévu pour un colis tombé en rebut (article 23, § 4);
- d) le droit appliqué aux réclamations et demandes de renseignements (article 28, § 1);
- e) le droit d'expédition pour les colis avec valeur déclarée (article 37, § 4);
- f) la taxe applicable aux demandes de retrait ou de modification d'adresse (article 19).

2. — Les droits de dédouanement, d'avis d'arrivée, de remise à domicile et de magasinage (articles 9, 10 et 14) sont acquis à l'Administration destinataire. Il en est de même du droit de commission (article 12, 3e alinéa) qui est repris par cette Administration sur l'Administration expéditrice.

3. — Le droit de réemballage (article 13) est acquis à l'Administration dont relève le bureau qui a effectué les opérations de réemballage.

Article 52.

Bonification de la taxe et du droit de remboursement.

L'Administration d'origine bonifie à l'Administration de destination, dans les conditions prescrites par le Règlement, une quote-part fixe de 20 centimes par remboursement, plus $\frac{1}{4}\%$ de la somme totale des mandats de remboursement payés.

Les taxes prévues à l'article 29, §§ 2, lettre b), et 3, restent acquises en entier aux Administrations qui les ont perçues.

Article 53.

Droit d'assurance.

Pour les colis avec valeur déclarée, l'Administration d'origine est redevable envers chacune des Administration dont les services participent au transport et, le cas échéant pour chacun de ces services, d'une quote-part de droit d'assurance fixée, par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés, à 5 centimes pour le transport territorial et à 10 centimes pour le transport maritime.

CHAPITRE VIII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 54.

Application des règles de la Convention.

Les dispositions d'ordre général qui figurent aux Titres I et II de la Convention sont applicables à l'échange des colis.

Article 55.

Colis postaux à destination de pays non contractants.

1. — Les Administrations des pays participant au présent Arrangement, qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants, admettent, sauf opposition de ces pays, toutes les autres Administrations participantes à profiter de ces relations.

2. — Pour le transit, par les services terrestres ou maritimes des pays signataires de l'Arrangement, les colis à destination ou en provenance d'un pays non signataire de l'Arrangement sont assimilés, en ce qui concerne le montant des quotes-parts de transit, aux colis échangés entre les pays contractants.

Article 56.

Surtaxe supérieure à 25 centimes par colis.

Lorsque le pays qui désire adhérer au présent Arrangement réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le

Bureau international soumet la demande d'adhésion à toutes les Administrations participant à l'Arrangement. Si, dans un délai de six mois, plus d'un tiers de ces Administrations ne se prononcent pas contre cette demande, elle est considérée comme admise.

Article 57.

Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Pour devenir exécutoires, les propositions faites dans l'intervalle des réunions (articles 19 et 20 de la Convention) doivent réunir:

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions des articles 1 à 23, 28 à 49, 51 à 53, 57 et 58 du présent Arrangement, de tous les articles de son Protocole final et de l'article 157 de son Règlement;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles qui sont mentionnées à l'alinéa précédent;
- c) la majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, de son Protocole final et de son Règlement, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11 de la Convention.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 58.

Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra. R. A. Pan.
R. R. Tula. G.A. Garcia.
M. Sáenz Briones. I. Ruiz Moreno.
Raúl C. Migone. A. T. Cosentino.
Carlos H. Sal.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camiliéris

Pour le GUATEMALA:

M. Arroyo.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.

H. L. Jerath.

N. Chandra.

Pour l'IRAN:

Dr. A. A. Daftary.

Pour l'IRAQ:

D. J. Lidbury.

D. O. Lumley.

E. P. Bell.

A. L. Williams.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POSSESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.

Seitti Okazaki.

Jiro Nakayama.

Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seitti Okazaki.

Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DEPEN-DANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.

Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:

Alfonso Gómez Morentin.

Almada Becerra.

E. Valdés Genes.

Pour le NICARAGUA:

Rubén Dario.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.

Oskar Homme.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.

Ramón Lara Castro

J. F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.

van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoning.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.

Hajenius.

P. J. Leemeyer.

Hoogewoning.

Pour le PÉROU:
Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la POLOGNE:
René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:
Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OCEANIE:
Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:
C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour la REPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaiwongse.

Pour la SUÈDE:
Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:
Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:
Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:
F. A. Constanzo.
Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:
Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VENEZUELA:
E. Ganteaume Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YÉMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:
Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

PROTOCOLE FINAL DE L'ARRANGEMENT

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant les colis postaux, conclu à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

Exploitation du service par les entreprises
de transport.

Tout Pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport des colis postaux, et qui adhère à l'Arrangement, a la faculté d'en faire

exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il peut, en même temps, limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ces Pays doit s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières, de toutes les clauses de l'Arrangement, spécialement pour organiser le service d'échange.

Elle leur sert d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres Pays contractants et avec le Bureau international.

II.

Services aériens.

Les dispositions concernant le transport des colis postaux par voie aérienne sont annexées à l'Arrangement et sont considérées comme faisant partie intégrante de celui-ci et de son Règlement.

Toutefois, par dérogation aux dispositions générales de l'Arrangement, la modification de ces dispositions peut être envisagée de temps à autre par une Conférence comprenant les représentants des Administrations directement intéressées.

Cette Conférence peut être convoquée par l'intermédiaire du Bureau international à la demande de trois au moins de ces Administrations.

L'ensemble des dispositions proposées par cette Conférence devra être soumis, par l'intermédiaire du Bureau international, au vote des Pays contractants. La décision sera prise à la majorité des voix exprimées.

III.

Transit.

La faculté de ne pas assurer le transport des colis en transit par leur territoire est accordée provisoirement à l'Iran et aux Colonies portugaises de l'Afrique.

Par dérogation aux dispositions de l'article 5 de l'Arrangement, l'Administration des postes suisses, eu égard à la situation actuelle de la Suisse comme pays de transit, est autorisée à réduire son droit territorial de transit.

IV.

Surtaxes.

Par exception aux dispositions des articles 3, 4 et 7 de l'Arrangement et à titre provisoire, les Administrations énumérées ci-après sont autorisées à percevoir, en dehors des majorations prévues aux articles 5 et 6, les surtaxes terminales et de transit indiquées dans les tableaux suivants:

1. Surtaxes terminales.

No d'ordre	Administration autorisée à percevoir la surtaxe	Montant de la surtaxe par colis	Observations
1	2	3	4
		centimes	
1	Afghanistan	50	
2	Afrique orientale italienne	1)	1) La surtaxe peut s'élever pour les colis jusqu'à 1 kg, à 40 centimes, pour les colis de plus de 1 jusqu'à 5 kg, à 1 franc 25, pour les colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg, à 1 franc 70.
3	Albanie	100	
4	Argentine (République)	75 ²⁾	2) La surtaxe peut être élevée à 1 franc 25 par les bureaux argentins de la Costa del Sur, Tierra del Fuego et îles adjacentes.
5	Bolivie	3)	3) La surtaxe peut s'élever pour les colis jusqu'à 1 kg, à 3 francs, pour les colis de plus de 1 jusqu'à 5 kg, à 7 francs, et pour les colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg, à 14 francs, en provenance ou à destination des localités autres que La Paz et Oruro.
6	Brésil	125 ⁴⁾	4) La surtaxe peut s'élever à 2 francs 25 pour les colis à destination de certains bureaux éloignés.
7	Bulgarie	50	
8	Chili	75	
9	Chine	75	
10	Colombie (République)	5)	5) La surtaxe peut s'élever à 1 franc par colis à destination des ports de mer, et à 1 franc par kilogramme ou fraction de kilogramme pour les colis à destination des autres localités.
11	Congo belge	6)	6) La surtaxe peut s'élever pour les colis jusqu'à 1 kg, à 35 centimes, pour les colis de plus de 1 jusqu'à 3 kg, à 1 franc, pour les colis de plus de 3 jusqu'à 5 kg, à 1 franc 75, pour les colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg, à 3 francs 50, pour les colis de plus de 10 jusqu'à 15 kg, à 5 francs 25, pour les colis de plus de 15 kg, à 7 francs.
12	Dominicaine (République)		

No d'ordre	Administration autorisée à percevoir la surtaxe	Montant de la surtaxe par colis	Observations
1	2	3	
		centimes	
13	Egypte	100 ⁷⁾	<p>7) Seulement pour les bureaux du Soudan.</p> <p>8) La surtaxe peut s'élever pour les colis jusqu'à 1 kg, à 60 centimes, pour les colis de plus de 1 jusqu'à 3 kg, à 1 franc 50, pour les colis de plus de 3 jusqu'à 5 kg, à 2 francs, pour les colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg, à 4 francs, pour les colis de plus de 10 jusqu'à 15 kg, à 6 francs, pour les colis de plus de 15 kg, à 8 francs.</p> <p>9) Pour certains bureaux éloignés</p> <p>10) La surtaxe peut être portée à 1 franc 50 pour les colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg.</p> <p>11) Pour le parcours des colis au-delà des bureaux d'échange, une surtaxe qui ne peut dépasser le tarif applicable aux colis du service intérieur est admise.</p> <p>12) La surtaxe peut s'élever pour les colis jusqu'à 1 kg, à 75 centimes, pour les colis de plus de 1 jusqu'à 5 kg, à 1 franc 25, pour les colis de plus de 5 jusqu'à 10 kg, à 1 franc 60.</p> <p>13) A l'exception des bureaux de Casablanca, Mazagan, Mogador, Oudjda, Safi et Tanger.</p> <p>14) Pour le parcours des colis au delà des bureaux d'échange, une surtaxe qui ne peut dépasser le tarif applicable aux colis du service intérieur est admise.</p>
14	El Salvador (République)	75	
15	Equateur	125	
16	Espagne	75	
17	Finlande	75	
18	Colonie française de l'Afrique équatoriale	8)	
19	Grèce	75	
20	Guatemala	75	
21	Haiti (République)	50	
22	Indochine	75 ⁹⁾	
23	Inde britannique	75 ¹⁰⁾	
24	Indes néerlandaises	50	
25	Iran	11)	
26	Iraq	12)	
27	Islande	50	
28	Maroc (à l'exclusion de la Zone espagnole)	100 ¹³⁾	
29	Nicaragua	75	
30	Norvège	75	
31	Panama (République)	75	
32	Pérou	125	
33	Colonies portugaises de l'Angola et du Mozambique	14)	

No d'ordre	Administration autorisée à percevoir la surtaxe	Montant de la surtaxe par colis	Observations
1	2	3	4
		centimes	
34	Siam	75	<p>15) La surtaxe peut être portée à 2 francs pour les colis adressés aux bureaux éloignés des chemins de fer et des côtes et dont le transport est effectué par les courriers terrestres.</p>
35	Suède	75	
36	Turquie d'Asie	75 ¹⁵⁾	
37	Uruguay (République O.)	75	
38	Vénézuéla (Etats-Unis)	125	

2. Surtaxes de transit.

No d'ordre	Administration autorisée à percevoir la surtaxe	Montant de la surtaxe pour les colis						Observations
		jusqu'à 1 kg	de plus de 1 jusqu'à 3 kg	de plus de 3 jusqu'à 5 kg	de plus de 5 jusqu'à 10 kg	de plus de 10 jusqu'à 15 kg	de plus de 15 jusqu'à 20 kg	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Argentine (République) ¹⁾	360	360	360	360			<p>1) Seulement pour les colis transportés par le chemin de fer transandin.</p> <p>2) Seulement pour les colis en provenance ou à destination du Congo belge, en transit par le Soudan.</p> <p>3) 35 centimes par kilogramme ou fraction de kilogramme pour les colis originaires des pays d'outre-mer qui doivent traverser l'Isthme par chemin de fer, jusqu'au moment où la route entre Colon et Panama sera mise en service. Cette surtaxe est perçue sur le destinataire.</p> <p>4) Pour les colis de et pour l'Iraq traversant la voie Trébizonde-Erzéroum-Bayezid, la surtaxe de chaque coupure de poids peut être majorée encore de 1 franc 50.</p>
2	Brésil	70	60	50				
3	Chili ¹⁾	125	125	125	125			
4	Chine	95	95	75	25			
5	Congo belge	35	100	175	350	525	700	
6	Egypte ²⁾	90	270	390	800			
7	Equateur	70	50	50				
8	Colonie française de l'Afrique équatoriale	60	150	200	400	600	800	
9	Iraq	70	60	50	140	300	400	
10	Panama (République) ³⁾							
11	Pérou	70	60	50				
12	Turquie d'Asie ⁴⁾	220	200	200	150	100	50	
13	Vénézuéla (Etats-Unis)	70	60	50				

V.

Surtaxes spéciales.

1. — Tout colis en provenance ou à destination de la Corse ou de l'Algérie donne lieu à la per-

ception, sur l'expéditeur: 1° du droit applicable au transport maritime n'excédant pas 500 milles marins; 2° d'un droit territorial supplémentaire égal, au maximum, à la moitié de la quote-part territoriale appliquée aux colis en provenance ou à destination de la France continentale.

2. — Le transport entre l'Espagne continentale, d'une part, les îles Baléares, les possessions espagnoles du Nord de l'Afrique et les bureaux de la Zone espagnole du Maroc, d'autre part, donne lieu à la perception d'une surtaxe égale au droit applicable au transport maritime n'excédant pas 500 milles marins.

Le transport entre l'Espagne continentale, d'une part, et les îles Canaries, d'autre part, donne lieu à la perception d'une surtaxe égale au droit applicable au transport maritime n'excédant pas 1000 milles marins.

3. — L'Administration portugaise a la faculté de percevoir une surtaxe de 1 franc 50 par colis pour le transport entre le Portugal continental et les îles Madère et Açores.

4. — Le transport entre l'Indochine, d'une part, et le Territoire de Kouang-Tchéou-Wan, d'autre part, donne lieu à la perception d'une surtaxe égale au droit applicable au transport maritime n'excédant pas 500 milles marins.

5. — Tout colis empruntant les services automobiles transdésertiques Iraq—Syrie ou Paestine donne lieu à la perception d'une surtaxe spéciale de 50 centimes, 1 franc 50, 2 francs 50, 5 francs, 7 francs 50 et 10 francs pour les colis des coupures de 1, 3, 5, 10, 15 et 20 kilogrammes.

VI.

Tarifs spéciaux.

L'Inde britannique et l'Iraq ont la faculté d'appliquer aux colis originaires de leur pays un tarif gradué correspondant à différentes catégories de poids, à la condition que la moyenne des taxes ne dépasse pas la taxe normale, y compris la surtaxe et la taxe spéciale auxquelles ils auront droit.

Cette dernière faculté est également accordée aux pays qui adhéreront à l'Arrangement dans l'intervalle jusqu'au prochain Congrès.

VII.

Traitement spécial.

A titre d'exception, l'Inde britannique et les Etats-Unis de Vénézuéla sont autorisés à percevoir pour les colis postaux de la coupure de plus de 1 jusqu'à 3 kg, la même taxe que celle qui est fixée pour les colis de la coupure de plus 3 jusqu'à 5 kg.

VIII.

Colis avec valeur déclarée.

Par dérogation aux dispositions de l'article 37:

a) Le Congo belge est autorisé à percevoir un

droit supplémentaire d'assurance de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés pour les colis avec valeur déclarée en provenance ou à destination de ses bureaux ou en transit par son territoire;

b) l'Administration argentine est autorisée à percevoir un droit supplémentaire de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés pour les colis avec déclaration de valeur en provenance ou à destination des bureaux de la Costa del Sur, Tierra del Fuego et îles adjacentes;

c) le transport entre la France continentale, d'une part, l'Algérie et la Corse, d'autre part, donne lieu, à la charge de l'expéditeur, pour les colis avec valeur déclarée, à un droit supplémentaire d'assurance de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés;

d) l'Administration indochinoise est autorisée à percevoir un droit supplémentaire de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés pour les colis avec valeur déclarée en provenance ou à destination des bureaux du Territoire de Kouang-Tchéou-Wan;

e) l'Egypte est autorisée à porter à 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés le droit d'assurance des colis avec valeur déclarée en provenance ou à destination du Congo belge, et transit par le Soudan;

f) l'Iraq est autorisé à percevoir un droit supplémentaire d'assurance de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés, pour les colis avec valeur déclarée empruntant les services automobiles transdésertiques Iraq—Syrie ou Palestine.

Tout colis avec valeur déclarée en provenance ou destination de la Corse et de l'Algérie donne lieu, à la charge de l'expéditeur et à titre de droit territorial corse ou algérien, à une taxe supplémentaire d'assurance de 5 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés.

IX.

Exceptions au principe de la responsabilité.

Par dérogation aux dispositions de l'article 39, le Congo belge, l'Egypte (pour le Soudan) et l'Iraq sont autorisés à ne payer aucune indemnité pour l'avarie des colis originaires de tous les pays, à destination du Congo belge, du Soudan ou de l'Iraq, et contenant des liquides et des corps facilement liquéfiables, des objets en verre et des articles de même nature fragile.

Dimensions et volume.

La Grèce, la Tunisie et la Turquie d'Asie ont la faculté de ne pas admettre provisoirement les colis dont les dimensions ou le volume excéderaient le maximum autorisé par l'Arrangement pour les services maritimes.

XI.

Colis encombrants.

Par dérogation à la dispositions de l'article 8, § 1, lettre a), l'Egypte (pour les bureaux du Soudan) a la faculté, dans ses relations avec les autres pays, de considérer comme encombrants les colis dont l'une des dimensions dépasse 1 mètre 10 ou dont la somme de la longueur et du plus grand pourtour, pris dans un sens autre que celui de la longueur, dépasse 1 mètre 85.

Sont considérés comme encombrants, lorsqu'ils sont adressés à des localités de la Colombie autres que les ports de mer, les colis dont les dimensions sont supérieures à 1 mètre 05 de côté ou dont la somme de la longueur et du plus grand pourtour, pris dans un sens autre que celui de la longueur, dépasse 1 mètre 80.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

A. Funes Lastra. *R. A. Pan.*
R. R. Tula. *G.A. Garcia.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*
Carlos H. Saí

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Lievana.
J. Gmo. Canedo.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chuen.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour l'ESPAGNE:

Pour la HONGRIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.
H. L. Jerath.
N. Chandra.

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour l'IRAN:

Dr A. A. Daftary.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'IRAQ:

D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoin.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le GUATEMALA:

M. Arroyo.

Pour le CHOSÉN:

Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAITI:

Faustin G. Trongé.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPENDANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

Dixon Brown.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.

Hajenius.

P. J. Leemeyer.

Hoogewoening.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.

Pour Jorge Chamot.

Ernesto Cáceres

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.

M. Herwich.

T. Jaroń.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:

Alonso Gómez Morentin.

Almada Becerra.

E. Valdés Genes.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.

A. Bastos Gaviao.

J. Quadrio Morao.

Pour le NICARAGUA:

Rubén Dario.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.

Oskar Homme.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.

Ramón Lara Castro

J. F. Pérez Acosta.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.

N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES COLIS POSTAUX.

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaivongse.

Table des articles

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

Art.

101. Acheminement.
102. Mode de transmission.
103. Renseignements à fournir aux Administrations.
104. Voies de transmission et taxes.

CHAPITRE II.

Dispositions applicables à tous les colis.

105. Vérification des colis.
106. Conditionnement des colis.
107. Emballages spéciaux. Signalisation des colis contenant des films et du celluloïd.
108. Bulletins d'expédition et déclarations en douane.
109. Colis francs de droits.
110. Avis de réception.
111. Avis de réception demandé postérieurement au dépôt.
112. Avis d'embarquement.

CHAPITRE III.

Colis contre remboursement.

113. Indications à porter sur le colis et sur le bulletin d'expédition.
114. Etiquette.
115. Mandat de remboursement.
116. Versement en compte courant postal dans le pays de destination du colis.
117. Conversion du montant du remboursement.
118. Divergence entre les indications du montant du remboursement.
119. Délai de paiement.
120. Annulation ou modification du montant du remboursement.
121. Réexpédition.
122. Emission du mandat de remboursement ou du bulletin de versement.
123. Annulation ou remplacement des formules de mandats de remboursement ou de bulletins de versement.
124. Mandats de remboursement non délivrés ou non encaissés.

Pour la SUÈDE:

*Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.*

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

*Dr J. Buser.
L. Roulet.*

Pour la TCHECO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:
*Aptulahat Aksin
ad referendum.*

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

*F. A. Co stanzo.
Adolfo Agorio.*

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour l'ÉTATS-UNIS DE VENEZUELA:

*E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.*

Pour l'YEMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

*Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.*

CHAPITRE IV.

Colis avec valeur déclarée.

Art.

- 125. Conditionnement des colis.
- 126. Indication du montant de la valeur.
- 127. Indication du poids.
- 128. Déclaration frauduleuse.

CHAPITRE V.

Colis urgents.

- 129. Etiquette.
- 130. Transmission et dédouanement.
Comptabilité.

CHAPITRE VI.

Opérations au départ et à l'arrivée.

- 131. Numéro d'ordre et lieu de dépôt.
- 132. Application du timbre à date et indication du poids.
- 133. Colis exprès.
- 134. Colis encombrants et colis fragiles.
- 135. Renvoi des bulletins d'affranchissement.
Récupération des droits avancés.
- 136. Réexpédition.
- 137. Rebuts. Avis de non-remise.
- 138. Rebuts. Instructions de l'expéditeur.
- 139. Renvoi des colis tombés en rebut
- 140. Vente. Destruction.
- 141. Retrait. Modification d'adresse.
- 142. Réclamations.
- 143. Demandes de renseignements.
- 144. Réclamations et demandes de renseignements concernant des colis déposés dans un autre pays.

CHAPITRE VII.

Echange des colis.

- 145. Feuille de route.
- 146. Transmission des colis en dépêches closes.
- 147. Vérification des envois de colis par les bureaux d'échange.
- 148. Constataion des irrégularités engageant la responsabilité des Administrations.
- 149. Renvoi des récipients vides.

CHAPITRE VIII.

Comptabilité. Règlement des comptes.

- 150. Décompte des bonifications.
- 151. Règlement des comptes.

Art.

- 152. Décompte des mandats de remboursement.
- 153. Bulletins d'affranchissement. Décompte des frais de douane, etc.

Dispositions diverses.

- 154. Formules à l'usage du public.
- 155. Délai de garde des documents.
- 156. Communications à adresser au Bureau international.

Dispositions finales.

- 157. Mise à exécution et durée du Règlement.

Annexe.

Formules CP 1 à CP 17.

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES COLIS POSTAUX.

Les soussignés, vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de l'Arrangement concernant les colis postaux:

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article 101.

Acheminement.

1. — Chaque Administration est obligée d'acheminer, par les voies et moyens qu'elle emploie pour ses propres colis, les colis qui lui sont remis par une autre Administration pour être expédiés en transit par son territoire.

En cas d'interruption d'une voie, les colis en transit qui devraient suivre cette voie sont acheminés par la route disponible la plus utile.

2. — Le transit doit être effectué aux conditions fixées par l'Arrangement et par le Règlement, même lorsque l'Administration d'origine ou de destination des colis n'a pas adhéré à l'Arrangement.

3. — Dans les rapports entre pays séparés par un ou plusieurs territoires intermédiaires, les colis doivent suivre les voies dont les Administrations intéressées sont convenues.

4. — Les colis envoyés en fausse direction sont réexpédiés sur leur véritable destination par la voie la plus directe dont peut disposer l'Administration réexpéditrice.

Article 102.

Mode de transmission.

1. — L'échange des colis entre pays limitrophes ou reliés entre eux au moyen d'un service maritime direct est effectué par les bureaux et dans les locaux désignés par les Administrations intéressées.

2. — A moins d'arrangement contraire, la transmission des colis entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Les Administrations intéressées peuvent s'entendre pour établir des échanges en sacs, paniers ou compartiments clos avec feuilles de route directes; dans ce cas, lesdites Administrations arrêtent d'un commun accord les mesures nécessaires.

3. — Toutefois, il est obligatoire de former des récipients clos lorsque, d'après la déclaration d'une Administration intermédiaire, le nombre des colis est de nature à entraver ses opérations.

Article 103.

Renseignements à fournir aux Administrations.

Les Administrations des pays contractants qui entretiennent des échanges directs se notifient mutuellement, au moyen de tableaux conformes au modèle CP 1 ci-annexé, les renseignements concernant l'échange des colis.

Article 104.

Voies de transmission et taxes.

Au moyen des tableaux CP 1 reçus de ses correspondants, chaque Administration détermine les voies à employer pour la transmission de ses colis et les taxes à percevoir sur les expéditeurs, d'après les conditions dans lesquelles s'effectue le transport intermédiaire.

CHAPITRE II.

DISPOSITION APPLICABLES A TOUS LES COLIS.

Article 105.

Vérification des colis.

La manière de voir du bureau expéditeur, en ce qui concerne le calcul exact du volume, du

poids ou des dimensions, doit être considérée comme prévalant, sauf erreur évidente.

Article 106.

Conditionnement des colis.

Pour être admis au transport, tout colis doit:

- a) porter, en caractères latins, l'adresse exacte du destinataire ainsi que celle de l'expéditeur. Les adresses au crayon ne sont pas admises; toutefois, sont exceptés les colis dont l'adresse est écrite au crayon-encre, sur un fond préalablement mouillé. L'adresse doit être écrite sur le colis même ou sur une étiquette attachée solidement à ce dernier, de manière qu'elle ne puisse se détacher. Il est recommandé d'insérer dans l'envoi une copie de la suscription avec mention de l'adresse de l'expéditeur;
- b) être emballé et fermé d'une manière qui réponde au poids et à la nature du contenu ainsi qu'au mode de transport et à sa durée. L'emballage et la fermeture doivent préserver assez efficacement le contenu pour que celui-ci ne puisse pas être détérioré par la pression ou au cours des manipulations et pour qu'il soit impossible d'y porter atteinte sans laisser une trace apparente de violation. Toutefois, sont acceptés sans emballage les objets qui peuvent être emboîtés, ou réunis et maintenus par un lieu solide muni de plombs ou de cachets, de manière à former un seul et même colis ne pouvant se désagréger. Il n'est pas exigé, non plus, d'emballage pour les colis d'une seule pièce, tels que pièces de bois, pièces métalliques, etc., qu'il n'est pas dans les usages du commerce d'emballer.

L'emballage des colis qui doivent être transportés sur de longues distances ou supporter de nombreux transbordements et manipulations, et notamment l'emballage des colis à destination des pays éloignés, doit être particulièrement solide et bien conditionné.

Les objets pouvant blesser les agents des postes ou endommager les autres envois doivent être emballés de façon à éviter tout danger;

- c) présenter des espaces suffisants pour permettre l'inscription des indications de service ainsi que l'application des timbres et des étiquettes.

Article 107.

Emballages spéciaux. Signalisation des colis contenant des films et du celluloïd.

1. — Lorsque le contenu des colis est composé de métaux précieux, il est indispensable d'employer pour l'emballage, soit des boîtes en métal résis-

tant, soit des caisses en bois d'une épaisseur d'au moins 1 centimètre pour les colis jusqu'à 10 kilogrammes et de 1½ centimètres pour les colis de plus de 10 kilogrammes, soit enfin des doubles sacs sans coutures. Toutefois, lorsqu'il est fait usage de caisses en bois contre-plaqué, leur épaisseur peut être limitée à 5 millimètres, à la condition que les arêtes de ces caisses soient renforcées au moyen de cornières.

2. — Les liquides et les corps facilement liquéfiables doivent être expédiés dans un double récipient. Entre le premier (bouteille, flacon, pot, boîte, etc.) et le second (boîte en métal, en bois résistant, en pâte de bois ou en carton ondulé de solide qualité) est ménagé, autant que possible, un espace qui doit être rempli de sciure, de son ou de toute autre matière absorbante ou protectrice.

Cette dernière condition est obligatoire lorsque le premier récipient est particulièrement fragile.

Les poudres sèches colorantes, telles que le bleu d'aniline, etc., ne sont admises que dans des boîtes en fer-blanc résistant, placées à leur tour dans des boîtes en bois avec de la sciure entre les deux emballages. Les poudres sèches non colorantes doivent être placées dans des boîtes en métal, en bois ou en carton; ces boîtes être elles-mêmes enfermées dans un sac en toile ou en parchemin.

3. — Lorsqu'ils sont admis par toutes les Administrations appelées à participer au transport:

- a) les colis contenant des allumettes, des capsules et des cartouches métalliques chargées pour les armes à feu portatives et des éléments de fusées d'artillerie inexplosibles doivent être solidement emballés à l'intérieur et à l'extérieur dans des caisses ou des barils. Le contenu doit, en outre, être indiqué tant sur le bulletin d'expédition que sur l'envoi même;
- b) les colis contenant des films, du celluloid brut ou des objets fabriqués en celluloid, ainsi que les bulletins d'expédition qui s'y rapportent, doivent être munis, du côté de la suscription, d'une étiquette très apparente de couleur blanche portant, en gros caractères noirs, mention: «Celluloid! A tenir loin du feu et de la lumière!».

Article 108.

Bulletins d'expédition et déclarations en douane.

1. — Chaque colis doit être accompagné d'un bulletin d'expédition en carton résistant de couleur blanche et du nombre requis de déclarations en blanche, conformes aux modèles CP 2 et CP 3 ci-annexés. Les déclarations en douane sont solidement attachées aux bulletins d'expédition.

L'expéditeur peut ajouter sur le coupon du bulletin d'expédition une communication relative au colis. Il doit, en outre, indiquer, au verso du

bulletin d'expédition, soit par écrit, soit en soulignant la contenance imprimée, la manière dont il entend disposer du colis au cas où la livraison ne pourrait être effectuée. Cette annotation, qui doit être libellée en français ou dans une langue connue dans le pays de destination, est reproduite sur le colis même.

Les dispositions suivantes sont seules admises:

- a) que le colis soit renvoyé immédiatement ou à l'expiration d'un délai de ... jours;
- b) que le colis soit réexpédié au même destinataire dans une autre localité;
- c) que le colis soit remis ou réexpédié à un autre destinataire (éventuellement sans perception du montant du remboursement ou contre paiement d'une somme inférieure à celle qui était indiquée primitivement);
- d) que l'expéditeur soit informé par un avis de la non-remise de son colis;
- e) que l'avis de non-remise soit adressé à un tiers dans le pays de destination du colis;
- f) que le colis soit vendu aux risques et périls de l'expéditeur;
- g) que le colis soit traité comme abandonné.

2. — Un seul bulletin d'expédition accompagné du nombre de déclarations en douane requis pour un colis isolé peut servir pour plusieurs colis ordinaires jusqu'au nombre de trois, émanant du même expéditeur, soumis à la même taxe et destinés à la même personne. Cette disposition n'est pas applicable aux colis expédiés contre remboursement, avec déclaration de valeur, ou à remettre aux destinataires francs de droits, colis pour lesquels les documents collectifs ne sont pas admis.

Chaque pays peut toutefois exiger un bulletin d'expédition et le nombre prescrit de déclarations en douane par colis.

3. — Les Administrations n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane.

Article 109.

Colis francs de droits.

1. — Les bulletins d'expédition des colis à remettre francs de droits aux destinataires, de même que la suscription de ces colis, doivent porter l'en-tête très apparent «Franc de droits» ou une mention analogue dans la langue du pays d'origine. Les adresses des colis ainsi que les bulletins d'expédition sont pourvus d'une étiquette de couleur jaune portant également, en gros caractères, l'indication «Franc de droits».

2. — Tout colis expédié franc de droits est accompagné d'un bulletin d'affranchissement conforme au modèle CP 4 ci-annexé, confectionné en carton de couleur jaune et dont le recto est rempli par le bureau expéditeur. Le bulletin d'affranchissement est solidement attaché au bulletin d'expédition.

3. — Dans le cas où l'expéditeur d'un colis demande, postérieurement au dépôt, de remettre l'envoi franc de droits, le bureau d'origine en avertit le bureau destinataire par une note explicative transmise sous recommandation en y joignant le bulletin d'affranchissement, dûment rempli au recto. Ce dernier bureau appose sur l'adresse du colis ainsi que sur le bulletin d'expédition l'étiquette prévue au § 1.

Article 110.

Avis de réception.

1. — Les colis dont l'expéditeur demande un avis de réception doivent porter l'annotation très apparente «Avis de réception» ou l'empreinte d'un timbre «A. R.». La même mention est reproduite sur les bulletins d'expédition.

2. — Ces colis sont accompagnés d'une formule conforme au modèle C 5 annexé au Règlement de la Convention; cette formule est établie par le bureau d'origine ou par tout autre bureau à désigner par l'Administration expéditrice, et jointe au bulletin d'expédition du colis auquel elle se rapporte. Si elle ne parvient pas au bureau de destination, celui-ci dresse d'office un nouvel avis de réception.

3. — Le bureau de destination renvoie la formule G 5, dûment remplie, dans le courrier ordinaire, à découvert et en franchise de port, à l'adresse de l'expéditeur du colis.

4. — Lorsque l'expéditeur réclame un avis de réception qui ne lui est pas parvenu dans les délais voulus, il est procédé conformément aux règles tracées à l'article 111 ci-après. Dans ce cas, il n'est pas perçu une deuxième taxe et le bureau d'origine inscrit en tête de la formule G 5 la mention «Duplicata de l'avis de réception, etc.».

Article 111.

Avis de réception demandé postérieurement au dépôt.

1. — Lorsque l'expéditeur demande un avis de réception postérieurement au dépôt du colis, le bureau d'origine remplit une formule C 5.

La formule C5 est attachée à une réclamation CP 5 mentionnée à l'article 142 ci-après; cette réclamation, après avoir été revêtue d'un timbre-poste représentant la taxe due, est traitée selon les prescriptions dudit article 142, sauf que, en cas de livraison régulière du colis, le bureau de destination retire la formule CP 5 et renvoie la formule C 5 à l'origine de la manière prescrite à l'article 110, § 3.

2. — Toutefois, dans les pays où le service des colis postaux n'est pas exécuté par l'Administration des postes, la perception de la taxe est constatée sur la formule CP 5, soit par l'apposition d'une vignette spéciale, soit par l'indication du montant de cette perception.

Article 112.

Avis d'embarquement.

1. — Les colis pour lesquels l'expéditeur demande un avis d'embarquement doivent être désignés au moyen d'une étiquette «Avis d'embarquement» apposée tant sur le colis que sur le bulletin d'expédition.

2. — Ces colis sont accompagnés d'une formule conforme au modèle CP 5bis ci-annexé; cette formule doit indiquer très clairement le port ou le pays d'où l'avis d'embarquement doit être renvoyé. Chaque formule ne peut se rapporter qu'à un seul colis.

3. — Si un colis accompagné d'un avis d'embarquement est compris dans une dépêche close expédiée et transit par le port d'embarquement intéressé, le bureau d'échange expéditeur de la dépêche retire l'avis d'embarquement joint aux papiers d'accompagnement du colis et l'annexe à la feuille de route, formule CP 12 correspondante, après y avoir apporté les annotations nécessaires. La bonification de la part de droit revenant au pays d'embarquement a lieu au moyen de cette feuille de route, qui est complétée par l'indication «Nombre d'avis d'embarquement ...».

4. — Le bureau d'échange qui assure l'embarquement du colis ou de la dépêche remplit la formule d'avis suivant le texte imprimé et la renvoie directement au bureau d'origine du colis.

CHAPITRE III.

COLIS CONTRE REMBOURSEMENT.

Article 113.

Indications à porter sur le colis et sur le bulletin d'expédition.

1. — Les colis grevés de remboursement et les bulletins d'expédition y afférents doivent porter, d'une manière très apparente, l'en-tête «Remboursement», suivi de l'indication du montant du remboursement en caractères latins, en toutes lettres et en chiffres arabes, sans ratures ni surcharges, même approuvées.

2. — L'expéditeur doit indiquer, sur colis et au recto du bulletin d'expédition, son nom et son adresse en caractères latins. Lorsque le montant encaissé est à verser en compte courant postal dans le pays de destination ou d'origine, le colis et le bulletin d'expédition doivent porter en outre, du côté de la suscription, l'annotation suivante libellée en français ou dans une autre langue connue dans le pays de destination:

«A porter au crédit du compte courant postal No ... de M..... à tenu par le bureau de chèques d ..».

Article 114.

Étiquette.

Les colis contre remboursement ainsi que leurs bulletins d'expédition doivent être revêtus, du côté de la suscription, d'une étiquette de couleur orange conforme au modèle C 6 annexé au Règlement de la Convention.

Article 115.

Mandat de remboursement.

Sauf le cas prévu à l'article 116 ci-après, tout colis contre remboursement est accompagné d'une formule de mandat de remboursement en carton résistant, de couleur blanche, conforme au modèle CP 6 ci-annexé. Cette formule, qui est attachée au d'expédition, doit porter l'indication du montant du remboursement dans la monnaie du pays d'origine et, en règle générale, indiquer l'expéditeur du colis comme bénéficiaire du mandat. Lorsque le règlement de l'Administration d'origine le permet, l'expéditeur a la faculté de mentionner sur de titre, au lieu et place de son adresse, le titulaire et le numéro d'un compte courant postal tenu dans le pays d'origine ainsi que le bureau qui tient ce compte. Chaque Administration est libre de faire adresser aux bureaux d'origine des colis ou à d'autres de ses bureaux les mandats afférents aux colis originaires de son service.

Article 116.

Versement en compte courant postal dans le pays de destination du colis.

Tout colis dont le montant encaissé doit être versé en compte courant postal dans le pays de destination est accompagné, sauf arrangement contraire, d'un bulletin de versement conforme à la formule prescrite dans le service intérieur de ce pays. Le bulletin doit désigner le titulaire du compte à créditer et contenir toutes les autres indications que comporte le texte de la formule, à l'exception du montant à créditer qui sera inscrit par l'Administration de destination après encaissement du montant du remboursement. Si le bulletin de versement est pourvu d'un coupon, l'expéditeur y mentionne son nom et son adresse, ainsi que les autres indications qu'il juge nécessaires.

Le bulletin de versement est réuni solidement au bulletin d'expédition.

Article 117.

Conversion du montant du remboursement.

Sauf entente contraire, le montant du remboursement exprimé dans la monnaie du pays d'origine du colis est converti en monnaie du pays destinataire par les soins de l'Administration de ce pays, qui se sert du taux de conversion dont elle fait usage pour les mandats de poste à destination du pays d'origine des colis.

Article 118.

Divergence entre les indications du montant du remboursement.

En cas de divergence entre les indications du montant du remboursement figurant sur le colis, sur le bulletin d'expédition et sur le mandat, la somme la plus élevée doit être encaissée sur le destinataire.

Si celui-ci refuse de verser cette somme, le colis peut être livré, sauf l'exception prévue ci-après, contre paiement de la somme inférieure, mais sous réserve qu'un paiement complémentaire sera effectué, s'il y a lieu, dès réception des renseignements qui seront fournis par l'Administration expéditrice. Si le destinataire n'accepte pas cette condition, il est sursis à la livraison du colis.

Dans tous les cas, une demande de renseignements est transmise immédiatement à l'Administration expéditrice qui doit y répondre, dans le plus court délai possible, en précisant le montant exact du remboursement et en appliquant, le cas échéant, les prescriptions de l'article 137, § 2, du Règlement de la Convention.

Lorsque le destinataire est de passage ou doit s'absenter, le paiement de la somme la plus élevée est toujours exigé. En cas de refus, le colis n'est livré qu'à la réception de la réponse à la demande de renseignements.

Article 119.

Délai de paiement.

1. — Le montant du remboursement doit être payé dans un délai de sept jours à compter du lendemain de l'arrivée du colis au bureau destinataire. Ce délai peut être porté à un mois au maximum lorsque la législation interne du pays de destination l'exige. À l'expiration du délai de paiement, le colis est traité comme étant tombé en rebut, conformément aux dispositions de l'article 23 de l'Arrangement. L'expéditeur peut toutefois demander que les dispositions prescrites par lui en vertu de l'article 108, § 1, du présent Règlement soient exécutées immédiatement au cas où le destinataire ne payerait pas le montant du remboursement lors de la première présentation. L'exécution immédiate de ces dispositions a également lieu si le destinataire, lors de la présentation, a formellement refusé tout paiement.

2. — Dans le cas où, en réponse à un avis de non-remise, l'expéditeur a donné des instructions au bureau de destination, les délais susmentionnés sont comptés du lendemain de l'arrivée de ces instructions.

Article 120.

Annulation ou modification du montant du remboursement.

Les demandes d'annulation ou de modification du montant du remboursement sont soumises aux

règles et formalités prescrites par l'article 137 du Règlement de la Convention.

Excepté le cas prévu à l'article 116, toute demande par voie postale de modification du montant du remboursement doit être accompagnée d'une nouvelle formule de mandat de remboursement indiquant le montant rectifié. Lorsqu'il s'agit d'une demande par voie télégraphique, le mandat de remboursement doit être remplacé par le bureau destinataire dans les conditions déterminées par l'article 123 ci-après.

Article 121.

Réexpédition.

Les colis grevés de remboursement peuvent être réexpédiés si le pays de la nouvelle destination assure, avec celui d'origine, le service des colis de cette catégorie. Dans ce cas, les colis sont accompagnés des formules de mandats de remboursement établies par le service d'origine. L'Administration de la nouvelle destination procède à la liquidation des remboursements comme si les colis lui avaient été expédiés directement.

Les colis dont le montant encaissé doit être versé en compte courant postal dans le pays de destination primitif ne peuvent être réexpédiés.

Article 122.

Emission du mandat de remboursement ou du bulletin de versement.

Immédiatement après avoir encaissé le montant du remboursement, le bureau de destination, ou tout autre bureau désigné par l'Administration destinataire, remplit la partie « Indications de service » du mandat de remboursement et, après avoir apposé son timbre à date, le renvoie sans taxe au bureau de dépôt du colis ou au bureau qui a été spécialement désigné par l'Administration d'origine sur le titre lui-même.

Lorsqu'une demande de renseignements sur le montant exact du remboursement a été adressée à l'Administration d'origine, il est sursis à l'envoi du mandat jusqu'à la réception de la réponse.

Les mandats de remboursement sont payés aux expéditeurs des colis dans les conditions déterminées par chaque Administration.

Les bulletins de versement des colis contre remboursement, dont le montant doit être porté à un compte courant postal dans le pays de destination, sont traités d'après le régime intérieur des chèques et virements postaux de ce pays.

Article 123.

Annulation ou remplacement des formules de mandats de remboursement ou de bulletins de versement.

1. — Les formules de mandats de remboursement qui deviennent inutilisables pour cause de

divergence entre les indications du montant du remboursement ou par suite d'annulation ou de modification du montant, le même que les formules de bulletins de versement devenues inutilisables en cas d'annulation du montant du remboursement, sont détruites par les soins de l'Administration destinataire des colis.

2. — Les formules afférentes aux colis grevés de remboursement, qui, pour un motif quelconque, sont renvoyés à l'origine, doivent être annulées par les soins de l'Administration qui effectue le renvoi.

3. — Lorsque les formules afférentes aux colis grevés de remboursement sont égarées, perdues ou détruites avant l'encaissement du remboursement, le bureau destinataire en établit des duplicata sur formule CP. 6 ou sur formule de bulletin de versement, selon le cas.

Article 124.

Mandats de remboursement non délivrés ou non encaissés.

Les mandats de remboursement qui n'ont pu être délivrés aux bénéficiaires, de même que ceux qui ont été remis aux ayants droit, mais dont le montant n'a pas été encaissé, sont traités conformément aux dispositions de l'article 141 du Règlement de la Convention.

CHAPITRE IV.

COLIS AVEC VALEUR DÉCLARÉE.

Article 125.

Conditionnement des colis.

1. — Indépendamment des prescriptions générales prévues aux articles 106 et 107, tout colis avec valeur déclarée doit être scellé par des cachets identiques à la cire, par des plombs ou par un autre moyen, avec empreinte ou marque spéciale uniforme de l'expéditeur. Les cachets ou scellés, de même que les étiquettes de toute nature et, le cas échéant, les timbres-poste apposés sur ces colis doivent être espacés, de façon à ne pouvoir cacher des lésions de l'emballage. Les étiquettes et les timbres-poste ne doivent pas non plus être repliés sur les deux faces de l'emballage de manière à couvrir la bordure. Le cas échéant, les étiquettes sur lesquelles figure l'adresse des colis avec valeur déclarée ne peuvent pas être collées sur l'emballage même.

2. — Les colis avec valeur déclarée ainsi que leurs bulletins d'expédition doivent être revêtus d'une étiquette de couleur rouge conforme au modèle CP 7 ci-annexé, avec l'indication en caractères latins de la lettre V, du nom du bureau d'origine et du numéro d'ordre du colis.

Toutefois, les Administrations ont la faculté de revêtir les colis avec valeur déclarée et leurs

bulletins d'expédition de l'étiquette CP 8 prévue à l'article 131 ci-après et d'une étiquette de couleur rouge, de petites dimensions, portant, en gros caractères, la mention « Valeur déclarée ».

Article 126.

Indication du montant de la valeur.

1. — La déclaration de la valeur doit être exprimée dans la monnaie du pays d'origine et être inscrite par l'expéditeur sur le colis et le bulletin d'expédition, en caractères latins, en toutes lettres et en chiffres arabes, sans ratures ni surcharges, même approuvées.

2. — Le montant de la déclaration de valeur doit être converti en francs-or par l'expéditeur ou par l'Administration d'origine. Le résultat de la conversion doit être indiqué par de nouveaux chiffres placés à côté ou au-dessous de ceux qui représentent le montant de la déclaration dans la monnaie du pays d'origine. Cette disposition n'est pas applicable aux relations directes entre pays ayant une monnaie commune.

Le montant en francs-or doit être souligné d'un fort trait au crayon de couleur.

Article 127.

Indication du poids.

Le poids exact, en grammes, de chaque colis avec valeur déclarée doit être inscrit par l'Administration d'origine:

- a) sur l'adresse du colis;
- b) sur le bulletin d'expédition, à la place à ce réservée.

Article 128.

Déclaration frauduleuse.

Lorsque des circonstances quelconques ou les réclamations des intéressés viennent à révéler l'existence d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle insérée dans un colis, avis en est donné à l'Administration d'origine, dans le plus bref délai possible et, le cas échéant, avec les pièces de l'enquête à l'appui.

CHAPITRE V.

COLIS URGENTS.

Article 129.

Etiquette.

Les colis urgents et les bulletins d'expédition y afférents doivent porter une étiquette avec l'indication très apparente « Urgent ».

Article 130.

Transmission et dédouanement. Comptabilité.

Les Administrations qui participent à l'échange des colis urgents s'entendent pour assurer la transmission rapide et, autant que possible, directe de ces colis, et elles prennent des mesures pour en accélérer le dédouanement.

Elles arrêtent également d'un commun accord les mesures nécessaires pour la comptabilité.

CHAPITRE VI.

OPÉRATIONS AU DÉPART ET À L'ARRIVÉE.

Article 131.

Numéro d'ordre et lieu de dépôt.

Chaque colis, ainsi que le bulletin d'expédition qui s'y rapporte, doit être revêtu d'une étiquette conforme au modèle CP 8 ci-annexé indiquant, de manière apparente, le numéro d'ordre et le nom du bureau de dépôt. Cette prescription ne s'applique pas aux colis avec valeur déclarée revêtus de l'étiquette CP 7 prévue à l'article 125, § 2, 1er alinéa.

Le même bureau d'origine ne peut employer en même temps deux ou plusieurs séries d'étiquettes, sauf le cas où les séries sont complétées par un caractère distinctif.

Article 132.

Application du timbre à date et indication du poids.

1. — Le bulletin d'expédition est frappé par le bureau d'origine, du côté de la suscription, du timbre indiquant le lieu et la date du dépôt.

2. — Le poids, en kilogrammes, de chaque colis sans déclaration de valeur doit être inscrit par le bureau d'origine sur le bulletin d'expédition à la place réservée à cet effet. Les fractions de kilogramme sont arrondies au demi-kilogramme supérieur.

Article 133.

Colis exprès.

Les colis à remettre par exprès ainsi que les bulletins d'expédition correspondants sont pourvus, autant que possible à côté de l'indication, du lieu de destination, d'une étiquette imprimée, de couleur rouge foncé, portant en gros caractères le mot « Exprès ».

Article 134.

Colis encombrants et colis fragiles.

1. — Sous réserve de l'observation des prescriptions des articles 106 et 107, relatives au conditionnement et à l'emballage, les colis fragiles

doivent être revêtus, soit par l'expéditeur, soit par le bureau d'origine, d'une étiquette à image, représentant un verre imprimé en rouge sur fond blanc.

2. — En cas de transmission en dépêches closes, ces colis doivent être insérés dans des récipients distincts dûment revêtus de l'étiquette prévue au paragraphe précédent.

3. — Les bulletins d'expédition se rapportant aux colis encombrants et aux colis fragiles doivent être revêtus au recto d'une mention en gros caractères «Colis encombrant» ou «Colis fragile». Cette mention peut être remplacée par une étiquette imprimée.

Article 135.

Renvoi des bulletins d'affranchissement. Récupération des droits avancés.

1. — Après la livraison au destinataire d'un colis francs de droits, le bureau qui a fait l'avance des frais de douane ou autres pour le compte de l'expéditeur complète, en ce qui le concerne, les indications qui figurent au verso du bulletin d'affranchissement et transmet ce dernier, accompagné des pièces justificatives, au bureau d'origine du colis; cette transmission a lieu sous enveloppe fermée, sans indication du contenu.

Toutefois, chaque Administration a le droit de faire effectuer, par des bureaux spécialement désignés, le renvoi des bulletins d'affranchissement grevés de frais et de demander que les bulletins soient transmis à un bureau déterminé. Le nom du bureau auquel les bulletins doivent être renvoyés est inscrit, dans tous les cas, par le bureau expéditeur du colis au recto du bulletin d'affranchissement.

2. — Lorsqu'un colis qui porte l'en-tête «Franc de droits» parvient au service destinataire sans bulletin d'affranchissement; le bureau chargé du dédouanement établit un duplicata de ce bulletin sur lequel il mentionne le nom du pays d'origine et, autant que possible, la date de dépôt du colis. Lorsque le bulletin d'affranchissement est perdu après livraison du colis, un duplicata est établi dans les mêmes conditions.

3. — Les bulletins d'affranchissement afférents aux colis qui, pour un motif quelconque, sont renvoyés à l'origine doivent être annulés par les soins de l'Administration destinataire et être attachés aux bulletins d'expédition.

4. — A la réception d'un bulletin d'affranchissement indiquant les frais déboursés par le service destinataire, l'Administration d'origine convertit le montant de ces frais dans sa propre monnaie à un taux qui ne doit pas être supérieur au taux fixé pour l'émission des mandats de poste à destination du pays correspondant. Le résultat de la conversion est indiqué dans le corps de la formule et sur le coupon latéral. Après avoir recouvré le montant des frais, le bureau d'origine remet à l'expéditeur le coupon du bulletin et, le cas échéant, les pièces justificatives.

Article 136.

Réexpédition.

1. — Les colis réexpédiés par suite de fausse direction ne peuvent être frappés de droits de douane ou autres par l'Administration réexpéditrice.

Lorsque cette dernière renvoie un colis à l'Administration qui l'a acheminé en dernier lieu, elle lui restitue les bonifications qu'elle a reçues et signale l'erreur par un bulletin de vérification.

Dans les autres cas et si le montant des taxes qui lui ont été attribuées est insuffisant pour couvrir les frais de réexpédition qui lui incombent, l'Administration réexpéditrice bonifie à l'Administration à laquelle elle remet le colis les droits de transport que comporte l'acheminement; elle se crédite ensuite de la somme dont elle est à découvert par une reprise sur le bureau d'échange qui a transmis en dernier lieu le colis en fausse direction. Le motif de cette reprise est notifié à ce bureau au moyen d'un bulletin de vérification.

2. — Lorsqu'un colis a été admis à tort à l'expédition par suite d'une erreur imputable au service postal et doit, pour ce motif, être renvoyé au pays d'origine, l'Administration qui restitue le colis alloue à l'Administration qui le lui a livré les bonifications qu'elle en a reçues.

Lorsque le renvoi est la conséquence d'une erreur de l'expéditeur ou d'une des interdictions prévues à l'article 16 de l'Arrangement, les frais de transport qui résultent de l'opération sont à la charge des expéditeurs. Chaque Administration se crédite de sa quote-part par une reprise, ainsi qu'il est indiqué au § 3 ci-après pour les colis réexpédiés.

3. — Les colis réexpédiés par suite de changement de résidence des destinataires ou d'une erreur imputable à l'expéditeur sont grevés à la charge des destinataires, par l'Administration distributrice, d'une somme représentant le montant des quotes-parts revenant aux diverses Administrations qui ont participé au transport de réexpédition et des autres taxes et droits prévus aux articles 48, 49 et 50 de l'Arrangement.

L'Administration réexpéditrice se crédite sur l'Administration intermédiaire ou sur l'Administration de la nouvelle destination du montant de la somme qui lui est due. Dans les cas où le pays de réexpédition et celui de la nouvelle destination ne sont pas limitrophes, la première Administration intermédiaire qui reçoit un colis réexpédié se crédite du montant qui lui est dû et de celui qui revient à l'Administration réexpéditrice, en débitant l'Administration à laquelle elle livre le colis; cette dernière, à son tour, si elle n'est elle-même qu'un intermédiaire, répète, sur l'Administration suivante, le montant qui lui est dû, cumulé avec celui dont elle a tenu compte à l'Administration précédente. La même opération se poursuit dans les rapports entre les différentes Administrations participant au transport, jusqu'à

ce que le colis parvienne à l'Administration chargée de la livraison.

Lorsque la taxe de transport et les autres taxes et droits prévus aux articles 48, 49 et 50 de l'Arrangement sont acquittés au moment de la réexpédition, le colis est traité comme s'il était adressé directement par le pays réexpéditeur au pays de la nouvelle destination. Dans ce cas, aucune taxe de transport n'est perçue sur le destinataire.

Les frais repris doivent être indiqués en détail (droits de transport, droit de magasinage, droits de douane, etc.) sur le bulletin d'expédition ou, si ce n'est pas possible, sur un bordereau joint à ce document.

4. — Les dispositions du § 3, alinéas 1, 2 et 4, sont appliquées également aux colis postaux en transit qu'une Administration intermédiaire doit acheminer par une voie plus coûteuse en raison d'interruption de la voie ordinaire pour laquelle les taxes sont bonifiées.

5. — Les colis sont réexpédiés dans leur emballage primitif; ils sont accompagnés du bulletin d'expédition établi par le bureau d'origine. Si le colis doit, pour un motif quelconque, être réemballé ou si le bulletin d'expédition primitif doit être remplacé par un bulletin supplémentaire, il est indispensable que le nom du bureau d'origine du colis, le numéro d'ordre primitif et, autant que possible, la date de dépôt audit bureau figurent tant sur le colis que sur le bulletin d'expédition.

6. — Dans le cas où l'essai de remise d'un colis exprès à domicile par un porteur spécial est resté infructueux, le bureau réexpéditeur doit biffer l'étiquette ou la mention «Exprès» par deux forts traits transversaux.

Article 137.

Rebuts. Avis de non-remise.

1. — Lorsque, par une annotation portée au verso du bulletin d'expédition et sur le colis l'expéditeur a demandé à être avisé de la non-remise de son envoi, l'Administration destinataire transmet, sous pli recommandé, à l'Administration expéditrice, après l'avoir complété, un avis de non-remise conforme au modèle CP 9 ci-annexé. Cet avis est renvoyé au bureau qui l'a établi, avec les instructions de l'expéditeur et avec le bulletin d'expédition.

Lorsqu'il s'agit de plusieurs colis déposés simultanément par le même expéditeur, à l'adresse du même destinataire, il est permis de n'envoyer qu'un avis de non-remise, même si ces colis étaient accompagnés de plusieurs bulletins d'expédition. Dans ce cas, tous ces bulletins sont annexés à l'avis de non-remise.

Lorsque l'avis de non-remise est envoyé à un tiers désigné au verso du bulletin d'expédition, ce dernier document n'est pas annexé à l'avis.

2. — Un avis modèle CP 9 doit également être établi pour signaler à l'Administration d'origine les colis retenus d'office en cours de transport, soit

par la poste, soit par la douane ou tombés en souffrance pour cause d'avarie, de spoliation ou toute autre cause de même nature. Dans ce cas, l'avis de non-remise doit porter, d'une manière apparente, la mention «Colis retenu d'office».

Toutefois, cette mesure n'est pas obligatoire dans les cas de force majeure, ou lorsque le nombre des colis retenus d'office en cours de transport (mesure douanière, interruption accidentelle du trafic, etc.) est tel que l'envoi d'un avis est matériellement impossible.

3. — En règle générale, les avis de non-remise sont échangés entre le bureau de destination et le bureau d'origine. Toutefois, chaque Administration peut demander que les avis qui concernent son service soient transmis à son Administration centrale ou à un bureau spécialement désigné. Il appartient à l'Administration d'origine d'aviser l'expéditeur. L'échange des avis de non-remise doit être accéléré autant que possible par tous les bureaux intéressés.

4. — Lorsque des colis ayant donné lieu à un avis sont retirés ou réexpédiés avant la réception des instructions de l'expéditeur, celui-ci doit en être prévenu par l'intermédiaire du bureau d'origine. Si l'avis a été envoyé à un tiers désigné au verso du bulletin d'expédition, cette information doit être adressée au tiers. S'il s'agit d'un colis grevé de remboursement et si le mandat CP 6 a déjà été transmis à l'expéditeur, il n'est pas nécessaire d'aviser ce dernier.

5. — Lorsque l'Administration destinataire ou intermédiaire n'a pas observé les instructions données, soit au moment du dépôt par une annotation portée au verso du bulletin d'expédition et sur l'adresse du colis, soit en réponse à l'avis de non-remise, elle est tenue de prendre à sa charge les frais de transport (aller et retour) et les autres droits éventuels dont l'annulation n'a pas eu lieu. Toutefois, les frais payés à l'aller restent à la charge de l'expéditeur si, lors du dépôt du colis ou en réponse à l'avis de non-remise, il a été prescrit de faire vendre le colis ou d'en faire abandon en cas de non-livraison.

Article 138.

Rebuts. Instructions de l'expéditeur.

1. — En réponse à l'avis de non-remise qui lui a été transmis conformément aux dispositions de l'article 137, l'expéditeur peut demander:

- a) que le destinataire primitif soit avisé encore une fois;
- b) que l'adresse du colis soit rectifiée ou complétée;
- c) que le colis soit remis à un autre destinataire ou qu'il soit réexpédié sur une autre destination pour être remis au destinataire primitif ou à une autre personne;
- d) qu'un colis grevé de remboursement soit remis à une autre personne contre perception du montant du remboursement indiqué

ou qu'il soit remis au destinataire primitif ou à une autre personne sans perception du montant du remboursement ou contre paiement d'une somme inférieure à celle qui était indiquée primitivement. Si le montant du remboursement est réduit, une nouvelle formule CP 6 doit être établie conformément aux prescriptions de l'article 120;

- e) que le colis soit remis au destinataire primitif ou à une autre personne sans perception des frais dont il est grevé. Dans ce cas, un bulletin d'affranchissement doit être établi conformément aux prescriptions de l'article 109;
- f) que le colis lui soit immédiatement renvoyé;
- g) que le colis soit vendu à ses risques et périls;
- h) que le colis soit traité comme abandonné.

Le tiers auquel l'avis de non-remise a été adressé conformément à la demande de l'expéditeur (article 108, § 1, lettre e), peut faire les mêmes demandes que l'expéditeur. Il peut, en outre, de mander que le colis soit immédiatement renvoyé à l'expéditeur.

Aucune demande autre que celles qui sont prévues ci-dessus n'est admise.

2. — Après réception des instructions de l'expéditeur ou du tiers auquel l'avis de non-remise a été adressé, en application de l'article 108, § 1, lettre e), ces instructions seules sont valables et exécutoires.

Article 139.

Renvoi des colis tombés en rebut.

1. — Si l'expéditeur ou le tiers auquel l'avis de non-remise a été adressé a formulé une demande non prévue à l'article 138, l'Administration de destination peut renvoyer immédiatement le colis au bureau d'origine sans établir un nouvel avis. Il en est de même lorsque l'expéditeur ou le tiers refuse de payer le droit prévu par l'article 23, § 4, de l'Arrangement. Si l'expéditeur ou le tiers ne donne pas de réponse à l'avis de non-remise, le colis est renvoyé à l'expéditeur à l'expiration du délai fixé audit paragraphe.

2. — Le bureau qui renvoie un colis à l'expéditeur doit indiquer, sur le colis et sur le bulletin d'expédition, d'une manière claire et concise, en langue française, la cause de la non-remise sous la forme suivante: inconnu, refusé, en voyage, parti, non réclamé, décédé, etc. Cette indication peut être manuscrite ou être fournie par l'application d'un timbre ou l'apposition d'une étiquette. Chaque Administration a la faculté d'ajouter la traduction, dans sa propre langue, de la cause de non-remise et les autres indications qui lui conviennent. Les bulletins d'expédition originaux afférents aux colis renvoyés doivent faire retour à l'origine avec ces colis.

3. — Les colis à renvoyer à l'expéditeur sont inscrits sur la feuille de route avec la mention

«Rebuts» dans la colonne «Observations». Ils sont traités comme les colis réexpédiés par suite de changement de résidence des destinataires.

Article 140.

Vente, Destruction.

1. — Lorsqu'un colis a été vendu ou détruit conformément aux prescriptions de l'article 25 de l'Arrangement, il est dressé procès-verbal de la vente ou de la destruction. Une copie du procès-verbal, accompagnée du bulletin d'expédition, est transmise au bureau d'origine.

2. — Le produit de la vente sert, en premier lieu, à couvrir les frais qui grevent le colis. Le cas échéant, l'excédent est transmis au bureau d'origine pour être remis à l'expéditeur, qui supporte les frais d'envoi.

Article 141.

Retrait. Modification d'adresse.

Les dispositions des articles 150 et 151 du Règlement de la Convention sont applicables aux retraits ou modifications d'adresse des colis.

S'il s'agit d'une modification d'adresse d'un colis avec valeur déclarée demandée par voie télégraphique, cette demande doit être confirmée, par le premier courrier, par une demande postale accompagnée du fac-similé dont il est question à l'article 150, § 1, du Règlement de la Convention et portant en tête l'annotation soulignée au crayon de couleur «Confirmation de la demande télégraphique du ...».

Dans ce cas, le bureau destinataire se borne à retenir l'envoi, à la réception du télégramme, et attend la confirmation postale pour faire droit à la demande.

Toutefois, l'Administration destinataire peut, sous sa propre responsabilité, donner suite à une demande télégraphique de modification d'adresse sans attendre cette confirmation.

Article 142.

Réclamations.

1. — Toute réclamation relative à un colis est établie sur une formule conforme au modèle CP 5 ci-annexé, qui doit être accompagnée, autant que possible, d'un fac-similé de la suscription du colis.

Si la réclamation concerne un colis contre remboursement, elle doit être accompagnée, en outre, d'un duplicata de mandat CP 6 ou d'un bulletin de versement, selon le cas.

Une seule formule peut être utilisée pour plusieurs colis déposés simultanément au même bureau par le même expéditeur à l'adresse du même destinataire.

2. — La réclamation est, en règle générale, envoyée directement par le bureau d'origine au bureau de destination; cette transmission a lieu sans lettre d'envoi et sous enveloppe fermée. Si le bureau destinataire est en état de fournir les renseignements sur le sort définitif du colis ou du mandat de remboursement, il complète la formule et la retourne au bureau d'origine.

Lorsque le sort du colis ou du mandat de remboursement ne peut être établi par le bureau de destination, celui-ci constate le fait sur la formule et la réexpédie au bureau d'origine en y ajoutant, autant que possible, une déclaration du destinataire constatant qu'il n'a pas reçu le colis. Dans ce cas, l'Administration d'origine complète la formule en y indiquant les données de la transmission à la première Administration intermédiaire. Elle l'adresse ensuite à cette dernière Administration qui y consigne ses observations et la transmet éventuellement à l'Administration suivante. La réclamation passe ainsi d'une Administration à l'autre jusqu'à ce que le sort du colis réclamé soit établi. L'Administration qui a effectué la remise au destinataire, ou qui, le cas échéant, ne peut établir ni la remis, ni la transmission régulière à une autre Administration, constate le fait sur la formule et la renvoie à l'Administration d'origine.

3. — Toutefois, si l'Administration d'origine ou l'Administration de destination le demande, la réclamation est transmise de prime abord le bureau à bureau en suivant la même voie d'acheminement que le colis. Dans ce cas, les recherches se poursuivent depuis l'Administration d'origine jusqu'à l'Administration de destination en observant la procédure visée au dernier alinéa du § 2.

4. — Toute Administration peut demander, par une notification adressée au Bureau international, que les réclamations qui concernent son service soient transmises à son Administration centrale ou à un bureau spécialement désigné.

5. — La formule CP 5 et les pièces y annexées doivent, dans tous les cas, faire retour à l'Administration d'origine du colis réclamé, dans le plus bref délai possible et au plus tard dans un délai de six mois à partir de la date de la réclamation. Ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays éloignés.

6. — Chaque fois qu'une Administration intermédiaire transmet une formule CP 5 à l'Administration suivante, elle est tenue d'en informer l'Administration d'origine sur une formule conforme au modèle CP 10 ci-annexé.

Article 143.

Demandes de renseignements.

Les demandes de renseignements relatives à des colis postaux sont traitées suivant les règles fixées à l'article 142.

Article 144.

Réclamations et demandes de renseignements concernant des colis déposés dans un autre pays.

Dans les cas prévus à l'article 28, § 3, de l'Arrangement, les formules CP 5 concernant les réclamations ou les demandes de renseignements, sont transmises à l'Administration d'origine. Ces formules doivent être accompagnées, le cas échéant, des récépissés de dépôt.

L'Administration d'origine doit être mise en possession de la formule dans les délais prévus à l'article 28, § 2, de l'Arrangement.

CHAPITRE VII.

ECHANGE DES COLIS.

Article 145.

Feuille de route.

1. — Les colis sont inscrits par le bureau d'échange expéditeur sur une feuille de route conforme au modèle CP 11 ci-annexé, avec tous les détails que cette formule comporte. Toutefois, les Administrations correspondantes peuvent s'entendre pour que les colis ordinaires soient inscrits en bloc sur les feuilles de route, avec indication sommaire des montants à bonifier. Les bulletins d'expédition, les formules de mandats de remboursement, les déclarations en douane et, le cas échéant, les autres documents exigés (factures, certificats d'origine, de santé, etc.), ainsi que les bulletins d'affranchissement et les avis de réception, sont joints à la feuille de route.

Les bureaux d'échange intermédiaires ne sont pas tenus de vérifier les documents accompagnant les feuilles de route.

2. — Les colis pour le service des prisonniers de guerre sont inscrits sur la feuille de route, mais sans indication de bonification, sauf quand il s'agit de colis grevés de remboursement.

3. — Les bureaux d'échange expéditeurs doivent, sauf arrangement contraire, numéroter les feuilles de route d'après une série annuelle pour chaque bureau d'origine et pour chaque bureau de destination. Le dernier numéro de l'année doit être mentionné sur la première feuille de route de l'année suivante. Dans les relations par mer, le nom du navire transporteur est mentionné, autant que possible, au dessous du numéro.

Article 146.

Transmission des colis en dépêches closes.

1. — En cas de transmission de colis en dépêches closes, les récipients (sacs, paniers, cadres, etc.) doivent être marqués, fermés et étiquetés de la manière prévue pour les sacs de

lettres à l'article 160, § 2, du Règlement de la Convention, sous réserve des particularités suivantes:

- a) les étiquettes sont de couleur ocre jaune et doivent mentionner le nombre de colis compris dans chaque récipient;
- b) pour les récipients autres que les sacs, il peut être adopté un autre mode de fermeture spéciale, à condition que le contenu soit suffisamment protégé.

2. — Sauf arrangement contraire, les récipients doivent porter un numéro d'ordre. Le bureau expéditeur inscrit sur la feuille de route le nombre et, si le pays de destination l'exige, le numéro d'ordre des récipients dont se compose la dépêche.

3. — Les colis avec valeur déclarée sont expédiés, si leur nombre le comporte, dans des récipients distincts. Les étiquettes des récipients dont le contenu se compose en tout ou en partie de colis avec valeur déclarée, doivent être munies de la lettre «V».

4. — Les récipients remplis ne doivent pas peser plus de 50 kg, s'il s'agit de sacs, ni plus de 70 kg, s'il s'agit d'autres récipients.

5. — Les feuilles de route, accompagnées des documents mentionnés à l'article 145, § 1, doivent être insérées par le bureau d'échange expéditeur dans un des récipients formant la dépêche, le cas échéant dans le récipient contenant les colis avec valeur déclarée ou, si leur nombre le comporte, dans un sac spécial.

L'étiquette de ce sac ou récipient doit être revêtue de la lettre «F».

6. — En cas d'échange de dépêches avec des pays non limitrophes, le bureau d'échange expéditeur établit, pour chacune des Administrations intermédiaires, une feuille de route spéciale conforme au modèle CP 12 ci-annexé. Le bureau expéditeur de la dépêche y inscrit globalement pour chaque catégorie de colis les bonifications qui sont dues à l'Administration intermédiaire.

La feuille de route CP 12 est transmise à découvert ou d'une autre façon convenue entre les Administrations intéressées, accompagnée, le cas échéant, des pièces demandées par les pays intermédiaires.

7. — Les colis mentionnés à l'article 107, § 3, sont expédiés, autant que possible, dans un récipient distinct. Celui-ci doit être muni d'une étiquette spéciale portant en gros caractères une mention appropriée, par exemple «Celluloïd».

Article 147.

Vérification des envois de colis par les bureaux d'échange.

1. — A la réception d'une feuille de route, le bureau d'échange destinataire procède à la vérification des colis et des divers documents qui

les accompagnent. Cette vérification est contradictoire chaque fois qu'il est possible.

2. — S'il constate des erreurs ou des omissions sur la feuille de route, il opère immédiatement les rectifications nécessaires en ayant soin de biffer les indications erronées, de manière à laisser reconnaître les inscriptions primitives. Ces rectifications s'effectuent avec le concours de deux agents. A moins d'une erreur évidente, elles prévalent sur la déclaration originale.

Un bulletin de vérification conforme au modèle CP 13 ci-annexé est, en outre, dressé par le bureau destinataire et envoyé sans délai, en double expédition, au bureau d'échange expéditeur.

3. — Les bureaux auxquels sont adressés les bulletins les renvoient le plus promptement possible après les avoir examinés et y avoir mentionné leurs observations, s'il y a lieu; ils conservent toutefois des copies.

Les bulletins renvoyés sont annexés aux feuilles de route qu'ils concernent. Les corrections faites sur une feuille de route et non appuyées des pièces justificatives sont considérées comme nulles.

Toutefois, si ces bulletins ne sont pas renvoyés à l'Administration d'origine dans le délai de deux mois à compter de la date de leur expédition, ils sont considérés jusqu'à preuve du contraire, comme dûment acceptés par les bureaux auxquels ils ont été adressés.

Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays éloignés.

4. — La constatation, lors de la vérification, d'irrégularités quelconques ne peut en aucun cas motiver le retour d'un colis à l'origine, sauf application des articles 16 et 17 de l'Arrangement.

5. — Les bulletins de vérification et les duplicata sont transmis sous pli recommandé.

Article 148.

Constatation des irrégularités engageant la responsabilité des Administrations.

1. — La constatation d'un manquant, d'une altération ou d'une autre irrégularité de nature à engager la responsabilité des Administrations donne lieu à l'application des dispositions de l'article 147.

2. — Si le cas le comporte, le bureau d'échange expéditeur peut, en outre, être avisé par télégramme, aux frais de l'Administration qui expédie le télégramme.

3. — Lorsque le bureau d'échange destinataire n'a pas fait parvenir au bureau d'échange expéditeur, par le premier courrier après la vérification, un bulletin constatant des erreurs ou des irrégularités quelconques, il est considéré comme ayant reçu les colis, jusqu'à preuve du contraire.

4. — Lorsqu'il s'agit d'un colis avec valeur déclarée, il est en outre dressé un procès-ver-

bal conforme au modèle CP 13bis ci-annexé, qui est transmis sous pli recommandé à l'Administration centrale du pays auquel appartient le bureau d'échange expéditeur. Sauf le cas de colis transmis à découvert par des services d'échange en contact immédiat, ce procès-verbal est accompagné, autant que possible, des ficelles, cachets ou plombs qui fermaient le récipient dans lequel les colis étaient contenus. Un double du procès-verbal est en même temps adressé à l'Administration centrale à laquelle ressortit le bureau d'échange destinataire ou à tout autre organe de direction désigné par cette dernière.

5. — Sans préjudice de l'application des dispositions des §§ 1 et 4, le bureau d'échange qui reçoit, d'un bureau correspondant avec lequel il n'est pas en contact immédiat, un colis avarié ou insuffisamment emballé doit y donner cours après l'avoir emballé de nouveau, s'il y a lieu, en respectant autant que possible l'emballage primitif et plus particulièrement la suscription et les étiquettes.

Si l'avarie est telle que le contenu de l'envoi a pu être soustrait, le bureau doit procéder d'abord à l'ouverture d'office de l'envoi et à la vérification du contenu. Le résultat de la vérification du contenu doit faire l'objet d'un procès-verbal CP 13bis; une copie du procès-verbal est jointe à l'envoi.

Dans les deux cas, le poids du colis doit être constaté avant et après le nouvel emballage et indiqué sur l'enveloppe même du colis. Cette indication est suivie de la mention «Réemballé à . . . » appuyée d'une empreinte du timbre à date et de la signature des agents ayant effectué le réemballage.

La même procédure doit être suivie lorsqu'un colis est reconnu présenter une différence de poids telle qu'on peut présumer la soustraction de tout ou partie du contenu.

6. — Lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi, l'expéditeur formule des réserves en prenant livraison du colis, un procès verbal CP 13bis de vérification contradictoire est dressé sur-le-champ par le bureau qui effectue la livraison.

Ce procès-verbal, établi en double expédition et contresigné autant que possible par l'intéressé, doit indiquer:

- a) l'état extérieur du colis;
- b) le poids brut;
- c) l'inventaire exact du contenu.

L'une des expéditions est remise à l'intéressé;

L'autre est traitée conformément aux règlements internes de l'Administration qui a dressé le procès-verbal.

Article 149.

Renvoi des récipients vides.

Les récipients doivent être renvoyés vides à l'Administration à laquelle ils appartiennent par le plus prochain courrier. Ce renvoi a lieu sans frais et, autant que possible, par la voie suivie à l'aller. Les sacs vides doivent être roulés en paquets convenables; le cas échéant, les planchettes à étiquettes ainsi que les étiquettes en toile, par chemin ou autre matière solide, doivent être placées à l'intérieur des sacs.

L'Administration réexpéditrice doit faire mention sur les feuilles de route du nombre et, le cas échéant, des numéros d'ordre des récipients retournés et devient responsable de ceux dont elle ne peut prouver avoir effectué le renvoi.

CHAPITRE VIII.

COMPTABILITÉ. RÉGLEMENT DES COMPTES.

Article 150.

Décompte des bonifications.

1. — Chaque Administration fait établir mensuellement, par ses bureaux d'échange et pour tous les envois reçus d'une seule et même Administration, un état, conforme au modèle CP 14 c-annexé, des sommes totales inscrites sur les feuilles de route à son crédit et à son débit.

2. — Les états CP 14 sont récapitulés dans un compte conforme au modèle CP 15 ci-annexé.

3. — Le compte CP 15, accompagné des états CP 14, est envoyé à l'Administration expéditrice pour examen, dans le courant du mois qui suit celui auquel il se rapporte et, en ce qui concerne les pays éloignés, aussitôt que la dernière feuille de route du mois envisagé est parvenue à l'Administration destinataire. Il n'est pas dressé de compte négatif.

Les totaux ne doivent jamais être rectifiés. Les erreurs qui pourraient être relevées doivent faire l'objet d'états de différences qui sont incorporés par l'Administration à laquelle ils sont destinés, dans son prochain compte CP 15 mensuel. Un état de différences n'est pas dressé lorsque le montant définitif des erreurs ne dépasse pas 50 centimes par compte.

4. — Après vérification et acceptation, les comptes CP 15 sont renvoyés à l'Administration intéressée au plus tard jusqu'à l'expiration du deuxième mois après la période à laquelle ils se rapportent. Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays éloignés. Les comptes CP 15 sont résumés dans un compte général tri-

mestriel conforme au modèle CP 15bis ci-annexé établi par l'Administration créancière. Ce compte peut toutefois être établi par semestre ou par année, après entente entre les Administrations intéressées.

Article 151.

Règlement des comptes.

1. — Le solde résultant de la balance des comptes généraux est payé par l'Administration débitrice à l'Administration créancière de la manière prévue à l'article 175 du Règlement de la Convention.

2. — L'établissement, l'envoi et le paiement du solde d'un compte général doivent être effectués dans le plus bref délai possible et, au plus tard, dans le délai de trois mois après l'expiration de la période à laquelle le compte se rapporte. Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays éloignés.

3. — Toute Administration qui, régulièrement, se trouve à découvert, vis-à-vis d'une autre Administration, d'une somme supérieure à 30,000 francs-or par mois, a le droit de réclamer un acompte mensuel jusqu'à concurrence des trois quarts du montant de sa créance. Il doit être satisfait à cette demande dans un délai de deux mois.

4. — En cas de non-paiement à l'expiration des délais prévus aux §§ 2 et 3, les prescriptions de l'article 175, § 6, 2e alinéa, du Règlement de la Convention sont applicables.

Article 152.

Décompte des mandats de remboursement.

1. — Sauf entente contraire, le décompte relatif aux mandats de remboursement payés est établi sur formule conforme au modèle CP 16 ci-annexé et joint au compte mensuel des mandats de poste.

Sauf avis contraire, les comptes particuliers des mandats de remboursement dressés pour le service de la poste aux lettres (article 142 du Règlement de la Convention) peuvent servir également pour le décompte des mandats de remboursement des colis postaux.

2. — Dans le compte particulier CP 16, qui est accompagné des mandats de remboursement payés et quittancés, les mandats sont inscrits dans l'ordre alphabétique des bureaux d'émission et suivant l'ordre numérique de leur inscription aux registres de ces bureaux. L'Administration qui a établi le compte déduit de la somme totale de sa créance le montant des taxes et droits revenant à l'Administration correspondante, conformément à l'article 52, 1er alinéa, de l'Arrangement.

3. — Le solde du compte CP 16 est ajouté, autant que possible, à celui du compte mensuel des mandats de poste établi pour la même période. La vérification et la liquidation de ces comptes sont effectuées selon les règles fixées par l'Arrangement et le Règlement des mandats de poste.

Article 153.

Bulletins d'affranchissement. Décompte des frais de douane, etc.

1. — Le décompte relatif aux frais de douane, etc., déboursés par chaque Administration pour le compte d'une autre, est effectué au moyen de comptes particuliers mensuels conformes au modèle CP 17 ci-annexé, qui sont établis par l'Administration débitrice dans le monnaie du pays créancier. Les bulletins d'affranchissement sont inscrits par ordre alphabétique des bureaux qui ont fait l'avance des frais et suivant l'ordre numérique qui leur a été donné.

2. — Le compte particulier, accompagné des bulletins d'affranchissement, est transmis à l'Administration créancière au plus tard à la fin du mois qui suit celui auquel il se rapporte. Il n'est pas dressé de compte négatif.

3. — La vérification des comptes a lieu dans les conditions fixées par le Règlement des mandats de poste.

4. — Les décomptes donnent lieu à une liquidation spéciale. Chaque Administration peut, toutefois, demander que ces comptes soient annexés aux comptes des mandats de poste ou aux comptes CP 15 ou CP 16 des colis postaux.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 154.

Formules à l'usage public.

En vue de l'application des dispositions de l'article 31, § 2, de la Convention, sont considérées comme formules à l'usage du public les formules:

- CP 2 (Bulletin d'expédition),
- CP 3 (Déclaration en douane),
- CP 4 (Bulletin d'affranchissement),
- CP 5 (Réclamation),
- CP 5bis (Avis d'embarquement),
- CP 6 (Mandat de remboursement),
- CP 9 (Avis de non-remise).

Article 155.

Délai de garde des documents.

Les documents du service des colis, y compris les bulletins d'expédition doivent être conservés pendant une période minimum de deux ans à partir du lendemain de la date à laquelle ces documents se réfèrent.

Article 156.

Communications à adresser au Bureau international.

1. — Les Administrations doivent, trois mois au mois avant de mettre l'Arrangement à exécution, communiquer aux autres Administrations, par l'intermédiaire du Bureau international:

a) les dispositions qu'elles ont prises en ce qui concerne:

- 1° la limite de poids;
- 2° la déclaration de valeur;
- 3° les colis encombrants;
- 4° les remboursements;
- 5° les colis exprès et les colis urgents;
- 6° les colis francs de droits;
- 7° le nombre de colis qui peuvent être inscrits sur un seul bulletin d'expédition accompagné du nombre de déclarations en douane requis pour un colis isolé;
- 8° les dimensions et le volume des colis postaux transportés par la voie maritime;
- 9° le nombre de déclarations en douane exigé pour les colis à destination de leur pays et pour les colis en transit, ainsi que les langues dans lesquelles ces déclarations peuvent être rédigées;

b) la liste des animaux vivants dont le transport par la poste est autorisé par les règlements postaux de leur pays;

c) l'avis qu'elles admettent les colis pour toutes les localités, ou, dans le cas contraire, la liste des localités qu'elles desservent;

d) toutes les taxes et tous les droits élémentaires applicables dans leur service;

e) tous les renseignements utiles concernant les prescriptions douanières ou autres, ainsi que les interdictions ou restrictions réglant l'importation et le transit des colis dans leur service;

f) un extrait, en langues allemande, anglaise, espagnole ou française, des dispositions de

leurs lois ou règlements applicables au transport des colis.

2. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 157.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les colis postaux.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

<i>A. C. Escobar.</i>	<i>Carlos H. Sal.</i>
<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G.A. Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.

J. Gno. Canedo.

J. Lievana.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero

M. Alvarez Aránguiz.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.

Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.

L. G. Dillon.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour l'ESPAGNE:

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:

E. Carrizosa.

E. Carrizosa.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES

ESPAGNOLES:

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.

A. Torrademé

Jesus Lago Lunar.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.

L. Genthon.

P. Grandsimon.

F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour l'IRAQ:

D. J. Lidbury.

D. O. Lumley.

E. P. Bell.

A. L. Williams.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour l'ITALIE:

Pour la GRECE:

V. Dendramis.

S. Camilieris.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le GUATÉMALA:

M. Arroyo.

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.

Seiiti Okazaki.

Jiro Nakayama.

Tosio Yamato

Pour la HONGRIE:

Pour le CHOSEN:

Seiiti Okazaki.

Keisi Fukuda.

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Mohd. al Hasan.

H. L. Jerath.

N. Chandra.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.

Kanji Ito.

Pour l'IRAN:

Dr. A. A. Daftary.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.

Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Dixon Brown.

Pour les PAYS-BAS:
Duynstee.
van Goor.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:
Hoogewoning.

Pour le MAROC (À L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:
van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoning.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:
Alfonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.

Pour le PÉROU:
Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour le NICARAGUA:
Rubén Dario.

Pour la POLOGNE:
René Machalski.
M. Herwich.
T. Jarón.

Pour la NORVÈGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour le PORTUGAL:
Duarte Calheiros.
A. Bastos Gavião.
J. Quardio Morao.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OCEANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.

N. M. Georgesco.

Pour la TURQUIE:

*Aptulahat Aksin
ad referendum.*

Pour la REPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour la REPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Costanzo.

Adolfo Agorio.

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaivongse.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.

Thure Nylund.

Allan Hultman.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.

F. Vélez-Salas.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

L. Roulet.

Dr J. Buser.

Pour l'YEMEN:

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.

Milomir Lj. Mičić.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Załącznik — Annexa,
WZORY DRUKOW — FORMULES.

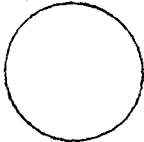
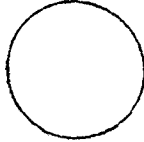
CP 1
(Reg., art. 105)

WYMIANA PACZEK POCZTOWYCH MIĘDZY KRAJAMI NIEOŚCIENNYMI
ECHANGE DE COLIS POSTAUX ENTRE PAYS NON LIMITROPHES

Wykaz zawierający warunki na jakich Zarząd pocztowy
Tableau indiquant les conditions auxquelles l'Administration des postes
przyjmuje, jako szunki pojedyncze, paczki pocztowe do krajów, dla których podejmuje się pośrednictwo,
accepte à découvert les colis postaux à destination des pays pour lesquels il est à même de servir d'intermédiaire.

1	Nr porządkowy No d'ordre		
2	Kraj przeznaczenia Pays de destination		
3	Drogi przewozowe Voies de transmission		
4	Oznaczenie krajów pośredni- czących i rozporządzalnych połączeń morskich Désignation des pays inter- médiaires et des services maritimes à employer		
5	Granica podanej wartości Limite de la déclaration de valeur		
6	Kategorie wagi Coupures de poids		
7	Opłata od wagi Taxe au poids	Fr.	
		c.	
8	Należność asekura- cyjna od 300 fr. Droit d'assurance par 300 Fr.	Gentimes	
9	Podział kwot podanych w kolumnie 7 Décomposition des sommes figurant dans la colonne 7 Udziały Quotes-parts	a	1 kg
		b	3 kg
		c	5 kg
		d	10 kg
		e	15 kg
		f	20 kg
10	Ilość deklaracji celnych Nombre de déclarations en douane		
11	U w a g i Observations		

(Wymiary: 210 X 297 mm)

<p>ODCINEK COUPON</p> <p>Może być odcięty przez odbiorcę</p> <p>Peut être détaché par le destinataire</p> <p>Datownik urzędu nadawczego</p> <div style="text-align: center; margin: 10px 0;"> </div> <p>Timbre du bureau d'origine</p> <p>Nazwisko i adres nadawcy</p> <p>Nom et domicile de l'expéditeur</p>	<p style="text-align: center;">Numery porządkowe Numéros d'ordre</p> <hr/> <p>Kraj nadania Pays d'origine</p> <p>Wartość podana Valeur déclarée</p> <p style="text-align: center;">(Jednostki słownie — Les unités en toutes lettres) Fr.-złote Fr.-or (Cyframi arabskimi) (En chiffres arabes)</p> <p style="text-align: center;">ADRES POMOCNICZY BULLETIN D'EXPÉDITION</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%; text-align: center; vertical-align: middle;">Ilość Nombre de</td> <td style="width: 55%; border-right: 1px dashed black; padding: 2px;"> { paczek colis deklaracyj celnych déclarations en douane świadectw lub faktur certificats ou factures </td> <td style="width: 40%; padding: 2px;"> Rodzaj opakowania Nature de l'emballage </td> </tr> </table> <p>Kwota pobrania Montant du remboursement</p> <p style="text-align: center;">(Jednostki słownie) (Cyframi arabskimi) (Les unités en toutes lettres) (En chiffres arabes)</p> <p>Do</p> <p>A</p> <p style="text-align: center;">(Kraj przeznaczenia) — (Pays de destination)</p> <p>(Miejsce przeznaczenia) (Lieu de destination)</p> <p>(Ulica i numer) (Rue et numéro)</p>	Ilość Nombre de	{ paczek colis deklaracyj celnych déclarations en douane świadectw lub faktur certificats ou factures	Rodzaj opakowania Nature de l'emballage	<p>Miejsce na znaczki pocztowe lub zaznaczenie pobranej opłaty Application des timbres - poste ou indication de la taxe perçue</p>
Ilość Nombre de	{ paczek colis deklaracyj celnych déclarations en douane świadectw lub faktur certificats ou factures	Rodzaj opakowania Nature de l'emballage			
<p style="text-align: center;">Stempel urzędu celnego</p> <div style="text-align: center; margin: 10px 0;"> </div> <p style="text-align: center;">Timbre de la douane</p>	<p style="text-align: center;">Wagi — Poids</p> <hr/> <p>Należności celne *) Droits de douane *)</p>	<p style="text-align: center;">Kierunek: Acheminement:</p> <p>Droga Voie</p> <hr/> <p>Urząd wymiany Bureau d'échange</p>			

*) Wypełnia wejściowy urząd wymiany lub urząd celny kraju przeznaczenia.
Cadre à remplir par le bureau d'entrée ou par le service de la douane du pays de destination.

ZARZĄDZENIA NADAWCY
INSTRUCTIONS A DONNER PAR L'EXPÉDITEUR

Nadawca winien podać w poniżej podanej rubryce i na samej paczce, jak się ma postąpić. L'expéditeur est tenu d'indiquer dans le cadre ci-dessous et sur le colis, la manière dont z jego przesyłką w razie niedoręczalności. Dopuszczone są tylko poniżej wymienione zarządzenia. il doit être disposé de son envoi en cas de non-livraison. Les instructions ci-dessous sont Mogą one być podane albo na piśmie, albo też za pomocą podkreślenia lub dopełnienia seules admises. Elles peuvent être données soit par écrit, soit en soulignant ou en completant tekstu druku.
le contexte imprimé.

PACZKI, CO DO KTÓRYCH NADAWCA NIE WYDAŁ ZARZĄDZEŃ,
ZWRACA SIĘ BEZ ZAWIADOMIENIA
LES COLIS POUR LESQUELS L'EXPÉDITEUR N'A PAS DONNÉ
D'INSTRUCTIONS SONT RENVOYÉS SANS AVIS

Jeżeli paczka wymieniona na stronie przedniej niniejszego adresu pomocniczego nie może być doręczona, zarządzam:

Si la livraison du colis décrit au recto du présent bulletin ne peut avoir lieu, je demande:

- a) natychmiastowy zwrot paczki, albo po upływie okresu dni po nadejściu paczki do miejsca przeznaczenia;
que le colis soit renvoyé immédiatement ou à l'expiration d'un délai de jours après l'arrivée du colis à destination;
- b) dosłanie paczki adresatowi do innej miejscowości;
que le colis soit réexpédié au même destinataire dans une autre localité;
- c) doręczenie lub dostanie paczki p.¹⁾
que le colis soit remis ou réexpédié à
- d) aby zawiadomienie o niedoręczeniu zostało mi przesłane;
que je sois informé par un avis de non-remise;
- e) aby zawiadomienie o niedoręczeniu zostało przesłane p.²⁾
que l'avis de non-remise soit adresse à
- f) sprzedaż paczki na rachunek i ryzyko własne, zupełne zrzeczenie się paczki;
que le colis soit vendu à mes risques et perils traité comme abandonné;
- g) zupełne zrzeczenie się paczki.
que le colis soit traité comme abandonné.

(Podpis nadawcy):
(Signature de l'expéditeur):

- ¹⁾ Podać nazwisko innego adresata i nadmienić, w danym razie, czy paczkę należy doręczyć bez inkasowania pobrania, czy też za uiszczeniem kwoty niższej od podanej pierwotnie.
Indiquer le nom du nouveau destinataire et mentionner éventuellement si le colis doit être livré sans perception du montant du remboursement ou contre paiement d'une somme inférieure au montant primitif.
- ²⁾ Podać, w danym razie, nazwisko i adres osoby trzeciej w kraju przeznaczenia.
Indiquer éventuellement le nom et l'adresse d'une tierce personne dans le pays de destination.

Nadawca, który nie życzy sobie dosłania paczki, ma to zaznaczyć za pomocą notatki, umieszczonej na przedniej stronie adresu pomocniczego i na paczce.
L'expéditeur qui désire que le colis ne soit pas réexpédié doit l'indiquer par une annotation au recto du bulletin d'expédition et sur le colis.

POTWIERDZENIE ODBIORCY
RÉCÉPISSÉ DU DESTINATAIRE

Podpisany potwierdza odbiór paczki wskaz na stronie przedniej niniejszego adresu.

Le soussigné déclare avoir reçu les colis désignés au recto du présent bulletin.
le colis désigné

W dnia 19....
A le

(Podpis):
(Signature):

MIEJSCE WYSŁANIA
LIEU D'EXPÉDITION

CP 3
(Reg. art. 108, § 1)
MIEJSCE PRZEZNACZENIA
LIEU DE DESTINATION

Zarząd pocztowy
Administration des Postes d lub — ou
Zarząd kolei żelaznych
Administration des Chemin de fer d

DEKLARACJA CELNA — DÉCLARATION EN DOUANE

P
M
(Nazwisko i adres adresata) — Nom et adresse du destinataire)

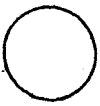
P R Z E S Y Ł K I E N V O I S		Wyszczególnienie zawartości Désignation du contenu	WARTOŚĆ z dokładnym poda- niem użytej jed- nostki monetarnej VALEUR avec indication pré- cise de l'unité mo- nétaire employée	W A G I — P O I D S		U w a g i Observations
Ilość Nombre	Rodzaj Espèce			Brutto Brut Gramy Grammes	Netto Net Gramy Grammes	
1	2	3	4	5	6	7
Kraj pochodzenia lub wyrobu towaru: Pays d'origine ou de fabrication de la marchandise:						

....., dn. 19.....

Nadawca:
L'expéditeur:

ODCINEK — COUPON

Datownik urzędu nadawczego

Timbre du bureau d'origine

Nadawca *)
L'expéditeur d

Nr
No

z podaną wartością
avec valeur déclarée de

nadán w
déposé à

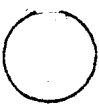
dla P.
pour M

w
à

uisiçit naleźności podane na odwrocie.
a payé les droits indigué au verso.

KRAJ NADANIA
PAYS D'ORIGINE

Datownik urzędu nadawczego

Timbre du bureau d'origine

CEDEKA NALIEŻNOŚCIOWA
BULLETTIN D'AFFRANCHISEMENT

L *) No z
de z podaną
avec valeur

wartością , wysłan przez
déclarée de Fr. expédié par

do
à

pod adresem
à l'adresse de

w (Miejscie przeznaczenia) (Ullica i numer)
à (Lieu de destination) (Rue et numéro)

należy doręczyć jako wolny od wszelkich naleźności.
doit être remis franc. de tous droits.

(Podpis nadawcy) — (Signature de l'expéditeur)

Zwrócić do urzędu
A renvoyer au bureau d

Podać nazwę urzędu, który ma wyrównać rachunek lub w danym razie nazwę urzędu, do którego należy zwrócić druk. — (Indiquer le nom du bureau chargé du recouvrement des frais ou, le cas échéant, celui du bureau auquel la formule doit être renvoyée).

*) Podać rodzaj przesyłki — Indiquer la nature de l'objet.

(Wymiary: 105 X 148 mm, kolor żółty)

(Należy wydrukować w kierunku odwrotnym do strony przedniej)
(Doit être imprimé en sens inverse du recto)

CP 4 (Strona odwrotna)
(Verso)

WYSZCZEGÓLNIENIE NALEŻNOŚCI
DÉTAIL DES DROITS DUS

(w walucie kraju przeznaczenia)
(dans la monnaie du pays destinataire)

Należność za pośrednictwo	
Droit de commission	
Należności celne	
Droits de douane	
Należność za pośrednictwo przy cleniu	
Droit de dédouanement	
Inne koszty	
Autres frais	
Razem	
Total	

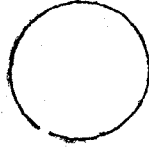
CAŁOŚĆ WYŁOŻONYCH NALEŻNOŚCI
(Patrz wyszczególnienie na odcinku)

TOTAL DES FRAIS DÉBOURSÉS
(Voir le détail sur le coupon)

cyframi arabskimi — en chiffres arabes

(w walucie kraju przeznaczenia przesyłki)
(dans la monnaie du pays de destination de l'envoi)

Datownik urzędu, który zaliczkowo wypłacił należności

Timbre du bureau qui a fait l'avance des frais

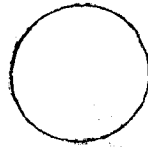
cyframi arabskimi — en chiffres arabes

czyli
soit

(przelicza Zarząd nadania przesyłki)
(à convertir par l'Administration d'origine de l'envoi)

czyli *)
soit

Datownik urzędu inkasującego

Timbre du bureau recouvrant

*) W walucie kraju nadania przesyłki.
Dans la monnaie du pays d'origine de l'envoi.

Data zaliczki
Date de l'avance

Nr nadawczy
N° du registre

Księga oddawcza
Registre d'arrivée

Nr.....
No

Urząd, który wypłacił zaliczkę
Bureau qui a fait l'avance

Podpis urzędnika
Signature de l'agent

Przeliczenia dokonat
(podpis urzędnika)
Converit par
(Signature de l'agent)

Datownik urzędu inkasującego

Timbre du bureau recouvrant

CP 5

Strona przednia — (Recto)
(Reg., art. 111, § 1. i 142, § 1)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Datownik urzędu
nadawczego

w
d

URZĄD
BUREAU d

Timbre du bureau
d'origine

REKLAMACJA — RÉCLAMATION

Wypełnia kraj nadania
A remplir dans le service d'origine

paczki zwykłej pobranie (.....)
d'un colis ordinaire, remboursement,

lub paczki z podaną wartością (.....) a) pobranie (.....)
ou d'un colis avec valeur déclarée de remboursement

waga
poids

zawartość b)
contenu

opis zewnętrzny
description extérieure

nadanej przez P.
déposé par M.

dn. 19 pod Nr w urzędzie
le sous le No au bureau d

adresowanej
à l'adresse suivante:

..... c)

na którą zażądano poświadczenia odbioru d)
et faisant l'objet d'une demande d'avis de réception

- a) Kwota podanej wartości.
Montant de la valeur déclarée.
- b) Opis zawartości możliwie najdokładniej.
Description du contenu, autant que possible.
- c) Wypełnia nadawca lub, w braku tegoż, urząd nadania; podać adres dokładny i pełny.
Cadre à remplir par l'expéditeur ou, à défaut, par le bureau d'origine; mentionner l'adresse exacte et complète.
- d) Skreślić w danym razie.
Biffer, les cas échéant.

CP 5

(Strona przednia) — (Recto)
(Ciąg dalszy) — (Suite)
(Reg., art. 111, § 1, i 142, § 1)

Wypełnia kraj przeznaczenia

A remplir dans le service de destination

w razie doręczenia
en cas de distribution

Niżej podpisany stwierdza, że wyżej wymieniona paczka została należycie doręczona uprawnionemu dnia

Le soussigné déclare que le colis susmentionné a été dûment livré à l'ayant droit le

Kwota pobrania została przesłana nadawcy paczki przekazem

Le montant du remboursement a été transmis à l'expéditeur du colis par le mandat

Nr dnia 19

No le 19

Kwota pobrania została przesłana do urzędu czeków pocztowych dnia

Le montant du remboursement a été transmis au bureau de chèques postaux d

przekazem Nr dnia 19

par le mandat No le 19

Kwota pobrania została przekazana na pocztowe konto bieżące dnia

Le montant du remboursement a été mis en compte courant postal le 19

Naczelnik urzędu oddawczego:

Le Chef du bureau distributeur:

Datownik urzędu
oddawczego

Timbre du bureau
distributeur

w razie niedoręczenia*
en cas de non-distribution

Niżej podpisany stwierdza, że wyżej wymieniona paczka
Le soussigné déclare que le colis susmentionné

zalega jeszcze w urzędzie

est encore en instance au bureau d

została zwrócona do urzędu nadania dnia 19 w e)

a été renvoyé au bureau d'origine le à

została dosłana dnia

a été réexpédié le

nie nadeszła do urzędu przeznaczenia.

n'est pas parvenu au bureau de destination.

Oświadczenie odbiorcy załączone.

La déclaration du destinataire est ci-jointe.

Naczelnik urzędu oddawczego:

Le Chef du bureau distributeur:

Datownik urzędu
oddawczego

Timbre du bureau
distributeur

e) Podać adres dokładny i pełny.
Indiquer l'adresse exacte et complète.

CP 5

(Strona odwrotna) — (Verso)
(Reg., art. 111, § 1, et 142, § 1)

Wypełnić tylko wówczas, jeżeli losu paczki nie ustalono przez poszukiwania przewidziane na stronie przedniej.
A remplir seulement dans le cas où le sort du colis n'a pu être établi par les recherches prévues au recto.

Wypełnia kraj nadania
A remplir dans le service d'origine

Paczka drugostronnie wymieniona została wysłana dn. 19
Le colis désigné d'autre part a été expédié le
przez urząd wymiany do urzędu wymiany
par le bureau d'échange d au bureau d'échange d
wypisana pod Nr karty paczkowej
Il a été inscrit sous le No de la feuille de route.

Datownik urzędu

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Wypełniają kraje pośredniczące
A remplir dans les services intermédiaires

Paczka drugostronnie wymieniona została dostana dnia 19
Le colis désigné d'autre part a été réacheminé le
przez urząd wymiany do urzędu wymiany
par le bureau d'échange d au bureau d'échange d
wpisana pod Nr karty paczkowej.
Il a été inscrit sous le No de la feuille de route.

Datownik urzędu

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Paczka drugostronnie wymieniona została dostana dnia 19
Le colis désigné d'autre part a été réacheminé le
przez urząd wymiany w do urzędu wymiany w
par le bureau d'échange d au bureau d'échange d
wpisane pod Nr karty paczkowej.
Il a été inscrit sous le No de la feuille de route.

Datownik urzędu

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Paczka drugostronnie wymieniona została dostana dnia 19
Le colis désigné d'autre part a été réacheminé le
przez urząd wymiany w do urzędu wymiany w
par le bureau d'échange d au bureau d'échange d
wpisane pod Nr karty paczkowej.
Il a été inscrit sous le No de la feuille de route.

Datownik urzędu

Podpis:
Signature:

Timbre du bureau

Ostateczne oświadczenie — Réponse définitive

Zarządu Kraju przeznaczenia lub, w danym razie, Zarządu pośredniczącego, który nie może udowodnić prawidłowego oddania przesyłki reklamowanej Zarządowi następnemu.
de l'Administration destinataire ou, le cas échéant, de l'Administration intermédiaire qui ne peut établir la transmission régulière de l'envoi réclamé à l'Administration suivante.

CP 5a

(Reg., art. 112, § 2)

(Strona przednia) — (Recto)

ZARZĄD POCZTOWY ADMINISTRATION DES POSTES	ZAWIADOMIENIE O ZAŁADOWANIU Avis d'embarquement
d (wypełnia urząd nadania) (à remplir par le bureau d'origine) Paczki Nr Colis postal No	(wypełnia nadawca, który podaje poniżej swój pełny adres) (à remplir par l'expéditeur qui mentionnera ci-dessous son adresse complète)
z podaną wartością na avec valeur déclarée de nadana w urzędzie pocztowym déposé au bureau de poste d pod adresem à l'adresse de	Datownik urzędu zwracającego zawiadomienie Timbre du bureau renvoyant l'avis
dnia 19 le	P M w à (Miejsce przeznaczenia dużymi literami) (Lieu de destination en gros caractères) (Ulica i numer) — (Rue et numéro) (Kraj przeznaczenia) — (Pays de destination)
Nadawca prosi o podanie kiedy i na jaki okręt L'expéditeur désire savoir quand et par quel została załadowana paczka w ¹⁾ paquebot ce colis a été embarqué à ¹⁾	Sprawa pocztowa— Service des postes
¹⁾ Wypełnia nadawca lub urząd nadania. Port i kraj za- ładowania winny być podane dokładnie. ¹⁾ A remplir par l'expéditeur ou par le bureau d'origine. Le port ou le pays d'embarquement doit être désigné exactement.	

(Wymiary: 105 × 148 mm)

CP 5a

(Strona odwrotna) — (Verso)

Paczka pocztowa oznaczona na stronie przedniej zawarta była w odsyłce zamkniętej Nr Le colis postal désigné d'autre part a été compris dans la dépêche close No	
z do d pour	nadana dnia 19 expédiée le 19 Datownik urzędu wymiany wysyłającego odsyłkę Timbre du bureau d'échange expéditeur de la dépêche
Paczka pocztowa oznaczona na stronie przedniej, zawarta w odsyłce wyżej wymienionej, została załadowana Le colis postal désigné d'autre part, soit la dépêche mentionnée ci-dessus, a été embarqué	
w na okręt à sur le paquebot	odchodzący dnia 19 parti le Datownik urzędu wymiany portu ładującego Timbre du bureau d'échange du port d'embarquement

ODCINEK
COUPON

(Może być odcięty przez odbiorcę)
(Peut être détaché par le destinataire
du mandat)

Kwota pobrania cyframi arabskimi
Montant du remboursement en chiffres
arabes

za paczkę Nr
pour le colis No

nadaną dn. 19
déposé le

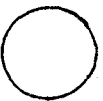
do
à

przez P.
par M

pod adresem
à l'adresse

w
à

Datownik urzędu nadawczego

Timbre du bureau d'émission

Kraj przeznaczenia paczki obciążonej pobraniem:
Pays de destination du colis grevé de remboursement:

Dział paczek pocztowych — Service des colis postaux

MIEDZYNARODOWY PRZEKAZ POBRANOWY
MANDAT DE REMBOURSEMENT INTERNATIONAL

na kwotę
de la somme de
(cyframi arabskimi — en chiffres arabes)

(jednostki słownie, literami łacińskimi) — (les unités en toutes lettres et en caractères latins

Za paczkę Nr — Pour le colis postal No nadaną dn. — expédié le 19

Należy wpłacić P. — Payable à M.

Miejsce przeznaczenia — Lieu de destination

Ulica i numer domu — Rue et numéro

Kraj przeznaczenia — Pays de destination

WPISY SŁUŻBOWE*)
INDICATIONS DE SERVICE

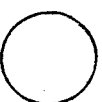
Numer
Numéro
Data
Date
Urząd
Bureau
Kraj
Pays

Podpis urzędnika wystawiającego przekaz:
Signature de l'agent qui a dressé le mandat:

*) Wypełnia Zarząd przeznaczenia paczki po zainkasowaniu kwoty pobrania.
Indications à remplir par l'Administration destinataire du colis après encaissement du montant du remboursement.

Kwota wpłacona Somme versée		(Waluta kraju przeznaczenia paczki) (Monnaie du pays de- stinataire du colis)
--------------------------------	--	--

Datownik urzędu
nadawczego

Timbre du bureau
d'émission

(Wymiary przekazów: [14 X 162] lub adresów pomocniczych [148 X 210 lub 162 X 229 mm], kolor biały.)

CP 6 (Strona odwrotna) — (Verso)

(Miejsce przeznaczone dla ewentualnego cedowania)
(Cadre réservé aux andossements, s'il y a lieu)

POKWITOWANIE ODBIORCY QUITTANCE DU DESTINATAIRE

Otrzymałem kwotę oznaczoną na stronie przedniej
Reçu la somme indiquée d'autre part

Miejsce
Lieu

Dnia 19
Le

Podpis odbiorcy:
Signature du destinataire:

Księga oddawcza
Registre d'arrivée

Nr
N^o

Datownik urzędu wypła-
cającego

Timbre du bureau payeur

CP 7

(Reg., art. 125. § 2)

V 475 Breslau 1	V 475 Breslau 1
--------------------	--------------------

(Wymiary: 37 × 52 mm kolor czerwony)

CP 8

(Reg., art. 131)

475 Breslau 1	475 Breslau 1
------------------	---------------

(Wymiary: 37 × 52 mm)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Urząd
Bureau

Dział paczek pocztowych — Service des colis postaux

ZAWIADOMIENIE O NIEDORĘCZALNOŚCI — AVIS DE NON-REMISE

Paczk..... według załączon..... adres pomocnicz..... Nr.....
Le colis dont ci-joint bulletin d'expédition No.....

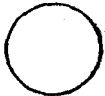
pochodząc..... zalega..... w tutejszym urzędzie z następujących powodów:¹⁾
originaire se trouve en souffrance à mon bureau pour le motif suivant:

- a) Paczk..... nie był..... przyjęt..... przez adresata.
Le colis été refusé par le destinataire.
- b) Paczk..... Nr..... nie został..... podjęt.....
Le colis No pas été réclamé.
- c) Adresat nieznan, nieobecny, wyjechał, zmarł.
Le destinataire est inconnu, absent, parti, décédé.
- d) Adres niedostateczny.
L'adresse est insuffisante.
- e) Adres paczki nie zgadza się z adresem pomocniczym.
L'adresse d..... colis n'est pas conforme à celle du bulletin.
należności celnych.
- f) Adresat odma-
wia zapłaty
Le destinataire
refuse de payer
les frais de douane.
kwoty pobraniowej.
le remboursement.
innych należności obciążających paczkę.
les autres frais dont le..... colis ^{est} / _{sont} grevé.....
- g) Paczka obciążona jest należnościami celnymi i innymi w łącznej kwocie.....
Le..... colis ^{est} / _{sont} grevé..... des droits de douane et autres frais s'élevant au total à
(podać w walucie kraju, który wystawia zawiadomienie)
(à indiquer dans la mannaie du pays qui dresse l'avis).
Za dalsze przechowywanie na składzie kwota ta podwyższona będzie o
Pour prolongation de magasinage, cette somme sera majorée à raison de
- h) Adresat nie ma pozwolenia na przywóz.
Le destinataire n'a pas d'autorisation d'importation.
Uprasza się o żądanie od nadawcy wskazówek i zawiadomienia go, że o ile jego
osoby oznaczonej poniżej l'expéditeur
Prière de demander les instructions de la personne désignée ci après et de lui faire connaître que,
wskazówki nie nadejdą w przeciągu miesięcy, paczk..... zwróci się mu na jego koszt.
si ces instructions ne me parviennent pas dans un délai de..... mois, le..... colis ser
renvoyé..... à l'origine sous suite des frais.

UWAGA: Do czasu nadejścia zarządzeń urząd może albo doręczyć paczkę adresatowi pierwotnemu lub innemu odbiorcy podanemu, w danym razie, na stronie odwrotnej adresu pomocniczego, albo też dostać paczkę według nowego adresu.

NOTA: Tant que les instructions ne sont pas parvenues, le bureau est autorisé à procéder, le cas échéant, ultérieurement, soit à la livraison du colis au destinataire primitif ou à un autre destinataire indiqué éventuellement sur le verso du bulletin d'expédition, soit à sa réexpédition à une nouvelle adresse.

Datownik

Timbre du bureau

Nazwisko i adres osoby, od której należy żądać wskazówek:
Nom et adresse de la personne à qui les instructions doivent être demandées:

.....
.....

Podpis: — Signature:

¹⁾ Przekreślić wskazówki zbędne.
Biffer les indications dont il n'est pas fait usage.

ODPOWIEDŹ — RÉPONSE

Paczk..... należy: ¹⁾
Le..... colis doit être:

a) przedstawić jeszcze raz pierwotnemu adresatowi.
présenté encore une fois au destinataire primitif.

b) doręczyć P..... w..... ulica..... Nr.....
réexpédié à M à rue No
remis

(adresat pierwotny lub inna osoba)
(destinataire primitif ou une autre personne)

bez zainkasowania..... }
sans perception } kwoty pobrania
za uiszczeniem ²⁾ } du montant du remboursement
contre payement } de

c) doręczyć P..... w..... ulica..... Nr.....
remis à M à rue No
réexpédié

(adresat pierwotny lub inna osoba)
(destinataire primitif ou une autre personne)

bez pobrania należności celnych lub innych obciążających paczkę ³⁾

sans perception des droits de douane ou des autres frais dont le colis ^{est} / _{sont} grevé

d) natychmiast zwrócić do urzędu nadania.
immédiatement renvoyé..... au bureau d'origine.

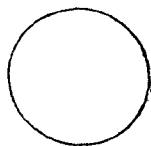
e) sprzedać na rachunek i ryzyko nadawcy.
Vendu..... aux risques et périls de l'expéditeur.

f) uważać, że nadawca zrzekł się paczki.
traité..... comme abandonné.

Ponieważ zainteresowany na doręczone mu zawiadomienia nie dał odpowiedzi, należy paczk.....
zwrócić po upływie przepisanego terminu do urzędu nadawczego.

L'intéressé n'ayant pas répondu aux demandes d'instructions qui lui ont été adressées, le.....
colis doit..... être renvoyé..... au bureau d'origine à l'expiration du délai réglementaire.

Datownik urzędu

Timbre du bureau

Podpis:
Signature:

¹⁾ Odpowiedzi można udzielić albo pisemnie albo też za pomocą podkreślenia lub uzupełnienia tekstu drukowanego.
La réponse peut être donnée soit par écrit, soit en soulignant ou complétant le contexte imprimé.

²⁾ W razie zmniejszenia kwoty pobrania urząd nadawczy ma do odpowiedzi dołączyć nowy przekaz pobraniowy (sporządzony stosownie do przepisów art. 120 Regulaminu).
Le bureau d'origine doit ajouter à la réponse un nouveau mandat de remboursement (établi conformément aux prescriptions de l'article 120 du Règlement), si le montant du remboursement est réduit.

³⁾ Urząd nadawczy ma do odpowiedzi dołączyć cedułę należnościową sporządzoną stosownie do przepisów artykułu 109 Regulaminu.

Le bureau d'origine doit ajouter à la réponse un bulletin d'affranchissement établi conformément aux prescriptions de l'article 109 du Règlement.

ZARZĄD POCZTOWY.....
ADMINISTRATION DES POSTES d

CP 10
(Reg., art. 142, § 6)

Urząd wymiany.....
Bureau d'échange d

ZAWIADOMIENIE O DOŚŁANIU — AVIS DE RÉEXPÉDITION

DRUKU CP 5 (ARTYKUŁ 142 § 6 REGULAMINU DO POROZUMIENIA
O PACZKACH POCZTOWYCH)
D'UNE FORMULE CP 5 (ARTICLE 142 § 6, DU RÈGLEMENT DE L'ARRANGEMENT
CONCERNANT LES COLIS POSTAUX)

Reklamacja Nr..... dotycząca paczki..... podanej poniżej:
La réclamation No concernant le colis désigné ci-après:

nadanej..... dn..... 19..... w..... przez.....
déposé le à par

pod adresem..... w..... Nr porządkowy.....
à l'adresse de à No d'ordre

wartość podana..... kwota pobrania.....
valeur déclarée montant du remboursement

dosłano tego dnia do..... w..... z następującymi informacjami:
a été réexpédiée ce jour à à avec les renseignements suivants:

Paczki..... a skierowano..... dn..... 19..... pod Nr..... karty
Le colis ont été réacheminé le sous le No de la

paczkowej Nr..... do urzędu wymiany w..... który $\frac{ja}{je}$ otrzymał
feuille de route No au bureau d'échange d qui $\frac{l'a}{les a}$ reçu (s)

..... bez zastrzeżeń.
..... sans faire d'observation.

Uwaga: Jeżeli reklamacja pozostaje bez odpowiedzi w ciągu terminu przepisanego, uprasza się
N o t a: Si la réclamation reste sans réponse dans le délai voulu, prière d'en adresser un dupli-
o przesłanie duplikatu, z podaniem wiadomości powyższych. Sprawę można uważać za zakończoną dla
cata au service d..... en y indiquant les renseignements précités. L'affaire
naszej służby.
peut être considérée comme terminée pour notre service.

Podpis: — Signature:.....

(Wzór składa się na dwoje w celu przesłania jako przesyłki otwartej).
(La formule sera pliée en deux pour permettre l'envoi à découvert).

KRAJ NADANIA
PAYS D'ORIGINE

KRAJ PRZEZNACZENIA
PAYS DE DESTINATION

Numer porządkowy karty paczkowej:
Numéro d'ordre de la feuille de route:

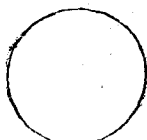
Nazwa okrętu:
Nom du navire:

**KARTA PACZKOWA
FEILLE DE ROUTE**

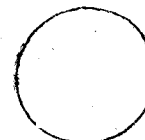
Datownik
urzędu
wysyłającego

sporządzona przez urząd: wymiany w
des colis postaux expédiés par le bureau d'échange d

Datownik
urzędu
odbierającego

dla urzędu wymiany w
au bureau d'échange d

Timbre du
bureau
expéditeur

Odprawiono (.....^a odpr.) dn. 19..... o godz. min.
Départ (.....^e envoi) du à h. m.

Timbre du
bureau
destinataire

NUMÉR NUMÉRO		URZĄD — BUREAU	Waga każdej paczki z podaną wartością ¹⁾ Poids de chaque colis avec valeur déclarée ²⁾	Wartość podana Valeur déclarée	Opłaty i należności przy- padające Taxes et droits dus				Kwota pobrania Montant du remboursement	Uwagi Observations	
porządkowy d'ordre	paczki du colis				liczba paczek Nombre de colis	nadawczy d'origine	odbiera- jący ¹⁾ de destina- tion ¹⁾	od Zarządu — wysyła- jącego Zarządowi od- bierającemu par l'Administration expéditrice à l'Admi- nistration correspon- dante			od Zarządu — odbie- rającego Zarządowi wysyłającemu par l'Administration correspondante à l'Ad- ministration expédi- trice
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
						Franki Francs	Fr.	c.	Fr.	c.	
Razem Totaux											

Urządnik urzędu wysyłającego:
L'agent du bureau expéditeur:

Urządnik urzędu odbierającego:
L'agent du bureau destinataire:

- 1) Nie wypełniać, jeżeli paczki adresowane są do tego samego urzędu co karta paczkowa.
Ne pas remplir dans le cas où le colis sont adressés au même bureau que les feuilles de route.
- 2) W razie potrzeby, kolumna ta może również służyć do podawania wagi paczek zwykłych.
En cas de besoin, cette colonne peut également servir à l'indication du poids des colis ordinaires.

(Wymiary: 148 × 210 lub 210 × 297 lub 297 × 420 mm)

KRAJ NADANIA
PAYS D'ORIGINE

CP 12
(Reg. art. 146. § 6)
KRAJ TRANZYTOWY
PAYS DE TRANSIT

Nr porządkowy karty paczkowej:.....
Numéro d'ordre de la feuille de route:

Nazwa okrętu:
Nom du navire:

Datownik urzędu
wysyłającego

Datownik urzędu
transzytowego

**KARTA PACZKOWA
FEUILLE DE ROUTE**

Timbre du bureau
expéditeur

Timbre du bureau
de transit

dla przekazywania udziałów należnych za tranzyt paczek wysłanych
pour la bonification des quotes-parts dues pour le transit des colis
w schowkach zamkniętych do urzędu.....
expédiés en récipients clos au bureau d

(Podać nazwę urzędu przeznaczenia odsyłki)
(Indiquer le nom du bureau de destination de la dépêche)

za pośrednictwem urzędu wymiany
par l'intermédiaire du bureau d'échange d

Odprawiono (..... a odprawa) dn..... 19..... o..... g..... m.
Départ (..... e envoi) du..... à..... h..... m.

.....	schowki zawierające récipients renfermant	paczki bez podanej wartości colis sans déclaration de valeur
.....
.....	schowki próżne récipients vides	paczki z podaniem wartości colis avec déclaration de valeur
.....
.....	Razem schowków Total des récipients	Razem paczek Total des colis

**PRZYPADAJĄCA NALEŻNOŚĆ:
BONIFICATIONS:**

				Fr.	c.
Opłaty za przewóz Taxes de transport	} paczek po..... c. =		
	 colis à..... c. =		
	 "..... c. =		
	 "..... c. =		
	 "..... c. =		
	 "..... c. =		
		Razem paczek Total de colis		
Należności asekuracyjne za paczki z podaną wartością Droits d'assurance pour colis avec valeur déclarée:					
Ilość utamków niepodzielnych przez 300 fr. po..... c. =					
Nombre de fractions indivisibles de 300 fr. à.....					
				Ogółem Total	

Urządnik urzędu wysyłającego:
L'agent du bureau expéditeur:

Urządnik urzędu transzytowego:
L'agent du bureau de transit:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

CP 13
Reg., art. 147, § 2)

d

Urząd

Bureau d

Datownik urzędu
wysyłającego
zawiadomienie

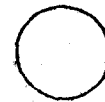
OBRÓT PACZKOWY
SERVICE DES COLIS POSTAUX

Datownik urzędu
odbierającego
zawiadomienie

Timbre du bureau
expéditeur du
bulletin

ZAWIADOMIENIE
BULLETIN DE VÉRIFICATION

Timbre du bureau
destinataire du
bulletin

w celu stwierdzenia i sprostowania wszelkiego rodzaju omyłek i niedokładności spostrzeżonych
pour la constatation et la rectification des erreurs et irrégularités de toute nature reconnues dans
w odsyłce paczek wyszczególnionych w karcie paczkowej Nr..... urzędu wymiany w.....
l'envoi des colis décrits sur la feuille de route No..... du bureau d'échange d.....
do urzędu wymiany w.....
par le bureau d'échange d

..... a odsyłka z dn. 19 .. o .. godz.
e expédition du à h.

BRAK PACZEK — MANQUE DE COLIS						
NUMER — NUMERO		Miejsce nadania Lieu d'origine	ADRES (jak najdokładniejszy) ADRESSE (aussi exacte que possible)	Należność przypadająca Montant du port bonifié	Sprawdzenie urzędu odbierającego Vérification du bureau destinataire	Uwagi Observations
porządkowy d'ordre	paczki du colis					
1	2	3	4	5	6	7

CP 13
(Reg., art. 147. § 2)
(Ciąg dalszy, — Suite)

USZKODZENIE PACZEK — AVARIE DE COLIS								
NUMER — NUMÉRO		Miejsce nadania Lieu d'origine	ADRES — ADRESSE		Zawartość Contenu	Waga stwierdzona Poids constaté	Wartość podana Valeur déclarée	Rodzaj schowku (kosz, worek itp. Indication du récipient (panier, sac, etc.)
porządkowy d'ordre	paczki du colis		nadawcy de l'expéditeur	odbiorcy du destinataire				
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Opis i domniemana przyczyna uszkodzenia lub inne uwagi.
Description et cause apparente de l'avarie ou autres observations.

NIEDOKŁADNOŚCI — IRRÉGULARITÉS						
(brak karty paczkowej, niedostateczne opakowanie lub zamknięcie itd.) (manque de feuille de route, insuffisance d'emballage ou de fermeture, etc.)						
OMYŁKI — ERREURS						
NUMER — NUMÉRO		Miejsce nadania Lieu d'origine	Miejsce i adres odbiorcy Nom et adresse du destinataire	Waga Poids	Należność przypadająca Montant du port bonifié	Sprawdzenie urzędu odbierającego Rectification du bureau destinataire
porządkowy d'ordre	paczki du colis					
1	2	3	4	5	6	7

Ogólna kwota — Total

Kwota sprawdzona — Total vérifié
Widziano i uznano: — Vu et accepté:

....., dn. 19.....
le

....., dn. 19.....
le

Urzednicy urzędu wymiany odbierającego odsyłkę:
Les agents du bureau d'échange destinataire de la dépêche:

Naczelnik urzędu wymiany wysyłającego odsyłkę:
Le Chef du bureau d'échange expéditeur de la dépêche:

CP 13a

(Reg., art. 148, § 4)
(Strona przednia) — (Recto)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

d

PROTOKÓŁ
PROCÈS-VERBAL

sporządzony 19 o godz.
dressé le à h.

w urzędzie celnym paczek, przy sprawdzaniu paczki poniżej wymienionej, której opakowanie okazało się uszkodzone (nie uszkodzone¹⁾)

au bureau de douane des colis postaux, à l'occasion de l'examen du colis mentionné ci-dessous dont l'emballage s'est trouvé endommagé (non endommagé¹).

Urząd nadania:

Bureau de dépôt:

Numer porządkowy:

Numéro d'ordre:

Data nadania:

Date du dépôt:

Nadawca:

Expéditeur:

Odbiorca:

Destinataire:

Urząd przeznaczenia:

Bureau destinataire:

Wartość podana: Pobranie:

Valeur déclarée: Remboursement:

Waga podana na adresie pomocniczym:

Poids indiqué sur le bulletin d'expédition:

Waga stwierdzona:

Poids constaté:

Opakowanie zewnętrzne:

Emballage extérieur:

Opakowanie wewnętrzne:

Emballage intérieur:

Paczka, nadeszła do uszkodzona (nie uszkodzona¹)

Le colis, arrivé à endommagé (non endommagé¹),

pojedynczo (w worku¹), którego plomby były nienaruszone dnia 19
à découvert (en sac¹), dont le plombage était intact, le

przez urząd wymiany (w wozie Nr (okrętem¹)
par le bureau ambulante (dans le fourgon No (par le paquebot¹)

z została przekazana dnia 19
de fut délivré le

urzędowi celnemu który ją przyjął (z zastrzeżeniem¹). Była wpisana do karty paczkowej
au bureau de douane qui l'a reçu sans (avec observation¹). Il est inscrit à la feuille de route de

z dnia 19
du

¹) Skreślić dane zbędne.
Biffer les indications inutiles.

Paczkę należy (nie należy) uważać¹⁾ jako opakowaną przepisowo.
Le colis doit (ne doit pas être considéré¹⁾ comme réglementairement emballé.

Według stwierdzenia w urzędzie celnym (stosownie do oświadczenia odbiorcy¹⁾) zawartość miała się składać
D'après la déclaration en douane, (Suivant le destinataire¹⁾), le contenu devrait se composer

z
de

Przy sprawdzaniu, w obecności odbiorcy, stwierdzono, że zawartość
A l'examen, fait en présence du destinataire, il a été constaté que le contenu
Wobec czego, (stosownie do oświadczenia odbiorcy¹⁾), brakuje
En conséquence, (Suivant le destinataire¹⁾) il manque

Odbiorca ocenia wartość straty / uszkodzenia¹⁾ / na
Le destinataire estime la valeur de la perte / de l'avarie¹⁾ / à
Zguba / uszkodzenie¹⁾ / należy przypisać
La perte / L'avarie¹⁾ / est attribuable à
Po przepakowaniu i zważeniu (stwierdzono, że waga wynosi)
Après avoir été réemballé et pesé (on a constaté que le poids est de),
paczkę skierowano do miejsca przeznaczenia¹⁾.
le colis a été réacheminé à destination¹⁾.

Zawartość zepsuła się w tym urzędzie; opakowanie zachowano w tymże¹⁾
Le contenu a été détruit à ce bureau; l'emballage est conservé ici¹⁾.

Odbiorca odmawia odbioru paczki¹⁾.
Le destinataire refuse le colis¹⁾.

Odbiorca otrzymał paczkę, lecz żąda odszkodowania w kwocie¹⁾.
Le destinataire a reçu le colis, mais il demande une indemnité de¹⁾.

Wobec czego, sporządziliśmy niniejszy protokół, którego drugi egzemplarz wraz z zawiadomieniem prze-
En foi de quoi, nous avons dressé le présent procès-verbal, dont un double a été transmis, avec un bul-
słano do urzędu wymiany w
letin de vérification, au bureau d'échange d

Podpis odbiorcy lub nadawcy:
Signature du destinataire ou de l'expéditeur:

Podpis urzędnika celnego:
Signature de l'agent des douanes:

Podpis urzędnika pocztowego:
Signature de l'agent des postes:

¹⁾ Skreślić dane zbędne.
Biffer les indications inutiles.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

**WYKAZ MIESIĘCZNY
ÉTAT MENSUEL**

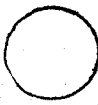
CP 14
(Reg. art. 150, § 1)
**OBROT Z ZARZĄDEM
CORRESPONDANCE AVEC L'ADMINISTRATION**

kwot nawzajem dłużnych pomiędzy Zarządem.....
des sommes que se doivent réciproquement l'Administration d
a Zarząd.....
et l'Administration d
do urzędu wymiany w
d'échange dépendant de la première Administration au bureau d'échange d

Miesiąc..... 19.....
Mois d.....

Data kart poczkowych Date des feuilles de route 1	I. Wierzytelność Zarządu odbierającego I. Avoir de l'Administration destinataire (Colonne 8 de la formule CP 11)					II. Wierzytelność Zarządu wysyłającego II. Avoir de l'Administration expéditrice (Colonne 9 de la formule CP 11)					U w a g i Observations		
	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau	Odśyłka urzędu bureau			
	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau	Envoi du bureau			
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.
Razem dla każdego urzędu wymiany Total par bureau d'échange corresp.													
Łączna kwota każdej wierzytelności Total général de chaque Avoir													

Datownik odbierającego urzędu wymiany

Naczelnik odbierającego urzędu wymiany:
Le Chef du bureau d'échange destinataire:

Timbre du bureau d'échange destinataire

(Wymiary: 210 × 297 lub 105 × 297 mm)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

d.

CP 15 a
(Reg., art. 150, § 4)
OBRÓT Z ZARZĄDEM
CORRESPONDANCE
AVEC L'ADMINISTRATION

d.

RACHUNEK OGÓLNY
COMPTE GÉNÉRAL

między Zarządem pocztowym i Zarządem pocztowym
entre l'Administration des postes d et l'Administration des postes

d. dotyczący wymiany paczek pocztowych za
concernant l'échange des colis postaux pour

(miesiąc, kwartał, rok)
(mois, trimestre, année)

O k r e s P é r i o d e 1	Saldo z rachunku CP 15 Solde du compte CP 15 dû należne Zarządowi à l'Administration				U w a g i Observations 4
	Fr.	c.	Fr.	c.	
	2		3		
Razem Totaux Potrącić A déduire					
Pozostaje na korzyść Zarządu Reste au profit de l'Admi- nistration des postes					
d.					

Widziano i uznano:
Vu et accepté:

....., dnia 19
le

....., dnia 19
le

ZARZĄD POCZTOWY
 ADMINISTRATION DES POSTES
 d

CP 16
 (Reg., art. 152, § 1)

**RACHUNEK SZCZEGÓŁOWY
 COMPTE PARTICULIER**

przekazów pobraniowych wypłaconych przez Zarząd
 des mandats de remboursement payés par l'Administration d
 na rachunek Zarządu
 pour le compte de l'Administration d
 w ciągu miesiąca 19
 pendant le mois d

Nr porządkowy No d'ordre	Nr nadawczy No d'émission	Data nadania Date d'émission	Urząd nadawczy Bureau d'émission	Kwota przekazów		Uwagi Observations
				Montant des mandats		
1	2	3	4	5		6
			Razem Total			
			Potrącić A déduire { $\frac{1}{4}\%$ z sumy ogólnej du total Udział stały Quote-part fixe . od przekazu par mandat			
			Pozostaje na korzyść Zarządu Reste au profit de l'Administration d			

R A C H U N E
C O M P T E

należności celnych itp. wypłaconych przez Zarząd
des frais de douane, etc. payés par l'Administration d

na rachunek Zarządu
pour le compte de l'Administration d

Miesiąc 19.....
Mois d

Nr porządkowy No d'ordre 1	Data zaliczek Date des avances 2	Nr ceduły należnościowej No du bulletin d'affranchissement 3	U R Z Ą D który wypłacił zaliczkę B U R E A U qui a fait l'avance 4	Kwota poszczególnej ceduły należnościowej Montant de chaque bulletin d'affranchissement 5	U w a g i Observations 6
				Razem Total	

(Wymiary: 210 × 297 mm)

Przekład

**POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PRZEWOZU
PACZEK POCZTOWYCH DROGĄ
POWIETRZNĄ.**

Treść.

Art.

1. Paczki dopuszczone do przewozu powietrznego
2. Przesyłanie paczek lotniczych
3. Kierowanie paczek lotniczych
4. Zewnętrzne oznaczanie paczek lotniczych oraz odnośnych adresów pomocniczych
5. Wymiary paczek lotniczych
6. Należności lądowe, morskie i inne
7. Dopłata za przewóz powietrzny
8. Należności przypadające krajom, biorącym udział w przewozie powietrznym
9. Należności asekuracyjne
10. Doręczanie przez umyślnego posłańca
11. Dosyłanie i zwrot paczek lotniczych
12. Karty paczkowe
13. Schowki zamknięte
14. Pośrednictwo przy cleniu paczek lotniczych
15. Odpowiedzialność
16. Wynagrodzenie za przewóz lądowy, morski i lotniczy
17. Zaliczanie należności asekuracyjnych
18. Przeładowanie
19. Zawiadomienia przesłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów
20. Stosowanie postanowień Porozumienia o paczkach
21. Wejście w życie i czas trwania przyjętych Postanowień

Protokół końcowy postanowień dotyczących przewozu paczek pocztowych drogą powietrzną

Art. jedyny
Taryfy specjalne

Załączniki

W z o r y d r u k ó w.

- CP 18. Karta paczkowa
CP 19. Wykaz, zawierający warunki przewozu paczek lotniczych

**POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PRZEWOZU
PACZEK POCZTOWYCH DROGĄ
POWIETRZNĄ**

A r t y k u ł 1.

Paczki dopuszczone do przewozu powietrznego.

1. W obrocie między krajami, których Zarządy wyraziły na to zgodę dopuszcza się do przewozu drogą powietrzną paczki zwykle i z podaną wartością, za pobraniem lub bez pobrania, jeżeli na całej lub części trasy istnieje linia powietrzna, używana do przewozu paczek. Paczki pocztowe otrzymują w tym przypadku nazwę „Paczki lotnicze“ (Colis-avion).

2. Zarządy mogą dopuścić również paczki lotnicze, które na żądanie nadawców mają być przewożone drogą powietrzną, tylko na pewnej części istniejącej linii powietrznej.

3. Na paczkach lotniczych i na odnośnych adresach pomocniczych należy podać bardzo widoczny napis: „Par avion“ (Lotnicza) wraz z jego ewentualnym przetłumaczeniem w języku kraju pochodzenia.

A r t y k u ł 2.

Przesyłanie paczek lotniczych.

W braku odmiennego porozumienia, paczki lotnicze przesyła się jako sztuki pojedyncze. Zarządy zainteresowane mogą porozumieć się co do wymiany paczek w workach, kosztach lub schowkach zamkniętych, na podstawie bezpośrednich kart paczkowych. Zamkniętych schowków należy używać obowiązkowo w tych przypadkach, jeżeli, według oświadczenia jednego z Zarządów pośredniczących, przesyłanie w stanie otwartym utrudniałoby jego czynności służbowe.

A r t y k u ł 3.

Kierowanie paczek lotniczych.

Każdy Zarząd, który wykonuje służbę paczek lotniczych, obowiązany jest pod zastrzeżeniami przewidzianymi w artykule 26, § 3 Konwencji, kierować powierzone mu przez inny Zarząd paczki lotnicze drogami lotniczymi, których używa dla własnych przesyłek tego rodzaju. Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny kierowanie inną drogą w pewnym szczególnym przypadku jest korzystniejsze od kierowania istniejącą stałą drogą powietrzną, paczki lotnicze należy kierować tą drogą i uważać je ewentualnie za paczki pilne.

Jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie jest możliwe użycie od początku do końca międzynarodowej linii lotniczej, Zarząd, który pobiera międzynarodową opłatę lotniczą, przewidzianą w poniższym artykule 7, obowiązany jest przysyłać paczki lotnicze na przestrzeni, na której nie można użyć

linii lotniczej najszybszymi środkami, jakich używa do swych paczek pocztowych i uważać paczki te ewentualnie jako paczki pilne.

Poza tym przypadkiem Zarządy przesyłają paczki lotnicze drogami zwykłymi jeżeli paczki nie są zaopatrzone w napis „Pilny“ (Urgent) i jeżeli Zarząd zainteresowany nie zajmuje się wymianą paczek pilnych i nie otrzymał wynagrodzenia z tytułu wykonania tej gałęzi służby. Zarządy, nie uczestniczące w wymianie paczek lotniczych, przesyłają również drogami zwykłymi tego rodzaju paczki, które do nich nadchodzą. W razie przerwy częściowej lub całkowitej w przewozie lotniczym wewnątrz kraju, należy również zastosować sposób postępowania, przewidziany w ustępie poprzednim.

A r t y k u ł 4.

Zewnętrzne oznaczanie paczek lotniczych oraz odnośnych adresów pomocniczych.

1. Paczki lotnicze i odnośne adresy pomocnicze należy przed wysłaniem zaopatrzyć w specjalną nalepkę koloru niebieskiego z napisem „Lotnicza“ (Par avion) wraz z jego ewentualnym przetłumaczeniem w języku kraju pochodzenia. Nadawca może również podać drogę przesłania paczki.

2. Jeżeli nadawca życzy sobie, by przewóz paczek drogą powietrzną odbył się tylko na pewnym odcinku całej drogi przewozu powietrznego, powinien to zaznaczyć na paczce i na odnośnym adresie pomocniczym za pomocą uwagi w języku kraju nadania i w języku francuskim „Lotnicza od do“ (Par avion de à). Po ukończeniu przewozu powietrznego należy z urzędu przekreślić dwiema grubymi kreskami poprzecznymi napis i nalepkę „Lotnicza“ (Par avion) oraz specjalne uwagi.

A r t y k u ł 5.

Wymiary paczek lotniczych.

Zasadniczo paczki lotnicze nie mogą przekraczać 100 centymetrów na długość i 50 centymetrów w każdym innym kierunku.

Zarządy przesyłają sobie wzajemnie informacje co do dopuszczonych wymiarów po porozumieniu się ze swymi przedsiębiorstwami żeglugi powietrznej.

A r t y k u ł 6.

Należności lądowe, morskie i inne.

1. Paczki lotnicze podlegają należnościom lądowym kraju nadania i przeznaczenia; należności lądowe i morskie dla krajów lub też połączeń pośredniczących przyznaje się tylko w tym przy-

padku, jeżeli paczki korzystają na swej trasie z pośrednictwa w przewozie lądowym lub morskim. Połączenie morskie wykonywane przez kraj nadania lub przeznaczenia jest uważane jako połączenie pośredniczące. Zarządom krajów, nad którymi odbywa się przelot, nie przysługuje wynagrodzenie za paczki lotnicze, przewożone nad ich obszarem drogą powietrzną.

2. Opłaty dodatkowe za paczki ochronne i pilne pobiera się tylko do wysokości opłat zwykłych; dopłata za przewóz powietrzny nie podlega zwiększeniu z tego tytułu.

A r t y k u ł 7.

Dopłata za przewóz powietrzny.

Paczki lotnicze podlegają dopłacie za przewóz powietrzny, na którą składają się należności przypadające każdemu Zarządowi, uczestniczącemu w przewozie powietrznym.

A r t y k u ł 8.

Należności przypadające krajom biorącym udział w przewozie powietrznym.

1. Zarządy obowiązują się wydać odpowiednie zarządzenie dla ustalenia jednolitych taryf przewozowych na podstawie wagi i odległości.

Przy połączeniach zwykłych, taryfę zasadniczą, jaką należy stosować przy wyrównywaniu rachunków między Zarządami z tytułu przewozów powietrznych do wysokości najwyżej 1½ tysięcznej franka od kilograma wagi brutto i od kilometra.

2. Jeżeli dwa kraje są połączone za pomocą kilka linii powietrznych, koszt przewozu ustala się według przeciętnej odległości przelotów między odnośnymi portami lotniczymi i według ich ważności dla ruchu międzynarodowego.

3. Kraje nadania i przeznaczenia przesyłek, które przewożą paczki lotnicze wewnątrz swego obszaru drogą powietrzną na całej drodze przewozu lub jej części między miejscem nadania i zależnie od przypadku miejscem przeznaczenia z jednej strony i jednym ze swych portów lotniczych linii prowadzącej za granicę z drugiej strony, mają prawo pobierać z tego tytułu wynagrodzenie specjalne (należność lub wynagrodzenie) za ten przewóz.

4. Przytoczone należności i wynagrodzenia mają być jednolite dla wszystkich połączeń wewnętrznych tego samego kraju i są obliczane według przeciętnej odległości tych połączeń, przyjętej przy przewozie powietrznym przesyłek listowych.

Powyższe należności i wynagrodzenia nie należą się:

a) jeżeli miejsce nadania lub też przeznaczenia paczki jest zarazem lotniskiem linii

łączącej za granicę, na której to linii paczka była przewożona;

- b) jeżeli przesyłanie pocztowych paczek lotniczych odbywa się na całej drodze przewozu, wymienionej w ustępie poprzednim, środkami zwykłymi kraju nadania lub przeznaczenia.

5. Opłata lotnicza przypada również za paczki, które są wolne od wszystkich opłat, w myśl postanowień artykułu 18 Porozumienia.

A r t y k u ł 9.

Należności asekuracyjne.

1. Za paczki lotnicze z podaną wartością można pobierać tytułem należności asekuracyjnej od każdych 300 franków lub części 300 franków podanej wartości, niezależnie od należności asekuracyjnych stosowanych ewentualnie przy częściowym przewozie lądowym lub morskim tych paczek po 10 centymów od każdego użytego połączenia powietrznego.

Należność ta ogranicza się, w danym razie, do 50 centymów od 300 franków podanej wartości, którą to opłatę Zarząd kraju nadania może pobierać jako należność łączną.

2. W drodze wyjątku może zainteresowany Zarząd ustalić specjalną należność asekuracyjną, w każdym poszczególnym przypadku dla niektórych połączeń powietrznych, związanych z nadzwyczajnym ryzykiem; w danym razie, można należność ogólną stosownie podwyższyć.

A r t y k u ł 10.

Doręczanie przez umyślnego posłańca.

Za opłatą specjalną, przewidzianą w artykule 15 Porozumienia, dotyczące paczek, i jeżeli Zarząd kraju przeznaczenia oświadczył, że jest w stanie wykonywać tę służbę, nadawcy mogą żądać doręczenia paczek do mieszkania przez umyślnego posłańca, bezpośrednio po ich nadejściu.

Jednakże każdy Zarząd kraju przeznaczenia może żądać, by opłata ekspresowa była ustalana według stawki niższej.

A r t y k u ł 11.

Dosyłanie i zwrot paczek lotniczych.

1. Dostanie paczki lotniczej do nowego miejsca przeznaczenia, na żądanie nadawcy lub adresata, w granicach dopuszczonych postanowieniami ogólnymi Porozumienia o paczkach, może nastąpić drogą powietrzną w tym przypadku, jeżeli uiszczenie kosztów ponownego przewozu powietrznego jest zapewnione. To samo obowiązuje,

jeżeli nadawca żąda zwrotu do miejsca nadania paczki lotniczej.

Opłatą wyżej wspomnianą obciąża się ewentualnie Zarząd, który żąda dostania lub zwrotu paczki.

2. Jeżeli dostanie lub zwrot odbywa się za pomocą zwykłych środków pocztowych, nalepkę „Lotnicza“ (Par avion) i wszelkie napisy, dotyczące przewozu drogą powietrzną, należy skreślić z urzędu dwiema grubymi kreskami poprzecznymi. Paczki lotnicze mylnie skierowane należy przesyłać do miejsca przeznaczenia najkrótszą drogą powietrzną; jeżeli koszt przewozu, uiszczone Zarządowi dosyłającemu nie wystarczą na pokrycie nowego przewozu powietrznego, różnicę ściąga się od Zarządu, który paczkę mylnie skierował.

3. W razie lądowania przymusowego lub nieosiągniętego połączenia lotniczego, Zarządy dosyłające ściągają swój udział od Zarządu wysyłającego.

A r t y k u ł 12.

Karty paczkowe.

1. Paczki lotnicze wpisuje wysyłający urząd wymiany do specjalnej karty paczkowej, według załączonego wzoru CP 18, ze wszelkimi szczegółami, wymienionymi w tym druku. Karta paczkowa winna być opatrzona w nagłówku nalepką: „Lotnicza“ (Par avion).

2. Wysyłające urzędy wymiany, winny w braku porozumienia odmiennego, numerować specjalne karty paczkowe, według serii rocznej dla każdego urzędu nadania odsyłki i każdego urzędu przeznaczenia, wymieniając pod numerem połączenie lotnicze, użyte do przesyłania paczek. Ostatni numer z roku ubiegłego należy podać na pierwszej karcie paczkowej roku następnego.

3. Jeżeli przesyłanie paczek lotniczych z jednego kraju do drugiego odbywa się drogami zwykłymi, jednocześnie ze zwykłymi paczkami pocztowymi, należy w głównej karcie paczkowej zaznaczyć stosowną uwagę, że w dosyłce znajduje się paczka lotnicza wraz ze specjalną kartą paczkową.

A r t y k u ł 13.

Schowki zamknięte.

Jeżeli paczki lotnicze przesyła się w schowkach zamkniętych, na chorągiewkach lub napisach tych naczyń należy umieścić nalepkę „Lotnicza“ (Par avion).

A r t y k u ł 14.

Pośrednictwo przy cleniu paczek lotniczych.

Zarządy dołączają wszelkich starań, ażeby według możliwości przyspieszyć clenie paczek lotniczych.

Artykuł 15.

Odpowiedzialność.

W braku postanowienia odmiennego, Zarządy pocztowe ponoszą tę samą odpowiedzialność za przewóz paczek drogą powietrzną jak za przewóz drogą zwykłą.

Artykuł 16.

Wynagrodzenie za przewóz lądowy, morski i lotniczy.

Zarząd wysyłający zalicza Zarządowi przeznaczenia jako też Zarządowi pośredniczącym za każdą paczkę lotniczą należności, przysługujące im w myśl poprzednich postanowień i według danych tabeli CP 19, o której mowa w poniższym artykule 19.

Artykuł 17.

Zaliczanie należności asekuracyjnych.

Zarząd kraju nadania obowiązany jest zaliczyć za paczki lotnicze z podaną wartością każdemu Zarządowi pośredniczącemu, który podejmuje się przewozu paczek drogą powietrzną poza granice swego kraju, udział w należności asekuracyjnej, tj. po 10 centymów od każdych 300 franków lub części 300 franków podanej wartości; wyjątek stanowi przewóz powietrzny połączony z nadzwyczajnym ryzykiem. Ten sam udział przypada Zarządowi kraju przeznaczenia, który przewozi paczki lotnicze z podaną wartością drogą powietrzną na obszarze swego kraju.

Artykuł 18.

Przeładowanie.

W braku porozumienia odmiennego między zainteresowanymi Zarządami pocztowymi, przeładowanie podczas transportu w tym samym porcie lotniczym paczek lotniczych, przewożonych kolejno kilkoma oddzielnymi połączeniami lotniczymi, odbywa się obowiązkowo za pośrednictwem Zarządu pocztowego kraju, w którym odbywa się przeładowanie. Przepis ten nie obowiązuje, gdy przeładowanie odbywa się między samolotami, obsługującymi kolejne odcinki tej samej linii lotniczej.

Artykuł 19.

Zawiadomienia przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Zarządy winny podawać sobie wzajemnie do wiadomości potrzebne informacje, dotyczące

szuży paczek lotniczych. Zarządy wpisują te informacje do druku odpowiadającego załączone-mu wzorowi CP 19.

2. Każdy Zarząd skierowuje odpis swej tabeli CP 19 do Biura międzynarodowego.

3. Każda późniejsza zmiana ma być niezwłocznie ogłoszona.

Artykuł 20.

Stosowanie postanowień Porozumienia o paczkach.

Postanowienia Porozumienia o paczkach pocztowych wraz z odnośnym Regulaminem należy stosować we wszystkim, co nie jest wyraźnie uregulowane w artykułach poprzednich.

Artykuł 21.

Wejście w życie i czas trwania przyjętych Postanowień.

Postanowienia niniejsze będą stosowane od dnia wejścia w życie Porozumienia o paczkach pocztowych i będą obowiązywały przez ten sam przeciąg czasu, co i to Porozumienie, jeżeli na podstawie ogólnego porozumienia Stron zainteresowanych nie zostaną odnowione.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA BRAZYLIE:

*Raúl Camarate
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate*

ZA BULGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

*Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa*

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar*

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

*Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz*

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Muñoz

ZA EKWADOR:

*F. Guarderas
L. G. Dillon*

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCU-
SKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA GWATEMALE:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA INDIE BRYTYJSKIE:

*Mohd. al Hasan
H. L. Jerath
N. Chandra*

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA IRAK:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

*Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato*

ZA KOREĘ:

*Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda*

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPÓŃSKICH:

*Iwataro Uchiyama
Kanji Ito*

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat.

ZA REPUBLIKĘ LIBERIE:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA MEKSYK:

*Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes*

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

*Sten Haug
Oskar Homme*

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Mourao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stănescu
N. M. Georgescu

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr. J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Mičić

PROTOKÓŁ KOŃCOWY POSTANOWIEŃ DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU PACZEK POCZTOWYCH DROGĄ POWIETRZNĄ.

Artykuł jedyny.

Taryfy specjalne.

Wbrew postanowieniom artykułu 8, Zarząd Indyj holenderskich jest upoważniony do pobrania opłat i należności odrębnych dla każdego połączenia między lotniskami jego wewnętrznej sieci powietrznej.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA AFGANISTAN:

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone.
Carlos H. Sal.
R. A. Pan.
G. A. Garcia.
I. Ruiz Moreno.
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert.

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:

E. Mons

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BRAZyliĘ:

Raúl Camarate.
Joaquim Vianna
Za Confucio Augusto Pamplona:
Raúl Camarate

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Muñoz

ZA EKWADOR:

F. Guarderas
L. G. Dillon

ZA HISZPANIĘ:

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPANSKICH:

ZA WŁOCHY:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA ALGIER:

Paoli

ZA JAPONIĘ:

*Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato*

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA KOREĘ:

*Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda*

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

*Iwataro Uchiyama
Kanji Ito*

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA GWATEMALĘ:

M. Arroyo

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA WĘGRY:

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA MEKSYK:

*Alfonso Gomez Morentin
Almada Becerra
E. Valdés Genes*

ZA IRAK:

*D. J. Lidbury
D. O. Lumley
E. P. Bell
A. L. Williams*

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
*Ernesto Cáceres**

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKANSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKANSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser.
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Gradićević.
Milomir Lj. Mičić.

DISPOSITIONS CONCERNANT LE TRANSPORT
DES COLIS POSTAUX PAR VOIE AÉRIENNE

DISPOSITIONS CONCERNANT LE TRANSPORT
DES COLIS POSTAUX PAR VOIE AÉRIENNE

Table des articles

1. DISPOSITIONS AÉROPOSTALES DES COLIS.

Art.

1. Colis admis au transport aérien.
 2. Transmission des colis-avion.
 3. Acheminement des colis-avion.
 4. Conditionnement extérieur des colis-avion et des bulletins d'expédition y afférents.
 5. Dimensions des colis-avion.
 6. Droit territoriaux, maritimes et autres.
 7. Surtaxe aérienne.
 8. Droits des pays participant au transport aérien.
 9. Droits d'assurance.
 10. Remise par exprès.
 11. Réexpédition et renvoi des colis-avion.
 12. Feuilles de route.
 13. Récipients clos.
 14. Dédouanement des colis-avion.
 15. Responsabilité.
 16. Bonification des droits de transport territorial, maritime et aérien.
 17. Bonification des droits d'assurance.
 18. Transbordement.
 19. Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.
 20. Application des dispositions de l'Arrangement concernant les colis postaux.
 21. Mise à exécution et durée des Dispositions adoptées.
2. PROTOCOLE FINAL DES DISPOSITIONS AÉROPOSTALES DES COLIS.

Art. unique. Tarifs spéciaux.

Annexe.

Formules CP 18 et CP 19.

Article 1.

Colis admis au transport aérien.

1. — Dans les relations entre les pays dont les Administrations postales se sont déclarées d'accord à ce sujet, les colis postaux ordinaires et avec valeur déclarée, grevés de remboursement ou non, sont admis au transport par la voie aérienne, si tout ou partie de leur parcours est desservi par une ligne aérienne utilisée pour le service des colis postaux. Les colis postaux prennent, dans ce cas, la dénomination de «Colis-avion».

2. — Les Administrations peuvent admettre aussi des colis-avion qui, à la demande des expéditeurs, ne doivent être acheminés par la voie aérienne que sur une partie du parcours aérien existant.

3. — Les colis-avion et les bulletins d'expédition y afférents doivent porter au recto la mention très apparente «Par avion» avec traduction facultative dans la langue du pays d'origine.

Article 2.

Transmission des colis-avion.

A moins d'arrangement contraire, la transmission des colis-avion s'opère à découvert. Les Administrations intéressées peuvent s'entendre pour établir des échanges en sacs, paniers ou récipients clos avec feuilles de route directes. Il est obligatoire de faire usage de récipients clos si, d'après la déclaration d'une Administration intermédiaire, l'envoi à découvert est de nature à entraver ses opérations.

Article 3.

Acheminement des colis-avion.

Toute Administration qui exécute le service des colis-avion est obligée, sous la réserve prévue à l'article 26, § 3, de la Convention, d'acheminer par les voies aériennes qu'elle emploie pour ses propres envois de l'espèce, les colis-avion qui lui sont remis par une autre Administration. Si, pour une raison quelconque, l'acheminement par une autre voie offre, dans un cas spécial, des avantages sur la voie aérienne existante, les colis-avion doivent être acheminés par cette voie et traités éventuellement comme colis urgents.

Lorsque, pour une raison quelconque, il n'est pas possible d'utiliser de bout en bout le service aérien international, l'Administration qui béné-

fie de la surtaxe aérienne internationale prévue à l'article 7 ci-après est tenue de transmettre les colis-avion, sur le parcours où ledit service est inutilisable, par les moyens les plus rapides qu'elle emploie pour le transport de ses colis postaux et de les traiter éventuellement comme colis urgents.

En dehors de ce cas, les Administrations expédient les colis-avion par les voies ordinaires, à moins que les colis ne portent la mention «Urgent» et que l'Administration intéressée ne se charge des colis urgents et n'ait reçu la bonification afférente à ce service. Les Administrations qui n'exécutent pas le service des colis-avion expédient également par les voies ordinaires les colis de l'espèce qui leur parviennent. En cas d'interruption partielle ou totale d'un service aérien intérieur, la procédure visée par l'alinéa précédent doit également être appliquée.

Article 4.

Conditionnement extérieur des colis-avion et des bulletins d'expédition y afférents.

1. — Les colis-avion et les bulletins d'expédition y afférents sont revêtus, au départ, d'une étiquette spéciale de couleur bleue comportant les mots «Par avion» avec traduction facultative dans la langue du pays d'origine. L'expéditeur est libre d'y ajouter la voie à suivre.

2. — Lorsque l'expéditeur désire que le transport des colis soit effectué par voie aérienne sur une partie seulement du parcours aérien, il doit en faire mention, sur le colis et sur le bulletin d'expédition y afférent, par l'annotation, en langue du pays d'origine et en langue française: «Par avion de... à...». A la fin de la transmission aérienne, les mentions et les étiquettes «Par avion» ainsi que les annotations spéciales doivent être biffées d'office par deux forts traits transversaux.

Article 5.

Dimensions des colis-avion.

En règle générale, les colis-avion ne doivent pas dépasser 100 centimètres de longueur et 50 centimètres dans l'une quelconque des autres dimensions.

Les Administrations se communiquent mutuellement les dimensions admises après entente avec leurs entreprises de transport aérien.

Article 6.

Droits territoriaux, maritimes et autres.

1. — Les colis-avion sont soumis aux droits territoriaux des pays d'origine et de destination; quant aux droits territoriaux et maritimes des pays ou services intermédiaires, ils ne leur sont

applicables que dans le cas où ils empruntent sur leur parcours un transport territorial ou maritime intermédiaire. Un service maritime effectué par le pays d'origine ou de destination est considéré comme service intermédiaire. Les Administrations des pays survolés n'ont droit à aucune rémunération pour les colis-avion transportés par voie aérienne au-dessus de leur territoire.

2. — Les taxes additionnelles des colis encombrants et des colis urgents ne sont perçues que sur le montant des taxes ordinaires; la surtaxe aérienne ne subit pas de majoration de ce chef.

Article 7.

Surtaxe aérienne.

Les colis-avion sont soumis à une surtaxe qui se compose des droits revenant à chaque Administration participant au transport aérien.

Article 8.

Droit des pays participant au transport aérien.

1. — Les Administrations s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour assurer l'établissement de tarifs de transport uniformes sur la base du poids et de la distance.

Pour les services ordinaires, le tarif de base à appliquer au règlement de compte entre les Administrations du chef des transports aériens est fixé à 1½ millièmes de franc au maximum par kilogramme de poids brut et par kilomètre.

2. — Si deux pays sont reliés par plusieurs lignes aériennes, les frais de transport sont établis d'après la distance moyenne des parcours entre les aéroports respectifs et leur importance pour le trafic international.

3. — Les pays d'origine et de destination qui transmettent des colis-avion à l'intérieur de leur territoire par la voie aérienne sur tout ou partie des parcours entre le lieu d'origine ou, selon le cas, celui de destination, d'une part, et un aéroport de la ligne de liaison avec l'étranger, d'autre part, ont droit à une rémunération spéciale (droit ou bonification) pour cette transmission.

4. — Les droits et bonifications précités doivent être uniformes pour tous les parcours du réseau interne d'un même pays et sont calculés d'après la distance moyenne de ces parcours adoptée pour le service de la poste aux lettres.

Ces droits et bonifications ne sont pas dus:

- a) lorsque le lieu d'origine ou respectivement le lieu de destination du colis coïncide avec un des aéroports de la ligne de liaison avec l'étranger, par laquelle le colis a été acheminé;

b) lorsque la transmission des colis-avion a lieu sur tout le parcours mentionné dans l'alinéa précédent, par les moyens ordinaires du pays d'origine ou de destination.

5. — La surtaxe aérienne est due pour les colis affranchis de toutes taxes d'après les dispositions de l'article 18 de l'Arrangement.

Article 9.

Droits d'assurance.

1. — Pour les colis-avion avec valeur déclarée, il peut être perçu, à titre de droit d'assurance, par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés et en sus des droits d'assurance applicables éventuellement au transport partiel territorial ou maritime de ces colis, 10 centimes par service aérien emprunté.

Ce droit est compris, le cas échéant, dans les 50 centimes par 300 francs de valeur déclarée que l'Administration d'origine peut percevoir comme droit global.

2. — Exceptionnellement, le droit d'assurance pour certains services comportant des risques extraordinaires est fixé dans chaque cas particulier par l'Administration intéressée; dans ce cas, le droit global peut être majoré en conséquence.

Article 10.

Remise par exprès.

Les expéditeurs ont la faculté de demander la remise à domicile par porteur spécial immédiatement après l'arrivée, en acquittant la taxe spéciale prévue par l'article 15 de l'Arrangement concernant les colis postaux et pourvu que l'Administration de destination ait déclaré être en mesure d'assurer ce service.

Toutefois, chaque Administration destinataire peut demander que la taxe d'exprès soit fixée à un taux inférieur.

Article 11.

Réexpédition et renvoi des colis-avion.

1. — La réexpédition d'un colis-avion sur une nouvelle destination, à la demande de l'expéditeur ou du destinataire et pour autant qu'elle est admise par les dispositions générales de l'Arrangement concernant les colis postaux, peut avoir lieu par la voie aérienne si le paiement des frais du transport aérien dus pour la nouvelle transmission est garanti. Il en est de même lorsque l'expéditeur a demandé le renvoi à l'origine d'un colis-avion.

La taxe est reprise éventuellement sur l'Administration qui a formulé la demande de réexpédition ou de renvoi.

2. — Si la réexpédition ou le renvoi a lieu par les moyens ordinaires de la poste, l'étiquette «Par avion» et toute annotation se rapportant à la transmission par la voie aérienne doivent être barrées d'office au moyen de deux forts traits transversaux. Les colis-avion mal dirigés doivent être acheminés sur leur destination par la voie aérienne la plus courte; si les frais de transport bonifiés à l'Administration réexpéditrice ne sont pas suffisants pour couvrir les frais de la nouvelle transmission aérienne, la différence est reprise sur l'Administration à laquelle est imputable la mauvaise direction.

3. — Dans le cas d'atterrissage forcé ou de correspondance manquée, les Administrations qui assurent le réacheminement prélèvent leur quote-part sur l'Administration expéditrice.

Article 12.

Feuilles de route.

1. — Les colis-avion sont inscrits par le bureau d'échange expéditeur sur une feuille de route spéciale, conforme au modèle CP 18 ci-annexé, avec tous les détails que cette formule comporte. La feuille de route doit être revêtue dans l'en-tête de l'étiquette «Par avion».

2. — Les bureaux d'échange expéditeurs doivent, sauf arrangement contraire, numéroter les feuilles de route spéciales d'après une série annuelle pour chaque bureau d'origine et pour chaque bureau de destination, en mentionnant, au-dessous du numéro, le service aérien par lequel l'expédition a eu lieu. Le dernier numéro de l'année précédente doit être mentionné sur la première feuille de route de l'année suivante.

3. — Si la transmission des colis-avion d'un pays à un autre se fait par les voies ordinaires et simultanément avec des colis postaux ordinaires, la présence dans l'envoi de colis-avion avec feuille de route spéciale doit être indiquée par une annotation appropriée dans la feuille de route principale.

Article 13.

Réipients clos.

Si l'expédition des colis-avion a lieu dans des réipients clos, les étiquettes ou suscriptions de ces réipients doivent porter l'étiquette «Par avions».

Article 14.

Dédouanement des colis-avion.

Les Administrations prennent des mesures pour accélérer autant que possible le dédouanement des colis-avion.

Article 15.

Responsabilité.

Sauf notification contraire, les Administrations postales assument, pour le transport des colis postaux par la voie aérienne, la même responsabilité que pour le transport par la voie ordinaire.

Article 16.

Bonification des droits de transport territorial, maritime et aérien.

L'Administration expéditrice bonifie pour chaque colis-avion, à l'Administration destinataire et aux Administrations intermédiaires, les droits qui leur reviennent en vertu des dispositions précédentes et d'après les indications du tableau CP 19 mentionné à l'article 19 ci-après.

Article 17.

Bonification des droits d'assurance.

Pour les colis-avion avec valeur déclarée, l'Administration d'origine est redevable, envers chaque Administration intermédiaire qui se charge de leur transport aérien au-delà des frontières de son pays, d'une quote-part de droit d'assurance fixée, exception faite des services comportant des risques extraordinaires, à 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés. La même quote-part est due à l'Administration de destination qui assure le transport des colis-avion avec valeur déclarée par la voie aérienne à l'intérieur du territoire de son pays.

Article 18.

Transbordement.

Sauf entente contraire entre les Administrations des postes intéressées, le transbordement en cours de route, dans un même aéroport, des colis-avion qui empruntent successivement plusieurs services aériens distincts, se fait obligatoirement par l'intermédiaire de l'Administration des postes du pays où a lieu le transbordement. Cette règle n'est pas applicable lorsque ce transbordement a lieu entre des appareils assurant les sections successives d'un même service.

Article 19.

Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.

1. — Les Administrations doivent se communiquer mutuellement les renseignements utiles concernant le service des colis-avion. Elles consi-

gent ces renseignements sur une formule conforme au modèle CP 19 ci-annexé.

2. — Chaque Administration adresse au Bureau international une copie de son tableau CP 19.

3. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

Article 20.

Application des dispositions de l'Arrangement concernant les colis postaux.

Les dispositions de l'Arrangement concernant les colis postaux et de son Règlement sont applicables en tout ce qui n'est pas expressément réglé par les articles précédents.

Article 21.

Mise à exécution et durée des Dispositions adoptées.

Les présentes Dispositions seront exécutoires à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les colis postaux. Elles auront la même durée que cet Arrangement, à moins qu'elles ne soient renouvelées d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>Carlos H. Sal.</i>
<i>R. R. Tala.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>F. Vázquez.</i>	<i>G. A. Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour l'ESPAGNE:

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la FINLANDE:

Nülo Orasmaa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Tarrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour le DANEMARK:

Arre Krog.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camiliérs.

Pour le GUATEMALA:
M. Arroyo.

Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:
Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Dixon Brown.

Pour l'IRAN:
Dr A. A. Dattary.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour le MAROG (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour le MAROG (ZONE ESPAGNOLE):

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour le MEXIQUE:
Alfonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.

Pour l'ITALIE:

Pour le NICARAGUA:
Rubén Dario.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la NORWÈGE:
Sten Hang
Oskar Homme

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaiwongse.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE
Ed. Quenot.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quardio Morao.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Costanzo.
Adolfo Agorio.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OCEANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VENEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour la ROUMANIE:

C. Stetanesco.
N. M. Georgesco

Pour l'YÉMEN:

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

PROTOCOLE FINAL DES DISPOSITIONS
CONCERNANT LE TRANSPORT DES COLIS
POSTAUX PAR VOIE AÉRIENNE

Article Unique.

Tarifs spéciaux.

Par dérogation aux dispositions de l'article 8, l'Administration indo-néerlandaise est autorisée à percevoir des droits et bonifications distincts pour chaque parcours entre les aéroports de son réseau aérien interne.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'AFGHANISTAN:

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar. *Carlos H. Sal.*
A. Funes Lastra. *R. A. Pan.*
R. R. Tula. *G.A.Garcia.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la COLONIE DU CONGO BELGE:

E. Mons.

Pour la BOLIVIE:

J. Lievana.
Pérez Abasio.
J. Gmo. Caneda.

Pour le BRÉSIL:

Raul Camarate.
Joaquim Vianna.

Pour Confucio Augusto Pamplona:

Raul Camarate.

Pour la BULGARIE:

M. Gléorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ÉQUATEUR:

F. Guarderas.
L. G. Dillon.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:
Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:
Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:
Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:
R. Bourgoin.

Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour le GUATÉMALA:
M. Arroyo.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'INDE BRITANNIQUE:

Pour l'IRAN:
Dr A. A. Dattary.

Pour l'IRAQ:
D. J. Lidbury.
D. O. Lumley.
E. P. Bell.
A. L. Williams.

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:
Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le MEXIQUE:
Allonso Gómez Morentin.
Almada Becerra.
E. Valdés Genes.

Pour le NICARAGUA:

Rubén Darío.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gavião.
J. Quadrio Moraes.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Steiãnesco.
N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaiwongse.

Pour la SUEDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:

Aptulihat Aksin
ad referendum.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Co stanzo.
Adolfo Agoric

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les États-UNIS DE VENEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez Salas.

Pour l'YEMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

Załącznik — Annexe.
WZORY DRUKOW — FORMULES.

CD 18

(Post. poczt. lotn., art. 12, § 1)

KRAJ POCHODZENIA
PAYS D'ORIGINE

Miejsce na nalepkę „Lotnicza“
Place réservée pour l'étiquette „Par avion“

KRAJ PRZEZNACZENIA
PAYS DE DESTINATION

Numer porządkowy karty paczkowej
Numéro d'ordre de la feuille de route

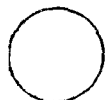
KARTA PACZKOWA — FEUILLE DE ROUTE

dla paczek lotniczych, sporządzona przez urząd wymiany
des colis-avion expédiés par le bureau d'échange

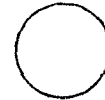
w do urzędu wymiany w
d au bureau d'échange d

Datownik
urzędu
wysyłającego

Datownik
urzędu
odbierającego

Odprawiono (.....a odprawa) dn.....19..... o godz..... min.....
Départ (.....e envoi) du à h. m.

Timbre
du bureau
expéditeur

Timbre
du bureau
destinataire

Numer Numero		Urząd Bureau			Waga ²⁾ każdej paczki z podaną wartością Poids de chaque colis avec valeur déclarée	Podana wartość Valeur déclarée	Oplaty i należności zwykłe (lądowe i morskie), należne Taxes et droits ordinaires (territo- riaux et maritimes) dus		Należności przy- padające za przewóz powietrzny Droits de transport aérien dus		Kwota pobrania Montant des rembour- sement	Uwagi Obs- er- vations		
porządkowy d'ordre	paczki du colis	Ilość paczek Nombre de colis	nadawczy d'origine	przeznaczenia ¹⁾ de destination			przez Zarząd wysyłający Zarządowi odbierającemu par l'Administration expé- ditrice à l'Administration correspondante	przez Zarząd odbierający Zarządowi wysyłającemu par l'Administration corres- pondante à l'Administration expéditrice	przez Zarząd wysyłający Zarządowi odbierającemu par l'Administration expé- ditrice à l'Administration correspondante	przez Zarząd odbierający Zarządowi wysyłającemu par l'Administration corres- pondante à l'Administration expéditrice				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
						Franki Francs	Fr.	c.	Fr.	c.	Fr.	c.	Fr.	c.
	Razem Totaux													

Urządnik urzędu wysyłającego:
L'agent du bureau expéditeur:

Urządnik urzędu odbierającego:
L'agent du bureau destinataire:

- 1) Nie wypełniać, jeśli paczki adresowane są do tego samego urzędu co i karta paczkowa.
Ne pas remplir dans les cas où les colis sont adressés au même bureau que les feuilles de route.
- 2) W razie potrzeby, kolumna ta może również służyć do podawania wagi paczek zwykłych.
En cas de besoin, cette colonne peut également servir à l'indication du poids de colis ordinaires.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

W Y K A Z
T A B L E A U

ZAWIERAJĄCY WARUNKI POD JAKIMI ZARZĄD POCZTOWY
INDIQUANT LES CONDITIONS AUXQUELLES L'ADMINISTRATION DES POSTES D.....

..... PRZYJMUJE DO PRZEWOZU POWIETRZNEGO
ACCEPTÉ DES COLIS-AVION POUR

PACZKI LOTNICZE PRZEZNACZONE DO SWEGO KRAJU ORAZ
SON PROPRE TERRITOIRE ET à DESTINATION DES PAYS
DO KRAJÓW OTRZYMUJĄCYCH PACZKI ZA JEGO POŚREDNICTWEM
POUR LESQUELS ELLE EST à MÊME DE SERVIR D'INTERMÉDIAIRE

U w a g a: Kwoty podane w kolumnie 5 kosztów przewozu lądowego i morskiego wyrażają tylko opłatę końcową przypadającą krajowi przeznaczenia. W przypadku, jeżeli jeszcze przypadają koszty tranzytu lądowego lub morskiego, kwoty odnośne należy również podawać w tej samej kolumnie, po zaopatrzeniu ich w odpowiedni odnośnik.

A v i s: Les montants indiqués dans la colonne 5 des frais de transport territorial et maritime ne représentent que la taxe terminale à bonifier au pays de destination. Dans le cas où des frais de transit territorial ou maritime sont encore à bonifier, les montants respectifs doivent être indiqués dans la même colonne avec un renvoi correspondant.

Podać poniżej czy Zarząd wysyłający niniejszy wykaz podejmuje się dosyłania paczek lotniczych wewnątrz swego kraju drogą lotniczą, na całej drodze przewozu lub też części tej drogi i, w danym razie, podać z przeznaczeniem do jakich miejscowości, wymieniając jednocześnie, czy paczki lotnicze przeznaczone do innych miejscowości mogą być dosyłane do tych miejscowości na żądanie wysyłających.

Indiquer ci-dessous si l'Administration expéditrice du présent tableau se charge ou non du réacheminement des colis-avion à l'intérieur de son pays par la voie aérienne sur tout ou partie de leur parcours et, le cas échéant, à destination de quelles localités, en spécifiant si des colis-avion à destination d'autres endroits peuvent être acheminés sur ces localités à la demande des expéditeurs.

KOSZTA PRZEWOZU LĄDOWEGO I MORSKIEGO
FRAIS DE TRANSPORT TERRITORIAL ET MARITIME

CP 19 (Ciąg dalszy)
(Suite)

Kraj przeznaczenia Pays de destination	Droga przewozu Voie de trans- mission	Nazwa krajów pośredniczących i używanych połączeń morskich Désignation des pays intermé- diaires et des ser- vices maritimes à employer	Jednostki wagi Coupures de poids	Opłata końcowa i, w danym razie, koszta tranzytu lądowego i mor- skiego przypadające Zarządowi w Taxe terminale et, le cas échéant frais de transit territorial et mari- time à bonifier à l'Administration d..... Opłata od wagi Taxe au poids	Należność asekuracyjna od 300 franków Droits d'assurance par 300 francs	U w a g i Observations
1	2	3	4	5	6	7
		1. Obrót wewnętrzny Service à l'intérieur de		(Nazwa kraju sporządzającego tabelę) (Nom du pays qui dresse le tableau)		a) Dopuszczalne wymiary dla paczek do
						Dimensions Admises pour le colis à de- stination de
						(Nazwa kraju wy- syłającego tabelę)
						(Nom du pays ex- péditeur du ta- bleau)
		2. Obrót z innymi krajami Service à destination d'autres pays				b) Podawanie wartości do- puszczalne do..... fr.
						Déclaration de valeur admise jusqu'à.....fr.
						c) Opłata za do- ręczenie eks- presem
						Taxe de remise par exprès
					centymów centimes
						(Patrz art. 10, ustęp 2).
						(Voir art. 10, 2 alinéa)

Przekład

**POROZUMIENIE O PRZEKAZACH
POCZTOWYCH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia wstępne.

Art.

1. Warunki wymiany przekazów

R o z d z i a ł II.

Sporządzanie przekazów.

2. Wpłata. Dowód nadania
3. Podanie kwoty. Kurs przeliczenia
4. Najwyższa kwota przy nadaniu
5. Opłaty
6. Zwolnienie od opłat
7. Przekazy telegraficzne
8. Poświadczenia wypłaty
9. Doręczenie ekspresowe

R o z d z i a ł III.

Wypłata przekazów.

10. Wypłata
11. Najwyższa kwota przy wypłacie
12. Wpisywanie na pocztowe konto czekowe
13. Opłata za doręczenie do domu
14. Opłata za upoważnienie do wypłaty
15. Przekazy adresowane poste-restante
16. Doręczenie przekazów telegraficznych
17. Okres ważności przekazów
18. Cedowanie przekazów

R o z d z i a ł IV.

**Wycofanie przekazów. Zmiana adresu. Dosyłanie.
Niedoreczalność. Reklamacje.**

19. Wycofanie przekazów. Zmiana adresu
20. Dosyłanie przekazów
21. Przekazy niedoreczalne
22. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł V.

Odpowiedzialność.

23. Zakres odpowiedzialności
24. Wyjątki od zasady odpowiedzialności
25. Wypłata kwot reklamowanych
26. Termin wypłaty
27. Ustalenie odpowiedzialności
28. Zwrot wypłaconych kwot Zarządowi kraju nadania

R o z d z i a ł VI.

Rachunkowość. Przekazy przedawnione.

29. Podział opłat i należności
30. Rozrachunek
31. Wyrównywanie rachunków
32. Przekazy przedawnione

R o z d z i a ł VII.

Różne postanowienia.

33. Urzędy uczestniczące w wymianie
34. Udział innych Zarządów
35. Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji
36. Zakaz pobierania należności skarbowych
37. Pocztove bony podrózne
38. Uchwalenie wniosków w przerwach między Zjazdami

Postanowienia końcowe.

39. Wprowadzenie w życie i czas trwania Porozumienia

**POROZUMIENIE O PRZEKAZACH
POCZTOWYCH,**

które zawarły:

Albania, Niemcy, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyna, Belgia, Boliwia, Bułgaria, Chili, Chiny, Republika Kolumbia, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Egipt, Republika Salwador, Hiszpania, Zespół Kolonij hiszpańskich, Finlandia, Francja, Algier, Kolonie i Protektoraty francuskie w Indochinach, Zespół innych Kolonij francuskich, Grecja, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Iran, Islandia, Włochy, Zespół Kolonij i Posiadłości włoskich oprócz Wschodniej Afryki włoskiej, Wschodnia Afryka włoska, Japonia, Korea, Zespół innych Posiadłości japońskich, Państwa Lewentyńskie pod Mandatem francuskim (Syria i Liban), Republika Liberia, Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem Strefy hiszpańskiej), Maroko (Strefa hiszpańska), Nikaragua, Norwegia, Republika Panama, Paragwaj, Holandia, Curaçao i Suriman, Indie holenderskie, Peru, Polska, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Syjam, Szwecja, Związek Szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Turcja, Republika Wschodniego Urugwaju, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezueli, Yemen i Królestwo Jugosławii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów, na mocy artykułu 3 Światowej Konwencji Pocztowej, uchwalonej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji, zawarli następujące Porozumienie:

R O Z D Z I A Ł I.

POSTANOWIENIA WSTĘPNE.

Artykuł 1.

Warunki wymiany przekazów.

Postanowienia niniejszego Porozumienia normują wymianę przekazów pocztowych między umawiającymi się Krajami, których Zarządy porozumieją się co do zaprowadzenia tej gałęzi służby.

R O Z D Z I A Ł II.

SPORZĄDZANIE PRZEKAZÓW.

Artykuł 2.

Wpłata. Dowód nadania.

Zarządy umawiające się ustalają sposób, w jaki nadawcy mają wpłacać kwoty pieniężne na przekazy pocztowe.

Nadawca otrzymuje bezpłatnie dowód nadania.

Artykuł 3.

Podanie kwoty. Kurs przeliczenia.

1. W braku porozumienia odmiennego każda kwota przekazywana, winna być podana w walucie kraju, w którym ma być dokonana wypłata.

2. Zarząd kraju nadania sam określa kurs przeliczenia swej waluty na walutę kraju przeznaczenia, Zarząd ten określa również kurs wpłaty, w wypadku gdy zarówno w kraju nadania, jak i w kraju przeznaczenia obowiązuje ten sam system monetarny.

Artykuł 4.

Najwyższa kwota przy nadaniu.

Każdy Zarząd może ustalić kwotę najwyższą przyjmowanych przekazów pod warunkiem, by kwota ta nie przekraczała 1000 franków.

Jednakże przekazy, dotyczące służby pocztowej, zwolnione od opłat w myśl postanowień poniższego artykułu 6, mogą przekraczać kwotę najwyższą, ustaloną przez każdy poszczególny Zarząd.

Artykuł 5.

Opłaty.

1. Opłata uiszczona przez nadawcę przekazu, składa się z opłaty stałej, która nie może przewyższać 20 centymów od przekazu, oraz z opłaty procentowej nie przekraczającej ½% wpłaconej kwoty.

Każdy Zarząd może dla pobrania opłaty procentowej ustalić skalę najbardziej odpowiadającą wymogom jego służby.

2. Przekazy wymieniane między krajem uczestniczącym w Porozumieniu, a krajem nie uczestniczącym w Porozumieniu, za pośrednictwem kraju uczestniczącego mogą, podlegać należności dodatkowej na korzyść Zarządu pośredniczącego, którą się potrąca z kwoty przekazu.

Artykuł 6.

Zwolnienie od opłat.

1. Przekazy, dotyczące służby pocztowej, wymieniane między Zarządami pocztowymi lub między tymi Zarządami a Biurem międzynarodowym, zwolnione są od wszelkich opłat pocztowych.

2. Stosuje się to również do przekazów dotyczących jeńców wojennych, wysyłanych lub otrzymywanych na warunkach przewidzianych dla przesyłek listowych w artykule 49, § 2 Konwencji.

Artykuł 7.

Przekazy telegraficzne.

1. Przekazy mogą być przesyłane drogą telegraficzną w stosunkach wzajemnych między Zarządami pocztowymi, których kraje posiadają państwowe połączenia telegraficzne lub które zgadzają się używać do tego celu telegrafu prywatnego; przekazy takie noszą nazwę przekazów telegraficznych.

Przekazy mogą być również przesyłane za pomocą telegrafu bez drutu między Zarządami, które się na to zgodziły.

2. W braku porozumienia odmiennego, przekazy telegraficzne podlegają przy nadaniu i przesyłaniu, tak jak inne telegramy prywatne i na tych samych warunkach, formalnościom postępowania i przesyłania przewidzianym w Regulaminach służbowych, stanowiących załącznik do obowiązującej Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, mianowicie w zakresie, w jakim formalności te mogą stosować się do przekazów telegraficznych.

3. Nadawca przekazu telegraficznego uiszcza zwykłą opłatę za przekaz i opłatę za telegram.

4. Nadawca przekazu telegraficznego może tekst przekazu uzupełnić wiadomością szczególną, przeznaczoną dla adresata, pod warunkiem uiszczenia za to opłaty taryfowej.

5. Przekazów telegraficznych nie można obciążać innymi należnościami telegraficznymi poza przewidzianymi w międzynarodowych przepisach telegraficznych.

Artykuł 8.

Poświadczenie wypłaty.

Nadawca przekazu zwykłego lub telegraficznego może, na warunkach ustalonych w artykule 55 Konwencji dla poświadczeń odbioru i w terminie

jednego roku od czasu wpłacenia kwoty, żądać poświadczenia wypłaty przekazu.

Poświadczenie to przesyła się wyłącznie drogą pocztową.

A r t y k u ł 9.

Doręczenie ekspresowe.

Nadawca przekazu zwykłego może, na warunkach ustalonych w artykule 45 Konwencji, żądać doręczenia do domu kwoty przekazanej przez umyślnego posłańca, niezwłocznie po nadejściu przekazu.

Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia może, jeżeli tego wymagają jego przepisy wewnętrzne, zarządzić doręczanie przez umyślnego posłańca tylko zawiadomień o nadejściu przekazu lub samego przekazu, zamiast gotówki.

R O Z D Z I A Ł III.

WYPŁATA PRZEKAZÓW.

A r t y k u ł 10.

Wypłata.

Kwota przekazana winna być wypłacona adresatom w walucie ustawowej kraju przeznaczenia.

A r t y k u ł 11.

Najwyższa kwota przy wypłacie.

W braku porozumienia odmiennego, najwyższa kwota przy wypłacie przekazów równa się, w każdym kraju, kwocie ustalonej w danym kraju przy nadaniu.

Jeżeli ten sam nadawca w tym samym dniu nadał dla jednego i tego samego adresata kilka przekazów, których ogólna kwota przekracza najwyższą kwotę ustaloną przez kraj przeznaczenia, wówczas urząd przeznaczenia upoważniony jest do wypłacenia tych przekazów stopniowo w ten sposób, by kwota wypłacona adresatowi w jednym dniu nie przekraczała ustalonej kwoty najwyższej.

A r t y k u ł 12.

Wpisywanie na pocztowe konto czekowe.

Każdy Zarząd może podjąć się wpłacenia kwot przekazowych na pocztowe konto czekowe, zgodnie ze swymi przepisami o pocztowej służbie czekowej. W danym razie przekazy uważa się za ważne wypłacone.

A r t y k u ł 13.

Opłata za doręczenie do domu.

Przy wypłacie dokonywanej w domu można pobrać od odbiorcy przekazu opłatę za doręczenie.

A r t y k u ł 14.

Opłata za upoważnienie do wypłaty.

Jeżeli zaginięcie przekazu nie nastąpiło z winy służby pocztowej, za upoważnienie do wypłaty, przewidziane w artykule 108 Regulaminu, można pobrać od nadawcy lub odbiorcy opłatę w wysokości opłaty za reklamację przesyłki listowej.

A r t y k u ł 15.

Przekazy adresowe poste-restante.

Jeżeli przekaz adresowany jest poste-restante, można pobrać od odbiorcy opłatę specjalną, przewidzianą w artykule 38 Konwencji. Opłata ta nie obciąża przekazu w razie dostania lub niedoręczalności.

A r t y k u ł 16.

Doręczenie przekazów telegraficznych.

1. Doręczenie przekazów telegraficznych odbywa się zawsze w sposób przewidziany w artykule 9. Jeżeli Zarząd kraju przeznaczenia doręcza pieniądze przez umyślnego posłańca do domu, może z tego tytułu pobrać specjalną opłatę, z uwzględnieniem, w danym razie, opłaty uiszczonyj przez nadawcę.

2. Jeżeli Zarząd kraju przeznaczenia doręcza przez umyślnego posłańca zamiast pieniędzy tylko zawiadomienie o nadejściu przekazu lub sam przekaz, doręczenie to odbywa się bez kosztów dla odbiorcy; jednakowoż, jeżeli odbiorca mieszka poza miejscowym okręgiem doręczania urzędu przeznaczenia, nie opłacone przez nadawcę kosztu doręczenia przez umyślnego posłańca, można pobrać od odbiorcy.

A r t y k u ł 17.

Okres ważności przekazów.

1. Przekazy są ważne do końca pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym były nadane. Okres ten przedłuża się o sześć miesięcy w stosunku z krajami odległymi. Po jego upływie przekazy mogą być wypłacone, tylko na podstawie przedłużenia ważności udzielonego przez Zarząd kraju nadania, na życzenie Zarządu kraju przeznaczenia.

2. Przedłużenie ważności zapewnia przekazowi dalszą ważność na okres równy przewidzianemu w § 1.

3. Jeżeli przyczyna upływu ważności nie pochodzi z winy służby pocztowej, za udzielenie przedłużenia ważności można pobrać opłatę w wysokości opłaty za reklamację przesyłki listowej.

Artykuł 18.

Cedowanie przekazów.

Każdy kraj może dopuścić na swoim terytorium cedowanie przekazów pocztowych, pochodzących z krajów uczestniczących w Porozumieniu.

ROZDZIAŁ IV.

WYCOFANIE PRZEKAZÓW. ZMIANA ADRESU. DOSŁANIE. NIEDORĘCZALNOŚĆ. REKLAMACJE.

Artykuł 19.

Wycofanie przekazów. Zmiana adresu.

Nadawca przekazu zwykłego lub telegraficznego może żądać jego wycofania lub zmiany adresu na warunkach, ustalonych w artykule 51 Konwencji do chwili podjęcia przez odbiorcę czy to samego przekazu, czy też przekazanej kwoty.

Jeżeli chodzi o zmianę adresu, żadaną w drodze telegraficznej, do opłaty za telegram dolicza się opłatę, pobieraną za list polecony pojedynczej wagi.

Artykuł 20.

Dosyłanie przekazów.

1. W razie zmiany miejsca pobytu odbiorcy, przekazy można, na żądanie nadawcy lub odbiorcy, dosłać do kraju nowego miejsca przeznaczenia, jeżeli między krajem dosyłającym i krajem nowego miejsca przeznaczenia istnieje wymiana przekazów.

2. Jeżeli dosyłanie przekazów zwykłych lub telegraficznych odbywa się drogą pocztową, a kraj nowego przeznaczenia utrzymuje wymianę przekazów pocztowych z krajem nadania na podstawie niniejszego porozumienia, nie pobiera się z tego tytułu żadnej opłaty dodatkowej. Jeżeli kraj nowego przeznaczenia nie utrzymuje wymiany przekazów z krajem nadania, dostanie odbywa się za pomocą nowego przekazu; opłatę za ten przekaz potrąca się z kwoty podlegającej dosłaniu.

3. Przekazy zwykłe lub telegraficzne można dosyłać w drodze telegraficznej jeżeli między Zarządami nowego i pierwotnego kraju przeznaczenia odbywa się wymiana przekazów telegraficznych.

W takim przypadku sporządza się przekaz telegraficzny na kwotę pozostałą po potrąceniu opłat pocztowych i telegraficznych przypadających za dalsze przesłanie.

4. Przekazy zwykłe lub telegraficzne, pochodzące z krajów nie uczestniczących w niniejszym Porozumieniu, które jednak wymieniają przekazy pocztowe z jednym z krajów uczestniczących,

można, jeżeli porozumienia specjalne nie stają temu na przeszkodzie, dosyłać w drodze pocztowej lub telegraficznej z tego ostatniego kraju do trzeciego kraju również uczestniczącego w Porozumieniu. Tego rodzaju dosłanie odbywa się za pomocą nowego przekazu, którego opłatę potrąca się z kwoty, którą należy dostać.

Na tych samych warunkach przekazy zwykłe lub telegraficzne, pochodzące z krajów uczestniczących w Porozumieniu, można dosyłać do krajów, nie uczestniczących w Porozumieniu.

Artykuł 21.

Przekazy niedoręczalne.

1. Przekazy nie przyjęte, jak również przekazy przeznaczone dla osób nieznanymi lub osób, które wyjechały bądź bez pozostawienia adresu, bądź też do krajów, do których przekazy nie mogą być dosłane, zwraca się niezwłocznie urzędowi nadania.

Przekazy, których wypłaty nie zażądano w przepisany terminie ważności, Zarząd kraju przechowującego zwraca Zarządowi kraju nadania.

2. Kwoty przekazowe nie wypłacone adresatom z jakiegokolwiek powodu, należy zwrócić nadawcom.

Artykuł 22.

Reklamacje i żądania informacji.

1. Za reklamację każdego przekazu i za żądanie informacji można pobrać opłatę w wysokości opłaty ustalonej dla reklamacji i żądania informacji o przesyłce listowej.

Opłatę tę pobiera się jednorazowo za reklamacje lub żądania informacji, nawet jeżeli dotyczą kilku przekazów nadanych jednocześnie przez jednego i tego samego nadawcę, pod adresem tego samego odbiorcy.

Nie pobiera się żadnej opłaty, jeżeli nadawca poprzednio uiścił opłatę specjalną za poświadczenie wypłaty.

2. Wnoszenie reklamacji, dotyczącej wypłaty przekazu osobie nieuprawnionej, dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następnego po wpłacie kwoty przekazanej.

Każdy jednak Zarząd obowiązany jest załatwić zwykłe żądania informacji wniesione po tym terminie, a skierowane do niego przez inny Zarząd, w sprawie przekazów nadanych przed upływem dwóch lat.

3. Każdy Zarząd obowiązany jest przyjmować reklamacje lub żądania informacji dotyczące przekazów, przyjętych przez inne Zarządy.

4. Jeżeli wniesienie reklamacji lub żądania informacji nastąpiło z winy służby pocztowej, opłatę pobraną z tego tytułu zwraca się.

ROZDZIAŁ V. ODPOWIEDZIALNOŚĆ.

Artykuł 23.

Zakres odpowiedzialności.

Za kwoty wpłacone na przekazy pocztowe Zarządy pocztowe odpowiadają wobec nadawców w okresie przedawnienia, ustalonym przez ustawodawstwo kraju nadania, aż do chwili prawidłowej wypłaty przekazów.

Po upływie terminu rocznego, przewidzianego w artykule 22, § 2, Zarządy przestają ponosić odpowiedzialność za mylną wypłatę.

Artykuł 24.

Wyjątki od zasady odpowiedzialności.

Zarządy zwolnione są od wszelkiej odpowiedzialności z tytułu służby przekazów pocztowych, jeżeli nie mogą udzielić wyjaśnienia co do wypłaty wskutek zniszczenia dokumentów służbowych, spowodowanego działaniem siły wyższej, a dowód ich odpowiedzialności nie został w inny sposób przeprowadzony.

Artykuł 25.

Wypłata kwot reklamowanych.

W razie zaprzeczenia prawidłowej wypłaty przekazu i jeżeli służba pocztowa ponosi odpowiedzialność, obowiązek wypłacenia odszkodowania ciąży na Zarządzie kraju przeznaczenia, jeżeli kwotę należy wypłacić rzeczywistemu adresatowi, natomiast na Zarządzie kraju nadania, jeżeli wspomnianą kwotę należy zwrócić nadawcy.

Zarządowi, który wypłacił odszkodowanie osobie reklamującej, przysługuje prawo zwrotnego poszukiwania w stosunku do Zarządu, ponoszącego odpowiedzialność za nieprawidłową wypłatę.

Artykuł 26.

Termin wypłaty.

1. Odszkodowanie należy wypłacić osobie reklamującej jak najwcześniej, najpóźniej jednak w ciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia następnego po wniesieniu reklamacji. W stosunkach z krajami odległymi termin ten przedłuża się do dziewięciu miesięcy.

Zarząd wysyłający może w drodze wyjątku odroczyć wypłatę odszkodowania poza termin, przewidziany w ustępie poprzednim, jeżeli, mimo wszelkich starań ze strony Zarządów w celu zbadania sprawy, termin ten okazał się niedostateczny dla ustalenia odpowiedzialności.

2. Zarząd kraju nadania jest upoważniony do wypłaty odszkodowania nadawcy na rachunek Zarządu kraju przeznaczenia, który, powiadomiony w sposób właściwy, nie załatwi sprawy w ciągu trzech miesięcy; termin ten w stosunkach z krajami odległymi przedłuża się do sześciu miesięcy.

Artykuł 27

Ustalenie odpowiedzialności.

1. Odpowiedzialność ciąży na Zarządzie kraju nadania z wyjątkiem, jeżeli Zarząd wypłacający nie może udowodnić dokonania wypłaty według swych przepisów wewnętrznych.

2. Omyłka, popełniona przy przesyłaniu przekazu telegraficznie wewnątrz kraju nadania lub przeznaczenia, pociąga za sobą odpowiedzialność Zarządu pocztowego, który popełnił omyłkę. Jeżeli omyłkę popełniono w służbie telegraficznej kraju pośredniczącego lub jeżeli nie można ustalić miejsca, gdzie omyłka została popełniona, Zarząd kraju nadania i Zarząd wypłacający pokrywają szkodę w równych częściach.

3. To samo dotyczy przesłania sfałszowanych przekazów telegraficznych lub wypłaty sfałszowanych przekazów zwykłych, jeżeli nie można ustalić odpowiedzialności, lub też jeżeli oszustwo, dotyczące przekazów telegraficznych, popełniono w kraju pośredniczącym i nie można pokryć strat poniesionych z tego tytułu.

Artykuł 28.

Zwrot Zarządowi kraju nadania wypłaconych kwot.

Zarząd kraju przeznaczenia, na którego rachunek Zarząd kraju nadania wypłacił odszkodowanie osobie reklamującej, obowiązany jest wypłacić kwotę zwrócić Zarządowi kraju nadania w terminie trzymiesięcznym od daty przesłania zawiadomienia o wypłacie.

To samo stosuje się przy wyrównywaniu odszkodowania w wypadkach przewidzianych w artykule 27, § 2 i 3.

Zwrot Zarządowi-wierzycielowi ma być dokonany bez kosztów dla tego Zarządu bądź przekazem pocztowym, czekiem lub wekslem, płatnym na okaziciela w stolicy lub jakimkolwiek ośrodku handlowym kraju-wierzyciela, bądź gotówką w walucie mającej obieg w kraju wierzyciela, lub wreszcie, za wspólną zgodą, przez wpisanie na dobro kraju-wierzyciela w rachunku przekazowym. Po upływie trzech miesięcy kwota należna Zarządowi kraju nadania podlega oprocentowaniu w wysokości 5% rocznie, licząc od dnia upływu tego terminu.

ROZDZIAŁ VI.

RACHUNKOWOŚĆ. PRZEKAZY PRZEDAWNIONE.

Artykuł 29.

Podział opłat i należności.

1. Zarząd kraju nadania zalicza Zarządowi kraju przeznaczenia, na warunkach ustalonych w Regulaminie, udział stały w wysokości 10 centymów od przekazu i 4% od ogólnej kwoty wypłaconych przekazów. Przekazy nadane jako wolne od opłat, nie podlegają udziałowi w opłatach.

2. W razie dostania przekazu, kraj nowego miejsca przeznaczenia otrzymuje bez względu na wysokość opłaty w rzeczywistości pobranej przez Zarząd kraju nadania, należności, jakie przypadłyby mu w udziale, gdyby przekaz był pierwotnie do niego nadany.

3. Poza postanowieniami odmiennymi niniejszego Porozumienia, każdy Zarząd zatrzymuje w całości opłaty, które pobrał.

Artykuł 30.

Rozrachunek.

Zarządy sporządzają co miesiąc rachunki, w których zestawiają wszystkie kwoty wypłacone przez ich urzędy. Na podstawie rachunków miesięcznych, zestawia się rachunek ogólny. Jeżeli przekazy wypłacone były w różnych walutach, wierzytelność mniejszą przelicza się na walutę wierzytelności większej, przy czym za podstawę przeliczenia służy przeciętny kurs urzędowy giełdy kraju-dłużnika za okres rozrachunkowy. Ten kurs przeciętny winien być obliczony jednolicie do czterech miejsc dziesiętnych.

Wyrównywanie rachunków można również przeprowadzać na podstawie rachunków miesięcznych, bez zestawienia rachunku ogólnego. W danym razie każdy Zarząd wyrównuje z odnośnym Zarządem ogólną kwotę rachunku miesięcznego ustaloną przez ten ostatni.

Zarząd dłużny wyrównywa rachunki w terminach ustalonych w Regulaminie.

Artykuł 31.

Wyrównywanie rachunków.

1. W braku porozumienia odmiennego wyrównywanie salda rachunku ogólnego lub wyrównywanie rachunków miesięcznych przeprowadza się w walucie, jaką się kraj-wierzyciel posługuje przy wypłacie przekazów pocztowych.

W razie niewyrównania salda w terminach przepisanych, należna kwota salda rachunku ogólnego lub kwota rachunku miesięcznego podlega oprocentowaniu licząc od dnia upływu rzeczonych terminów do dnia wypłaty. Procent ten wynosi 5% rocznie.

2. Postanowienia niniejszego Porozumienia i jego Regulaminu, dotyczące sporządzania rachunków i ich wyrównywania, nie mogą być naruszone żadnym zarządzeniem jednostronnym, jak moratorium, zakazem transferu itp.

Artykuł 32.

Przekazy przedawione.

Kwoty wpłacone na przekazy pocztowe, których zwrotu nie żądano przed upływem okresu czasu prawnego przedawnienia, przechodzą ostatecznie na rzecz Zarządu kraju nadania.

ROZDZIAŁ VII.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 33.

Urzędy uczestniczące w wymianie.

Zarządy dokładają starań, ażeby wypłatę przekazów, w miarę możliwości, dokonywano we wszystkich miejscowościach ich kraju.

Artykuł 34.

Udział innych Zarządów.

Kraje, w których czynności przekazowych nie wykonywa Zarząd pocztowy, lecz inny Zarząd, mogą brać udział w wymianie ustalonej przepisami niniejszego Porozumienia.

Do Zarządów tych należy porozumienie się z własnym Zarządem pocztowym, co do należytego zabezpieczenia wykonania wszystkich warunków Porozumienia. Ten ostatni będzie pośredniczył przy porozumieniu się wspomnianych nie-pocztowych Zarządów z Zarządami pocztowymi innych krajów, uczestniczących w Porozumieniu i z Biurem międzynarodowym.

Artykuł 35.

Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji.

Postanowienia ogólne, zawarte w części I i II Konwencji, z wyjątkiem artykułu 7, mają zastosowanie do niniejszego Porozumienia.

To samo dotyczy postanowień Rozdziału I Postanowień, dotyczących przewozu przesyłek listowych drogą powietrzną.

Artykuł 36.

Zakaz pobierania należności skarbowych lub innych.

Niezależnie od zakazu, przewidzianego w artykule 27 Konwencji, od przekazów, jak również od pokwitowań z odbioru kwot przekazowych nie mogą być pobierane jakiegokolwiek opłaty lub należności.

Artykuł 37.

Pocztowe bony podrózne.

Wymianę pocztowych bonów podróźnych między układającymi się krajami, których Zarządy umówiły się co do zaprowadzenia tego rodzaju służby, normują postanowienia zawarte w Dodatku, dołączonym do niniejszego Porozumienia.

Artykuł 38.

Uchwalanie wniosków w przerwach między Zjazdami.

W celu uzyskania mocy obowiązującej wnioski, zgłaszane w przerwach między Zjazdami (artykuł 19 i 20 Konwencji), muszą uzyskać:

- a) jednomyślność — jeżeli chodzi o przyjęcie nowych postanowień lub zmianę postanowień artykułów 1 do 11, 13 do 19, 22 do 31, 36, 37, 38 i 39 niniejszego Porozumienia i 101, 102, 104, 110, 120 i 121 jego Regulaminu;
- b) dwie trzecie głosów — jeżeli chodzi o zmianę Postanowień niniejszego Porozumienia, niewyszczególnionych w ustępie poprzednim i w artykułach 103, 105, 106, 108, 111 i 112 jego Regulaminu, jak również Dodatek dotyczącego pocztowych bonów podróźnych;
- c) zwykłą większość głosów — jeżeli chodzi o zmianę pozostałych artykułów Regulaminu lub o wykładnię postanowień niniejszego Porozumienia wraz z Regulaminem i Dodatkiem dotyczącym pocztowych bonów podróźnych, z wyjątkiem różnicy zdań, podlegającej arbitrażowi przewidzianemu w artykule 11 Konwencji.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 39.

Wprowadzenie w życie i czas trwania Porozumienia.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1940 roku i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego, Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych krajów podpisali niniejsze Porozumienie w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis doręczony będzie każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

*A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino*

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA BUŁGARIĘ:

M. Gheorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

*Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa*

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar*

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA HISPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISPANSKICH:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ALGIER:

Paoli

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA REPUBLIKĘ LIBERIE:

Dixon Brown

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA WĘGRY:

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot
Ernesto Cáceres

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Mitić

Przekład

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O PRZEKAZACH POCZTOWYCH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Nadawanie. Przesyłanie. Wypłata.

Art.

- 101. Druki przekazów
- 102. Wypełnianie druków. Wiadomości prywatne
- 103. Przesyłanie przekazów
- 104. Przekazy telegraficzne
- 105. Poświadczenie wypłaty
- 106. Przekazy ekspresowe

R o z d z i a ł II.

Różne formalności.

- 107. Przekazy nieprawidłowe
- 108. Przekazy zarzucone, zaginione lub zniszczone
- 109. Przedłużenie okresu ważności
- 110. Wycofanie przekazów. Zmiana adresu
- 111. Dosyłanie
- 112. Przekazy niedoręczalne
- 113. Reklamacje
- 114. Żądania informacji
- 115. Reklamacje i żądania informacji dotyczące przekazów nadanych w innych krajach

R o z d z i a ł III.

Rachunkowość.

- 116. Rachunki miesięczne
- 117. Rachunki ogólne
- 118. Wyrównywanie rachunków. Zaliczki

R o z d z i a ł IV.

Komunikaty. Druki.

- 119. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów
- 120. Druki do użytku publiczności

Postanowienia końcowe.

- 121. Wprowadzenie w życie i czas trwania Regulaminu

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w.

- M P 1. Międzynarodowy przekaz pocztowy
- M P 2. Zawiadomienie o nadaniu przekazu telegraficznego
- M P 3. Reklamacja przekazu
- M P 4. Rachunek miesięczny
- M P 5. Rachunek ogólny

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O PRZEKAZACH POCZTOWYCH.**

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztowej, zawartej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, uchwalili w imieniu swoich Zarządów, za wspólną zgodą, następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania Porozumienia o przekazach pocztowych.

R O Z D Z I A Ł I.

NADAWANIE. PRZESYŁANIE. WYPŁATA.

A r t y k u ł 101.

Druki przekazów.

Do przekazów używa się druki, sporządzone z trwałego kartonu koloru różowego, według załączonego wzoru MP1.

A r t y k u ł 102.

Wypełnianie druków. Wiadomości prywatne.

1. Wpisy na przekazach należy wykonać cyframi arabskimi i literami łacińskimi bez przekreślań i poprawek, choćby nawet potwierdzonych omówieniem.

Kwotę ułamków jednostki monetarnej można oznaczyć tylko cyframi, przy czym przy kwotach do dziesiątego przed cyfrą jednostek należy dopisać zero.

Wpisy wykonane ołówkiem są niedozwolone. Jednakże przy wpisach służbowych można używać ołówka chemicznego.

2. Adres przekazu winien w sposób nie wzbudzający wątpliwości określać osobę uprawnioną do odbioru.

Adresy skrócone i adresy telegraficzne są niedozwolone.

3. Na przekazach nie wolno wpisywać nic ponad to, co przewiduje tekst druku. Natomiast odcinek przekazu może nadawca uzupełnić wiadomością prywatną, przeznaczoną dla adresata.

4. Na przekazach służbowych należy umieścić na stronie adresowej napis „Sprawa pocztowa“ (Service des postes) lub inną podobną uwagę.

A r t y k u ł 103.

Przesyłanie przekazów.

W braku porozumienia odmiennego przekazy przesyła się jako sztuki pojedyncze. Przekazy wkłada się do odsyłek w sposób przewidziany w artykule 160, § 1 Regulaminu Konwencji.

Artykuł 104.

Przekazy telegraficzne.

1. Przekazy telegraficzne sporządza nadawczy urząd pocztowy i adresu je do urzędu pocztowego miejsca przeznaczenia.

W braku porozumienia odmiennego, przekazy te należy sporządzać w języku francuskim i treść ich układać w sposób następujący:

- (ewentualne wskazówki służbowe)
(poświadczenie wypłaty, jeżeli jest żądane)
- Przekaz . (pocztowy numer nadawczy).
* . . . (nazwa pocztowego urzędu przeznaczenia).
* . . . (nazwisko wysyłającego).
* . . . (kwota przekazywana).
* . . . (dokładne oznaczenie odbiorcy, jego miejsca pobytu i, jeżeli to możliwe, jego mieszkania w sposób określający dokładnie osobę uprawnioną).

(W danym razie wiadomości prywatne).

Dane te winny być umieszczone w telegramie zawsze w porządku wyżej wymienionym.

2. Wskazówki służbowe umieszcza się w pełnym brzmieniu lub skrótami, przyjętymi w służbie telegraficznej.

3. Jeżeli przekazy telegraficzne są sporządzane bądź przez urzędy pocztowe w miejscowościach nie posiadających telegrafu, bądź też w miejscowościach o kilku urzędach pocztowych przez jeden z urzędów nie posiadających telegrafu, miejsce nadania tych przekazów winno być oznaczone w telegramach bezpośrednio po pocztowym numerze nadawczym w sposób następujący:

„Przekaz 404 z do“.

Jeżeli miejscowość, w której znajduje się pocztowy urząd przeznaczenia nie posiada urzędu telegraficznego, na przekazie telegraficznym należy podać nazwę pocztowego urzędu przeznaczenia i nazwę obsługującego go urzędu telegraficznego.

W razie wątpliwości co do istnienia urzędu telegraficznego w danej miejscowości lub jeżeli nie można podać nazwy obsługującego urzędu telegraficznego, na telegramie przekazowym należy umieścić albo nazwę podziału terytorialnego, albo nazwę kraju przeznaczenia, albo też obie te nazwy łącznie, lub inną wskazówkę, uznaną za wystarczającą dla skierowania telegramu przekazowego.

4. Kwota przekazywana winna być wyrażona w cyfrach, a w odniesieniu do jednostek monetarnych (franki, złote itp.) również słownie w walucie kraju przeznaczenia.

5. Jeżeli odbiorcą jest osoba płci żeńskiej, należy dodać przed nazwiskiem nawet poprzedzonym imieniem, słowo: Pani (Madame) lub Panna (Mademoiselle), chyba że wskazówka ta, wskutek podania godności, tytułu, zajęcia lub zawodu, które dają możliwość dokładnego określenia odbiorcy, byłaby zbędnym powtórzeniem.

Nadawcę i adresata nie można oznaczyć za pomocą skrótów lub umówionych słów.

6. Można nie podawać miejsca zamieszkania adresata, jeżeli nazwa ta jest jednakową z nazwą pocztowego urzędu przeznaczenia.

Dla telegramów przekazowych, adresowanych „do podjęcia“ (poste-restante) lub „do podjęcia w telegrafii“ (télégraphe-restant), odnośna płatna wskazówka służbowa umieszczona bezpośrednio przed adresem telegramu, jest wystarczająca i zbędne jest umieszczanie po nazwisku adresata uwagi „do podjęcia na poczcie“ (poste-restante) lub „do podjęcia w telegrafii“ (télégraphe-restant).

7. Sprawdzanie częściowe (powtarzanie od urzędu do urzędu nazwisk i liczb) jest obowiązkowe.

8. Pocztowy urząd wysyłający przesyła pocztowemu urzędowi przeznaczenia najbliższą pocztą jako potwierdzenie w kopercie zamkniętej zawiadomienie o nadaniu przekazu, zgodnie z załączonym wzorem MP2. Na zawiadomieniu tym nie wolno nalepiać znaczków pocztowych lub umieszczać nadruków, uwidaczniających pobrane opłaty.

9. Urząd przeznaczenia winien dokonać wypłaty przed otrzymaniem zawiadomienia o nadaniu i dołączyć je w miarę możliwości, do przekazu pokwitowanego przez odbiorcę.

10. Zarządy mogą upoważnić urzędy telegraficzne tych miejscowości, w których jest jeden lub kilka urzędów pocztowych, do przyjmowania od nadawcy i wypłacania w miejscu przeznaczenia kwot przekazywanych w drodze telegraficznej.

Artykuł 105.

Poświadczenie wypłaty.

1. Przekazy zwykle, których nadawcy żądają poświadczenia wypłaty, należy zaopatrzyć w nagłówek strony przedniej dobrze uwydatnionym napisem „Poświadczenie wypłaty“ (Avis de payement).

2. Postanowienia artykułów 128 i 129 Regulaminu Konwencji, dotyczące poświadczenia odbioru, należy stosować również do poświadczeń wypłaty. Jeżeli jednak poświadczenie wypłaty żądane jest po nadaniu przekazu, nie używa się druku C13, przewidzianego w Konwencji, lecz druku MP3, ustalonego w Porozumieniu.

Zarządy, których przepisy wewnętrzne nie zezwalają na używanie druków, załączonych przez Zarząd kraju nadania, upoważnione są do sporządzania poświadczeń wypłaty, używanych w ich służbie.

3. Obowiązek wystawiania poświadczeń wypłaty dla przekazów telegraficznych ciąży na Zarządzie kraju przeznaczenia, który przesyła je do urzędu nadania, niezwłocznie po wypłacie przekazu i przed otrzymaniem zawiadomienia o nadaniu przekazu.

Artykuł 106.

Przekazy ekspresowe.

Postanowienia zawarte w artykule 144 Regulaminu Konwencji, należy stosować również do przekazów zwykłych, doręczanych przez umyślnego posłańca.

R O Z D Z I A Ł II.

RÓŻNE FORMALNOSCI.

Artykuł 107.

Przekazy nieprawidłowe.

1. Przekazy zwykłe, których nie można było wypłacić z powodów następujących:

- a) nazwisko lub mieszkanie adresata oznaczone były niedokładnie, niedostatecznie lub w sposób nastroczający pewne wątpliwości;
 - b) nazwisko lub kwoty różniły się lub były opuszczone;
 - c) wpisy były podskrobywane lub poprawiane;
 - d) brakowało odcisków stempli, podpisów lub innych wskazówek służbowych;
 - e) podlegająca wypłacie kwota oznaczona była w walucie innej niż przyjęta w tym celu przez Zarządy, uczestniczące w wymianie;
 - f) użyte zostały druki nieprzepisowe,
- należy zwracać możliwie bez zwłoki w kopercie do urzędu miejsca nadania, w celu usunięcia nieprawidłowości, jeżeli zawiadomiony o nich adresat nie żąda zastosowania postanowień, podanych niżej w § 2.

Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia w stosunku wzajemnym z krajami odległymi może zarządzić wypłatę przekazów, których kwota nie była podana w walucie dopuszczonej lecz w innej, jeżeli jest w stanie dokonać przeliczenia według kursu stosowanego przez Zarząd, który przekaz przyjął i pod warunkiem niezwłocznego powiadomienia o tym odnośny Zarząd. Ryzyko za mylne przeliczenie ponosi Zarząd, który dokonał przeliczenia.

2. Nieprawidłowości, stojące na przeszkodzie wypłacie przekazów zwykłych, i które wyraźnie stwierdzają winę urzędu nadania, można, w miarę potrzeby, sprostować w drodze telegraficznej, za pomocą płatnej noty służbowej i bez kosztów dla odbiorcy.

Nieprawidłowości spowodowane przez nadawcę, lub które przypuszczalnie należałoby mu przypisać, można na żądanie odbiorcy, sprostować również telegraficznie. W tym przypadku żądanie sprostowania przesyła się do urzędu nadania telegramem służbowym, którego koszta obowiązuje jest pokryć nadawca. Koszta te zwraca się uprawnionemu, jeżeli zostanie stwierdzone, że omyłkę należy przypisać służbie.

Po otrzymaniu telegramu prostującego, urząd nadania postępuje jak to podano poniżej w § 3.

Przekaz nieprawidłowy przechowuje urząd przeznaczenia; ten ostatni przeprowadza sprostowanie po otrzymaniu telegramu prostującego i załącza ten telegram do przekazu.

3. Przekazy telegraficzne, których nie można było wypłacić bądź wskutek niedostatecznego lub niedokładnego adresu, bądź z innej, od adresata niezależnej przyczyny, powodują przesłanie do urzędu miejsca nadania telegraficznej noty służbowej, wyjaśniającej przyczynę niewypłacenia. Urząd nadania sprawdza, czy nieprawidłowość nie jest wynikiem omyłki służbowej. W razie twierdzącym, sprostowanie omyłki dokonuje się natychmiast, za pomocą telegraficznej noty służbowej. W razie przeciwnym, powiadamia się o tym nadawcę, który może sprostować niedokładność za pomocą płatnej noty służbowej.

Przekazy telegraficzne, których nieprawidłowości nie zostały sprostowane w odpowiednim terminie za pomocą telegraficznej noty służbowej, podlegają sprostowaniu w sposób przepisany dla zwykłych przekazów pocztowych.

4. Nie wypłaca się przekazów telegraficznych na podstawie samego tylko zawiadomienia o wypłacie, które nadeszło otrzymaniem właściwego telegramu. Przede wszystkim należy za pomocą noty służbowej reklamować telegram przekazowy. Brakujące zawiadomienia o wpłacie, które nie nadeszły do urzędu miejsca przeznaczenia pierwszą pocztą po dacie nadania przekazu, należy reklamować za pomocą zawiadomienia, odpowiadającego wzorowi C18, załączonemu do Regulaminu Konwencji.

Artykuł 108.

Przekazy zarzucone, zaginione lub zniszczone.

1. Przekazy zarzucone, zagubione lub zniszczone mogą być na życzenie adresata lub nadawcy, zastąpione upoważnieniami do wypłaty, które wydaje Zarząd kraju nadania po wspólnym stwierdzeniu z Zarządem kraju przeznaczenia, że przekaz nie był ani wypłacony, ani zwrócony, ani też dostany.

Czas ważności upoważnień do wypłaty jest takim sam, jak i przekazów.

2. Jeżeli chodzi o przekaz zarzucony, zagubiony lub zniszczony, którego zwrotu żądałby nadawca, a równocześnie odbiorca żądałby wypłaty, to upoważnienie do wypłaty należy wystawić na korzyść nadawcy.

3. Jeżeli nadawca żąda zwrotu kwoty wypłaconej na przekaz zarzucony, zagubiony lub zniszczony, jest obowiązany dla poparcia swego żądania przedstawić dowód nadania. Zarząd kraju nadania przyznaje zwrot, upewniwszy się, że Zarząd kraju przeznaczenia przekazu nie wypłacił i nie wypłaci.

Jeżeli Zarząd kraju przeznaczenia doniesie, że nie otrzymał przekazu, Zarząd kraju nadania może wystawić upoważnienie do wypłaty pod warunkiem, że przekaz ten nie figuruje w żadnym z rachunków miesięcznych, sporządzonych aż do upływu terminu ważności odnośnego przekazu. Jednakże, jeżeli Zarząd kraju przeznaczenia nie nadesłał żadnej odpowiedzi w okresie przewidzianym w artykule 26, § 1 Porozumienia, dla wypłacania odszkodowania osobie reklamującej, i jeżeli przekaz ten nie figuruje w żadnym z otrzymanych rachunków miesięcznych, sporządzonych do upływu tego terminu, Zarząd kraju nadania może, nie zważając na to, zwrócić kwotę przekazaną. Zawiadomienie o zwrocie kwoty przekazanej należy przesyłać jako przesyłkę poleconą do Zarządu kraju przeznaczenia, a przekaz, uważany odtąd za ostatecznie zaginiony, nie może być później wniesiony do rachunku.

Artykuł 109.

Przedłużenie okresu ważności.

Przedłużenie okresu ważności, o którym mowa w artykule 17 Porozumienia, winno być zaznaczone na samym przekazie.

Artykuł 110.

Wycofanie przekazów. Zmiana adresu.

1. Postanowienia artykułów 150 i 151 Regulaminu Konwencji należy stosować przy wycofaniu lub zmianie adresu przekazów pocztowych. Jednak do żądań zmiany adresu, zgłoszonych w drodze pocztowej, należy dołączyć wpisaną na papierze zwykłym dokładną odbitkę adresu odbiorcy wraz ze wszelkimi niezbędnymi szczegółami.

Jeżeli chodzi o zmianę adresu, zgłoszoną w drodze telegraficznej, żądanie to ma być potwierdzone żądaniem w drodze pocztowej, przesłanym najbliższą pocztą i opatrzonym w nagłówku następującym napisem, podkreślonym ołówkiem kolorowym: „Potwierdzenie żądania telegraficznego z dnia“ (Confirmation de la demande télégraphique du).

W tym przypadku urząd miejsca przeznaczenia po otrzymaniu telegramu ogranicza się do zatrzymania przekazu i czeka z wykonaniem żądania do nadejścia potwierdzenia w drodze pocztowej.

Oprócz tego urząd miejsca przeznaczenia przekazu telegraficznego, przed załatwieniem żądania zmiany adresu, winien posiadać zawiadomienie o nadaniu.

Jednakże Zarząd kraju przeznaczenia może na swoją odpowiedzialność wykonać telegraficzne żądanie zmiany adresu, nawet nie czekając na nadejście potwierdzenia w drodze pocztowej, ani też, w danym razie, na zawiadomienie o nadejściu.

2. Jeżeli chodzi o zwykłą poprawkę, przewidzianą w artykule 151 Regulaminu Konwencji, można jej dokonać bez oczekiwania na zawiadomienie o nadaniu.

Artykuł 111.

Dosyłanie.

1. Urząd dosyłający przekaz zwykły w drodze pocztowej, gdy tego zachodzi potrzeba, skreśla piórem oznaczenie kwoty przekazowej, w sposób umożliwiający odczytanie pierwotnych wpisów. Wpis pod rubryką „Kwota wpłacona“ (Somme versée), winien pozostać niezmienny. Kwotę przekazową przelicza się na walutę kraju nowego miejsca przeznaczenia, według kursu przyjętego dla przekazów pochodzących z kraju dosyłającego. Wynik przeliczenia wpisuje się na przekazie cyframi i słownie, możliwie nad pierwotnymi wpisami kwoty. Nowy wpis kwoty ma być podpisany przez odnośnego funkcjonariusza.

W ten sam sposób postępuje się przy następujących dosyłaniach.

W razie dostania do kraju pierwszego miejsca przeznaczenia, urząd dosyłający przywraca pierwotną kwotę, natomiast w razie dostania do kraju nadania, urząd ten zastępuje kwotę podaną, oznaczoną w walucie kraju nadania w rubryce wpisów służbowych.

2. Dostanie przekazu telegraficznego w drodze pocztowej odbywa się na tych samych zasadach bez oczekiwania na zawiadomienie o nadaniu. Jednakowoż jeżeli dostanie do kraju nadania ma miejsce przed nadejściem zawiadomienia o nadaniu, urząd dosyłający ogranicza się do zmiany adresu odbiorcy i skreśla piórem wpis kwoty.

Przekaz przesyła się w kopercie do urzędu nowego miejsca przeznaczenia. To samo należy uczynić z zawiadomieniem o nadaniu po jego nadejściu do urzędu dosyłającego.

3. W razie dosyłania w drodze telegraficznej przekazu zwykłego, urząd dosyłający sporządza przekaz telegraficzny na kwotę, pozostałą po potrąceniu opłat telegraficznych i pocztowych. Opłatę pocztową oblicza się od pierwszej kwoty przekazowej, zmniejszonej o opłatę za telegram.

Przeliczenie kwoty na walutę kraju nowego miejsca przeznaczenia odbywa się na warunkach, przewidzianych w § 1.

Urząd dosyłający kwituje przekaz oryginalny i zalicza go jako przekaz wypłacony, po umieszczeniu na nim uwagi: „Dostano kwotę do po potrąceniu opłaty“ (Réexpédié le montant de à sous déduction de la taxe de).

Odcinek przekazu oryginalnego dołącza się do zawiadomienia o nadaniu, celem doręczenia go adresatowi.

4. Dosyłanie przekazu telegraficznego w drodze telegraficznej odbywa się na warunkach podanych w § 3, bez oczekiwania na zawiadomienie o nadaniu.

5. Postanowienia §§ 3 i 4 należy stosować przy dosyłaniu przekazów zwykłych lub telegraficznych, pochodzących z jednego kraju uczestniczącego, a dosłanych do innego kraju uczestniczącego, z którym kraj miejsca nadania nie wymienia przekazów albo też do kraju nie uczestniczącego w Porozumieniu. Ten sam sposób postępowania należy stosować również przy dosyłaniu przekazów, pochodzących z kraju nie uczestniczącego do kraju uczestniczącego w Porozumieniu.

6. Żądania dotyczące dostania, zapisuje dla pamięci urząd pierwszego miejsca przeznaczenia, a w danym razie, również urzędy następnych miejsc przeznaczenia. Urząd, dosyłający przekaz na powyżej przewidzianych zasadach, zawiadamia o tym urząd nadawczy.

Artykuł 112.

Przekazy niedoręczalne.

Przed zwrotem do Zarządu kraju nadania, przekazy, które z jakichkolwiek przyczyn nie mogły być wypłacone adresatom, urząd przeznaczenia zapisuje dla pamięci i umieszcza na nich odciśnięte stempla lub nalepkę, których używanie do listowych przesyłek niedoręczalnych przewiduje artykuł 149, § 1 Regulaminu Konwencji.

Zwracane telegramy przekazowe należy przysyłać w kopertach wraz z odnośnymi zawiadomieniami o nadaniu.

Jednakże przekazy, sporządzane na zasadach przewidzianych w §§ 3, 4 i 5 artykułu 111, winny być przesyłane do Zarządu, który je sporządził, ten zaś Zarząd oddaje kwotę do dyspozycji Zarządu, z którego pochodzi przekaz oryginalny, albo za pomocą nowego przekazu wolnego od opłaty, albo też za pomocą potrącenia w rachunku miesięcznym wypłaconych przekazów.

Artykuł 113.

Reklamacje.

1. Reklamacje przekazów zwykłych lub telegraficznych sporządza się na druku odpowiadającym załączonemu wzorowi MP 3; reklamacje te przysyła zasadniczo urząd nadawczy wprost do urzędu miejsca przeznaczenia.

Można używać jednego druku reklamacyjnego dla kilku przekazów nadanych jednocześnie, na żądanie jednego i tego samego nadawcy, do jednego i tego samego odbiorcy.

2. Jeżeli urząd miejsca przeznaczenia może udzielić wyjaśnień ostatecznych co do losu rekla-

mowanego przekazu, wówczas zwraca druk urzędowi, który reklamację przyjął po wypełnieniu go, stosownie do wyniku dochodzeń. W razie dochodzeń bezowocnych lub w razie podania w wątpliwość faktu wypłaty, druk ten przesyła się za pośrednictwem Zarządu kraju przeznaczenia do Zarządu kraju nadania, po dołączeniu, w miarę możliwości, oświadczenia adresata, stwierdzającego nieotrzymanie kwoty przekazanej.

3. Każdy Zarząd może żądać, za pomocą zawiadomienia, skierowanego do Biura międzynarodowego, aby reklamacje dotyczące jego służby, kierowano do Zarządu centralnego lub do urzędu specjalnie wyznaczonego.

Artykuł 114.

Żądania informacyj.

Z żadaniami informacji dotyczącymi przekazów postępuje się w myśl przepisów ustalonych w artykule 113.

Artykuł 115.

Reklamacje i żądania informacji dotyczące przekazów nadanych w innych krajach.

W przypadkach przewidzianych w artykule 22, § 3 Porozumienia, druki MP 3, dotyczące reklamacyj lub żądań informacji przesyła się Zarządowi kraju nadania. Do druków tych należy dołączyć dowody nadania.

Zarząd kraju nadania winien otrzymać druk w terminach przewidzianych w artykule 22, § 2 Porozumienia.

ROZDZIAŁ III.

RACHUNKOWOŚĆ.

Artykuł 116.

Rachunki miesięczne.

1. Każdy Zarząd przy końcu każdego miesiąca, sporządza dla każdego innego Zarządu rachunek miesięczny, według dołączonego wzoru MP 4, w którym to rachunku wyszczególnia się w porządku możliwie chronologicznym i alfabetycznym nazwy urzędów nadawczych, wszystkie przekazy wypłacone w miesiącu poprzednim przez własne urzędy na rachunek danego Zarządu.

Do tego rachunku Zarząd wpisuje również kwotę opłat i należności, które mu przypadają w myśl artykułu 29, § 1 Porozumienia, za przekazy wypłacone przez jego urzędy, jako też, w danym razie, odszkodowania i procenty od nich, przewidziane w artykułach 28 i 31 Porozumienia.

2. Rachunek miesięczny wraz z pokwitowanymi przekazami pocztowymi i telegraficznymi oraz dołączonymi do nich, jeżeli to okaże się możliwe, odnośnymi zawiadomieniami o nadaniu, przesyła się Zarządowi-dłużnikowi najdalej w końcu miesiąca, następującego po miesiącu, którego rachunek dotyczy.

Zawiadomienia o nadaniu, które nadchodzą do Zarządu miejsca przeznaczenia po wysłaniu rachunku, do którego wpisane zostały odnośne przekazy telegraficzne, zwraca się Zarządowi kraju nadania jako załącznik do jednego z rachunków następnych.

3. W braku przekazów wypłaconych przesyła się odnośnemu Zarządowi rachunek miesięczny negatywny.

4. Różnice stwierdzone przez Zarząd-dłużny w rachunkach miesięcznych wyrównywa się w najbliższym rachunku miesięcznym. Nie uwzględnia się różnic nie przekraczających 50 centymów w każdym poszczególnym rachunku.

A r t y k u ł 117.

Rachunki ogólne.

1. W razie wyrównania za pomocą rachunku ogólnego, rachunek ten zestawia Zarząd-wierzyciel niezwłocznie po otrzymaniu rachunków miesięcznych i nie czekając na ich szczegółowe sprawdzenie. Rachunek ogólny sporządza się na druku, odpowiadającym załączonemu wzorowi MP 5.

2. Rachunek ogólny ma być sporządzony w ciągu dwóch miesięcy, następujących po miesiącu, którego rachunek dotyczy. Termin ten przedłuża się do czterech miesięcy w stosunkach z krajami odległymi.

Zarządy mogą porozumieć się co do sporządzania rachunku ogólnego kwartalnie, półrocznie lub rocznie.

A r t y k u ł 118.

Wyrównanie rachunków. Zaliczki.

1. W braku odmiennego porozumienia saldo rachunku ogólnego lub kwoty ogólne rachunków miesięcznych należy wyrównywać za pomocą czeku lub weksłu, płatnego na okaziciela w stolicy lub ośrodku handlowym kraju-wierzyciela, w walucie tego kraju bez żadnych strat dla wierzyciela. Koszta wypłaty ponosi Zarząd-dłużnik.

2. Wypłata musi nastąpić najpóźniej w ciągu dni piętnastu po otrzymaniu rachunku ogólnego lub, jeżeli nie sporządza się rachunku ogólnego, po otrzymaniu rachunku miesięcznego. Termin ten dla krajów odległych wynosi jeden miesiąc.

Jeżeli obydwa Zarządy nie zgadzają się co do kwoty, która ma być wypłacona, jedynie wyrów-

nanie zakwestionowanej części może być odroczone. Natomiast co się tyczy tej części, Zarząd dłużny obowiązany jest zawiadomić Zarząd-wierzyciela o przyczynach zakwestionowania, najpóźniej w terminie przewidzianym w ustępie poprzednim.

3. Każdy Zarząd, któremu inny Zarząd winien jest kwotę przekraczającą 30.000 franków w złocie miesięcznie, ma prawo żądać wpłacenia już w miesiącu, w którym przekazy są nadawane, zaliczki, ustalonej w ten sposób, aby część przeciętnego salda miesięcznego, nie pokryta zaliczką, nie przekraczała 30.000 franków w złocie. Przeciętne saldo miesięczne oblicza się na podstawie trzech ostatnich uznanych rachunków miesięcznych. Zarząd-dłużnik winien uczynić zadość temu żądaniu, wpłacając Zarządowi-wierzycielowi zaliczkę, najpóźniej piętnastego dnia miesiąca, w którym odnośne przekazy są nadawane, chyba że potrafi stwierdzić w dobrej wierze, że przeciętne saldo za okres trzech ostatnich ubiegłych miesięcy przestało odpowiadać rzeczywistemu rozmiarowi obrotu przekazowego.

W razie niewypłacenia zaliczki w terminie powyżej wskazanym, należy stosować postanowienia artykułu 31 Porozumienia.

R O Z D Z I A Ł IV.

KOMUNIKATY. DRUKI.

A r t y k u ł 119.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów.

1. Zarządy winny podać do wiadomości innym Zarządom, za pośrednictwem Biura międzynarodowego, co najmniej na trzy miesiące przed wejściem w życie Porozumienia:

- a) spis krajów, z którymi wymieniają przekazy pocztowe na zasadach tego Porozumienia,
- b) spis swoich urzędów, które zostały upoważnione do przyjmowania i wypłaty przekazów, lub zawiadomienie, że wszystkie podległe im urzędy biorą udział w tej gałęzi służby,
- c) w danym razie zawiadomienie o udziale w wymianie przekazów telegraficznych,
- d) kwotę najwyższą, którą dopuszczają przy wpłacie i wypłacie przekazów,
- e) walutę, w jakiej winna być wyrażona kwota przekazywana do ich kraju,
- f) taryfę, którą stosują u siebie,
- g) okres czasu, po upływie którego nie podjęte kwoty przekazowe, według ich ustawodawstwa wewnętrznego, przechodzą ostatecznie na własność Skarbu Państwa,

- h) w danym razie opłaty, które pobierają za wypłatę w domu, za poste-restante, przedłużenie czasu ważności, reklamacje i upoważnienie do wypłaty;
- i) czy dopuszczona jest w ich kraju cesja przekazów, czy też nie;
- j) wzór używanego druku przekazowego;
- k) pisownię liczb od 1 do 1.000, podawanych na przekazach w języku urzędowym ich kraju;
- l) spis krajów nie uczestniczących w Porozumieniu, w stosunkach z którymi mogą pośredniczyć przy wymianie przekazów pocztowych;
- m) sposób oznaczania pobranej opłaty na nadawanych przekazach.

2. Wszelkie późniejsze zmiany należy podawać niezwłocznie do wiadomości.

3. Zarządy zainteresowane podają sobie bezpośrednio do wiadomości stosowane kursy przeliczenia oraz wszelkie późniejsze ich zmiany.

Artykuł 120.

Druki do użytku publiczności.

Jako druki do użytku publiczności, w myśl artykułu 31, § 2 Konwencji, uważa się druki:

MP 1 (Przekazy pocztowe),

MP 3 (Reklamacje).

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 121.

Wprowadzenie w życie i czas trwania Regulaminu.

Regulamin niniejszy będzie stosowany od dnia wejścia w życie Porozumienia o przekazach pocztowych.

Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i to Porozumienie, jeżeli na podstawie wspólnego porozumienia Stron zainteresowanych nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. García
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA CHINY:

H. K. Chang Chien

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

ZA EGIPT:

M. Waguih.

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:

José Villegas Munoz.

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa.

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALGIER:

Paoli

ZA KOLONIE I PROTEKTORATY FRANCUSKIE W INDOCHINACH:

ZA ZESPÓŁ INNYCH KOLONIJ FRANCUSKICH:

R. Bourgoin.

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris.

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé.

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

ZA WĘGRY:

ZA IRAN:

Dr A. A. Daftary

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato.

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda.

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA PAŃSTWA LEWANTYŃSKIE POD MANDATEM FRANCUSKIM (SYRIA I LIBAN):

M. Usclat.

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NIKARAGUĘ:

Ruben Dario

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

Vial

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewoning

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewoning

ZA PERU:

Ernesto Cáceres
za Jorge Chamot:
Ernesto Cáceres

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Mitić

L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES MANDATS DE POSTE

Table des articles

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS PRÉLIMINAIRES.

Art.

1. Conditions de l'échange des mandats.

CHAPITRE II.

EMISSION DES MANDATS.

2. Versement. Récépissé.
3. Énoncé du montant. Taux de conversion.
4. Montant maximum à l'émission.
5. Taxes.
6. Franchise de taxes.
7. Mandats télégraphiques.
8. Avis de paiement.
9. Remise par exprès.

CHAPITRE III.

PAYEMENT DES MANDATS.

10. Paiement.
11. Montant maximum au paiement.
12. Inscription en compte courant postal.
13. Droit de remise à domicile.
14. Droit pour autorisation de paiement.
15. Mandats adressés poste restante.
16. Remise des mandats télégraphiques.
17. Durée de validité des mandats.
18. Endossement des mandats.

CHAPITRE IV.

RETRAIT. MODIFICATION D'ADRESSE.
REEXPÉDITION. REBUTS. RÉCLAMATIONS.

19. Retrait es mandats. Modification d'adresse.
20. Réexpédition des mandats.
21. Mandats tombés en rebut.
22. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE V.

RESPONSABILITÉ.

23. Étendue de la responsabilité.
24. Exception au principe de la responsabilité.
25. Paiement des sommes réclamées.
26. Délai de paiement.
27. Détermination de la responsabilité.

Art.

28. Remboursement à l'Administration d'origine des sommes déboursées.

CHAPITRE VI.

COMPTABILITÉ. MANDATS PRESCRITS.

29. Partage des taxes et des droits.
30. Décompte.
31. Liquidation.
32. Mandats prescrits.

CHAPITRE VII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

33. Bureaux participant à l'échange.
34. Participation d'autres Administrations.
35. Application des dispositions d'ordre général de la Convention.
36. Interdiction de droits fiscaux ou autres.
37. Bons postaux de voyage.
38. Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

DISPOSITIONS FINALES.

39. Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

ARRANGEMENT CONCERNANT
LES MANDATS DE POSTE

conclu entre

L'Albanie, l'Allemagne, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Belgique, la Bolivie, la Bulgarie, le Chili, la Chine, La République de Colombie, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, la République de El Salvador, l'Espagne, l'Ensemble des Colonies Espagnoles, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'Ensemble des Autres Colonies Françaises, la Grèce, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Iran, l'Islande, l'Italie, l'Ensemble des Colonies et Possessions Italiennes Autres que l'Afrique Orientale Italienne, l'Afrique Orientale Italienne, le Japon, le Chosen, l'Ensemble des Autres Dépendances Japonaises, les États du Levant Sous Mandat Français (Syrie et Liban), la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'Exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Nicaragua, la Norvège, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, Curaçao et Surinam, les Indes Néerlandaises, le Pérou, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique Occidentale, les Colonies Portugaises de l'Afrique Orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, le Siam,

la Suède, la Confédération Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie, la Turquie, la République O. de l'Uruguay, l'Etat de la Cité du Vatican, les Etats-Unis de Vénézuéla, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, vu l'article 3 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

CHAPITRE I.

DISPOSITION PRÉLIMINAIRE.

Article 1.

Conditions de l'échange des mandats.

L'échange des mandats de poste, entre ceux des Pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

CHAPITRE II.

EMISSION DES MANDATS.

Article 2.

Versement. Récépissé.

Les Administrations contractantes déterminent la forme dans laquelle les déposants doivent verser les sommes d'argent qu'ils désirent convertir en mandats de poste.

Un récépissé doit être délivré gratuitement au déposant.

Article 3.

Énoncé du montant. Taux de conversion.

1. — Sauf arrangement contraire, le montant de chaque mandat est exprimé dans la monnaie du pays où le paiement doit avoir lieu.

2. — L'Administration du pays d'origine détermine elle-même le taux de conversion de sa monnaie du pays de destination. Elle détermine également le cours à payer par l'expéditeur, lorsque le pays d'origine et le pays de destination ont le même système monétaire.

Article 4.

Montant maximum à l'émission.

Chaque Administration a la faculté de fixer le montant maximum des mandats qu'elle émet, à

condition que ce maximum n'excède pas 1000 francs.

Toutefois, les mandats relatifs au service postal émis en franchise de taxe par application des dispositions de l'article 6 ci-après peuvent dépasser le maximum fixé par chaque Administration.

Article 5.

Taxes.

1. — La taxe à payer par l'expéditeur pour chaque mandat se compose d'une taxe fixe qui ne peut dépasser 20 centimes par mandat et, en outre, d'un droit proportionnel de 1/2% au maximum de la somme versée.

Chaque Administration a la faculté d'adopter, pour la perception du droit proportionnel, l'échelle qui répond le mieux à ses convenances de service.

2. — Les mandats échangés par l'intermédiaire d'un des pays participant à l'Arrangement, entre un autre de ces pays et un pays non participant, peuvent être soumis par l'Administration intermédiaire à un droit supplémentaire prélevé sur le montant du titre.

Article 6.

Franchise de taxes.

1. — Les mandats relatifs au service postal et échangés, soit les Administrations postales, soit entre ces Administrations et le Bureau international sont exempts de toutes taxes postales.

2. — Il en est de même des mandats concernant les prisonniers de guerre, expédiés ou reçus dans les conditions prévues pour les correspondances à l'article 49, § 2, de la Convention.

Article 7.

Mandats télégraphiques.

1. — Les mandats peuvent être transmis par le télégraphe dans les relations entre les Administrations dont les pays sont reliés par un télégraphe d'Etat ou qui consentent à employer à cet effet la télégraphie privée; ils sont qualifiés, en ce cas, de mandats télégraphiques.

Les mandats peuvent également être transmis par la télégraphie sans fil entre les Administrations qui se sont déclarées d'accord à ce sujet.

2. — Sauf arrangement contraire, les mandats télégraphiques peuvent, comme les autres télégrammes privés et aux mêmes conditions que ces derniers, être soumis aux formalités de traitement ou de transmission prévues aux Règlements de service annexés à la Convention internationale des télécommunications en vigueur, dans la mesure où ces formalités sont applicables aux mandats télégraphiques.

3. — L'expéditeur d'un mandat télégraphique doit payer la taxe ordinaire des mandats et la taxe du télégramme.

4. — L'expéditeur d'un mandat télégraphique peut ajouter au taxe du mandat une communication particulière pour le destinataire, pourvu qu'il en paie le montant d'après le tarif.

5. — Les mandats télégraphiques ne peuvent être grevés d'aucuns frais télégraphiques autres que ceux qui sont prévus par les règlements télégraphiques internationaux.

Article 8.

Avis de paiement.

L'expéditeur d'un mandat ordinaire ou télégraphique peut, aux conditions déterminées par l'article 55 de la Convention pour les avis de réception et dans le délai d'un an à para du versement des fonds, demander un avis de paiement de ce mandat. Cet avis lui est transmis par la voie postale exclusivement.

Article 9.

Remise par exprès.

L'expéditeur d'un mandat ordinaire peut demander la remise des fonds à domicile, par porteur spécial, immédiatement après l'arrivée du mandat, aux conditions fixées par l'article 45 de la Convention.

Toutefois, l'Administration de destination a la faculté de faire remettre par exprès au lieu des fonds, un avis d'arrivée du mandat ou titre lui-même, pour autant que ses règlements intérieurs le comportent.

CHAPITRE III.

PAYEMENT DES MANDATS.

Article 10.

Payement.

Le montant des mandats doit être payé aux bénéficiaires en monnaie légal du pays de destination.

Article 11.

Montant maximum au payement.

Sauf arrangement contraire, le montant maximum des mandats payables dans un pays est le même que celui qui a été adopté par ce pays pour l'émission.

Lorsqu'un même expéditeur a fait émettre, le même jour, au profit du même bénéficiaire, plusieurs mandats dont le montant total excède le maximum adopté par le pays de destination, le bureau destinataire est autorisé à échelonner le payement des titres de telle façon que la somme payée au bénéficiaire, dans une même journée, n'excède pas ce maximum.

Article 12.

Inscription en compte courant postal.

Chaque Administration peut se charger de verser en compte courant postal le montant des mandats, suivant les règles en vigueur dans son service des chèques postaux. Dans ce cas, les mandats sont considérés comme valablement payés.

Article 13.

Droit de remise à domicile.

Il peut être perçu sur le bénéficiaire d'un mandat un droit de remise lorsque le payement a lieu à domicile.

Article 14.

Droit pour autorisation de payement.

Dans le cas où la perte d'un mandat n'est pas due à une faute de service, il peut être perçu sur l'expéditeur ou sur le bénéficiaire, pour l'autorisation de payement mentionnée à l'article 108 du Règlement, un droit égal à celui auquel peut donner lieu la réclamation d'un objet de correspondance.

Article 15.

Mandats adressés poste restante.

Lorsqu'un mandat est adressé poste restante, la taxe spéciale prévue par l'article 38 de la Convention peut être perçue sur le bénéficiaire. Cette taxe ne suit pas le mandat en cas de réexpédition ou de mise en rebut.

Article 16.

Remise des mandats télégraphiques.

1. — La remise des mandats télégraphiques a toujours lieu dans les formes prévues à l'article 9. Lorsque l'Administration de destination fait remettre par exprès les fonds à domicile, elle peut percevoir, de ce chef, une taxe spéciale en tenant compte, le cas échéant, des frais d'exprès qui ont été payés par l'expéditeur.

2. — Si l'Administration destinataire fait remettre par exprès, au lieu des fonds un avis d'arrivée du mandat ou le titre lui-même, cette remise s'effectue sans frais pour le bénéficiaire; toutefois, lorsque le domicile de ce dernier se trouve en dehors du rayon de distribution locale du bureau de destination et que l'expéditeur n'a pas payé les frais de remise par exprès, ceux-ci peuvent être perçus sur le bénéficiaire.

Article 17.

Durée de validité des mandats.

1. — Les mandats sont valables jusqu'à l'expiration du premier mois qui suit celui de leur émission. Ce délai est prolongé de six mois dans les relations avec les pays éloignés. Passé ce terme, les mandats ne peuvent plus être payés que sur un visa pour date donné par l'Administration qui les a émis et à la requête de l'Administration de destination.

2. — Le visa pour date donne au mandat une nouvelle durée de validité égale à celle qui est prévue au § 1.

3. — Dans le cas où l'expiration du délai de validité n'est pas due à une faute de service, il peut être perçu pour le visa pour date un droit égal à celui auquel peut donner lieu la réclamation d'un objet de correspondance.

Article 18.

Endossement des mandats.

Est réservé à chaque pays le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats provenant d'un autre pays contractant.

CHAPITRE IV.

RETRAIT. MODIFICATION D'ADRESSE. RÉEXPÉDITION. REBUTS. RÉCLAMATIONS.

Article 19.

Retrait des mandats. Modification d'adresse.

L'expéditeur d'un mandat ordinaire ou télégraphique peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions déterminées par l'article 51 de la Convention, aussi longtemps que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de ce titre.

S'il s'agit d'une modification d'adresse demandée par voie télégraphique, la taxe du télégramme est augmentée de la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple.

Article 20.

Réexpédition des mandats.

1. — En cas de changement de résidence du bénéficiaire, les mandats peuvent être réexpédiés sur le pays de la nouvelle destination, soit à la demande de l'expéditeur, soit à celle du bénéficiaire, lorsqu'un échange de mandats existe entre le pays réexpéditeur et le pays de la nouvelle destination.

2. — Lorsque la réexpédition des mandats ordinaires ou télégraphiques a lieu par voie postale et que le pays de la nouvelle destination entre-

tient un échange de mandats de poste, sur la base de l'Arrangement, avec le pays d'origine, il n'est perçu, de ce chef, aucun supplément de taxe. Si le pays de la nouvelle destination n'entretient pas d'échange avec le pays d'origine, la réexpédition est effectuée au moyen d'un nouveau mandat dont la taxe est déduite du montant à transmettre.

3. — La réexpédition, par voie télégraphique, des mandats ordinaires ou télégraphiques est admise si le pays de la nouvelle destination entretient avec celui de la destination primitive un échange de mandats télégraphiques.

En pareil cas, il est émis un mandat télégraphique pour la somme restant après déduction des frais postaux et télégraphiques afférents au nouveau parcours.

4. — Les mandats ordinaires ou télégraphiques originaires de pays ne participant pas à l'Arrangement, mais qui entretiennent un échange de mandats de poste avec un pays contractant, peuvent, si les arrangements spéciaux ne s'y opposent pas, être réexpédiés, par voie postale ou télégraphique, de ce dernier pays sur un tiers pays signataire de l'Arrangement. Cette réexpédition est effectuée au moyen d'un nouveau mandat dont la taxe est déduite du montant à transmettre.

Dans les mêmes conditions, les mandats ordinaires ou télégraphiques originaires de pays contractants peuvent être réexpédiés sur un pays ne participant pas à l'Arrangement.

Article 21.

Mandats tombés en rebut.

1. — Les mandats refusés, de même que les mandats dont les bénéficiaires sont inconnus, partis sans laisser d'adresse ou partis pour des pays sur lesquels la réexpédition ne peut être effectuée, sont renvoyés immédiatement au bureau d'origine.

Les titres dont le payement n'a pas été réclamé dans le délai de validité ordinaire sont renvoyés à l'Administration d'origine par l'Administration qui en est dépositaire.

2. — Les mandats qui n'ont pu être payés aux bénéficiaires pour une cause quelconque sont remboursés aux expéditeurs.

Article 22.

Réclamations et demandes de renseignements.

1. — La réclamation et la demande de renseignements concernant tout mandat peuvent donner lieu à la perception d'un droit égal à celui qui est fixé pour la réclamation et la demande de renseignements d'un objet de correspondance.

Ce droit n'est perçu qu'une seule fois pour les réclamations ou les demandes de renseignements concernant plusieurs mandats déposés simultanément par le même expéditeur à l'adresse du même bénéficiaire.

Aucun droit n'est perçu si l'expéditeur a déjà acquitté le droit spécial pour un avis de payement.

2. — La réclamation concernant le paiement d'un mandat à une personne non autorisée n'est admise que dans le délai d'un an à partir du lendemain du dépôt des fonds.

Chaque Administration est, toutefois, tenue de donner suite aux simples demandes de renseignements, introduites après ce délai, dont elle est saisie par une autre Administration au sujet de mandats émis depuis moins de deux ans.

3. — Chaque Administration est obligée d'accepter les réclamations ou les demandes de renseignements concernant des mandats émis par d'autres Administrations.

4. — Lorsqu'une réclamation ou une demande de renseignements a été motivée par une faute de service, le droit perçu de ce chef est restitué.

CHAPITRE V.

RESPONSABILITÉ.

Article 23.

Etendue de la responsabilité.

Les sommes versées pour être converties en mandats de poste sont, dans le délai de prescription fixé par la législation du pays d'origine, garanties aux déposants jusqu'au moment où les mandats ont été régulièrement payés.

Passé le délai d'un an prévu à l'article 22, § 2, les Administrations ne sont plus responsables des paiements sur faux acquits.

Article 24.

Exception au principe de la responsabilité.

Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité du chef du service des mandats de poste, lorsque la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte du paiement par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure.

Article 25.

Paiement des sommes réclamées.

Lorsque le paiement d'un mandat est contesté et pour autant que la responsabilité du service postal est engagée, l'obligation de désintéresser le réclamant incombe à l'Administration de paiement, si les fonds sont à remettre au véritable bénéficiaire, et à l'Administration d'origine, s'ils sont à rembourser à l'expéditeur.

L'Administration qui a désintéressé le réclamant a le droit d'exercer son recours contre l'Administration responsable du paiement irrégulier.

Article 26.

Délai de paiement.

1. — Le réclamant doit être désintéressé le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai de

six mois à compter du lendemain du jour de la réclamation. Ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays éloignés.

L'Administration expéditrice peut différer exceptionnellement le remboursement au-delà du délai prévu à l'alinéa précédent lorsque, malgré la diligence apportée par les Administration à l'examen d'une affaire, ce délai n'a pas été suffisant pour permettre de déterminer les responsabilités.

2. — L'Administration d'origine est autorisée à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Administration de paiement qui, régulièrement saisie, a laissé s'écouler trois mois sans donner de solution à l'affaire; ce délai est porté à six mois dans les relations avec les pays éloignés.

Article 27.

Détermination de la responsabilité.

1. — La responsabilité incombe à l'Administration d'origine, sauf le cas où l'Administration de paiement n'est pas en mesure d'établir que le paiement a eu lieu dans les conditions prescrites par ses règlements intérieurs.

2. — Une erreur commise dans la transmission télégraphique d'un mandat à l'intérieur du pays d'origine ou de celui de destination engage la responsabilité de l'Administration postale du pays où l'erreur a été commise. Si l'erreur s'est produite dans le service télégraphique d'un pays intermédiaire ou s'il n'est pas possible de déterminer le lieu où elle a été commise, l'Administration d'origine et l'Administration de paiement supportent le dommage par parts égales.

3. — Il en est de même en cas de transmission de faux mandats télégraphiques ou de paiement de faux mandats ordinaires, lorsque la responsabilité ne peut être établie ou lorsque la fraude, en ce qui concerne les mandats télégraphiques, a été commise dans un pays intermédiaire sans qu'il puisse en être obtenue réparation.

Article 28.

Remboursement à l'Administration d'origine des sommes déboursées.

L'Administration de paiement pour le compte de laquelle le réclamant a été désintéressé par l'Administration d'origine est tenue de rembourser à celle-ci le montant de ses débours dans un délai de trois mois à compter de l'envoi de la notification du paiement.

Il en est de même en ce qui concerne le règlement du dédommagement dans les cas prévus à l'article 27, §§ 2 et 3.

Le remboursement à l'Administration créancière s'effectue sans frais pour cette Administration, soit au moyen d'un mandat de poste, d'un chèque ou d'une traite payable à vue sur la capitale ou sur une place commerciale du pays cré-

ancier, soit en espèces ayant cours dans le pays créancier, soit encore, d'un commun accord, par inscription au crédit de ce pays dans le compte des mandats. Passé le délai de trois mois, la somme due à l'Administration d'origine est productive d'intérêt, à raison de 5% l'an, à compter du jour de l'expiration dudit délai.

CHAPITRE VI.

COMPTABILITÉ. MANDATS PRESCRITS.

Article 29.

Partage des taxes et des droits.

1. — L'Administration d'origine bonifie à l'Administration de destination, dans les conditions prescrites par le Règlement, une quote-part fixe de 10 centimes par mandat, plus $\frac{1}{4}\%$ de la somme totale des mandats payés. Les mandats émis en franchise de taxe ne donnent lieu à aucune bonification.

2. — En cas de réexpédition d'un mandat, le pays de la nouvelle destination touche, quelle que soit la taxe effectivement perçue par l'Administration d'origine, les bonifications de taxes qui lui seraient dévolues, si le mandat lui avait été primitivement adressé.

3. — Sauf stipulations contraires du présent Arrangement, chaque Administration garde en entier les taxes qu'elle a perçues.

Article 30.

Décompte.

Chaque Administration dresse mensuellement les comptes sur lesquels sont récapitulées toutes les sommes payées par ses bureaux. Les comptes mensuels donnent lieu à l'établissement d'un compte général. Lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en la monnaie de la créance la plus forte, en prenant pour base de la conversion le cours moyen officiel du change dans le pays débiteur pendant la période à laquelle le compte se rapporte. Ce cours moyen doit être calculé uniformément à quatre décimales.

Le règlement des comptes peut aussi avoir lieu sur la base des comptes mensuels, sans compensation à l'aide d'un compte général. Chaque Administration règle alors à l'Administration correspondante le montant total du compte mensuel établi par celle-ci.

Les comptes sont soldés par l'Administration débitrice dans les délais fixés par le Règlement.

Article 31.

Liquidation.

1. — Sauf arrangement contraire, le paiement du solde du compte général ou le règlement des

comptes mensuels a lieu dans la monnaie que le pays créancier applique au paiement des mandats de poste.

En cas de non-paiement dans les délais fixés, le solde d'un compte général ou le montant d'un compte mensuel est productif d'intérêt, à dater du jour de l'expiration desdits délais jusqu'au jour où le paiement a lieu.

Cet intérêt est calculé à raison de 5 % l'an.

2. — Il ne peut être porté préjudice aux dispositions du présent Arrangement et de son Règlement, concernant l'établissement des comptes et leur liquidation, par aucune mesure unilatérale, telle que moratoire, interdiction des transferts, etc.

Article 32.

Mandats prescrits.

Les sommes converties en mandats de poste dont le montant n'a pas été réclamé dans les délais de prescription sont définitivement acquises à l'Administration d'origine.

CHAPITRE VII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 33.

Bureaux participant à l'échange.

Les Administrations prennent les mesures nécessaires pour assurer, autant que possible, le paiement des mandats dans toutes les localités de leur pays.

Article 34.

Participation d'autres Administrations.

Les pays dans lesquels le service des mandats relève d'Administrations autres que celle des postes peuvent participer à l'échange régi par les dispositions du présent Arrangement.

Il appartient à ces Administrations de s'entendre avec l'Administration des postes de leur pays pour assurer la complète exécution de toutes les clauses de l'Arrangement. Cette dernière Administration leur sert d'intermédiaire pour leurs relations avec les Administrations des autres pays contractants et avec le Bureau international.

Article 35.

Application des dispositions d'ordre général de la Convention.

Les dispositions d'ordre général qui figurent aux Titres I et II de la Convention, à l'exception de l'article 7, sont applicables au présent Arrangement. Il en est de même de celles qui font l'objet du Chapitre I des Dispositions concernant le transport de la poste aux lettres par voie aérienne.

Article 36.

Interdiction de droits fiscaux ou autres.

Indépendamment de l'interdiction prévue par l'article 27 de la Convention, les mandats ainsi que les acquits donnés sur les mandats ne peuvent être soumis à un droit ou à une taxe quelconque.

Article 37.

Bons postaux de voyage.

L'échange de bons postaux de voyage entre ceux des pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du Supplément annexé au présent Arrangement.

Article 38.

Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Pour devenir exécutoires, les propositions faites dans l'intervalle des réunions (articles 19 et 20 de la Convention) doivent réunir:

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'adoption de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions des articles 1 à 11, 13 à 19, 22 à 31, 36, 37, 38 et 39 du présent Arrangement et 101, 102, 104, 110, 120 et 121 de son Règlement;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement autres que celles qui sont mentionnées à l'alinéa précédent, des articles 103, 105, 106, 108, 111 et 112 de son Règlement, ainsi que du Supplément concernant les bons postaux de voyage;
- c) la majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles du Règlement, ou de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, de son Règlement et du Supplément concernant les bons postaux de voyage, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11 de la Convention.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 39.

Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra. R. A. Pan.
R. R. Tula. G. A. Garcia.
M. Sáenz Briones. I. Ruiz Moreno.
Raúl C. Migone. A. T. Cosentino.
Carlos H. Sal.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:
M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:
José Villegas Munoz.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:
Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:
Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:
Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:
R. Bourgoïn.

Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camihéris

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'IRAN:
Dr A. A. Daltary.

Pour l'ISLANDE:
Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:
Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:
Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DEPEN-
DANCES JAPONAISES:
Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):
M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour le MAROC (À L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le NICARAGUA:
Rubén Dario.

Pour la NORVÈGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
Vial.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Perez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewooning.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewooning.

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'Océanie:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apawongse.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Constanzo.
Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YEMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

REGLEMENT D'EXECUTION DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES MANDATS DE POSTE

Table des articles

CHAPITRE I.

EMISSION. TRANSMISSION. PAYEMENT.

Art.

- 101. Formules de mandats.
- 102. Indications à porter sur les formules. Communications particulières.
- 103. Transmission des mandats.
- 104. Mandats télégraphiques.
- 105. Avis de payement.
- 106. Mandats exprès.

CHAPITRE II.

FORMALITÉS DIVERSES.

- 107. Mandats irréguliers.
- 108. Mandats égarés, perdus ou détruits.
- 109. Visa pour date.
- 110. Retrait. Modification d'adresse.
- 111. Réexpédition.
- 112. Mandats tombés en rebut.
- 113. Réclamations.
- 114. Demandes de renseignements.
- 115. Réclamations et demandes de renseignements des mandats émis dans un autre pays.

CHAPITRE III.

COMPTABILITÉ.

- 116. Comptes mensuels.
- 117. Comptes généraux.
- 118. Liquidation. Acomptes.

CHAPITRE IV.

COMMUNICATIONS. FORMULES.

- 119. Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.
- 120. Formules à l'usage du public.

DISPOSITIONS FINALES.

- 121. Mise à exécution et durée du Règlement.

ANNEXE.

Formules MP 1 à MP 5.

REGLEMENT D'EXECUTION DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES MANDATS DE POSTE

Les soussignés, vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de l'Arrangement concernant les mandats de poste:

CHAPITRE I.

EMISSION. TRANSMISSION. PAYEMENT.

Article 101.

Formules de mandats.

Les mandats sont établis sur une formule confectionnée en carton résistant de couleur rose et conforme au modèle MP 1 ci-annexé.

Article 102.

Indications à porter sur les formules. Communications particulières.

1. — Les inscriptions à faire sur les mandats doivent être formulées en chiffres arabes et en caractères latins, sans ratures ni surcharges, même approuvées.

Le montant de la monnaie divisionnaire peut être indiqué en chiffres seulement, mais le chiffre des unités doit être précédé d'un zéro lorsqu'il n'y a pas de dizaines.

Les inscriptions au crayon ne sont pas admises. Toutefois, les indications de service peuvent être portées au crayon-encre.

2. — L'adresse des mandats doit désigner le bénéficiaire de façon que la personnalité de l'ayant droit soit nettement déterminée.

Les adresses abrégées et les adresses télégraphiques ne sont pas admises.

3. — Il est interdit de consigner sur les mandats d'autres annotations que celles que comporte la contexture des formules. L'expéditeur a, toutefois, le droit d'ajouter, sur le coupon, une communication particulière destinée au bénéficiaire du mandat.

4. — Les mandats de service doivent porter au recto l'annotation «Service des postes» ou une mention analogue.

Article 103.

Transmission des mandats.

Sauf arrangement contraire, les mandats sont transmis à découvert. Ils sont insérés dans les dépêches de la manière prescrite à l'article 160, § 1, du Règlement de la Convention.

Article 104.

Mandats télégraphiques.

1. — Les mandats télégraphiques sont rédigés par le bureau de poste expéditeur et adressés au bureau de poste destinataire.

Ils sont dressés en français, sauf arrangement contraire, et libellés comme suit:

(Indications de service, s'il y a lieu.)

(Avis de paiement, s'il y a lieu.)

Mandat (N^o postal d'émission).

(Nom du bureau de poste de destination.)

(Nom de l'expéditeur.)

(Montant de la somme transmise.)

(Désignation exacte du bénéficiaire, de sa résidence et, s'il est possible, de son domicile, de façon que la personnalité de l'ayant droit soit nettement déterminée.)

(Communication particulière, le cas échéant.)

Les indications du télégramme doivent toujours figurer dans l'ordre ci-dessus.

2. — Les indications de service sont exprimées en toutes lettres ou d'après les abréviations autorisées dans le service télégraphique.

3. — Lorsque les mandats télégraphiques sont émis, soit par des bureaux de poste de localités non dotées d'un service télégraphique, soit dans des localités pourvues de plusieurs bureaux de poste, par un de ces bureaux non chargé du service télégraphique, le nom bureau d'origine doit être indiqué immédiatement après le numéro postal d'émission, de la manière suivante:

«Mandat 404 de pour».

Si la localité où se trouve le bureau de poste destinataire n'est pas pourvue d'un bureau télégraphique, le mandat télégraphique doit porter l'indication du bureau postal destinataire et celle du bureau télégraphique qui le dessert.

En cas de doute quant à l'existence d'un bureau télégraphique dans la localité ou lorsque le bureau télégraphique desservant ne peut être indiqué, le télégramme-mandat doit porter, soit le nom de la subdivision territoriale, soit celui du pays de destination, soit ces deux indications ou toute autre indication jugée suffisante pour l'acheminement du télégramme-mandat.

4. — Le montant de la somme transmise doit être exprimé en chiffres et, en ce qui concerne les unités monétaires (franc, reichsmark, etc.), en toutes lettres dans la monnaie du pays de destination.

5. — Lorsqu'il s'agit d'un bénéficiaire féminin, le nom patronymique, même s'il est accompagné d'un prénom, doit être précédé de l'un des mots «Madame» ou «Mademoiselle», à moins que cette indication ne fasse double emploi avec celle d'une qualité, d'un titre, d'une fonction ou d'une profession permettant de déterminer nettement la personnalité de l'ayant droit.

L'expéditeur et le bénéficiaire ne peuvent être désignés par une abréviation ou un mot conventionnels.

6. — L'indication du nom de la résidence du bénéficiaire peut être omise dans les cas où ce nom est le même que celui du bureau de poste de destination.

Pour les télégrammes-mandats adressés «poste restante» ou «télégraphe restant», l'indication de service taxée correspondante, portée immédiatement ayant l'adresse du télégramme suffit et il n'y a pas lieu de faire suivre le nom du bénéficiaire de la mention «poste restante» ou «télégraphe restant».

7. — La répétition partielle est obligatoire (répétition, de bureau à bureau, des noms propres et des nombres).

8. — Le bureau de poste expéditeur adresse sous enveloppe au bureau de poste destinataire, à titre confirmatif et par le plus prochain courrier, un avis d'émission du mandat, conforme au modèle MP 2 ci-annexé. Il est interdit d'appliquer des timbres-poste ou des empreintes d'affranchissement sur cet avis.

9. — Le bureau destinataire doit effectuer le paiement sans attendre la réception de l'avis d'émission. Il rattache celui-ci, autant que possible, au mandat acquitté par le bénéficiaire.

10 — Les Administrations ont la faculté d'autoriser les bureaux télégraphiques de localités pourvues d'un ou de plusieurs bureaux de poste à recevoir de l'expéditeur et à payer au lieu de destination le montant des mandats télégraphiques.

Article 105.

Avis de paiement.

1. — Les mandats ordinaires dont l'expéditeur demande un avis de paiement doivent porter au recto et en tête l'annotation très apparente «Avis de paiement».

2. — Les dispositions des articles 128 et 129 du Règlement de la Convention concernant les avis de réception s'appliquent aux avis de paiement. Toutefois, lorsqu'un avis de paiement est demandé postérieurement au dépôt, il est fait usage, non de la formule C 13 prévue dans la Convention, mais de la formule MP 3 de l'Arrangement.

Les Administrations dont le régime intérieur ne permet pas l'emploi des formules jointes par l'Administration expéditrice sont autorisées à dresser des avis de paiement de leur propre service.

3. — Le soin d'établir un avis de paiement pour un mandat télégraphique incombe à l'Administration destinataire qui le fait parvenir au bureau d'origine immédiatement après le paiement et sans attendre la réception de l'avis d'émission.

Article 106.

Mandats exprès.

Les dispositions de l'article 144 du Règlement de la Convention sont applicables aux mandats ordinaires à remettre par exprès.

CHAPITRE II.

FORMALITÉS DIVERSES.

Article 107.

Mandats irréguliers.

1. — Les mandats ordinaires dont le paiement n'a pu être effectué pour l'une des causes suivantes:

- a) indication inexacte, insuffisante ou douteuse du nom ou domicile des bénéficiaires,
- b) différences ou omissions de noms ou de sommes,
- c) ratures ou surcharges dans les inscriptions,
- d) omission de timbres, de signatures ou d'autres indications de service,
- e) indication du montant à payer dans une monnaie autre que celle qui est admise à cet effet par les Administrations correspondantes,
- f) emploi de formules non réglementaires,

sont renvoyés, le plus tôt possible, sous enveloppe, au bureau d'origine pour être régularisés, à moins que le bénéficiaire, ayant été avisé, ne réclame l'application des dispositions du § 2 ci-après.

Toutefois, dans les rapports avec les pays éloignés, l'Administration de destination est autorisée à faire payer les mandats dont le montant est indiqué dans une monnaie autre que celle qui est admise, lorsqu'elle est en état d'effectuer la conversion au taux dont se sert l'Administration d'émission, à condition d'en donner immédiatement avis à cette dernière. Les risques résultant de la conversion erronée sont à la charge de l'Administration qui l'a effectuée.

2. — Les irrégularités qui empêchent le paiement des mandats ordinaires et qui, manifestement, sont le fait du bureau d'origine peuvent, au besoin, être régularisées par la voie télégraphique au moyen d'un avis de service taxé et sans frais pour le destinataire.

Les irrégularités imputables à l'envoyeur ou qui paraissent devoir lui être attribuées peuvent à la demande du bénéficiaire, être régularisées également par télégraphe. Dans ce cas, une demande de régularisation est adressée au bureau d'origine, par télégramme de service dont le bénéficiaire est tenu de payer les frais. Ceux-ci sont remboursés à l'ayant droit, s'il est établi que l'erreur est imputable au service.

À la réception d'une demande télégraphique de régularisation, le bureau d'origine procède comme il est indiqué au § 3 ci-après.

Le mandat irrégulier est conservé par le bureau de destination; celui-ci en opère la régularisation à la réception du télégramme rectificatif et joint ce télégramme au mandat.

3. — Les mandats télégraphiques dont le paiement ne peut être effectué par suite d'adresse insuffisante ou inexacte, ou pour une autre cause non attribuable au bénéficiaire, donnent lieu à l'envoi au bureau d'origine d'un avis de service télégraphique indiquant la cause du non-paiement. Le bureau d'origine vérifie si l'irrégularité provient d'une erreur imputable au service. Dans l'affirmative, il la rectifie sur-le-champ par avis de service télégraphique. Dans le cas contraire, il prévient l'expéditeur qui est admis à rectifier l'irrégularité par un avis de service taxé.

Les mandats télégraphiques dont l'irrégularité n'a pas été rectifiée dans un délai raisonnable au moyen d'un avis de service télégraphique sont régularisés dans la forme prescrite pour les mandats ordinaires.

4. — Les mandats télégraphiques dont l'avis d'émission seul est parvenu, mais dont le télégramme fait défaut, ne doivent pas être payés au simple vu de la première de ces pièces. Avant tout, il y a lieu de réclamer le télégramme au moyen d'un avis de service télégraphique. Les avis d'émission qui ne seraient pas parvenus au bureau destinataire par premier courrier, après la date du mandat, sont réclamés au moyen d'un bulletin de vérification conforme au modèle C 18 annexé au Règlement de la Convention.

Article 108.

Mandats égarés, perdus ou détruits.

1. — Les mandats égarés, perdus ou détruits peuvent être remplacés, à la demande de l'expéditeur ou du bénéficiaire, par des autorisations de paiement que délivre l'Administration d'origine, après avoir constaté, d'accord avec l'Administration de destination, que le mandat n'a été ni payé, ni remboursé, ni réexpédié.

La durée de validité des autorisations de paiement est la même que celle des mandats.

2. — Lorsqu'un mandat est égaré, perdu ou détruit, et qu'il en est demandé simultanément le remboursement par l'expéditeur et le paiement par le bénéficiaire, l'autorisation doit être délivrée au profit du premier.

3. — Lorsque le remboursement d'un mandat égaré, perdu ou détruit est réclamé par l'expéditeur, celui-ci doit produire le récépissé à l'appui de sa demande. L'Administration d'origine accorde le remboursement après s'être assurée que l'Administration de destination n'a pas payé et ne payera pas le mandat.

Lorsque l'Administration de destination répond qu'un mandat ne lui est pas parvenu, l'Administration d'origine peut délivrer une autorisation de paiement, sous la réserve que le mandat

ne figure dans aucun des comptes mensuels dressés jusqu'à l'expiration de la durée de sa validité. Toutefois, si aucune réponse n'a été obtenue de l'Administration de destination dans le délai prévu à l'article 26, § 1, de l'Arrangement pour le désintéressement du réclamant, et si le titre ne figure sur aucun des comptes mensuels reçus à l'expiration de ce délai, l'Administration d'origine est autorisée à procéder au remboursement des fonds. Notification de ce remboursement est adressée sous pli recommandé à l'Administration de destination et le mandat, réputé désormais comme définitivement perdu, n'est plus susceptible d'être porté ultérieurement en compte.

Article 109.

Visa pour date.

Le visa pour date dont il est question à l'article 17 de l'Arrangement doit être inscrit sur le mandat même.

Article 110.

Retrait. Modification d'adresse.

1. — Les dispositions des articles 150 et 151 du Règlement de la Convention sont applicables aux retraits ou modifications d'adresse des mandats de poste. Toutefois, les demandes postales de modification d'adresse doivent être accompagnées d'un fac-similé, sur papier ordinaire, de l'adresse du bénéficiaire avec tous les détails nécessaires.

S'il s'agit d'une modification d'adresse demandée par voie télégraphique, cette demande doit être confirmée, par le courrier, par une demande postale portant en tête l'annotation soulignée au crayon de couleur «Confirmation de la demande télégraphique du.....».

Dans ce cas, le bureau destinataire se borne à retenir le mandat, à la réception du télégramme, et attend la confirmation postale pour faire droit à la demande.

Le bureau destinataire d'un mandat télégraphique doit, en outre, être en possession de l'avis d'émission, avant de donner suite à une demande de modification d'adresse.

Toutefois, l'Administration destinataire peut, sous sa propre responsabilité, donner suite à une demande télégraphique de modification d'adresse sans attendre la confirmation postale, ni le cas échéant, l'avis d'émission.

2. — S'il s'agit de la simple correction d'une adresse prévue par l'article 151 du Règlement de la Convention, il peut être procédé à la rectification sans attendre l'arrivée de l'avis d'émission.

Article 111.

Réexpédition.

1. — Le bureau qui réexpédie un mandat ordinaire par voie postale biffe, s'il y a lieu, d'un trait de plume, les indications du montant du mandat de manière à laisser reconnaître les inscriptions primitives. L'indication se trouvant sous la rubrique «Somme versée» doit rester intacte. Le montant du mandat est converti en monnaie du pays de la nouvelle destination d'après le taux fixé pour les mandats émanant du pays réexpéditeur. Le résultat de la conversion est inscrit, sur le mandat en chiffres et en toutes lettres, autant que possible au-dessus des indications primitives concernant le montant. La nouvelle indication du montant est signée par l'agent de service.

Le même procédé doit être suivi en cas de réexpéditions ultérieures.

En cas de réexpédition sur le pays de première destination, le bureau réexpéditeur rétablit le montant primitif; si la réexpédition a lieu sur le pays d'origine, il substitue au montant indiqué celui qui est inscrit, aux indications de service, en monnaie du pays d'origine.

2. — La réexpédition d'un mandat télégraphique par voie postale est effectuée dans les mêmes conditions et sans qu'il y ait lieu d'attendre l'avis d'émission. Toutefois, lorsque la réexpédition sur le pays d'origine a lieu avant l'arrivée de l'avis d'émission, le bureau réexpéditeur se borne à modifier l'adresse du bénéficiaire et biffe, d'un trait de plume, les indications du montant.

Le mandat est transmis sous enveloppe au bureau de la nouvelle destination. Il en est de même de l'avis d'émission dès son arrivée au bureau réexpéditeur.

3. — En cas de réexpédition, par voie télégraphique d'un mandat ordinaire, le bureau réexpéditeur établit un mandat télégraphique pour la somme restant après déduction de la taxe du télégramme et de la taxe postale. Cette dernière est calculée sur le montant du mandat original, déduction faite du montant de la taxe du télégramme.

La conversion en monnaie du pays de la nouvelle destination est effectuée dans les conditions prévues au § 1.

Le mandat original est quittancé par le bureau réexpéditeur et comptabilisé comme mandat payé, après avoir été revêtu de la mention «Réexpédié le montant de..... à..... sous déduction de la taxe de.....».

Le coupon du mandat original est annexé à l'avis d'émission pour être remis au destinataire.

4. — La réexpédition d'un mandat télégraphique par voie télégraphique est opérée dans les conditions indiquées au § 3 et sans qu'il ait lieu d'attendre l'avis d'émission.

5. — Les dispositions des §§ 3 et 4 sont applicables aux cas de réexpédition des mandats ordinaires ou télégraphiques originaires d'un pays

contractant sur un autre pays contractant avec lequel le pays d'origine n'entrelient pas un échange de mandats, ou sur un pays ne participant pas à l'Arrangement. Il en est de même en cas de réexpédition des mandats originaux d'un pays non participant sur un pays signataire de l'Arrangement.

6. — Les demandes de réexpédition sont enregistrées, pour mémoire, par le premier bureau de destination, et, le cas échéant, par les bureaux destinataires ultérieurs. Le bureau qui opère la réexpédition d'un mandat dans les conditions prévues ci-dessus en donne avis au bureau d'émission.

Article 112.

Mandats tombés en rebut.

Préalablement au renvoi à l'Administration d'origine des mandats qui n'ont pu être payés aux bénéficiaires pour une cause quelconque, le bureau de destination les enregistre pour mémoire et les frappe du timbre ou les munit de l'étiquette dont l'usage est prescrit par l'article 149, § 1 du Règlement de la Convention, pour les correspondances tombées en rebut.

Les mandats télégraphiques renvoyés doivent être mis sous enveloppe, accompagnés des avis d'émission y relatifs.

Toutefois, les mandats créés dans les conditions prévues aux §§ 3, 4 et 5 de l'article 111 doivent être transmis à l'Administration qui les a établis; celle-ci en met le montant à la disposition de l'Administration dont émane le titre original, soit au moyen d'un nouveau mandat en franchise de taxe, soit par voie de déduction au compte mensuel des mandats payés.

Article 113.

Réclamations.

1. — Toute réclamation relative à un mandat ordinaire ou télégraphique est établie sur une formule conforme au modèle MP 3 ci-annexé et transmise, en règle générale, par le bureau d'origine directement au bureau de destination.

Une seule formule peut être utilisée pour plusieurs mandats émis simultanément sur la demande du même expéditeur au profit du même bénéficiaire.

2. — Lorsque le bureau destinataire est en état de fournir des renseignements définitifs sur le sort du titre réclamé, il renvoie la formule, complétée suivant le résultat des recherches, au bureau qui a reçu la réclamation. En cas de recherches infructueuses ou de paiement contesté, la formule est transmise à l'Administration du pays d'origine par l'intermédiaire de l'Administration du pays destinataire, en y ajoutant autant que possible une déclaration du bénéficiaire attestant qu'il n'a pas reçu le montant du mandat.

3. — Toute Administration peut demander, par une notification adressée au Bureau international, que les réclamations qui concernent son service soient transmises à son Administration centrale ou à un bureau spécialement désigné.

Article 114.

Demandes de renseignements.

Les demandes de renseignements relatives à des mandats sont traitées suivant les règles fixées à l'article 113.

Article 115.

Réclamations et demandes de renseignements des mandats émis dans un autre pays.

Dans les cas prévus à l'article 22, § 3, de l'Arrangement, les formules MP 3 concernant les réclamations ou les demandes de renseignements sont transmises à l'Administration d'origine. Ces formules doivent être accompagnées des récépissés.

L'Administration d'origine doit être mise en possession de la formule dans les délais prévus à l'article 22, § 2, de l'Arrangement.

CHAPITRE III.

COMPTABILITÉ.

Article 116.

Comptes mensuels.

1. — Chaque Administration dresse, à la fin de chaque mois pour chacune des autres Administrations, un compte mensuel conforme au modèle MP 4 ci-annexé et sur lequel sont récapitulés, autant que possible dans l'ordre chronologique et suivant l'ordre alphabétique des noms des bureaux d'émission, tous les mandats payés par ses propres bureaux, pour le compte de l'Administration correspondante, pendant le mois précédent.

Elle inscrit également sur ce compte le montant des taxes et des droits qui lui reviennent, en vertu de l'article 29, § 1, de l'Arrangement, sur les mandats payés par ses bureaux ainsi que, le cas échéant, le montant des remboursements et celui des intérêts prévus aux articles 28 et 31 dudit Arrangement.

2. — Le compte mensuel est transmis à l'Administration débitrice, au plus tard à la fin du mois qui suit celui auquel il se rapporte, accompagné des mandats de poste et des mandats télégraphiques quittancés, ces derniers complétés, autant que possible, par leurs avis d'émission.

Les avis d'émission qui parviennent à l'Administration de destination après l'envoi du compte sur lequel sont décrits les mandats télégraphi-

qués auxquels ils se rapportent sont renvoyés à l'Administration d'origine annexés à l'un des comptes suivants.

3. — A défaut de mandats payés, un compte mensuel négatif est adressé à l'Administration correspondante.

4. — Les différences constatées par l'Administration débitrice dans les comptes mensuel sont reprises dans le premier compte mensuel à intervenir. Elles sont négligées si leur montant total n'excède pas 50 centimes par compte.

Article 117.

Comptes généraux.

1. — En cas de liquidation à l'aide d'un compte général, ce compte est dressé par l'Administration créancière immédiatement après la réception des comptes mensuel et sans attendre qu'il ait été procédé à la vérification de détail de ces comptes. Le compte général est dressé sur une formule conforme au modèle MP 5 ci-annexé.

2. — Le compte général doit être arrêté dans un délai de deux mois après l'expiration du mois auquel il se rapporte. Ce délai est porté à quatre mois dans les relations avec les pays éloignés.

Les Administrations peuvent s'entendre en vue de dresser le compte général par trimestre, par semestre ou par année.

Article 118.

Liquidation. Acomptes.

1. — Sauf arrangement contraire, le solde du compte général ou les totaux des comptes mensuels sont réglés au moyen de chèques ou de traites payables à vue sur la capitale ou sur une place commerciale du pays créancier, en monnaie de ce pays et sans aucune perte pour lui, les frais du paiement restant à la charge de l'Administration débitrice.

2. — Le paiement doit être effectué, au plus tard, quinze jours après réception du compte général ou, si un compte général n'est pas dressé, après réception du compte mensuel. Ce délai est d'un mois pour les pays éloignés.

Si les deux Administrations ne sont pas d'accord sur le montant de la somme à payer, la liquidation ne peut être différée que pour la partie contestée. En ce qui concerne cette partie, l'Administration débitrice est tenue de notifier à l'Administration créancière les raisons de la contestation, au plus tard dans le délai prévu à l'alinéa précédent.

3. — Toute Administration qui se trouve à découvert, vis-à-vis d'une autre Administration, d'une somme dépassant 30,000 francs-or par mois a le droit de réclamer le versement, pendant le mois où les mandats sont émis, d'un acompte établi de façon que la partie du solde mensuel moyen qui n'est pas couverte par l'acompte ne

soit pas supérieure à 30,000 francs-or. Le solde mensuel moyen est calculé sur la base des trois derniers comptes mensuel acceptés. L'Administration débitrice doit satisfaire à cette demande en payant un acompte à l'Administration créancière, au plus tard le quinzième jour du mois où ces mandats sont émis, à moins qu'elle ne puisse invoquer à bon escient que la moyenne des trois derniers mois révolus a cessé de correspondre à l'importance réelle du trafic des mandats.

En cas de non-paiement dans le délai précité, les prescriptions de l'article 31 de l'Arrangement sont applicables.

CHAPITRE IV.

COMMUNICATIONS. FORMULES.

Article 119.

Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.

1. — Les Administrations doivent, trois mois au moins avant de mettre l'Arrangement à exécution, communiquer aux autres Administrations, par l'intermédiaire du Bureau international:

- a) la liste des pays avec lesquels elles échangeront des mandats sur la base de l'Arrangement;
- b) la liste des bureaux qu'elles autorisent à émettre et à payer des mandats ou l'avis que tous leurs bureaux participent à ce service;
- c) le cas échéant, l'avis de leur participation à l'échange des mandats télégraphiques;
- d) le maximum qu'elles adoptent pour l'émission et le paiement des mandats;
- e) la monnaie dans laquelle doit être exprimé le montant des mandats à destination de leurs pays;
- f) le tarif qu'elles appliquent;
- g) la durée des délais après lesquels leur législation attribue définitivement à l'Etat le montant des mandats dont le paiement n'a pas été réclame;
- h) le cas échéant, les taxes qu'elles perçoivent pour le paiement à domicile, la poste restante, le visa pour date, la réclamation et l'autorisation de paiement;
- i) leur décision en ce qui concerne la possibilité, dans leur pays, de transmettre ou non les mandats par voie d'endossement;
- j) un exemplaire de la formule de mandat qu'elles emploient;
- k) l'orthographe, dans la langue officielle de leur pays, des noms de nombre de 1 à 1000, qui sont à porter sur les mandats;
- l) la liste des pays ne participant pas à l'Arrangement, pour lesquels elles peuvent servir d'intermédiaire pour l'échange des mandats;
- m) le mode d'indication du droit qu'elles perçoivent sur les mandats émis.

2. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

3. — Les Administrations correspondantes doivent se communiquer directement les taux de conversion qu'elles appliquent et toutes les modifications ultérieures apportées à ces taux.

Article 120.

Formules à l'usage du public.

En vue de l'application des dispositions de l'article 31, § 2, de la Convention, sont considérées comme formules à l'usage du public les formules:

- MP 1 (Mandat de poste),
- MP 3 (Réclamation).

DISPOSITIONS FINALES.

Article 121.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les mandats de poste.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G.A.Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>
<i>Carlos H. Sal.</i>	

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gno. Canedo.
J. Lievana.

Pour la BULGARIE:

M. Gheorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la CHINE:

H. K. Chang Chien

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour la RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

José Villegas Munoz.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour les COLONIES ET PROTECTORATS
FRANÇAIS DE L'INDOCHINE:

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES COLONIES
FRANÇAISES:

R. Bourgoïn.

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.

S. Camilieris.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'IRAN:

Dr A. A. Dattary.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.

Seiiti Okazaki.

Jiro Nakayama.

Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seiiti Okazaki.

Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DEPEN-
DANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.

Kenji Ito.

Pour les ÉTATS DU LEVANT SOUS MANDAT
FRANÇAIS (SYRIE ET LIBAN):

M. Usclat.

Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

Dixon Brown.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le NICARAGUA:

Rubén Dario.

Pour la NORVÈGE:

Sten Haug.

Oskar Homme.

Pour la RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Vial.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaiwongse.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thare Nylund.
Allan Hultman.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoning.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

L. Roulet.
Dr J. Buser.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoning.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour le PÉROU:

Ernesto Cáceres.
Pour Jorge Chamot.
Ernesto Cáceres

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour la TURQUIE:

'Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quardio Morao.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY

F. A. Costanzo.
Adolfo Agorio.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'Océanie:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour l'YÉMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

Załącznik — Annexe,
WZORY DRUKOW — FORMULES.

MP 1

(Reg. art. 101)
(Strona przednia - (Recto))

**ODCINEK
COUPON**

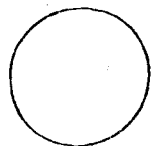
(Może być odcięty przez odbiorcę)
(Peut être détaché par le destinataire)

Kwota przekazu w cyfrach
arabskich
Montant du mandat en chiffres
arabes

Nadawca
Désignation de l'expéditeur

Datownik urzędu
nadawczego

Timbre du bureau
d'origine

Data 19
Le

**ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES**

**MIEDZYNARODOWY PRZEKAZ POCZTOWY
MANDAT DE POSTE INTERNATIONAL**

na kwotę
de la somme de

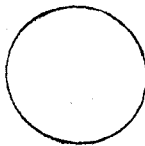
(Jednostki słownie literami łacińskimi)
(Les unités en toutes lettres et en caractères latins)

placny P. — payable à M
Miejsce przeznaczenia — Lieu de destination
Ulica i numer — Rue et numéro
Kraj przeznaczenia — Pays de destination

Kurs przeliczenia:
Cours du change:
Kwota
wypłacona:
Somme payée:
1*

Miejsce na znaczek
pocztowy lub zaznaczenie
o pobraniu opłaty
Application des timbres
poste ou indication de
la taxe perçue

Datownik urzędu
nadawczego

Timbre du bureau
d'origine

**WPISY SŁUŻBOWE
INDICATIONS DE SERVICE**

Numer
Numéro
Data
Date
Urząd
Bureau
nadania
d'émission

Podpis urzędnika
sporządzającego przekaz
Signataire de l'agent
qui a dressé le mandat

*) Wypełnia Zarząd kraju przeznaczenia, jeżeli sam dokonuje przeliczenia. — Indications à rem-
plir par l'Administration destinataire, lorsqu'elle opère elle même la conversion.

Kwota wypłacona
Somme versée
(Waluta kraju
nadania)
(Monnaie du pays
d'origine)

(Wymiary: 105 × 148 lub 114 × 162 mm, kolor różowy)

(Należy wydrukować w kierunku odwrotnym do strony przedniej)
(Doit être imprimé en sens inverse du recto)

MP 1
(Strona odwrotna) - (Verso)

(Miejsce przeznaczone dla ewentualnego cedowania)
(Cadre réservé aux endossements, s'il y a lieu)

POKWITOWANIE ODBIORCY
QUITTANCE DU DESTINATAIRE

Otrzymałem kwotę podaną na stronie przedniej,
Reçu la somme indiquée d'autre part,

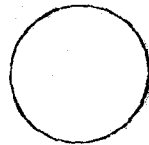
Miejscowość....., dnia 19.....
Lieu

Podpis odbiorcy;
Signature du destinataire:

KSIĘGA ODDAWCZA
REGISTRE D'ARRIVÉE

Nr.....
No

Datownik urzędu wypłacającego

Timbre du bureau payeur

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

ZAWIADOMIENIE O NADANIU PRZEKAZU TELEGRAFICZNEGO
AVIS D'ÉMISSION D'UN MANDAT TÉLÉGRAPHIQUE

w urzędzie
déposé au bureau

dnia dla urzędu w
le pour le bureau d

(Kraj — Pays)

Nazwisko nadawcy Nom de l'expéditeur	Numer przekazu Numéro du mandat	Nazwisko, imiona, zawód i miejsce zamieszkania adresata Nom, prénoms, qualité et domicile du destinataire	Kwota przekazu Montant du mandat
1	2	3	4

A dn. 19

Urząd pocztowy: — Bureau de poste:

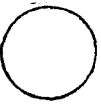
(Podpis — Signature)

Datownik urzędu
przeznaczenia

Timbre du bureau
de destination

Datownik urzędu
nadawczego

Timbre du bureau
d'origine

1) Kwoty nie można wypłacić na podstawie tego zawiadomienia, lecz tylko na podstawie tele-
gramu, do którego to zawiadomienie się odnosi.
Le montant ne peut pas être payé sur le vu de cet avis d'émission, mais seulement sur
celui du télégramme auquel cet avis se rapporte.

(Wymiary 105 × 148 mm, zwykły papier biały)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Urząd _____
Bureau _____

Nr _____
No _____

REKLAMACJA PRZEKAZU
RÉCLAMATION D'UN MANDAT

(Wypełnia urząd nadawczy)
(A remplir par le bureau d'origine)

Nazwisko i miejsce zamieszkania reklamującego:

Nom et domicile du réclamant:

Urząd nadawczy: _____

Bureau d'émission: _____

Data nadania: _____

Date d'émission _____

Numer porządkowy _____

Numéro d'ordre: _____

Kwota: _____

Montant: _____

Nazwisko odbiorcy: _____

Nom du destinataire: _____

Dokładny adres odbiorcy:

Adresse complète du destinataire:

Urząd przeznaczenia: _____

Bureau de destination: _____

Wyjaśnienia dodatkowe:

Renseignements complémentaires:

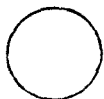
Jeżeli przekaz zaginął, kwotę należy wypłacić:
Si le mandat a été égaré, le montant doit être payé:

- a) adresatowi pierwotnemu¹⁾
au destinataire primitif
- b) nadawcy¹⁾ — à l'expéditeur

_____, dnia _____ 19_____
le _____

(Podpis: — Signature:)

Datownik urzędu nadawczego

Timbre du bureau d'origine

(Wypełnia urząd przeznaczenia)
(A remplir par le bureau destinataire)

1) Przekaz wskazany obók
Le mandat décrit ci-contre
został należycie wypłacony adresatowi
a été dûment payé au destinataire
dnia _____ 19_____
le _____

zalega jeszcze jako niewypłacony w urzędzie
est encore en instance au bureau

w _____
d _____

został zwrócony do urzędu nadawczego
a été renvoyé au bureau d'origine
dnia _____ 19_____
le _____

został dostany dnia _____ 19_____
a été réexpédié le _____

do _____
à _____

nie nadszedł do urzędu
n'est pas parvenu au bureau

w _____²⁾
d _____

_____, dnia _____ 19_____
le _____

(Podpis: — Signature:)

Datownik urzędu przeznaczenia

Timbre du bureau de destination

- 1) Skreślić wskazówki zbędne.
Biffer les indications inutiles.
- 2) Dołączyć oświadczenie odbiorcy.
Ajouter la déclaration du destinataire.

MP 4

(Strona przednia) — (Recto)
(Reg., art. 116 § 1)

19.....

Miesiąc — Mois

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

RACHUNEK MIESIĘCZNY
MIĘDZYNARODOWYCH PRZEKAZÓW POCZTOWYCH

COMPTE MENSUEL
DES MANDATS DE POSTE INTERNATIONAUX

WYSTAWIONYCH PRZEZ URZĘDY POCZTOWE
ÉMIS PAR LES BUREAUX DE POSTE
w

d

I WYPŁACONYCH PRZEZ URZĘDY POCZTOWE
ET PAYÉS PAR LES BUREAUX DE POSTE
w

d

W CIĄGU MIESIĄCA PODANEGO POWYŻEJ
PENDANT LE MOIS DÉSIGNÉ CI-DESSUS

Zeszyt Nr
Cahier No

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

MP 4
(Strona odwrotna) — (Verso)

Rok 19 _____
Année _____

Miesiąc _____
Mois _____

Numer porządkowy przekazów wypłaconych Numéro d'ordre des mandats payés	Data wystawienia Date de l'émission		Urząd nadawczy Bureau d'émission	Numer nadawczy Numéro d'émission	Przekazy podlegające opłacie Mandats taxés	Przekazy wolne od opłaty Mandats en franchise de taxe	Wysokość długu Zarządu Montant du débit de l'Administration
	Rok Année	Miesiąc Mois					
1	2	3	4	5	6	7	8
					Przekazy podlegające opłacie Mandats taxés		
					Należność 1/4 ‰ od przekazów podlegających opłacie Droit de 1/4 ‰ sur les mandats taxés		
					Udział stały Quote-part fixe		
					Przekazy wolne od opłaty Mandats en franchise de taxe		
Kwota ogólna, którą winien Zarząd					Zarządowi		
Total général des sommes dues par l'Administration					à l'Administration		

Stwierdza się, że niniejszy rachunek z miesiąca _____ 19 _____
Certifié le présent compte du mois

zgadza się z ogólną ilością _____ przekazów _____ urzędów.
conforme au total des _____ mandats _____ ci-annexés.

Sporządzono w _____ dnia _____ 19 _____ Naczelnik _____
Fait à _____ le _____ Le Chef

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

MP 5
(Reg., art. 117, § 1)

RACHUNEK OGÓLNY
PRZEKAZÓW POCZTOWYCH WYMIENIONYCH
COMPTE GÉNÉRAL
DES MANDATS DE POSTE ÉCHANGÉS

między
entre
i
et
w ciągu 19
pendant

Okres Période 1	Wierzytelność Zarządu Avoir de l'Administration		Wierzytelność Zarządu Avoir de l'Administration	
	Przekazy Mandats 2	Oplaty Droits 3	Przekazy Mandats 4	Oplaty Droits 5
Przeliczenie po kursie: Conversion au taux de: =	Razem Totaux			

Bilans
Balance
Zaliczki
Acomptes
Saldo
Solde

na dobro Zarządu
dług de l'Administration
au crédit
débit

Szczegóły zaliczek:
Détail des acomptes:

Daty: Kwoty:
Dates: Montants:

Sporządzono
Dressé à
dnia 19
le (Podpis) — (Signature)

Widziano i uznano:
Vu et accepté:

Przekład

POCZTOWE BONY PODRÓŻNE.

T r e ś ć.

Dodatek w sprawie obrotu pocztowych bonów podróżnych.

C z ę ś ć I.

Postanowienia zasadnicze.

R o z d z i a ł I.

Wydawanie pocztowych bonów podróżnych.

Art.

1. Pocztowe bony podróżne
2. Waluta
3. Kwota najwyższa
4. Opłaty
5. Cena sprzedaży

R o z d z i a ł II.

Wypłata bonów.

6. Wypłata
7. Okres ważności
8. Zastrzeżenia wypłaty

R o z d z i a ł III.

Odpowiedzialność i rachunkowość.

9. Zakres odpowiedzialności
10. Podział opłat
11. Rozrachunek

R o z d z i a ł IV.

Postanowienia różne.

12. Stosowanie postanowień Porozumienia

C z ę ś ć II.

Postanowienia wykonawcze.

R o z d z i a ł I.

Wydawanie książeczek.

13. Opis bonów i okładek książeczek. Zaopatrywanie
14. Wydawanie bonów
15. Sporządzanie książeczek

R o z d z i a ł II.

Wypłata bonów.

16. Formalności

R o z d z i a ł III.

Różne postanowienia.

17. Komunikaty przesłane do Biura międzynarodowego
18. Druki do użytku publiczności

W z o r y d r u k ó w.

- MP 6. Rachunek miesięczny pocztowych bonów podróżnych
- MP 7. Pocztowy bon podróżny
- MP 8. Książeczka z pocztowymi bonami podróżnymi

POCZTOWE BONY PODRÓŻNE.

DODATEK W SPRAWIE OBROTU POCZTOWYCH BONÓW PODRÓŻNYCH.

C Z Ę Ś Ć I.

POSTANOWIENIA ZASADNICZE.

R O Z D Z I A Ł I.

WYDAWANIE POCZTOWYCH BONÓW PODRÓŻNYCH.

A r t y k u ł 1.

Pocztowe bony podróżne.

Zarządy, które zgodziły się uczestniczyć w tym obrocie, wypuszczają pocztowe bony podróżne złączone w formie książeczek.

A r t y k u ł 2.

Waluta.

Bony wystawia się we frankach złotych, określonych w artykule 29 Konwencji.

A r t y k u ł 3.

Kwota najwyższa.

Każdy bon ma stałą wartość 100 franków złotych. Najwyższa kwota książeczki wynosi 1.000 franków złotych.

Artykuł 4.

Opłaty.

Opłatę uiszczaną za każdy bon wartości 100 franków złotych, ustala Zarząd kraju pochodzenia; nie może ona jednak przekraczać ½% wpłaconej kwoty.

Artykuł 5.

Cena sprzedaży.

Każdy Zarząd sam ustala cenę, po jakiej sprzedaje książeczki.

Może on doliczać do wartości, stanowiącej równowartość kwoty we frankach złotych, pewną kwotę, która powinna być możliwie najniższą i która służy do zabezpieczenia go od strat walutowych.

ROZDZIAŁ II.

WYPŁATA BONÓW.

Artykuł 6.

Wypłata.

1. Wartość bonów należy wypłacać ich posiadaczom w walucie tego kraju, w którym bony te są przedstawiane do wypłaty, i według parytetu franka złotego.

2. Wypłatę bonów przeprowadza zainteresowany Zarząd, w sposób przewidziany jego przepisami wewnętrznymi dla przekazów pocztowych.

3. Książeczek z bonami ani któregośkolwiek z zawartych w nich bonów, nie wolno ani żyrować, ani cedować na rzecz osób trzecich, nie wolno ich również dawać w zastaw.

4. Jeżeli urząd wypłaty nie rozporządza gotówką do wypłaty przedstawionego mu bonu lub bonów, wypłatę można odroczyć do czasu, kiedy urząd ten uzyska gotówkę.

Artykuł 7.

Okres ważności.

Bony są ważne w ciągu czterech miesięcy od dnia ich wydania. Miesiące liczą się od dnia jednego miesiąca do takiego samego dnia piątego miesiąca bez względu na ilość zawartych w nich dni.

Artykuł 8.

Zastrzeżenia wypłaty.

Przy zachowaniu przepisów ustawodawstwa wewnętrznego każdego kraju, urzędy pocztowe nie

uwzględniają żądań, wystosowanych do nich w celu sprzeciwienia się wypłacie ważnie wypuszczonych bonów.

ROZDZIAŁ III.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ I RACHUNKOWOŚĆ.

Artykuł 9.

Zakres odpowiedzialności.

1. Zarządy nie ponoszą odpowiedzialności za następstwa, które może pociągnąć za sobą zagubienie, kradzież lub oszukańcze użycie książeczek albo któregośkolwiek z zawartych w nich bonów.

2. Nie przyjmuje się żadnej reklamacji przeciwko Zarządowi Kraju wydania bonu bez przedstawienia książeczki, będącej przedmiotem tej reklamacji.

W razie zagubienia książeczki, albo jednego lub kilku bonów, osoba zainteresowana powinna udowodnić Zarządowi kraju wydania tych bonów, że prosiła o wydanie książeczki z bonami i wpłaciła w tym celu całą należność. Zwrot kwoty może nastąpić dopiero po upewnieniu się tego Zarządu, że bony zgłoszone jako zagubione nie zostały wypłacone; termin jednak nie powinien przekraczać trzech miesięcy po wygaśnięciu ważności. Termin ten wynosi sześć miesięcy w obrocie z krajami odległymi.

Artykuł 10.

Podział opłat.

Zarząd kraju nadania wypłaca Zarządowi, który dokonał wypłaty ¼% od ogólnej sumy wypłaconych bonów.

Artykuł 11.

Rozrachunek.

Rozrachunek kwot wypłaconych za bony sporządza się raz na miesiąc, na druku według załączonego wzoru MP 6 i dołącza się go do rachunków przekazów pocztowych. Kwotę ogólną rachunku MP 6 dodaje się do kwoty ogólnej rachunku miesięcznego przekazów pocztowych ustalonego za ten sam okres.

ROZDZIAŁ IV.

POSTANOWIENIA RÓŻNE.

Artykuł 12.

Stosowanie postanowień Porozumienia.

Postanowienia Porozumienia oraz jego Regulaminu stosują się do bonów we wszystkim co nie jest wyraźnie przewidziane w tym Dodatku.

C Z Ę Ś Ć II.

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE.

R O Z D Z I A Ł I.

WYDAWANIE KSIĄŻEK.

A r t y k u ł 13.

Opis bonów i okładek książeczek. Zaopatrywanie.

1. Bony sporządza się na drukach według załączonego wzoru MP 7.

Wyrabia się je ze specjalnego papieru ze znakiem wodnym, zadrukowanego tłem o rysunku giloszowym; wydrukowane są na nich nazwa kraju pochodzenia i numer seryjny od 1 do 100.000 lewa ich strona jest zaopatrzona suchym stemplem wypukłym, jednakowym dla wszystkich krajów, a wyobrażającym głowę Merkurego.

2. Okładkę książeczek sporządza się według załączonego wzoru MP 8.

Na stronie tytułowej wydrukowana jest nazwa kraju pochodzenia.

3. Bony i okładki książeczek powinny być koloru jasnoniebieskiego.

4. Zaopatrywanie Zarządów w bony i okładki książeczek należy do Biura międzynarodowego, które zajmuje się drukiem i dostawą ich po cenie kosztu.

A r t y k u ł 14.

Wydawanie bonów.

Przy wydawaniu, na prawej części bonów umieszcza się suchy stempel wypukły, właściwy Zarządowi wydającemu bony.

A r t y k u ł 15.

Sporządzanie książeczek.

1. Bony, których wydania zażądano, łączy się i broszuruje w książeczki według wzoru MP 8. Układa się w porządku liczbowym.

2. Wydający książeczkę urząd oznacza na okładce, w miejscu do tego przeznaczonym, ostatni dzień ważności bonów za pomocą dziurkowania przez całą książeczkę.

Podaje również na kreskowaniach tej okładki ilość wydanych bonów oraz numery bonu pierwszego i ostatniego.

3. Napisy należy wykonać odręcznie, za pomocą maszyny do pisania lub sposobem mechanicznym drukarskim.

4. Przy sporządzaniu książeczki okładkę należy zaopatrzyć w przeznaczonym do tego miejscu odciskiem suchego stempla wypukłego wymienionym w artykule 14.

5. Kartka, umieszczona przed pierwszym bonem każdej książeczki, wskazuje kraje, w których można realizować bony, oraz stałe równowartości 100 franków złotych w tych krajach.

R O Z D Z I A Ł II.

WYPŁATA BONÓW.

A r t y k u ł 16.

Formalności.

Przy wypłacie podaje się na bonie kwotę wypłaconą w walucie krajowej, datę i nazwę urzędu, po czym bon ten unieważnia się zgodnie z przepisami wewnętrznymi.

R O Z D Z I A Ł III.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

A r t y k u ł 17.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Każdy Zarząd obowiązany jest podać innym Zarządów, za pośrednictwem Biura międzynarodowego, przynajmniej na trzy miesiące przed wprowadzeniem tego obrotu:

a) kwotę, wypłaconą w jego walucie krajowej za 100 franków złotych;

b) opłaty, pobierane przy wydawaniu bonów;

c) wzory odcisków suchego stempla wypukłego, umieszczanego na bonach i okładkach;

d) urzędy, wydające książeczki.

2. Wszelkie późniejsze zmiany należy niezwłocznie podawać do wiadomości.

A r t y k u ł 18.

Druki do użytku publiczności.

Jako druki do użytku publiczności, w myśl artykułu 31, § 2 Konwencji, uważa się:

MP 7 (Pocztowy bon podróży);

MP 8 (Okładka książeczki z pocztowymi bonami podróży).

SUPPLÉMENT CONCERNANT LE SERVICE
DES BONS POSTAUX DE VOYAGE.

Table des articles.

TITRE I.

DISPOSITIONS FONDAMENTALES.

CHAPITRE I.

Emission de bons postaux de voyage.

Art.

1. Bons postaux de voyage.
2. Monnaie.
3. Montant maximum.
4. Taxes.
5. Prix de vente.

CHAPITRE II.

Payement des bons.

6. Payement.
7. Durée de validité.
8. Opposition au payement.

CHAPITRE III.

Responsabilité et comptabilité.

9. Etendue de la responsabilité.
10. Partage des taxes.
11. Décompte.

CHAPITRE IV.

Dispositions diverses.

12. Application des dispositions de l'Arrangement.

TITRE II.

DISPOSITIONS RÉGLEMENTAIRES.

CHAPITRE I.

Emission des carnets.

13. Description des bons et des couvertures de carnets. Approvisionnement.
14. Emission des bons.
15. Etablissement des carnets.

CHAPITRE II.

Payement des bons.

Art.

16. Formalités.

CHAPITRE III.

Dispositions diverses.

17. Communications à adresser au Bureau international.
18. Formules à l'usage du public.

Annexes.

ab

Formules MP 6 à MP 8.

SUPPLÉMENT CONCERNANT LE SERVICE
DES BONS POSTAUX DE VOYAGE.

TITRE I.

DISPOSITIONS FONDAMENTALES.

CHAPITRE I.

EMISSION DE BONS POSTAUX DE VOYAGE.

Article premier.

Bons postaux de voyage.

Les Administrations qui sont convenues de participer au service émettent des bons postaux de voyage. Ces bons sont réunis en carnets.

Article 2.

Monnaie.

Les bons sont libellés en francs-or tels qu'ils sont définis par l'article 29 de la Convention.

Article 3.

Montant maximum.

Chaque bon est d'un montant fixe de 100 francs-or. Le montant maximum d'un carnet est de 1000 francs-or.

Article 4.

Taxes.

La taxe à payer pour chaque bon de 100 francs-or est fixée par l'Administration d'origine; cette taxe ne peut, toutefois, dépasser $\frac{1}{2}$ % de la somme versée.

Article 5.

Prix de vente.

Chaque Administration fixe elle-même le prix auquel elle débite les carnets.

Elle peut ajouter à la valeur de parité du montant en francs-or une somme qui doit rester dans des limites aussi restreintes que possible et qui sert à la garantir des pertes au change.

CHAPITRE II.

PAYEMENT DES BONS.

Payement

Article 6.

1.—Le montant des bons doit être remis aux bénéficiaires dans la monnaie du pays où ces titres sont présentés au paiement et au taux de parité du franc-or.

2.—Le paiement des bons est effectué par l'Administration intéressée dans les conditions prescrites par ses règlements intérieurs pour les mandats de poste.

3.—Les carnets de bons ou l'un ou l'autre des bons qu'ils contiennent ne sont transmissibles à des tiers ni par endossement ni par cession; ils ne peuvent être mis en gage.

4.—Lorsque le service payeur ne dispose pas des fonds nécessaires au paiement du ou des bons qui lui sont présentés; le paiement peut être suspendu jusqu'au moment où le service en question se soit procuré les fonds.

Article 7.

Durée de validité.

Les bons sont valables pendant quatre mois à partir de la date de leur émission. Les mois se comptent de quantième à quantième, sans égard au nombre de jours dont ils se composent.

Article 8.

Opposition au paiement.

Sous réserve de ce qui serait prévu par la législation interne de chaque pays, les bureaux de

poste ne donnent pas suite aux demandes qui sont présentées en vue de faire opposition au paiement de bons régulièrement émis.

CHAPITRE III.

RESPONSABILITÉ ET COMPTABILITÉ.

Article 9.

Etendue de la responsabilité.

1.—Les Administrations ne sont pas responsables des conséquences que peuvent entraîner la perte, la soustraction ou l'emploi frauduleux de carnets ou de l'un ou l'autre des bons qu'ils contiennent.

2.—Aucune réclamation ne peut être introduite contre l'Administration du pays d'émission si le carnet qui fait l'objet de la réclamation n'est pas produit.

En cas de perte d'un carnet ou d'un ou plusieurs bons, l'intéressé doit faire la preuve auprès de l'Administration d'émission qu'il a demandé la délivrance d'un carnet de bons et qu'il a versé, à cet effet, la somme totale correspondante. Le remboursement ne peut être effectué que lorsque ladite Administration s'est assurée que les titres déclarés perdus n'ont pas été payés, sans que le délai puisse excéder trois mois après l'expiration de la validité. Ce délai est porté à six mois dans les relations avec les pays éloignés.

Article 10.

Partage des taxes.

L'Administration d'origine bonifie à l'Administration qui a effectué le paiement $\frac{1}{4}$ % de la somme totale des bons payés.

Article 11.

Décompte.

Le décompte des sommes payées du chef des bons est dressé une fois par mois sur une formule conforme au modèle MP 6 ci-annexé, à joindre aux comptes des mandats de poste.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 12.

Application des dispositions de l'Arrangement.

Les dispositions de l'Arrangement et de son Règlement s'appliquent aux bons pour tout ce qui n'est pas expressément prévu dans le présent Supplément.

TITRE II.

DISPOSITIONS RÉGLEMENTAIRES.

CHAPITRE I.

EMISSION DES CARNETS.

Article 13.

Description des bons et des couvertures de carnets Approvisionnement.

1.—Les bons sont établis sur des formules conformes au modèle MP 7 ci-annexé.

Ils sont confectionnés en papier spécial, filigrané, avec impression de fond en guillochis; ils portent, imprimés, le nom du pays d'origine ainsi qu'un numéro de série allant de 1 à 100.000; ils sont revêtus à la partie gauche d'un timbre sec en relief, identique pour tous les pays, et représentant une tête de Mercure.

2.—La couverture des carnets est conforme au modèle MP 8 ci-annexé.

Le nom du pays d'origine y est imprimé au recto.

3.—Les bons et les couvertures de carnets doivent être de couleur bleu clair.

4.—Les Administrations sont approvisionnées en bons et en couvertures de carnets par le Bureau international qui en fait assurer l'impression et les fournit au prix de revient.

Article 14.

Emission des bons.

Lors de l'émission, les bons sont revêtus, à la partie droite, de l'empreinte d'un timbre sec en relief, spécial au service qui les délivre.

Article 15.

Etablissement des carnets.

1.—Les bons dont l'émission a été demandée sont réunis et brochés en carnet, sous couverture MP 8. Ils sont classés dans leur ordre numérique.

2.—Le service qui émet un carnet indique sur la couverture, dans l'emplacement réservé à cet effet, le dernier jour de validité des bons, au moyen d'une perforation qui traverse tout le carnet.

Il porte également sur les filets de cette couverture le nombre de bons émis ainsi que les numéros des premier et dernier de ces bons.

3.—Les inscriptions doivent être faites à la main, à la machine à écrire ou au moyen d'un procédé mécanique d'impression.

4.—Une empreinte du timbre sec en relief, visé à l'article 14, doit être apposée sur la couverture et à l'endroit prévu à cet effet, lors de l'établissement du carnet.

5.—Une notice placée avant le premier bon de chaque carnet indique les pays dans lesquels peut avoir lieu le paiement des bons et les équivalents fixes de 100 francs-or pour ces pays.

CHAPITRE II.

PAYEMENT DES BONS.

Article 16.

Formalités.

Lors du paiement, le montant de la somme payée dans la monnaie nationale du pays, la date et le nom du bureau, sont portés sur le bon qui est ensuite annulé selon la réglementation intérieure.

CHAPITRE III.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 17.

Communications à adresser au Bureau international.

1.—Chaque Administration doit, trois mois au moins avant de mettre le service à exécution, communiquer aux autres Administrations, par l'intermédiaire du Bureau international:

- (a) la somme payée dans sa monnaie nationale pour 100 francs-or;
- (b) les taxes perçues à l'émission;
- (c) des spécimens des empreintes du timbre sec en relief qui est apposé sur les bons et sur les couvertures;
- (d) les services qui émettent les carnets.

2.—Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

Article 18.

Formules à l'usage du public.

En vue de l'application des dispositions de l'article 31, § 2, de la Convention, sont considérées comme formules à l'usage du public les formules:

M P 7 (Bon postal de voyage),

M P 8 (Couverture du carnet de bons postaux de voyage).

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Załącznik — Annexe.
WZORY DRUKÓW — FORMULES.

MP 6
(Dodatek, art. 11)

RACHUNEK MIESIĘCZNY
COMPTE MENSUEL

Pocztowych bonów podróźnych
Des bons postaux de voyage

załączników
annexes

Rok 19
Année

Miesiąc
Mois

miedzy Zarządem w i Zarządem w
entre l'Administration d et l'Administration d

Numer porządko- wy wypłaconych bonów Numéro d'ordre des bons payés	Data wystawienia Date de l'émission		Urząd wystawiający Bureau d'émission	Numer bonu Numéro de bons	Kwota w walucie kraju wypłacającego Montant en monnaie du pays de payement
	Rok Année	Miesiąc Mois			
1	2	3	4	5	6

Ogólna kwota wypłaconych bonów.....
Total des bons payés

Należność 1/4 ‰
Droit de 1/4 ‰

Kwota ogólna, którą winien Zarząd Zarządowi
Total général des sommes dues par l'Administration d à l'Administration d

Stwierdza się niniejszy rachunek z miesiąca 19.....
Certifié le présent compte du mois

zgadza się z ilością bonów załączonych.
conforme au total des bons ci-annexés.

Sporządzono w dnia 19.....
Fait à le

Naczelnik.....
Le Chef d

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

T A L O N
do dyspozycji właściciela

T A L O N
à la disposition du titulaire

Pocztowy bon podróży
Bon postal de voyage

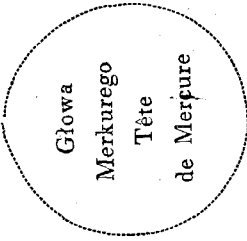
Nr.....
No.....

KWOTA
MONTANT

100 franków-złotych
100 francs-or

Urząd wypłacający
Bureau de payement

Ważny do włącznie
Valable jusqu'au inclusivement

POCZTOWY BON PODRÓŻNY
BON POSTAL DE VOYAGE

Suchy stempel (wypukły)
urzędu wystawiającego
Timbre sec (en relief)
du bureau d'émission

Nr.....
No.....

Otrzymano za ten pocztowy bon podróży ekwiwalent 100 (stu) franków złotych
Reçu contre ce bon postal de voyage l'équivalent de 100 (cent) francs-or

v (Miejsce) — Lieu dnia 19.....
le

Podpis:
Signature: (Podpis winien być zgodny z podpisem umieszczonym na okładce)
(La signature doit être conforme à celle qui figure sur la couverture)

Datownik
urzędu wypłaca-
jącego
Timbre du bureau
payeur

Wypłacono: dnia 19.....
Payé: le
(Kwota w walucie krajowej)
(Montant en monnaie du pays)

Nr wypłaty
No du payement

Data wypłaty
Date de payement

(Wymiary: 114 X 162 mm, kolor jasnoniebieski)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

(1-sza strona okładki)
(1-re page de la couverture)

MP 8
(Dodatek, art. 15, § 2)

Ważna do
Valable jusqu'au
włącznie
inclusivement

KSIĄŻECZKA Z POCZTOWYMI BONAMI PODRÓŻNYMI
CARNET DE BONS POSTAUX DE VOYAGE

Zawierająca
Contenant

bonów Nr od
bons Nos

do
à

na 100 franków złotych
à 100 francs-or

P.
M.

(Nazwisko i imiona) — (Nom et prénoms)

(Miejsce zamieszkania) — (Lieu de domicile)

(Adres) — (Adresse)

(Podpis właściciela) — (Signature du titulaire)

Suchy stempel (wypukły)
urzędu wystawiającego
Timbre sec (en relief)
du bureau d'émission

Patrz przepisy na 4-ej stronie okładki.
Voir les dispositions à la 4e page de la couverture.

(Wymiary: 114 × 162 mm, kolor jasnoniebieski)

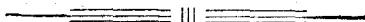
(4-a strona okładki)

(4e page de la couverture)

1. Pocztowe bony podrózne wystawione są we frankach złotych. Frank złoty przyjęty jako jednostka monetarna przez Światową Konwencję Poczтовую jest o wadze 10/31 grama i próbie 0,900.
1. Les bons postaux de voyage sont libellés en francs-or. Le franc-or pris comme unité monétaire par l'Union postale universelle est d'un poids de 10/31-e de gramme et d'un titre de 0,900.
2. W urzędach uczestniczących w tej służbie wypłata bonów odbywa się w walucie kraju wypłacającego według spólczynnika do parytetu franka złotego. Wypłata odbywa się po wręczeniu bonu podpisanego atramentem. Upoważniony do odbioru winien udowodnić swą tożsamość bądź to przez okazanie jakiegokolwiek innego dowodu przyjętego w kraju paszportu lub karty tożsamości, bądź też za pomocą wypłacającym.
2. Dans les bureaux participant au service, le payement des bons a lieu dans la monnaie du pays payeur au taux de parité du franc-or. Le payement a lieu contre remise du bon signé à l'encre. L'ayant droit doit justifier de son identité soit par la production de son passeport ou d'une carte d'identité postale, soit au moyen d'une autre preuve admise dans le pays payeur.
3. Jeżeli urząd wypłacający nie posiada niezbędnej gotówki do wypłaty bonu lub bonów, które mu są okazane, wypłata może być zawieszona do czasu zaopatrzenia się urzędu w gotówkę.
3. Lorsque le service payeur ne dispose pas des fonds nécessaires au payement du ou des bons qui lui sont présentés, le payement peut être suspendu jusqu'à ce que le service se soit procuré les fonds.
4. Za kwoty wpłacone na pocztowe bony podrózne Zarząd pocztowy odpowiada wobec uprawnionych w okresie ustawowego przedawnienia, ustalonego przez kraj wydania, aż do chwili prawidłowej wypłaty bonów. Wnoszenie reklamacji dotyczącej wypłaty bonu osobie nieuprawnionej, dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po wydaniu tego bonu. Zarządy pocztowe nie ponoszą odpowiedzialności za skutki jakie może spowodować zguba, kradzież lub oszukańcze użycie niniejszej książeczki, lub też jakiegokolwiek z bonów, które zawiera.
4. Les sommes versées pour être converties en bons sont, dans le délai de prescription fixé par la législation du pays d'émission, garanties aux ayants droit jusqu'au moment où les bons ont été régulièrement payés. La réclamation de l'ayant droit concernant le payement d'un bon à une personne non autorisée n'est admise que dans le délai d'un an à partir du lendemain de l'émission de ce bon. Les Administrations des postes ne sont pas responsables des conséquences que peuvent entraîner la perte, la soustraction ou l'emploi frauduleux de carnets ou de l'un ou l'autre des bons qu'ils contiennent.
5. Nie można wnosić reklamacji przeciwko Zarządowi kraju wydania bonów bez okazania książeczki z bonami, będącej przedmiotem reklamacji. Jednakże w razie zaginięcia bądź to książeczki z bonami, bądź też jednego lub kilku bonów, zainteresowany winien wnieść do Zarządu wydania dowód, że żądał książeczki z bonami i dowód wpłacenia całkowitej kwoty na nią. Zwrot wpłaconej kwoty może nastąpić tylko po upewnieniu się danego Zarządu, że bony, zgłoszone jako zagubione, nie zostały wypłacone.
5. Aucune réclamation ne peut être introduite contre l'Administration du pays d'émission si le carnet qui fait l'objet de la réclamation n'est pas produit. Toutefois, en cas de perte, soit d'un carnet, soit d'un ou de plusieurs bons, l'intéressé devra faire la preuve auprès de l'Administration d'émission qu'il a demandé la délivrance d'un carnet de bons et qu'il a versé, à cet effet la somme totale correspondante. Le remboursement ne pourra être effectué que lorsque ladite Administration se sera assurée que les bons déclarés perdus n'ont pas été payés.
6. Książeczki z bonami lub też którykolwiek z bonów, jakie zawiera, nie mogą być cedowane ani przelewane na osoby trzecie; nie mogą one również być oddawane w zastaw.
6. Les carnets ou l'un ou l'autre des bons qu'ils contiennent ne sont transmissibles à des tiers ni par endossement ni par cession; ils ne peuvent être mis en gage.

Żądania wstrzymania wypłaty bonów należycie wystawionych nie będą uwzględniane.

Il n'est pas donné suite aux demandes qui sont présentées en vue de faite opposition au payement de bons régulièrement émis.

Przekład

**SWIATOWY ZWIĄZEK POCZTOWY.
POROZUMIENIE O POCZTOWYCH PRZELE-
WACH PIENIĘŻNYCH.**

Treść.

Rozdział I.

Postanowienia wstępne.

Art.

1. Warunki wymiany przelewów
2. Przedmiot porozumienia

Rozdział II.

Warunki dopuszczalności i wykonywanie zarządzeń przelewowych.

3. Podawanie kwoty przelewów. Kurs przeliczania
4. Kwota najwyższa
5. Opłaty
6. Zwolnienie od opłat i należności
7. Zawiadomienie o przelewie
8. Przelewy telegraficzne
9. Wymiana wykazów przelewów pieniężnych
10. Urzędy wymiany

Rozdział III.

Unieważnienie. Reklamacje.

11. Unieważnienie zarządzeń przelewowych
12. Reklamacje i żądania informacji

Rozdział IV.

Odpowiedzialność.

13. Zakres odpowiedzialności
14. Wyjątki od zasady odpowiedzialności
15. Ustalenie odpowiedzialności
16. Zwracanie kwot należnych reklamującemu
17. Zwrot odszkodowania Zarządowi-wierzycielowi

Rozdział V.

Rachunkowość.

18. Przyznanie opłat
19. Rozrachunek kwot przelewowych, ustalanie salda i procentów
20. Wypłaty salda. Odsetki i moratorium
21. Ogólny rachunek kwartalny

Rozdział VI.

Różne postanowienia.

22. Żądanie otwarcia pocztowego konta czekowego za granicą
23. Wykaz właścicieli kont
24. Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji
25. Uchwalanie wniosków w przerwach między Zjazdami

Postanowienia końcowe.

26. Wejście w życie i czas trwania Porozumienia

SWIATOWY ZWIĄZEK POCZTOWY.

**POROZUMIENIE O POCZTOWYCH PRZELE-
WACH PIENIĘŻNYCH,**

które zawarły:

Albania, Niemcy, Królestwo Arabii Sadyjskiej, Republika Argentyna, Belgia, Boliwia, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Hiszpania, Zespół Kolonij hiszpańskich, Francja, Algier, Grecja, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Włochy, Zespół Kolonij i posiadłości włoskich oprócz Wschodniej Afryki włoskiej, Wschodnia Afryka włoska, Japonia, Korea, Zespół innych posiadłości japońskich, Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej), Maroko (strefa hiszpańska), Paragwaj, Holandia, Indie holenderskie, Polska, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Szwecja, Związek Szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezueli, Yemen i Królestwo Jugosławii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów krajów powyżej wymienianych, na mocy artykułu 3 Światowej Konwencji Pocztowej, uchwalonej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli następujące Porozumienie:

Rozdział I.

POSTANOWIENIA WSTĘPNE.

Artykuł 1.

Warunki wymiany przelewów.

Postanowienia niniejszego Porozumienia normują wymianę przelewów pieniężnych między umawiającymi się Krajami, których Zarządy porozumieją się co do zaprowadzenia tej gałęzi służby.

Artykuł 2.

Przedmiot Porozumienia.

Każdy właściciel pocztowego konta czekowego w jednym z krajów, które porozumiały się co do wymiany przelewów, może zarządzić przelewy pieniężne ze swego konta na pocztowe konto czekowe w innym z tych krajów.

R O Z D Z I A Ł II.

WARUNKI DOPUSZCZALNOŚCI I WYKONYWANIE ZARZĄDZEŃ PRZELEWOWYCH.

Artykuł 3.

Podawanie kwoty przelewów. Kurs przeliczania.

Kwota przelewów winna być podana w walucie kraju przeznaczenia.

Jednakże każdy Zarząd może się zgodzić, aby wspomniana kwota była podana przez właściciela konta w walucie kraju nadania.

Zarząd kraju nadania określa sam kurs przeliczenia swej waluty na walutę kraju przeznaczenia.

Artykuł 4.

Kwota najwyższa.

Każdy Zarząd może ograniczyć najwyższą kwotę, do jakiej właściciel konta może zarządzać przelewy pieniężne bądź to w ciągu jednego dnia, bądź też w ciągu określonego czasu.

Artykuł 5.

Oplaty.

1. Opłata za dokonanie przelewu nie może przekraczać 10/00 kwoty przelewu; jednakże każdy Zarząd może zaokrąglić ułamki stosownie do wymogów swej służby. Dla tej opłaty można ustalić stawkę najniższą, która jednak nie może przekraczać 20 centymów.

2. Za wpisanie przelewu na pocztowe konto czekowe nie można pobierać opłaty wyższej od ustalonej za taką samą czynność w obrocie wewnętrznym.

Artykuł 6.

Zwolnienie od opłat i należności.

Służbowe przelewy pieniężne, wymieniane między Zarządami lub między ich urzędami, zwolnione są od wszelkich opłat.

To samo dotyczy zwolnienia od opłaty za przesłanie listów, zawierających wyciągi kontowe i wysłanych przez pocztowe urzędy czekowe do właścicieli kont czekowych, zamieszkałych w jednym z krajów, należących do Związku.

Na listach tych należy podać nazwę czekowego urzędu wysyłającego jak również napis: „Pocztowa sprawa służbowa“ (Service des postes).

Artykuł 7.

Zawiadomienie o przelewie.

1. Właściciel konta lub urząd czekowy, prowadzący konto, które należy obciążyć, winien dołączyć do każdego zarządzenia przelewu zawiadomienie o przelewie zwykłym.

Odwrotnej strony tego zawiadomienia można użyć do umieszczenia korespondencji prywatnej przeznaczonej dla odbiorcy. Każdy Zarząd jest upoważniony do pobierania z tego tytułu opłaty od właściciela obciążonego konta pod warunkiem, że opłata taka zaprowadzona jest w jego obrocie wewnętrznym.

2. Zawiadomienia o przelewach zwykłych przesyła się odbiorcom bezpłatnie.

Artykuł 8.

Przelewy telegraficzne.

1. W obrocie między Zarządami, które wyraziły na to zgodę, mogą być przesłane przelewy za pomocą telegrafu zwykłego lub radiotelegrafu; przelewy te noszą nazwę przelewów telegraficznych.

2. W braku porozumienia odmiennego, przelewy telegraficzne przy traktowaniu i przesyłaniu podlegają tak jak i inne telegramy prywatne i na tych samych warunkach, formalnościom przewidzianym w Regulaminach służbowych, stanowiących załącznik do obowiązującej Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, mianowicie w zakresie, w jakim formalności te mogą stosować się do przelewów telegraficznych.

3. Niezależnie od opłaty za telegram, za przelew telegraficzny pobiera się opłatę od przelewu, przewidzianą w artykule 5 i prócz tego opłatę stałą, która nie może przekraczać 1 franka. Przelewu nie można obciążać innymi opłatami telegraficznymi poza przewidzianymi w międzynarodowych regulaminach telegraficznych.

4. Nadawca przelewu telegraficznego może uzupełnić tekst przelewu wiadomością prywatną, przeznaczoną dla adresata, musi jednak uiścić za to opłatę według taryfy. Opłata ta zastępuje i wyłącza, w danym razie, opłatę, której stosowanie dozwolone jest artykułem 7, § 1, ustęp 2.

5. Do każdego przelewu telegraficznego, odbiorczy urząd czekowy sporządza zawiadomienie o nadejściu i przesyła go odbiorcy bez kosztów.

Artykuł 9.

Wymiana wykazów przelewów pieniężnych.

1. O zarządzonych przelewach Zarządy donoszą sobie każdego dnia roboczego za pomocą wy-

kazów; jednakowoż mogą się one porozumieć co do łączenia w tym samym wykazie przelewów pieniężnych z kilku dni.

Zawiadomienia o przelewach, przeznaczone dla właścicieli kont, na których dobro ma być dokonany przelew, dołącza się do wykazu.

W braku porozumienia odmiennego, kwotę przelewów należy podawać w wykazach i zawiadomieniach o przelewach w walucie kraju przeznaczenia.

2. Przelewy telegraficzne wpisuje się do oddzielnych wykazów dziennych. Do tych wykazów nie dołącza się żadnego zawiadomienia o przelewie.

Artykuł 10.

Urzędy wymiany.

Zarządy podają sobie wzajemnie do wiadomości nazwy urzędów czekowych wyznaczonych do wymiany wykazów przelewowych.

ROZDZIAŁ III.

UNIEWAŻNIENIE. REKLAMACJE.

Artykuł 11.

Unieważnienie zarządzeń przelewowych.

1. Do chwili wpisania odnośnej kwoty na konto, na którego dobro zarządzono przelew, właściciel konta obciążonego może zarządzenie przelewu unieważnić. Żądania unieważnienia winien przesyłać właściciel konta do Zarządu, któremu dał zarządzenie przelewu.

2. Odnośne żądanie przesyła się drogą pocztową lub telegraficzną na koszt nadawcy, który za każde żądanie, przesłane drogą pocztową, winien uiścić opłatę pobieraną za list polecony pojedynczej wagi, a za żądanie przesłane drogą telegraficzną — opłatę za telegram, do której dolicza się opłatę, pocztową za potwierdzający list polecony.

Artykuł 12.

Reklamacje i żądania informacji.

1. Reklamacje i żądania informacji w sprawie wykonania zarządzenia przelewu właściciel konta obciążonego winien skierować do Zarządu, któremu dał zarządzenie, chyba że właściciel konta upoważnił odbiorcę do porozumienia się z Zarządem, prowadzącym konto odbiorcy.

2. Za reklamację i żądanie informacji, dotyczące zarządzenia przelewu można pobrać opłatę w wysokości opłaty ustalonej dla reklamacji i żądania informacji o przesyłce listowej.

3. Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po dniu wydania zarządzenia przelewu.

Każdy jednak Zarząd obowiązany jest załatwić zwykle żądania informacji wniesione po tym terminie, a skierowane przez inny Zarząd w sprawie zarządzonych przelewów przed upływem dwóch lat.

4. Jeżeli wniesienie reklamacji lub żądania informacji nastąpiło z winy poczty, opłatę pobraną z tego tytułu zwraca się.

ROZDZIAŁ IV.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ.

Artykuł 13.

Zakres odpowiedzialności.

1. Zarządy ponoszą odpowiedzialność za omyłki popełnione w służbie swych krajów przy wpisywaniu przelewów pieniężnych na pocztowe konto czekowe, jak również za mylne dane w wykazach przelewów lub przelewach telegraficznych, przesyłanych innym Zarządom.

2. Odpowiedzialność ogranicza się do zwrotu kwoty przelewu wpisanej na dług właściciela konta.

3. Zarządy nie ponoszą odpowiedzialności z tytułu opóźnień, jakie mogą zajść w przesyłaniu i wykonywaniu zarządzeń przelewów.

Artykuł 14.

Wyjątki od zasady odpowiedzialności.

Zarządy zwolnione są od wszelkiej odpowiedzialności:

- a) jeżeli nie mogą udzielić wyjaśnień co do przelewu wskutek zniszczenia dokumentów służbowych, spowodowanego działaniem siły wyższej, a dowód ich odpowiedzialności nie został w inny sposób przeprowadzony;
- b) jeżeli właściciel obciążonego konta czekowego nie wniósł żadnej reklamacji w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 12.

Artykuł 15.

Ustalenie odpowiedzialności.

1. Odpowiedzialność ciąży na Zarządzie, w którego służbie popełniono omyłkę. Jeżeli omyłkę przepisać można dwom Zarządom lub gdy odpowiedzialność nie może być ustalona, ponoszą one zwrot odszkodowania w równych częściach.

2. Postanowienia artykułu 27 §§ 2 i 3 Porozumienia o przekazach pocztowych należy również stosować do przelewów telegraficznych.

A r t y k u ł 16.

Zwracanie kwot należnych reklamującemu.

Obowiązek zwrotu kwoty należnej reklamującemu ciąży na Zarządzie, do którego wniesiono reklamację, pod warunkiem jednak zastrzeżenia prawa zwrotnego poszukiwania (regresu) do Zarządu odpowiedzialnego.

Zwrot kwoty winien nastąpić, skoro tylko została ustalona odpowiedzialność służby pocztowej.

Jeżeliby Zarząd przypuszczalnie ponoszący odpowiedzialność, po otrzymaniu wezwania do zapłaty nie udzielił odpowiedzi w ciągu sześciu miesięcy, uważa się, że Zarząd ten milcząco uznał swą odpowiedzialność.

A r t y k u ł 17.

Zwrot odszkodowania Zarządowi-wierzycielowi.

Zarząd, ponoszący odpowiedzialność, obowiązany jest zwrócić kwotę odszkodowania Zarządowi, który ją wypłacił w terminie trzymiesięcznym od daty przesłania zawiadomienia o odkładanej wypłacie. Po upływie wspomnianego terminu Zarząd-dłużnik winien uiścić ją z procentem w wysokości 5% rocznie.

R O Z D Z I A Ł V.

RACHUNKOWOŚĆ.

A r t y k u ł 18.

Przyznanie opłat.

Każdy Zarząd zachowuje dla siebie w całości opłaty, które pobrał.

A r t y k u ł 19.

Rozrachunek kwot przelewowych. Ustalanie salda i procentów.

1. Zarządy sporządzają za każdy dzień roboczy i dla każdego kraju uczestniczącego w Porozumieniu rachunek, zawierający zestawienie kwot otrzymanych i wysłanych wykazów przelewów danego dnia.

2. Uregulowanie tych rachunków odbywa się na zasadzie wzajemnego wyrównania. W tym celu wierzytelność mniejszą przelicza się na walutę wierzytelności większej, według średniej arytmetycznej kursów giełdowych, notowanych oficjalnie na giełdach lub w bankach, specjalnie wyznaczonych przez każdy kraj zainteresowany, z ostatniego dnia notowań kursów, poprzedzającego dzień, do którego rachunek się odnosi. Te kursy przeciętne należy obliczać jednolicie do czterech miejsc dziesiętnych.

Zarząd, który z jakiegokolwiek powodu nie życzy sobie przeprowadzenia wzajemnego wyrównania, może oświadczyć, iż kwoty dłużne będzie wypłacał w całości.

3. Wyrównywanie odbywa się codziennie. Jednakże Zarządy mogą porozumieć się co do zestawienia w jednym rachunku ogólnej kwoty z kilku dni.

4. Zarządy krajów uczestniczących w Porozumieniu, ustalają za wspólną zgodą, od jakiego terminu i w jakiej wysokości saldo, otrzymane z każdego rozrachunku, podlega oprocentowaniu. Wysokość procentu nie może przewyższać 5% rocznie.

A r t y k u ł 20.

Wypłata salda. Odsetki moratorium.

1. W celu wypłaty salda każdy Zarząd może utrzymywać w jakiegokolwiek bądź formie innego Zarządu kraju uczestniczącego w Porozumieniu rachunek otwarty w walucie tego kraju. Jeżeli wkład ten nie wystarcza na wykonanie wydanych zarządzeń, przelewy zapisuje się mimo to na konto odbiorców.

Wkład ten może być również użyty do wyrównywania salda dłużnego, dotyczącego innych rachunków pocztowych, telegraficznych lub telefonicznych. Wkładu w żadnym razie nie można użyć do innego celu bez zgody Zarządu, który wkład włożył.

2. Zarząd-wierzyciel ma prawo żądać w każdym czasie wyrównania należnego mu salda. Może on, biorąc pod uwagę dzielącą Zarządy odległość, ustalić datę kiedy wypłata ma nastąpić. Jeżeli Zarząd-dłużnik nie dokonał wypłaty w terminie ustalonym, wówczas oprocentowanie przewidziane w artykule 19, § 4 podlega podwyższeniu o 2% rocznie, licząc od dnia szóstego po upływie wskazanego terminu.

3. Postanowienia niniejszego Porozumienia i jego Regulaminu, dotyczące sporządzania rachunków i ich wyrównywania, nie mogą być naruszone żadnym zarządzeniem jednostronnym, jak moratorium, zakazem transferu itp.

A r t y k u ł 21.

Ogólny rachunek kwartalny.

W ciągu każdego kwartału Zarządy, które sporządzają rachunki dzienne, przesyłają oddzielnym Zarządom do uznania ogólne zestawienie wspomnianych rozrachunków, wpłaconych zaliczek i w danym razie zaliczonych procentów. Saldo ogólnego rachunku kwartalnego należy przednieść na kwartał następny. Zarządy mogą porozumieć się co do zastąpienia zestawienia ogólnego przez podawanie końcowego salda rozrachunków.

ROZDZIAŁ VI.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 22.

Żądanie otwarcia pocztowego konta czekowego za granicą.

W razie zgłoszenia żądania otwarcia pocztowego konta czekowego w kraju obcym, z którym Zarząd pocztowy kraju, w którym zamieszkuje żądający, wykonuje wymianę przelewów pocztowych, ten ostatni Zarząd obowiązany jest udzielić swej pomocy Zarządowi zawiadującemu kontem przy sprawdzaniu tego żądania.

Zarządy obowiązują się wykonać to sprawozdanie z jak największą starannością i szybkością, nie przyjmując jednak na siebie odpowiedzialności z tego tytułu.

Zarząd kraju zamieszkania żądającego otwarcia konta pośredniczy również, w miarę możliwości, na żądanie Zarządu zawiadującego kontem, w sprawie udzielania wiadomości dotyczących zmiany zdolności prawnej przyjętego do obrotu przelewów klienta.

Artykuł 23.

Wykaz właścicieli kont.

Właściciele kont mogą za pośrednictwem Zarządu, prowadzącego ich konta otrzymać spisy właścicieli kont, ogłaszane przez inne Zarządy i to po cenie ustalonej przez te Zarządy w ich obrocie wewnętrznym.

Zarządy przesyłają sobie wzajemnie, bezpłatnie, spisy potrzebne dla celów służbowych.

Artykuł 24.

Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji.

Postanowienia ogólne, zawarte w części I i II Konwencji, z wyjątkiem przepisów artykułu 7, należy stosować do pocztowych przelewów pieniężnych.

Artykuł 25.

Uchwalanie wniosków w przerwach między Zjazdami.

W celu uzyskania mocy obowiązującej wniosków, zgłaszane w przerwach między Zjazdami (artykuł 19 i 20 Konwencji) winny uzyskać:

- a) dwie trzecie głosów — jeżeli chodzi o przyjęcie nowych postanowień lub zmianę postanowień niniejszego Porozumienia i Regulaminu;

- b) zwykłą większość głosów — jeżeli chodzi o wykładnię postanowień niniejszego Porozumienia i Regulaminu z wyjątkiem rozbieżności zdań, podlegającej arbitrażowi przewidzianemu w artykule 11 Konwencji;

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 26.

Wejście w życie i czas trwania Porozumienia.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1940 roku i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów podpisali Porozumienie w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA WŁOCHY:

ZA DANIE:

Arne Krog

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA HISZPANIĘ:

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI JAPONSKICH:

Iwataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA ALGIER:

Paoli

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert.

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):
Hoogewooring

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser
L. Roulet.

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewoning

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA TUNIS:

Ed. Quenot.

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA YEMEN:

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Mičić.

L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES VIREMENTS POSTAUX

Table des articles

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS PRÉLIMINAIRES.

Art.

1. Conditions de l'échange des virements.
2. Objet de l'Arrangement.

CHAPITRE II.

CONDITIONS D'ADMISSION ET EXÉCUTION DES ORDRES DE VIREMENTS.

3. Énoncé du montant des virements. Taux de conversion.
4. Montant maximum.
5. Taxes.
6. Franchises de taxe et de port.
7. Avis de virement.
8. Virements télégraphiques.
9. Echange des listes de virements.
10. Bureaux d'échange.

CHAPITRE III.

ANNULATION. RÉCLAMATIONS.

11. Annulation des ordres de virements.
12. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE IV.

RESPONSABILITÉ.

13. Etendue de la responsabilité.
14. Exceptions au principe de la responsabilité.
15. Détermination de la responsabilité.
16. Remboursement des sommes dues au réclamant.
17. Remboursement à l'Administration créancière.

CHAPITRE V.

COMPTABILITÉ.

18. Attribution des taxes.
19. Décomptes des sommes virées. Etablissement des soldes et des intérêts.
20. Paiement des soldes. Intérêts moratoires.
21. Compte général trimestriel.

CHAPITRE VI.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Art.

22. Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger.
23. Liste des titulaires de comptes.
24. Application des dispositions d'ordre général de la Convention.
25. Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

DISPOSITIONS FINALES.

26. Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

ARRANGEMENT CONCERNANT LES VIREMENTS POSTAUX

conclu entre

L'Albanie, l'Allemagne, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Belgique, la Bolivie, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Espagne, l'Ensemble des Colonies Espagnoles, la France, l'Algérie, la Grèce, la République Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Italie, l'Ensemble des Colonies, et Possessions Italiennes autres que l'Afrique Orientale Italienne, l'Afrique Orientale Italienne, le Japon, le Chosen l'Ensemble des autres Dépendances Japonaises, le Luxembourg, le Maroc (à l'Exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Paraguay, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique Occidentale, les Colonies Portugaises, de l'Afrique Orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, la Suède, la Confédération Suisse, la Tchéco-Slovaquie, la Tunisie, l'État de la Cité du Vatican, les États-Unis de Vénézuëla, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, vu l'article 3 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS PRÉLIMINAIRES.

Article 1.

Conditions de l'échange des virements.

L'échange des virements postaux, entre ceux des Pays contractants dont les Administrations

conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

Objet de l'Arrangement.

Tout titulaire d'un compte courant postal dans l'un des pays qui ont convenu d'échanger des virements peut ordonner des virements de son compte à un compte courant postal tenu dans un autre de ces pays.

CHAPITRE II.

CONDITIONS D'ADMISSION ET EXECUTION DES ORDRES DE VIREMENTS.

Article 3.

Enoncé du montant des virements. Taux de conversion.

Le montant des virements doit être indiqué en monnaie du pays de destination.

Toutefois, chaque Administration peut consentir à ce que ledit montant soit indiqué par le titulaire du compte en monnaie du pays d'origine.

L'Administration de ce dernier pays détermine elle-même le taux de conversion de sa monnaie en monnaie du pays de destination.

Article 4.

Montant maximum.

Chaque Administration a la faculté de limiter le montant maximum des virements qu'un titulaire peut ordonner, soit dans une journée, soit au cours d'une période déterminée.

Article 5.

Taxes.

1. — La taxe d'un virement ne doit pas dépasser 1‰ de la somme virée, chaque Administration ayant d'ailleurs la faculté d'arrondir les fractions selon ses convenances de service. Cette taxe peut comporter un minimum de perception, sans que ce minimum puisse excéder 20 centimes.

2. — L'inscription d'un virement au crédit d'un compte courant postal ne peut pas être soumise à une taxe supérieure à celle qui serait éventuellement perçue pour une même opération dans le service intérieur.

Article 6.

Franchises de taxe et de port.

Sont exempts de toute taxe, les virements d'office relatifs au service qui sont échangés entre les Administrations ou entre leurs bureaux.

Il en est de même, pour ce qui concerne la franchise de port, des plis adressés par les bureaux de chèques postaux à leurs titulaires de comptes résidant dans tout pays de l'Union et contenant des extraits de compte.

Ces plis doivent porter la désignation du bureau de chèques expéditeur ainsi que la mention «Service de Postes».

Article 7.

Avis de virement.

1. — Le titulaire de compte ou le bureau de chèques auprès duquel le compte à débiter est ouvert doit joindre un avis à tout ordre de virement ordinaire.

Le verso de cet avis peut être utilisé pour une communication particulière destinée au bénéficiaire. Chaque Administration est autorisée à percevoir, de ce chef, une taxe sur le titulaire du compte débité, à condition qu'une taxe de l'espèce existe dans son service intérieur.

2. — Les avis de virement ordinaires sont envoyés, sans frais, aux bénéficiaires.

Article 8.

Virements télégraphiques.

1. — Dans les relations entre les Administrations qui se sont mises d'accord à ce sujet, les virements peuvent être transmis par le télégraphe ou par la télégraphie sans fil; ils sont qualifiés en ce cas, de virements télégraphiques.

2. — Sauf arrangement contraire, les virements télégraphiques peuvent, comme les autres télégrammes privés et aux mêmes conditions que ces derniers, être soumis aux formalités de traitement ou de transmission prévues aux Règlements de service annexés à la Convention internationale des télécommunications en vigueur, dans la mesure où ces formalités sont applicables aux virements télégraphiques.

3. — Indépendamment de la taxe du télégramme, le virement télégraphique est soumis à la taxe de virement prévue à l'article 5 et, en outre, à une taxe fixe qui ne peut pas dépasser 1 franc. Il ne peut être grevé d'aucuns frais télégraphiques autres que ceux qui sont prévus par les règlements télégraphiques internationaux.

4. — L'expéditeur d'un virement télégraphique peut ajouter au texte une communication particulière pour le bénéficiaire, pourvu qu'il en paie la taxe d'après le tarif. Cette taxe remplace et exclut, le cas échéant, celle dont l'application est autorisée par l'article 7, § 1, 2e alinéa.

5. — Pour chaque virement télégraphique, le bureau de chèques destinataire établit un avis d'arrivée et l'adresse sans frais au bénéficiaire.

Article 9.

Echange des listes de virements.

1. — Les Administrations se communiquent les virements au moyen de listes une fois par jour ouvrable. Toutefois, elles peuvent s'entendre en vue de grouper dans une même liste les totaux des plusieurs journées.

Les avis de virement destinés aux titulaires de comptes à créditer sont joints aux listes.

Sauf arrangement contraire, le montant des virements est exprimé en monnaie du pays de destination sur les listes et sur les avis de virements.

2. — Les virements télégraphiques font l'objet de listes journalières distinctes. Aucun avis de virement n'est joint à ces listes.

Article 10.

Bureaux d'échange.

Les Administrations se notifient réciproquement les noms des bureaux de chèques qu'elles ont désignés pour l'échange des listes de virements.

CHAPITRE III.

ANNULATION RÉCLAMATIONS.

Article 11.

Annulation des ordres de virements.

1. — Les ordres de virements peuvent être annulés par le titulaire du compte débité tant que l'inscription au crédit du compte du bénéficiaire n'a pas été effectuée. Les demandes d'annulation doivent être adressées par le titulaire de compte à l'Administration à laquelle il a donné l'ordre de virement.

2. — La demande à formuler à cet effet est transmise par voie postale ou par voie télégraphique aux frais de l'expéditeur, qui doit payer, pour toute demande par voie postale, la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple et, pour toute demande par voie télégraphique, la taxe du télégramme augmentée de la taxe postale de la lettre recommandée confirmative.

Article 12.

Réclamations et demandes de renseignements.

1. — La réclamation et la demande de renseignements concernant l'exécution d'un ordre de virement doivent être adressées par le titulaire du compte débité à l'Administration à laquelle il a donné l'ordre, sauf le cas où il a autorisé le bénéficiaire à s'entendre avec l'Administration qui tient le compte de celui-ci.

2. — La réclamation et la demande de renseignements concernant un ordre de virement peu-

vent donner lieu à la perception d'un droit égal à celui qui est fixé pour la réclamation et la demande de renseignements relatives à un objet de correspondance.

3. — Les réclamations ne sont admises que dans le délai d'un an à compter du lendemain du jour où l'ordre de virement a été donné.

Chaque Administration est, toutefois, tenue de donner suite aux simples demandes de renseignements, introduites après ce délai, dont elle est saisie par une autre Administration au sujet de virements ordonnés depuis moins de deux ans.

4. — Lorsqu'une réclamation ou une demande de renseignements a été motivée par une faute de service, le droit perçu de ce chef restitué.

CHAPITRE IV.

RESPONSABILITÉ.

Article 13.

Etendue de la responsabilité.

1. — Les Administrations sont responsables des erreurs commises par les services de leurs pays dans les inscriptions des virements au crédit des comptes courants postaux, ainsi que des indications erronées fournies par elles sur les listes de virements ou sur les virements télégraphiques qu'elles transmettent aux autres Administrations.

2. — La responsabilité est limitée au remboursement de la somme portée au débit du titulaire.

3. — Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef des retards qui peuvent se produire dans la transmission et l'exécution des ordres de virements.

Article 14.

Exceptions au principe de la responsabilité.

Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité:

- a) lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte du virement par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;
- b) lorsque le titulaire du compte courant débité n'a formulé aucune réclamation dans le délai d'un an prévu à l'article 12.

Article 15.

Détermination de la responsabilité.

1. — La responsabilité incombe à l'Administration dans le service de laquelle l'erreur a été commise. Lorsque l'erreur est imputable aux deux Administrations ou si la responsabilité ne peut être établie, elles contribuent au remboursement par parts égales.

2. — Les dispositions de l'article 27, §§ 2 et 3, de l'Arrangement concernant les mandats de poste s'appliquent également aux virements télégraphiques.

Article 16.

Remboursement des sommes dues au réclamant.

L'obligation de rembourser la somme due au réclamant incombe à l'Administration saisie de la réclamation, sous réserve de l'exercice de son droit de recours contre l'Administration responsable.

Le remboursement doit avoir lieu dès que la responsabilité du service a été établie.

L'Administration présumée responsable qui, après une mise en demeure, n'a pas répondu dans un délai de six mois est considérée comme ayant reconnu tacitement sa responsabilité.

Article 17.

Remboursement à l'Administration créancière.

L'Administration responsable est tenue de désintéresser l'Administration qui a effectué le remboursement dans un délai de trois mois à compter de l'envoi de la notification du remboursement. L'Administration débitrice est redevable d'un intérêt de 5 % l'an, à partir de l'échéance dudit délai.

CHAPITRE V.

COMPTABILITÉ.

Article 18.

Attribution des taxes.

Chaque Administration garde en entier les taxes qu'elle a perçues.

Article 19

Décomptes des sommes virées. Etablissement des soldes et des intérêts.

1. — Les Administrations dressent, pour chaque jour ouvrable et pour chaque pays participant, un compte sur lequel sont récapitulés les totaux des listes de virements reçues et expédiées le jour considéré.

2. — Le règlement de ces comptes est basé sur le principe de la compensation réciproque. A cet effet, la créance la plus faible est convertie en monnaie de la créance la plus forte calculée d'après la moyenne arithmétique des cours du change cotés officiellement aux bourses ou aux banques spécialement désignées par chaque pays intéressé, le dernier jour de cotation des changes précédant le jour auquel le décompte se rapporte. Ces cours moyens doivent être calculés uniformément à quatre décimales.

L'Administration qui, pour une raison quelconque, ne désire pas faire application de la compensation réciproque peut déclarer qu'elle se libérera de la totalité des sommes dues.

3. — La compensation est effectuée journalièrement. Toutefois, les Administrations peuvent s'entendre en vue de grouper dans un même décompte les totaux de plusieurs journées.

4. — Le solde résultant de chaque compte est productif d'intérêt à partir d'un délai et à un taux fixés d'un commun accord par les Administrations des pays contractants. Le taux de cet intérêt ne peut excéder 5 % l'an.

Article 20.

Paiement des soldes. Intérêts moratoires.

1. — En vue du paiement des soldes, chaque Administration peut entretenir d'une manière quelconque, auprès de l'Administration d'un pays contractant, un avoir en monnaie de ce pays. Si cet avoir ne suffit pas pour exécuter les ordres donnés, les virements sont néanmoins portés au crédit des comptes des bénéficiaires.

L'avoir peut servir également au règlement des soldes débiteurs de tous autres comptes postaux, télégraphiques ou téléphoniques. Il ne peut, en aucun cas, recevoir une affectation autre sans le consentement de l'Administration qui l'a constitué.

2. — L'Administration créancière a le droit d'exiger en tout temps le paiement des soldes. Les cas échéant elle fixe la date à laquelle le paiement devra être effectué, en tenant compte des délais de distance. Si l'Administration débitrice n'a pas effectué le paiement à la date fixée, le taux de l'intérêt prévu à l'article 19, § 4, est augmenté de 2 % l'an, à compter du sixième jour qui suit cette date.

3. — Il ne peut être porté préjudice aux dispositions du présent Arrangement et de son Règlement, concernant l'établissement des comptes et leur liquidation, par aucune mesure unilatérale, telle que moratoire, interdiction des transferts, etc.

Article 21.

Compte général trimestriel.

A la fin de chaque trimestre, les Administrations qui dressent les décomptes journaliers transmettent aux Administrations correspondantes, pour approbation, une récapitulation générale desdits décomptes, des acomptes payés et, le cas échéant, des intérêts mis en compte. Les soldes du compte général trimestriel sont reportés au trimestre suivant. Les Administrations peuvent s'entendre pour remplacer la récapitulation générale par l'indication du solde final des décomptes.

CHAPITRE VI.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 22.

Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger.

En cas de demande d'ouverture d'un compte courant postal dans un pays étranger avec lequel l'Administration postale du pays de résidence du requérant effectue l'échange des virements postaux, ladite Administration est tenue, pour la vérification de la demande, de prêter son concours à l'Administration chargée de gérer le compte.

Les Administrations s'engagent à effectuer cet examen avec tous les soins et toute la diligence désirables sans, toutefois, qu'elles aient à assumer de responsabilité de ce chef.

L'Administration du pays de résidence intervient aussi, autant que possible, pour la vérification, sur demande de l'Administration qui gère le compte, des renseignements concernant la modification de la capacité juridique de l'affilié.

Article 23.

Liste des titulaires de comptes.

Les titulaires de comptes peuvent obtenir, l'intermédiaire de l'Administration qui tient leurs comptes, les listes de titulaires publiées par les autres Administrations, aux prix déterminés par celles-ci dans leur service intérieur.

Les Administrations se livrent réciproquement, à titre gratuit, les listes nécessaires pour les besoins du service.

Article 24.

Application des dispositions d'ordre général de la Convention.

Les dispositions d'ordre général qui figurent aux Titres I et II de la Convention sont applicables aux virements postaux, à l'exception, toutefois, des prescriptions faisant l'objet de l'article 7.

Article 25.

Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Pour devenir exécutoires, les propositions faites dans l'intervalle des réunions (articles 19 et 20 de la Convention) doivent réunir:

- a) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent Arrangement et de son Règlement;

- b) la majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement et de son Règlement, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11 de la Convention.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 26.

Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

<i>A. C. Escobar.</i>	<i>Carlos H. Sal.</i>
<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G. A. Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

J. Lievana.
Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour la GRECE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jiro Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPEN-
DANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoening

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour la TUNISIE

Ed. Quenot.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quardio Morao.

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YEMEN:

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'Océanie:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

Przeład

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O POCZTOWYCH PRZELEWACH
PIENIĘŻNYCH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Sporządzanie. Przesyłanie. Odbiór.

Art.

- 101. Zawiadomienia o przelewach
- 102. Wykazy przelewów
- 103. Zawiadomienia o przesłaniu
- 104. Przesyłanie zarządzeń przelewów
- 105. Przelewy telegraficzne
- 106. Odbiór przelewów
- 107. Wpisy, które należy umieszczać na drukach

R o z d z i a ł II.

Różne formalności.

- 108. Unieważnienie przelewów
- 109. Niewykonanie zarządzenia przelewu
- 110. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł III.

Rachunkowość.

- 111. Rozrachunki
- 112. Wypłata sald

R o z d z i a ł IV.

Różne postanowienia.

- 113. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów
- 114. Druki do użytku publiczności
- 115. Żądanie otwarcia pocztowego konta czekowego za granicą

Postanowienia końcowe.

- 116. Wprowadzenie w życie i czas trwania Regulaminu

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w.

- VP 1. Zawiadomienie o przelewie pieniężnym
- VP 2. Wykaz przelewów pieniężnych
- VP 3. Zawiadomienie o przesłaniu
- VP 4. Sprostowanie zawiadomienia o przesłaniu
- VP 5. Żądanie unieważnienia w drodze pocztowej
- VP 6. Żądanie unieważnienia w drodze telegraficznej
- VP 7. Reklamacje
- VP 8. Rozrachunek
- VP 9. Poświadczenie

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O POCZTOWYCH PRZELEWACH
PIENIĘŻNYCH.**

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztowej, zawartej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, uchwalili w imieniu swoich Zarządów, za wspólną zgodą, następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania Porozumienia o pocztowych przelewach pieniężnych.

R O Z D Z I A Ł I.

SPORZĄDZANIE. PRZESYŁANIE. ODBIÓR.

A r t y k u ł 101.

Zawiadomienia o przelewach.

1. Zawiadomienia o przelewach winny być sporządzane przez właściciela konta, które ma być obciążone, lub przez urząd, w którym to konto jest otwarte, na druku zgodnym z załączonym wzorem VP1.

Jednakże Zarządy mogą używać druków, którymi się posługują w swym obrocie wewnętrznym.

2. Jeżeli kwota przelewu podana jest w walucie kraju nadania, urząd otrzymujący zarządzenie przelewu lub urząd wymiany, winien dokonać przeliczenia i wpisać na zawiadomieniu czerwonym atramentem kwotę przelewu w walucie kraju przeznaczenia.

3. Zawiadomienia o przelewach winny być zaopatrzone w datownik urzędu nadawczego.

A r t y k u ł 102.

Wykazy przelewów.

1. Urzędy wymiany zestawiają wykazy przelewów na druku według załączonego wzoru VP2, przy czym dla każdego przelewu dokonują wszystkich wpisów wymaganych tekstem druku.

Wykazy przelewów telegraficznych winny zawierać w nagłówku, bardzo wyraźnymi literami, wypisany napis: „Przelewy telegraficzne“. „Potwierdzenie“ (Virements télégraphiques. Confirmation).

2. Na każdym wykazie winien być umieszczony odcisk pieczęci urzędu wymiany, sporządzającego wykaz.

3. Jeżeli tego samego dnia sporządzono kilka wykazów, przeznaczonych do tego samego urzędu wymiany, umieszcza się na nich numer porządkowy, którego serię odnawia się codziennie.

Na wykazach przelewów telegraficznych umieszcza się numer porządkowy tej samej serii co i przelewów zwykłych.

Artykuł 103.

Zawiadomienia o przesłaniu.

1. Kwoty końcowe wszystkich wykazów, przeznaczonych do tego samego urzędu wymiany, zestawia się w zawiadomieniu o przesłaniu według załączonego wzoru VP3. Kwota ogólna tego zawiadomienia winna być podana słownie lub wydrukowana cyframi, za pomocą maszyny stosowanej do ochrony czeków.

2. Na zawiadomieniach o przesłaniu umieszcza się odcisk pieczęci urzędu wymiany, który zawiadomienie wystawił i podpisy urzędnika lub urzędników, upoważnionych do tego celu. Każde zawiadomienie otrzymuje numer porządkowy, którego serię odnawia się co miesiąc dla każdego urzędu wymiany.

3. Jeżeli wykazy przelewów pieniężnych, telegraficznych przesyłane są jako oddzielne zawiadomienia o przesłaniu, te ostatnie otrzymują numer porządkowy tej samej serii co i zawiadomienia o przesłaniu wykazów przelewów zwykłych.

4. Na każdym ostatnim zawiadomieniu o przesłaniu, wysłanym w końcu każdego miesiąca, niezależnie od tego czy są to zawiadomienia o przesłaniu przelewów zwykłych czy też przelewów telegraficznych, należy umieścić napis: „Ostatnie zawiadomienie o przesłaniu Nr” (Dernière lettre d'envoi Nr). Nawet jeżeli urząd wymiany ostatniego dnia roboczego w miesiącu nie ma żadnego przelewu do przesłania urzędowi, z którym dokonywa wymiany przelewów, winien on przesłać negatywne zawiadomienie o przesłaniu, opatrzone również napisem, „ostatnie zawiadomienie o przesłaniu Nr” (Dernière lettre d'envoi Nr).

Artykuł 104.

Przesyłanie zarządzeń przelewów.

Zawiadomienia o przesłaniu, wykazy i zawiadomienia o przelewach należy łączyć w pakiety, zamknięte i jako wolne od opłaty przysyłać środkami najdogodniejszymi do urzędu wymiany kraju przeznaczenia. Przesyłki te można przysyłać jako polecone.

Artykuł 105.

Przelewy telegraficzne.

1. Przelewy telegraficzne sporządza pocztowy urząd czekowy kraju nadania i adresuje wprost do urzędu przeznaczenia prowadzącego konto czekowe.

W braku porozumienia odmiennego przelewy te należy sporządzać w języku francuskim i treść ich układać w sposób następujący:

(Ewentualne wskazówki służbowe).

Przelew (Nr nadania).

. Nazwa czekowego urzędu przeznaczenia.

. Nazwisko lub określenie wysyłającego przelew.

. Numer konta wysyłającego przelew.

. Nazwa pocztowego urzędu czekowego, w którym konto wysyłającego jest otwarte.

. Wysokość kwoty przelewu.

. Nazwisko lub określenie odbiorcy.

. Numer konta odbiorcy.

W danym razie, wiadomości prywatne.

Dane te umieszcza się w telegramie zawsze w porządku wyżej wymienionym.

2. Wskazówki służbowe umieszcza się w pełnym brzmieniu lub skrótami przyjętymi w służbie telegraficznej.

3. Zarządy mogą się umówić co do klucza tajnego w celu podawania w całości lub częściowo numeru nadania i kwoty każdego przelewu telegraficznego.

4. Kwota przelewu ma być podana w cyfrach, a jednostki monetarne (frank, złoty itp.) słownie w walucie kraju przeznaczenia.

5. Nazwisko wysyłającego i nazwa konta, na które dokonuje się przelew, nie mogą być podane za pomocą skrótu lub słowa umówionego.

6. Sprawdzanie częściowe jest obowiązkowe (powtarzanie z urzędu do urzędu nazwisk i cyfr).

7. Urząd czekowy miejsca przeznaczenia winien wpisać przelew na dobro konta nie oczekując potwierdzającego wykazu przelewów.

Artykuł 106.

Odbiór przelewów.

1. Po nadejściu do urzędu wymiany pakietów, zawierających zawiadomienia o przesłaniu, wykazy i zawiadomienia o przelewach, urząd ten przystępuje do sprawdzenia przesyłki. W razie stwierdzenia jakiegokolwiek nieprawidłowości lub przeoczeń, należy zawiadomić o tym wysyłający urząd wymiany pismem, zgodnym z załączonym wzorem VP4. Wysyłający urząd wymiany winien najbliższą pocztą nadesłać odpowiedź, jako też, w danym razie, duplikaty dokumentów brakujących.

2. W razie stwierdzenia różnicy między kwotą, umieszczoną na zawiadomieniu o przelewie i wpisem tej kwoty w wykazie przelewów, urząd wymiany kraju przeznaczenia może wpisać na konto odbiorcy kwotę mniejszą.

Na zawiadomieniu o przelewie, lub zależnie od potrzeby, na wykazie przelewów i zawiadomieniu o wysłaniu przelewu dokonuje się sprostowania atramentem czerwonym i o poczynionym sprostowaniu przesyła się zawiadomienie do odnośnego urzędu wymiany pismem VP4.

3. Dla przelewów telegraficznych, których wpisanie na konto nie można dokonać z przyczyny niezależnej od odbiorcy, sporządza się służbowe zawiadomienie telegraficzne z podaniem przyczyny niewpisania na konto i przesyła się do urzędu nadania przelewu. Urząd czekowy miejsca

nadania przelewu sprawdza, czy niedokładność pochodzi z winy służby. W razie twierdzącym prostuje natychmiast niedokładność za pomocą służbowego zawiadomienia telegraficznego. W przeciwnym razie ewentualne sprostowanie przeprowadza się drogą pocztową, po otrzymaniu informacji od wysyłającego. Jednakże, jeżeli ten ostatni sobie życzy i zgłasza gotowość pokrycia kosztów telegramu, sprostowanie przeprowadza się za pomocą płatnego telegramu służbowego. Przelewy telegraficzne, których nieprawidłowość nie została sprostowana w odpowiednim terminie, unieważnia się stosownie do postanowień poniżej podanego artykułu 109.

A r t y k u ł 107.

Wpisy, które należy umieszczać na drukach.

Wpisy służbowe na drukach dotyczących przelewów winny być dokonywane literami łacińskimi i cyframi arabskimi.

Wpisy, dokonywane za pomocą ołówka atramentowego lub ołówka zwykłego, są niedopuszczalne. Jednakże podpisy mogą być dokonywane ołówkiem atramentowym.

R O Z D Z I A Ł II.

RÓŻNE FORMALNOŚCI.

A r t y k u ł 108.

Unieważnienie przelewów.

1. Żądanie unieważnienia zarządzenia przelewu właściciel obciążonego konta winien sporządzić na piśmie. Po uznaniu żądania za ważne, za które to uznanie Zarząd kraju nadania przyjmuje odpowiedzialność, postępuje się w sposób następujący:

- a) jeżeli żądanie wycofania przelewu ma być przesłane drogą pocztową, urząd nadania sporządza zawiadomienie według załączonego wzoru VP 5 i przesyła je zainteresowanemu urzędowi wymiany swego kraju. Ten urząd wymiany uzupełnia zawiadomienie, umieszczając na nim dane, dotyczące przesłania przelewu do pośredniczącego urzędu wymiany kraju przeznaczenia i przesyła je do tego urzędu, jako przesyłkę poleconą;
- b) jeżeli żądanie wycofania przelewu ma być wysłane w drodze telegraficznej, wówczas urząd nadania lub urząd wymiany kraju nadania przelewu, przesyła płatny telegram służbowy, sporządzony według załączonego wzoru VP 6, wprost do urzędu miejsca przeznaczenia prowadzącego konto. Telegram ten ma być niezwłocznie potwierdzony pismem, w sposób podany pod a).

W tym przypadku na druku VP 5, który winien przejść przez urzędy wymiany obu krajów, należy umieścić w nagłówku napis, podkreślony kolorowym ołówkiem: „Potwierdzenie żądania telegraficznego, przesłanego dnia przez urząd pocztowy czekowy w do pocztowego urzędu w“ (Confirmation de la demande télégraphique expédiée le par le bureau de chèques postaux à à l'adresse du bureau de chèques postaux à).

2. Unieważnienie zarządzenia przelewu przeprowadza się według zasad, ustalonych w poniżej podanym artykule 109. Jeżeli, jednak unieważnienia przelewu żądano w drodze telegraficznej, urząd miejsca przeznaczenia ogranicza się do zatrzymania zarządzenia przelewu i czeka z wykonaniem żądania do nadejścia potwierdzenia w drodze pocztowej.

3. Jeżeli żądanie unieważnienia przelewu, przesłane drogą pocztową lub telegraficzną, nadejdzie do urzędu przeznaczenia zbyt późno aby przelew mógł być unieważniony urząd ten winien natychmiast zawiadomić o tym pisemnie urząd nadania, który prowadzi konto. W razie żądania telegraficznego nie należy dla udzielenia tej informacji, oczekiwać nadejścia pisma potwierdzającego.

4. Żądań unieważnienia przelewów, sporządzonych lub przestanych w sposób inny aniżeli wskazany w § 1, nie uwzględnia się.

A r t y k u ł 109.

Niewykonanie zarządzenia przelewu.

Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny zarządzenia przelewu nie można wpisać na odnośne konto, należy je skreślić z wykazu, w którym je umieszczono, a kwotę końcową, podaną w wykazie i w odnośnym zawiadomieniu o przesłaniu, należy sprostować czerwonym atramentem. O sprostowaniu tym należy zawiadomić wysyłający urząd wymiany pismem, wzór VP 4, do którego dołącza się zawiadomienie, dotyczące niewykonania przelewu.

Jeżeli pierwotnie niewykonane zarządzenie przelewu przesłano ponownie do odbierającego urzędu wymiany, wówczas wysyłający urząd pośredniczący winien postąpić, jak z nowym zarządzeniem. Odnośne pierwotne wpisy w wykazie i w zawiadomieniu o przesłaniu pozostają unieważnione.

Jednakże Zarządy krajów uczestniczących w Porozumieniu mogą porozumieć się, aby nie dokonane przelewy przenoszono do wykazu przelewów na dobro Zarządu kraju nadania lub w inny sposób umieszczano na rachunku. W danym razie przeliczenie odbywa się według kursu dziennego, jak przy przelewach zwykłych, a na zawiadomieniu o przelewie umieszcza się odpowiednią notatkę z wyjaśnieniem.

Artykuł 110.

Reklamacje i żądania informacji.

Każdą reklamację i każde żądanie informacji w sprawie wykonania zarządzenia przelewu, urząd czekowy, prowadzący konto obciążone, sporządza na druku, według załączonego wzoru VP 7. Druk ten przesyła się, w danym razie, przez urząd wymiany kraju nadania i urząd wymiany kraju przeznaczenia do urzędu czekowego, prowadzącego konto, na którego dobro zarządzono przelew.

ROZDZIAŁ III.

RACHUNKOWOŚĆ.

Artykuł 111.

Rozrachunki.

Rozrachunki należy sporządzać na drukach, zgodnych z załączonym wzorem VP 8.

Rozrachunki te należy przesłać możliwie najszybciej odnośnemu Zarządowi.

Artykuł 112.

Wypłata sald.

1. Kwoty należne z tytułu pocztowych przelewów pieniężnych wyrównywa się za pomocą czeków lub weksli, płatnych na okaziciela w stolicy lub w jakimkolwiek ośrodku handlowym kraju — wierzyciela, w walucie tego kraju i bez strat dla niego, przy czym koszt wypłaty ponosi Zarząd-dłużnik.

2. Każdy Zarząd może sobie otworzyć u innych Zarządów własne pocztowe konto czekowe na warunkach zwykłych i żądać raz na zawsze ażeby salda dłużne z urzędu odpisywano z tego konta.

ROZDZIAŁ IV.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 113.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego i do Zarządów.

1. Zarządy winny, w danym razie, przesłać innym Zarządom, za pośrednictwem Biura międzynarodowego, zawiadomienie o przystąpieniu do wymiany przelewów telegraficznych.

2. Zarządy przesyłają sobie bezpośrednio, w ilości niezbędnej dla potrzeb służbowych wzory odcisków pieczęci, używanych przez urzędy wymiany, jak również podpisy funkcjonariuszów upoważnionych w każdym z tych urzędów do podpisywania zawiadomień o przesłaniu.

Jeżeli zachodzi potrzeba późniejszego podania do wiadomości nowych podpisów lub zastąpienia jakiegokolwiek złożonego podpisu, wówczas należy przesłać odnośnemu Zarządowi nowy wykaz wzoru podpisów wszystkich funkcjonariuszów, upoważnionych do podpisywania. Jednakże, jeżeli chodzi o unieważnienie jakiegokolwiek podpisu, podanego do wiadomości, wystarczy skreślenie podpisu w istniejącym wykazie, który pozostaje w użytku.

3. W razie wyraźnego żądania, Zarządy podają sobie do wiadomości kurs przeliczania, jaki ustalili dla zarządzeń przelewów.

Artykuł 114.

Druki do użytku publiczności.

W myśl postanowień artykułu 31, § 2 Konwencji jako druki do użytku publiczności uważa się druki:

VP 1 Zawiadomienie o przelewie (Avis de virement).

Druki obrotu wewnętrznego, używane jako zawiadomienie o przelewie na warunkach podanych w artykule 101, nie podlegają tym postanowieniom.

Artykuł 115.

Żądanie otwarcia pocztowego konta czekowego za granicą.

1. Żądania otwarcia pocztowego konta czekowego w krajach obcych winny być sporządzane przez żądających otwarcia konta. Żądania przesyła się do Zarządu, który ma zawiadywać tymi kontami bądź to bezpośrednio przez żądających otwarcia konta, bądź też za pośrednictwem urzędu czekowego, w okręgu którego znajduje się miejsce zamieszkania zainteresowanych.

2. Ten ostatni urząd winien, stosownie do przepisów ustalonych dla otwierania pocztowego konta czekowego w jego własnym kraju przystąpić do sprawdzenia żądań zarówno wniesionych za jego pośrednictwem, jako też, żądań przedstawionych przez obcy Zarząd, do którego zwrócono się bezpośrednio. Urząd ten prostuje, w razie potrzeby, po porozumieniu się z żądającym otwarcia konta, wskazówki mylnie zamieszczone w żądaniu i dołącza do żądania należycie wypełnione oświadczenie, zgodne z załączonym wzorem VP 9. W niektórych szczególnych przypadkach, nieprzewidzianych tekstem tego druku, uzupełnia oświadczenia lub dokonuje sprostowań, w razie potrzeby, za pomocą pisma wyjaśniającego.

Przesyła to wszystko do czekowego urzędu wymiany kraju przeznaczenia za pośrednictwem urzędu wymiany swego własnego kraju. Zaświadczenia zaopatrzone są odciskiem pieczęci tłoczono-

nej urzędu wymiany kraju pośredniczącego i podpisane przez jednego lub kilku funkcjonariuszów upoważnionych do potwierdzenia zawiadomień o wystaniu.

ZA REPUBLIKĘ KUBY:
J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

ZA DANIE:
Arne Krog

Artykuł 116.

Wprowadzenie w życie i czas trwania Regulaminu.

Regulamin niniejszy będzie stosowany od dnia wejścia w życie Porozumienia o pocztowych przewozach pieniężnych.

Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i to Porozumienie, jeżeli na podstawie wspólnego porozumienia Stron zainteresowanych nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA HISPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISPANŃSKICH:

ZA FRANCJĘ:
Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALBANIĘ:

ZA ALGIER:
Paoli

ZA NIEMCY:

ZA GRECJĘ:
V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ HAITI:
Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA JAPONIĘ:

Iwataro Uchiyama
Seiiti Okazaki
Jiro Nakayama
Tosio Yamato

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA KOREĘ:

Seiiti Okazaki
Keisi Fukuda

ZA ZESPÓŁ INNYCH POSIADŁOŚCI
JAPONSKICH:

Ivataro Uchiyama
Kanji Ito

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA RUMUNIĘ:

C. Stetanesco
N. M. Georgesco

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser.
L. Roulet

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooning

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho.

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Grapičević,
Milomir Lj. Mičić,

REGLEMENT D'EXECUTION DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES VIREMENTS POSTAUX

Table des articles

CHAPITRE I.

EMISSION. TRANSMISSION. RECEPTION.

Art.

- 101. Avis de virement.
- 102. Liste de virements.
- 103. Lettres d'envoi.
- 104. Transmission des ordres de virements.
- 105. Virements télégraphiques.
- 106. Réception des virements.
- 107. Indications à porter sur les formules.

CHAPITRE II.

FORMALITES DIVERSES.

- 108. Annulation de virements.
- 109. Non-exécution d'un ordre de virement.
- 110. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE III.

COMPTABILITE.

- 111. Décomptes.
- 112. Payement des soldes.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS DIVERSES.

- 113. Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.
- 114. Formules à l'usage du public.
- 115. Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger.

DISPOSITIONS FINALES.

- 116. Mise à exécution et durée du Règlement.

ANNEXE.

Formules VP 1 à VP 9.

REGLEMENT D'EXECUTION DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES VIREMENTS POSTAUX

Les soussignés, vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de l'Arrangement concernant les virements postaux:

CHAPITRE I.

EMISSION. TRANSMISSION. RECEPTION.

Article 101.

Avis de virement.

1. — Les avis de virement doivent être libellés par le titulaire du compte à débiter, ou par le bureau auprès duquel ce compte est ouvert, sur une formule conforme au modèle VP 1 ci-annexé.

Les Administrations peuvent toutefois utiliser les formules de leur service intérieur.

2. — Lorsque le montant du virement est indiqué en monnaie du pays d'origine, le bureau qui reçoit l'ordre de virement ou le bureau d'échange opère la conversion et inscrit, à l'encre rouge, sur l'avis, le montant du virement en monnaie du pays de destination.

3. — Les avis de virement doivent être revêtus de l'empreinte du timbre à date du bureau d'origine.

Article 102.

Liste de virements.

1. — Les listes de virements sont établies par les bureaux d'échange sur une formule conforme au modèle VP 2 ci-annexé. Elles doivent contenir, pour chaque virement, toutes les indications que comporte le texte de la formule.

Les listes de virements télégraphiques doivent porter en tête, en caractères très apparents, la mention «Virements télégraphiques. Confirmation».

2. — Chaque liste est frappée d'une empreinte du timbre du bureau d'échange qui l'a établie.

3. — Lorsque, dans une même journée, plusieurs listes sont établies à destination du même bureau d'échange, elles portent un numéro d'ordre dont la série se renouvelle journallement.

Les listes de virements télégraphiques portent un numéro d'ordre de la même série que les virements ordinaires.

Article 103.

Lettres d'envoi.

1. — Le total de chacune des listes destinées au même bureau d'échange est récapitulé sur une lettre d'envoi conforme au modèle VP 3 ci-annexé. Le total général de cette lettre doit être arrêté en toutes lettres ou être imprimé en chiffres, au moyen d'une machine à protéger les chèques.

2. — Les lettres d'envoi sont frappées d'une empreinte du timbre du bureau d'échange qui les a établies et signées par le ou les fonctionnaires accrédités à cet effet. Chacune de ces lettres reçoit un numéro d'ordre dont la série se renouvelle chaque mois pour chacun des bureaux d'échange.

3. — Lorsque les listes de virements télégraphiques font l'objet de lettres d'envoi distinctes, celles-ci reçoivent leur numéro d'ordre dans la même série que les lettres d'envoi des listes de virements ordinaires.

4. — Chaque dernière lettre d'envoi expédiée à la clôture du mois, que ce soit une lettre d'envoi de virements ordinaires ou de virements télégraphiques, doit porter la mention « Dernière lettre d'envoi N° ... ». Lorsqu'un bureau d'échange n'a aucun virement à transmettre au bureau correspondant le dernier jour ouvrable d'un mois, il n'en doit pas moins lui adresser une lettre d'envoi négative désignée également comme « Dernière lettre d'envoi N° ... ».

Article 104.

Transmission des ordres de virements.

Les lettres d'envoi, les listes et les avis de virements sont réunis en paquets clos et expédiés en franchise de port au bureau d'échange destinataire par les moyens les plus favorables. Ces envois peuvent être soumis à la formalité de la recommandation.

Article 105.

Virements télégraphiques.

1. — Les virements télégraphiques sont rédigés par le bureau des chèques postaux d'origine et adressés directement au bureau destinataire détenteur du compte courant.

Ils sont dressés en français, sauf arrangement contraire, et libellés comme suit:

(Indications de service, s'il y a lieu.)

Virement (N° d'émission).

..... (Nom du bureau de chèques destinataire).

..... (Nom ou désignation de l'expéditeur).

..... (Numéro du compte de l'expéditeur).

..... (Nom du bureau de chèques où le compte de l'expéditeur est ouvert).

..... (Montant de la somme virée).

..... (Nom ou désignation du bénéficiaire).

..... (Numéro du compte du bénéficiaire).

(Communication particulière, le cas échéant.)

Les indications du télégramme doivent toujours figurer dans l'ordre ci-dessus.

2. — Les indications de service sont exprimées en toutes lettres ou d'après les abréviations autorisées dans le service télégraphique.

3. — Les Administrations peuvent convenir d'une clef secrète pour l'indication totale ou partielle du numéro d'émission et du montant de chaque virement télégraphique.

4. — Le montant de la somme virée doit être exprimé en chiffres et, en ce qui concerne les unités monétaires (franc, reichsmark, etc.), en toutes lettres dans la monnaie du pays de destination.

5. — Le nom de l'expéditeur et la dénomination du compte bénéficiaire ne peuvent être désignés par une abréviation ou un mot conventionnels.

6. — La répétition partielle est obligatoire (répétition, de bureau à bureau, des noms propres et des nombres).

7. — Le bureau de chèques destinataire doit opérer l'inscription au crédit sans attendre la réception de la liste de virements confirmative.

Article 106.

Réception des virements.

1. — A l'arrivée au bureau d'échange des paquets contenant les lettres d'envoi, les listes et les avis de virements, ce bureau procède à la vérification de l'envoi. En cas de constatation d'une irrégularité quelconque ou d'une omission, il en donne connaissance au bureau d'échange expéditeur par lettre conforme au modèle VP 4 ci-annexé. Le bureau d'échange expéditeur doit répondre par le prochain courrier et, le cas échéant, faire parvenir un duplicata des pièces manquantes.

2. — Lorsqu'une différence est constatée entre le montant porté sur un avis de virement et l'inscription de ce montant sur la liste de virements, le bureau d'échange destinataire est autorisé à créditer le compte courant du bénéficiaire pour la somme la plus faible.

L'avis de virement ou, selon le cas, la liste de virements et la lettre d'envoi sont rectifiés en conséquence, à l'encre rouge, et avis de la rectification est donné au bureau d'échange correspondant par lettre VP 4.

3. — Les virements télégraphiques dont l'imputation au crédit ne peut être effectuée pour une cause non attribuable au destinataire donnent lieu à l'envoi au bureau d'origine d'un avis de service télégraphique indiquant le motif de la non-imputation. Le bureau de chèques d'origine vérifie si l'irrégularité provient d'une erreur imputable au service. Dans l'affirmative, il la rectifie sur-le-champ par avis de service télégraphique. Dans le cas contraire, la rectification éventuelle

est faite par voie postale, après consultation de l'expéditeur. Toutefois, si ce dernier le désire et offre de payer les frais, la rectification peut être faite au moyen d'un télégramme de service taxé.

Les virements télégraphiques dont l'irrégularité n'a pas été rectifiée dans un délai raisonnable sont annulés d'après les règles indiquées à l'article 109 ci-après.

Article 107.

Indications à porter sur les formules.

Les inscriptions sur les formules du service des virements doivent être faites en caractères latins et en chiffres arabes.

Les inscriptions au crayon-encre ou au crayon ordinaire ne sont pas admises. Toutefois, les signatures peuvent être données au crayon-encre.

CHAPITRE II.

FORMALITÉS DIVERSES.

Article 108.

Annulation de virements.

1. — La demande d'annulation d'un ordre de virement doit être formulée par écrit par le titulaire du compte débité. Après justification de la demande, justification dont l'Administration du pays d'origine assume la responsabilité, il est procédé de la manière suivante:

- a) si la demande est destinée à être transmise par la voie postale, le bureau d'origine établit un avis conforme au modèle VP 5 ci-annexé et le transmet au bureau d'échange intéressé de son pays. Ce bureau d'échange complète l'avis en y indiquant les données de la transmission au bureau d'échange intermédiaire du pays de destination et l'adresse à celui-ci. La transmission est effectuée sous pli recommandé;
- b) si la demande doit être faite par voie télégraphique, un télégramme de service taxé conforme au modèle VP 6 ci-annexé est transmis directement, par le bureau d'origine ou le bureau d'échange du pays d'origine, au bureau destinataire détenteur du compte courant. Ce télégramme doit être confirmé immédiatement par lettre de la façon indiquée sous la lettre a). Dans ce cas, la formule VP 5, qui doit passer par les bureaux d'échange des deux pays, porte en tête l'annotation soulignée au crayon de couleur:

«Confirmation de la demande télégraphique expédiée le..... par le bureau de chèques postaux à..... à l'adresse du bureau de chèques postaux à.....».

2. — L'annulation de l'ordre de virement est opérée d'après les règles tracées à l'article 109 ci-

après. Toutefois, si l'annulation a été demandée par la voie télégraphique, le bureau destinataire se borne à retenir l'ordre de virement et attend la confirmation postale pour faire droit à la demande.

3. — Lorsqu'une demande d'annulation transmise par la voie postale ou télégraphique parvient au bureau destinataire trop tard pour que le virement puisse être annulé, ce bureau en informe aussitôt par lettre le bureau d'origine détenteur du compte. En cas de demande télégraphique, l'arrivée de la lettre confirmative ne doit pas être attendue pour donner cette information.

4. — Il n'est pas tenu compte des demandes d'annulation qui seraient formulées et transmises dans des conditions autres que celles qui sont prescrites par le § 1.

Article 109.

Non-exécution d'un ordre de virement.

Lorsque, pour une cause quelconque, un ordre de virement ne peut pas être porté au crédit d'un compte, il est rayé de la liste sur laquelle il est inscrit et le total de cette liste ainsi que celui de la lettre d'envoi correspondante sont rectifiés à l'encre rouge. Cette rectification est portée à la connaissance du bureau d'échange expéditeur au moyen de la lettre VP 4 à laquelle est joint l'avis se rapportant au virement non exécuté.

Si un ordre de virement primitivement non exécuté est de nouveau transmis au bureau d'échange destinataire, il doit être traité par le bureau d'échange expéditeur comme un nouvel ordre. Les inscriptions s'y rapportant dans la liste et la lettre d'envoi primitives restant annulées.

Toutefois, les Administrations des pays contractants peuvent s'entendre pour que les virements non exécutés soient reportés sur une liste de virements au crédit de l'Administration du pays d'origine ou mis en compte d'une autre manière. Le cas échéant, la conversion a lieu au cours du jour, comme pour les virements ordinaires, et l'avis de virement est pourvu d'une note explicative.

Article 110.

Réclamations et demandes de renseignements.

Toute réclamation et toute demande de renseignements concernant l'exécution d'un ordre de virement donnent lieu à l'établissement, par le bureau des chèques détenteur du compte débité, d'une formule conforme au modèle VP 7 ci-annexé. Cette formule est transmise, le cas échéant, par l'intermédiaire du bureau d'échange du pays expéditeur et du bureau d'échange du pays destinataire au bureau de chèques détenteur du compte à créditer.

CHAPITRE III.

COMPTABILITE.

Article 111.

Décomptes.

Les décomptes sont établis sur des formules conformes au modèle VP 8 ci-annexé.

Ils sont transmis le plus tôt possible à l'Administration correspondante.

Article 112.

Paiement des soldes.

1. — Les sommes dues au titre des virements postaux sont réglées au moyen de chèques ou de traites payables à vue sur la capitale ou sur place commerciale du pays créancier en monnaie de ce pays et sans aucune perte ce dernier, les frais de paiement restant à la charge de l'Administration débitrice.

2. — Toute Administration peut se faire ouvrir par les autres Administrations un compte courant postal aux conditions ordinaires et demander une fois pour toutes, l'imputation d'office sur l'actif de compte du montant des soldes débiteurs constatés à sa charge.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 113.

Communications à adresser au Bureau international et aux Administrations.

1. — Les Administrations doivent, le cas échéant, communiquer aux autres Administrations, par l'intermédiaire du Bureau international, l'avis de leur participation à l'échange des virements télégraphiques.

2. — Les Administrations se communiquent directement, en nombre suffisant pour les besoins du service, les spécimens des empreintes des timbres en usage dans les bureaux d'échange et des signatures des fonctionnaires qui ont qualité, dans chacun de ces bureaux, pour signer les lettres d'envoi.

Lorsqu'il y a lieu de notifier ultérieurement de nouvelles signatures ou de remplacer l'une ou l'autre des signatures déposées, une nouvelle liste comprenant les spécimens des signatures de tous les fonctionnaires autorisés doit être transmise à l'Administration correspondante. Toutefois, s'il s'agit seulement d'annuler l'une ou l'autre des signatures communiquées, il suffit de la faire biffer dans la liste existante qui continue à être utilisée.

3. — Si la demande en est faite expressément, les Administrations se communiquent le taux de

conversion qu'elles ont fixé pour les ordres de virements.

Article 114.

Formules à l'usage du public.

En vue de l'application des dispositions de l'article 31, § 2, de la Convention, est considérée comme formule à l'usage du public la formule:

VP 1 (Avis de virement).

Les formules du service intérieur utilisées comme avis de virement dans les conditions indiquées à l'article 101 ne sont pas soumises à ces dispositions.

Article 115.

Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger.

1. — Les demandes d'ouverture de comptes courants postaux dans des pays étrangers doivent être libellées par les requérants. Elles sont adressées à l'Administration qui sera chargée de gérer ces comptes, soit directement par les requérants, soit par l'intermédiaire du bureau de chèques dans le ressort duquel se trouve la résidence des intéressés.

2. — Ce dernier bureau doit, selon les règles établies pour l'ouverture d'un compte courant postal dans son propre pays, procéder à la vérification, tant des demandes faites par son intermédiaire que de celles qui lui seraient communiquées par l'Administration étrangère directement saisie. Il rectifie, en cas de besoin, après avoir consulté le requérant, les indications erronées de la demande et il joint à celle-ci une attestation dûment remplie, conforme au modèle VP 9 ci-annexé. Dans certains cas particuliers non prévus dans la contexture de cette formule, il la complète ou la rectifie, s'il y a lieu, au moyen d'une lettre explicative.

Il transmet le tout au bureau de chèques d'échange du pays destinataire, par l'intermédiaire du bureau d'échange de son propre pays. Les attestations sont frappées d'une empreinte du timbre en relief du bureau d'échange du pays intervenant et signées par le ou les fonctionnaires accrédités pour la certification des lettres d'envoi.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 116.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les virements postaux.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

A. Funes Lastra. *R. A. Pan.*
R. R. Tula. *G. A. Garcia.*
M. Sáenz Briones. *I. Ruiz Moreno.*
Raúl C. Migone. *A. T. Cosentino.*
Carlos H. Sal.

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gm.o. Canedo.
J. Lievana.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camiliéris

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour le JAPON:

Iwataro Uchiyama.
Seiiti Okazaki.
Jirô Nakayama.
Tosio Yamato

Pour le CHOSEN:

Seiiti Okazaki.
Keisi Fukuda.

Pour l'ENSEMBLE DES AUTRES DÉPENDANCES JAPONAISES:

Iwataro Uchiyama.
Kanji Ito.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour la ROUMANIE:

C. Stetanesco.
N. M. Georgesco.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour les PAYS-BAS:

Daynsteet.
van Goor.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
P. J. Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gavião.
J. Quadrio Morao.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNÉZUELA:

E. Ganteaume Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YÉMEN:

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

Załącznik — Annexe.
WZORY DRUKÓW — FORMULES.

VP 1
(Reg., art. 101, § 1)

ZAWIADOMIENIE O PRZELEWIE
PIENIĘŻNYM
AVIS DE VIREMENT

kwotę
d'une somme de

Przelew należy wpisać stosownie do zarządzenia
Virement effectué sur ordre du

właściciela konta Nr
titulaire du compte No

na dobro konta Nr
au crédit du compte No

Pieczczę nadawczego
pocztowego urzędu
czekowego

Timbre du bureau
des chèques postaux
d'origine

Notatki
na odwrocie
Communi-
cations
au verso

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VP 2
(Reg., art. 102, § 1)

Pocztowy urząd czekowy
Bureau des chèques postaux

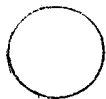
WYKAZ PRZELEWÓW PIENIĘŻNYCH Nr _____
LISTE DE VIREMENTS No _____

załączniki
annexes

dla pocztowego urzędu czekowego _____
pour le bureau des chèques postaux _____

Nr porządkowy przelewów No d'ordre des virements 1	O d b i o r c a Bénéficiaire		Zarządza- jący przelew Tireur	K w o t a M o n t a n t 5		
	Konto Compte 2	Nazwisko i miejsce zamieszkania Nom et lieu du domicile 3	Konto Compte 4			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
	No		No			
	à		à			
			Razem Total			

Pieczęć wypukła pośredniczącego
pocztowego urzędu czekowego
Timbre (en relief) du bureau
des chèques postaux d'échange

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VP 3
(leg., art. 103, § 1)

Pocztowy urząd czekowy
Bureau de chèques postaux

ZAWIADOMIENIE O PRZESYŁCE Nr
LETTRE D'ENVOI No

..... wykazy
listes

Pocztowy urząd czekowy uprasza się o wykonanie przelewów umie-
Le bureau des chèques postaux d est prié de vouloir bien effectuer les vire-
szczonych w załączonych wykazach na kwoty podane poniżej:
monts figurant aux listes ci-jointes, lesquelles s'élèvent respectivement aux montants ci-après:

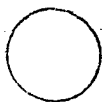
Numer porządkowy wykazów Numéro d'ordre des listes	K w o t a Montant	
1	2	
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
Ogólna kwota Total		

Ustalono w kwocie
Arrêté à la somme de

słownie) — (en toutes lettres)

którą Zarząd pocztowy należy obciążyć
dont l'Administration des postes d doit être débitée

Pieczęć wypukła po-
średniczącego pocztow-
wego urzędu czekowego

Timbre en (relief) du
bureau des chèques
postaux d'échange

....., dnia 19

Podpisy: — Signatures:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VP 4
(Reg., art. 106, § 1)

Pocztowy urząd czekowy
Bureau des chèques postaux

załączników
annexes

SPROSTOWANIE ZAWIADOMIENIA O PRZESYŁCE Nr
RECTIFICATION à LA LETTRE D'ENVOI No

z dnia pocztowego urzędu czekowego
en date du du bureau des chèques postaux

Łączną kwotę wyżej oznaczonego zawiadomienia o przesyłce należy poprawić na
Le total de la lettre d'envoi ci-dessus désignée a dû être rectifié à

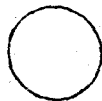
(słownie) — (en toutes lettres)

a) ponieważ niżej podan..... przelew..... nie można było dokonać¹⁾
parce que le virement..... ci-après n'a
les n'ont pu être exécuté

Nr wykazu No de la liste 1	Nr wpisu do wykazu No d'inscription sur la liste 2	Odbiorca Bénéficiaire		Zarządzający przelew Tireur		Kwota Montant 7	Powód Motif 8
		Urząd czekowy i Nr konta Bureau des chèques et No du compte 3	Nazwisko i miejsce zamieszkania Nom et lieu du domicile 4	Urząd czekowy i Nr konta Bureau des chèques et No du compte 5	Nazwisko i miejsce zamieszkania Nom et lieu du domicile 6		

b) z powodu podanego poniżej: ¹⁾
pour la raison indiquée ci-après:

Pieczęć (wypukła) pośredniczącego
pocztowego urzędu czekowego

Timbre (en relief) du bureau des
chèques postaux d'échange

....., dnia 19.....
le

Podpisy: — Signatures:

¹⁾ Skreślić zbędną wskazówkę,
Biffer l'indication inutile.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VP 5
(Reg., art. 108, § 1, lit. a)

Pocztowy urząd czekowy
Bureau des chèques postaux

ŻĄDANIE UNIEWAŻNIENIA ZARZĄDZENIA PRZELEWU
DEMANDE D'ANNULATION D'UN ORDRE DE VIREMENT

Żądanie drogą pocztową
Demande par voie postale

Uprasza się o unieważnienie niżej oznaczonego przelewu i o zwrot odnośnego zawiadomienia:
Prière d'annuler le virement désigné ci-après et de nous renvoyer l'avis correspondant pendant:

(Wypełnia pocztowy urząd czekowy pochodzenia)
A remplir par le bureau des chèques postaux d'origine

Pocztowy urząd czekowy, Nr konta, nazwisko i miejsce zamieszkania zarządzającego
Bureau des chèques postaux, No du compte, nom et lieu de domicile du tireur:
przelew:

.....

Kwota:
Montant:

(w cyfrach, w walucie kraju przeznaczenia)
(en chiffres, en monnaie du pays de destination)

.....

Pocztowy urząd czekowy, Nr konta, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy:
Bureau des chèques postaux, No du compte, nom et lieu de domicile du bénéficiaire:

.....

(Wypełnia pośredniczący pocztowy urząd czekowy)
(A remplir par le bureau des chèques postaux d'échange

Zawiadomienie o przelewie wysłano dn. 19

L'avis de virement a été expédié le

przy zawiadomieniu o przesyłce Nr i zapisano do wykazu
par lettre d'envoi No et inscrit dans la liste

przelewów Nr pod Nr porządkowym
de virements No sous le No d'ordre

Pieczczę pośredniczącego
urzędu czekowego

Timbre du bureau
des chèques postaux
d'échange

Podpis: — Signature:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VP 6
(Reg., art. 108, § 1, lit. b)

ŻĄDANIE UNIEWAŻNIENIA ZARZĄDZENIA PRZELEWU
DEMANDE D'ANNULATION D'UN ORDRE DE VIREMENT

Żądanie drogą telegraficzną
Demande par voie télégraphique

Unieważnić przelew
Annuler virement

.....
(Pocztowy urząd czekowy, Nr konta, nazwisko i miejsce zamieszkania zarządzającego przelew)
(Bureau des chèques postaux, No du compte, nom et lieu domicile du tireur)

.....
(Kwota w cyfrach, w walucie kraju przeznaczenia)
(Montant en chiffres, en monnaie du pays de destination)

.....
(Pocztowy urząd czekowy, Nr konta, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy)
(Bureau des chèques postaux, No du compte, nom et lieu de domicile du bénéficiaire)

Czeki pocztowe
Chèques postaux

(Bez podpisu)
(Sans signature)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

VP 7
(Reg., art. 110)

Pocztowy urząd czekowy
Bureau des chèques postaux

REKLAMAGJA DOTYCZĄCA NIWYKONANEGO ZARZĄDZENIA PRZELEWU
RECLAMATION CONCERNANT UN ORDRE DE VIREMENT NON EXÉCUTÉ

Wypełnia urząd czekowy
kraju nadania.
A remplir par le bureau des
chèques d'origine.

Nazwisko, miejsce zamieszkania i numer zarządzającego przelew:
Nom, lieu de domicile et numéro du compte du tireur:

Kwota przelewu:
Montant du virement: (w cyfrach, w walucie kraju przeznaczenia):
(en chiffres, en monnaie du pays de destination):

Data obciążenia: — Date du débit:

Nazwisko, adres i numer konta odbiorcy:
Nom, lieu de domicile et numéro du compte du bénéficiaire.

Urząd czekowy, prowadzący konto, na które należy dopisać przelew:
Bureau des chèques détenteur du compte courant à créditer:

Wypełnia urząd czekowy
kraju nadania.
A remplir par le bureau des
chèques d'origine.

Powyżej podany przelew został przesłany dnia..... 19.....
Le virement désigné ci-dessus a été transmis le
do urzędu wymiany.....
au bureau d'échange
(patrz wykaz Nr.....)
(voir bordereau No.....) Podpis: — Signature:

Wypełnia urząd wymiany
Zarządu kraju nadania.
A remplir par le bureau
d'échange de l'Administration
d'origine.

Wyżej podany przelew został wpisany pod Nr.....
Le virement désigné ci-dessus a été décrit sous le No
s pisu Nr..... przesłanego dnia 19..... do urzędu
de la liste No..... transmise le..... au bureau
wymiany.....
d'échange

Podpis: — Signature:

Wypełnia urząd czekowy,
Zarządu miejsca
przeznaczenia.
A remplir par le bureau
d'échange de l'Administration
destinataire.

Wyżej podany przelew przesłany został dnia 19.....
Le virement désigné ci-dessus a été transmis le
do urzędu czekowego.....
au bureau des chèques
(patrz wykaz Nr.....)
(voir bordereau No.....)

Podpis: — Signature:

Wypełnia urząd czekowy,
prowadzący konto, na które
należy dopisać przelew.
A remplir par le bureau des
chèques détenteur du compte
à créditer.

Wyżej podany przelew został.....
Le virement désigné ci-dessus a été.....

Podpis: — Signature:

ROZRACHUNEK
DÉCOMPTE

dotyczący wykazów przelewów z dnia
des listes de virements échangées le

między
entre

1. Zestawienie przelewów — Récapitulation des virements.

Przelewy — Virements:

a) przeznaczone do à destination d	Urzędy wymiany Bureaux d'échange	b) pochodzące z en provenance d
1	2	3
Łączna kwota Ia Total Ia		Łączna kwota Ib Total Ib

II. Obliczenie przeciętnego kursu na podstawie kursów giełdy w z dnia i giełdy
Calcul du cours moyen entre les cours de la bourse de et celle
w z dnia poprzedniego (ostatnie kursy notowane)
d de la veille (derniers cours notés)

Notowano dla weksli krótkoterminowych Il a été noté pour des traites à courte échéance				Kurs równo- wartości Curs de parité	Kurs obrachunkowy Cours de décompte
dnia le	na giełdzie à la bourse	za pour 100	za pour 100	5	6
1	2	3	4		
/	w na d sur			100 =	100 =
/	w na d sur			100 =	100 =

III. Różnica według I po obliczeniu kwoty mniejszej na walutę kwoty większej według kursu obliczonego pod II
Différence d'après I en convertissant la somme la plus faible dans la monnaie de la somme la plus forte
suivant le cours de décompte II.

1		2	
Łączna kwota Ia		Łączna kwota Ib	
Total Ia		Total Ib	
potrącić łączną kwotę Ib à déduire le total Ib		potrącić łączną kwotę Ia à déduire le total Ia	
Dług Zarządu pocztowego Débit de l'Administration des postes		Wierzytelność Zarządu pocztowego Créance de l'Administration des postes	

....., dnia 19.....
le

Rozrachunek powyższy przyjęto i uznano:
Le décompte ci-dessus est reconnu exact et accepté:

....., dnia 19.....
le

UWAGA! Używać skrótów tylko w tym wypadku, gdy reklamujący tego żąda, przy podaniu swego rachunku.

ATTENTION! Ne pas faire usage d'abréviations, sauf dans le cas où le requérant en imposerait, une dans la désignation de son compte.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Pocztowy urząd czekowy
Bureau des chèques postaux

, dnia 19.....

..... załącznik.....
annexe

POŚWIADCZENIE
ATTESTATION

I. Podanie żadanego rachunku bieżącego:
Designation du compte courant demandé:

Żądający jest 1)
Le requérant est

Żądający są 1)
Les requérants sont

Żądający wprowadził się 2)
Le requérant vient de s'installer

jest sublokatorem 2)
est sous-locataire

1) Skreślić dane zbędne i podać żądającego lub żądających w sposób szczegółowy na liniach kropkowanych, na przykład: osoba prywatna, małżeństwo, zakład handlowy lub przemysłowy do rejestru handlowego, firma niehandlowa, nie zarejestrowana, firma zarejestrowana (z podaniem rodzaju firmy, np. towarzystwo handlowe pod nazwą zbiorową, spółka komandytowa, zwykła, akcyjna spółka komandytowa, towarzystwo akcyjne anonimowe, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością itp.) zarejestrowana w rejestrze handlowym pod Nr..... kooperatywa, zarejestrowana — wpisana do rejestru kooperatyw, pod Nr..... spółka niehandlowa zarejestrowana, — zapisana w rejestrze spółek niehandlowych rejestrowanych pod Nr..... administracja itp.

Biffer les indications et désigner le ou les requérants d'une manière plus détaillée sur les lignes en pointillé, par exemple: particulier, gens mariés, établissement commercial ou industriel non inscrit au registre du commerce, société non commerciale non inscrite au registre des sociétés, firme enregistrée (en indiquant la nature de la firme, par exemple: société commerciale en nom collectif, société en commandite simple, société en commandite par actions, société anonyme par actions, société à responsabilité limitée etc.) inscrite au registre du commerce, sous le No..... —, société coopérative enregistrée — inscrite au registre des coopératives, sous le No..... société non commerciale enregistrée, — inscrite au registre des sociétés non commerciales enregistrées, sous le No..... —, administration etc.

2) Skreślić wskazówki zbędne.
Biffer les indications inutiles.

II. Nazwisko¹⁾ i szczegółowe dane dotyczące osób²⁾ upoważnionych do reprezentowania prawnie żądającego według rejestru handlowego, rejestru kooperatyw, rejestru spółek niehandlowych, według kontraktu towarzystw, według statutów itp.:

Nom¹⁾ et désignation détaillée des personnes²⁾ qui sont fondées de représenter légalement le requérant d'après le registre du commerce, le registre des coopératives, le registre des sociétés non commerciales, d'après le contrat de société, d'après les statuts, etc.:

- 1°
- 2°
- 3°
- 4°
- 5°
- 6°
- 7°
- 8°
- 9°
- 10°

Osoby wymienione pod numerami³⁾ mogą tylko podpisać osobiście.
Les personnes indiquées sous les Nos peuvent signer seules.

W upoważnieniu osób wymienionych powyżej, znajdują się następujące zastrzeżenia³⁾:
Dans la procuration des personnes énumérées ci-dessus, figurent les restrictions suivantes:

III. Żądanie otwarcia pocztowego konta czekowego w
La demande d'ouverture d'un compte courant postal à

zostało sprawdzone przez nas stosownie do przepisów obowiązujących w naszym kraju dla otwierania pocztowego konta czekowego.

a été vérifiée par nous conformément aux règlements qui sont en vigueur dans notre pays pour l'ouverture d'un compte courant postal.

Ze zbadania sprawy wynika, że nie wahałobyśmy się w tym wypadku otworzyć w naszym kraju pocztowe konto czekowe na dobro żądającego pod nazwą podaną powyżej³⁾.

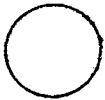
Il ressort du résultat de cet examen que nous n'hésiterions pas, le cas échéant, à faire ouvrir dans notre service un compte courant en faveur du requérant sous la désignation indiquée ci-dessus³⁾.

Rachunek już jest prowadzony u nas pod tą nazwą. Żądający ma prawo podpisać; podpis jego jest zgodny z podpisem jaki posiadamy u nas³⁾.

Un compte est déjà tenu chez nous sous cette désignation. Le requérant a le droit de signer; sa signature est conforme à celle que nous possédons ici³⁾.

(Pieczęć wypukła)
pocztowego urzędu czekowego
Timbre (en relief) du bureau
des chèques postaux

Podpisy pocztowego urzędu czekowego:
Signatures du bureau des chèques postaux:

1) Skreślić dane pod II, jeżeli ubiegający się jest osobą prywatną.

Biffer les indications sous II, lorsque le requérant est un particulier.

2) Na przykład: właściciel, uprawniony członek stowarzyszenia, zarządzający prokurent, prokurent zbiorowo upoważniony, dyrektor, członek rady nadzorczej, wydawca itp.

Par exemple: titulaire, sociétaire fondé de pouvoir, gérant, porteur de procuration, porteur de procuration collective, directeur, membre du comité directeur, éditeur, etc.

3) Skreślić zbędne.

Biffer les indications inutiles.

Przełlad**SWIATOWY ZWIĄZEK POCZTOWY.****POROZUMIENIE O ZLECENIACH.****T r e ś ć.****R o z d z i a ł I.****Postanowienia wstępne.**

Art.

1. Warunki wymiany dokumentów zleceniowych

R o z d z i a ł II.**Przedmiot służby zleceniowej.**

2. Dokumenty przyjmowane do inkasa
3. Protesty. Roszczenia

R o z d z i a ł III.**Nadawanie zleceń.**

4. Podawanie kwoty zleceniowej
5. Nadawanie dokumentów zleceniowych. Opłata za przesłanie
6. Ilość i najwyższa kwota dokumentów zleceniowych
7. Zakazy

R o z d z i a ł IV.**Inkasowanie dokumentów.**

8. Niedopuszczalność spłat częściowych
9. Opłata za inkaso lub za okazanie do inkasa
10. Wyrównywanie kwot zainkasowanych
11. Zwrot dokumentów niewykupionych

R o z d z i a ł V.**Wycofanie i sprostowanie zleceń. Dosiłanie i zwrot. Reklamacje.**

12. Wycofanie zleceń. Sprostowanie wykazów zleceniowych
13. Dosiłanie. Dokumenty mylnie skierowane
14. Zwrot dokumentów nie nadających się do inkasa
15. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł VI.**Odpowiedzialność.**

16. Stosowanie szczególnych postanowień Konwencji

17. Odpowiedzialność w razie zaginięcia dokumentów zleceniowych
18. Opóźnienia.

R o z d z i a ł VII.**Różne postanowienia.**

19. Przyznanie opłat
20. Urzędy uczestniczące w służbie zleceniowej
21. Stosowanie ogólnych postanowień konwencji
22. Uchwalenie wniosków w przerwach między Zjazdami.

Postanowienia końcowe.

23. Wejście w życie i czas trwania Porozumienia.

POROZUMIENIE O ZLECENIACH,

które zawarły:

Albania, Niemcy, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyna, Belgia, Boliwia, Chili, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Egipt, Hiszpania, Zespół kolonij hiszpańskich, Finlandia, Francja, Alger, Grecja, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Islandia, Włochy, zespół Kolonij i Posiadłości włoskich oprócz Wschodniej Afryki włoskiej, Wschodnia Afryka włoska, Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej), Maroko (strefa hiszpańska), Norwegia, Paragwaj, Holandia, Curaçao i Surinam, Indie holenderskie, Polska, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio - Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Syjam, Szwecja, Związek szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Turcja, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezueli, Yemen i Królestwo Jugosławii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów, na mocy artykułu 3 Światowej Konwencji Pocztovej, uchwalonej w Buenos Aires dnia 23 maja 1939 roku, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli następujące Porozumienie:

R O Z D Z I A Ł I.**POSTANOWIENIE WSTĘPNE.****A r t y k u ł 1.****Warunki wymiany dokumentów zleceniowych.**

Postanowienia niniejszego Porozumienia normują wymianę dokumentów zleceniowych między umawiającymi się Krajami, których Zarządy porozumieją się co do zaprowadzenia tej gałęzi służby.

R O Z D Z I A Ł II.

PRZEDMIOT SŁUŻBY ZLECENIOWEJ.

A r t y k u ł 2.

Dokumenty przyjmowane do inkasa.

Przyjmuje się do inkasa: kwity, faktury, zobowiązania płatnicze, weksle, kupony procentowe i dywidendowe, wylosowane papiery wartościowe i w ogóle wszelkie dokumenty handlowe lub inne, płatne bez kosztów.

Zarządy, które nie mogą podjąć się inkasowania kuponów procentowych lub dywidendowych i wylosowanych papierów wartościowych, zawiadamiają o tym inne Zarządy za pośrednictwem Biura międzynarodowego.

A r t y k u ł 3.

Protesty. Roszczenia.

Zarządy mogą podjąć się pośrednictwa przy proteście papierów handlowych lub przy wszczęciu postępowania sądowego z powodu wierzytelności.

W tym celu wydają za obopólnym porozumieniem niezbędne zarządzenia.

R O Z D Z I A Ł III.

NADAWANIE ZLECEŃ.

A r t y k u ł 4.

Podawanie kwoty zleceniowej.

W braku porozumienia odmiennego, kwota zlecenia winna być podana w walucie kraju, któremu powierzono zlecenie.

A r t y k u ł 5.

Nadawanie dokumentów zleceniowych. Opłata za przesłanie.

Dokumenty zleceniowe należy nadawać w opłaconym liście poleconym, adresowanym przez nadawcę wprost do urzędu pocztowego, który ma zainkasować gotówkę.

Opłata za list zleceniowy nie może przekraczać opłaty za list polecony tej samej wagi.

A r t y k u ł 6.

Ilość i najwyższa kwota dokumentów zleceniowych

1. Jedna przesyłka może zawierać kilka dokumentów do zainkasowania przez urząd przeznaczenia od różnych dłużników, na rachunek jednej i tej samej osoby.

Jednakże dokumenty te nie mogą opiewać na więcej niż pięciu różnych dłużników, ani też nie mogą być płatne w różnych terminach.

2. Jeżeli Zarządy za wspólną zgodą nie ustalą wyższej kwoty, ogólna kwota do inkasa jednej przesyłki nie może przekraczać kwoty najwyższej, dopuszczonej przez kraj przeznaczenia przy nadaniu przekazów pocztowych.

A r t y k u ł 7.

Zakazy.

Zabronione jest:

- a) umieszczać na dokumentach notatek, nie odnoszących się do samego zlecenia;
- b) dołączać do dokumentów listów lub notatek o charakterze korespondencji pomiędzy wierzycielem i dłużnikiem;
- c) wpisywać do wykazu zleceniowego uwagi inne aniżeli, przewidziane tekstem wzoru.

R O Z D Z I A Ł IV.

INKASOWANIE DOKUMENTÓW.

A r t y k u ł 8.

Niedopuszczalność spłat częściowych.

Każdy dokument powinien być spłacony jednorazowo w całości; w przeciwnym razie uważany jest za nie przyjęty.

A r t y k u ł 9.

Opłata za inkaso lub za okazanie do inkasa.

Za każdy dokument przedstawiony do inkasa, bez względu na to czy został wykupiony czy nie, pobiera się za inkaso lub okazanie do inkasa, zależnie od okoliczności, opłatę w wysokości 20 centymów, którą w danym razie potrąca się z kwoty zainkasowanej.

Nie podlegają powyższej opłacie dokumenty, zwrócone nadawcy skutkiem jakiegokolwiek niedokładności lub mylnego adresu, których nie usiłowano przedstawić do inkasa.

A r t y k u ł 10.

Wyrównanie kwot zainkasowanych.

1. Kwoty zainkasowane, dotyczące tego samego listu zleceniowego, przesyła się nadawcy przekazem pocztowym po potrąceniu kosztów przewidzianych w § 2.

Jeżeli przepisy wewnętrzne Zarządu kraju nadania na to zezwalają, nadawca może żądać, aby na przekazie podawano zamiast jego adresu, właściciela i numer pocztowego konta czekowego w kraju nadania oraz urząd prowadzący to konto.

Jeżeli Zarządy zainteresowane dopuszczają takie sposoby wyrównania, może się ono odbywać za pomocą wpłaty na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia, albo też za pomocą przelewu na rachunek czekowy, prowadzony w kraju nadania przesyłki.

2. Koszty, które należy potrącać składają się:

- a) z opłaty za inkaso oraz, w danym razie, z opłaty za okazanie do inkasa dokumentów niewykupionych;
- b) w odnośnych wypadkach, z należności skarbowych, pobieranych od walorów;
- c) z opłaty zwykłej za przekaz pocztowy, lub w razie wpłacenia na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia, z opłaty pobieranej za wpłacenie w obrocie wewnętrznym lub też, w razie przelewu na konto kraju nadania, z opłaty pobieranej od przelewów. Opłaty te oblicza się od całkowitej sumy zainkasowanej po potrąceniu należności i opłat, podanych pod literami a) i b).

3. Przekazy zleceniowe dopuszcza się do kwoty najwyższej, ustalonej przez Zarządy według artykułu 6, § 2.

Artykuł 11.

Zwrot dokumentów niewykupionych.

Dokumenty, których nie można było zainkasować w terminach określonych w Regulaminie, a które nie mają być doręczone wskazanej osobie trzeciej, odsyła się bezpłatnie do urzędu nadania.

W braku dokumentów zainkasowanych lub, jeżeli kwoty zainkasowane nie wystarczają na potrącenie w całości opłaty za okazanie, opłaty te pobiera się od nadawcy przesyłki zleceniowej.

Zarząd inkasujący dokumenty nie jest obowiązany ani do wszczynania kroków celem zabezpieczenia interesów wierzyciela, ani do stwierdzania w jakikolwiek sposób faktu niewykupienia tych dokumentów.

ROZDZIAŁ V.

WYCOFANIE I SPROSTOWANIE ZLECEŃ, DOSYLANIE I ZWROT. REKLAMACJE.

Artykuł 12.

Wycofanie zleceń. Sprostowanie wykazów zleceniowych.

Dopóki dokumenty zleceniowe znajdują się w posiadaniu urzędu przeznaczenia nadawca, na warunkach określonych dla przesyłek listowych, w artykule 51 Konwencji, może wycofać całą przesyłkę lub tylko poszczególne dokumenty w niej zawarte, albo też w razie omyłek zarządzić sprostowanie wpisów w wykazie zleceniowym.

Jeżeli chodzi o sprostowanie wykazu zleceniowego, żądane w drodze telegraficznej, wówczas do opłaty za telegram dolicza się opłatę pobieraną za list polecony pojedynczej wagi.

Artykuł 13.

Dosyłanie. Dokumenty mylnie skierowane.

1. W razie zmiany miejsca pobytu jednego lub kilku odbiorców, dokumenty zleceniowe podlegają dostaniu wewnątrz kraju przeznaczenia. To samo należy stosować do dokumentów zleceniowych dla osób, zamieszkujących w okręgu, obsługiwanym przez inny urząd pocztowy.

2. Jeżeli przesyłka zleceniowa zawiera wyłącznie dokumenty, których urząd przeznaczenia nie może zainkasować należy je zwrócić do urzędu nadawczego, chyba że, wszyscy dłużnicy mieszkają w okręgu innego urzędu kraju przeznaczenia; w danym razie przesyłkę należy skierować do tego urzędu.

Jeżeli część dokumentów, zawartych w przesyłce zleceniowej, nie może być zainkasowana przez urząd przeznaczenia, należy je zwrócić nadawcy, a następnie przystąpić do zainkasowania pozostałych dokumentów.

3. Za dostanie i zwrot nie pobiera się żadnej opłaty dodatkowej.

Artykuł 14.

Zwrot dokumentów nie nadających się do inkasa.

Dokumenty, które z jakiegokolwiek powodu nie mogły być zainkasowane, zwraca się nadawcy, w sposób przewidziany w Regulaminie.

Artykuł 15.

Reklamacje i żądania informacji.

Przepisy artykułu 53 Konwencji należy stosować również do reklamacji i żądań informacji dotyczących zleceń pocztowych.

ROZDZIAŁ VI.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ.

Artykuł 16.

Stosowanie szczególnych postanowień Konwencji.

Postanowienia artykułów 56, 57, 59 do 62 i 66 do 72 Konwencji należy stosować do służby zleceniowej. Prócz tego postanowienia, przewidziane w artykule 72 Konwencji, dotyczące się przekazów pobraniowych nie wyplaconych odbiorcy.

odnoszą się analogicznie do zarządzeń przelewowych, sporządzonych w myśl artykułu 10, § 1, które nie mogą być wniesione na dobro pocztowego rachunku czekowego, prowadzonego w kraju nadania przesyłki i podanego przez nadawcę.

Artykuł 17.

Odowiedzialność w razie zaginięcia dokumentów zleceńiowych.

W razie zaginięcia dokumentów po otwarciu listu zleceńiowego bądź w urzędzie, który ma zainkasować gotówkę, bądź też w urzędzie, który ma zwrócić dokumenty nadawcy, Zarząd ponoszący odpowiedzialność, obowiązany jest wynagrodzić nadawcy istotną stratę, przy czym wysokość odszkodowania nie może przekraczać kwoty odszkodowania, przewidzianej za zaginioną przesyłkę poleconą.

Artykuł 18.

Opóźnienia.

Zarządy nie ponoszą odpowiedzialności za opóźnienia wynikłe:

- a) przy przesyłaniu lub okazaniu dokumentów do inkasa;
- b) przy sporządzaniu protestów lub przy wszczynaniu postępowania sądowego, jeżeli czynności tych podejmą się w myśl postanowień artykułu 3.

R O Z D Z I A Ł VII.

RÓŻNE POSTĘPOWANIA.

Artykuł 19.

Przyznanie opłat.

Opłata za list zleceńiowy jak również opłaty za inkaso i za okazanie do inkasa nie są przedmiotem rachunku między zainteresowanymi Zarządami.

Artykuł 20.

Urzędy uczestniczące w służbie zleceńiowej.

Zarządy winny dopuścić do wykonywania służby zleceń wszystkie urzędy, uczestniczące w wymianie zagranicznych przelewów pocztowych.

Artykuł 21.

Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji.

Postanowienie ogólne, zawarte w Części I i II Konwencji, z wyjątkiem przepisów artykułu 7 należy stosować do Porozumienia niniejszego.

Artykuł 22.

Uchwalanie wniosków w przerwach między Zjazdami.

W celu uzyskania mocy obowiązującej wnioski zgłaszane w przerwach między Zjazdami (artykuł 19 i 20 Konwencji) winny uzyskać:

- a) jednomyślność — jeżeli chodzi o przyjęcie nowych postanowień lub zmianę postanowień artykułów od 1 do 19, 22 i 23 niniejszego Porozumienia i 101 do 104, 106, 107, 109, 111 do 114 i 118 Regulaminu;
- b) dwie trzecie głosów — jeżeli chodzi o zmianę postanowień niniejszego Porozumienia, niewymienionych w poprzednim ustępie, i o zmianę artykułów 108, 110 i 115 Regulaminu;
- c) zwykłą większość głosów — jeżeli chodzi o zmianę pozostałych artykułów Regulaminu lub o wykładnię postanowień, zawartych w Porozumieniu lub w Regulaminie, z wyjątkiem rozbieżności zdań, podlegającej arbitrażowi, przewidzianemu w artykule 11 Konwencji.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 23.

Wejście w życie i czas trwania Porozumienia.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1940 roku i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych krajów podpisali Porozumienie w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A. C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA BOLIWIĘ:

*Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana*

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

*J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar*

ZA DANIĘ:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

*Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz*

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

*Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech*

ZA ALGIER:

Paoli

ZA GRECJĘ:

*V. Dendramis
S. Camiliéris*

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA ISLANDIĘ:

Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NORWEGIĘ:

*Sten Haug
Oskar Homme*

ZA PARAGWAJ:

*Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta*

ZA HOLANDIĘ:

*Duynstee
van Goor*

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewooring

ZA INDIE HOLENDESKIE:

*van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewooring*

ZA SZWECJĘ:

*Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman*

ZA POLSKĘ:

*René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń*

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

*Dr J. Buser
L. Roulet*

ZA PORTUGALIĘ:

*Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao*

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA TURCJĘ:

*Aptulahat Aksin
ad referendum.*

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA RUMUNIĘ:

*C. Stefanescu
N. M. Georgesco*

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

*E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas*

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA YEMEN:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

*Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.*

L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES RECOUVREMENTS

Table des articles

CHAPITRE I.

DISPOSITION PRELIMINAIRE.

Art.

1. Conditions de l'échange des valeurs à recouvrer.

CHAPITRE II.

OBJET DU SERVICE.

2. Valeurs admises à l'encaissement.
3. Protêts. Poursuites.

CHAPITRE III.

DÉPÔT DES VALEURS A RECOUVRER.

4. Énoncé du montant des valeurs.
5. Dépôt des valeurs. Taxe de l'envoi.
6. Nombre et montant maximum des valeurs.
7. Interdictions.

CHAPITRE IV.

ENCAISSEMENT DES VALEURS.

8. Non-acceptation de paiements partiels.
9. Droit d'encaissement ou de présentation.
10. Liquidation du montant encaissé.
11. Renvoi des valeurs non recouvrées.

CHAPITRE V.

RETRAIT ET RECTIFICATIONS. REEXPÉDITION ET RENVOI. RÉCLAMATIONS.

12. Retrait des recouvrements. Rectification du bordereau.
13. Réexpédition. Valeurs mal dirigées.
14. Renvoi des valeurs irrécouvrables.
15. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE VI.

RESPONSABILITÉ.

16. Application des dispositions spéciales de la Convention.
17. Responsabilité en cas de perte des valeurs.
18. Cas de retard.

CHAPITRE VII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Art.

19. Attribution des taxes.
20. Bureaux participant au service.
21. Application des dispositions d'ordre général de la Convention.
22. Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

DISPOSITIONS FINALES.

23. Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

ARRANGEMENT CONCERNANT LES RECOUVREMENTS

conclu entre

L' Albanie, l'Allemagne, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Belgique, la Bolivie, le Chili, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Espagne, l'Ensemble des Colonies Espanoles, la Finlande, la France, l'Algérie, la Grèce, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Islande, l'Italie, l'Ensemble des Colonies et Possessions Italiennes Autres que l'Afrique Orientale Italienne, l'Afrique Orientale Italienne, le Luxembourg, le Maroc (à l'Exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas, Curaçao et Surinam, les Indes Néerlandaises, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique Occidentale, les Colonies Portugaises de l'Afrique Orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, le Siam, le Suède, la Confédération Suisse, Tchéc-Slovaquie, la Tunisie, la Turquie, l'État de la Cité du Vatican, les États-Unis de Vénézuéla, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, vu l'article 3 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant :

CHAPITRE I.

DISPOSITION PRELIMINAIRE.

Article 1.

Conditions de l'échange des valeurs à recouvrer.

L'échange des valeurs à recouvrer, entre ceux des Pays contractants dont les Administrations

conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

CHAPITRE II.

OBJET DU SERVICE.

Article 2.

Valeurs admises à l'encaissement.

Sont admis à l'encaissement les quittances, factures, billets à ordre, traites, coupons d'intérêt et de dividende, titres amortis et généralement toutes valeurs commerciales ou autres payables sans frais.

Les Administrations qui ne peuvent se charger de l'encaissement de coupons d'intérêt ou de dividende et de titres amortis le notifient aux autres Administrations par l'intermédiaire du Bureau international.

Article 3.

Protêts. Poursuites.

Les Administrations peuvent se charger de faire protester les effets de commerce et de faire exercer des poursuites judiciaires au sujet de créances. Elles arrêtent, d'un commun accord, les dispositions nécessaires à cet effet.

CHAPITRE III.

DÉPÔT DES VALEURS A RECOUVRER.

Article 4.

Enoncé du montant des valeurs.

Sauf arrangement contraire, le montant des valeurs à recouvrer est exprimé dans la monnaie du pays chargé du recouvrement.

Article 5.

Dépôt des valeurs. Taxe de l'envoi.

Le dépôt des valeurs à recouvrer est fait sous forme d'envoi recommandé affranchi, adressé directement par le déposant au bureau de poste chargé d'encaisser les fonds.

La taxe de l'envoi ne doit pas dépasser celle d'une lettre recommandée du même poids.

Article 6.

Nombre et montant maximum des valeurs.

1. — Le même envoi peut contenir plusieurs valeurs recouvrables par le bureau destinataire sur des débiteurs différents, au profit d'une même personne.

Toutefois, ces valeurs ne peuvent être assignées sur plus de cinq débiteurs différents, ni être encaissables à différents jours d'échéance.

2. — Le montant total à encaisser ne doit pas excéder par envoi le maximum admis par le pays de destination pour l'émission des mandats de poste, à moins que les Administrations n'adoptent, d'un commun accord, un maximum plus élevé.

Article 7.

Interdictions.

Il est interdit:

- a) de porter sur les valeurs des notes ne concernant pas l'objet du titre;
- b) de joindre à ces valeurs des lettres ou des notes pouvant tenir lieu de correspondance entre le créancier et le débiteur;
- c) de consigner sur le bordereau d'expédition des annotations autres que celles que comporte sa contexture.

CHAPITRE IV.

ENCAISSEMENT DES VALEURS.

Article 8.

Non-acceptation de paiements partiels.

Chaque valeur doit être payée intégralement et en une seule fois, sinon elle est considérée comme refusée.

Article 9.

Droit d'encaissement ou de présentation.

Toute valeur présentée à l'encaissement, recouvrée ou non, est passible d'un droit de 20 centimes, dit d'encaissement ou de présentation suivant le cas, qui est, éventuellement, prélevé sur le montant encaissé.

Ne sont pas soumises à ce droit, les valeurs qui, par suite d'une irrégularité quelconque ou d'un vice d'adresse, sont renvoyées à l'expéditeur sans avoir été mises en recouvrement.

Article 10.

Liquidation du montant encaissé.

1. — Les sommes encaissées se rapportant à un même envoi, déduction faite des frais prévus au § 2, sont liquidées au moyen d'un mandat de poste au profit du déposant. Lorsque le règlement de l'Administration d'origine le permet, le déposant a la faculté de demander que le mandat mentionne, au lieu et place de son adresse, le titulaire et le numéro d'un compte courant postal tenu dans le pays d'origine ainsi que le bureau qui tient ce compte.

Si les Administrations intéressées admettent ces procédés, la liquidation peut également se faire soit au moyen d'un versement en compte courant postal dans le pays de destination, soit au moyen d'un virement à un tel compte tenu dans le pays d'origine de l'envoi.

2. — Les frais à déduire se composent:

- a) du droit d'encaissement et, éventuellement, du droit de présentation afférent aux valeurs impayées;
- b) s'il y a lieu, des droits fiscaux appliqués aux valeurs;
- c) de la taxe ordinaire des mandats de poste, ou, en cas de versement en compte courant postal dans le pays de destination, de la taxe des versements applicable dans le service intérieur ou, en cas de virement à un compte du pays d'origine, de la taxe des virements. Ces taxes sont calculées sur le total de la somme encaissée, déduction faite des rétributions et droits indiqués sous a) et b).

3. — Les mandats de recouvrement sont admis jusqu'au montant maximum adopté par les Administrations en vertu de l'article 6, § 2.

Article 11.

Renvoi des valeurs non recouvrées.

Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées dans les délais fixés par le Règlement, et qui ne doivent pas être remises à un tiers désigné, sont renvoyées en franchise de port au bureau de dépôt.

Lorsqu'il n'y a pas de valeurs recouvrées ou que les sommes encaissées sont insuffisantes pour permettre la déduction intégrale des droits de présentation, ceux-ci sont réclamés à l'expéditeur de l'envoi.

L'Administration chargée du recouvrement des valeurs n'est tenue à aucune mesure conservatoire, ni à aucun acte établissant le non-paiement de ces titres.

CHAPITRE V.

RETRAIT ET RECTIFICATIONS. RÉEXPÉDITION ET RENVOI. RECLAMATIONS.

Article 12.

Retrait des recouvrements. Rectification du bordereau.

Aussi longtemps que le bureau destinataire d'un envoi contenant des valeurs à recouvrer ne s'est pas dessaisi de celles-ci, le déposant peut, aux conditions déterminées pour les correspondances par l'article 51 de la Convention, retirer l'envoi ou une ou plusieurs des valeurs y contenues, ou faire rectifier, en cas d'erreur, les indications du bordereau d'expédition.

Lorsqu'il s'agit de la rectification du bordereau demandée par voie télégraphique, la taxe du télégramme est augmentée de la taxe applicable à une lettre recommandée de port simple.

Article 13.

Réexpédition. Valeurs mal dirigées.

1. — En cas de changement de résidence d'un ou de plusieurs des destinataires, dans l'intérieur du pays de destination, les valeurs à recouvrer sont réexpédiées. Il en est de même des valeurs à l'adresse de personnes habitant un endroit de la localité desservi par un autre bureau.

2. — Si un envoi est totalement composé de valeurs non encaissables par le bureau qui les reçoit, il est renvoyé au bureau d'origine, à moins que les débiteurs ne soient tous desservis par un autre bureau du pays de destination, auquel cas il est dirigé sur ce bureau.

Lorsqu'une partie des valeurs insérées dans un envoi ne sont pas encaissables par le bureau destinataire, celles-ci sont renvoyées à l'expéditeur et il est procédé à la mise en recouvrement des autres valeurs.

3. — Il n'est perçu aucun supplément de taxe du chef de ces réexpéditions.

Article 14.

Renvoi des valeurs irrécouvrables.

Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées pour un motif quelconque sont renvoyées au déposant dans la forme prévue par le Règlement.

Article 15.

Reclamations et demandes de renseignements.

Les prescriptions de l'article 53 de la Convention sont applicables aux réclamations et aux demandes de renseignements concernant les envois de valeurs à recouvrer.

CHAPITRE VI.

RESPONSABILITE.

Article 16.

Application des dispositions spéciales de la Convention.

Les dispositions des articles 56, 57, 59 à 62 et 66 à 72 de la Convention sont applicables au service des recouvrements. En outre, les dispositions prévues à l'article 72 de la Convention concernant les mandats de remboursement qui n'ont pas été payés au bénéficiaire s'appliquent, par analogie, aux ordres de virement émis en conformité de l'article 10, § 1, qui ne peuvent être portés au crédit du compte courant postal tenu dans le pays d'origine de l'envoi et indiqué par l'expéditeur.

Article 17.

Responsabilité en cas de perte des valeurs.

En cas de perte des valeurs après l'ouverture du pli qui les contient, soit au bureau chargé de l'encaissement, soit au bureau chargé de la restitution au déposant, l'Administration responsable est tenue de rembourser à l'expéditeur le montant effectif du dommage causé, sans que ce montant puisse excéder celui de l'indemnité prévue pour la perte d'un envoi recommandé.

Article 18.

Cas de retard.

Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef de retards:

- a) dans la transmission ou dans la présentation des valeurs à recouvrer;
- b) dans l'établissement du protêt ou dans l'exercice des poursuites judiciaires dont elles se seraient chargées par application des dispositions de l'article 3.

CHAPITRE VII.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 19.

Attribution des taxes.

La taxe d'un envoi contenant des valeurs à recouvrer, ainsi que les droits d'encaissement et de présentation, ne donnent lieu à aucun décompte entre les Administrations intéressées.

Article 20.

Bureaux participant au service.

Les Administrations doivent admettre au service des recouvrements tous les bureaux chargés du service des mandats de poste internationaux.

Article 21.

Application des dispositions d'ordre général de la Convention.

Les dispositions d'ordre général qui figurent aux Titres I et II de la Convention sont applicables au présent Arrangement, à l'exception, toutefois, des prescriptions faisant l'objet de l'article 7.

Article 22.

Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Pour devenir exécutoires, les propositions faites dans l'intervalle des réunions (articles 19 et 20 de la Convention) doivent réunir:

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions des articles 1 à 19, 22 et 23 du présent Arrangement et 101 à 104, 106, 107, 109, 111 à 114 et 118 de son Règlement;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement autres que celles qui sont mentionnées à l'alinéa précédent et des articles 108, 110 et 115 de son Règlement;
- c) la majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles du présent Règlement ou de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement et de son Règlement, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11 de la Convention.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 23.

Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar

A. Funes Lastra.	R. A. Pan.
R. R. Tula.	G. A. Garcia.
M. Sáenz Briones.	I. Ruiz Moreno.
Raúl C. Migone.	A. T. Cosentino.
Carlos H. Sal.	

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Faustin G. Trongé.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejía Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour la NORVEGE:

Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour CURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour les INDES NÉERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OcéANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stănescu.
N. M. Georgesco.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaivongse.

Pour la SUÈDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

L. Roulet.
Dr J. Buser.

Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VÉNEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YÉMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Micić.

Przeklad

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O ZLECENIACH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

**Nadawanie i inkasowanie dokumentów
zleceniowych.**

Art.

- 101. Warunki przyjęcia dokumentów do inkasa
- 102. Wykaz zleceniowy i koperta zleceniowa. Zawiadomienie o wypłacie
- 103. Wpisy i notatki niedozwolone
- 104. Nadawanie przy okienku
- 105. Sprawdzanie przez urząd przeznaczenia. Zwrot dokumentów nieprawidłowych
- 106. Okazanie dokumentów do inkasa. Termin płatności
- 107. Podawanie przyczyny niewykonania zlecenia
- 108. Nieznany nadawca

R o z d z i a ł II.

Wyrównanie zleceń.

- 109. Przesyłanie przekazów zleceniowych i dokumentów niewykupionych
- 110. Rozrachunek
- 111. Przekazy zleceniowe nie wypłacone odbiorcom
- 112. Wpłacanie lub przelewanie na pocztowe konto czekowe

R o z d z i a ł III.

Wycofanie i sprostowanie. Dosyłanie. Reklamacje.

- 113. Wycofanie zleceń. Sprostowanie wykazu zleceniowego
- 114. Dosyłanie
- 115. Reklamacje i żądania informacji

R o z d z i a ł IV.

Różne postanowienia.

- 116. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego
- 117. Druki do użytku publiczności

Postanowienia końcowe.

- 118. Wejście w życie i czas ważności Regulaminu

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w.

- R P 1. Wykaz zleceniowy
- R P 2. Koperta do przesyłania zleceń
- R P 3. Dokumenty nie wykupione

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O ZLECENIACH.**

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztowej, zawartej w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku, uchwalili w imieniu swoich Zarządów, za wspólną zgodą, następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania Porozumienia o zleceniach:

R O Z D Z I A Ł I.

NADAWANIE I INKASOWANIE DOKUMENTÓW ZLECENIOWYCH.

A r t y k u ł 101.

Warunki przyjęcia dokumentów do inkasa.

W celu przyjęcia dokumentów do inkasa, winny one:

- a) zawierać, w braku odmiennego porozumienia, podanie kwoty do zainkasowania w walucie kraju przeznaczenia (literami łacińskimi, jeżeli jest wyrażona słownie);
- b) zawierać nazwisko i adres dłużnika;
- c) wskazywać datę i miejsce wystawienia dokumentu, jak również podpis wystawcy (trasant i akceptant), jeżeli chodzi o weksle, czek lub zobowiązanie płatnicze;
- d) czynić zadość obowiązującym w kraju nadania przepisom o opłatach stemplowych, jeżeli opłatom tym podlegają.

A r t y k u ł 102.

**Wykaz zleceniowy i koperta zleceniowa.
Zawiadomienie o wpłacie.**

1. Dokumenty do zainkasowania, należące do jednej przesyłki, wpisuje się do wykazu według załączonego wzoru RP1.

Kupony procentowe lub dywidendowe, które należą do tego samego rodzaju papierów wartościowych i mają być zainkasowane pod tym samym adresem, należy wpisać uprzednio do specjalnego wykazu; w tym przypadku uważa się je za jeden dokument zleceniowy.

2. Dokumenty i ewentualne załączniki (faktury, konosamenty, rachunki zwrotne, akta protestu itp.), które można wydać tylko w razie wykupienia, wkłada się wraz z wykazem zleceniowym do koperty, według załączonego wzoru RP 2. Na kopercie tej prócz nazwiska i dokładnego adresu nadawcy należy umieścić nazwę urzędu przeznaczenia.

Załączniki należy przymocowywać do dokumentu, którego dotyczą.

3. Do każdej przesyłki zleceniowej, której kwota zainkasowana ma być przekazana na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia,

w braku porozumienia odmiennego należy dołączyć zawiadomienie o wpłacie według druku, przepisane dla obrotu wewnętrznego tego kraju. Na zawiadomieniu tym należy wskazać właściciela konta, na które kwota zainkasowana ma być przekazana, jak również dokonać wszelkich innych wpisów, wymaganych tekstem druku, z wyjątkiem podania kwoty, którą wpisuje Zarząd kraju przeznaczenia, po zainkasowaniu kwoty zleceńiowej. Jeżeli zawiadomienie o wpłacie zaopatrzone jest kuponem, nadawca winien na nim podać swe nazwisko i adres oraz inne wskazówki, które uważa za niezbędne.

Zawiadomienie o wpłacie należy włożyć do koperty, o której mowa w § 2.

Artykuł 103.

Wpisy i notatki niedozwolone.

Nie należy uwzględniać niedozwolonych wpisów lub notatek umieszczonych na wykazie zleceńiowym. Oddzielne notatki lub listy należy uważać za przesyłki listowe nie opłacone, pochodzące z kraju nadania zlecenia i doręczać adresatom za pobraniem odpowiedniej dopłaty; w razie odmowy przyjęcia należy z nimi postąpić jak z przesyłkami niedoręczalnymi i zwracać je do urzędu nadania.

Jeżeli wpisy niedozwolone umieszczono na samych dokumentach należy dokumenty te dopuścić do inkasa i wydać po uiszczeniu odnośnej kwoty oraz opłaty za list nie opłacony, pochodzących z kraju nadania zlecenia. W razie odmowy uiszczenia tej opłaty można dokumenty wydać, po potrąceniu należnej opłaty z kwoty, którą ma otrzymać nadawca. W danym razie dołącza się notatkę wyjaśniającą do wykazu zleceńiowego RP 1 (część 2a).

Artykuł 104.

Nadawanie przy okienku.

Przesyłki zawierające dokumenty do inkasa, należy nadawać w stanie zamkniętym w urzędzie przy okienku.

W razie znalezienia przesyłki zleceńiowej należy opłaconej w skrzynce listowej, postępuje się z nią, jak z nadaną przy okienku. Przesyłek nie opłaconych lub opłaconych niedostatecznie nie wysyła się.

Artykuł 105.

Sprawdzanie przez urząd przeznaczenia. Zwrot dokumentów nieprawidłowych.

Urząd przeznaczenia sprawdza ilość i kwotę dokumentów, dołączonych do wykazu zleceńiowego i uwidacznia w wykazie wynik sprawdzenia.

Jeżeli w przesyłce brakuje dokumentów, wymienionych w wykazie, urząd przeznaczenia zawiadamia o tym bezzwłocznie urząd nadania, który z kolei powiadamia nadawcę. Poza tym urząd przeznaczenia przystępuje do inkasa otrzymanych w porządku dokumentów.

Jeżeli dokumenty zleceńiowe nie są wpisane do wykazu dokładnie co do ich kwoty, lub są nieprawidłowe, zwraca się je natychmiast nadawcy za pośrednictwem urzędu nadawczego po dołączeniu kariki z podaniem powodu niezainkasowania i zawiadomienia, że rachunek co do dokumentów zatrzymanych nastąpi później. Przy wysyłaniu tego rozrachunku należy do drugiej części wykazu zleceńiowego przymocować kartkę z przypomnieniem o przesłaniu poprzednim walerów nie nadających się do inkasa. Jeżeli wszystkie dokumenty zleceńiowe zawarte w przesyłce nie nadają się do inkasa, zwraca się je również wraz z notatką wyjaśniającą i drugą częścią wykazu zleceńiowego.

Do przesłania używa się koperty odpowiadającej załączonemu wzorowi RP 3; przesyłkę wysyła się jako służbowo-poleconą.

Artykuł 106.

Okazanie do inkasa. Termin płatności.

1. Dokumenty zleceńiowe należy okazać dłużnikowi jak najprędzej, a najpóźniej w dniu ich płatności.

2. Dokumenty nie wykupione przy okazaniu, jeżeli zapłaty nie odmówili wyraźnie osobiście sami dłużnicy, pozostają do dyspozycji osób zainteresowanych przez siedem dni, licząc od dnia następnego po dniu okazania. Zarządy, których ustawodawstwo tego wymaga, mogą termin ten przedłużyć najwyżej do jednego miesiąca. Dłużników należy zawiadomić, że mogą się zgłaszać do urzędu w powyższych terminach w celu wykupienia zleceń. Jednakże nadawca może żądać, za pomocą notatki umieszczonej na wykazie zleceńiowym, by po bezowocnym okazaniu dokumenty zwrócono mu niezwłocznie lub doręczono osobom imiennie w tym celu wskazanym.

Artykuł 107.

Podawanie przyczyny niewykonania zlecenia.

Przyczynę niewykonania zlecenia należy podać w sposób, przewidziany w artykule 149, § 1 Regulaminu Konwencji bez żadnego innego potwierdzenia bądź na kartce dołączonej do dokumentów, bądź w drugiej części wykazu zleceńiowego.

Artykuł 108.

Nieznany nadawca.

Jeżeli nazwisko i adres nadawcy nie zostały podane ani na kopercie, ani na wykazie zleceńi-

wym, ani też na swych dokumentach, urząd miejsca przeznaczenia, jeżeli nie mógł przy inkasowaniu otrzymać od dłużnika informacji niezbędnych w celu wyrównania za pomocą przekazu, powiadania o tym urząd nadania i przystępuje do wysłania kwoty w sposób przewidziany w poniższym artykule 109, podając jako odbiorcę przekazu urząd nadania.

R O Z D Z I A Ł II.

WYRÓWNANIE ZLECEŃ.

A r t y k u ł 109.

Przesyłanie przekazów zleceńowych i dokumentów niewykupionych.

1. Przekazy, wystawione w celu wyrównania kwot zainkasowanych, jak również dokumenty niewykupione przesyła się do urzędu nadania wraz z drugą częścią wykazu zleceńowego, na której przeprowadzono rozrachunek, stosownie do postanowień niżej podanego artykułu 110. Do przesłania używa się koperty odpowiadającej załączonemu wzorowi RP3, przesyłkę wysyła się jako służbowo-poleconą, jeżeli zawiera dokumenty niewykupione, w przypadku natomiast jeżeli przesyłka nie zawiera takich dokumentów, skreśla się na kopercie zbiteczne słowa.

W nagłówku przekazów zleceńowych należy umieścić napis: „Zlecenie“ (Recouvrement).

2. Jeżeli od nadawcy mają być pobrane opłaty za okazanie do inkasa dokumentów niewykupionych, na kopercie należy umieścić odcisk stempla „T“, a ogólną kwotę podać wyraźnie cyframi na przedniej stronie koperty.

3. Jeżeli obrót przekazowy przeprowadza się za pośrednictwem urzędów wymiany należy przesyłki, przewidziane w § 1, odsyłać również za pośrednictwem tych urzędów.

A r t y k u ł 110.

Rozrachunek.

Urząd inkasujący przeprowadza rozrachunek na drugiej części wykazu zleceńowego RP1, czuwając jednocześnie nad tym, aby podać dane przez nadawcę opuszczone i skreślić dane zbędne.

Wykazy rozrachunkowe nienadeszłe lub nieprawidłowe należy reklamować lub zwracać wprost z urzędu do urzędu.

A r t y k u ł 111.

Przekazy zleceńowe nie wypłacone odbiorcom.

Postanowienia artykułu 141 Regulaminu Konwencji, dotyczące przekazów pobraniowych, należy stosować również do przekazów zleceńowych.

A r t y k u ł 112.

Wpłacenie lub przelewanie na pocztowe konto czekowe.

W razie wpłacenia lub przelania kwoty zainkasowanej na pocztowe konto czekowe, należy na dowodzie wpłaty lub przelewu, przeznaczonym dla właściciela konta, umieścić napis: „Zlecenie“ (Recouvrement).

Jeżeli organizacja wewnętrzna urzędów inkasujących nie zezwala na przelanie kwot zleceńowych na pocztowe konto czekowe za granicą, rozrachunek odbywa się w sposób zwykły, za pomocą przekazu pocztowego, z tą jedynie różnicą, że na przekazie, zamiast pełnego adresu nadawcy, należy podać nazwisko odbiorcy z uwagą „Pocztowe konto czekowe Nr prowadzone w urzędzie . . .“ (Compte courant postal N^o tenu par le bureau d).

Przekaz przesyła się w stanie otwartym wprost do zainteresowanego urzędu czekowego.

Po wykonaniu wyżej wymienionych czynności drugą część wykazu zleceńowego RP1 z dołączonymi, w razie potrzeby, pozostałymi dokumentami zleceńowymi niewykupionymi przesyła się do urzędu nadania przesyłki zleceńowej, w sposób przewidziany w artykule 109.

R O Z D Z I A Ł III.

WYCOFANIE I SPROSTOWANIE. DOSYŁANIE. REKLAMACJE.

A r t y k u ł 113.

Wycofanie zleceń. Sprostowanie wykazu zleceńowego.

Postanowienia artykułów 150 i 151 Regulaminu Konwencji należy stosować do żądań wycofania dokumentów zleceńowych lub sprostowania wykazu zleceńowego. Jednakże do każdego żądania sprostowania wykazu zleceńowego należy dołączyć duplikat tego wykazu.

Jeżeli chodzi o żądanie sprostowania wykazu zleceńowego, przesłane w drodze telegraficznej, żądanie to winno być potwierdzone listownie najbliższą pocztą i zawierać w nagłówku następujący napis, podkreślony kolorowym ołówkiem:

„Potwierdzenie żądania telegraficznego z dnia“ (Confirmation de la demande télégraphique du).

W danym razie urząd przeznaczenia, po otrzymaniu telegramu, ogranicza się do zatrzymania przesyłki, a z wykonaniem żądania czeka do nadejścia potwierdzenia w drodze pocztowej.

Jednakże Zarząd miejsca przeznaczenia może na własną odpowiedzialność wykonać żądanie telegraficzne sprostowania wykazu zleceniowego, nie czekając na potwierdzenie.

A r t y k u ł 114.

Dosyłanie.

Urząd, do którego dosłano wszystkie dokumenty, stanowiące wspólną przesyłkę, a który ma możliwość ich zainkasowania, postępuje tak, jak gdyby dokumenty były pierwotnie skierowane pod jego adresem. Na wykazie zleceniowym należy umieścić uwagę: „Dostano przez urząd. . . .” (Réexpédié par le bureau d).

Jeżeli dosłano tylko część dokumentów, zawartych w przesyłce, któremu powierzono częściowo inkaso, winien kwotę zainkasowaną lub niewykupione dokumenty odesłać bezpłatnie do urzędu, do którego skierowany był wykaz; wyłącznie ten ostatni urząd obowiązany jest do przeprowadzenia rozrachunku z nadawcą.

A r t y k u ł 115.

Reklamacje i żądania informacji.

Przy wnoszeniu reklamacji i żądań informacji Zarządy stosują się do postanowień artykułów 153, 154 i 155 Regulaminu Konwencji. Nadawca ma dostarczyć duplikat, dołączonego do dokumentów wykazu zleceniowego, celem przesłania go wraz z reklamacją lub żądaniem informacji, do urzędu przeznaczenia.

R O Z D Z I A Ł IV.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

A r t y k u ł 116.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Zarządy winny podać do wiadomości pozostałym Zarządom za pośrednictwem Biura międzynarodowego, co najmniej na trzy miesiące przed wejściem w życie Porozumienia, wyciąg postanowień, ustaw lub przepisów wewnętrznych, stosowanych do zleceń pocztowych, w szczególności tych, które dotyczą inkasa kuponów procentowych lub dywidendowych i wylosowanych papierów wartościowych.

2. Każdą później wprowadzoną zmianę należy w ten sam sposób podać niezwłocznie do wiadomości.

A r t y k u ł 117.

Druki do użytku publiczności.

Za druki do użytku publiczności, w myśl artykułu 31, § 2 Konwencji, uważa się:

RP1, „Wykaz zleceniowy“ (Bordereau),

RP2, „Dokumenty do inkasa — Koperta“ (Valeurs à recouvrer — Enveloppe).

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

A r t y k u ł 118.

Wejście w życie i czas ważności Regulaminu.

Regulamin niniejszy będzie stosowany od dnia wejścia w życie Porozumienia o zleceniach.

Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i to Porozumienie, jeżeli na podstawie ogólnego Porozumienia, zainteresowanych Zarządów nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal.
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA KOLONIĘ KONGO BELGIJSKIE:
E. Mons

ZA BOLIWIĘ:
Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana.

ZA CHILI:
Alberto Sepúlveda Contreras.

ZA REPUBLIKĘ KUBY:
J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIĘ:
Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:
Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:
M. Wasnih

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:
Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:
Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALGIER:
Paoli

ZA GRECJĘ:
V. Dendramis
S. Camiliéris

ZA REPUBLIKĘ HAITI:
Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA ISLANDIĘ:
Arne Krog

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA LUKSEMBURG:
O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):
H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NORWEGIĘ:
Sten Haug
Oskar Homme

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor

ZA CURAÇAO I SURINAM:

Hoogewoening

ZA INDIE HOLENDERSKIE:

van Dooren
Hajenius
P. J. Leemeyer
Hoogewoening

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaivongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr. J. Buser,
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Micić

REGLEMENT D'EXECUTION
DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES RECOUVREMENTS

Table des articles

CHAPITRE I.

DEPOT ET ENCAISSEMENT DES VALEURS.

Art.

- 101. Conditions d'admission des valeurs.
- 102. Bordereau et enveloppe d'envoi. Bulletin de versement.
- 103. Annotations et communications interdites.
- 104. Dépôt au guichet.
- 105. Vérification par le bureau de destination. Renvoi des valeurs irrégulières.
- 106. Présentation. Délai de paiement.
- 107. Indication du non-recouvrement.
- 108. Expéditeur inconnu.

CHAPITRE II.

LIQUIDATION DES ENVOIS.

- 109. Transmission des mandats de liquidation et des valeurs impayées.
- 110. Règlement de compte.
- 111. Mandats de recouvrement non encaissés par le bénéficiaire.
- 112. Versement ou virement à un compte courant postal.

CHAPITRE III.

RETRAIT ET RECTIFICATIONS.
RÉEXPEDITION. RÉCLAMATIONS.

- 113. Retrait. Rectification du bordereau.
- 114. Réexpédition.
- 115. Réclamations et demandes de renseignements.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS DIVERSES.

- 116. Communications à adresser au Bureau international.
- 117. Formules à l'usage du public

DISPOSITIONS FINALES.

- 118. Mise à exécution et durée du Règlement.

ANNEXE.

Formules RP 1 à RP 3.

REGLEMENT D'EXECUTION
DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES RECOUVREMENTS

Les soussignés, vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de l'Arrangement concernant les recouvrements:

CHAPITRE I.

DEPOT ET ENCAISSEMENT DES VALEURS.

Article 101.

Conditions d'admission des valeurs.

Pour être admises au recouvrement, les valeurs doivent:

- a) porter, sauf autre arrangement, l'énonciation de la somme à recouvrer en monnaie du pays de destination (en caractères latins si elle est exprimée en toutes lettres);
- b) indiquer le nom et l'adresse du débiteur;
- c) porter l'indication de la date et du lieu où la valeur est créée, ainsi que la signature de celui qui l'émet (tireur ou souscripteur) s'il s'agit d'une lettre de change, d'un chèque ou d'un billet à ordre;
- d) avoir été soumises au droit de timbre dans le pays d'origine, si elles sont sujettes à ce droit.

Article 102.

Bordereau et enveloppe d'envoi. Bulletin de versement.

1. — Les valeurs à recouvrer composant un même envoi sont inscrites sur un bordereau conforme au modèle RP 1 ci-annexé.

Les coupons d'intérêt ou de dividende se rapportant à des titres d'une même catégorie et à recouvrer à la même adresse doivent être relevés au préalable sur un bulletin spécial; ils sont considérés dès lors comme ne formant qu'une seule valeur.

2. — Les valeurs accompagnées, le cas échéant, de leurs pièces justificatives (factures, connaissements, comptes de retour, actes de protêt, etc., à remettre seulement en cas de paiement) sont insérées avec le bordereau d'envoi dans une enveloppe conforme au modèle RP 2 ci-annexé. Cette enveloppe doit porter, outre le nom et l'adresse exacte de l'expéditeur, l'indication du bureau de destination.

Les annexes doivent être attachées à la valeur à laquelle elles se rapportent.

3. — Tout envoi dont le montant encaissé doit être versé en compte courant postal dans le pays de destination est accompagné sauf arrangement contraire, d'un bulletin de versement conforme à la formule prescrite dans le service intérieur de ce pays. Le bulletin doit indiquer le titulaire du compte à créditer et contenir toutes les autres indications que comporte le texte de la formule, à l'exception du montant à créditer qui sera inscrit par l'Administration de destination après encaissement du montant du recouvrement. Si le bulletin de versement est pourvu d'un coupon, l'expéditeur y mentionne son nom et son adresse, ainsi que les autres indications qu'il juge nécessaires.

Le bulletin de versement est inséré dans l'enveloppe dont il est question au § 2.

Article 103.

Annotation et communications interdites.

Il n'est pas tenu compte des annotations ou notes interdites portées sur le bordereau. Les notes séparées ou lettres sont traitées comme des correspondances non affranchies en provenance du pays d'origine du recouvrement et remises aux destinataires contre perception de la taxe exigible; en cas de refus, elles sont considérées comme objets tombés en rebut et renvoyées au bureau d'origine.

Lorsque des annotations interdites sont portées sur les valeurs elles-mêmes, celles-ci sont mises en recouvrement et livrées contre paiement de leur montant et de la taxe d'une correspondance non affranchie provenant du pays d'origine. En cas de refus de paiement de cette taxe, les valeurs peuvent être remises, mais la taxe exigible est prélevée sur le montant à faire parvenir à l'expéditeur. Une note explicative est annexée au bordereau RP 1 (2e partie).

Article 104.

Dépôt au guichet.

L'envoi contenant les valeurs à recouvrer est fermé par l'expéditeur et déposé au guichet.

Si l'envoi a été trouvé à la boîte, dûment affranchi, il est traité comme s'il avait été déposé au guichet. En cas de non-affranchissement ou d'affranchissement insuffisant, il n'y est pas donné cours.

Article 105.

Vérification par le bureau de destination. Renvoi des valeurs irrégulières.

Le bureau de destination vérifie le nombre et le montant des valeurs jointes au bordereau et consigne sur celui-ci le résultat de la vérification.

Lorsque des valeurs annoncées par le bordereau manquent dans l'envoi, ce bureau en informe

immédiatement le bureau expéditeur, lequel avise le déposant. Pour le surplus, il est procédé au recouvrement des valeurs régulières.

Si des valeurs ne sont pas inscrites sur le bordereau pour leur montant exact, ou si elles sont irrégulières, elles sont renvoyées immédiatement au déposant par l'intermédiaire du bureau de dépôt, accompagnées d'une fiche indiquant le motif du non-recouvrement et faisant connaître, en outre, que le règlement de compte des valeurs conservées sera transmis ultérieurement. Lorsque ce règlement est expédié, une fiche rappelant la transmission antérieure des valeurs irrécouvrables est épinglée à la deuxième partie du bordereau.

Si toutes les valeurs d'un envoi sont irrécouvrables, elles sont également renvoyées accompagnées d'une note explicative et de la deuxième partie du bordereau.

La transmission des valeurs a lieu sous enveloppe conforme au modèle RP 3 ci-annexé et le pli est soumis à la recommandation d'office.

Article 106.

Présentation. Délai de paiement.

1. — Les valeurs sont présentées aux débiteurs le plus tôt possible et, s'il y a lieu, le jour de l'échéance.

2. — Les titres non soldés à présentation, et dont le paiement n'a pas été formellement refusé par les débiteurs en personne, sont laissés à la disposition des intéressés pendant un délai de sept jours, à compter du lendemain du jour de la présentation. Ce délai peut être porté à un mois au maximum par les Administrations auxquelles leur législation en fait une obligation. Les débiteurs sont prévenus qu'ils peuvent venir se libérer au bureau pendant ces délais. Le déposant peut toutefois demander, par une annotation sur le bordereau, qu'après une présentation infructueuse, les titres lui soient renvoyés immédiatement ou soient remis à des personnes nommément désignées à cet effet.

Article 107.

Indication du non-recouvrement.

La cause du non-recouvrement est consignée dans la forme prescrite par l'article 149, § 1. du Règlement de la Convention, et sans autre constatation soit sur une fiche jointe aux titres, soit sur la seconde partie du bordereau de recouvrement.

Article 108.

Expéditeur inconnu.

Lorsque le nom et l'adresse de l'expéditeur ne figurent ni sur l'enveloppe, ni sur le bordereau, ni sur les valeurs elles-mêmes, le bureau de desti-

nation, s'il n'a pu recueillir auprès du débiteur, au moment du recouvrement, les renseignements nécessaires pour permettre la liquidation par mandat, prévient du fait le bureau d'origine et opère la liquidation dans les conditions prévues à l'article 109 ci-après; ce dernier bureau est indiqué, sur le mandat, comme bénéficiaire du titre.

CHAPITRE II.

LIQUIDATION DES ENVOIS.

Article 109.

Transmission des mandats de liquidation et des valeurs impayées.

1. — Les mandats émis en liquidation des valeurs encaissées, ainsi que les valeurs impayées, sont transmis au bureau de dépôt, accompagnés de la seconde partie du bordereau de recouvrement sur laquelle le règlement de compte a été établi conformément aux dispositions de l'article 110 ci-après. La transmission a lieu sous enveloppe conforme au modèle RP 3 et le pli est soumis à la recommandation d'office, sauf s'il ne contient pas de valeur impayée. Dans ce cas, il y a lieu de biffer sur l'enveloppe les mots superflus.

Les mandats de liquidation doivent porter en tête la mention «Recouvrement».

2. — Lorsque des taxes sont à percevoir sur le déposant, du chef de la présentation des valeurs impayées, l'enveloppe est frappée de l'empreinte du timbre T et le montant de ces taxes est indiqué en chiffres apparents sur le recto de l'enveloppe.

3. — Dans les relations qui comportent, pour le service des mandats, l'intervention de bureaux d'échange, les envois prévus au § 1 se font également par l'intermédiaire de ces bureaux.

Article 110.

Règlement de compte.

Le bureau encaisseur établit le règlement de compte sur la seconde partie du bordereau RP 1, en ayant soin de mentionner les indications que le déposant aurait omises et de biffer celles qui seraient inutiles.

Les bordereaux de liquidation manquants ou irréguliers sont réclamés ou renvoyés directement de bureau à bureau.

Article 111.

Mandats de recouvrement non encaissés par le bénéficiaire.

Les dispositions de l'article 141 du Règlement de la Convention qui ont trait aux mandats de remboursement sont applicables aux mandats de recouvrement.

Article 112.

Versement ou virement à un compte courant postal.

En cas de versement ou de virement du produit des encaissements à un compte courant postal, l'avis de crédit ou de virement destiné au titulaire du compte doit porter le mot «Recouvrement».

Lorsque l'organisation intérieure des bureaux encaisseurs ne permet pas de virer le montant des recouvrements au profit d'un compte courant postal étranger, la liquidation est effectuée de la manière ordinaire par mandat de poste, sauf que ce titre doit mentionner, au lieu de l'adresse complète du déposant, le nom du bénéficiaire suivi de la mention «Compte courant postal No. tenu par le bureau d. ». Le mandat est transmis à découvert directement au bureau de chèques intéressé.

Après accomplissement des opérations visées ci-dessus, la seconde partie du bordereau RP 1, accompagnée, s'il y a lieu, des valeurs restées impayées, est renvoyée au bureau d'origine de la façon prévue à l'article 109.

CHAPITRE III.

RETRAIT ET RECTIFICATIONS. REEXPEDITION. RECLAMATIONS.

Article 113.

Retrait. Rectification du bordereau.

Les dispositions des articles 150 et 151 du Règlement de la Convention sont applicables aux retraits de valeur à recouvrer ou aux rectifications du bordereau d'envoi. Toutefois, chaque demande de rectification d'un bordereau doit être accompagnée d'un duplicata de celui-ci.

S'il s'agit d'une rectification du bordereau demandée par voie télégraphique, cette demande doit être confirmée, par le premier courrier, par une demande postale portant en tête l'annotation soulignée au crayon de couleur «Confirmation de la demande télégraphique du ».

Dans ce cas, le bureau destinataire se borne à retenir l'envoi à la réception du télégramme, et attend la confirmation postale pour faire droit à la demande.

Toutefois, l'Administration destinataire peut, sous sa propre responsabilité, donner suite à une demande télégraphique de rectification de bordereau sans attendre cette confirmation.

Article 114.

Réexpédition.

Si la réexpédition des valeurs à recouvrer comprend tous les titres formant un même envoi, le

bureau en mesure de les encaisser procède comme si les valeurs lui avaient été primitivement adressées. Le bordereau d'envoi est revêtu de la mention «Réexpédié par le bureau d.....».

Si une partie seulement des valeurs comprises dans un envoi sont réexpédiées, le bureau chargé de les mettre en recouvrement doit envoyer sans frais la somme encaissée ou les valeurs impayées au bureau auquel le bordereau a été adressé; ce dernier bureau reste seul chargé de la liquidation des comptes avec l'expéditeur.

Article 115.

Réclamations et demandes de renseignements.

En ce qui concerne les réclamations et les demandes de renseignements, les Administrations se conforment aux dispositions des articles 153, 154 et 155 du Règlement de la Convention. Un duplicata du bordereau qui accompagnait les valeurs doit être fourni par l'expéditeur pour être transmis, avec la réclamation ou la demande de renseignements, au bureau de destination.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 116.

Communications à adresser au Bureau international.

1. — Les Administrations doivent, trois mois au moins avant de mettre l'Arrangement à exécution, communiquer aux autres Administrations, par l'intermédiaire du Bureau international, un extrait des dispositions de leurs lois ou règlements intérieurs applicables au service des recouvrements, notamment en ce qui concerne l'encaissement des coupons d'intérêt ou de dividende et des titres amortis.

2. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

Article 117.

Formules à l'usage du public.

En vue de l'application des dispositions de l'article 31, § 2, de la Convention, sont considérées comme formules à l'usage du public les formules:

RP 1 (Bordereau),

RP 2 (Valeurs à recouvrer. — Enveloppe).

DISPOSITIONS FINALES.

Article 118.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les recouvrements.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>Carlos H. Sal.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>F. Vázquez.</i>	<i>G. A. Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.
J. Lievana.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAITI:

Faustin G. Trongé.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour la HONGRIE:

Pour l'ISLANDE:

Arne Krog.

Pour l'ÉGYPTE:

M. Waguih.

Pour l'ITALIE:

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la FINLANDE:

Niilo Orasmaa.

Pour le LUXEMBOURG:

O. Schockaert.

Pour la FRANCE:

Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour le MAROC (A L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):

H. F. Dussol.

Pour l'ALGÉRIE:

Paoli.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour la GRÈCE:

V. Dendramis.
S. Camiliéris.

Pour la NORWÈGE:

Sten Hang
Oskar Homme

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour GURAÇAO ET SURINAM:

Hoogewoening.

Pour les INDES NEERLANDAISES:

van Dooren.
Hajenius.
Leemeyer.
Hoogewoening.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:

Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE. DE L'ASIE ET DE
L'OCEANIE:

Mario Monteiro de Macédo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour la REPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaiwongse.

Pour la SUEDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la TCHECO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE:

Ed. Quenot.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour les États-UNIS DE VENEZUELA:

E. Gantzaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour l'YEMEN:

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mitić.

Załącznik — Annexe.
WZORY DRUKÓW — FORMULES.

CZĘŚĆ PIERWSZA
1-re PARTIE

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

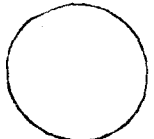
RP 1
(Reg., art. 102, § 1)

WYKAZ ZLECENIOWY¹⁾
BORDEREAU

dokumentów do inkasa nadanych w urzędzie pocztowym
des valeurs à recouvrer déposés au bureau de poste

przez P ulica Nr
par M à rue No

(Podać bardzo dokładny adres) — (Indiquer ici l'adresse très exacte)

Nr porządkowy Numéro d'ordre	Nazwisko i adres dłużnika Nom et adresse du débiteur	Wartość walorów ²⁾ Montant des valeurs	Termin płatności Date d'échéance	Uwagi Observations	Wynik sprawdzenia przez urząd przeznaczenia Résultat de la vérification du bureau de destination
1	2	3	4	5	6
1					Datownik przędu przeznaczenia Timbre du bureau destinataire Podpis: Signature:
2					
3					
4					
5					
	Razem Total				

Wybrany sposób wyrównania³⁾:
Mode de liquidation choisi:

1° przekazem pocztowym według adresu podanego powyżej;
par mandat de poste à l'adresse indiquée ci dessus;

2° przekazem pocztowym⁴⁾ } na pocztowe konto czekowe Nr
par mandat de poste } au crédit du compte courant postal No

3° za pomocą zawiadomienia o wpłacie⁵⁾ }
(dołączyć do zaświadczenia) } P prowadzone w urzędzie czekowym
par bulletin de versement } de M tenu par le bureau des chèques
(joindre ce bulletin) } w
4° za pomocą przelewu⁶⁾ } d

..... dn. 19.....
le

Nadawca:
Le déposent:

¹⁾ Do wykazów nie wolno wpisywać dokumentów, podlegających zainkasowaniu, od więcej niż pięciu różnych dłużników.
Sur chaque bordereau ne peuvent être inscrites des valeurs recouvrables sur plus de cinq débiteurs différents.

²⁾ W braku porozumienia odmiennego między zainteresowanymi krajami, wartość walorów winna być oznaczona w walucie kraju przeznaczenia.
Le montant des valeurs doit, sauf arrangement contraire entre les pays intéressés, être exprimé en monnaie du pays de destination.

³⁾ Skreślić wskazówki zbędne.
Biffer les indications inutiles.

⁴⁾ W wypadku przesłania przekazu do urzędu czekowego w kraju nadania.
Cas du mandat à transmettre à un bureau des chèques dans le pays d'origine.

⁵⁾ W wypadku wpłacenia na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia.
Cas du versement à un compte courant postal tenu dans le pays de destination.

⁶⁾ W wypadku przelewu na pocztowe konto czekowe w kraju nadania.
Cas du virement à un compte courant postal tenu dans le pays d'origine.

Uwaga. Dokumenty nie mogą być płatne w różnych terminach.
Nota. Les valeurs ne peuvent être encaissables à différents jours d'échéance.

CZĘŚĆ DRUGA
2-e PARTIE

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

WYKAZ ZLECENIOWY
BORDEREAU

Datownik urzędu
inkasującego

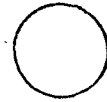
do zwrotów nadawcy P. 7)

à renvoyer au déposant M

mieszkającego w ulica Nr 7)

demeurant à rue No

(Podać bardzo dokładny adres)
(Indiquer ici l'adresse très exacte)

Walory niżej wymienione były wysłane dnia 7)

Les valeurs ci-dessous décrites ont été expédiées le

Timbre du bureau
chargé du recouvrement

Nr porządkowy Numéro d'ordre	Nazwisko dłużnika ⁷⁾ Nom du débiteur	Wartość walorów nie wykupionych Montant des valeurs non recouvrées	Wartość walorów wykupionych Montant des valeurs recouvrées
1	2	3	4
1			
2			
3			
4			
5			
		Wartość walorów wykupionych Montant des valeurs recouvrées	
Do potrącenia A déduire	A.	należność za inkaso	
		rétribution d'encaissement	
		należność stemplowa	
		droit de timbre	
		należność od walorów nie wykupionych	
		droit dû pour les valeurs impayées	
	B.	Opiata za przekaz, za zawiadomienia o wpłacie lub za przelew	
		Taxe des mandats ou des bulletins de versement ou de virement	
Należy się nadawcy du déposant		zastąpionego załączonym przekazem Nr représenté par le mandat ci-joint No	
		kwota $\frac{\text{wpłacona}}{\text{przelana}}$ zaliczona na pocztowe konto czekowe Nr prowadzone przez	
		porté par $\frac{\text{versement}}{\text{virement}}$ ⁸⁾ au crédit du compte courant postal No tenu par le bureau	
		urząd czekowy w des chèques d	

⁹⁾ dokument... niewykupion... dołączono do niniejszego wykazu.
Les... valeurs non recouvrées sont annexes au présent bordereau.

⁷⁾ Wypełnia nadawca.
A remplir par le déposant.

⁸⁾ Skreślić zbędną wskazówkę.
Biffer l'indication inutile.

⁹⁾ Wskazać ilość.
En indiquer le nombre.

RP 2
(Reg., art. 102, § 2)

Nadawca:
Expéditeur:

P _____
M _____

POLECONE *)
RECOMMANDÉ

ZLECENIE POCZTOWE
VALEURS à RECOUVRER

Urząd pocztowy _____
Bureau de poste

(Kraj przeznaczenia)
(Pays de destination)

(Wymiary: 125 × 176 mm)

RP 3
(Reg., art. 105, § 1)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

POLECONE *)
RECOMMANDÉ

(1)

DOKUMENTY NIE ZAINKASOWANE
VALEURS NON RECOUVRÉES

Urząd pocztowy _____
Bureau de poste

Pocztowa sprawa służbowa
Service des postes

(Kraj przeznaczenia)
(Pays de destination)

*) Skreślić, w razie potrzeby.
Biffer. s'il y a lieu

(Wymiary: 125 × 176 mm)

Przeład

**POROZUMIENIE O PRENUMERACIE
CZASOPISM I WYDAWNICTW
PERIODYCZNYCH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia wstępne.

Art.

1. Warunki zaprowadzenia prenumeraty

R o z d z i a ł II.

Warunki Prenumeraty. Opłaty.

2. Zamówienia
3. Cena dostawy
4. Cena prenumeraty
5. Zmiana ceny
6. Okresy prenumeraty. Zamówienia spóźnione
7. Załatwianie prenumerat w razie wstrzymania służby
8. Przyjmowanie prenumeraty wprost przez wydawców
9. Dodatki do czasopism

R o z d z i a ł III.

Zmiany adresu. Reklamacje. Odpowiedzialność.

10. Zmiany adresu
11. Reklamacje
12. Odpowiedzialność

R o z d z i a ł IV.

Rachunkowość.

13. Przyznanie opłat
14. Rachunki

R o z d z i a ł V.

Różne postanowienia.

15. Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji
16. Uchwalanie wniosków w przerwach między Zjazdami.

Postanowienia końcowe.

17. Wejście w życie i czas trwania Porozumienia

**POROZUMIENIE O PRENUMERACIE CZASO-
PISM I WYDAWNICTW PERIODYCZNYCH,**

które zawarły:

Albania, Niemcy, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyna, Belgia, Boliwia, Bułgaria, Chili, Republika Kolumbia, Republika Kuba, Dania, Republika San Domingo, Egipt, Hiszpania, Zespół Kolonij hiszpańskich, Estonia, Finlandia, Francja, Alger, Grecja, Republika Haiti, Republika Honduras, Węgry, Włochy, Zespół Kolonij i posiadłości włoskich oprócz Wschodniej Afryki włoskiej, Wschodnia Afryka włoska, Republika Liberia, Luksemburg, Maroko (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej), Maroko (strefa hiszpańska), Norwegia, Paragwaj, Holandia, Polska, Portugalia, Kolonie portugalskie Zachodnio-Afrykańskie, Kolonie portugalskie Wschodnio-Afrykańskie, w Azji i Oceanii, Rumunia, Republika San Marino, Syjam, Szwecja, Związek Szwajcarski, Czechosłowacja, Tunis, Turcja, Republika Wschodniego Urugwaju, Państwo Miasto Watykan, Stany Zjednoczone Wenezueli, Yemen i Królestwo Jugostawii.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów Krajów powyżej wymienionych, na mocy artykułu 3 Światowej Konwencji Pocztowej, uchwalonej w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli Porozumienie następujące:

R O Z D Z I A Ł I.

POSTANOWIENIE WSTĘPNE.

A r t y k u ł 1.

Warunki zaprowadzenia prenumeraty.

Postanowienia niniejszego Porozumienia normują wymianę czasopism za pośrednictwem poczty między umawiającymi się Krajami, których Zrządy porozumieją się co do wykonywania tej gałęzi służby.

Pod względem prenumeraty wydawnictwa periodyczne traktuje się na równi z czasopismami.

R O Z D Z I A Ł II.

WARUNKI PRENUMERATY. OPŁATY.

A r t y k u ł 2.

Zamówienia.

Urzędy pocztowe każdego kraju przyjmują od publiczności zamówienia na czasopisma, wydawane w różnych krajach, uczestniczących w Porozumieniu, których wydawcy chcą korzystać z pośrednictwa poczty przy prenumeracie w obrocie zagranicznym.

Przyjmują one również zamówienia na czasopisma wydawane we wszystkich innych krajach, jeżeli poszczególne Zarządy mogą takie czasopisma dostarczać.

Stosownie do postanowień artykułu 46 Konwencji, każdy kraj może wyłączyć od prenumeraty czasopisma, których transport lub doręczanie wewnątrz jego kraju jest niedozwolone.

A r t y k u ł 3.

Cena dostawy.

Każdy Zarząd ustala ceny dostarczanych innym Zarządom czasopism własnych oraz, w danym razie, czasopism innych krajów.

Ceny te nie mogą być wyższe od cen, jakie opłacają prenumeratorzy w kraju; do cen tych dolicza się, w razie potrzeby, należności tranzytowe, jakie Zarząd kraju nadania winien wypłacić Zarządom pośredniczącym w myśl postanowień Konwencji. Przy oznaczaniu ceny dostawy należności tranzytowe oblicza się ryczałtowo z góry zależnie od tego, jak często dane czasopismo wychodzi i jaka jest jego przeciętna waga.

A r t y k u ł 4.

Cena prenumeraty.

1. Zarząd kraju przyjmującego prenumeratę przelicza cenę dostawy na własną walutę. Jeżeli Zarządy przystąpiły do Porozumienia o przekazach, dokonują przeliczenia według kursów, stosowanych przy przekazach pocztowych, chyba że porozumiały się co do przeliczania według kursu przeciętnego.

2. Zarząd pocztowy kraju, przyjmującego prenumeratę, określa cenę, którą ma się pobierać od prenumeratorów, doliczając do ceny dostawy także wynagrodzenie, należność komisową lub za doręczenie do domu, jakie uzna za stosowne, byleby te dodatki nie przewyższały opłat, pobieranych za prenumeratę wewnętrzną. Poza tym dolicza się jeszcze opłatę stemplową, jaka byłaby wymagana ustawodawstwem danego kraju.

Prenumeratę pobiera się przy zamówieniu za cały okres, na który czasopismo zostało zaprenumerowane.

A r t y k u ł 5.

Zmiana ceny.

1. O zmianach ceny prenumeraty należy powiadamiać Zarząd centralny kraju przeznaczenia lub specjalnie w tym celu wyznaczony urząd, najpóźniej na miesiąc przed terminem, od którego będą obowiązywać. Należy je stosować do prenumerat zgłaszanych na ten okres.

2. Zmiany ceny prenumeraty zgłoszone później aniżeli miesiąc przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczą, należy stosować do prenumerat, które mogą być zgłaszane na okresy roczny i półroczny, począwszy od kwartału, którego początek poprzedzony jest co najmniej na miesiąc zawiadomieniem.

3. Zmian wymienionych w paragrafach poprzednich nie można stosować do prenumerat bieżących w chwili zawiadomienia o nowych cenach.

A r t y k u ł 6.

Okresy prenumeraty. Zamówienia spóźnione.

1. Prenumerata może być zgłaszana tylko na okresy: roczny, półroczny lub kwartalny.

Dopuszczalne są wyjątki od tej zasady, co do czasopism, wychodzących z przerwami lub okazjonalnie, które można zaprenumerować na okres ustalony, nie przestrzegając wyżej podanych okresów.

2. Zarządy mogą porozumieć się co do dopuszczenia, po rozpoczęciu normalnych okresów prenumeraty, również zamówień na pozostałe kwartały, jeżeli chodzi o roczny lub półroczny okres prenumeraty, i na pozostałe miesiące, jeżeli chodzi o kwartalny okres prenumeraty.

W tym ostatnim przypadku Zarządy mogą porozumieć się co do dopuszczenia zamówień również na którykolwiek z pozostałych miesięcy kwartału.

3. Prenumeratory, którzy nie zgłosili zamówień w czasie właściwym, nie mają prawa do numerów wydanych od początku okresu prenumeraty.

A r t y k u ł 7.

Załatwianie prenumerat w razie wstrzymania służby.

Jeżeli jakikolwiek kraj przestaje uczestniczyć w Porozumieniu prenumeraty winny być, aż do wygaśnięcia ich terminu, załatwiane na zasadach przewidzianych Porozumieniem.

A r t y k u ł 8.

Przyjmowanie prenumeraty wprost przez wydawców.

Zarządy mogą, za wspólną zgodą, upoważnić wydawców do przyjmowania ze swej strony prenumerat i do komunikowania adresów prenumeratorów wprost urzędowi pocztowemu w miejscu wydania. Postępowanie to dozwolone jest tylko za zgodą prenumeratora.

W tym przypadku wydawca pobiera cenę prenumeraty oraz wpłaca Zarządowi kraju wydawania czasopisma, dla przeprowadzenia podziału należności przypadające Zarządom zainteresowanym.

Zmiany należności mogą być stosowane dopiero poczynając od kwartału następującego po kwartale, w ciągu którego są zgłaszane Zarządom centralnym krajów zainteresowanych lub urzędowi specjalnie w tym celu wyznaczonym. Zgłoszenia te należy wysyłać najpóźniej na miesiąc przed datą początkową wprowadzenia w życie nowych należności. Te ostatnie nie mogą być stosowane do prenumerat rozpoczętych przed tą datą.

A r t y k u ł 9.

Dodatki do czasopism.

Cenniki, prospekty, reklamy itp., dołączane do czasopisma, nie stanowiąc jednak jego stałej części składowej, podlegają opłacie od druków; opłata ta może być, według uznania Zarządu kraju nadania, uiszczona gotówką lub uwidoczniona bądź na opasce lub kopercie, bądź na samym druku, za pomocą któregokolwiek ze sposobów opłacania przewidzianych przez Konwencję.

R O Z D Z I A Ł III.

ZMIANY ADRESU. REKLAMACJE. ODPOWIEDZIALNOŚĆ.

A r t y k u ł 10.

Zmiany adresu.

Prenumeratorzy, w razie zmiany miejsca zamieszkania, mogą żądać na okres nie przekraczający terminu prenumeraty, aby czasopismo było wprost przesyłane według nowego adresu, czy to wewnątrz kraju pierwotnego miejsca przeznaczenia, czy też do innego kraju, uczestniczącego w Porozumieniu, nie wyłączając kraju wydawania czasopisma, czy też do kraju nieuczestniczącego w Porozumieniu.

Z tego tytułu Zarząd pierwotnego miejsca przeznaczenia pobiera od prenumeratora za każdy miesiąc lub część miesiąca, licząc od dnia do dnia, poczynając od dnia zmiany adresu, opłatę specjalną w wysokości 20 centymów na miesiąc za czasopisma, wydawane raz na tydzień lub w odstęпах dłuższych i w wysokości 40 centymów za czasopisma, wydawane częściej niż raz na tydzień.

W razie przyjęcia prenumeraty wprost przez wydawcę, może on również żądać przesłania czasopisma według nowego adresu prenumeratora. Opłatę wówczas uiszcza wydawca.

Zarządy mogą pobierać ryczałtową opłatę za cały czas prenumeraty, pod warunkiem jednak, że opłata ta nie przekroczy kwoty 50 centymów w przypadku pierwszym, przewidzianym w ustępie poprzednim i w wysokości jednego franka w przypadku drugim.

Powyższe postanowienia dotyczą również czasopisma, czy też do kraju nie uczestniczącego w razie przeniesienia prenumeraty na inny kraj.

Jednakże w podobnym przypadku Zarząd kraju wydawania czasopisma może ustalić dowolnie opłaty, jakie będzie pobierał z tytułu takiego przeniesienia.

A r t y k u ł 11.

Reklamacje.

Zarządy obowiązane są wdrażać bezpłatne dochodzenia z powodu wszelkich uzasadnionych reklamacyj, dotyczących opóźnień lub innych nieprawidłowości przy wykonywaniu prenumeraty.

A r t y k u ł 12.

Odpowiedzialność.

Zarządy nie ponoszą odpowiedzialności co do wypełnienia zobowiązań, ciążących na wydawcach. Zarządy nie mają obowiązku zwrotu wypłat w razie zaprzestania lub czasowego zawieszenia wydawnictwa podczas okresu prenumeraty.

R O Z D Z I A Ł IV.

RACHUNKOWOŚĆ.

A r t y k u ł 13.

Przyznanie opłat.

Poza wyjątkiem, przewidzianym w artykule 8, każdy Zarząd zachowuje dla siebie w całości opłaty i należności pobrane.

A r t y k u ł 14.

Rachunki.

1. Rachunki na dostarczone i zamówione czasopisma wystawia się kwartalnie, rachunki te wyrównywa Zarząd-dłużnik, w terminie określonym w Regulaminie w obiegowej walucie kraju-wierzyciela. Jeżeli nie zawarto odmiennego porozumienia, wierzytelność mniejszą przelicza się według artykułu 30 Porozumienia o przekazach pocztowych, na walutę wierzytelności większej.

2. W braku porozumienia odmiennego, saldo wyrównywa się za pomocą przekazu pocztowego. Przekazy wystawiane w tym celu, są wolne od opłat i mogą przekraczać kwotę najwyższą, określoną wyżej wspomnianym Porozumieniem.

3. Saldo, niewyrównane w czasie właściwym, podlega oprocentowaniu w wysokości 5% rocznie na korzyść Zarządu-wierzyciela.

ROZDZIAŁ V.

RÓŻNE POSTANOWIENIA.

Artykuł 15.

Stosowanie ogólnych postanowień Konwencji.

Postanowienia ogólne, zawarte w Części I i II Konwencji, należy stosować do Porozumienia niniejszego z wyjątkiem artykułu 7. Dotyczy to również Postanowień rozdziału I, Postanowień dotyczących przewozu przesyłek listowych drogą powietrzną.

Artykuł 16.

Uchwalanie wniosków w przerwach między Zjazdami.

W celu uzyskania mocy obowiązującej wnioski zgłaszane w przerwach między Zjazdami (artykuł 19 i 20 Konwencji) winny uzyskać:

- a) jednomyślność — jeżeli chodzi o przyjęcie nowych postanowień artykułów 1 do 7, 9, 11 do 14, 16 i 17 niniejszego Porozumienia, jak również 101 do 105 i 115 Regulaminu;
- b) dwie trzecie głosów — jeżeli chodzi o zmianę postanowień artykułów 106, 108, 109, 112 i 113 Regulaminu;
- c) zwykłą większość głosów — jeżeli chodzi o zmianę pozostałych artykułów Porozumienia i Regulaminu, lub wykładnię postanowień niniejszego Porozumienia i Regulaminu z wyjątkiem rozbieżności zdań, podlegającej arbitrażowi, zgodnie z artykułem 11 Konwencji.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 17.

Wejście w życie i czas trwania Porozumienia.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1940 roku i pozostanie w mocy przez czas nie ograniczony.

Na dowód czego Pełnomocnicy Rządów wyżej wymienionych Krajów podpisali Porozumienie w jednym egzemplarzu, który złożony zostanie w Archiwum Rządu Republiki Argentyny, a którego odpis będzie doręczony każdej Stronie.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

ZA BELGIĘ:

O. Schockaert

ZA BOLIWIĘ:

Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana

ZA BUŁGARIĘ:

M. Ghéorghiew

ZA CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa

ZA REPUBLIKĘ KUBY:

J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar

ZA DANIĘ:

Arne Krog

ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:

Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz

ZA EGIPT:

M. Waguih

ZA HISZPANIĘ:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:

ZA FINLANDIĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech

ZA ALGIER:

Paoli

ZA GRECJĘ:

V. Dendramis
S. Camilieris

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Faustin G. Trongé

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Arturo Mejia Nieto

ZA WĘGRY:

ZA WŁOCHY:

ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:

ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:

ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:

Dixon Brown

ZA LUKSEMBURG:

O. Schockaert

ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):

H. F. Dussol

ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):

ZA NORWEGIĘ:

Sten Haug
Oskar Homme

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA HOLANDIĘ:

Duvnstee
van Goor

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich
T. Jaroń

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanesco
N. M. Georgesco

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager
Thure Nylund
Allan Hultman

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr. J. Buser
L. Roulet

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar
F. Vélez-Salas

ZA YEMEN:

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Dragičević
Milomir Lj. Micić

L'ARRANGEMENT CONCERNANT LES
ABONNEMENTS AUX JOURNAUX ET ÉCRITS
PÉRIODIQUES

ARRANGEMENT CONCERNANT
LES ABONNEMENTS AUX JOURNAUX
ET ÉCRITS PÉRIODIQUES

conclu entre

Table des articles

CHAPITRE I.

DISPOSITION PRÉLIMINAIRE.

Art.

1. Conditions de l'établissement du service des abonnements.

CHAPITRE II.

CONDITIONS D'ABONNEMENT. TAXES.

2. Souscriptions.
3. Prix de livraison.
4. Prix d'abonnement.
5. Changements de prix.
6. Périodes d'abonnement. Abonnements demandés tardivement.
7. Continuation des abonnements en cas de cessation du service.
8. Abonnements recueillis directement par les éditeurs.
9. Imprimés encartés.

CHAPITRE III.

CHANGEMENTS D'ADRESSE.
RÉCLAMATION. RESPONSABILITÉ

10. Changements d'adresse.
11. Réclamations.
12. Responsabilité.

CHAPITRE IV.

COMPTABILITÉ.

13. Attribution des taxes.
14. Comptes.

CHAPITRE V.

DISPOSITIONS DIVERSES.

15. Application des dispositions d'ordre général de la Convention.
16. Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

DISPOSITIONS FINALES.

17. Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

L'Albanie, l'Allemagne, le Royaume de l'Arabie Saoudite, la République Argentine, la Belgique, la Bolivie, la Bulgarie, le Chili, la République de Colombie, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Espagne, l'Ensemble des Colonies Espagnoles, la Finlande, la France, l'Algérie, la Grèce, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Italie, l'Ensemble des Colonies et Possessions Italiennes Autres que l'Afrique Orientale Italienne, l'Afrique Orientale Italienne, la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'Exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique Occidentale, les Colonies Portugaises de l'Afrique Orientale, de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de Saint-Marin, le Siam, le Suède, la Confédération Suisse, la Tchéco-Slovaquie, la Tunisie, la Turquie, la République O. de l'Uruguay, l'État de la Cité du Vatican, les États-Unis de Vénézuéla, l'Yémen et le Royaume de Yougoslavie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, vu l'article 3 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, d'un commun accord, et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

CHAPITRE I.

DISPOSITION. PRÉLIMINAIRE.

Article 1.

Conditions de l'établissement du service des abonnements.

Le service postal des abonnements aux journaux, entre ceux des Pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Les écrits périodiques sont assimilés aux journaux au point de vue de l'abonnement.

CHAPITRE II.

CONDITIONS D'ABONNEMENT. TAXES.

Article 2.

Souscriptions.

Les bureaux de poste de chaque pays reçoivent les souscriptions du public aux journaux

publiés dans les divers pays contractants et dont les éditeurs ont accepté l'intervention de la poste dans le service international des abonnements.

Ils acceptent également les souscriptions à des journaux de tous autres pays que certaines Administrations seraient en mesure de fournir.

Par application des dispositions de l'article 46 de la Convention, chaque pays a le droit de ne pas admettre les abonnements aux journaux qui seraient exclus, sur son territoire, du transport ou de la distribution.

Article 3.

Prix de livraison.

Chaque Administration fixe les prix auxquels elle fournit aux autres Administrations ses journaux nationaux et, s'il y a lieu, les journaux de toute autre origine.

Ces prix ne peuvent être supérieurs à ceux qui sont imposés aux abonnés à l'intérieur, sauf addition, le cas échéant, des frais de transit que l'Administration d'origine doit payer aux Administrations intermédiaires conformément aux dispositions de la Convention. Pour la fixation du prix de livraison, les frais de transit sont calculés d'avance à forfait, en prenant pour base le degré de périodicité combiné avec le poids moyen des journaux.

Article 4.

Prix d'abonnement.

1. — L'Administration de destination convertit le prix de livraison en monnaie de son pays. Si les Administrations ont adhéré à l'Arrangement concernant les mandats, elles opèrent la conversion d'après le taux applicable aux mandats de poste, à moins qu'elles ne conviennent d'un taux moyen de conversion.

2. — L'Administration de destination fixe le prix à payer par l'abonné, en ajoutant au prix de livraison telle taxe, droit de commission ou de remise à domicile qu'elle juge utile d'adopter, mais sans que ces redevances puissent dépasser celles qui sont perçues pour ses abonnements à l'intérieur. Elle y ajoute, en outre, le droit de timbre qui serait exigible en vertu de la législation de son pays.

3. — Le prix d'abonnement est exigible au moment de la souscription et pour la toute période d'abonnement.

Article 5.

Changements de prix.

1. — Les changements de prix doivent être notifiés à l'Administration centrale du pays dé-

stinataire ou à un bureau spécialement désigné, au plus tard un mois avant le commencement de la période à laquelle ils se rapportent. Ils sont applicables aux abonnements qui sont souscrits pour cette période.

2. — Les changements de prix d'abonnements notifiés moins d'un mois avant le commencement de la période à laquelle ils se rapportent sont applicables, en ce qui concerne les abonnements qui ne peuvent être demandés que pour les périodes d'un an ou d'un semestre, à partir du trimestre dont le commencement a été précédé d'un mois au moins par la notification.

3. — Les changements mentionnés aux paragraphes précédents n'ont pas d'effet sur les abonnements en cours au moment de la notification des nouveaux prix.

Article 6.

Périodes d'abonnement. Abonnements demandés tardivement.

1. — Les abonnements ne peuvent être demandés que pour les périodes d'un an, d'un semestre ou d'un trimestre.

Des exceptions à cette règle sont admises à l'égard des publications intermittentes ou temporaires auxquelles on peut s'abonner pour la durée qu'elles comportent sans être tenu par les périodes ci-dessus.

2. — Les Administrations peuvent s'entendre pour admettre, après le commencement des périodes d'abonnement normales, des abonnements pour les trimestres restants, s'il s'agit de périodes d'un an ou d'un semestre, et pour les mois restants, s'il s'agit d'une période d'un trimestre.

Dans ce dernier cas, les Administrations peuvent s'entendre pour admettre aussi des abonnements pour l'un ou l'autre des mois du trimestre.

3. — Les abonnés qui n'ont pas fait leur demande en temps utile n'ont aucun droit aux numéros parus depuis le commencement.

Article 7.

Continuation des abonnements en cas de cessation du service.

Lorsqu'un pays cesse sa participation à l'Arrangement, les abonnements courants doivent être servis dans les conditions prévues, jusqu'à l'expiration du terme pour lequel ils ont été demandés.

Article 8.

Abonnements recueillis directement par les éditeurs.

Les Administrations peuvent, d'un commun accord, autoriser les éditeurs à recueillir, de

leur côté, des abonnements et à communiquer les adresses des abonnés directement au bureau de poste du lieu de publication. Ce procédé n'est admis que si l'abonné y consent.

Dans ce cas, il incombe à l'éditeur d'encaisser le prix d'abonnement et d'acquitter à l'Administration du lieu de publication, qui se charge de leur répartition, les redevances dues aux Administrations intéressées.

Les changements de redevances ne sont applicables qu'à partir du trimestre qui suit celui au cours duquel ils sont notifiés aux Administrations centrales des pays intéressés ou aux bureaux spécialement désignés. Cette notification doit se faire au plus tard un mois avant la date initiale de mise en vigueur des nouvelles redevances. Celles-ci n'ont pas d'effet sur les abonnements en cours antérieurement à cette date.

Article 9.

Imprimés encartés.

Les prix courants, prospectus, réclames, etc.; encartés dans un journal, mais qui ne font pas partie intégrante de celui-ci, sont soumis à la taxe des imprimés; cette taxe peut, au gré de l'Administration d'origine, être comptabilisée ou représentée, soit sur la bande ou l'enveloppe, soit sur l'imprimé lui-même, au moyen de l'un des procédés d'affranchissement prévus par la Convention.

CHAPITRE III.

CHANGEMENTS D'ADRESSE. RÉCLAMATIONS. RESPONSABILITÉ

Article 10.

Changements d'adresse.

Les abonnés peuvent, en cas de changement de résidence, et pour une durée ne dépassant pas le terme de l'abonnement, obtenir que le journal soit expédié directement à leur nouvelle adresse, soit à l'intérieur du pays de destination primitive, soit dans un autre pays contractant, y compris celui de publication, soit dans un pays non contractant.

L'Administration de la distribution primitive perçoit de ce chef sur l'abonné, par mois ou fraction de mois, comptés de quantième à quantième à partir du premier jour du changement d'adresse, un droit spécial fixé à 20 centimes pour les journaux paraissant une fois par semaine ou à des intervalles plus longs et à 40 centimes pour les journaux paraissant plus d'une fois par semaine.

Dans les cas où l'abonnement est recueilli directement par l'éditeur, celui-ci peut demander également que le journal soit expédié à la nouvelle adresse de l'abonné. Le droit est perçu sur l'éditeur.

Les Administrations ont la faculté de percevoir un droit unique, pour toute la durée de l'abonnement, à la condition que ce droit ne dépasse pas 50 centimes dans le premier cas prévu au 2e alinéa et 1 franc dans le second cas.

Les dispositions ci-dessus s'appliquent également aux journaux dont l'abonnement souscrit pour le pays de publication est transféré dans un autre pays.

Toutefois, en pareil cas, l'Administration du pays de publication a la faculté de fixer à son gré les taxes à percevoir du chef de ces transferts.

Article 11.

Réclamations.

Les Administrations sont tenues de donner suite, sans frais pour les abonnés, à toute réclamation fondée concernant des retards ou des irrégularités quelconques dans le service des abonnements.

Article 12.

Responsabilité.

Les Administrations n'assument aucune responsabilité quant aux charges et obligations qui incombent aux éditeurs. Elles ne sont tenues à aucun remboursement en cas de cessation ou d'interruption de la publication d'un journal en cours d'abonnement.

CHAPITRE IV.

COMPTABILITÉ

Article 13.

Attribution des taxes.

Sauf l'exception prévue à l'article 8, chaque Administration garde en entier les taxes et droits qu'elle a perçus.

Article 14.

Comptes.

I. — Les comptes des abonnements fournis et demandés sont dressés trimestriellement et soldés par l'Administration débitrice en monnaie légale du pays créancier et dans le délai fixé par le Règlement. Sauf autre arrangement, la

créance la plus faible est convertie en la monnaie de la créance la plus forte, de la manière indiquée à l'article 30 de l'Arrangement concernant les mandats de poste.

2. — Le payement du solde a lieu, sauf entente contraire, par mandat de poste. Les mandats émis à cette fin ne sont soumis à aucun droit et ils peuvent excéder le maximum déterminé par ledit Arrangement.

3. — Les soldes en retard portent intérêt à raison de 5% l'an, au profit de l'Administration créancière.

CHAPITRE V.

DISPOSITIONS DIVERSES

Article 15.

Application des dispositions d'ordre général de la Convention.

Les dispositions d'ordre général qui figurent aux Titres I et II de la Convention, à l'exception de l'article 7, sont applicables au présent Arrangement. Il en est de même de celles qui font l'objet du chapitre I des Dispositions concernant le transport de la poste aux lettres par voie aérienne.

Article 16.

Approbation des propositions faites dans l'intervalle des réunions.

Pour devenir exécutoires, les propositions faites dans l'intervalle des réunions (article 19 et 20 de la Convention) doivent réunir:

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions des articles 1 à 7, 9, 11 à 14, 16 et 17 du présent Arrangement ainsi que 101 à 105 et 115 de son Règlement;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles 106, 108, 109, 112 et 113 du Règlement;
- c) la majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles du présent Arrangement et de son Règlement ainsi que de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement et de son Règlement, hors le cas de dissentiment à soumettre à l'arbitrage prévu à l'article 11 de la Convention.

DISPOSITIONS FINALES

Article 17.

Mise à exécution et durée de l'Arrangement.

Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er juillet 1940 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de la République Argentine et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

A. C. Escobar.

<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G. A. García.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I. Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>
<i>Carlos H. Sal.</i>	

Pour la BELGIQUE:

O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:

Pérez Abasto.

J. Gr. o. Canedo.

J. Lievana.

Pour la BULGARIE:

M. Ghéorghiew.

Pour le CHILI:

Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Pour R. Uribe Escobar:

E. Carrizosa.

E. Carrizosa.

Pour la RÉPUBLIQUE DE CUBA:

J. A. Montalvo.

A. Torrademé

Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:

Arne Krog.

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Tulio M. Cestero

M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'EGYPTE:

M. Waguih.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

- Pour la FINLANDE:
Niilo Orasmaa.
- Pour la FRANCE:
Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.
- Pour l'ALGÈRE:
Paoli.
- Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camiliéris
- Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.
- Pour la RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.
- Pour la HONGRIE:
- Pour l'ITALIE:
- Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POSSESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:
- Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:
- Pour la RÉPUBLIQUE DE LIBERIA:
Dixon Brown.
- Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.
- Pour le MAROG (A L'EXCLUSION DE LA ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.
- Pour le MAROG (ZONE ESPAGNOLE):
- Pour le PARAGUAY:
Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J F. Pérez Acosta.
- Pour les PAYS-BAS:
Duynstee.
van Goor.
- Pour la POLOGNE:
René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.
- Pour le PORTUGAL:
Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quadrio Morao.
- Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.
- Pour les COLONIES PORTUGAISES DE L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE L'OcéANIE:
Mario Monteiro de Macedo.
- Pour la ROUMANIE:
C. Stetanesco.
N. M. Georgesco.
- Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:
- Pour le SIAM:
Luang Kovid Apaiwongse.
- Pour la SUÈDE:
Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.
- Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:
Dr J. Buser.
L. Roulet.
- Pour la TCHÉCO-SLOVAQUIE:
- Pour la TUNISIE:
Ed. Quenot.
- Pour la TURQUIE:
Aptulahat Aksin
ad referendum.
- Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:
F. A. Costanzo.
Adolfo Agorio.
- Pour l'ÉTAT DE LA CITE DU VATICAN:
Rómulo Etcheverry Boneo.
- Pour les ETATS-UNIS DE VENEZUELA:
E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.
- Pour l'YEMEN:
- Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:
Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mitić.

Przełlad

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O PRENUMERACIE CZASOPISM I WYDAW-
NICTW PERIODYCZNYCH.**

T r e ś ć.

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

Art.

- 101. Urzędy wymiany
- 102. Spis czasopism. Czasopisma zakazane
- 103. Ogólny cennik czasopism
- 104. Okresy prenumeraty

R o z d z i a ł II.

Wykonywanie zamówień.

- 105. Wykaz zgłoszonych zamówień
- 106. Wysyłanie czasopism
- 107. Prenumerata czasopism nie wymienionych w spisie
- 108. Nieprawidłowości
- 109. Zawieszenie lub przerwanie wydawania
- 110. Prenumeraty przyjmowane wprost przez wydawców
- 111. Zmiany adresu

R o z d z i a ł III.

Rachunkowość.

- 112. Rachunki kwartalne
- 113. Wyrównanie. Zaliczki

R o z d z i a ł IV.

Komunikaty.

- 114. Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego

Postanowienia końcowe.

- 115. Wejście w życie i czas trwania Regulaminu

Załączniki.

W z o r y d r u k ó w.

- AP 1 Spis czasopism
- AP 2 Wykaz zamówień na prenumeratę
- AP 3 Reklamacja (w razie stwierdzenia różnic przy nadejściu) pojedynczych numerów przez abonenta)
- AP 4 Reklamacja czasopism (w razie żądania)
- AP 5 Karta dostawy
- AP 6 Zestawienie
- AP 7 Wypowiedzenie prenumeraty
- AP 8 Zawiadomienie o niedoręczalności czasopisma
- AP 9 Zmiana adresu czasopisma
- AP 10 Rachunek kwartalny.

**REGULAMIN WYKONAWCZY POROZUMIENIA
O PRENUMERACIE CZASOPISM I WYDAW-
NICTW PERIODYCZNYCH.**

Podpisani, w myśl artykułu 4 Światowej Konwencji Pocztowej zawartej w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku, uchwalili w imieniu swoich Zarządów, za wspólną zgodą, następujące zarządzenia, mające na celu zapewnienie wykonania Porozumienia o prenumeracie czasopism i wydawnictw periodycznych.

R O Z D Z I A Ł I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

A r t y k u ł 101.

Urzędy wymiany.

Prenumerata odbywa się za pośrednictwem urzędów wymiany, które każdy Zarząd winien wyznaczyć i podać do wiadomości innym Zarządom.

Urzędy te porozumiewają się bezpośrednio między sobą we wszystkich sprawach, dotyczących prenumeraty czasopism.

A r t y k u ł 102.

Spis czasopism. Czasopisma zakazane.

1. Zarządy podają sobie wzajemnie do wiadomości spis czasopism, które mogą być prenumerowane za ich pośrednictwem. Spis ten winien być sporządzony na druku według załączonego wzoru AP 1 i przesłany Zarządom zainteresowanym najpóźniej na miesiąc przed terminem, którego dotyczy.

O każdej późniejszej zmianie należy niezwłocznie zawiadomić.

2. Ponadto Zarządy podają sobie do wiadomości wykaz czasopism zakazanych.

A r t y k u ł 103.

Ogólny cennik czasopism.

Każdy Zarząd sporządza na podstawie spisów, dostarczonych mu w myśl artykułu 102, cennik ogólny, podając według krajów: czasopisma, warunki prenumeraty i cenę, którą opłaca prenumerator. Ceny te, ustalone zgodnie z artykułem 4 Porozumienia, podaje się w walucie ustawowej kraju, który ogłasza cennik.

Artykuł 104.

Okresy prenumeraty.

1. Okresy prenumeraty rozpoczynają się:
roczny — od 1 stycznia;
półroczny — od 1 stycznia i 1 lipca;
kwartalny — od 1 stycznia, 1 kwietnia,
1 lipca i 1 października.
2. Jeżeli stosownie do § 6, § 2 Porozumienia, Zarządy porozumieją się co do dopuszczenia prenumeraty na pozostałą część okresu normalnego, albo też na którykolwiek z pozostałych miesięcy kwartału, spisy czasopism winny zawierać prócz ceny dostawy za cały okres, również cenę ustaloną za kwartał lub miesiąc zależnie od przypadku.
3. Zarządy zainteresowane dokładają starań, aby prenumeratorzy, którzy nie dokonali zamówienia we właściwym czasie, otrzymali na życzenie, jeżeli to jest możliwe, numery, które już wyszły.

ROZDZIAŁ II.

WYKONANIE ZAMÓWIENI.

Artykuł 105.

Wykaz zgłoszonych zamówień.

1. W końcu każdego kwartału urzędy wymiany sporządzają, według załączonego wzoru AP2, wykaz otrzymanych z urzędów swego kraju zamówień na prenumeratę. Wykaz ten powinien nadejść do odnośnego zagranicznego urzędu wymiany w czasie właściwym, by urząd ten miał możliwość dostarczać zamówione czasopisma od chwili rozpoczęcia prenumeraty. Zarządy podają sobie do wiadomości datę, do której zamówienia prenumeraty mają nadchodzić do ich urzędów wymiany.
- Zamówienia, które nadchodzą już po wysłaniu wykazu ogólnego, wciąga się do wykazów uzupełniających. Dotyczy to również zamówień, które nadeszły po zwykłych terminach odnawiania prenumeraty.

2. Wykazy te oznaczają się numerami porządkowymi według serii odnawianej co kwartał. W końcu każdego wykazu podaje się zestawienie poprzednich zamówień, by w ten sposób uwidocznić odnośnie do każdego czasopisma ogólną ilość egzemplarzy, które mają być dostarczone na żądanie tego samego urzędu wymiany.

Artykuł 106.

Wysyłanie czasopism.

1. Czasopisma wysyła się bądź w osobnych pakietach adresowanych wprost do urzędów przeznaczenia, bądź też w ogólnych pakietach do urzędów pośredniczących, zależnie od porozumienia, jakie nastąpiło między Zarządami. Na pakietach ma być umieszczony napis: „Prenumerata pocztowa“ (Abonnements — poste).

2. Wyjątkowo czasopisma wysyła się pod opaską z adresem prenumeratorów, jeżeli urzędy wymiany kraju przeznaczenia tego żądają. W danym razie urzędy kraju przeznaczenia podają urzędowi wymiany kraju nadania nazwiska i adresy prenumeratorów.

Na opaskach również umieszcza się napis: „Prenumerata pocztowa“ (Abonnements poste). Koszty, spowodowane wysyłaniem czasopisma pod opaską, Zarząd wysyłający może zaliczyć na rachunek Zarządu przeznaczenia.

Artykuł 107.

Prenumerata czasopism, nie wymienionych w spisie.

W razie zgłoszenia prenumeraty na czasopisma nie wymienione w spisie odnośny urząd wymiany zwraca się do właściwego zagranicznego urzędu wymiany, w celu uzyskania potrzebnych wyjaśnień. Niemniej jednak podobne żądanie może być uwzględnione niezwłocznie, z zastrzeżeniem późniejszego uregulowania rachunku ze stroną zainteresowaną, która w razie potrzeby złoży kaucję.

Artykuł 108.

Nieprawidłowości.

O opóźnieniach, przerwach, o mylnym skierowaniu lub innych nieprawidłowościach, które się wyłonią przy wykonywaniu prenumeraty, należy niezwłocznie powiadomić bądź urząd wymiany, lub też urząd w miejscu wydania, bądź też Zarząd centralny, jeżeli tego zażądały.

W razie stwierdzenia przy nadejściu różnicy w ilości czasopism, przeznaczonych do doręczenia, urząd oddawczy lub urząd wymiany zawiadamia o różnicach tych, pismem według załączonego wzoru AP3, dołączając, jeżeli to jest możliwe, opaskę użytą do przesyłki. Jeżeli prenumerator żąda pojedynczych numerów, jako nie doszłych, fakt ten należy zaznaczyć na zawiadomieniu według załączonego wzoru AP4.

Reklamacje powinny być załatwiane niezwłocznie.

Artykuł 109.

Zawieszenie lub przerwanie wydawania.

W razie zawieszenia lub przerwania ze strony nakładcy wydawania czasopisma, Zarządy udzielają prenumeratorom swej pomocy, celem uzyskania, jeżeli to okaże się możliwe, zwrotu ceny prenumeraty za okres, podczas którego pismo nie było dostarczane. To samo dotyczy czasopism, które zostały zakazane.

Artykuł 110.

Prenumeraty przyjmowane wprost przez wydawców.

1. Wydawcy, którzy przyjęli prenumeratę bezpośrednio, wystawiają w podwójnym egzemplarzu

dla każdego urzędu rozdzielczego karty dostawy, według załączonego wzoru AP5, na których mają być wymienione w sposób jasny i wyraźny, i w porządku alfabetycznym: nazwisko, zawód i adres prenumeratorów. Następnie przenoszą do zestawienia, według załączonego wzoru AP6, sporządzonego w podwójnym egzemplarzu podług krajów przeznaczenia i w porządku alfabetycznym, nazwy urzędów rozdzielczych, dane zawarte we wszystkich kartach dostawy dla danego czasopisma i dla tego samego okresu prenumeraty. Zestawienia te wraz z odnośnymi kartami dostawy przesyła się za pośrednictwem urzędu pocztowego w siedzibie wydawania czasopisma do urzędu wymiany kraju wydawania czasopisma. Ten ostatni urząd zatrzymuje duplikat zestawienia AP6, a oryginał tego zestawienia wraz z kartami dostawy przesyła niezwłocznie do właściwego urzędu wymiany.

Duplikaty kart dostawy, oznaczone w nagłówku odpowiednim napisem, urzędy wymiany kraju wydawania czasopisma przesyłają bez zwłoki do urzędów rozdzielczych.

2. W przypadkach uzasadnionych wydawcy mogą wypowiedzieć, przed upływem normalnego okresu przyjęte bezpośrednio prenumeraty. Winni oni wtedy przesłać do urzędu miejsca wydawania czasopisma zawiadomienie o wypowiedzeniu, sporządzone w podwójnym egzemplarzu, zestawione na karcie według załączonego wzoru AP7. Ten ostatni urząd albo urząd wymiany kraju wydawania czasopisma uzupełnia kartę i przesyła jeden egzemplarz jako przesyłkę wolną od opłaty do urzędu wymiany Zarządu przeznaczenia. Drugi egzemplarz, zaopatrzony w nagłówku napisem „Duplikat“, przesyła się wprost do urzędu oddawczego. Jeżeli ten ostatni urząd stwierdzi, że żądanie wypowiedzenia dotyczy prenumeraty, o której nie był zawiadomiony, która już została wypowiedziana lub o niewykonywaniu której już powiadomiły, wtedy zwraca druk AP7 do urzędu miejsca wydawania czasopisma celem dodatkowych wyjaśnień.

Jeżeli prenumerata, przyjęta przez wydawcę, nie może być z jakiegokolwiek przyczyny wykonana, urząd oddawczy zawiadamia o tym urząd miejsca wydawania czasopisma zawiadomieniem według załączonego wzoru AP8.

W razie wypowiedzenia lub niedokonania prenumeraty, przyjętej wprost przez wydawców, należności z tytułu tej prenumeraty przypadają za interesowanym Zarządom za cały okres odnośnej prenumeraty.

3. Zarząd kraju wydawania czasopism może polecić swoim urzędom, by druki AP7, przedstawiane przez wydawców, były przesyłane za pośrednictwem urzędu wymiany jego kraju. Zarząd kraju przeznaczenia może również wymagać, aby druki AP7, przesyłane do jego urzędów, kierowane były przez jego urząd wymiany. Ten sam sposób postępowania może być stosowany i wymagany przy przesyłaniu druków AP8.

Artykuł 111.

Zmiany adresu.

1. Jeżeli wskutek zmiany miejsca zamieszkania prenumerator żąda, aby czasopismo zostało mu przesłane do nowego kraju, uczestniczącego lub nie uczestniczącego w Porozumieniu, lub też do innego urzędu kraju pierwotnego miejsca przeznaczenia, winien on zawsze kierować swoje żądanie do pierwotnego urzędu oddawczego, który to urząd pobiera z tego tytułu opłatę przewidzianą w artykule 10 Porozumienia.

Urząd ten zawiadamia bezpośrednio urząd miejsca wydawania czasopisma jak również urząd nowego miejsca przeznaczenia, za pomocą części A i B druku odpowiadającego załączonemu wzorowi AP9. Jeżeli czasopismo ma być skierowane do kraju nie uczestniczącego w prenumeracie czasopism, urząd pierwotnego miejsca dostawy, przesyła tylko część A wspomnianego druku do urzędu miejsca wydawania czasopisma.

Jeżeli wydawca żąda, stosownie do artykułu 10 Porozumienia, aby czasopismo kierowano do nowego miejsca przeznaczenia, urząd miejsca wydawania czasopisma zawiadamia wprost urząd pierwotnego doręczania, że czasopismo nie będzie nadchodzić przez okres zmiany. Ponadto urząd miejsca wydawania czasopisma zawiadamia bezpośrednio, za pomocą druku odpowiadającego załączonemu wzorowi AP9, zmienionego odpowiednio, urząd nowego miejsca przeznaczenia, czy kraj, któremu podlega urząd, uczestniczy w prenumeracie przyjmowanej wprost od wydawców.

2. Przesłanie czasopisma wprost do nowego urzędu przeznaczenia odbywa się staraniem urzędu miejsca wydawania pisma, pod adresem osobistym adresata, po umieszczeniu napisu: „Prenumerata pocztowa“ (Abonnements-poste). Urząd oddawczy pierwotnego miejsca przeznaczenia dośyla w ten sam sposób nadchodzące jeszcze numery po wysłaniu druku AP9.

W obrocie między krajami, które podpisały Porozumienie, i które porozumiały się co do tego, czasopisma, które mają być kierowane do nowego miejsca przeznaczenia, mogą być przesyłane zamiast pod opaską w osobnych pakietach adresowanych do urzędów nowego miejsca dostawy.

3. Po upływie terminu zmiany adresu, przewidzianego przez prenumeratora, urząd miejsca wydawania podejmuje na nowo dostawę czasopisma do pierwotnego miejsca dostawy.

R O Z D Z I A Ę III.

RACHUNKOWOŚĆ.

Artykuł 112.

Rachunki kwartalne.

1. Z chwilą, kiedy prenumeraty kwartalne można uważać za zamknięte, a najpóźniej w dniu

20-tym drugiego miesiąca kwartału, każdy urząd wymiany, jeżeli nie zawarto porozumienia odmiennego, sporządza dla odnośnego urzędu wymiany rachunek szczegółowy, według załączonego wzoru AP10, do którego dołącza się na żądanie tego urzędu wykazy zgłoszonych zamówień. Na rachunku tym wpisuje się w porządku alfabetycznym i według okresów prenumeraty, zaczynając od okresu najkrótszego, wszystkie czasopisma, dostarczane temu urzędowi od dnia sporządzenia poprzedniego rachunku. W razie potrzeby, w ciągu trzeciego miesiąca kwartału może być sporządzony rachunek uzupełniający.

Prenumeraty, zgłoszone po wystawieniu rachunku szczegółowego, a w danym razie, rachunku uzupełniającego, wpisuje się do rachunku za następny kwartał.

2. Kwoty należne za dostarczanie prenumeratom pojedynczych numerów czasopisma, jeżeli nie nastąpiło porozumienie odmienne, wciąga się, celem wyrównania do rachunków kwartalnych. To samo dotyczy należności przypadających z tytułu prenumerat przyjmowanych wprost przez wydawców.

A r t y k u ł 113.

Wyrównanie. Zaliczki.

1. Rachunki, wystawione przez obie strony, podlegają rozpatrzeniu i wyrównaniu przed upływem pierwszego miesiąca, następującego po upływie kwartału, którego dotyczą. Termin ten przedłuża się o cztery miesiące dla krajów odległych.

Jeżeli obydwie Zarządy nie zgadzają się co do kwoty, która ma być wypłacona, jedynie wyrównanie zakwestionowanej części może być odroczone. Natomiast, co się tyczy tej części, Zarząd dłużny obowiązany jest zawiadomić Zarząd-wierzyciela o przyczynach zakwestionowania najpóźniej w terminie przewidzianym w ustępie poprzednim.

2. W razie potrzeby można żądać zaliczek miesięcznych.

R O Z D Z I A Ł IV.

KOMUNIKATY.

A r t y k u ł 114.

Komunikaty przesyłane do Biura międzynarodowego.

1. Zarządy winny podać sobie wzajemnie do wiadomości za pośrednictwem Biura międzynarodowego, przynajmniej na trzy miesiące przed wprowadzeniem w życie Porozumienia:

- a) spis krajów, w obrocie z którymi wprowadziły prenumeratę czasopism na podstawie Porozumienia;

- b) spis krajów, nie wykonujących Porozumienia, lecz których czasopisma mogą być dostarczane za ich pośrednictwem;
- c) wysokość opłat, doliczanych do ceny dostawy; i wysokość opłaty za zmianę adresu jaką pobierają;
- d) wskazówkę, czy dopuszczają prenumeraty przyjmowane wprost przez wydawców;
- e) nazwy ich urzędów wymiany i krajów, dla których pośredniczą;
- f) wyciąg z ustaw i przepisów wewnętrznych, stosowanych przy wykonywaniu prenumeraty czasopism.

2. Wszelkie późniejsze zmiany należy podawać niezwłocznie do wiadomości.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

A r t y k u ł 115.

Wejście w życie i czas trwania Regulaminu.

Regulamin niniejszy będzie stosowany od dnia wejścia w życie Porozumienia o prenumeracie czasopism i wydawnictw periodycznych.

Będzie on obowiązywał przez ten sam przeciąg czasu co i to Porozumienie, jeżeli na podstawie ogólnego porozumienia zainteresowanych Zarządów nie zostanie odnowiony.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 23 maja 1939 roku.

ZA ALBANIĘ:

ZA NIEMCY:

ZA KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ:

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNY:

A.C. Escobar
A. Funes Lastra
R. R. Tula
M. Sáenz Briones
Raúl C. Migone
Carlos H. Sal
R. A. Pan
G. A. Garcia
I. Ruiz Moreno
A. T. Cosentino

- ZA BELGIĘ:
O. Schockaert
- ZA BOLIWIĘ:
Pérez Abasto
J. Gmo. Canedo
J. Lievana
- ZA BUŁGARIĘ:
M. Ghéorghiew
- ZA CHILI:
Alberto Sepúlveda Contreras
- ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:
Za R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa
E. Carrizosa
- ZA REPUBLIKĘ KUBY:
J. A. Montalvo
A. Torrademé
Jesús Lago Lunar
- ZA DANIE:
Arne Krog
- ZA REPUBLIKĘ SAN-DOMINGO:
Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz
- ZA EGIPT:
M. Waguih
- ZA HISZPANIĘ:
- ZA ZESPÓŁ KOLONIJ HISZPAŃSKICH:
- ZA FINLANDIĘ:
Niilo Orasmaa
- ZA FRANCJĘ:
Ed. Quenot
L. Genthon
P. Grandsimon
F. Navech
- ZA ALGIER:
Paoli
- ZA GRECJĘ:
V. Dendramis
S. Camiliéris
- ZA REPUBLIKĘ HAITI:
Faustin G. Trongé
- ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto
- ZA WĘGRY:
- ZA WŁOCHY:
- ZA ZESPÓŁ KOLONIJ I POSIADŁOŚCI WŁOSKICH OPRÓCZ WŁOSKIEJ AFRYKI WSCH.:
- ZA WSCHODNIĄ AFRYKĘ WŁOSKĄ:
- ZA REPUBLIKĘ LIBERIĘ:
Dixon Brown
- ZA LUKSEMBURG:
O. Schockaert
- ZA MAROKO (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej):
H. F. Dussol
- ZA MAROKO (Strefa hiszpańska):
- ZA NORWEGIĘ:
Sten Haug
Oskar, Homme.

ZA PARAGWAJ:

Higinio Arbo
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta

ZA SZWECJĘ:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman

ZA HOLANDIĘ:

Duynstee
van Goor.

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

Dr J. Buser.
L. Roulet

ZA POLSKĘ:

René Machalski
M. Herwich.
T. Jaroń

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

ZA TUNIS:

Ed. Quenot.

ZA PORTUGALIĘ:

Duarte Calheiros
A. Bastos Caviao
J. Quadrio Morao

ZA TURCJĘ:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE ZACHODNIO-
AFRYKAŃSKIE:

Arnoldo de Paiva Carvalho

ZA REPUBLIKĘ WSCHODNIEGO URUGWAJU:

F. A. Constanzo
Adolfo Agorio

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE WSCHODNIO-
AFRYKAŃSKIE, W AZJI I OCEANII:

Mario Monteiro de Macedo

ZA PAŃSTWO MIASTO WATYKAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

ZA RUMUNIĘ:

C. Stefanescu
N. M. Georgesco

ZA STANY ZJEDNOCZONE WENEZUELI:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas

ZA REPUBLIKĘ SAN MARINO:

ZA YEMEN:

ZA SYJAM:

Luang Kovid Apaiwongse

ZA KRÓLESTWO JUGOSŁAWII:

Svet. M. Gradićević.
Milomir Lj. Mičić.

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION
DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES ABONNEMENTS AUX JOURNAUX
ET ÉCRITS PÉRIODIQUES

Table des articles

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Art.

- 101. Bureaux d'échange.
- 102. Liste des journaux. Journaux interdits.
- 103. Tarif général des journaux.
- 104. Périodes d'abonnement.

CHAPITRE II.

EXÉCUTION
DES DEMANDES D'ABONNEMENT.

- 105. Liste des demandes d'abonnement.
- 106. Expédition des journaux.
- 107. Abonnements aux journaux ne figurant pas à la liste.
- 108. Irrégularités.
- 109. Publication interrompue ou supprimée.
- 110. Abonnements recueillis directement par les éditeurs.
- 111. Changementes d'adresse.

CHAPITRE III.

COMPTABILITÉ.

- 112. Comptes trimestriels.
- 113. Liquidation, Acomptes.

CHAPITRE IV.

COMMUNICATIONS.

- 114. Communications à adresser au Bureau international.

DISPOSITIONS FINALES.

- 115. Mise à exécution et durée du Règlement.

ANNEXE.

Formules AP. I à AP. 10.

RÈGLEMENT D'EXÉCUTION
DE L'ARRANGEMENT CONCERNANT
LES ABONNEMENTS AUX JOURNAUX
ET ÉCRITS PÉRIODIQUES

Les soussignés, vu l'article 4 de la Convention postale universelle conclue à Buenos Aires le 23 mai 1939, ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté, d'un commun accord, les mesures suivantes pour assurer l'exécution de l'Arrangement concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques:

CHAPITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article 101.

Bureaux d'échange.

Les service des abonnements s'effectue par l'entremise de bureaux d'échange que chaque Administration doit désigner et notifier aux autres Administrations.

Ces bureaux correspondent directement entre eux pour tout ce qui concerne le service des abonnements.

Article 102.

Liste des journaux. Journaux interdits.

1. — Les Administrations se communiquent réciproquement une liste des journaux dont l'abonnement peut être servi par leur intermédiaire. Cette liste doit être établie sur une formule conforme au modèle AP 1 ci-annexé et communiquée aux Administrations intéressées au plus tard un mois avant le commencement de la période à laquelle elle se rapporte.

Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

2 — Les Administrations se font connaître, en outre, les journaux frappés d'interdiction.

Article 103.

Tarif général des journaux.

Chaque Administration dresse, au moyen des listes fournies en exécution de l'article 102, un tarif général indiquant, par pays, les journaux, les conditions de l'abonnement et les prix à payer par l'abonné. Ces prix, établis conformément à l'article 4 de l'Arrangement, sont énoncés dans la monnaie légale du pays qui publie le tarif.

Article 104.

Périodes d'abonnement.

1. — Les abonnements prennent cours :
pour un an, au 1er janvier;
pour six mois, au 1er janvier et au 1er juillet;
pour trois mois, au 1er janvier, au 1er avril, au 1er juillet et au 1er octobre.

2. — Lorsque, conformément à l'article 6, § 2, de l'Arrangement, les Administrations conviennent d'admettre des abonnements pour le reste d'une période normale ou pour l'un ou l'autre mois du trimestre, les listes des journaux doivent indiquer, en dehors du prix de livraison pour la période entière, les prix fixés pour un trimestre ou un mois selon le cas.

3. — Les Administrations intéressées prêtent leur concours aux abonnés qui, n'ayant pas fait leur demande en temps utile, expriment le désir d'obtenir, si possible, les numéros déjà parus.

CHAPITRE II.

EXECUTION DES DEMANDES D'ABONNEMENT.

Article 105.

Liste des demandes d'abonnement.

1. — Vers la fin de chaque trimestre, les bureaux d'échange récapitulent, sur une liste conforme au modèle AP 2 ci-annexé, les demandes d'abonnement qu'il ont reçues de l'intérieur. Cette liste doit parvenir au bureau d'échange correspondant en temps utile pour permettre que les abonnements soient servis à la date à laquelle ils prennent cours.

Les demandes qui parviennent après l'envoi de la liste générale font l'objet de listes spéciales. Il en est de même des demandes qui sont faites en dehors des périodes ordinaires de renouvellement.

2. — Ces listes sont revêtues de numéros d'ordre dont la série se renouvelle chaque trimestre. Chaque liste est terminée par une récapitulation des demandes antérieures, de manière à présenter, par journal, le total général des abonnements à fournir à la demande d'un même bureau d'échange.

Article 106.

Expédition des journaux.

1. — Les journaux sont expédiés en paquets adressés, soit directement aux bureaux de destination, soit en bloc à des bureaux intermédiaires, selon que les Administrations en conviennent. Les paquets doivent porter l'indication « Abonnements-poste ».

2. — Par exception, les journaux doivent être placés sous des bandes à l'adresse des abonnés

quand les bureaux d'échange du pays destinataire le demandent. Le cas échéant, ces bureaux communiquent les noms et adresses des abonnés aux bureaux d'échange du pays d'origine.

Les bandes doivent porter également la mention « Abonnements-poste ».

Les frais occasionnés par la mise bande des journaux peuvent être portés au compte de l'Administration destinataire par l'Administration expéditrice.

Article 107.

Abonnements aux journaux ne figurant pas à la liste.

Lorsqu'il est demandé un abonnement à un journal ne figurant pas à la liste, le bureau d'échange en cause s'adresse au bureau d'échange correspondant, en vue d'obtenir les renseignements nécessaires. Il peut néanmoins être donné suite immédiatement à la demande d'abonnement sous réserve du règlement de compte ultérieur avec l'intéressé, lequel est tenu de déposer des arrhes, au besoin.

Article 108.

Irrégularités.

Les retards, interruptions, fausses directions ou irrégularités quelconques qui se produisent dans le service des abonnements sont signalés immédiatement, soit au bureau d'échange, ou, s'il y a lieu, au bureau d'origine, soit aux Administrations centrales qui l'ont demandé.

En cas de constatation, à l'arrivée, de différences dans le nombre des journaux à livrer, le bureau de distribution ou le bureau d'échange notifie ces différences par un avis conforme au modèle AP 3 ci-annexé, en y joignant, autant que possible, la bande utilisée pour la transmission. Lorsqu'un abonné réclame des numéros isolés d'un journal comme ne lui étant pas parvenus, le fait est signalé au moyen d'un avis conforme au modèle AP 4 ci-annexé.

Il doit être donné suite sans retard aux réclamations.

Article 109.

Publication interrompue ou supprimée.

Lorsque la publication d'un journal est interrompue ou supprimée par l'éditeur, les Administrations prêtent leurs bons offices à l'effet d'obtenir, autant que possible, le remboursement, aux abonnés, du prix du journal pour la période pendant laquelle l'abonnement n'a pas été servi. Il en est de même en ce qui concerne les journaux frappés d'interdiction.

Article 110.

Abonnements recueillis directement par les éditeurs.

1. — Les éditeurs qui ont recueilli directement des abonnements dressent, en double expédition, pour chaque bureau de débit, des feuilles de livraison du modèle AP 5 ci-annexé, mentionnant d'une manière claire et précise et dans l'ordre alphabétique le nom, la profession et l'adresse des abonnés. Ils reportent sur un relevé récapitulatif du modèle AP 6 ci-annexé, dressé en double expédition, par pays de destination et dans l'ordre alphabétique des bureaux de débit, toutes les feuilles de livraison se rapportant au même journal et à la même période d'abonnement. Ces relevés, accompagnés des feuilles de livraison qui s'y rapportent, sont transmis par l'intermédiaire du bureau de poste du lieu de publication au bureau d'échange du pays d'origine des journaux. Ce bureau garde le duplicata du relevé AP 6 et transmet sans retard au bureau d'échange correspondant l'original de ce relevé accompagné des feuilles de livraison.

Les duplicata des feuilles de livraison, désignés comme tels par une mention correspondante en tête de la formule, sont envoyés directement, sans retard, aux bureaux de débit par le bureau d'échange du pas d'origine.

2. — Les éditeurs peuvent, dans des cas fondés, dénoncer, avant l'expiration de la période de livraison, les abonnements recueillis directement par eux. Ils doivent alors remettre en double expédition, au bureau de poste du lieu de publication, un avis de dénonciation établi sur une carte conforme au modèle AP 7 ci-annexé. Ce bureau ou le bureau d'échange du pays de publication complète la carte et en transmet une expédition, en franchise de port, au bureau d'échange de l'Administration destinataire. La seconde expédition revêtue, en tête, de la mention «Duplicata» est envoyée directement au bureau de distribution. Lorsque ce dernier bureau constate que la demande de dénonciation concerne un abonnement dont il n'a pas été avisé, qui a déjà été dénoncé ou dont il a déjà notifié la non-exécution, il renvoie la formule AP 7 au bureau de publication pour renseignements complémentaires.

Lorsqu'un abonnement recueilli par l'éditeur ne peut pas être exécuté pour une cause quelconque, le bureau de distribution en donne connaissance au bureau du lieu de publication au moyen d'un avis conforme au modèle AP 8 ci-annexé.

En cas de dénonciation ou de non-exécution d'abonnements recueillis directement par les éditeurs, les redevances résultant de ces abonnements restent dues aux Administrations intéressées pour toute la période d'abonnement en cause.

3. — L'Administration du pays de publication peut prescrire à ses bureaux que les formules AP 7 présentées par les éditeurs soient transmises par l'intermédiaire du bureau d'échange de son pays. De même, l'Administration du pays de destination a la faculté d'exiger que les formules AP 7 adressées à ses bureaux soient envoyées par l'intermédiaire du bureau d'échange de ce dernier pays. La même réglementation peut être appliquée et demandée pour les formules AP 8.

Article 111.

Changements d'adresse.

1. — Lorsque l'abonné, par suite d'un changement de résidence, désire que son journal soit dirigé sur un nouveau pays, signataire ou non de l'Arrangement, ou sur un autre bureau du pays de la destination primitive, il doit toujours adresser sa demande au bureau de la distribution primitive qui perçoit de ce chef le droit prévu à l'article 10 de l'Arrangement.

Ce bureau en informe directement le bureau du lieu de publication et celui de la nouvelle destination, respectivement au moyen des parties A et B d'une formule conforme au modèle AP 9 ci-annexé. Lorsque le journal doit être dirigé sur un pays non participant au service des abonnements, le bureau de la distribution primitive ne transmet que la partie A au bureau du lieu de publication.

Lorsque l'éditeur désire, conformément à l'article 10 de l'Arrangement, que le journal soit dirigé sur une nouvelle destination, le bureau de la distribution primitive que le journal ne lui parviendra pas pendant le délai de changement. Au surplus, le bureau du lieu de publication informe directement, au moyen d'une formule conforme au modèle AP 9 modifiée en conséquence, le bureau du lieu de nouvelle destination, si le pays dont ce bureau relève participe au service des abonnements recueillis par l'éditeur.

2. — L'expédition directe au nouveau bureau destinataire d'un journal est effectuée par les soins du bureau du lieu de publication à l'adresse personnelle du destinataire sous la mention «Abonnements-poste». Le bureau de la distribution primitive réexpédie de la même manière les numéros qui lui parviennent encore après l'expédition de la formule AP 9.

Dans les relations entre les pays signataires de l'Arrangement qui se sont entendus à cet égard, les journaux qui doivent être dirigés sur une nouvelle destination peuvent, au lieu d'être mis sous bande, être insérés dans les paquets d'abonnements adressés aux bureaux de la distribution nouvelle.

3. — A l'expiration du délai de changement d'adresse prévu par l'abonné, le bureau du lieu de publication reprend la fourniture du journal au lieu de la distribution primitive.

CHAPITRE III.

COMPTABILITÉ.

Article 112.

Comptes trimestriels.

1. — Dès que les commandes trimestrielles peuvent être considérées comme closes, et, au plus tard le 20 du second mois du trimestre, sauf autre arrangement, chaque bureau d'échange dresse, pour le bureau correspondant, un compte particulier conforme au modèle AP 10 ci-annexé qui est accompagné, si ce bureau le désire, des listes de demandes comme pièces justificatives. Il inscrit sur ce compte, dans l'ordre alphabétique et par période d'abonnement, en commençant par la durée la moins longue, tous les journaux fournis depuis la formation du compte précédent. En cas de besoin, un compte supplémentaire peut être établi dans le courant du troisième mois du trimestre.

Les abonnements demandés après la formation du compte particulier et, le cas échéant, du compte supplémentaire sont portés au compte du trimestre suivant.

2. — Les sommes dues pour la fourniture, aux abonnés, de numéros isolés de journaux sont, à moins d'entente contraire, comprises pour la liquidation dans les comptes trimestriels. Il en est de même des redevances résultant des abonnements recueillis directement par les éditions.

Article 113.

Liquidation. Acomptes.

1. — Les comptes dressés de part et d'autre sont débattus et liquidés avant l'expiration du premier mois suivant le trimestre auquel ils se rapportent. Ce délai est prolongé de quatre mois pour les pays éloignés.

Si les deux Administrations ne sont pas d'accord sur le montant de la somme à payer, la liquidation ne peut être différée que pour la partie contestée. En ce qui concerne cette partie, l'Administration débitrice est tenue de notifier à l'Administration créditrice les raisons de la contestation, au plus tard dans le délai prévu à l'alinéa précédent.

2. — Au besoin, il peut être réclamé des acomptes mensuels.

CHAPITRE IV.

COMMUNICATIONS.

Article 114.

Communications à adresser au Bureau international.

1. — Les Administrations doivent, trois mois au moins avant de mettre l'Arrangement à exécution, communiquer aux autres Administrations par l'intermédiaire du Bureau international:

- a) la liste des pays avec lesquels elles entretiennent un service d'abonnements aux journaux sur la base de l'Arrangement;
- b) la liste des pays n'exécutant pas l'Arrangement, mais dont les journaux peuvent être livrés par leur intermédiaire;
- c) le montant des taxes qu'elles ajoutent au prix de livraison et du droit de changement d'adresse qu'elles perçoivent;
- d) l'indication qu'elles admettent des abonnements recueillis directement par les éditeurs;
- e) leurs bureaux d'échange et le pays pour lesquels ceux-ci interviennent;
- f) un extrait des dispositions de leurs lois ou règlements intérieurs applicables au service des abonnements.

2. — Toute modification ultérieure doit être notifiée sans retard.

DISPOSITIONS FINALES.

Article 115.

Mise à exécution et durée du Règlement.

Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques.

Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé d'un commun accord entre les Parties intéressées.

Fait à Buenos Aires, le 23 mai 1939.

Pour l'ALBANIE:

Pour l'ALLEMAGNE:

Pour le ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

Pour la RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

<i>A. C. Escobar.</i>	<i>Carlos H. Sal.</i>
<i>A. Funes Lastra.</i>	<i>R. A. Pan.</i>
<i>R. R. Tula.</i>	<i>G.A. Garcia.</i>
<i>M. Sáenz Briones.</i>	<i>I Ruiz Moreno.</i>
<i>Raúl C. Migone.</i>	<i>A. T. Cosentino.</i>

Pour la BELGIQUE:
O. Schockaert

Pour la BOLIVIE:
J. Lievana.
Pérez Abasto.
J. Gmo. Canedo.

Pour la BULGARIE:
M. Gléorghiew.

Pour le CHILI:
Alberto Sepúlveda Contreras.

Pour la REPUBLIQUE DE COLOMBIE:
Pour R. Uribe Escobar:
E. Carrizosa.
E. Carrizosa.

Pour la REPUBLIQUE DE CUBA:
J. A. Montalvo.
A. Torrademé
Jesus Lago Lunar.

Pour le DANEMARK:
Arne Krog.

Pour la REPUBLIQUE DOMINICAINE:
Tulio M. Cestero
M. Alvarez Aránguiz.

Pour l'ÉGYPTE:
M. Waguih.

Pour l'ESPAGNE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES
ESPAGNOLES:

Pour la FINLANDE:
Niilo Orasmaa.

Pour la FRANCE:
Ed. Quenot.
L. Genthon.
P. Grandsimon.
F. Navech.

Pour l'ALGÉRIE:
Paoli.

Pour la GRÈCE:
V. Dendramis.
S. Camilieris.

Pour la RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Faustin G. Trongé.

Pour la REPUBLIQUE DU HONDURAS:
Arturo Mejia Nieto.

Pour la HONGRIE:

Pour l'ITALIE:

Pour l'ENSEMBLE DES COLONIES ET POS-
SESSIONS ITALIENNES AUTRES QUE
L'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour l'AFRIQUE ORIENTALE ITALIENNE:

Pour la REPUBLIQUE DE LIBERIA:
Dixon. Brown.

Pour le LUXEMBOURG:
O. Schockaert.

Pour le MAROC (À L'EXCLUSION DE LA
ZONE ESPAGNOLE):
H. F. Dussol.

Pour le MAROC (ZONE ESPAGNOLE):

Pour la NORVEGE:
Sten Haug.
Oskar Homme.

Pour le PARAGUAY:

Higinio Arbo.
Ramón Lara Castro
J. F. Pérez Acosta.

Pour la SUEDE:

Gunnar Lager.
Thure Nylund.
Allan Hultman.

Pour les PAYS-BAS:

Duynstee.
van Goor.

Pour la CONFÉDÉRATION SUISSE:

Dr J. Buser.
L. Roulet.

Pour la POLOGNE:

René Machalski.
M. Herwich.
T. Jaroń.

Pour la TCHECO-SLOVAQUIE:

Pour la TUNISIE
Ed. Quenot.

Pour le PORTUGAL:

Duarte Calheiros.
A. Bastos Gaviao.
J. Quardio Morao.

Pour la TURQUIE:

Aptulahat Aksin
ad referendum.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE OCCIDENTALE:
Arnaldo de Paiva Carvalho.

Pour la RÉPUBLIQUE O. DE L'URUGUAY:

F. A. Co stanzo.
Adolfo Agorio.

Pour les COLONIES PORTUGAISES DE
L'AFRIQUE ORIENTALE, DE L'ASIE ET DE
L'OCEANIE:

Mario Monteiro de Macedo.

Pour l'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rómulo Etcheverry Boneo.

Pour la ROUMANIE:

C. Stefanescu.
N. M. Georgesco.

Pour les ÉTATS-UNIS DE VENEZUELA:

E. Ganteaume-Tovar.
F. Vélez-Salas.

Pour la RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour l'YEMEN:

Pour le SIAM:

Luang Kovid Apaivongse.

Pour le ROYAUME DE YOUGOSLAVIE:

Svet. M. Dragičević.
Milomir Lj. Mičić.

Załącznik — Annexe.

WZORY DRUKÓW — FORMULES.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

AP 1

(Reg., art. 102, § 1)

Nr porządkowy
No d'ordre
SPIS PISM
LISTE DES JOURNAUX

z podaniem ceny i warunków dostawy
avec indication des prix et conditions de livraison

Nazwy pism Titre des journaux	Miejsce wydania Lieu de publication	Czasokresy wydawania Périodicité	Waga przeciętna Poids moyen (gramów) (grammes)	Okres prenumeraty Termes d'abonne- ment	Cena dostawy ¹⁾ Prix de livraison	Koszta transytowe ¹⁾ Frais de transit	Razem ¹⁾ Total	Uwagi Observations
1	2	3	4	5	6	7	8	9

¹⁾ W walucie kraju, który dostarcza czasopisma.
En monnaie du pays qui fournit les journaux.

(Wymiary: 210 × 297 mm)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

AP 2
(Reg., art. 105, § 1)

Urząd _____
Bureau _____
Nr porządkowy _____
No d'ordre _____

W Y K A Z — L I S T E

złożonych zamówień na pisma
des demandes d'abonnement aux journaux

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Nazwy pism Titre des journaux	Miejsce wydania Lieu de publi- cation	Czaso- kresy wyda- wania Péri- odicité	Data rozpo- częcia prenu- meraty Date à laquelle l'abon- nement prend cours	Okres czasu miesiący Durée (mois)	Urząd prze- znaczenia (lub wejście wy) Bureau de destination (ou d'entrée)	Ilość złożo- nych prenu- merat Nombre d'abon- nements demands	Z prze- niesienia poprzed- nich zamówień Rapport des de- mandes anté- rieures	Ogółem dla każdego urzędu Total par bureau	Przeniesienie ilości egzemplarzy tegoż pisma dostarczonego na zamówie- nienie tego samego urzędu wymiary Rapport du nombre des abonnements fournis anté- rieurement à un même journal et demandés par un même bureau d'échange	Ogólna ilość Total général	Cena dostawy ¹⁾ Prix de livraison	Uwagi Observations
											Pr.	

dn. _____
le _____ 19 _____

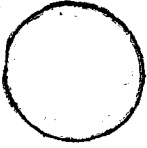
Podpis: - Signature:

1) Wypełnić tylko w razie zmiany ceny.
A remplir seulement en cas de modification de prix.

(Wymiary: 210 X 297 lub 297 X 420 mm)

AP 3

(Strona przednia) — (Recto)
(Reg., art. 108, ust. 2)

<p>Uwagi urzędu nakładowego. Remarques du bureau du lieu de publication</p>	<p>REKLAMACJA RÉCLAMATION</p> <p>(Dział prenumeraty czasopism) (Service des abonnements aux journaux)</p>
	<p>Datownik urzędu wymiany lub oddawczego</p>
	<p>Do Au</p> <p>urzędu pocztowego bureau de poste</p> <hr/> <hr/>
	<p>Timbre du bureau d'échange ou de distribution</p>
	<p>Sprawa pocztowa Service des postes</p>

(Wymiary: 105 × 148 mm)

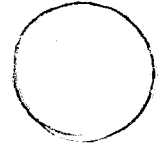
AP 3

(Strona odwrotna) — (Verso)

<p>ZARZĄD POCZTOWY ADMINISTRATION DES POSTES</p>	
<p>Urząd Le bureau</p>	<p>..... miał otrzymać aurait dû recevoir</p>
<p>Nr pisma du No du journal</p>	<p>..... egzemplarzy exemplaires.</p>
<p>z 19..... wychodzącego du publié à</p>	<p>Otrzymał rzeczywiście Il a reçu réellement</p>
	<p>czyli mniej — za dużo*) egzemplarzy soit en moins — trop exemplaires.</p>
<p>Uprasza się o nadesłanie możliwie najszybciej numer bezpłatnie na podstawie niniejszej karty*) Veuillez lui faire parvenir le plus tôt possible le numéro à titre gratuit à l'appui de la présente carte</p>	
<p>Urząd zwraca załączony numer*) — Il vous renvoie le numéro ci joint.....</p>	
<p>*) Skreślić wskazówki zbędne. — Biffer les indications inutiles.</p>	
<p>(W razie potrzeby) — (Eventuellement) Nazwisko i adres prenumeratora: Nom et adresse de l'abonné:</p>	<p>....., dn. 19..... le Urząd wymiany lub oddawczy: Le bureau d'échange ou de distribution:</p>

AP 4

(Strona przednia) — (Recto)
(Reg. art. 108, ust. 2)

Uwagi urzędu nakładowego: Remarques du bureau du lieu de publication:	REKLAMACJA PISMA RÉCLAMATION D'UN JOURNAL
	Datownik urzędu wymiany lub od- dawczego
	
	Timbre du bureau d'échange ou de distribution
	Do Au urzędu pocztowego bureau de poste
	Sprawa pocztowa Service des postes

(Wymiary: 105 × 148 mm)

AP 4

(Strona odwrotna) — (Verso)

ZARZĄD POCZTOWY ADMINISTRATION DES POSTES	
Prenumerata urzędu Un abonné du bureau	pisma au journal
wychodzącego w paraissant à	
oświadcza, że nie otrzymał Nr déclare n'avoir pas reçu le No	z 19..... du
Uprasza się o najszybsze nadesłanie do urzędu wyżej <u>wymienionego</u> numeru bezpłatnego na podsta- abonenta	
Veuillez faire parvenir le plus tôt possible <u>au bureau précité*)</u> le numéro à titre gratuit, à l'a ppu à l'abonné*) wie niniejszej karty. de la présente carte.	
*) Skreślić zbędne dane. Biffer l'indication inutile.	
(W razie potrzeby) — (Éventuellement), dnia 19..... le
Nazwisko i adres prenumeratora: Nom et adresse de l'abonné:	Urząd wymiany lub oddawczy: Le bureau d'échange ou de distribution:

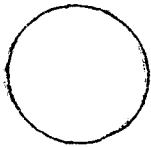
ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

AP 5
(Reg. art. 110, § 1)

Urząd
Bureau

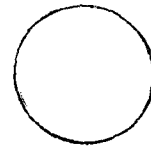
KARTA DOSTAWY
CZASOPISM ZAPRENUMEROWANYCH BEZPOŚREDNIO
FEUILLE DE LIVRAISON
DES ABONNEMENTS RECUEILLIS DIRECTEMENT

Datownik urzędu
miejsca wydania

Timbre du bureau
du lieu de
publication

Datownik urzędu
wymiany kraju
nakладowego

Timbre du bureau
d'échange du pays
de publication

u wydawcy pisma
par l'éditeur du journal
wychodzącego w
paraissant à
dla urzędu oddawczego
pour le bureau de débit d

(Kraj przeznaczenia)
(Pays de destination)

Czasokres: wychodzi razy na tydzień, miesiąc, rok 1)
Périodicité: paraissant fois par semaine, mois, année

Przeciętna waga jednego numeru: gramów.
Poids moyen en grammes de chaque numéro grammes.

Będą dostarczone w ciągu $\frac{I, II, III, IV^2)}$ kwartału 19..... prenumeraty następujące:
dnia..... mies.....

Seront fournis pendant le $\frac{I, II, III, IV}$ trimestre 19..... les abonnements suivants:
l..... mois d.....

Nr porządkowy No d'ordre	Nazwisko prenumeratora ²⁾ Nom de l'abonné	Zawód Profession	Adres, ulica i numer Adresse, rue et numéro	Ilość egzemplarzy Nombre d'exemplaires	Uwagi Observations
1	2	3	4	5	6
1					
2					
3					
etc					

1) Skreślić wskazówki zbędne.
Biffer les indications inutiles.

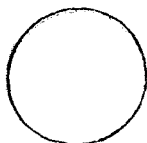
2) Wpisać prenumeratorów w porządku alfabetycznym.
Inscrire les abonnés dans l'ordre alphabétique.

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

AP 6
(Reg. art. 110, § 1)

Urząd
Bureau

Datownik urzędu
miejsca nakładowego

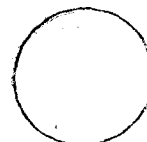

Timbre du bureau du
lieu de publication

ZESTAWIENIE
CZASOPISM ZAPRENUMEROWANYCH BEZPOŚREDNIO

RELEVÉ RÉCAPITULATIF
DES ABONNEMENTS RECUEILLIS DIRECTEMENT

Datownik urzędu
wymiany kraju
nakładowego

Timbre du bureau
d'échange du pays
de publication

u wydawcy pisma
par l'éditeur du journal
wychodzącego w
paraissant à

Czasokres: wychodzi razy na tydzień, miesiąc, rok¹⁾
Periodicité: paraissant fois par semaine, mois, année

Przeciętna waga jednego numeru: gramów.
Poids moyen en grammes de chaque numéro: grammes.

Będą dostarczane²⁾ prenumeraty pocztowe do następujących urzędów pocztowych
w ciągu $\frac{\text{I, II, III, IV}^3)}{\text{dn. mies.}}$ kwartału 19.....

Seront fournis abonnements-poste aux bureaux de débit suivants pendant le
 $\frac{\text{I, II, III, IV}}{\text{1. mois de}}$ trimestre 19.....

Nr porządkowy No d'ordre	Urząd oddawczy ³⁾ Bureau de débit	Ilość egzemplarzy Nombre d'exemplaires	U w a g i (Przypominające opłaty itd.) Observations (Indication des taxes à bonifier etc.)
1	2	3	4
1			
2			
3			
etc.			

¹⁾ Skreślić wskazówki zbędne.
Biffer les indications inutiles.

²⁾ Podać ilość.
Indiquer le nombre.

³⁾ Wskazać biura według porządku alfabetycznego.
Indiquer les bureaux dans l'ordre alphabétique.

AP 7

(Strona przednia) — (Recto,
(Reg., art. 110, § 2)

WYPOWIEDZENIE PRENUMERATY PRZYJĘTEJ
PRZEZ WYDAWCÓW

DÉNONCIATION D'ABONNEMENTS RECUEILLIS
PAR L'ÉDITEUR

Uwagi urzędu miejsca wydawania
czasopisma:

Remarques du bureau du lieu de
publication:

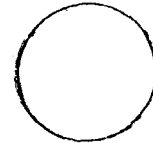
Na przyszłość dostarczać będzie tylko
Il ne sera plus fourni à l'avenir que

..... egzemplarzy dla prenumera-
exemplaires pour abon-
torów przyjętych przez wy-
ments recueillis par l'éditeur
dawcę

..... egzemplarzy dla prenume-
exemplaires pour abon-
ratorów zamówionych na
ments souscrits à la poste
poczcie

..... Razem
Total

Datownik urzędu
wymiany lub miejsca
wydawania czasopisma

Timbre du bureau
d'échange ou du lieu
de publication

Do
Au

urzędu pocztowego
bureau de poste

w
d

.....
(Urząd wymiany kraju oddawczego)
(Bureau d'échange du pays de distribution)

w
d

.....
(Urząd oddawczy) — (Bureau de distribution)

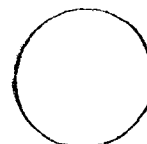
Sprawa pocztowa
Service des postes

AP 8

(Strona przednia) — (Recto).
(Reg, art. 110, § 2).

ZAWIADOMIENIE O NIEDORĘCZALNOŚCI CZASOPISMA
AVIS DE NON-LIVRAISON D'UN JOURNAL

Datownik urzędu
wymiany lub od-
dawczego

Do
Au

urzędu pocztowego
bureau de poste

Timbre du bureau
d'échange ou de
distribution

(Urząd wymiany kraju nakładowego)
(Bureau d'échange du pays de publication)

(Urząd miejsca nakładowego)
(Bureau du lieu de publication)

Sprawa pocztowa
Service des postes

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Prenumerata przyjęta przez wydawcę czasopisma
L'abonnement recueilli par l'éditeur du journal

wychodzącego w
publié à

za kwartał — miesiąc (e) 19 1)
pour le trimestre — le — les — mois

dla P — pour M
(Nazwisko) — (Nom)

(Adres) — (Adresse)

nie może być załatwiona, ponieważ prenumerator
ne peut recevoir suite, parce que l'abonné

zmienił miejsce zamieszkania — odmówił przyjęcia pisma — nie można odnaleźć — zmarł¹⁾
a changé de résidence — a refusé le journal — est introuvable — est décédé.

Uprasza się o natychmiastowe wstrzymanie dostawy i zawiadomienie o tym dostawcy.
Veuillez arrêter la livraison immédiatement et en informer l'éditeur.

Należy odtąd dostarczać tylko { egzemplarzy dla prenumerat przyjętych przez wydawcę
Ne devront plus désormais être exemplaires pour abonnements recueillis par l'éditeur
adresses ici que egzemplarzy dla prenumerat zamówionych na pocztę
..... exemplaires pour abonnements souscrits à la poste

Razem — Total egzemplarzy — exemplaires.

Urząd wymiany lub oddawczy:
Le bureau d'échange ou de distribution:

¹⁾ Skreślić wskazówki zbędne — Biffer les indications inutiles.

AP 9
(Strona przednia) — (Recto)
(Reg., art. 111, § 1)

<p>Uwagi urzędu nakładowego: Observations du bureau du lieu de publication:</p>	<p>Część A Partie A</p> <p>ZMIANA ADRESU PISMA CHANGEMENT D'ADRESSE D'UN JOURNAL</p> <p>Datownik pierwotnego urzędu oddawczego</p> <p>Timbre du bureau de la distribution primitive</p> <p>Do urzędu pocztowego Au bureau de poste</p> <hr/> <p>Sprawa pocztowa Service des postes</p>
---	--

<p>Część B Partie B</p>	
<p>ZMIANA ADRESU CZASOPISMA CHANGEMENT D'ADRESSE D'UN JOURNAL</p>	
<p>Do urzędu pocztowego Au bureau de poste</p>	<p>Datownik pierwotnego urzędu oddawczego</p> <p>Timbre du bureau de la distribution primitive</p> <hr/> <p>(.....)</p> <p>Sprawa pocztowa Service des postes</p>

AP 9

(Strona odwrotna) — (Verso)

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Część A
Partie A

Uprasza się o wysyłanie z dniem 19 do dnia 19 egzemplarzy
Veuillez expédier à partir du jusqu'au exemplaire

pisma wydawanego w
du journal publié à

(Prenumerata kończy się dnia 19)
(Abonnement finissant le)

dla P.
pour M, (Nazwisko prenumeratora — Nom de l'abonné)

w
à
(Miejsce i kraj przeznaczenia)
(Lieu et pays de destination)

(Ulica i numer — Rue et numéro)

..... dnia 19
le

Dokładne oznaczenie pierwotnego
urzędu oddawczego:
Désignation exacte du bureau de la
distribution primitive:

ZARZĄD POCZTOWY
ADMINISTRATION DES POSTES

Część B
Partie B

Zawiadamiamy dziś urząd
Nous informons ce jour le bureau
(Urząd miejsca wydawania czasopisma — Bureau de publication)

że wydawca czasopisma ma nadesłać,
que l'éditeur du journal devra vous faire parvenir

od dnia 19 do 19 , egzemplarz wymienionego pisma
du au , exemplaire dit journal,

(Prenumerata kończy się 19)
Abonnement finissant le)

dla P.
pour M (Nazwisko abonenta — Nom de l'abonné)

(Miejsce nowego przeznaczenia — Lieu de la nouvelle destination)

(Ulica i numer — Rue et numéro)

..... dnia 19
le

Dokładne oznaczenie pierwotnego
urzędu oddawczego:
Désignation exacte du bureau de la
distribution primitive:

